

НАРЪЧІЯ
ТЮРКСКИХЪ ПЛЕМЕНЪ,
ЖИВУЩИХЪ ВЪ ЮЖНОЙ СИБИРИ И ДЗУНГАРСКОЙ СТЕПИ.

I отдѣленіе.

ОБРАЗЦЫ НАРОДНОЙ ЛИТЕРАТУРЫ.

ЧАСТЬ III.

DIE SPRACHEN
DER
TÜRKISCHEN STÄMME SÜD-SIBIRIENS

UND DER
DSUNGARISCHEN STEPPE,

VON
Dr. W. Radloff.

I. Abtheilung.
PROBEN DER VOLKSLITTERATUR.
III. Theil.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ, 1870.
Тимографія Императорской Академіи Наукъ.
(Вас. Остр., 9 лн., № 12.)

134/119
1870

ОБРАЗЦЫ
НАРОДНОЙ ЛИТЕРАТУРЫ
ТЮРКСКИХЪ ПЛЕМЕНЪ,
ЖИВУЩИХЪ ВЪ ЮЖНОЙ СИБИРИ И ДЗУНГАРСКОЙ СТЕПИ,

СОБРАНЫ

В. В. Радловымъ.

ЧАСТЬ III.

КИРГИЗСКОЕ НАРЪЧІЕ.

PROBEN
DER VOLKSLITTERATUR
DER
TÜRKISCHEN STÄMME SÜD-SIBIRIENS.

GESAMMELT UND ÜBERSETZT
VON

Dr. W. Radloff.

III. Theil.

KIRGISISCHE MUNDARTEN.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ 1870.

ПРОДАЕТСЯ У КОММИССИОНЕРОВЪ ИМПЕРАТОРСКОЙ АКАДЕМІИ НАУКЪ:

А. Базунова, въ С. П. Б.

Н. Глазунова, въ С. П. Б.

Я. А. Исакова, въ С. П. Б.

Эггерса и Коми., въ С. П. Б.

Г. Шиндереа, въ С. П. Б.

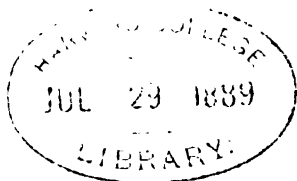
А. Черкессова, въ С. П. Б.

Н. Киммель, въ Ригѣ.

Эсплянджанца и Коми., въ Триелсѣ.

Цѣна 3 руб. 5 коп. сер.

27253.1

Minot funds.

Напечатано по распоряженію Императорской Академіи Наукъ. Санкт-петербургъ, Мартъ 1870 года.

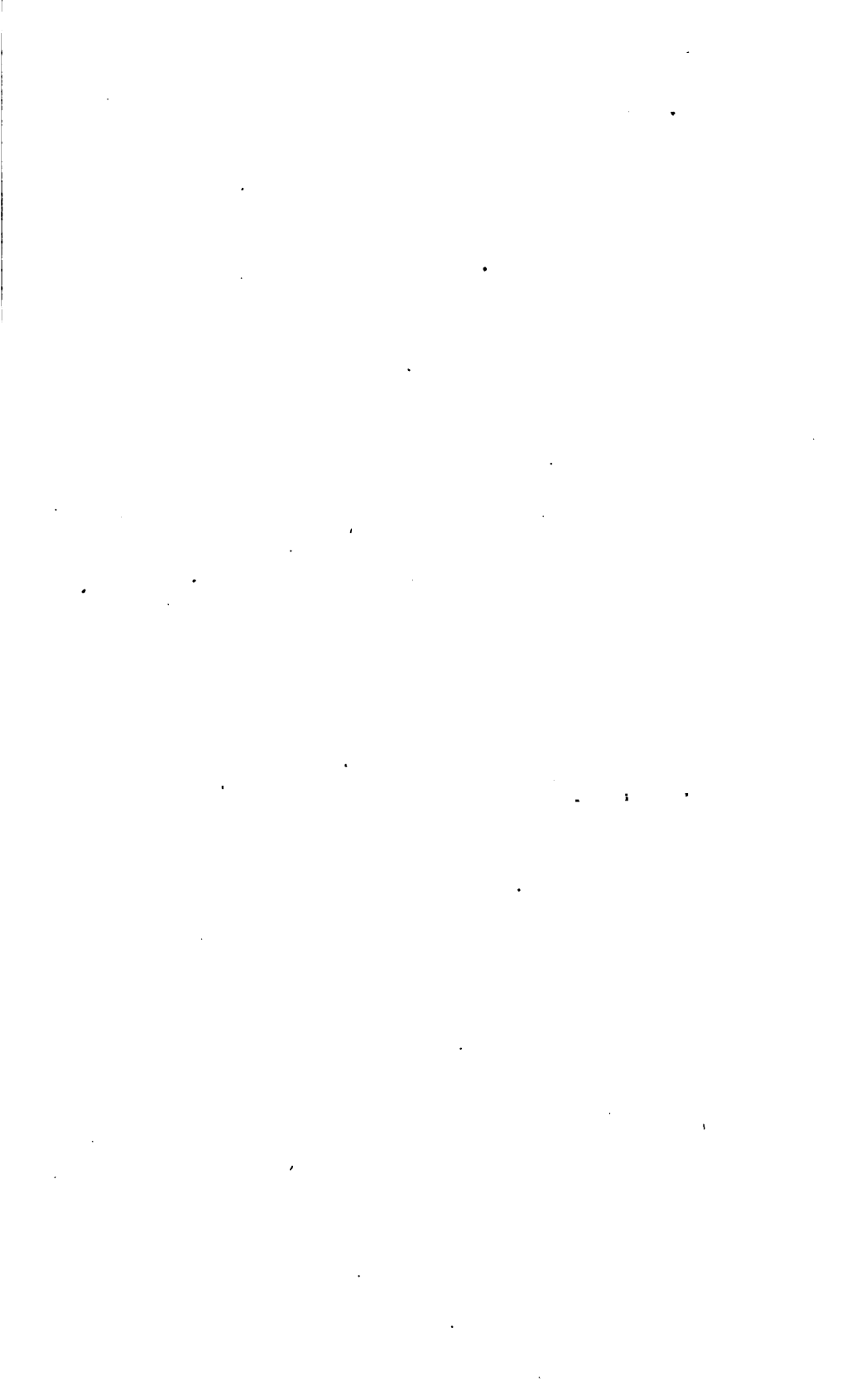
Непремѣнный Секретарь, Академикъ *К. Веселовскій.*

ЕЯ

ИМПЕРАТОРСКОМУ ВЫСОЧЕСТВУ

ГОСУДАРЫНЬ ВЛИКОЙ КНЯГИНЬ

ЕЛЕНЬ ПАВЛОВНЬ.

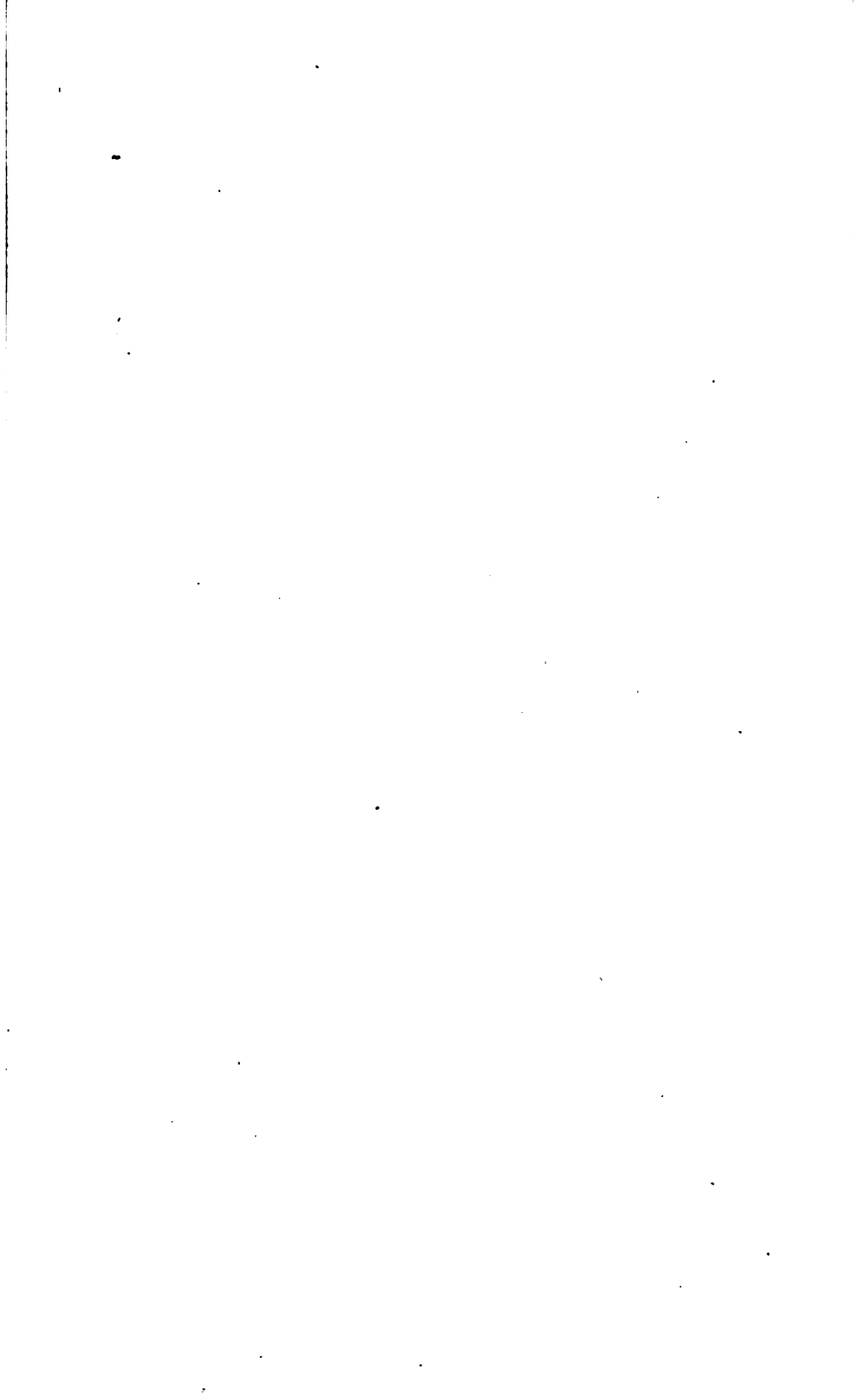

Посвящая слабый труд мой Вашему Императорскому Высочеству, я единственно желалъ выразить чувство глубочайшей признательности за то высокое покровительство, которымъ я имѣлъ счастье пользоваться. Только благосклонное вниманіе, обращенное на меня Вашимъ Императорскимъ Высочествомъ, дало мнѣ возможность продолжать занятія мои на избранномъ мною поприщѣ. Я сочту себя счастливымъ, если настоящій посильный трудъ мой принесетъ хотя нѣкоторую пользу наукѣ и чрезъ то я окажусь достойнымъ того милостиваго вниманія, которымъ Ваше Императорское Высочество изволили взыскать меня.

Съ чувствомъ глубочайшаго высокопочитанія имѣю счастье быть

Вашего Императорскаго Высочества

вѣрнопреданный В. Радловъ.

ОГЛАВЛЕНИЕ.

	Стр.
КАРА СӨЗ.	
I. Ўлгөліў сөз (1—11)	1
II. Бата сөз	4
III. Узатқан кыздың өліңіў.	
1. Цар Цар	7
2. Цар Цар	8
3. Цар Цар	9
4. Айт келін	10
5. Мингәндә атың	12
6. Кара суду ғағалай	12
7. Қылама, бікәм	13
8. Сарғаюп атқан сары таң	16
IV. Цоктаған қыр.	
1. Алты атасы баі өткөн	19
2. Батыр Бектің кызы Балбын өлгөндө шешәсі цоктаған	21
3. Бопо төрөнүң карындасы күждү өлгөндө цок- таған	22
4. Тәти өлгөндө молда цоктаған	24
V. Каим өлің.	
1. Цанакмһән Төбөк айтысқан	29
2. Улу Бікә — Күдөрү Кожа	33

	Стр.
3. Мөнбк — Опан Кыз	38
4. Шортан Баи — Орун Баи	43
VI. Баксаның сөзү	46
VII. Кара өлбң.	
1. Калмактың церін айттың ылағаны	51
2. Шоң бігә Кожә айтты	52
3. Кожам Бердi	53
4. Өтрүк өлбң	55
5. Ак Бала	57
6. Каршығаның мактағаны	61
7. Тiрi кеттiм ұшпұ катты	62
VIII. Казактың бурунғу заманың батырлардың өлбңмiнән мәсәлә сөз.	
1. Казактың түбү	63
2. Абылаи Кан	69
3. Абылаи Кан	69
4. Абылаи Каның цырының басы	70
5. Кенә Сарының өлбңү	71
6. Кенә Сарының цырының бир нешә ауз	77
7. Тәтiнiң сөзү	78
8. Көiгөлдү	80
9. Кырғызға барған батыр	84
10. Ер Көкшү	88
11. Цекiлдәк	101
12. Ер Тарғын	119
13. Саиң Батыр	166
14. Козу Көрпөш	221
IX. Батыр ертәгi.	
1. Кан Шентәи	253
2. Еркәм Аидар	270
X. Ертәк.	
1. Ежiгәлдi	279
2. Цаксылык цамандык цолдас болған	287

	Стр.
3. Каның кызы	290
4. Тўс саткан ташша	296
5. Молданың ўжунда оқуған бала	303
6. Тўлкўнўң алдағаны	306
7. Дудар кыз	309
8. Цымбак	320
9. Ўш ул	322
10. Кармак салған қигит	327
11. Кара Кўз Сулў	332

КЫТАП ӨЛӨҢ.

I. Ўлкўн кысалар.

1. Бос қигит	336
2. Ыафра	443
3. Саипўл Мәлик	521

II. Өлбўминан шығарған кыска кысалар.

1. Алтын Бас Кўмўс Ажак ашык болған	635
2. Аксак Темір Кая	648
3. Сақьш Цаман	657
4. Кжк	665

III. Дин ўрбтбтўўн кысалар.

1. Шарјар	671
2. Кў бас	680
3. Бос Торғаи	693
4. Зар заман	714
5. Заман акыр	724

IV. Дин ыслам ерләрдиң кысалары.

1. Кусаин кысасы	738
----------------------------	-----

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Образцы народной литературы, напечатанные въ I-мъ и II-мъ томахъ этого изданія, представляютъ собою умственные произведенія тѣхъ тюркскихъ племенъ южной Сибири, которыя держатся древней шаманской вѣры и не подверглись вліянію ислама, какъ большая часть ихъ соплеменниковъ. Предлагаемый же нынѣ томъ посвященъ тѣмъ тюркскимъ племенамъ, которыя живутъ на западъ отъ собственнаго Алтая и въ настоящее время всѣ исповѣдуютъ исламъ. Рядъ этихъ племенъ мы начнемъ съ Киргизовъ, которые, и по мѣсту своего обитанія, и по общественнымъ и умственнымъ условіямъ, ближе другихъ подходятъ къ немухаммеданскимъ Тюркамъ. Жители Алтая и восточные сосѣди ихъ состоятъ (какъ это ясно доказываютъ образцы литературы ихъ, помещенные въ I-мъ и II-мъ томахъ) изъ множества мелкихъ племенъ, которыя въ теченіе нѣсколькихъ столѣтій укрывались въ этихъ недоступныхъ горахъ и составляли здѣсь самую пеструю смѣсь. Всѣ эти племена и племячки очень малочисленны, но, не смотря на свою малочисленность, представляютъ цѣлый рядъ довольно важныхъ подварѣчій, потому что многія изъ нихъ переселились туда не очень давно. Чувства народности у нихъ вовсе не существуетъ: они знаютъ только родовыя свои имена или называютъ себя по горамъ и рѣкамъ, при которыхъ живутъ. Со-

всѣмъ не то мы находимъ у Киргизовъ. Широкая степь отъ западнаго Алтая до рѣки Урала, отъ Омска до сѣверныхъ окраинъ Зерафшанской долины населена членами одного и того-же племени и даже, можно сказать, одного и того-же народа, который самъ называетъ себя «Казакъ» и которому русскіе и остальные западные народы дали ошибочное названіе «Киргизовъ» или даже «Киргизъ-Кайсаковъ.» О происхожденіи Киргизовъ намъ очень мало извѣстно. Родовыя ихъ имена свидѣлствуютъ о томъ, что и Киргизы образовались изъ различныхъ народовъ, какъ это доказываютъ напр. названія племенъ Кыпчакъ, Аргынъ и Найманъ (послѣднее безспорно, монгольскаго происхожденія). Но по видимому эти различные элементы слились между собою уже очень давно, потому что Китайцы уже за нѣсколько столѣтій тому назадъ говорятъ о народѣ «Ха-са-ки.» Въ настоящее время они несомнѣнно составляютъ одно цѣлое, у котораго во всемъ очень ясно высказывается единство народности. Всякій Киргизъ называетъ себя Казакомъ и этимъ выражаетъ вполне противоположность къ остальнымъ тюркскимъ племенамъ, которымъ онъ также даетъ общія названія; такъ напримѣръ среднеазиатскаго Татарина онъ называетъ «Сартомъ», а русскаго Татарина — «Ногайцемъ.» Образцы литературы, сообщаемые мною въ этомъ томѣ, во всѣхъ отношеніяхъ служатъ яснымъ доказательствомъ этого народнаго сознанія. Киргизы и по нравамъ и по языку представляютъ одно цѣлое. Какъ широкая степь вездѣ сохраняетъ одинъ и тотъ-же характеръ, не представляя ни малѣйшей перемѣны, какъ она тянется по голымъ безлѣснымъ холмамъ и покрыта однообразной степной травой, которую лишь изрѣдка прерываетъ низкій кустарникъ, такъ и жители этой степи выказываютъ однообразіе въ нравахъ и языкѣ, почти непостижимое при далекомъ распространеніи племени, и представляютъ собою вѣрное отраженіе обитаемой ими страны. Вездѣ Киргизы являются кочующими скотоводами, которые одними и тѣми-же отдѣльными частями въ опредѣленныхъ мѣстностяхъ, ежегодно въ опредѣленное время, по заведенному порядку, мѣняютъ мѣста сво-

его пребыванія, проводя лѣто большею частію на возвышенностяхъ, а зиму въ низменностяхъ, на берегахъ рѣкъ. Всѣ они живутъ въ аулахъ, въ 5 — 15 юртъ, которые, какъ черныя круговины, выдаются на разныхъ мѣстахъ привольной степи. Юрты, покрытыя сѣрыми кошмами, вездѣ устроены на одинъ ладъ; стѣны ихъ образуетъ нѣсколько выгнутая рѣшетка изъ дерева, окрашеннаго красною краскою; крыши ихъ держатся на шестахъ и на самомъ верху ихъ сдѣлано широкое круглое отверстіе для выхода дыма. Одежда Киргизовъ въ сущности также одинакова: одни и тѣже длинные халаты съ длинными, кверху широкими, а внизу узкими рукавами; однѣ и тѣже обшитыя мѣхомъ шапки или *махаи* съ наушниками. Нѣкоторое различіе въ одеждѣ мы встречаемъ въ мѣстностяхъ, лежащихъ ближе къ сѣверу и къ югу; здѣсь шапки какъ у Татаръ, и рубахи — на русскій покрой, между тѣмъ какъ Киргизы средней степи носятъ только шапки съ наушниками и открытыя спереди рубахи.

Образъ жизни Киргизовъ также вездѣ одинаковъ: повсюду они держатъ одинъ и тотъ-же скотъ, который днемъ пасется на степи и вечеромъ возвращается въ юртъ; повсюду ѣдятъ одну и ту-же пищу, справляютъ одни и тѣ-же свадебные и погребальные обряды, подчиняются одному и тому-же управленію и судопроизводству.

Киргизы раздѣляются на три отдѣла, обыкновенно называемые *ордами*: 1) на Большую орду «улу-цѣс» (большую сотню), которая носитъ общее родовое названіе «Уйсунъ» и живетъ въ южной части восточной степи; 2) Среднюю орду «орта-цѣс» (среднюю сотню), съ главными родами Аргынъ и Найманъ, въ сѣверной части восточной степи; 3) Малую орду «кіші цѣс» (малую сотню), съ главными родами Алшинъ и Джапась, въ западной степи. Эти орды раздѣляются на племена, а племена на роды; роды большею частію живутъ одинъ возлѣ другаго, и всѣ вмѣстѣ образуютъ между собою одно общее цѣлое.

Потомки прежнихъ хановъ составляютъ теперь дворянство (султаны, бѣлыя кости), которое вездѣ пользуется извѣстными преи-

муществами, но не является безусловными начальниками родовъ. Защиту отдѣльныхъ личностей принимаетъ на себя аулъ, который и отвѣчаетъ за нее, защиту аула—родъ, защиту рода—племя. Споры рѣшаются третейскимъ судомъ, приговоръ котораго обѣ стороны признаютъ правильнымъ. Исполненіе судебныхъ приговоровъ относится къ обязанности ауловъ, когда спорящія стороны принадлежатъ къ разнымъ ауламъ; либо къ обязанности родовъ, когда противники принадлежатъ къ разнымъ родамъ. Это исполненіе судебныхъ приговоровъ служитъ главнымъ поводомъ къ такъ называемой *барантъ* (цау), т. е. къ воинскимъ набѣгамъ. Коль скоро аулъ (родъ) отказывается платить долгъ одного изъ своихъ сочленовъ, то этотъ долгъ силою возмѣщается изъ стада аула (рода), который въ свою очередь предпринимаетъ набѣгъ въ отмщеніе за этотъ грабежъ. Такіе порядки, конечно, порождаютъ между разными родами вражду, которая выражается также въ образцахъ народной литературы, особенно въ пѣсняхъ составительныхъ.

Дѣла, касающіяся внутренняго управленія ауловъ или родовъ, рѣшаются въ собраніяхъ знатныхъ т. е. богатыхъ лицъ. Аулы дѣлятся на семейства, а главнымъ семействомъ считается то, которое превосходитъ другихъ числомъ членовъ своихъ, потому что каждый изъ нихъ считаетъ своею обязанностію защищать своего родственника, хотя бы онъ и былъ неправъ. Въ племени тотъ родъ играетъ главную роль, который числомъ превосходитъ другихъ. Отголоски этихъ порядковъ мы находимъ и въ образцахъ народной литературы.

Что касается до религіи Киргизовъ, то всѣ они безъ исключенія, какъ я уже замѣтилъ выше, нѣсколько столѣтій сряду исповѣдуютъ исламъ. Но хотя они издавна приверженцы этой вѣры, все-таки къ нимъ еще не проникла основная черта мухаммеданской цивилизаціи, т. е. преобладаніе ученой касты или духовенства, и происходящее отъ вліянія духовенства неестественное стремленіе къ набожности и святошеству. Вообще, у Киргизовъ ученые считаются отступниками отъ кореннаго народнаго обычая,

которымъ хотя наружно и оказываютъ почтеніе, но которыхъ въ сущности отъ души презираютъ и по возможности даже избѣгаютъ. У большей части народа исламъ заключается въ однихъ внѣшнихъ обрядахъ: строго соблюдается за бритьемъ волюсь, за подрѣзываніемъ усовъ, за пошеніемъ аракчина. Молитвъ и постовъ большинство народа не соблюдаетъ, исключая тѣхъ Киргизовъ, которые живутъ по близости отъ осѣдлыхъ мухаммеданъ. Омовенія совершаютъ неправильно и очень любятъ зашпатель сухими втираніями (ташбых тѣрѣт). При закланіи скота очень строго соблюдаются заповѣди корана; кромѣ того, Киргизы (особенно старые люди) любятъ употреблять благочестивыя изреченія изъ корана. Болѣе подробное знаніе внутренняго смысла вѣры мало распространено между ними. Ученымъ уже считается тотъ, кто умѣетъ писать, но и такихъ ученыхъ, за исключеніемъ нѣсколькихъ мѣстностей, очень мало.

Этому внѣшнему соблюденію вѣры мы обязаны также тѣмъ, что языкъ Киргизовъ уцѣлѣлъ отъ разлагающаго вліянія ислама и сохранилъ свой первоначальный чисто-тюркскій характеръ. Правда, что и въ него вкрались нѣкоторые чуждые ему элементы, но они не сохранили такой самостоятельности, какъ у остальныхъ тюркскихъ мухаммеданъ, а подчинились звуковымъ законамъ киргизскаго языка, и такимъ образомъ сдѣлались вполне достояніемъ народа. Эта чистота и первобытность киргизскаго поднарѣчія, равно какъ и далекое его распространеніе, побудили меня собрать по возможности полные матеріалы по этой части и посвятить имъ цѣлый томъ литературныхъ образцовъ. Къ этому меня побуждало еще и то, что Киргизы отличаются отъ другихъ своихъ соплеменниковъ особенною ловкостію въ выраженіяхъ и замѣчательнымъ краснорѣчіемъ. Надѣюсь, что собранные мною матеріалы дадутъ ясное понятіе о киргизскомъ языкѣ и представятъ вѣрную картину умственнаго состоянія этого народа, чрезвычайно любопытнаго въ психологическомъ отношеніи.

Что касается до языка Киргизовъ, то онъ больше подходит къ телеутскому поднарѣчію, чѣмъ къ остальнымъ поднарѣчіямъ, о

которыхъ говорится въ первыхъ двухъ томахъ. Есть впрочемъ еще одно поднарѣчіе, которое составляетъ, такъ сказать, средину между телеутскимъ и киргизскимъ поднарѣчіями, языкъ барабинскихъ Татаръ. Но такъ какъ онъ еще ближе къ языку тобольскихъ Татаръ, то образцы барабинскаго поднарѣчія я сообщу въ IV томѣ.

Значительной разницы въ языкѣ различныхъ племенъ Киргизовъ нѣтъ, по крайней мѣрѣ я ихъ не замѣтилъ въ тѣхъ частяхъ степи, въ которыхъ мнѣ привелось быть, т. е. у большой и средней орды между Омскомъ и Семипалатинскомъ, на Бухтармѣ, въ Алатавскомъ округѣ, на р. Шу и около Ташкента, хотя, въ словарномъ отношеніи, киргизскій языкъ конечно нѣсколько обогатился подъ вліяніемъ русскихъ сосѣдей на сѣверѣ и Сартовъ на югѣ. Точно также и матеріалы, собранные г. Ильминскимъ въ западной степи, близъ Оренбурга, совершенно сходны съ языкомъ восточныхъ Киргизовъ. По этому я не счелъ нужнымъ издавать образцы киргизской литературы по мѣстностямъ и діалектическимъ отличіямъ, какъ въ I и II томахъ, а предпочелъ распредѣлить свой матеріалъ по содержанію.

Матеріалъ этотъ собранъ мною въ восточной части степи, особенно около Семипалатинска, Сергіополя, Копала, укрѣпленія Вѣрнаго и на рѣкѣ Бухтармѣ. Сказку Козы Керпешъ я записалъ близъ Сергіополя, не далеко отъ мнимаго памятника этого героя. Но, желая сообщить нѣсколько образцовъ языка изъ западной степи, я при помощи неграмотнаго киргиза Семипалатинской области пересмотрѣлъ и со словъ его переписалъ сказку Эр-Таргынъ, изданную г. Ильминскимъ арабскимъ шрифтомъ, и другую легенду Саинъ Батыръ, сообщенную мнѣ г. Ильминскимъ въ рукописи. Слѣдовательно эти двѣ легенды взяты изъ западной степи. Всѣ остальные статьи собраны мною самимъ и записаны, на сколько возможно, подъ диктовку неграмотныхъ инородцевъ.

Произведенія киргизской литературы сами Киргизы раздѣляютъ на два отдѣла: *народныя изрѣченія* (кара сѣс) и *книжныя пѣсни* (кытап дібѣ). Подъ народными изрѣченіями разумѣются

пѣсни и разсказы, передаваемые устно простымъ народомъ, и потому они представляютъ собою произведенія той части киргизскаго народа, которая менѣе всего тронута или испорчена мухамеданскою цивилизаціей. Ихъ знаютъ только неграмотные, потому что муллы, т. е. грамотные, относятся къ нимъ съ презрѣніемъ. Записанныхъ изрѣченій я нигдѣ не нашель, да и не слышалъ, чтобы ктонибудь ихъ записалъ. Книжныя же пѣсни получили свое названіе оттого, что пѣвецъ не произноситъ ихъ наизусть, а читаетъ ихъ по писанной книгѣ. Сочинители такихъ книжныхъ пѣсенъ — муллы, киргизскіе грамотѣи. У нихъ въ оборотахъ рѣчи ясно проглядываетъ вліяніе ислама, т. е. книжнаго языка. Большая часть этихъ пѣсенъ переложена на разговорный языкъ народа изъ книгъ, писанныхъ на испорченномъ книжномъ языкѣ. Эти книжныя пѣсни я переписалъ съ помощью неграмотныхъ Киргизовъ; избѣгая при этомъ некиргизскія грамматическія формы и слова, я все заимствованное изъ арабскаго и персидскаго языковъ, старался сообщать въ простонародныхъ формахъ, не смотря на то, что въ рукописяхъ многое написано было совершенно правильно. Такимъ образомъ эти пѣсни получили болѣе киргизскій характеръ, чѣмъ тотъ, который они имѣли въ подлинникѣ. Чисто-киргизскаго письменнаго языка нѣтъ; такъ какъ учителя Киргизовъ почти всѣ, безъ исключенія, Татары, то всѣ грамотные Киргизы пишутъ на татарскомъ языкѣ (по крайней мѣрѣ на сколько онъ имъ знакомъ), такъ что письменный языкъ ихъ представляетъ обыкновенно пеструю смѣсь обоихъ языковъ.

Какъ народныя изрѣченія оказываются достояніемъ и выраженіемъ народнаго духа, а потому очень распространены и въ большемъ почетѣ у народа, такъ книжныя пѣсни являются представительницами ислама, немногими, но уже твердо укоренившимися въ этомъ народѣ, разсадницами религіи, дѣль которыхъ распространять ученіе ислама и мало по малу вытѣснять духъ народный. Въ самомъ дѣлѣ, онѣ дѣйствуютъ какъ медленный ядъ и вліяніе ихъ постоянно усиливается. Грамотная часть

народа, которая, правда, вообще еще очень незначительна, благодаря имъ, успѣла уже отчуждить ее отъ народнаго духа и при помощи этихъ пѣсенъ старается распространить и утвердить въ простомъ народѣ ученіе ислама. Большія и мелкія легенды, какъ напр. Босъ Джигитъ, Гемра, Сейпюль Маликъ, Сакынъ Джаманъ Кякъ и Шар-яръ, принаровлены къ народному духу; онѣ по виду мому содержатъ мало религіозныхъ ученій, а потому очень распространены въ народѣ, и готовятъ массу народа къ принятію главныхъ воззрѣній ислама. Пѣсни же Босъ Торгай, Заръ-Заманъ, Заманъ-акыръ чисто-поучительныя пѣсни, которыя служатъ какъ бы катихизисомъ для простаго народа и утверждаютъ въ немъ главныя ученія религіи. Изъ поучительныхъ пѣсенъ болѣе другихъ распространены Джум-джума и Босъ-Торгай; ихъ знаютъ наизусть даже многіе неграмотные Киргизы. Въ Семипалатинской области всѣ книжныя пѣсни распространены въ большинствѣ народа. Здѣсь мало по малу исчезаютъ и пѣсни о народныхъ богатыряхъ, уступая мѣсто стихамъ, воспѣвающимъ героевъ ислама. Какъ образецъ такихъ произведеній, я сообщаю пѣсню о Хуссайнѣ. Ограничиваюсь сообщеніемъ одной изъ пѣсенъ такого рода, потому что онѣ вообще представляютъ мало интереса: всѣ онѣ сочинены по историческимъ книгамъ и не имѣютъ поэтическаго достоинства. Кромѣ пѣсни о Хуссайнѣ, у меня еще двѣ пѣсни такого рода «Семъ-Пыталъ» и «Али,» двѣ легенды значительнаго объема.

Изъ народныхъ изрѣченій облечены въ стихотворную форму: поговорки, благословія, свадебныя, заунывныя и состязательныя пѣсни, пѣсни Баксы, маленькія пѣсенки и пѣсни о богатыряхъ. Прозою рассказываются преданія о герояхъ, по своему содержанію близко подходящія къ богатырскимъ преданіямъ мнусинскихъ Татаръ, и обыкновенныя сказки. Эта чисто народная литература очень обширна, такъ что относящіяся къ ней матеріалы я могъ записывать на выборъ, и потому старался собрать самыя разнообразныя произведенія. Всѣ они отличаются чистымъ народнымъ языкомъ. Только одно преданіе Эръ-Таргынъ, изда-

ное г. Ильминскимъ, носятъ на себѣ явные слѣды письменнаго языка; оно вѣроятно было написано или рассказано муллою. Богатырскія пѣсни Киргизовъ рѣзко отличаются отъ пѣсенъ восточныхъ тюркскихъ племенъ южной Сибири, помѣщенныхъ во II томѣ, тѣмъ, что въ нихъ является лирической оттѣнокъ, тогда какъ въ послѣднихъ преобладаетъ эпическій характеръ.

Что касается до книжныхъ пѣсенъ, то большой рассказъ Сейюль-Маликъ написанъ по образцу пѣсни того-же названія Миръ-Али-Шира, или лучше сказать, изъ книжнаго языка перефразированъ на киргизское нарѣчье, потому что очень близко подходит къ оригиналу. Гемра и Бось-Джигитъ представляютъ самостоятельныя средне-азіатскія народныя легенды, которыя въ подлинникѣ писаны частію въ прозѣ, частію въ стихахъ; онѣ очень расширены, особенно Бось-Джигитъ. Сочинителю послѣдней изъ этихъ пѣсенъ удалось поддѣлаться подъ чисто народный тонъ. Въ основу многихъ изъ своихъ стиховъ онъ положилъ народныя пѣсни.

Маленькіе рассказы передѣланы изъ гикастовъ; очень сходна съ народными сказками пѣсня Алтынъ Басъ и Кюмюсъ Аякъ. Болѣе другихъ распространены между ними: Сакыпъ Джаманъ, Какъ и Шаръ-яръ.

Изъ поучительныхъ пѣсенъ болѣе всего поется Джум-джума, сочиненная по большой книгѣ того-же названія. Мнѣ нѣсколько разъ приводилось быть свидѣтелемъ, когда эту пѣсню читали въ большихъ собраніяхъ. Съ напряженнымъ вниманіемъ слушатели слѣдили за словами пѣвца и на всѣхъ лицахъ выражался ужасъ при описаніи мученій, которымъ послѣ смерти подвергся мусульманинъ, неисполнившій заповѣдей религіи. Безмолвная тишина слушателей нарушалась только восклицаніями: «О, великъ Господь» и «во имя Бога милосердаго!» Мнѣ кажется, что одна пѣсня Джум-джума болѣе содѣйствовала утверженію ислама между Киргизами, чѣмъ сотни муллъ, разъѣзжающихъ по степи. Поучительныя пѣсни Заръ-Заманъ и Заманъ-Акыръ оригиналь-

ныя произведенія, сочиненныя киргизскими муллами въ степи, къ востоку отъ Иртыша.

Что касается до риемическихъ законовъ, по которымъ сочиняются пѣсни Киргизовъ, то въ нихъ ясно проглядываетъ вліяніе персидской поэзіи. Первоначальные тюркскіе размѣры, указанные мною въ статьѣ о размѣрахъ стиховъ южно-сибирскихъ Татаръ (въ *Zeitschrift für Völkerpsychologie*, т. IV, стр. 85) совершенно утерялись. Въмѣсто акростихическихъ стиховъ употребляются стихи съ риемой на концѣ. За основаніе всѣхъ стиховъ Киргизовъ можно принять два рода стиховъ, которые сами Киргизы называютъ «элѣнъ» и «джыръ.»

1) Элѣнъ состоитъ изъ четверостишій, въ которыхъ первый, второй и четвертый стихъ оканчиваются риемой. Каждый стихъ состоитъ изъ трехъ стопъ; каждая стопа имѣетъ удареніе на первомъ и на послѣднемъ слогахъ. Цезура между стопами всегда должна приходиться между двумя словами. Риема большею частію распространена на три послѣдніе слога, но часто ограничивается только созвучіемъ гласныхъ буквъ. Правильный куплетъ элѣна обыкновенно имѣетъ слѣдующій видъ:

1 - - ˘ | 1 - - ˘ | 1 π π ˘
 1 - - ˘ | 1 - - ˘ | 1 π π ˘
 1 - - ˘ | 1 - - ˘ | 1 - - ˘
 1 - - ˘ | 1 - - ˘ | 1 π π ˘

Нерѣдко бываютъ сокращенія стопъ; напр. первая стопа состоитъ изъ трехъ слоговъ:

сатканы сәудәгәрдің бојактағы

1 - ˘ | 1 - - ˘ | 1 - - ˘

или вторая стопа двусложная:

Каркарамның ұшұ айдас аıda

1 - - ˘ | 1 ˘ | 1 - - ˘

Даже первая стопа иногда бываетъ двусложная, но только

въ такомъ случаѣ, когда одинъ изъ слоговъ имѣетъ естественную протяжность; такой слогъ принимается за два слога.

рўмдў сурасаң Баѡанабы

1 2 | 1 - 2 | 1 - - 2

Совершенно неправильны стихи въ родѣ слѣдующихъ:

е цигиттър маїда маїда

1 - - 2 | 1 2 | 1 2

Удлинненіе стиховъ посредствомъ прибавленія четвертой стопы встрѣчается очень рѣдко

каркаранды басыңа коїрўзаїн кўзўк кылып

1 - - 2 | 1 - 2 | 1 - 2 | 1 - - 2

или же:

кулабы естпайтўдўн аїкаїамъ бек аїткаїсын.

1 - 2 | 1 - - 2 | 1 - - 2 | 1 - - 2

Элѣнъ главнымъ образомъ употребляется при импровизаціяхъ. Въ этомъ случаѣ у пѣвца на готовѣ множество двустопныхъ рѣимой, которыя онъ употребляетъ для перваго и втораго стиха; самую же мысль онъ выражаетъ въ третьей и четвертой строкахъ. Такимъ образомъ ему приходится придумывать только рѣиму для четвертаго стиха. Вообще слѣдуетъ замѣтить, что и въ неимпровизованныхъ пѣсняхъ первые два стиха не рѣдко ставятся лишь для благозвучія и очень часто не имѣютъ никакой связи съ содержаніемъ пѣсни.

2) Джыръ, подобно размѣру богатырскихъ пѣсенъ минусинскихъ татаръ, гораздо мѣнѣе элѣна придерживается опредѣленныхъ законовъ. Большею частію онъ состоитъ изъ трехъ стопъ (часто впрочемъ изъ двухъ), которыя совершенно произвольно состоятъ изъ двухъ до четырехъ слоговъ. Рѣима на концѣ необходима, но ставится по произволу пѣвца. Въ тѣхъ поэтическихъ произведеніяхъ, которыя отличаются совершенствомъ стопосложенія, одна и таже рѣима продолжается множество стиховъ сряду. Кромѣ того часто встрѣчается еще правильно повторяющійся рѣимъ. Иногда въ джырахъ бываютъ парныя рѣимы или искус-

ственные сочетанія разныхъ риемъ. Примѣромъ этого могутъ служить размѣры начала 4 заунывной пѣсни, на стр. 21.

```

- - - | - - | x x x
- - - | - - | x x x
- - - | - x x
- - - | - - | x x x
- - - | - - | - - -
- - - | - - | x x x
- - - | - - | x x x
- - | - - - | x x x
- - - | - - | - - -
- - - - | x x x
    
```

Въ джырѣ иногда встрѣчаются ясные слѣды первобытныхъ тюркскихъ риемическихъ заповей, т. е. аллитерація, акростихъ и внутренняя риема (см. статью мою въ *Zeitschrift für Völkerpsychologie*); чаще всего это бываетъ въ древнихъ изрѣченіяхъ. Для примѣра приведу № 1 на стр. 1; $\overset{\text{a}}{\text{a}}$ означаетъ у меня аллитерацію, x риему на концѣ, $\overset{\text{a}}{\text{x}}$ риему въ срединѣ:

```

(
 $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$  |  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$  |  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$ 
-  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$  - - |  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$ 
 $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$  |  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$  |  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$ 
-  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$  |  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$  - - |  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$ 

 $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$  |  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$ 
 $\overset{\text{a}}{\text{x}}$  - - | - - |  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$ 
 $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$  |  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$ 

- - - | - - | - - -
- - |  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$  - - |  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$  -
- - | - - |  $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$   $\overset{\text{a}}{\text{x}}$ 
    
```

Кромѣ этихъ двухъ родовъ стиховъ, есть еще другіе, которые употребляются гораздо рѣже. Большею частію это бываютъ стихи, по размѣру джыра, раздѣленные по куплетамъ, которые представляютъ правильно-слѣдующія рѣмы на концѣ и припѣвы. Примѣромъ такихъ стиховъ служатъ свадебныя пѣсни.

Такъ какъ звуковыя законы киргизскаго поднарѣчія въ нѣкоторыхъ отношеніяхъ отличаются отъ изданныхъ мною образцовъ другихъ поднарѣчій, то мнѣ необходимо сказать нѣсколько словъ относительно письменной передачи звуковъ киргизскаго нарѣчія.

Какъ въ минусинскихъ нарѣчіяхъ, такъ и въ киргизскомъ, въ первомъ слогѣ вмѣсто *ä* встрѣчается *e*. Но это не тотъ самый звукъ, который мы находимъ у абаканскихъ Татаръ; онъ не имѣетъ того близкаго созвучія съ *i*, какъ у нихъ, а представляетъ острое *e*, какъ французское *é*. Долгія гласныя буквы бываютъ *ī*, *ū*, и *ä*; изъ нихъ послѣдняя большею частію употребляется только въ чужеземныхъ словахъ. Двугласныя буквы суть: *ai*, *äi*, *oi*, *öi*, *yi*, *üi*, *au*, *äü*, *ua*, *üa*, *ia*, *üö*, а трехгласныя *uai*, *üai*, *aua*, *äüö*, но иногда послѣднія выговариваютъ какъ два слога.

У многихъ лицъ, передъ *e* въ началѣ слова, ясно слышится звукъ *i*, такъ что *ekī* звучитъ какъ *iekī*, *ep* какъ *iep*, но такъ какъ это бываетъ не у всѣхъ, то въ началѣ слова я пишу только *e*. Тѣ слова, въ которыхъ я пишу *iä*, всегда начинаются этою двугласной буквой.

Въ иныхъ словахъ нѣкоторые произносятъ букву *i* такъ коротко, что она очень похожа на *ä*. И эту особенность я обозначилъ буквой *i* только въ такихъ случаяхъ, когда она особенно поражала слухъ. Обыкновенно же я пишу только *i*. По видимому въ западной степи *i* чаще имѣетъ этотъ короткий звукъ. По крайней мѣрѣ г. Ильминскій пишетъ очень часто *e* вмѣсто *i*, напр. бер = б $\bar{e}$ р. Но звукъ *e* онъ передаетъ буквою *é*, которую ставить и въ остальныхъ слогахъ, вмѣсто *ä*. Киргизы, которыхъ я слышалъ, говорятъ *e*, только на первомъ слогѣ. Во всемъ остальномъ, передача гласныхъ буквъ г. Ильминскимъ сходится съ мо-

имъ обозначеніемъ. Только долгія буквы $\bar{y}$, $\bar{y}$, $\bar{i}$, онъ пишетъ уу, $\bar{y}y$, $\bar{i}i$.

Относительно письменной передачи согласныхъ буквъ не могу добавить ничего новаго, потому что въ киргизскомъ поднаръчїи не встрѣтилъ новыхъ согласныхъ. По этому я ограничусь только указаніемъ незначительной разницы между моимъ способомъ транскрипціи и способомъ г. Ильминскаго.

Если за долгимъ $\bar{y}$, $\bar{y}$ (г. Ильминскій пишетъ уу, $\bar{y}y$) слѣдуетъ гласная буква, то г. Ильминскій на мѣсто втораго у ставитъ полугласную букву w, которую выговариваютъ какъ англійскій w. Въ тѣхъ мѣстахъ степи, гдѣ я собиралъ свои матеріалы, такое сгущеніе буквы у я замѣчалъ очень рѣдко, а потому вообще удержалъ долгую гласную $\bar{y}$, и пишу к $\bar{y}$ ар, вмѣсто кувар.

Тѣ слова, которыя въ алтайскомъ поднаръчїи начинаются съ j, у Сагайцевъ съ ч, а у Койбаловъ съ j, принимаютъ въ киргизскомъ поднаръчїи восточной степи звукъ ц (ж); предшествующее d ясно слышно. Г. Ильминскій вмѣсто ц пишетъ ж; изъ этого видно, что предзвучіе d исчезло въ западной степи. У восточныхъ Киргизовъ ж встрѣчается только въ срединѣ иноземныхъ словъ, вмѣсто $\bar{c}$.

Смягченія гортанныхъ буквъ k и k на $\bar{y}$ и г въ началѣ словъ, когда предыдущее слово кончается на гласную букву, я вообще не обозначалъ, за исключеніемъ тѣхъ словъ, которыя я соединилъ посредствомъ —.

Отпаденія гласныхъ буквъ въ концѣ слова, если слѣдующее слово начинается гласною буквою, я обыкновенно не обозначалъ; главнымъ образомъ оно встрѣчается въ стихахъ. Чаше я отмѣчалъ отпаденіе коренныхъ гласныхъ буквъ ($i\bar{y}$, у, $y\bar{i}$), когда слово начинается съ д, т, б, п, и кончается на шипящій звукъ ш или с, потому что это отличительная черта киргизскаго поднаръчїя. Такимъ образомъ я пишу т'с $\bar{y}m$ вм. т $\bar{y}c\bar{y}m$, п'шакъ вм. бышакъ, п'с $\bar{a}d\bar{i}$ вм. б $\bar{i}c\bar{a}d\bar{i}$.

Барнаулъ, 1 Мая 1869 года.

В. Радловъ.

КАРА СӨЗ.

I. ҰЛГӨЛҰ СӨЗ.

1.

Ұлқонгө кірсәң қалды да
ас қујұндұ тегәшкә,
ұлқон биләр қалғанда
қулдар кірді кеңәскә;
кеңәскәндә не десті?
тырнадаі моінұн теңәсті;
теңәскәндә не десті?
бірinä бірі серт қылды,
ұлгө кедәі келгәндә
бір ајак ас бермәскә.

2.

Өлөңтүнұ қағалаі
тал шығады деп едім,
тал шыбықтаі буралып
сал шығады деп едім,
соққан беіт сыкылды
ұл шығады деп едім,
қырққан серкә буттанып
бі шығады деп едім.

III.

3.

Ҙал куйругу каба деп,
цабыдан айгыр салмаңыз!
калың мал арзан деп,
цаман катын алмаңыз!
Ҙабыдан айгыр салсаңыз
цауға минар ат тумас;
цаман катын алсаңыз
топка кирар ул тумас;
цаман катын алсаңыз
торкунуно бералмай,
тосогуно цаталмай,
тең курбусу келганда
онду цаап агалмай,
цалганда кор болады.

4.

Таудан аккан тас булак
тасса куяр теңизга,
канша малы коп боса
баи куанар егизга.
Цаманнан цаксы туса,
цаксыдан цаман туса
тартпай калмас негизиня.

5.

Ак дарядан улкөн дарја болмас,
тасса калыбынан аспас;
турумтадан ушкур кус болмас,
торгадан баска нерса алмас,
ак патсадан улкөн патса болмас,
онун царлыгы еки болмас.

6.

Бузау танша цлып
бота болган заманды,

цамаң цаксы қылып
адам болған заманды,
тамам молда қылып
можа болған заманды,
таман төрө қылып
кара болған заманды.

7.

Уралдан кашкан ор тўйкў,
аралап кашса іт цапнас,
тегаўрунў төрт елі
аспаннан тўскөн тас тўлөк
царгә тўссө тек етпәс.
Кас патса карашын
ертән келдің деп кек етпәс.

8.

Улу каның улў едің,
асыл каның сідік едің,
шыны ажақтың сынығы едің,
кас патсаның өзў едің,
мінәзіман демә етпәимін,
сўөгўнөн демә етәмін.

9.

Алыстан кара кбрўнсө
цўрўк озар созўлўп,
каба каба кар цауса
аттан тартар бўгўлўп
ендігїнің цаксысын,
есіктән төргө карап
отурасын тўнбрўп.

10.

Бораі, бораі кар цауса

боранына келтірәр,
аз кісігә көп кісі
орамына келтірәр.

11.

Көп нені айтады?
азға кылған зорлұғұн айтады;
аз нені айтады?
көшгөн көргөн зорлугұн айтады.

II. БАТА СӨЗ.

Е кудајым қарылға!
қарылғасаң малды қыл!
біткән құрттан алды қыл!
буған қас сағынғаның
малын алып қарлы қыл!
алла'ы екпәр!

Е кудајым бала берсін!
малмән басты қана берсін!
саған қас қылған туспанға
табаның астына сала берсін!
алла'ы екпәр!

Е кудајым оң дасын!
мың саулұғұн қоздасын!
сегіз тұоң боталап
сегіз келін қомдасын!
Тіләншінің¹⁾ біәсін берсін!

---

1) Тіләншінің әкәсі Қазы Бек, Тіләншінің баласы Алшын Баі, Алшын Баі баласы Дүсүп. Қаз даусты Қазы Бек Қара Қезәк-тің урәны.

Ұйсұн Қоңраттың тўбсұн берсін!
бiткән аруак бәриңә тiжә берсін!
алла'ы екпәр!

Кудажым қарылғасын!
баi кылсын!
төрт тiләгiн ¹⁾ саi кылсын!
кетпәс дә'үлөт берсiн!
кең беiл берсiн!
қурмалдығың қабыл болсұн!
тiләгiң дурус болсұн!
муралың асыл болсұн!
тiләгән тiләгiңiздi берсiн!
алла'ы екпәр!

Асың, асың, асыңа
берәкәт берсiн басыңа!
бүдөнөдөi қорғалап,
қырғаулдаi қорғалап,
Қыдыр келсiн қасыңа!
Осу турған боз үiгө
Қыдыр ата дарысын!
баiбiшәсi бу үiдүң
он екi қурсак көтөрүп
улға көзү қарысын!
Целiңнiң шетi нән бу шетiнә
оқ шаптырса қетпәсiн!
тәңрi бергән несiбiң
текпiләсә кетпәсiн!
әр кездә баiлық кетпәсiн!
кешкә келiп шүлатқан
қошқайның атасы

---

1) Малда болсын! баста болсын! ақылда болсын! бахытта болсын!

көшкар бассын ұжұңдұ.
Бакаілары шыртыздап
мұздөрұ қылыздап
ұі арасын бок еткән,
ішшә айранға ток еткән,
бузаулардың атасы,
бука бассын ұжұңдұ!
Шудаларын шаң басқан,
арткы өркөшұн ком басқан,
ботакаіның атасы
бұра бассын ұжұңдұ!
Шыңыр, шыңыр кіснәскән
тышып боғұн Іскәскән
кулуншактың атасы
айғыр бассын ұжұңдұ!
Саған кас қыған кісінң
базарға барып ат өлсұн!
ертә кетіп кәйткәнда
ұжұнө келсә катын өлсұн!
көтұнө тышкак тісін!
колұна пшак тісін!
тышкағы тілмасын!
төсөгұ қілмасын!
Шаңырағы шартыдап
шандырына кадалсын!
босағасы бортулдап
борбаына кадалсын!
күдрөұшұ күрт сынып
көтұнө кадалсын!
Алла'ы екпәр!

III. УЗАТКАН КЫЗДЫҢ ӨЛӨҢҮ.

1. Цар Цар.

Кызды акасинің ұжунөн аппарат аулдұң қигиттәрі үидө қилыи осы өлөндү айтады:

1.

1. Бір толарсақ, бір тобук санда болар цар! цар!
кырк кісінің акылы канда болар цар! цар!
акамаі деп қылама баіғус кыздар цар! цар!
акаң ұшұн каін атаң онда болар цар! цар!
2. Қазғы турбұ акша кар қаумак каіда? цар! цар!
кулун таідаі аікаскан оң қак каіда? цар! цар!
азар қаксы болсада каін атамыз цар! цар!
аіналаін акамаді болмак каіда? цар! цар!
3. Бір толарсақ, бір тобук санда болар цар! цар!
кырк кісінің акылы канда болар цар! цар!
шешамаі деп қылама баіғус кыздар цар! цар!
шешаң ұшұн каін енаң онда болар цар! цар!
4. Қазғы турбұ акша кар қаумак каіда? цар! цар!
кулун таідаі аікаскан оңқак каіда? цар! цар!
азар қаксы болсада каін енаміз цар! цар!
аіналаін шешамді болмак каіда? цар! цар!
5. Бір толарсақ, бір тобук санда болар цар! цар!
кырк кісінің акылы канда болар цар! цар!
аамаі деп қылама баіғус кыздар цар! цар!
аааң ұшұн каін аааң онда болар цар! цар!
6. Қазғы турбу акша кар қаумак каіда? цар! цар!
кулун таідаі аікасканаң қак каіда? цар! цар!
азар қаксы болсада каін ааамыз цар! цар!
аіналаін ааамдаі болмак каіда? цар! цар!

7. Бір толарсақ, бір тобук санда болар қар! қар!
қырк кісінің акылы канда болар қар! қар!
ңеңғәмаі деп қылама баіғус кыздар қар! қар!
ңеңғәң ұшұң абысын онда болар қар! қар!
8. Қазғы турғұ акша кар қаумак каіда? қар! қар!
кулун таідаі аікаскан оң қак каіда? қар! қар!
азар қаксы болсада абысыным қар! қар!
аіналаін ңеңғәдәі болмак каіда? қар! қар!
9. Бір толарсақ, бір тобук санда болар қар! қар!
қырк кісінің акылы канда болар қар! қар!
інімаі деп қылама баіғус кыздар қар! қар!
інің ұшұн каін інің онда болар қар! қар!
10. Қазғы турғұ акша кар қаумак каіда? қар! қар!
кулун таідаі аікаскан оң қак каіда? қар! қар!
азар қаксы болсада каін ініміз қар! қар!
аіналаін інімдәі болмак каіда? қар! қар!
11. Бір толарсақ, бір тобук санда болар қар! қар!
қырк кісінің акылы канда болар қар! қар!
сіңлімаі деп қылама баіғус кыздар қар! қар!
сіңнің ұшұн каін сіңнің онда болар қар! қар!
12. Қазғы турғұ акша кар қаумак каіда? қар! қар!
кулун таідаі аікаскан оң қак каіда? қар! қар!
азар қаксы болсада каін сіңліміз қар! қар!
аіналаін өз сіңлімдәі болмак каіда? қар! қар!

2.

1. Шымылдағын серпә сал көрсұн әкәң қар! қар!
көздұң қасын көі кылып төксұн әкәң қар! қар!
қылда қылда Ноғайдан бул аламын қар! қар!
бір міндәттән кутұлдұм, дерсін әкәң қар! қар!
2. Шымылдығын серпә сал көрсұн шешәң қар! қар!
көздұң қасын көі кылып төксұн шешәң; қар! қар!
қылда қылда боғжама божадым деп қар! қар!
бір міндәттән кутұлдұм, дерсін ағәң қар! қар!

3. Шымылдығын серпә сал көрсүн ағаң қар! қар!
көздүн қасын көі кылып төксүн ағаң; қар! қар!
қыда қыда базарға бардым деіді қар! қар!
бір міндәттән кутүлдүм, дерсін ағаң қар! қар!
4. Шымылдығын серпә сал көрсүн ңеңғаң қар! қар!
көздүн қасын көі кылып төксүн ңеңғаң; қар! қар!
қыда қыда күјбүтб бардым деіді қар! қар!
бір міндәттән кутүлдүм, дерсін ңеңғаң қар! қар!
5. Шымылдығын серпә сал көрсүн інің қар! қар!
көздүн қасын көі кылып төксүн інің; қар! қар!
қыда қыда ңездәмә бардым деіді қар! қар!
бір міндәттән кутүлдүм, дерсін інің қар! қар!
6. Шымылдығын серпә сал көрсүн сіңің қар! қар!
көздүн қасын көі кылып төксүн сіңің қар! қар!
қыда қыда ңездәмә бардым деіді қар! қар!
бір міндәттән кутүлдүм, дерсін сіңің қар! қар!

3.

1. Алып келгән базардан кара насар, қар! қар!
кара күйрук сәүкөлб шашың басар, қар! қар!
ākāmai! деп қылама кыздар баіғус қар! қар!
ākāң ұшүн кайн атаң орун басар, қар! қар!
2. Алып келгән базардан кара насар, қар! қар!
кара күйрук сәүкөлб шашың басар, қар! қар!
шешәмай! деп қылама кыздар баіғус қар! қар!
шешәң ұшүн кайн енаң орун басар, қар! қар!
3. Алып келгән базардан кара насар, қар! қар!
кара күйрук сәүкөлб шашың басар, қар! қар!
ағамә! деп қылама кыздар баіғус қар! қар!
ағаң ұшүн кайн ағаң орун басар қар! қар!
4. Алып келгән базардан кара насар, қар! қар!
кара күйрук сәүкөлб шашың басар, қар! қар!
ңеңғәмай! деп қылама кыздар баіғус қар! қар!
ңеңғаң ұшүн абысын орун басар, қар! қар!

ш.

1*

5. Алып келгән базардан кара насар, җар! җар!
кара куірук сәўкөлө шашың басар, җар! җар!
інімаі! деп җылама кыздар баіғус җар! җар!
інің ұшўн каин інің орун басар җар! җар!
6. Алып келгән базардан кара насар, җар! җар!
кара куірук сәўкөлө шашың басар, җар! җар!
сіңлімаі! деп җылама кыздар баіғус җар! җар!
сіңлің ұшўн каин сіңлі орун басар җар! җар!

4.

Келін кўжөўнўң ўжўнө келгәндә сәләм беріп отурады, кўжөў-
нўң тўғандары ағайндары бәрї отурады. Онан сон бір кісі ағаш-
мінән келінің җаулуқ көтүрўп бетін ашып өлөң айтады:

1. Айт, келін! айт келін!
аттың басын тарт, келін!
саусканнан сак келін!
җумурткадан ак келін!
2. Келін, келін, келіншәк,
кер бидінің кулуншәк,
алдыңғы тўёң ітіншәк,
арткы тўёң тартыншәк.
3. Алдыңғы тўёң ітіншәк деп
көткө сокпа, келіншәк!
арткы тўёң тартыншәк деп
баска сокпа, келіншәк!
4. Тәң ертән турўп, келіншәк,
какаңдама, келіншәк!
ўї артына мал келзә
бакаңдама, келіншәк!
5. Тәң ертән турўп, келіншәк,
курт урлама, келіншәк!
өзўң җатып бајыңды
туртурлама, келіншәк!
6. Аузўң мурнўң сўрөңдөп

- Әсбк айтпб, келіншәк!
каин ағаның алдынан
кезіп өтпб, келіншәк!
7. Саур етігің шоққандап
тоғаи кезбә, келіншәк!
көн етігің корпудан
аул кезбә, келіншәк!
8. Келін, келін, келіңіз!
көрүмдүгүн беріңіз!
ала кула демәңіз
түсүн атып којуңуз.
9. Цылкы берсәң көктөн бер!
өзү қорға беріктән бер!
Каин атаға бір сәләм!
10. Түб берсәң атқан бер!
Әсбрүнб бактан бер!
Каин енағә бір сәләм!
11. Сір берсәң қарадан!
сірәдә өлмбс қарадан!
Каин ағаға бір сәләм!
12. Коидү берсәң қоңурдан!
Әсбрүнб оңунан!
абысынға бір сәләм!
13. Ешкә берсәң сарыдан!
даусу шыдалмас зарынан!
Каин інігә бір сәләм!
14. Мүзү п'шакка сап болар,
терәсі бутка кап болар,
буту толған булак болар,
іші толған лак болар!
15. Акты коидүң аидаған,
алалы қылкы баидаған,
осу қаның үкөнү
атасы саған бір сәләм!

5.

1. Мінгәндә атың бозғана,
пәрбасы бар азғана,
таналы жоһшапак таққамы
тоңғушү болсын кызғана.
2. Есіктің алды терәкті,
катындар токур брмөктү,
барған җылы ул тапсаң
кудадың бергән ермәкті.
3. Мінгәндә атың җирәншә,
оһнактап турар мінгәншә,
сирәдә маукуң басымас,
әдләп бала сүйгөншө.
4. Ак түбң җатыр татраунда,
ак таһлак җатыр матауда,
кыз екәнһдә кысымдың,
меһһңшә оһна отауда.
5. Есіктің алды ак балык,
ак балык етін кактажык,
орамал берсәң барша бер!
елгә барып мактажык.
6. Есіктің алды ак балык,
ак балык етін кактажык,
орамал берсәң бөздөн бер!
шыға берһп боктажык.

6.

Кара судү җағалаһ каз барады,
анасынан айрылып кыз барады.

Кара суға кан куһсаң ағар кетәр,
җат кһсһгә кыз берсәң алар кетәр.

7.

1. Цылама, бикам, цылама!
көзүңнүң ңасын булама!
ул боп тўсаң аўбдөн,
сені мундаі кылама.
2. Бўркөвдўрўп којама,
көздўң ңасын бојама,
біз бермајік десақта
мал берғанін којама.
3. Ол кеңаска кірмассин,
тур десақта турмассын,
бзўң бблөк тўбан сон,
цуртўңа тулға болмассын.
4. Сен цылаисын ўўм деп,
цўбаным кызыл бўўм деп,
акаң сенің олаіды,
отурған балама кыпін деп.
5. Сенда олаисын барсам деп,
ўігб тулға болсам деп,
өз алдыма мал салып,
адамшылык курсам деп.
6. Акша отауға кірсам деп,
барша, манат кісам деп,
тілаўң бикам алдың да;
аіділап бала сўісөм деп.
7. Серсамбі күнў тоўўңўз,
куттў болса тоўўңўз,
тілаўлў куттў тоўўңда
көп цылаудў коўўңўз!
8. Цыламаі кулак салыңыз!
бу сөзўмб наныңыз!
мен аітамын өсі јат,
тыңдап уўўп алыңыз!

9. Мынаң кешіп кетәрсін,
шын еліңә қетәрсін,
тең курбуң шыкса алдыңнан
оінап біліп етәрсін.
10. Тең курбуң келіп сөілісбәр,
калжыңдасып оінасар,
қаксы қаман екәніңді
оінаған болұп барласар.
11. Курбуң келсә күлгөісүң,
әдәшпінән құргөісүң,
салмақмінән сөз сөіліп
қаксы қуан бергәісін.
12. Бу барғаннан барарсын,
ата енәңә барарсын,
дүнүсөсүң күрмөтгөп
кабағына карарсын.
13. Шашпылғанын қіғәісін,
кулдаі малын баккаісін,
күңдөі қумусүң кылғәісін,
ата енәңә қаккаісін.
14. Ата енәң аітар. келінім, деп,
келінім қаксы елім! деп,
бөтөн қек қат құртұңа
қаксылығын біліңәр деп.
15. Кораңа бөліп мал берәр,
алдыңа келіп дәм берәр,
аркан есін құн тұтұп
адамшылық кура бер!
16. Адам болсаң өлмөісүң,
іш қамандық көрмөісүң,
қаксы болсаң біләрсін,
қаман болсаң білмәісін.
17. Күјөүңдү күткөісүң,
өз басын күрмөт еткәісін,

- канша көңілің қалса да
бір біріңді тұтқисың.
18. Қыртық қылма кімін,
шашпа ұған бұжұмың,
күжбұң келсе бір қактан
оңаи қылып тыр қынын!
19. Біріңді бірін кұрмөтсең,
қызыкмінан кұнөйтсең,
келістіріп дұнұосың,
ак шуңкардаи түйөтсең.
20. Шәрігәттің белгісін,
білсең қаксы ұлғусың,
сөзгө сынык қылдырмаи,
күтсең қаксы курбусун.
21. Аз асыңды көп етсең,
көп асыңды көл етсең,
бәр'асыңды даира қып,
конағын сілап қөнөйтсең.
22. Мынша кізімәт қылды деп
алғаным тапты қолдұ деп
күжбұң көңлің қай болар,
мағым алап болдұ деп.
23. Күң қумсасаң қорлама!
тіл алмаса зорлама!
тәтті дәмді асыңды
онан бөлік урлама.
24. Кул қумсасаң урмаңыз!
оған қорлуқ қылмаңыз!
қетім қакын оілаңыз!
бу сөзүмө наныңыз!
25. Өзүң сараң болмаңыз!
сараңлық атак алмаңыз!
конак қонса ұжұңө
табағына шек қарын салмаңыз!

26. Цаман катының белгісі
Әр недән қок ұлғұсұ,
катгы болсада уікусұ,
шірік болады терісі.
27. Цаман катының белгісі
Әр недән қок ұлғұсұ,
сасык болады Ісі,
іш келмәді келісі.
28. Талқан тўжўп кеп берәр,
карыны тоісўн деп берәр,
төр алдына булғанса
отўнўң басына екиәләр.
29. Ајак болар кумғана,
колўн малып қўғананы,
ўстў басы бок болўп
кас кудаідың урғананы.
30. Шылаушў қўрбөр қалбаңдап,
балағы қўрбөр салбаңдап,
маңдаі шашы буркурап
екі емшәгі салақтап.
31. Ол адамнан ујалмас,
бзўнўң дўнўділўғў қі'алмас,
бзўнўң малын танымас,
катын болсада денәймәғә қарамас.
32. Заманы аның азғана,
аттан баітал озғана,
некәсіздән кан турўп,
каіран казак тозғананы.

8.

1. Сарғајып аткан сары таң,
сағынаін бікәм тўсўңдў,
окура қўгөн бўрул ат
т'суңда сенің бўғўлдў.

2. Мингәндә атың бозбана,
күждөүң цап цас боз бала,
пағамбар кызын узаткан,
сонүң бір салған цолғана.
3. Кестә бір тиктң кулапара,
аитарым цар цар, сыңсыма!
Акаңнң тәур баласы
обалың кырк бір цылыкыға.
4. Каиткан бір келгән цылыкысы,
келиниң шаипау тилдиси,
Зулка Зәурү еки кыз
апаңның салған үлгүзү.
5. Мингәндә атың цирәншә,
тыкыршын турмас мингәншә,
сен акылың киргәншә,
ак таилак шығар ингәншә.
6. Мингәндә атың бозбана,
күждөүң цап цас боз бала,
тана бір моиншак таккалы
тоңгушүң болсын кызбана.
7. Серсәмби күн тои өтөр,
дүрүлдөп целдәп кои кетәр;
сен кетсәң шешәң цудбидү,
келини келип күнөлтөр.
8. Аудөн ушкан сонады
сажалы цергә конады,
артында бои цеткән сиңниң цок болса
шешәң кыин болады.
9. Мингәндә атың ала еди,
тон сен кидиң баршадан,
цыламаи аттан бикам!
аппарып шешәң салады.
10. Мингәндә атың ала'ди,
тең курбуң мында калады;

- цыламаі аттан бікәм!
казы бір күзү бір барады.
11. Міпгәндә атың теңбіл көк,
тең курбуң кадды мында көп,
орамал берсәң барша бер!
мактады сені мунау көп.
  12. Есіктің алды кумдакты,
кумдактан којан зымдашты,
атасы баска җау җенгі
отауға салып тыңдашты.
  13. Есіктің алды тастакты,
тастактан којан бас бакты,
атасы баска җау җенгі
отауға салып тасташты.
  14. Есіктің алды шашун,
шешәкәң шашар шашун,
калыңга бергән кырк җыкы
кешкәдә алар ашун.
  15. Җаҗыктан ушкан җаңгыз каз,
едідән ушкан екі каз,
бірау шаңкан, бірау боз,
сандығын толған сары боз.
  16. Әүөдөн ушкан көббөлөк,
күҗбөүң җаман сөмбөлөк,
келіншәк болуп тускөн сон,
күн көрсөтпөс төббөлөк.
-

IV. ЦОКТАҒАН ЦЫР.

1.

Алты атасы баі Өткөн,
алты атанға құк артқан,
цетті атасы баі Өткөн,
цетті атанға құк артқан.
Ујада суңқар тўлбткөн, 5
кыјадан суңқар тїлаткән,
алг'аі кызы тўлкў атқан,
кыјадан барып текә атқан,
баршаны ббздбї цыртырған,
цїбактї цўндбї тўттўргөн. 10
Конак конса, кон! дегән,
коі семізн, соі! дегән;
тоїға казан астырған,
цаксылыкка кбзўн цеткїзгән,
шылаушўн салып ат мїнгән, 15
шыңраудан алып су ішкән,
шїнжїрлі кауға тактырған,
каїңнан астау шаптырған,
каптатып цылыкы цаптырған.
Аїдалаға аїдатқан, 20
тулумдўға баїлатқан,
калмактан цылыкы кўдурған,
кулунўн полда тўдурған,
цанбасынан отурған,
санама цулдуз баттырған. 25
Бес така баршадан тон кїгән,
цетї рўдан кол цїған,
афўлў кудай калаған,
асылы нурдан цараған,

- 30 ак суңкардаі тўлғбн,
тојаты онўң канған сон
алыстан тојат тiлғән.
Алыстан туспан аттанса
кар, қаңбырдаі бораған,
35 қакыннан туспан аттанса
карт бұрадаі қаранған.
Барғанда тбрб таныған,
каітканда кара камаған,
карасымән тбрбсў
40 камап акыл сураған,
Тобуктўнўң бi едi.
Сексәнгә келгән Кеңір Баi
iшiң томдў параға,
парадан алған көп мақпал
45 өлгбндб қайсын караңа,
екi құртқа қем кылып,
ылажың не дiр алдаға?
Аiдының ала таудаі бар едi,
каіратың кара таудаі бар едi.
30 Қариппiнән касарға
сауп турған бiа едiң,
қетiмбiнән қесiрдiң
айттырмаi муңўн бiладi,
толарсактан саз келсә
55 кажымаi оған кўлбдў,
кабырғадан кан келсә
кажымаi оған кўлбдў.
Арғын Наиман, орта құз,
кылып қанаi құрбдў.
60 Туғурға калған суңқары,
сўтўп коіған тулпары
алпыс баста ак орда,
ак суңқар ўидб турғанда

күнү дө түнү базарым,
алдадан кайтты назарым,
бетимнән кеттї ажарым,
кан іәміз кеткәндә
бір күндө кеттї базарым.
Ҙазда күнү болғанда
күнүң көзү байланған,
ак суңкар ўшўп айналған.

65

70

2.

Батыр Бек дегән төрөнүң кызы Балғын өлгөндө шешәсі
қоктады:

1. Басыңда қу ағаштың тақияң тур,
ак күмүс адра қалғыр қарқырап тур,
келмәсәң со барғаннан артында
ау қаңғыз баурұм шырқырап тур.
2. Қеткәндә қеті қасқа қур'ан бердiм,
моллаға оқусын деп қоја бердiм,
артыңда апасы қок сiңдiсi қок,
қалыңды қалғызыма негә бердiм.
3. Аітамын, айт дегәнiн, атым тусап,
тусак қоіған қерiндә турсүн қусап,
келгәндә елү бескә сумраі Бетән
тұарма ендi бала Балғынғ'уксап?
4. Қарағым айналаiн қандаi едi!
баурсак маіға бiскән қандаi едi!
мақтасам өзүмдү өзүм болар улук,
баланың өзү қурбу маңдаi едi!
5. Қарағым, айналаiн, улу кентiм,
сарғаиды сана мiнән акша бетiм,
болғанда қыс ортасы сығыр оiбаi,
бузудү қалғызыма қорған кентiм.
6. Ак ешкә келә қатыр улағына,

- сүт бергән ак брпундн шырағына,
косулуп кел екаумуз зарланажык!
алданың тусорм'екән кулағына.
7. Тапканы ак ешкәдән еки улак,
бирәу улағының салпаң кулак,
ак ешкә көккө карап көдөңдүң це!
табарсын есән болсаң тағы улак.
8. Ак ешкә сендә муңдү, мендә муңдү,
қаратты бір қаратқан бесәу сумдү,
ак ешкә көккө карап көдөңдүң це!
кудажым берәрм'екән бизгә тўжак?
9. Бојунан Дөскөнүң ел өтөдү,
шапаннан қалаң кабат қел өтөдү,
сығыраі! мен зарланбаі кім зарлансын?
Балғының енді маған ајы өтөдү.
10. Дөскөнүң баурү қалғыз тамды,
ајамаған бар кудаі қалғызд'алды,
елү бескә келгәндә сумраі Бетәң,
қалғызынан аірымын аңрап калды.

3.

Бопо төрөнүң қарындасы күјбөү өлгәндө цоктағаны:

1. Күі дәрі белбәу белімдә,
азалы болдүм елімдә,
Бопо кәм қардык бергән сон,
құрө бердім қөнүмө.
2. Бас бас өлүм, бас өлүм,
басынан келгән осу өлүм,
қапрағын қаппаітып,
қардыны алған осу өлүм.
3. Мукамбат кудаі досүн
онү да алған осу өлүм,
кылышынан кан тамған

Айні алған осу білүм.

4. Олүмнүң несі оібајым,
бул істі салған кудајым,
кара бір шашым қажайн!
қажайнда, қіјайн!
5. Куналы бармак қез тырнак
күнүндө канға бајайн!
албыраған акша бет
сүбгүнө такаин!
6. Моімулдаған кара көз
қаспінан онү ојаин!
алшындап құрғон қас төрбөм
орнұна кімді қојаин!
7. Орқашта Орқаш Орқаш тау,
баураі толған көк бас тау,
топ ішіндә кынд'екән,
қаңғыз енді сөз бастау.
8. Бас тамаска шарам не?
басыма салған карам не?
мен қыламаі кім қылар?
бетімдәгі қарам не?
9. Боғастың бојүн брт алды,
құрбөктүң басын дерт алды,
он қеті қасар Абі қан,
қорасан дегән дерт алды.
10. Асыда кәүкөр болатым,
ушайн десәм канатым
ақкәм қосқан қосақтан
аірды шебәр кудајым.
11. Алты атанға құк тарттым,
ала арқан бән бек тарттым,
алдынан құрмөс атакәм
қушақтап турұп сөз қаттым.
12. Арғымак ұрұн сағынса

арткы ажағын кағынар;
алғанын беібак сағынса
қаннан ендік қағынар.

4.

Тәті Алтайдың баласы білген сон молда қоктаған:

Кара бір таудың қығасы,
калкына баған кулқасы,
Сүндүктің ағасы,
алтыннан салған сырғасы,
5 алаштан туспан сөз келсе
алдында құрор қорғасы.
Кара бір таудың ұлғусы,
аты Алтайдың серкәсі.
Қарлығы қалған болмаған,
10 қан қараның еркәсі.
Базардан келген бөз еді,
қаксыдан қалған көз еді,
Еділдің кызы қеліндай,
саулап бір тұрған сөз еді,
15 айдыны таудан зор еді,
дәулеті көлден мол еді,
өзүм бір деген алашка
аласы бір қок тұр'еді.
Айғыр бір күған қулғанда,
20 адам ұлүн қактаған,
Әділдікке салғанда,
кәпір казак мактаған.
Курама қип еі қылың,
кусүн таза сактаған,
25 тілі шапыау тентәгін
акылыман токтатқан,
көлдөгү ак кү даусты,

ак суңкар куштаі даустў,
ерәгәскән дуспанға
аідакардаі шалышты, 30
канғаі тўскөн асылдаі
калшаіғанман карысты,
екідә тізгін бір аіл
бір бәўм деп салысты,
толкун топка барғанда 35
топ ішіндә шығып сөйлөгөн.
Сўндўктўң баласын
өз улўндаі білгән,
елім Алтаі екән деп
еркїнә зорлўк кылмаған. 40
Ертәгї өткөн азандаі
елдїң камын оілаған,
осылык айтып алдаға
кунакар асы болмаған,
адалдығы әлімдәі, 45
дін сөзўнө тоімаған,
акылы қана дәнїспән,
кәўдөсўнө сїмаған.
Мун арадан қол алған,
Букарадан қол алған, 50
қалғыз қылдан нәл алған.
Аруакты ердїң кўш еді,
адал пырдың мурт еді,
нїяз алар муруннан,
мурттў барар қуртўнан. 55
Кожалар окур кур'анды,
кур'аннан баска пайда қок,
ажалдыға кәіла қок,
сарғаіғанман өлмөк қок,
убажымнан өнбөк қок; 60
әсірә кылыш дўзўндөі,

ш.

2*

калаі сандык ішіндәі
алтын дыда алпыс мың.
Кос конусүн сурасаң
65 Којанды мен Цыланды
өзөн аккан бојунда
мекән кылда Нураны.
Тірісіндә көп бердi,
зекәтiм деп куанды,
70 цесiр катын цас бала
кайрымән цубанды.
Көшкөндө мың цылкы аıdaған,
таi кысрак калмаған,
сегіз рӯға мал бергән,
75 сексән кысрак байлаған,
бетәгәлi кең тарлау
беткәигә биткән райдаi.
Тәтi өтгү деп Алтадан,
каират кеттi деп кожалар.
80 Сызған сјадаi
туспаның көңнү тынды коi,
барсаң сәләм дегәисiн.
Ак Цолдун баласы Арбынға
атпән целi тарттырды
85 керәгә боју шалғынға;
дуаi сәләм дегәисiн
Кошкар улү Курамға!
корам орта болдү деп
коңсунү күндөп казбасын!
90 бiр алаға цазбасын!
iшшiн, кiсiн, буласын!
сум дүнүө өтөрүн
осунаумiнән оiласын!
мың мылжан кетсәдә
95 төрө алдына бармасын!

сум дүнүб өтөрүн
осунауминан оиласын!
Ужмактың төрү он тарау
оинаи күлб дүргбисүн!
беистің төрү бес тарау 100
belgılı болун дүргбисүн!
Алаға ісің ак болса
ак сараға кіргәісін!
нурдун қызын сүігбисүн!
торкадан көііок кігәісін! 105
шәрімән тауп шербатін
сусунуңа ішкәісін!
Ja Мукамбат колдағай!
көп айткан үмбөтүн
көп тіләү көі болғай! 110
көпсүнгөндә дәүістүн!
ажан болсүн әүрөтүн!
баршаминан мәүлүмдү,
бөз бојактаі цумсаған.
Цорғаминан дүрүктү 115
таі кунандаі қалаған,
кожалардың айтканы
о дүнүбдүн сөз еді,
ак кірәүкб сімаған
алып бір қоталы мырза еді, 120
алдадан бујурук келгән сон,
бу дүнүбнү кыпзаны;
шаңрағын ідіргән
шынар дегән ағаштан,
мал баілығы бір асты 125
біткән казак алаштан,
бетінә қан келмәгән
Маікыминан таласқан,
үш мәірамнің улунда

- 130 Куандыкпән Сүндүк
қан болмаған таласкан,
ексәдә елгә битәрмә
мырзадаи мунда цараскан?
бесіндә мептәп окуған,
135 алтысында акым токуған,
цетисинә шыкканда
цетпис пырдан сөз сурап
кудуктаи көзүн шукуған
сегизинә келгәндә
140 Сүндүккө бас болған,
аккан сеңдәи толкуған,
тоғузғна келгәндә
туған айдәи балкыған,
ендәи онғна шыкканда
145 дәүләтгә көлдәи шалкыған,
он биринә шыкканда
аруак асты калкынан,
он екигә шыкканда,
кур кәйтпады наркынан,
150 қирмадан өткән сон,
ендәи отузға цеткән сон,
салкалы бә болдү,
цесирминән цетимгә
тигип бир коіған үи болдү,
155 цесирминән цетимнәң
болуп өттү азығы;
азған аул Сүндүк
аз күн болдү казығы,
өз баурүн деп қан тартпаи,
160 тәл қаздырып дат айтпаи,
әділдіккә салғанда
иш барм'едәи қазығы,
ат басына соқтурүп

ак айтпаған дуғајы, аузуна кыпыр көп түспі, алдасын күткөн муңајы. Сексән ұшкө келтірмәі ажал берді кудајы, өткөн істә салабат арткышылығын сурајы. Самарканда сайлатты сар'алтыннан тўмбөсўн, ӕзрәттi соктурдў, акрәттә кўимбөсўн! аруак ата калап аруак баба қебәсін! қуап тамаң қар болўп иниңә шайтан мінбәзін! ӕлӕм билгән Тӕтiдi қактаусўс калды демӕсін!	165 170 175 180
---	--

V. КАИМ ӨЛӨҢ.

1.

Цанакминӕн Тӕббк екі акунўң аитысканы:

1. Цан. Мен ўжўмнӕн шығып-ем Ертiст'ӕрлӕп,
ўш қўздўң ўш улўн қеңӕмiн деп,
кан iӕм шакыртканыңа келiп едiм,
екi немӕ коймаiды кӕлдӕнӕн деп.
2. Тӕб. Шығып ең ўжўңнӕн Ертiст'ӕрлӕп,
ўш қўздўң ўш улўна кедӕмiн деп,
Цанак қамбы тўгўi бокты алмассын
ӕлӕң аитып нетӕсiн бекӕр терлӕп.

3. Ұан. Біздәрдi «шәу!» дегәндә öлөң басты,
öлөң айтсақ аруавың сөннән қашты,
сенімән он сегіз күн тарпысармын,
он тоғус күн дегән деп шыламасты.
4. Төб. Кәрі кул мен шыдармын, сен шыдамассын,
шыдамаған қiгiттi тәңрi алын,
устаи алмаи каларсын етәгiмнән
қамбыңды алып алдыңнан тура қашсам.
5. Ұан. Кудәi-ау қайдан қалдым сөз уғарға,
Ноғәi кедәi болмаиды ббзү барда,
мен негә олжа алудан куруқалаи
атамның мынд'отурған кбзү барда?
6. Төб. Мына Орус салыпты қырға бекәт,
еiңiз бермәид' екән қаир зекәт,
қас төлүн сүтүн емгән биз алғамыз,
туғурдан түсүп қалған атаңд'екпәт.
7. Ұан. Аулу Оспан қаның Бөрүк Ағашта,
атым Қанак болған алты алашка,
мен кiмнiң шакыртқанына келiп едiм,
сен бала менiмән әр таласпа.
8. Төб. Аулу Оспан қаның Бөрүк Ағашта,
атың Қанак болған алты алашка,
Оспан қаның ақыны қалаi екән
тажындаi атпiнән аiкаласты.
9. Ұан. Аулуң сасық судан көшкөн екән,
ырысың балам Наiман өскөн екән,
төрө қараң қiлып, көңәс қылып
Қәнәңдi бiр қеңәжiк дескән екән.
10. Төб. Аулуғ сасық судан көшүп қүргөн,
ырысым қылдан қыға өсүп қүргөн,
Камбардың кедәi шалы кедәi қалса,
боз балалар дым бермәңiз десiп қүргөн.
11. Ұан. Ау балам сенiң өзүң баi Наiмансын,
қонағасы берүгә қәi Наiмансын,

Арғының айналасы алты айлық
кемтігіңді балам Наіман оілағаісын.

12. Тоб. А Цәкә біздің Наіман баі Наіманба?
меіман қонағасы қай Наіманба?
қаман, қаман деісін, іш қоімаісын,
қаман бала еркіңә қоіған барма.
13. Қан. А балам, Арғын қаіда? Наіман қаіда?
Арғындығым көрсөтбін осундаіда,
Тарбағатаі талқан боп кетәр еді,
төрт улұ баі бiшәнің қосұлмаіды.
14. Тоб. А Цәкә Арғын қаіда? Наіман қаіда?
Арғын болсаң Карқаралы дуан қаіда?
бас қылып Қаман Тағың ұстап алып
қаксыңды тізіп салған қалғыз сағба.
15. Қан. Дегән сон менің атым Қанак,
шалбарым бес терәдән сексән балак,
ашұма көп тiмә, балам Наіман,
ашұлансам кетәрмін ітгәі талап.
16. Тоб. Дегән сон сенің атың Қанак,
қызындырып қоіұпту мешкәі тамак,
ініңді қоідаі ұстап сатыб едің,
қулағымды кессәңдә айтқаным ақ.
17. Қан. Урәнымды сурасаң Арғын Наіман,
кедәі Қанак десәңдә арғылмаімын,
ашұма көп тiмә, Наіман балам,
аузүңдү кобузбiнән қан қылғаімын.
18. Тоб. Арғын болсаң қаігәін Наімандаімын,
қуам бар, қаі сертiңнән тағандаімын,
урунұң өзүнө лажық соіулұ бар,
қолдағы домбраман урғандаімын.
19. Қан. Оспаның асынғаны алтыннан қын,
а балам, қең'алмасаң саған бiр сын,
Алтаі Карпық баіжым бар, Алда Қуман,
тап өзүнұң қылқысы қiрма ұш мың.

20. Төб. Наиманда бұраминан талған катын,
токсан санды айдаған Камбар қатыр,
ұз сандық Бек Султанда қамбы қатыр,
сексан атан тұбгө әраң артыр.
21. Қан. Біздердә «шәу» дегәндә өлөң басты,
өлөң айтсак аруак сеннән кашты,
кесәр бас, құрбәр аяк қылкын айтшы!
урудаи нағылаин қатқан тасты.
22. Төб. Еліңіз бермәид'екән каир зекәт,
мүлкү Орус салыпты кырға бекәт,
алтынмінән күмүстү кемитәсін,
еліңдә қамбы тұтүл, кажамда қок.
23. Қан. Елімдә бір бајы бар Азна Баиды,
тап бір күндө кырк арба казин'алды,
токсан сан осу күндө кои айдаиды,
ызалансам айтамын Орда Баиды.
24. Төб. Біз келгик, өңкөи төрө аска саулап,
Иса бар, Әли, Омар омураулап,
кү далада күтыңдап айтканыңша
Сәдәт каныма айтсаңшы көңүлім аулап.
25. Қан. Адрајып не деісін Омарбаи Сарт,
Наиманшаның баласы тізгінін тарт,
калаи айтсам еркім бар, мен Арғынмын,
Калмағының катынына өзүң айт.

Төбөк қылдам қуап таппағанда онуң орнұна бір қакын тур-
ған Садыр Баи дегән кісі айтты:

26. Төб. А Төбөк сөйлөмөсөң сөйлөмдін?
кедәиді өзүмө којүп елдәнәин,
үш күндө үшүп шыккан қалғыз какпаи,
негә коидүң кедәиді әлгидәин.
27. Қан. Кызыл тилим сөйлөи бер безәктәгән,
күң дә күнүн көрөдү тезәк тергән,
кедәиді іштән шалып каикаитаик!
Садыр Баи құндөи саба кезәкпінән!

28. Аулум Бес казылы Ой Тундукту
токсан биә сойдүрүп үз үй тикти,
осу акын сыкылдай бер күн сенікі,
кайылы көкрөгүм көңүлүм көптү.
29. Төбөк маған кылады овраун,
Найман иткә тағады коңраун,
көрмөгөндөй мактанба балам Төбөк
үзүгүңдү ораин төрт ак баун.
30. Төб. Мен өлөң айтатын қағын тынбай,
сирә мені қаңбаисін Қанак сумраи,
сені дә қалашшылар мактамады,
үзүңнүң тесігі бар сексән мыңдай.
31. Қан. Үзүмнүң сырты қаман, іші тәур,
сен Төбөк ак сүөк емәссін, кара баур,
үзүмдө тығып қоған үз қамбым бар
маң қан қысам болады қанша аул?
Ой сөзгө Төбөк қуаң таппады.

2.

Улу Бікә дегән қыз Құдөрү Қожамінан өлөң айтсады:

1. Кожа: Сөксөүлі қумға бітәр бас алмалы,
зынакор бір кудаіды ескә алмады,
өлөңнүң бес алты ауз аркасында
түсүма қыздар толдү қос алкалы.
2. Бікә. Сөксөүлі қумға бітәр бас алмалы,
зынакор бір кудаіды ескә алмады,
түсүна қыздар толса қос алкалы,
кожа қайтп устаиды ақ шалмалы.
3. Кожа: Сөксөүлі қумға бітәр бас алмалы,
зынакор бір кудаіды ескә алмады,
бірәүннүң ақ некәсін арам қылған,
зеннімгә қыздар кетәр қос алкалы.
4. Бікә: Сөксөүлі қумға бітәр бас алмалы,
зынакор бір кудаіды ескә алмады,

- казактың аксақ тажын алдап алған,
зеннімгә кожа кетәр ак шалмалы.
5. Кожа: Сөксөүл кумға біткән бас алмалы,
зынакор бір кудаиды ескә алмады,
о дүнүө бу дүнүөдөн ңаксы деиді,
баражык бәрі біз-дә ңан калмалы.
6. Бікә: Өлөң, өлөң дегәнгә өтөрөлю,
өлөң аитып көңүлдү көтөрөлю,
бу дүнүөдөн о дүнүө ңаксы болса
адам аитпаи Кожакәм кетәр еді.
7. Кожа: Екі кузгун ұшкөн ңері Еділ ңажык,
алашт'акын бізгә болмады лажык,
бу дүнүөдөн сиздә өтөр біздә өтөр,
екәүмүз ебін тауп сөз кылажык.
8. Бікә: Екі кузгун ұшкөн ңері Еділ ңажык,
алашт'акын бізгә болмады лажык,
сөйлөсөргө ңок еді көп өлөңүм,
Кожам өлөң сураимын колүм ңажып.
9. Кожа: Екі кузгун ұшкөн ңері Еділ ңажык,
алашт'акын болмады бізгә лажык,
Ул Бікә өлөң сураиды колүн ңажып
алдағаньш Ул Бікә назылажык?
10. Бікә: Екі кузгун ұшкөн ңері Еділ ңажык,
алашт'акын болмады бізгә лажык,
кiшкәнтәиді косулған таксыр кожа,
ар'отурма бер'отур ңакындажык!
11. Кожа: Екі кузгун ұшкөн ңері Еділ ңажык,
алашты акын болмады бізгә лажык,
кiшкәнтәиді ңабыскан бір дертің бар,
ңакындасаң кетәді сыша тауп.
12. Бікә: Кожа зәлім аларма кара турүп?
кара зәлім аларма бара турүп?
Кожаның арамзасын билә коидүк,
біз баиғысты алдаиды, бара-тур деп.

13. **Кожә:** Төрт орамал шетінә тўдўм анар,
цакпаған кул кылмысты тузак барар,
Кожәмнән Ул Бикә ойнап күлсөң
ўнө бојуң шымырлап меірің канар.
14. **Бикә:** Төмөнтўн цеті көшўп бргө келдік,
цетәў аулја тоғускан цергә келдік,
келмәи кирдің церинә кайдан келдік,
диннән шыккан кожасы елгә келдік.
15. **Кожә:** Бір алуан бала едің денәм сўидўң,
цакпаған кул кылмысты тузак кўидў,
бала едің өзўң тәўр Ул Бикә акын,
көрмөс билмас кісидәи тилиң тиді.
16. **Бикә:** Кожәкә бас өлбөңўм осундаиды,
асык цолўң беиска косўлмаиды,
тўбўң Кожә болған мән дәрәтїң цок,
дәрәтсиз цан иманға косулмаиды.
17. **Кожә:** Букараның цолўнда тўб боздак,
тәңригә исиң цакпаса бардың тузак,
со тузактың ишинән шыкпа цаным,
Кожә кәвнїң айтканын кылсаң мазак.
18. **Бикә:** Кўдурўп күс салдың куланыңнан,
ер өлтўрўп кегі алдыңма ураныңнан,
катынша Кожә таксыр карҗаи бердің,
сендә көрмөи кеткәнсїн ураныңнан.
19. **Кожә:** Менімән цау болмассын елдәсәрсїн,
бір екі ауз сөзмнән тең дәсәрсїн,
арап алап коимадың Ул Бикә акын,
не малдан не бастан кем өсөрсўн.
20. **Бикә:** Сенімән цау болмағам, елдәскәмін,
бір екі ауз сөзмнән тең дәскәмін,
не малдан не бір бастан кем болар деп
тәңригә кашан Кожәң сөйлөскөнсўн?
21. **Кожә:** Сенімән цау болмаған, елдәскәмін,
бір екі ауз сөзмнән тең дәскәмін,

- бір табан сөннән керә қолум җүкөн,
бабама Әзрәт Әлі сөлбскөмүн.
22. Бикә: Өзүң көңүлі бермәсәң, мен нетәин?
ажал җетсә бір сака дәнәдәтәин,
қаратқан җуртаузуңа акын болсаң
көңүлүңдү саспаи-тур сап етәин.
23. Кожа: Айтәин айт дегәннән билисәмдә,
о менң қызға тўскөн бір исәмдә,
бабамыз Әзрәт Әли ок атышты,
қоимаимын қыз туспанға күлүсүмдү.
24. Бикә: Ҙаратқаның барм'екән көргөн нурүн,
нурүн көргөн беистән алады орун,
Қожакә, сөннән мен бір сөз сураимын,
не Ҙаратқан болады икәи бурун.
25. Кожа: Бар Ҙаратқаның көргөн нурүн,
нурүн көргөн беитсән алады орун,
Ул Бикә, сен сурасаң, мен айтәин!
Қәлпнән Нун Ҙаратқан икәи бурун.
26. Бикә: Бар деидәи Ҙаратқаның көргөн нурүн,
нурүн көргөн беистән алады орун,
Қожакә, сен о сөздү билмәи айтғың,
Ҙаратқаның бар деидәи онан бурун.
27. Кожа: Аўөлдө Муқамбәтгәи нурүн қыңан,
он сегиз мың әләмнән бурун қыңан,
Бытыраш Абдидәғи нурүн төгүп
сегиз беис ишнән орун қыңан.
28. Бикә: Аўөлдө Ҙаратқанда Ҙан Ҙаратқан,
дарјаның тубүндө мың қыл Ҙатқан,
дарјаның тубүнөн шыңарған сон
нурдан алып тауп берсәң не Ҙаратқан?
29. Кожа: Аўөлдө Ҙаратқанда Ҙан Ҙаратқан,
дарјаның тубүндө мың қыл Ҙатқан,
дарјаның тубүнөн шыңарған сон
нурдан алып әимәнән күн Ҙаратқан.

30. Бікә: Аітамын, айт дегәнін, Кожам дүрсүн,
Кожам токсан түрлөндүң мені көрсөң,
онү тапсаң бір тыныс алар едің,
Аэрәт Әлінің атасын тауп берсәң.
31. Кожә: Аптијәктің ішіндә -бар едің әліп,
цетік молда окуидү катты таныш,
атасының аттары Быгырашты,
анасының аттары Абү Тәліп.
32. Бікә: Сабактың басын сураса үндү деіді,
паман сөз цаксы адамға мінді деіді,
паіғамбар ат сурмак сүндөт екән,
әкәң атын сураимын кімді? деіді.
33. Кожә: Куба цон аркы ауддүң цортар бөрү,
бір царымның цоғунаң көңнүм кеірі,
Ул Бікә, сен сурасаң мен аітаин,
Ер Көшүк әкәм, аты мен Күдөрү.
34. Бікә: Ішінді осуншаның атым есән,
калкым коимас өбөңдү білмән десәм,
Кожәкә сен айтканда мендә аітамын,
Цәңгәлді әкәм, Цәңы шешәм.
35. Кожә: Куба цон аркы ауддүң цортар бөрү,
цоғунаң бір царымның көңнүм кеірі,
Ул Бікә сен айтканда мендә аітаин,
Ер Көшүк әкәм аты, мен Күдөрү.
36. Бікә: Керәгәнің басында макта шүкө
шүкөнү паман кылса болады үкү,
Кожәкә, сен айтканда мендә аітаин,
Цәңгәлді әкәм, атым Ул Бікә.
- Кожә сонда тура калды, Ул Бікә айтты:
37. Ак таілакка цүк арттым катар катар,
шүдасы шөсүп цатса шаңға батар,
сімаған тіл аузүца акын болсаң
дарја ағыш цатқан кашан каттар?
38. Кожә: Ак таілакка цүк арттым катар катар,

- шӯдасы шөгүп җатса шаңза батар,
кауста карашаман каймак шіді,
җегі токсан ајынды дарја катар.
39. Бика: Бу каидағы Кожа еді есі кеткән?
есі кеткән болмасаң Ертис өткөн,
есі кеткән болмаса, есәр Кожам,
җегі токсан аилары кашан өткөн.
40. Кожа: Ұк арттым ак таилакка катар, катар,
шӯдасы шөгүп җатса шаңза батар,
сендәи мен күн есаптап җүрүш емән,
каі күн сүк болғанда дарја катар.
- Кыз җеңиді, Кожаға бір шапан берді.

3. Мөнөк Опан кыз.

Найманға Мөнөк җигит урлукка парды, колға тўстў, тоі бол-
дў, Опан дегән кыз Мөнөк дегән җигит екаў өлбө аитысты. Тут-
кан җигит ајағына кісан салған, кісані мінән тоіға келгән.

1. Кыз: Каркарамның ұшў айдас аида,
колаң кара шашымның тўбўл саида,
теп тек җатқан елимді тез бўлдўргөн,
аитысамын ағалар җајау каида?
2. Җигит: Каркараңның ол ұшў шаида болар,
издәгәнғә асылык паида болар,
сонша җердән мен келдим җајау издәп
аитысамын, кыз Опан каида болар?
3. Кыз: Җермән көккө теңсәлип җелсөң җигит,
җермән көккө теңсәлип җүрсөң җигит,
егіншінің атындаі кісанің бар,
рүндў сонда сураимын в'елсін җигит?
4. Җигит: Рүмдў сурасаң Бағаналы,
балыкмінән җылкымыз көк аялы,
Аман Җолдўң Наур Кул җип келип
ат көтүрө салмаимынба сен баланы?

5. **Кыз:** Бармак кайда? базарға келмак кайда?
өтө шауп еймді алмак кайда?
біздің елдә палаң бут қајау құруң
ат көтүңө Опанды салмак кайда?
6. **Үгіт:** Өлөңдү айтып Опаным қөн өлөрсүн,
бужурук келсе алдадан сенд'өлөрсүн,
Аман Қолдүң Наур Кул қип келсам
алакандә сен Наиман қергә енәрсін.
7. **Кыз:** Қөн сөйлөс кәрібим қондүтүңдү,
негә айтасын ау сорлү белдігінді,
біздің елдә палаң бут қајау құруң,
негә ау сорлү айтасын белдігінді?
8. **Үгіт:** Олөң білсам тамағым кенәи айтамын,
сөз мәнісін білмасам, негә айтамын?
баибішәнің баласы басын өстүм,
белдік айтпаи е балам нені айтамын.
9. **Кыз:** Сөйлөр едің қајаум, күжүң болса,
шекәң тола басыңда мижң болса
кара өлөңнөн екәүмүз кажыспаспыс,
енді елңдә айта көр! ерің болса.
10. **Үгіт:** Бір өлөңүм бар еді кендә кендә,
кім иманын күтөдү осу күндө,
оидә Орус, кырда казак айдыннан турған,
кудаи мендә еймдә таксыр төрө.
11. **Кыз.** Сөйлөр едің қајаум, күжүң болса,
кіріп шығар кең сарәи үжүң болса,
кара өлөңнөн екәүмүз кажыспаспыс,
енді елңдә айта бијң болса!
12. **Үгіт:** Кыз Опан оидә кала, кырда кала,
қалғыз құргөн қајауға кудаи пана,
он ұшүңнөн он төрттө сөйдөи қалған
біздің елдә бар еді Щорман бала.
13. **Кыз:** Олөң айтып қајаум каксаимысын?
терә тон мән көшүмдү қақтаимысын?

тентәгін тебізімән тыймайтұзун,
ебәләк со қасыңды мактаимысын?

14. Цігіт: Шоң біјім сөііір сөздөн бтұп еді,
Шорманым сөііір сөзгө қетіп еді,
қарықтық ерлікпінән қолға аттанып
Бошаңға Маікымінән кетіп еді.

Кыз қеңіліп қуап таппаі тура қалды, қігіт айтты:

15. Сатқаны сәудәгәрдің бојак тағы,
құғұртқон сум қажандұ таяктағы,
бір тостаған осундаіда саумал берсәң
сорлұға біздәі қала суап тағы.
16. Кыз: Біз қажану өіің айтып аттаі қелді,
баіғустың көп қанғалак көңілуіп бөлдұ,
сусаған өіің айтып сорлұ қажану,
ішіндә сырлы шеләк сауман келді.
17. Цігіт: Әуөдө көктө қазы қудәі болса,
аітқан сөзүм қудәісіз қуна болса,
өііңдұ қожа дыр оібаі Опан!
саумалыңды ішәін олаі болса.
18. Кыз: Қатты құтұп саумалды қандыңызба?
қаібана боп ақылдан тандыңызба?
өіің айтып сусаған сорлұ қажану
қаныңды ішіп саумал алдыңызба?
19. Цігіт: Қатты құтұп саумал қанзым келді,
тағы біргә Опанман жүргұм келді,
елдәгі есәр қылық ескә тұсұп
Опаның ақ төсүно мінгім келді.
20. Кыз: Бір қамшым бар қолұмда сегіз өрмө,
ал көзүңө тімәсін меннан көрмө!
екі ајакты кісігә мінәмін деп
қы куіруғұ қылықдан дәңгі көрмө.
21. Цігіт: Құз қаратып мінғанім қара көкшө,
ажағыма кігәнім кебіз өкшө,
е! дегәндә, ме! дегән қарықтығым,

- көтөрө көр колтуктан, атам Бекшә.
22. Кыз: Кыпра болуп бир қулдуз кайдан шыккан?
кысыр емгән кур'аты байдан шыккан,
е! дегәндә атаңды аузүңа алып
Бекшә атаңның сүбгү кайдан шыккан?
23. Үгіт: Ылаллаға моинүн бурған дағы,
талаі нөгөр қолунда турған дағы,
атамыз қауда құруп қолда өлүптү,
қарықтык анасынан тўбан дағы.
24. Кыз: Мен өзүм атты де мән тўбөлүмүн,
кара өлөңгө салғанда қөнөбмүн,
мені кайтып қеңәсін, сорлұ қажу,
ат шыккан Бекшә атаң қиәнімін.
25. Үгіт: Көкшө казы әүбдө кудаі болса,
айткан сөзүм даисыз куна болса,
сиздәр қиән болғанда биз нағашы,
ат тонүмдү алып бір олаі болса.
26. Кыз: Балкын көл салкын көлмән кызыл кўраі,
қас басыңнан көп қортүп кез ортадаі,
атыңмәнән берәін тонүңдү алып
тамыршылаі келдiң бә мені сураі.
27. Үгіт: Көп қорүктү қортүға құр! дегән сон,
көп қортүшү тiләү бир дегән сон,
кыз Опан уруда көз қок, малда тiл қок,
бағусау қылкыңды алдың бiлмәгән соп.
28. Кыз: Қажәүм, өлөң аитып каксасана!
көшүмдү терә тонмән қактасана!
көтүңбөн сандык баілап кўп қеттiң,
уру кул бiлмәі алсаң тастасана!
29. Үгіт: Наізамды қауға шанштым сермән деп,
тiрiдi қау корлүбүн көрмiн деп,
қылкыңды шаршы тўстө тiб-алдым,
Опанға қалғызымау бермән деп.
30. Кыз: Еліміз Есіл барып өтпөкп' екән?
ш.

- айткан серткә уру кул җетпәкп'екән?
кулабына үрүп ажабын сышырған мал
уру алдына ол т'сүп кетпәкп'екән?
31. Үгіт: Өлөң айтты Опаным толған җоксүн,
бажабыңдаи еріптәс болған җоксүн,
олаи айтсаң алдаға кыпыр болдун,
Урусайдың басына конған җоксүн.
32. Кыз: Олаи айткан о сөзүн җөн дегәниң,
җелип җүргөн җаисаның мен дегәниң,
җылкымды шаршы тўстәтп алып,
көсөмсүп көргөн җергә дәндәгәниң?
33. Үгіт: О сөзүм олаи айткан җөн емәспә?
җелип җүргөн җаисаның мен емәспә?
җылкыңды шаршы тўстә оттатпайтын
баласы баибшәниң мен емәспә?
34. Кыз: Биздң елдң җайлау кара татыр,
биздң өлөң ол айтса кайда җатыр?
өлөңдү айта бер Мөнөк акын!
җарасынан Җекәм җаман җатыр.
35. Үгіт: Басын тартып күрөңнүң җорҗалаттым,
күндүз коидә Наиманды корҗалаттым,
әли өлсөмдө алдаға арманым җок,
кара канын аҗаның сорҗалаттым.

Со җердә кызды җендә, кыз җылап отуруп калды; ертәң ел
көштү, Мөнөктү тўө ұстүнө миңгиздә; елиндә табыда бир акын
кыз болдү. Со кыз көш җөнөкөи айтысамын деп келдә үгіткә. Бу
үгіттң касында бир арбалы атка миңгән бала бар, со баладан
сурады үгіт: «Бу кыздың немәни бар» дедә. Бала айтты: «Бу
кыз оңда, дедә, өзү өлөңшү, дедә, бир ак кешәгә җуртта бала
тапты» дедә. Кыз келдә үгіткә, өлөң айтты:

36. Ажабы уру кулдун кара какпан,
бу какпаннан уру кул паида тапкан,
тўө ұстүнө байғусты шокаитышты,
Оған җан о җетимдә кайдан тапкан.

37 Үгіт: Ајағы уру кулдұң кара какпан,
уру кул бу какпаннан паіда тапкан,
еіімә ернәк болсам мен барармын,
сеннән кудәі сактасын бала тапкан!

Кыз аны естіп кашты.

4. Шортан Баі Орун Баі.

Турдұ Бектің қасында бір Орун Баі дегән акыны бар екән.
Турдұ Бек кырға барыпты. Кырда бір Шорман Баі Кожә бар
екән, Кус Бек төрөдұң қасындағы акыны бар екән.

Кус Бектің алдында Орун Баі көп өлөң айтты, Кус Бек оған
көп сі қылыпты. Онан соң Шортан Баі кожәмінән айтыстыр-
дылар.

1. Ш. Б.: Цараткан бәрімізді бір кудәјым,
Патса бендәсінә кылар қажын,
атың анык түсүңө танык едім,
қолуң болсүн құрұпсұн Орун Бајым.
2. О. Б.: Дуана кожә атасы барарм'екән?
меірамғә Імам болған қажыз қекә,
қолуң болсүн дегәннің қаксы лепәс,
Кудәі берсә мол болсүн е Кожәкә.
3. Ш. Б.: Өлөңгө бір кісідәі түсүң бар,
тілән қакка бак бергән рысың бар,
барымташы кісідәі мол болсүн деп
елдә кандаі кісідә қумусуң бар.
4. О. Б.: Былтыр бізді шакырды Кус Бек батыр,
кан шакырса не турсүн акын бакыр,
ак суңкардың дідәрін көрөмұн деп
Орун Баі сол қарлықпан келә қатыр.
5. Ш. Б.: Айтасын мактаныш қылып батыр канды,
әр көрөрсүн қуру келіп катылғанды,
ел бітімін бідәйтүбүн бі емәссін,
Кус Бек сені нағылсын шакыртқанды.
6. О. Б.: Кожәкә, канға тағы сөлімүсүн?

каныңды шыкырды деп бідәимісін?
ішің тар бу кайдағы қарықтыксын,
каныңды шакыртса кеін ітәріп коі деімісін?

7. Ш. Б.: Еліңә мән насікат сөз аітамын,
бар демәі беті дүзүң тік аітамын,
елімнән былтыр алып кетіб-едім,
ујалмаі тағы келдіңбә? деп аітамын.
8. О. Б.: Төрөңнөн алатүжүн алымым бар,
қаксыдан алып өскөн калыбым бар,
төрөңө әлің келсә бердірмә бак,
күндөсөң алғаныма ішіңді қар!
9. Ш. Б.: Орун Баі Турдү Бекпән келгән екән,
қан калмаі төрө кара бергән екән,
елімді өзүм қокта коідаі қеңіп,
бу муңдар сонан дәндәп келгән екән.
10. О. Б.: Кожәкә, сонү сөз деп аітармысын?
куанып бердірмәсәң кәітармысын?
Мәірамның қарлығаштаі малың қорбап,
кызғанған тәңрі малын шаітан болсүн.
11. Ш. Б.: Білдіңбә сөйткөн мінән берәрімді?
бағана біліп едім келәріңді,
меннән баска қан қок деп мақтанасын,
асырмасаң түк бермән өнөрүңдү.
12. О. Б.: Шығыпты орта дүзгө атың, Кожа,
аітасын әлімдікпән батыл, Кожа,
сендәі сарттың көзүңдү укалауш'ам,
осү қолү бердірмәсәң катын, Кожа.
13. Ш. Б.: Орун Баі Турдү Бекпән келдің, кеттің,
ау балам тук бермән тілің өттү,
қалынсаң Кожәкә деп кешәр едім,
аі балам осу сөзүң тупкө қетгі.
14. О. Б.: Кожәкә, сырттап сурап сағынғаным,
Кус Бектән тәур болдү табылғаным,
бу қердә Кожа бідәр қаратү қок,

Арғында сенің сұрап нағылғаным.

15. Ш. Б.: Караул брші берді, шындамасам,
аітпаімын калыкка кеңас тыңдамаса,
тіләшші елға келгән сен деімісін,
көрбін калкымнан-ак буддамасам.
16. О. Б.: Кожасын Кара Капак атың баска,
шығыпсын қакпаі қалғыз карындаска,
баласын бір Арғының екі айрып
ұрөттү неткән адам сені кү баска.
17. Ш. Б.: Болсада бажағыдаі заманым қок,
боз бала бәрің бірдіі қаманың қок,
пыр болған қет'атақа Кожа едім,
көрмөсөң бір қаржақтаі амалым қок.
18. О. Б.: Нәсілің төрт қардан тек дар кожам,
алдымнан кыісык құрмө қөн бер Кожам,
ейңа терс аітып дін ұрөтпөі
Казактың өлөңүндө нең бар Кожам?
19. Ш. Б.: Өлөңүн мынау акын бағад'екән,
сөіісө сөз мәнісін табад'екән,
алдынан осундаіда бір шыкпасам
қанына кожа берсәм қағад'екән.
20. О. Б.: Аітасын құрүктүкпән шешән Кожам,
кунаңды тауба кыксаң кешәр Кожам,
алдыма шығарыңды каідан білдің?
аітасын сонү, білмәі есәр Кожам.
21. Ш. Б.: Беріппә қаңғыз саған тілмән қакты?
деімісін сөздөн кедәі біз беібакты?
Кожанды құрт пыр кылған есәр деісін
аі балам тапсырармын аруакка.
22. О. Б.: Дөп едім тілім тіјәр мен бағана,
қаратты Кожаны есәр алда тағала,
е шал өлөң аітканын кашан көрдүң?
өлөңдү аіт бірліктән кет садаға.
23. Ш. Б.: Кан кара шағырған сон келә калдым,

- акынды іздеп келгән көрө калдым,
Кожаны бірлігінән айрып алған,
молдаға дәрәс окуған кайдан калды.
24. О. Б.: Кожакә, көп шайтанман салыспаңыз!
караға төрө турүп таныспаңыз!
аітамын қаным ашып ак сүөккө,
қасыкка бола атыңды алыспаңыз.
25. Ш. Б.: Өтөрүн дүнүйөнүң оідамасам,
алдында кан қараның саірамасам,
Орун Баі елгә келгән бу бір міман,
құртума енді аітып маіламасам.

VI. Баксаның сөзү.

- Ағулы Қудаі сен оңда!
сен оңдасаң біз мында,
тілгән тіләк қана бер!
кас бедәүгө бала бер!
- 5 Цаксы Қудаі! қай Қудаі!
Мырза Қудаі! Бі Қудаі!
Ағулы Қудажым көк қасаған,
онан кейін қер қасаған.
- 10 Сінаін бірінші Қудаі,
екінші сінаін Муқамбат,
біріңә біз кул болдүк,
біріңә ұмбат болдүк;
үшүншү тәңрім,
төртүншү төрт қар,
- 15 сексан сегіз Машајык,
құз қрма төрт паіғамбар,
Меккәдә аулја,
Медінәдә аулја,
Кан Шыңыста аулја,
- 20 кызы таудүң басында

кыз аулҗа,
өгүз таудуң басында
өгүз аулҗа,
кошкар таудуң басында
коңурбас аулҗа, 25
таудағы буланын,
іштән шыккан айда кар җылапны,
Бекпәў ата Бек Әзіл,
өлү десәм, өлү емәс;
тірі десәм, тірі емәс, 30
ата, коркүт аулҗа!
Уак атасы Ер Көкшү,
ерлігінің белгісі
садағына келгән сан кісі,
мылтығына келгән мың кісі. 35
Сары Бајы, Сарыш, Өтөўлү;
үш дүз сексән ат
беігәгә коскан Көрпө Баі.
Арғын атасы Кара Кожа
Канда Абылаі кырада Казы Бек, 40
җалаңајак Әзіз
дуана пырык,
төрт улду Тор'Айғыр
нағашы Турду Бек
өзүм нағашы атам 45
Ҙағалбаиды Туңкат,
Кара Кесәк Кабан Баі,
кү даусту Казы Бек.
Кара Керәі Мурунда Канды Баі
Шакша улду Ҙаны Бек; 50
Тобуктүда Дөнөн Баі
ішіндәгі Доғалбаі
өтө шыкты Кунан Баі заманында.
Таздың арғы атасы Шоін Кара

55 Кара Сары, Кондү Бай
аулја Касіјәттї өткөн.
Терстан Бала арб'атасы Кент Буға,
Көкәй Көшүк
өтө шыкты ішіндә,
60 Аман Кул бакса.
Басентін арбы атасы Барлы Бай
ішіндә Тасы Бай,
Түрлү Бек дуан басында.
Аўол Кудай қин қасаған,
65 бірінән бірін мол қасаған,
қының арбы атасы Кент Буға,
қын атасы Сары Азбан,
аўрө кылма сен Азбан,
қын атасы Берді Бай
70 қын урәна екаў! екаў!
Аспандағы менің бес перім,
қырк бышак салдырып,
қырк інә маған тұрөтүп,
төбөмө аидар коидүрүп,
75 қынға моин коидырып,
көнбөгөнгө көндүргөн,
кү ағашка төндүргөн,
ак сакалды дал бата алдырған,
ак сарыбас коидү соидүрған,
80 бес бала бес асау таі үігө кіргізгән,
ерәгәскән қергә дерт салған,
қын болүп баилалған,
кірнә болүп аиналған.
Оідан келгән он Кожа,
85 кырдан келгән кырк Кожа,
Ол Кожаның ішіндә
Азрәт Кожа,
қат өлүккө қан бергән,

цамазат цанда тең көргөн,
белсізгә бел бергән, 90
перзәнтін тең бергән.
Оң колүмдү ораимын,
сол колүмдү сураимын;
шежірагә басын сүжөгөн,
күнгө шашын тараған, 95
ата кәдірін білмәгән,
ана сүтүн ембәгән,
целдән цети кожан аıdaған,
дуғаминән баılaған,
цети кетпән шот баскандаı болдүм, 100
цети казанға түскөндөı болдүм.
Он екі ак боз ат
өйнағандаı күн каıda.
Цын шакырдым Канбардан,
кыжада цатқан цандардан, 105
темір цанға сөламдї!
кабар бер!
аур кол цісін!
темірдән түн тіксің!
Оідан келгән он бөрү,
со бөрүнүң ішіндә 110
алты ауздү көк бөрү.
Көк цендәт Кондү Баı еліндә
Цума Баıdaң баласы,
Косур Куда көк кабан, 115
цын ішіндә сән цаман.
Маңдаı терісі курусүң,
цын біткәнмән урусүң,
цүргөгүмдү цабысың
он бір цаста табысың. 120
Кара Керәı Муруннан келгән
цәинім түған цәин бар,

- тогус улдўң кенжәсі,
Мырза Баи Кабыл
125 сар'ала камка тонўн кигән,
сар'арбьмак ат мингән,
кылышын кынға кынаған
келдїң бил бу цылда?
Кысан катының ағасы
130 каралып қатқан шаңырак басында,
токумў цок кисидә,
Тобуктўдан келдї
кара цигит Коикап,
Алтаидан келгән алтаўм,
135 шабдар атты Кемәңгәр
елдән келгән екәў,
целдән келгән цетәў,
елдән келгән ек'Азыл,
Шаңдут басынан келгән Шаңдажак.
140 Каидан келгән ентәләп,
бәйгә атыңдаи ентәләп!
Көк ала сакал Көзүмбөт!
алпыс атты, кырк цаяу;
Меңгәи Цүзби
145 сен царкыным цолдасы!
цоңартын келгән төрт ат,
төмөнтўн келгән бөрт ат,
кеиндә аил цетпәс сар'ат,
адым адым баскан,
150 адымы цердї кўрған,
тујағы кумдў сўрған,
тозан, тозан цўгўргөн,
тозанды цергә сўрған.
Цол цол цатыр,
155 цол цағалаи кол цатыр,
сонша колдўң ишиндә

Кара Бек атты Султан қатыр,
Кан Тіләу Берді султаным!
Арым Казы ултаным,
оідан кіргән оіпатым,
қырдан келгән бек затым,
Дәуіт пағамбар, ер Дәуіт.

160

VII. КАРА ӨЛӨҢ.

1. Калмактың қерін аітып қылағаны.

Каіранда каіран каіран тау,
баідаң маған тігән тау,
ұш атамыз өткөн тау,
ұш мың кара біткән тау,
Бајан бір аулу Казылык.

5

Қолуң қатыр қазылып,
қазғы туру көшкөндө
калуш'едің кара қол,
кабырқадан қазылып;
күзгү туру қонғанда
қатүш'едің қазылып.

10

Он екі қазымы оі Түлік,
баурұм қатқан баі Түлік,
казанымның қакпағы,
қелі соғар тоқпағым,
ат устауға қуруғым,
сі тірәгән сырығым.

15

Каіранда каіран каіран тау,
маған баідан тігән тау,
20 атам кўјөў болған тау,
енәм келін болған тау,
кетәін дегән ојұм қок.
Аіналасы толған тау,
ашшының бојұ аі татыр,
25 аламы қыкы қуса тыр,
көжұр көжұр тастарым,
көзүмнөн ағар қастарым.
Шыбышым улак салмаған,
токтұм кысыр калмаған,
30 баі төбөтүм маңкылдап
котаныма ўргөн тау,
біз барармыз,
барсақ бадал табармыз,
егіндә қажын білмәіміз,
35 аштан өлүп калармыз.

2.

Шоң бігә келін Қожа айтты:

Ол Шоң Біжімау Шоң Біжім
туғуруңға қонған суңқарсын,
сүтүп мінгән тулпарсын,
судан шыққан сұрұксұн,
5 топтан озған құрұксұн,
Бібатмадаі бактың бар,
Сұлбимднді тактың бар,
дін Мусулман казакка
қурттан озған даңқың бар,
10 баі терәктәі бұрлөткөн,
паіғамбардаі нурлұ өткөн.

3.

Кожам Берді Казак қігіт Өскүм Баидың улұ барымтаға барды, барғанда қолға тұстұ, қолға т'сүп өлөң айтты:

1. Мен ұжұмнән шығып едім болаі, болаі,
ак боз ат кызыл наіза кўлұп оінаі,
актылы коі алаы қылы бар ұжұмдө,
онан шыктым мен көзұм тоімаі.
2. Астымда мінгән атым кула қорға,
өзұм болмаі шығып едім осу қолға,
қырк бес қігіт ішіндә қолға тұстұи,
амал кәіла боларма калың сорға.
3. Тарлан боз тајып кетті тағасынан,
Серік Баі тостан кетті қаманынан,
каныма бірәр қасық ара турсаң
Кунан Баі айналаіп заманынан.
4. Кунан Баі сендә сылқым мендә сылқым,
мені қолға тұсұргөн сенің қылың,
баілауда қеті қыдаі қатып едім,
болмады бурунғудаі оін кўікұм.
5. Қылысып баі Өскөн Баі баға берді,
моінұма қыл шылбырды таға берді,
Төкөң қыз ак қылышпән салып еді,
қар болұп алда тағала қаға берді.
6. Қылысып баі Өскөн Баі аідаі берді,
моінұма қыл шылбырды баілаі берді,
Төкөң қыз ак қылышпән салып еді,
қар болұп кудаі тағалам оілаі берді.
7. Кунан Баі заманыңда өзұң батыр,
қолаушұ қол ұстұндө тіктің шатыр,
қылаіды баі Өскөн Баі Досам Бек деп.
Қаналак менің ақам нағып қатыр?
8. Саңындаі шағаланың менің саңым,

- кыналды колда қатып кәріп қаным,
колұнда осу қапыр білүп кетсәм
кімгә талау болдү қиған малым.
9. Санындаі шабаланың менің саным,
кыналды колда қатып кәріп қаным,
менің қаным колұнда осу кәур,
білүп кетсәм кімгә көзүң сүзбдү кемпір шалым?
10. Санындаі шабаланың менің саным,
кыналды колда қатып менің қаным,
колұнда осу кәур білүп кетсәм
кімгә көзүң сүзбдү екі қарым?
11. Орустүң бір баілау кісәндәді,
кісәндәу қатсада кісі білбідү,
кара тілмәш аітады шығасын деп,
оғандаға көңілім бір сенбәді.
12. Барсаң сәләм дегәісін атамызға,
колү тіді кәурдүң қотамызға,
ак кірәүкө сімаған каіран денім,
кара қердің астына енәмізбә?
13. Барсаң сәләм дегәісін атамызға,
колү тіді кәурдүң қотамызға,
сімаған ак кірәүкө каіран қотам,
кара қердің астыпа енәмізбә?
14. Барсаң сәләм дегәісін ен'атама,
тоңүп мінәлмәдім мен атыма,
елікгәі е! дегәндә ушқан басым,
калышты кум кужулүп канатыма.
15. Түлкүнүң қіја берсәң мыңды мыңнан,
бітөрмүз әлдә болса талаі сумнан,
бар еді бір өзүмдө елү қорв'ат,
кара көз карындасым қетсін қылдам!
16. Шығыб-әм мен үжүмбән түсүмінән,
бесінді Ағадырға қеттім күнүмінән,
ішпәмін коідуң сүтүн баіғус басым,

Оскөн Баи күндөс болдү күнүмнән.

17. Конғаны еліміздің табылдыма,
наукасты төңгөлөк көз сағындыңба,
баи лауда цегі цылдаи қатып едім,
Күн Цаңға бір келмәстәи набылдым аи?
18. Кожады орус кәўр көтүн такка,
сабаиды қана биздi қакка, қакка,
аи аға туар аидың ажағында биздi аидаиды,
сәләмдi карындасым баурсакка.
19. Бөлкө Баи бу кылығың қарамаиды,
арбаңды құрұк қылған кара маиды,
казактың каз моинүн минүш'едің,
минәрсін енд'ат кылып карабаиды.
20. Ұрұ кысрақтың актан кершә
кудайым ендi маған иман бершi
Тобуктү менд'алған, сенд'алар,
карамаи Серік Баи құрө бершi.
21. Келдидә кү Серік Баи қылқыңд'алды,
теп тек қатқан елімә бұлұк салды,
үстүвө кус төзөктүң қатқан басы,
шегәләп ажек колү бекитіп салды.
22. Аітамын айт дегәннi Бөлкө Баи Кан,
кан болғанда цегәннi кап кара нан,
мамнән азар болса басты аларсын,
ураин шын енәңдi шыкты-жоi қан.
23. Бөлкө Баи айналаин шин берәин!
қок едi әзир сомұм соң берәин!
аузұмнан бір несіјәт сөз шығышты,
атпнән аибына тон берәин.

4. Өтрұк өлөң.

1. Өтрұк өлөң айттымда цуртка қактым,
кумурсканы каирып коидә бактым,

- ei кыдырған кешәгі есәр көздү
бүгөлөк басына тана тактым.
2. Бір қожанды міндімдә аспанға ушдүм,
екпінінә шыдамаі дегә түстүм;
алты күндөі ак боран соғүп еді,
қалғыз күраі ығына ас кылып іштім.
  3. Дүнүөнүң аурү ўргөн қарын,
қалғыз өзүм көтөрдүм соңүң бәрін,
атандарға ўштөстөп артып едім,
көтөрөімбөі қығылды атандарым.
  4. Дүнүөнүң аурү ўргөн күк,
қалғыз өзүм көтөрдүм аузүн бүп,
ўлкөнүнө сіркәнің арба салдым,
ондаі мықты көрмөдүм өзүм түп.
  5. Бес қарсақты күнүндө баса міндім,
құрғүз өлмөі шіркінді азар міндім,
екі сымбал ұстүнө теңдәп алып,
қара қолдүң ұстүндө борт борт қелдім.
  6. Ылкөн сіркәгә арба салдым,
басқа көзгө төбөліп зорға салдым,
мені мықты дегәнғә құрт нанбады,
қоідаі бітті көторүп отқа салдым.
  7. Отрүк өлөң аітамын әр басынан,
арқан естім боз торғаі шүдасынан,
алты інәлік бос сөна тоі қымыпты,
кіт кідік солардың қудасынан.
  8. Отрүк өлөң аітамып әр басынан,
шылым қылдым шыбышық кү басынан,
қара шіркәі етінә қазан толүп
астау астау ет қедік ер басынан.
  9. Маса дегән бір талаі бакыр екән,
сөна дегән імансыз қапыр екән,
бүгөлөктүң ұжүнө еніп барсам,
әкәсіна ас беріп қатыр екән.

10. Бүгөлөктүң терәсі ер турманым,
кожан мініп мен өзүм қау куамын,
шегірткәнің айғырын устап мініп,
тура кашқан түйкүнү бір бурмаимын.
11. Көл баканың көнөктөі сүбөгү бар,
көр тышканың кырк кулаш үжөгү бар,
өзүм барып дәрінан алып келдім,
бір түйкүнүң кырк арба сүбөгү бар.
12. Отрук өлөң айтәин өрдүң басы,
қау кыяктың түбү ердің қасы,
өзүм барып дәрінан алып келдім,
бір түйкүнүң кырк арба омурткасы.

5. Ак Бала.

Бір Боздак дегән қігіт Ак Бала дегән қызбінан қосүлді асық болүп, қосүлған сон екаүнүң қосүлғаны йкәсі біліп «осуған қызимды бермәимін» деп айрылып көштү. Алысқа кеткән сон Боздактың йкәсі қігітгі бурунғу айттырған қайнына қибәрді; қайына қайтып оинас қызының дәрінә келді, келсә оинас қызы өлүп қалты, беітінің басына қатып өлөң айтты қігіт:

1. Әүбдө ызылдайды қасыл сөва,
қалыпты қайлауңда қалғыз мола,
қайлауң мен кеткәндә таз'ак еді,
болмасын Ак Бала қыз, алда тағала?
2. Саламын қоржунұма тарымды ақтап,
атымды қамқылаимын екі қактап,
қасырған алтын күмүс тул тақияң,
қалыпты айдалада беіт сактап.
3. А. Б.: Қайлау еліміздің қум еді-қоі,
базарға қоі айдаса бул еді-қоі,
басыма келмәй қатып өлөң айтқан,
қайғырған қайсы баидың ул еді-қоі.
4. Бозд.: Арқаның ақ қайңнап ерімді тоздап келдім,
ш.

- Әлгүһн кимнің қоһан деп олап келдiм,
бiр бата кiмдә болса кылаiн деп
қалғызы мен Бөртөннiң Боздак келдiм.
5. Кыз.: Аiтамын аiт дегәндә Ак Баламын,
немдi аiтып өлгөннөн сон мактанамын,
қалғызы сен Бөртөннiң Боздак болсаң
қалғызы мен Кырбiдiң Ак Баламын.
6. Бозд.: Ак Бала кыз екәнiн танып турмұн,
лапылдап тал отұндаi қаныш турмұн,
тартысқан тар төзөктө татұ едiм,
ојума «турама?» деп алып турмұн.
7. А. Б.: Аiтамын аiт дегәнiн кызыл тiлiм,
үi кылдым казғаннан сон қердiң тубұн,
кызыл тiл кәi келәр кәi келмәс,
беiттән мына турған шыкпаi денәм.
8. Бозд.: Кәiд'екән Ак Бала кыз сенiң мурнұң?
мен едiм тiрiктә сенiң курбұң,
әлiң келсә басыңды көтөр бұгұн!
үжүңө аппаратаiн мен сенi бұгұн.
9. А. Б.: Мурнұмнұң кум кујудұ тесiгiнә,
алданың мен қолүктұм кесәрiнә,
ал тураiн десәндә туралмаiмын,
којуптұ алдам бiлiп бесiгiнә.
10. Бозд.: Кәiд'екән Ак Бала кыз кулаң шашың,
көрүнгөн қабылыңқы кыпғаш касың,
Ак Бала әлiң келсә көтөр басың,
тiрiдә ескә тұстұ бергән асың.
11. А. Б.: Оруннан қi дегәндә кулаң шашың
көрүнгөн қабылыңқы кыпғаш касым,
басымды әлiм келiп көтөрбiмөн,
тең киргән каншаға кәiран басым.
12. Бозд.: Кәiд'екән Ак Бала кыз ак етiңiз?
ағармас бајағыдаi тағ'етiңiз,
болғанда астың көрдөн ұстұң тастан,

цат'екән кәйтп шыдап цағ'етіңіз?

13. А. Б.: Аітамын айт дегәнғә ак етіміз,
ағармас бајағыдай тағ'етіміз,
болғанда астым көрдүң ұстұм тастан,
шірді цағ'етіміз, тұғұл сан етіміз.
14. Бозд.: Кәид'екән Ак Бала кыз екі көзүң?
ајанды бір кудайға айткан сөзүм.
Ак Бала әлің келсә көтөр басың,
ўјўңо аппараин мен сені бўгўн.
15. А. Б.: Оруннан олку тұстў екі көзүм,
ајанды бір кудайға айткан сөзүң,
басымды әлім келіп көтөрөлмөн,
беіттән мына турған шыкпаид'ўнўм.
16. Бозд.: Кәид'екән Ак Бала кыз екі безің?
ајанды бір кудайға айткан сөзүм,
Ак Бала әлің келсә көтөр басың!
ўјўңо аппаратамын кўнў бўгўн.
17. А. Б.: Боздәкә, кәйтп цатсын екі безім?
ајанды бір кудайға айткан сөзүң,
басымды әлім келіп көтөрөлмөн,
беіттән осў турған шыкпаиды ўнўм.
18. Бозд.: Цағында саусағанда отуз тісің,
ајанды бір кудайға кылған ісің,
ішіндә туар аідың келәмін деп
ўјўңдә зар цылаиды алған кісің.
19. А. Б.: Цағымда саусағанда отуз тісім,
ајанды бір кудайға кылған ісім,
кайтәін зар цыласа алған кісім,
кудаідың мен кәйтәін салған ісің.
20. Бозд.: Кәид'екән Ак Бала кыз іші баурўң?
тірідә осулаім'еді айткан көңлўң,
бекітп төңўрөгўң тас кылыпты,
цўрб'кән кәйтп шыдап сенің аулўң?
21. А. В.: Ішімдә ілжірәғәндә іші баурўм,

- тірідә осулаі еді айтқан көңіўм,
бекітіп төңўрбөгўм тас кылсада,
қўргбндб коідаі шўлап менің аулўм.
22. Бозд.: Каид'екән Ак Бала кыз екі колўң?
мен едім тірліктә сенің курбўң,
көрўңнөн колўм салып алалмадым,
кудаідың мен кайтәин салған қолўң.
23. А. Б.: Саусағынан ілінгәндә екі колўм,
сен едің тірліктә менің курбўм,
көрўмнөн колўң салып бір тартпадың,
немәні оібаі Боздак сенің ојўң?
24. Бозд.: Аркада аттан тўб кымбат екән,
алдаға төрт перістә тылкат екән,
раісын екі дўнўб көрдўң қабат,
Ак Бала бу қалғанда не тәтт'екән.
25. А. Б.: Аркада аттан тўб кымбат екән,
алдаға төрт перістә тылкат екән,
раісын екі дўнўб көрдўм қабат,
кет кудаі әкәм қосқан қар тәтт'екән.
26. Бозд.: Біздәр кетіп барамыз ўігб кайтып,
дәтнң кайтіп шыдаіды қалғыс қатып,
мені сен әлің келсә қебағәісін,
басыңа бата қылдым ббнң айтып.
27. А. Б.: Келднң қігіт е Боздак кетгнң тастап,
шыдаіды дәтнң кайтіп қалғыз тастап,
біз дәрді қалғыз тастап қелә берсәң
тартарсын қол азабын атың ақсап.
28. Бозд.: Олаі дегән алғысыңба? қарғысыңба?
айтысқан тірідәгі бағусуңа,
бізді сен әлің келсә қебағәісін,
қбнбдўм ббнң айтып қак тўсуңб.
29. А. Б.: Оінаушем бр текәмді кк қылып,
шанштым қарқарамды бк қылып,
артымда апам алтымда сіңнім қокта,

көзүмө не кылады күүк кылып?

30. Бозд.: Ойнаушең өртекаңдї кїк кылып,
шанштың каркараңды бїк кылып,
артыңда апаң алтыңда сїңнїң цокта,
каркараңды басыңа коїбузаїн күүк кылып.
31. Атка салып мїнарға ер болса,
кожаға Іман каїда күүр болса
басыңа каркараңды коїбузаїн!
баїдасы кыяматта тїяр болса.
32. А. Б.: Оралпак ортасын оїмаї кеттї,
басыма кос каркарам коїмаї кеттї,
а́кә пешам бујурўп којам дедї,
цлып елї цуртўм болмаї кеттї.
33. Бозд.: Ортасы оралпактың оїдураїн,
басыңа кос каркараң коїдураїн!
баїдасы кыяматта тїяр болса,
басыңа каркараңды коїбузаїн!
34. А. Б.: Салам пешакәма деп аїткаїсын!
кулабы еспайтўбуң а́кәкәма бек аїткаїсын!
їшїндә туар аїдың келсе царым,
болдумба цаңа керак деп аїткаїсын!

6. Каршыбаңың мактабаңы.

Бір кїсїнїң каршыбаңын іт өлтүрдў, өлтүргөндө бу кїсі көп
цыаїды, цылап бу өлбндў аїтады:

1. Аїтамын кудаїдан сон Мукамбаттї,
Сїбірдә көк цал салды көк цендәттї,
тоғус тўлөк болғанда топ казд'алып,
казасы онан сон ітгән цеттї.
2. Көк цендәт алты каштың баўнд'ўзўп,
шыдамаї ўнөрўмө кеттїң ўзўп,
сенї мен он сегїз цыл болдўм цолдас,
кеттїцба шыныңмынған күдөрўзўп.

3. Көк җендәт ушүш'еді җелдәи есіп,
турады казды устап җаннан кешіп,
кара көт какшымактап ілгәинә,
бу шіркін кодураиды көк җендәтсип.
4. Көк җендәт! үйдө кеңәс дүздө кеңәс,
җасымнан салған кусүм сендәи емәс,
аралас шүрүгөҗү топ үрөктүң
басканы кезәктәрдән алүш емәс.
5. Көк җендәт моинүң узүн, шалың кыска,
салармын әлдә болса талаи куска,
алты каз он бес үрөк бірдәи алып,
дуадак көрүнбөдү сен баиғуска.
6. Көк җендәт сендә кәри, мендә кәри,
көк җендәттөи болмаиды кустан бәри,
алты казды бір җердә алып урүп,
бајағы сын танбаиды баиғус кәри.
7. Көк җендәт кус ушады төмөн өрлөп,
шабыгында тиләиді үрөк бер деп,
кешкә таман болғанда дабым тп,
есәнминән иләдә «мені көр!» деп.
8. Көк җендәт бүгүн биздә тустү ескә,
каиратын танүш'емәс ертән кешкә,
суксурлар кезәк тәрмән толүп калды,
цүгүрдүм сасканымнан Козу Көшкө.

7.

1. Тіри кеттәм, үшпү катты тамам кылған,
сөз айттым ыкласпән бурунғудан,
колүма каҗазалдым сҗаминән,
җетәдә мырадына дуға кылған.
2. Колүма каҗаз җаздым калам алып,
анау күн Токпулатка кайттым барып,
карабым тербиәдә ынтык болүп,

мен кайттым сөйлөсөймөй күүүп чанып.

3. Дазғаным кағазмнан калам сја,
ла'ыладан екі көзүң сипатында,
мен бардым маңгазыма досум экан,
набылып келмәй калды калкым сира.
4. Мен бардым цума күн кул'атпнән,
кайтәин куікулжуған мінәзің мен?
күнүндө кырк көрсөмдө арманым цок,
өбөрмүн дгуана боп кайғың мінән.

· VIII. КАЗАКТЫҢ БУРУНҒҰ ЗАМАНЫҢ БАТЫРЛАР- ДЫҢ ӨЛӨҢМІНӘН МӘСӘЛӘ СӨЗ.

---

1. К а з а к т ы ң т ұ б ұ .

Бір Аттын Бел дегән кан болған, каның қалғыз улў бар еді, аты Кайшымы Кан, сонан баска баласы цок еді. Бір күндөрдө каның катыны курсакты болдў, бір уакытта бір кыз бала келтирді, әй десә аузў цок, күн десә көзү цок; ол тапкан шешәсі ол кызын көрүп көр күнүнө талып калды. Сондаі бір кыз келтирді деп канға айтады. Кан айтты: «Адамға көрсөтпө!» Кісі көрбөсүн деп бір цергә цасырып асрат!» деді. Сонан сон каның катыны бір кемпірді шакырды, кемпіргә бір цўз дідә цылында берді. Кемпір бу баланы алып караңғы темір ўигө салып бу баланы асрады.

Сол кыз бір күндөрдө ер цетіп өстў. Өскөннөн сон бу кыз бір күндө кемпірдән сурады: «Сен каіда барып цўрбөсүн?» Кемпір айтады: «Е балам, бір царык дүнўө бар, бу царык дүнўөдө акаң бар, шешәң бар, калаі цандар бар, анда барамын.» Кыз

айтты: «Е енака! иш кимга айтпаимын, маған со қарық дұнұбнұ көрсөтшұ.» Кемпір айтты: «Қараиды, иш кимга айтпасаң көрсөтөін.» Кемпір бу кызды тыскары шығарады, шығарғаннан сон, кыз бу қарық дұнұбнұ көрүп ұнөн бојұ балкып есі ауп калды. Сол тыскары шыккан күндөрүндө оған алла тағаланың көзү тұсөдү, алланың йірімінән со кыз курсакты болдү. Бір күндөрдө иші өсүп үлкөн болдү. О кыз буаз болғанын кемпір білді, енді мені өлтүрөдү деп қаіғы қеді. «Енді мені өлтүрсөдө каным ак! каның катынына айтамын!» деді.

Кемпір келіп каның катына айтты: «Кызыңыз курсакты болдү, иш адамға мен онұ көрсөткөнүм қок, өлтүрсөңіз канымак, тірі калсам қолүм-ак!» Каның катыны айтты: «Сен онан баска не кылдың?» Кемпір айтты: «Кылғанымды қасырмаимын, менің кылған қазығым, бір-ак тыскары шығарған едім. Шыккан күннөн курсакты болдү.» Каның катына айтты: «Сен қамандык кылмаған болсаң қаңға қуабын мен өзүм берәін» солаі айтып қаңға барды.

Қаңға келіп айтады: «Кызыңыз курсакты болдү алданың йірімінән. Онұ иш адам көргөн қок еді.» Қаң айтты: «Олаі болса өлтүр онұ! деді. Ол катын айтты қаңға: «Қаң кызын өлтүрүптү дегән атақ қаман болар.» Қаң айтты: «Енді не кылсаңдағы, көзүмнөн қоғалт!» деді.

Катын өлтүргө кызын кыймады, бір алтыпды абдыраға салып, ишінә азык салып аузүн қауп келітін сыртына баілап, ағып қатқан дарғаға салып кожа берді.

Сол бір қердә Домдағұл Сокур, Токтағұл Мергән бір қердә аң аулап қатуш'еді. Сол даржаның ортасында, ағып келә қатқан абдыраны көрдү, Токтағұл Мергән көргөндө: «Аі қолдасым», деді, судүң ортасында қаркырап бір нерсә ағып келәді; кудаі берсә онұ біз алармыз, ала калсақ сен ишін аламысын, тысын аламысын. Со қердә үлөсөлуқ, колүмүзға келгән сон, бір бірміз тала-сып араз болармыз.» Ол Домдағұл Сокур: «Мен тысын аламын» деді. Токтағұл Мергән айтты: «Мен ишін аламын, не шыксада шыкпасада менің бағымнан болсүн!»

Сонан сон җібәктән җип есип окка балап Токтағул Мергән атады, ол ок барып абдыраға каталады, абдыраны тартып судан шығарып алады. Абдыраның аузун ашады, ашша ішіндә он төртүнөн тўған айдаи боп ішіндә бир кыз җатады. Екисі көргөннөн сон көркүнүнө есі ауп калады. «Не кыссын? не еткән җансын?» деді. Кыз айтты: «Мен Алтын Бел Каның кызы едәм» деді. «Мені бир караңгы җердә асраған экән мен алданың ймірминән курсақты болуппун; мені сонан сон йкәм өлтүрсүн! деді, шешәси өлтүргө кымаи, каида кетсәдә тирі кетсін деп осу абдыраға салып коҗа берипти.» Токтағул Мергән айтты: «Сені биз алармыз, бизгә тийәмиһин?» Кыз айтты: «Тийәин, мен осу ішмдәги баламды келтиргәннән сон мен сонда тийәин саған!» деді. Токтағул Мергән: «Олаи болса җараиды» деді.

Сонан сон уакыт җеткән сон бир ер бала келтирди өзүнөн көркөм болдү. Сонан сон некәсін кыҗып алды. Далада җүрмөк деп елнә келди. Елнә келгән сон со бала ер җетип бестү, өзү җаксы әдил болдү. Со баланың атын Шыңгыс коидү. Ол уакытта олардың турған шәриниң патсасы өлгөн экән, бала калмаған экән, ели патса кылўға җаксы киһини табалмаиды. «Со Шыңгыс дегән баланы патса кылалык» десәди. Баланы патса кылады, өл десән өлөрүмизгә деп ант берди.

Сол Шыңгыс патса болуп, әдил болдү, киһигә зулма кылмады, зордүк кылмады, җуртү тынш болдү, елдә урулүк, өтрүк җок болдү.

Шыңгыс тўғанда Токтағул Мергән Алтын Бел Каның кызын алған экән, со катыннан үш ул бала лүдү. Ол үш бала ер җетти, ер җеткәннән сон со Шыңгыс дегән патсаға зордүк кылды. «Бу атасы җок бала еди, мыны патса кымаимыз, биздиң атамыз бар, биздиң бириһизди патса кыл!» Сол патса сол үш балаһинән егәс болдү. Сонан сон патса: «Мен җалғыз едәм, мені бу өлтүрөр» деп кашпакшы болдү. Шешәсиниң касына келди, айтты: «Е шешә, мен кетәмин кашып, мына үш җаман балаң мені өлтүрөтүзүн болдү» деді. Шешәси сурады: «Енди, балам, сен каида барасын? барған җеринди маған айтиш кет! Мен сені өлү тирі кабарынды

кайда біләмін» деді. Шыңгыс Кан айтты: «Каида бараин? Өзүң ағып келгән судуң басына барып сол атамның тусуна барып анда қатармын!» Атам судуң ар қабында болса суду өтсөм өтөрмүн, өтөлмөсөм судуң бері қабында со қердә қатармын. Е шәшәкәм, менің өлү тірі кабарымды мен білдірәрмін саған, осу өзүң ағып келгән судан кустуң қуңуң салып турармын, кустуң қуңу өтүп турар, өтүп турса менің тірім, кустуң қуңу өтпөсө ағып менің өлгөнүм» деп ұадә кылдыда, аман бол шешә!» деп кетіп калы.

Шыңгыс кашып барып суду өрлөп кетті, атасының тусуна келіп, судан өтөлмөі, бу қакта қатып калды; қатып аң атарға шықты, аң атып, кус атып аңдың терәсінән үі кылып алды, кустуң қуңуң суға салып барады, кустуң қуңу аккан сумінән өттү, шешәсі тірісін біліп турдү енді. Шыңгыс кустуң қуңу таудаі кылып ұжуп койдү.

Сол Шыңгыс кеткәнән сон еі патсасыз болүп калды, кімді патса кылармыз деп састы, онан сон «осу катының баласы қаксы болүш'еді; деп бір Бөргөлтөі дегән баласын кан койдү, Бөргөлтөі қурттү бұтуң тутүп қаксы кылып туралмады, қуртүнда урү көп болдү, тентәк көп болдү, өтрүк көп болдү, онуң тілін адам алмады, өзү әділ болмады, паракар болдү. Сонан сон сол қуртү азыш тоздү. Қуртү бір қергә қылып кеңәс курдү. «Біздің патсамыз әділ болмады, қаман болдү, ол қурттү тутүп туралмады. Шыңгыс кан патсамыз турған уакытта қуртүмүзда урулүк, өтрүк, зордүк қок еді, қуртүмүз көп еді, енді аз болүп калды, қуртүмүз таусулатүбүн болдү. Бөргөлтөі патса болаалмас, со Шыңысты іздәп табаык! Мунү каида табамыз? каида кеткәнін кудаі біләді, өзгө қан біліп болмас; бір білә шешәсі біләр, онан суралык!»

Қуртү қылып со шешәсінікіна келді, айтты: «Сол Шыңгыстың каида кеткәнін біләмісін?» деді. «Мына қаман балаң патса болаалмады, қурттү бұтуң тутүп туралмады, Шыңгыстың заманында қуртүмүз қаксы еді, со Шыңгысты іздәк!» деді. «Біс каида кеткәнін біләміз; сіз сонү біләрсіз; сіз айтыңыз, біләңіз!»

Шешәсі айтты: «Мен аитаин! Барсаңдағы, тауп алсаңдағы, мында келмәс! келсә түзү аитаин! осу суда брөлөп цурт отур, осу судуң бојунда Шыңгыс барды; табарсыңдар барып, қалынсаңдар Шыңгыс келәр, қаман сөзү айтпаңдар, көптөн кісі көргөн қок, шошұп кетпәсін!» «Қараиды» деп қірма бес кісі бәрі қаксы іздеп кетті.

Бір күндөрдө Шыңгыстың қерінә келіп қетті. Шыңгыстың аң терәсінән қылған ұжун көрдү, таудаі қылып ұжұп тастаған кустан қунун көрдү, орнатыш қоған ат баілаітүзүн дінгәгін көрдү. «Е Шыңгыс осунда екән» деді. Шыңгыстың өзү қок аң аулағалы кеткәнін біді. «Біз буған көрүнбөјүк, бізді көрсө қашып кетәр, атымызды қасырып, өзүмүз кустан қунунө еніп қаталық, келіп ужуқтап қатқан қеріндә устап алалық.» Қасырынып қатады. Бір күндөрдө Шыңгыс келәді, дінгәккә Шыңгыс Қан келді өзү. «Қаның атын устаңыз!» деді, аттан түсөдү, қана өзү: «Қаның атын баілаңыз!» деді. Қан үігө кірәді, өзү: «Қанға есік ашыңыз!» деді. Ұігө кіргәндә «Қаның астына кіс салыңыз!» деді. Өзү отурады, «қаның алдына ас әкпәп қожуңыз!» деп өзү асты өзү алып ішәді. Асын ішкән сон үікусү келді. «Қанға төсөк салыңыз!» деп өзү салып қатты. Қатып қалған қеріндә қірма төрт кісі бас салып устап алды, қірма төрт кісіні бірін булаі бірін булаі улақтрады. Кісіләр айтты: «Е таксыр қан!» деп «қулдық қыламыз деп қалынып келдік; сіз кеткән сон еліміз азып тозуп кетті; қайтып құруңыз! патса болұп орунұңызға турұңыз!»

Сонан сон қайтып алып құрдү, еліңә алып келді. Бурунұ орнұна қан қыламыз дегәндә, соңғү баідан тұған ұш інісі: «Мунұ патса қылмаімыз, бул кетсін, кетпәсә мунұ өлгүрөмүз!» деді. Сонан сон цурт қіп кеңәс курдү: «Мунұ қайтәміз? бул патса қылсақ өлгүрөмүз, өздөрүн патса қоісақ цурттү тутұп туралмаіды; мунұ қаісын патса қысада, шешәсі білсін!» деді. Шешәсіңә ұшбұн қібәрді, төрт баласының қаісысын шешәсі патса қылса біз соған разымыз!» деді. Төрт баласы шешәсіңә келді. Бірсі мен боламын патса, қана бірсі мен боламын! деді, төртбұ талашып келді. Төрт баласына шешәсі айтады: «Бәріңдә менің баламын», деді. «Сәндәр таласпаңдар! мен төртбұңдү әділ шаріқат

кылап. Мына сағымға садағыны ил, сағым садактарыңды көтөрсө сонуң патса бол!» төртөү апарып сағымға садактарын ылды. Ұшөүңүң садактары җергә түсүп кетті, мынағы Шыңгыстың садағын көтөрүп турдү сағым, астынан тирау җок, үстүнөн байлау җок. Со җердә сол катын җурттуң бәрін җип алып «мунаны көрүңдөр!» деді «бул алданың әмірімән бала болған, мунуң сол алданың әмірімән сағым садағын көтөрүп турады, мыны патса кылыңыз! анау җшөү зордүк кылса муну Өлтүрүңдөр җшөүн!» деді «җурт сендәр көнсүндөр! зордук кылдыртпаңдар!» деді.

Сол кан болуп туруп калды, тозған җуртүн җип алды, өзү сондаи әдиі патса болдү. Өзү бир җаксы катын алды, катыны җш ул тапты, бир кыз тапты. Со патса болуп турған заманында әр бир патсадан артык болдү, иш бир җауға алдырмады, җуртуна кайғы салдырмады. Сонан сон со җаксы патса бар деп Ұрум шәрдің кісисі кейп, бир баласын бизгә бер деп сурап келді, «ону биз патса кыламыз.» Ұрум шәринә берді бир баласын. Кырым шәринің кісі келді, Шыңгыс Каның баласын кан кылағалы аламыз деп сурап келді; ол бир баласын алды патсалыкка. Калпа җурту келді, «бир баласын биздә патса кыламыз» деп оған бир баласын берді. Онан сон со Шыңгыстың бир баласын биздә аламыз деп Орустан келді. Оған ул баласы калмаған Ак Бібә дегән кызын берді. «Патса ону кыламыз» деп Орус алып кетті.

Ол Шыңгыстың өзү өлгөннөн сон әдиі җаксы патса болмады, со Шыңгыстың җш баласы патсалыкка болуп җш шәрдә турдү, енді биздә Казакта Калмады. Өз җаны Бек, Пөпөгөтөи, Бөргөлтөи шешәсінің җш баласы осу турған җамаң төрөлөрдүң аталары. Өз җаны Бек каның баласы Досан Кан улу җүздө болған, онуң баласы Әлі Кан болған, онуң баласы Бопо Кан болған, онуң балалары көп боп кетті.

Шешәсінің әкәсі Алтын Бел Кан, онуң баласы Каишылы Кан, онуң баласы Темір Кан, онуң баласы Досум Кан, онуң баласы Есім Кан, онуң баласы җш болған: Еңсәгәи, Байлы, Ер Есім, Есімнің баласы Абылаі Кан болған.

2. Абылай Кан.

Букар Кан Абылай Канға айтты: «Маған кызын қибәрсін.» Кырк бімінан кызын қибәрді, алты канат ак үмінан, он нарға құк артып. Букар Кан кырк бідән сурады: «Абылай тегі асылма, менің тегім асылма?» Кырк бі айтты: «Сіздің тегіңіз асыл, сіздің қеріңіз асыл, іш өзүңіз асыл, сіздің қеріңізді еткімінан намазы ок урға қараиды.» Букардың қаны сурады: «Қолдасыңыз барма қасыңызда?» «Бір ашты бала бар, он ұштө бала» деді. Кан: «Онү шакыр!» деді. Шакырып келді бала. Букар қаны айтты: «Е балам!» деді «менің тегім асылма, Абылайдың тегі асылма?» Бала айтты: «Абылай тегі асыл.» Кан «о неғә» айтты. Бала айтты: «Абылай атасы нурдан пайда болған, садағын күнгө асқан, сіздің атаңыз Кокандық кара Сарт еді.» Букардың қаны кырк бігә слап бергәні, қаңғыз балаға бергәніпә тең болдү.

3. Абылай Кан.

Абылай Кан Казактың қаны болған. Керәйдің Бота Канды тірі көргө салды, қайтып ұжүнө келді. Қатынына айтты: «Бота Канды көргө салып келдім», деді, «бу орта дүздөн бізгә дәм бу-журмаған екән.» Қатыны айтты: «Шығарыңыз көрдөн.» Абылай бір кісіні қибәрді. Көрдөн шықсын! деді бу кісі. Бота Кан айтты: «Шықпаимын!» деді. Қибәргән кісі Абылайға барды. «Шықпаиды көрдөн» деді. Абылайдың өзү келді Інінән тартып «шык!» деп, көрдөн бері шығып қатыр еді, құрөгүндөн басынан тарс беріп арылып кетті. Орта дүз намыстанды. Орта дүз намыстанған сон Абылай ауп кетті қашып. Арғын Наіман Абылайды күдү, басы Қазы Бек боп күдү, ұш көшкөншө күдү. Абылайдың қатыны айтты: «Абылай Кан, денәмә білдіңізбә?» ««Не біләін? бізді күдү Қазы Бек. Қазы Бектің ұш оју бар деді. Қазы Бек мені аса қайтар еді; айтпаса сенің басыңды алса қайтар еді; айтпаса

асулу кара қазанды алса кайтар еді!» Кара қазанды асулу тастап кетіпті.

Көтүрден Қазы Бек кепті, қазанның қасына кеп тұрұтты, наізаны шаншты. «Е құрт, деді, Абылай тек қаратқан кісі емәс, үйдөн шыққанда үш ојұм бар еді: Абылайдың басын кессәм кайтамын дегән ојұм бар еді: болмасы Абылайдың қатынын алып кайтамын, дедім, болмаса қазан алып кайтамын дедім.» Қазанды алдыда кайтты. Сол қазан Қазы Бек өзү асты, онан сон Бек Болат улү асты, онан сон Тіләнші асты; сонан сон Шама Төрб, Абылайдың қалмақ қатының баласы кара нарға кара кіләм қауп бабамның қазанын мен аламын деп, Тіләншәгә келіп тұстү. Қазанын Шама асты.

4. Абылай Қаның қырының басы.

Е қарандар! қарандар!
мағанда тамаң қараңдар!
бір сөзүм бар айтамын,
айтамында кайтамын,
5 бу сөзүмдү аңдасаң!
кулак қойып тыңдасаң!
Ауылуы өткөн Абылай Қан,
заманында қан болдү,
құрт ұстүндө паң болдү,
10 құргөн қері шаң болдү.
Қазақпінәя Орустү
Қалмақпінәй Шұршұттү
бір өзүнө қаратып,
әләмгә даңқын таратып,
15 Абылай Қан сөйттү деп
сонқұдарға заң болған.
Бурунқу дәй болмаиды
Мусулманың баласы,
алд' артымды қамады

кәпірдің салған каласы, 20
кәпіргә карап ок аткан,
Мусулманға җан тарткан,
күнүндө Кенә Сары болмаса,
кәпірдің җума күнү тоју бар,
шакырма дегән оју бар, 25
өз җуртүмнүн кызығы
Кызыл Җарман Коканда,
каин җуртүң кызығы
Шөүшөкпән Букарда.

Абылаи сен җас ул едің,
турумтаидаи төрө едің,
Түркүстөндө җүр едің,
ак суңкар кустаи түлөдүң;
тојатың сенің канған сон 6
алыстан тојат тиләдің,
Сүмбүл туар җыл тп,
ат семіріп күн тп.

Абылаи Саргтың наизасы
каинды болдү, берик болдү, 10
әтәкамниң наизасы
караҗаи болдү, морт болдү.

5. Кенә Сарының өлөңү.

1. Аитаин айт дегәннің ау җарандар!
кеин сал кеңәсіндә боз балалар!
бур дағы моинүңда, кулағың сал!
аитамын Кенә Сары Науруз Баиды!
2. Җел болса камыс басы аидас аида,
җигіткә бир өткөн сон дөүрөн каида?
бур дағы курдаи моинүң, кулағың сал!
аитамын Кенә Сары Науруз Баиды.

3. Баласы Абылайдың Касымымай,
сўбгў бңгў қурттан асылымай,
ўш төрө Абылайдың Сарттан өлдў,
Оруска Казак басымымай.
4. Баурў Ала Таудўң талман терәк,
мінғані Цекә Батыр көкшө Серәк,
аттанды он төрт мың кол қер қаисып,
бас экән Кенә Сары бір зеңбәрәк.
5. Кенә ағам косўн тартыш Қырғызға барды,
аз аул Кошшы дегән Қырғызды алды,
балам аңдап турўп кыраин деп!
Қырғызға қилсын деп кабар салды.
6. Пінәр кара балык қибәк ауза,
бір тиләк болса экән Мусулманға,
болғанда бесінші кўн Қырғыз толдў,
кыбырдап кара курттай Ала Тауға.
7. Кенә ағам косын тартып Қырғызға барды,
аз аул Кошшы дегән Қырғызды алды,
Кенәнiң iшiп қатқан сўн бурўп,
қаңғырып Кенә колў шөлдө калды.
8. Кенә ағам атысады қалғыз қатып,
атының шабалмаиды мойнў катып,
астында ер Науаның Кызыл Ауз,
ок ўздў арткы ажабын булқактатып.
9. Окуидў Молда қажып ала катты;
кетәмә Қырғыз кырып азаматты?
астына Кызыл Ауз ат окка уштў,
берәсiн таксыр бизгә кандай атты.
10. Берiптi сөйлөсўн деп тiлмiнән қак,
Науруз Баi осундайда кымылдап-ак,
өркөсў цок тўдөi мойнў кулаш
екпәдi Кер Таилакты Уiсўн Баизак.
11. Кер Таилакты екпәдi судан сўрўк деп,
топтан-да озған цўрўк деп,

- аҗакты малға җеткізбас,
мындағы җауға кілік деп.
12. Кенәгә тиләу болмаиды,
Кырғызды кудаі ондаиды,
җамандатқыр Кер. Таилак,
Кызыл Ауз атгаі болмаиды.
13. Науруз Баі соғусуға ерінбәді,
Казакка миңа келгән керім деді,
Алинің Сеит-пығал соғусундаі,
наизадан күнүң көзү көрүнбөдү.
14. Кол окпан козу җаурун Бопа атады,
мытыкпан Ер Ған төрө кыратады,
Науруз Баі соғус кылып җүргөнүңдө
шатырда Көшөк җаман тек җатады.
15. Не күштү бу дүнүбдө? Кудаі күштү,
аўолу Ер Ған төрө мытыкк'уштү,
өлгөнүн Ер Ған төрө билгәннн сон
шатырға оі баурум деп Науан тұстү.
16. Кігәннм көк сауру етік кызыл ултан,
аўолу мытыкка уштү Ер Ған султан,
өлгөнүн Ер Ған султан билгәннн сон,
җадактап җауға шапты Кара Кулпан.
17. Кігәннм көк сауру етік кызыл ултан,
аўолу мытыкка уштү Ер Ған султан,
Кырғызды екі барып бөгөп тастап,
сүбгүн алып шыкты Кара Кулпан.
18. Кенәні осу җолу кара басты,
Кенәман Кырғыз колу арадасты,
җеңәрнн җау Кырғыздың билгәннән сон,
Науруз Баі Кенә Сары акылдасты.
19. Наур.: «Кенә аға, осу соғус болдү калаі,
«җеңәрі Казак Кырғыз екі талаі,
«сен өлсөң екі күшүк балаң барда,
«Кенә аға, осу җолдаң кайтсаң калаі?»
ш.

20. Кенә: «Науан җан осу соғус болдү калаі?
«җеңәрі Кырғыз Казак екі талаі?
• мен өлсөм екі күшүк балам барда,
«Науан җан осу җолдан кайтсаң калаі?
21. Наур.: «Төгүлүп өлсөм җергә кара каным,
«сөздү не деп айттың дәнiшпәнiм,
«җерiндә сенiң өлгөн мендә өлбiн,
«болуптү сenniән артык менiң җаным.
22. Наур.: «Кенә ағам сenniән калып не боламын,
«Кырғызды айғаи салып үш бөлбөмүн,
«кегiмдi җаңгыз калып мен аламан,
«җерiндi сенiң өлгөн мендә өлбөмүн.
23. Кенә: «Науан җан осу сөзүң җiәксiз-җоi,
«Кырғызға айғаи салып тiјәсiз-җоi,
«екәумүз осу җолда бiрдә өлсөк,
«артымызда бокташак iәсiз-җоi.
24. Науруз Баi җүрүш'едi җаумән оилап,
Кенә җүрдү он кiсiмән Абылайлап,
астында ер Науанның Кер Таилак ат
алдынан күзүншүнүнүң кашты җаидак.
25. Кенәкә тiгәлмәдi торғун шатыр,
топалаң тiгән коидә Казак җатыр,
бас екән Шубуртпалы ер Ағы Баi,
күтүлду бузүп җарып Сексән батыр.
26. Казак бiр кашты дабырдап,
Кырғыз бiр күдү җабырлап,
адра калған Кара Öткөi
Казактар калды сабырдап.
27. Баурү Ала Таудүн терәк талды,
Кокуидүн бојүн өрлөi Кырғыз салды,
ер Науан аты җүрмөi отур едi,
келдидә җау Кырғыз устап алды.
28. Устаған ер Науан Уйсүн дедi,
дүбүрү җау Кырғыздың дүсүлдөдү,

касына Цаман Тағаи келді ұетіп
«іт Казак шыныңды айтшы кімсін?» деді.

29. Наур.: «Сурасаң арғы атамды Кан Абылай,
«атканы Кенә ағамның Күлдүр Мамаи,
«іт Кырғыз танымасаң танығтай!
«кызыңды катын кылған мен Науруз Баи.»

30. Тағаи: «Науруз Баи ојуң болса оида! деді,
«дәурөнүң бурунғудаи каида? деді,
«елшигә былтырғыда қибәрип-әм,
«батырым Цаман Кара каида деді.

31. Наур.: «Батырың биздің елгә келді дағы,
«азрак биздің елдә құрдү дағы,
«Цаман Кара игіңнің тили ашшы,
«тили ашшысынан өлдү дағы.

32. Тағаи: «Кудайым айналаи пыры деді,
«баидауда енді Науан шіри! деді,
«аитасын өтүрүктү қаның шыккыр,
«сурадым ер қаныңнан тирі деді.

33. Наур.: «Цигіткә кару болмас садактаи,
«бергәшин Абылайдың адактаи,
«бүрөгүң Наркескәнман ојуп алып,
«игіңдә бакыртып ет лактыраи.

34. Тағаи: «Батырым Цаман Кара ерім кутпан,
«өлтүрдүң ону негә қурттү куртқан,
«кескәншә басың кылыш тилиң тартпаи,
«іт едің бу каидағы құрөк қутқан!

35. Наур.: «Цау Кырғыз меніңмінән ел емәссин,
«кунамды тиріліктә кудәи кешсин,
«калаи сөйлөп сөйлөп осундаида
«іт Кырғыз әкә десәм қибәриәссин.

36. «Цүрүш' әм өз елимә қажыма,
«шпиркiнiң өлүм дегән убажымба,
«іт Кырғыз әкә десәм кожамысын?
«болармын өлсөм қакын кудайыма.

37. Тагаі: «Цігіттәр өлөң баста үнөр баста!
«мерәкә күндө мундаі табылмаста,
«басыңды кескәніншә тилін тартпаі,
«кескәләп Науруз Баіды іткә таста!
38. Наур.: «Цағалаі Кокуі бојүн терәкпән тал,
«куйғаным тегәшкә бір ајак бал,
«іт Кырғыз әкә десәм којамысын?
«ітіңә маған десәң кескәләп сал!
39. Тагаі: «Үјүнөн тамам Кырғыз қылап шықты,
«ішіндә бір суркултаі сынап шықты,
«бзүңдө елдә қалғыз ер екәнсін,
«керәктәп өтүң негә сурап шықты.
40. «Кулағы арғымактың ерәк серәк,
«қапанга қалғыз біткән бір баі терәк,
«бзүңүз елдә қалғыз ер екәнсін,
«Науруз Баі өтүң сенің негә керәк.
41. Наур.: «Бір салсам Наркескәмін шығады мый,
«іт Кырғыз менің айтқан сөзүмдү біл!
«керәкәү үн бојүмда өтүм болса
«кызыңның өтүмдү алда көтүнө куі!»
42. Цағалаі Кокуі бојүн терәк талды,
шакырып Кус Бек ітін қасына алды,
Кырғыздың өз қылышы өтпөгөн сон,
Науаның Наркескәнімән басын алды.
43. Ертістің арғы қағы Тарбағатаі,
сөзүмнүң менің айтқан бәрі ката,
ердәрді буруғу өткөн біз қозғадық,
қамағат мына отурған қылсын бата.
44. Сурасаң арғы атамды аты қаіда?
Кенәмән өлөң қылдым Науруз Баіды;
тіләгән менің атым Акын Мулда
Науанды сөз болсүн деп қаідым құртқа.
45. Абылаі, Қасым, Саржан, Кенә бәрідә өлгөн,
сол өлгөн сон дуспандар қамап күлгөн,

Абылайдың баласы Өлгеннен сон
діні Мусулман біздің қаман бұлған.

6. Кенә Сарының қырының бір нешә ауз.

Кыстың бір алты ай өткен сон,
қаздың бір алты ай өткен сон,
Ас Пара дегән өкөктөн
елім бір көшүүн өткен сон
іңгәләсіп отурұп, 5
елүү саба толтурұп,
аўөлгүү құрттүүң қаксысын
шакрып үігө келтіріп,
астау астау ас тартып,
ак сакалға бас тартып. 10
Қарты Баи батыр қалғыз кеп,
отур екән қырк мың кісі алғаш кеп,
Қынду Баидан Бүгөу кеп,
өңкөі батыр екаў кеп,
Сткымнан Ажӯ Баи келді тӯман, 15
Батыр Бектің бӯман,
Курман келді Кожадан,
мың кісі келді Тамадан,
өңкөі батыр ағадан,
мың кісі келді Сімбаттан, 20
Баизак келді Мембаттан,
Бес Терәктән келді бес Кожа,
Кенә Канман Селман Баи;
аты құрттүү бәрін тамам қылған сон
шабұлшӯ шапты қыр қақпан, 25
шапқанша шапты оі қақпан,
тұнтасы болғанда
кабар берді Рақпан.

7. Тәті Өлөрүндө еліна айткан арзы.

Тәті кара тауза ауп барған экән, барған сон Кус Беккә караған экән. Кус Бек бурун конакка шакырды. Кус Бек айтты: «Е ңурт, не бiлдiң?» Бiр Казак айтты: «Бiр Коканнан шыккан кәрүәндi Кенә Сары алыпты.» Кус Бек айтты: «Кенә Сары мусулман емәс, мусулманды мусулман өлтүрбөрмө экән?» Тәті айтты: «Мусулманды мусулман өлтүргөндө капыр болса Саржанминән Аїжәндi өлтүргөндү биз кiм деимiз?» Кус Бек ңуап айтпады, «кудаi каласын!» деп сакалын сiпады. Сонан сон Тәті аттанып кеттi. Сартың ишiндә бiр Казак ңiгiт бар экән, Тәтiгә келдiдә «денәмә бiлдiңiзбә, мырза?» дедi. «Кудаi каласын деп сакалын сiпағаны, басыңды алармын дегән сөзү.» «Сөзгө сөз келгәндә онан коркаимынба?» деп онан Тәті үжүнө кетiп калды. Кус Бектiң касындағы кiсiләр айтты: «Сiзгә карсы айтты» дедi «өлтүрүңүз онү!» дедi. ««Кәтiп өлтүрөмүз онү?»» «Конакка шакырыңыз.» Кус Бек Тәтiдi бес алты күн сон конакка шакырды, Тәті он ңiгiтпән келдi, амандасып отурдү тўсўп. «Бу кiсiләргә пылау басыңыз!» дедi Кус Бек. Тәті айтты: «Пылау карамасын, бiр ңергә бараин деп шығып едiм.» Кус Бек айтты: «Бу кiсiләргә сарпаи екпәп ңабыңыз!» Шапан екпәп ңатты үстүнө, амандасып шығып кеттi Тәтi. Тәтi булаi шыкканнан ңүрбөлдү атка, шапанға ү ңаккан экән. Аурүп үжүнө келдi, үш күн ңатты аурум, ауруп аркадағы калған еліна сәләм айтты:

Атпiнән ңелi тарттырдым
керәгә бојү шанғынға,
сәләм бiр айтып ңибәрдiм
Алаштың улү Арғынға.

б Есiлмiнән Нураны
еңкәјә барып ңаизасам,
орта дүздүң ишiнә
атымды тулдап баиласын!
Бес балаға сәләм деп,

- ішіп бір ктп буласын! 10
Отб шыкты сум дўнўб,
мендәи акты оіласын!
Косу Бағза сәліам де!
Нашардың ісін созбасын!
Мен буруннан-ак білўш'ам, 15
бу қалғаның турмасын,
аманатым ол алда
алмаі сірә коімасын.
Тағы дуғаі сәліам дегәісін
Кәрақамән Мојуңға, 20
Алі Бекпән Калі Бек
конўш'еді кырға
Аралбаімән Сармантаі
өз тентәгін тыжарма?
кәўдө дөгў шыбын қан 25
елімә арыз айтқанша
Азрәіі алмаі којарма?
Тағы дуғаі сәліам дегәісін,
Алшағыр ўлў Бі-Қанға.
Бі Қан, мен Тәтї аттандым. 30
Кымылдаған тірі қанға
елімдәгї бірәўм;
канатымның сўбгўн
аса бір сбілбп кызбасын!
бәрідә қетпәід'екән Іманға, 35
енді кулдук деп айт Қорамға!
кудајына қазбасын!
маі азајып кетгї деп
коңсунў кәўлбп казбасын!
Мың мылјамы кетсәдә 40
төрб алдына бармасын!
олўнўң тілін тірі алмас
мунўң артын оіласын!

Теміләс тўған Сәтi Баi
45 оiнауш'едiң аға деп,
меннән қакын барма? деп.
Мен тiрлiктә айтўш'әм,
мың мылјамын кетсәдә
төрб алдына барма! деп.
50 Тағы дуғаi сәiәм дегәiсiн!
Алаштың улў Арбынға.
Мен өлдў деп еситсә
сарғајыр қуртўм санаға,
көз болсўн деп нетәiн?
65 iәсi көп караға
ер қеткәншә корғаңдар!
болсўн катынмiнән балаға!
кәшiр дiнiн көрсөтпөi,
мусулман қаумўнда алған
60 мың катта шўкўр алдаға!
Арбымактың басканы
ат екән деп мiнбәгән,
қорбадан баска құрўқтў
зар екән деп мiнбәгән.
65 Маңдыктан баска сарпаиды
тон екән деп кiмәгән,
алдында ат басында алтын қатса
адамзаттың какы деп
кудајын бiр оiлап тiбәгән,
70 ол қiгiттiң асканы
алты атаның улў Алтаиды
бiр аулдаi биләгән.

8. Көiгөлдў.

Көрәдiң Лекәр дегән ерiн Калмак атып срағын ок ұзўп
кеттi. Сонан сон кегiн аламын деп Көiгөлдў iнiсi аттаңды, атқан-
банда қырлаиды:

Мен аттанып шыктым Калмакка,
Калмактан шебарлап қылы алмакка,
батырда тұған Лекәр,
сірағына ұзұп ок тіді,
тоғузда тарау бармакка.

5

Алып міндің аласын,
камшыдаі кылдың карасын,
ціптәі кылдың қірәнін,
қылаттың баідың баласын.

Сіләсі күлдұң болдұма?
каі атанан бері турұстүк?

10

карабаі сеңгірмән атып урустүк?
санадым таудұң булағын;

тұстүккө қедік улағын,
қананға атты оінатып,

15

шуңкурға бакыр казан каінатып,
сондаіда кегімді алмасам?

кудаіға тауба демәсәм?
сүйтұп кегімді алмасам?

кара ұңгұрдұң кара қон
саулата қылы кұмасам?

20

сары ұңгұрдұң сары қон
саулата қылы кұмасам?

кара ұңгұрдұң кара қон
карада бір Ноғай бір құрдұк,

25

сары ұңгұрдұң сары қон
сары-да бір Ноғай бір құрдұк,

кыздарға кулун саулаттык,
улуда кызын қылаттык,

кудаідың тауба дедіңбә?
Бу барғаным бармасам?

30

баі катының кар'атын
суратып алып мінбәсәм?

баі катының кар'атын

ш.

35 аркасы қаур деді-жоі,
баі білгөн мурдар тул катын
ол бермәсә бермәсін.
Токта! калаі бермәді?
бұкбң кабак тор'атын
40 ода бермәс тор'атын,
баласындаі бір атын
ол бермәсә бермәсін!
Бу барғаным барарым,
батырда тўған баі қаның
45 мен тартынбаі алып мінәрмін,
букада санды сар'атын
мен сар'атка мінгән сон,
тўндө құрбөр қігітгі
тўндө ертіп алармын,
50 күндүз құрбөр қігітгі
күндүз ертіп алармын.
Ал' сар'атка міндім саіланып,
қаныма торсуқ баіланып;
улу ұңғұрдұң улу қон
65 сенгірінән айналып,
суатынан су ішіп,
атырға кулун саулатып,
мылтықпінән бір атып,
көрүмгө кулун саулатып,
60 балаларын аппарып,
ашықтарын қылатып.
Мен бу барғаным бармасам?
басыда қумур Қалмақты
ақылмән оілап таппасам?
65 Мен Ертістан екі өттүм,
қолдасым қок қекә өттүм,
қылқысын онұң алмасам?
шөлдөндө шөігө сала кұмасам?

- сүйтүп кегимдi алмасам?
цылкысын шөлгө сала кумасам? 70
кудаi аi өзүн кешир деп
колумдү кан ман цумасам?
Айыл кудаi оңдарма?
Тартым Баi оңдап төбөлөс!
Мен алғанымның наза ұшун, 75
теңдәр сабам цок ұшун,
тең курбумнан кем ұшун,
аир өркөштү түү ұшун,
баурү сүттү биә ұшун,
мен цортүп едiм мал ұшун; 80
тең курбумнан тең ұшун,
кара бир церман тең ұшун,
түлкү цортпас төмөнөн;
түндө цорттым мал ұшун,
касқыр цортпас калыңнан, 85
каскаја шаптым мал ұшун,
көп көгүршун көк ұшун,
ердәр цортар мал ұшун,
бөктөр шөгүн бөктөрүп
ердәрдә цортар мал ұшун. 90
Көк цамылшын цамылып
ердәрдә цортар мал ұшун.
Төмөнгү еринә салцған,
цоңарзы еринә калкцған,
етидә шекәр, сүттү бал, 95
осу цүргөнүн цылкы ұшун.
Мен цатып едiм мiјада,
цасырынып кiјада
царт'аида кулун саулатып,
как цүрбөктөн бир атып, 100
царт' аида кулун саулатып,
мылтыкиән бир атып,

атында мінә шапканым,
сүйтүп бір акым тапканым.
105 Менің кос атым цок сар'атым,
сар'атым цок дара атым
аксак торо бестіні,
он бестә куну кедәиліктің зарпынан
он бес куну каккамын,
110 кісісін кодаи баккамын,
масасы келді ызылдап,
сонасы келді күжүдөп,
сонан цаман катты іс цок екән;
такырца конқан баиларың
115 таң аттырмаи көшөдү,
малымда аксак болады деп,
такырца конқан таз тырна
таң аттырмаи ушады,
такырца конқан баиларың
120 кун шығармаи көшөдү.

Көигөлдү Калмакка барды, бардыдабы, цылкын алды, бағанабы Калмактың елінің кісісі цылып күдү, күп көтүнөн цеткән сон Көигөлдү атыны цолдасына беріп кожа берді, өзү цажау т'сүйп інгә кіріп цатып калды. Калмактың кісісі келді көтүнө күп цетті. Кейн турдү көп кісі, цаңгыз Калмактың батыры келді. Көигөлдү мылтыкпінан атып салды, Калмак батырын цүрөгүнө тіді, шалкасынан түстү, өлүп калды. Көигөлдү атын мініп алып цөнөлдү, сонан сон Калмактың кісісі коруцканнын кашып кейн кетті. Көигөлдү сонан сон цылкысын үзүнө аидап есан сау цетіп келді.

9. Кырбызца барған батыр.

Бір батыр Кырбызца барыпты акәсінің Мандык дегән батырдың кегін алүца. Батырдың катыны өлөрүн биді, барма деп цылады. Батыр катынының тилин алмаиды. Сонда катыны айтты:

Азаматтар шаралар!
ак шалмалы Кожалар!
тебә җатса теңдәсiм!
шыбышыктаi сырласып,
боз торҗаидаi муңдасып, 5
он бесiң бирдәi курдасым;
бир сөзүм бар аiтамын,
аiтамында, кайтамын;
мына да җалҗыз тiлдi алмас,
шарам барма кайтәмин? 10
Мен Шаншкулудан келгәли
бир азҗантаi күн болдү,
җарык күнүм түн болдү,
менi тастап кеткәниң
өз бојүҗа мин болдү. 15
Бу барҗаннан барарсын,
сары судан өтөрсүн,
Көкшө тауҗа җетәрсин,
бәринән өтүп кетәрсин,
кула тор'атка минәрсин, 20
елнә беiран саларсын,
өзү бир җекә батырсын,
аiткан тiлдi алмасаң,
әкәм деп җоктар кызың җок,
атам деп җоктар улүң җок, 25
аiткан тiлдi алмасаң,
җау җолүнда каларсын.

Катынының тiлнә болмады, он бес курдас җигитпәннән Кырҗыдың елнә дөнөлдү, Кырҗыдың елнә келдi, келдi дә, җылкыҗа тiдi, зеңбарәк тартты, җылкыны күп алды. Батыр: «Он бес җигит, тура тур!» дедi «мен барып көрүп җылкыны баикан келәин! кiсидә җылкы барма? җокпа?» Барды батыр, сексән күзөтшү җылкының касында бар болҗан. Күзөтшүнү көрүп он бес җигиткә кайтып келдi. «җылкы iәсиз екән» дедi, «кiсi җок» дедi. Он бес җи-

гітпән құрдұ қылыға, қылыны алды қігітпән, батыр сексән кісіні қалғыз т'сұрдұ, он бес кісіні қылыны кұдузұн қібәрді. Сексән кісіні т'сұрун шаршады. Күн шыққанда саутгүн моінүн ұстғүндө ашып қелініп турдұ, сонан сон алыстан бес қолаушұ кісі көрүндұ, соған батыр омаунұң тўмбсұн салмаі барды. Төр-төўн өлтүрдұ, бес кісінің бірәў қалды, бес кісінің бірәў айтты: «Е қас! сендә қас, мендә қас, сендә өлбрсұн, мендә өлбрмұн, қайт!» Батыр онұң сөзұн тыңдамады, барды, шаншты наізаны қел-кәдән, келгән қігіт батырды өңдұршөктөн шаншты. Шаншқан наізасын сұрұлмады, теміргә тақалған қерінән карағайды омур-дұ, темір ішіндә қалды; барды әлігі кісіні тағыда өлтүрдұ. Наізаның темірін сұралмағанда он бес қігіткә қайтты. Он бес қігіт-тәр өңдұршөктөгү наізадан қорқұп қашты; батыр алардың қаш-канын көрұп артынан кұп келді, кұп келіп бу он бес қігіттi ша-қырып айтты:

1. «Е қігіттәр, маіда! маіда!
«біздәргә бұғұн тіді наіза,
«амалдада аіла қыл он бес қігіт!
«біздәрдән сұрұлмаіды бу наіза.»
2. Кул' тор'ат шапса құрұк қетті деіді,
дүнүөдөн біздәі қалғыз өттү деіді,
он бесі ақ наізаны көргөннөн сон,
қылып коідаі қашып кетті деіді.
3. Кул' тор'ат шапса құрұк қетәрм'еді?
дүнүөдөн біздәі қалғыз өтөрм'еді?
ол тұған Мандықтан алтау босам
басымнан оі баурумдап кетәрм'еді?
4. Кул' тор'ат екіләнін қелді деіді,
қалғызға тар қердә өлұм берді деіді,
қалғыздың ашшы даусұ шыққанан сон,
он бес қол устаса келді деіді.
5. Құранша ат қастад'емәс, қартты деіді,
он бес қігіт мында кеп тартты деіді,

он бес ак наизаны көргөннөн сон
цільп табан којуп тартты деиді.

6. Көкшө тау қолда турған ұстүнө кет,
цiгiткә салған қастаі бу да бір кен,
«шыбын қан ак наиза мән шыбып кетәр,
«тоқтаі тур сұра тартпаі он бес цiгiт.
7. «Цаілаиды Шағам бојун биздің аул,
«биздікі бергі шеткә кызғыл аул,
«кудајым қау қолұнда өлұм беріп
«кайтәін ескә тұстұң қаіран баур.
8. «Кул тор'ат шабарыңа кіјә болдұ,
«бетгәрі катынымның шiјә болдұ,
«ұшкөн күшүк сикiлдi кү бас Мамаі,
«iәсiз турған аула іә болдұ.
9. «Садағыма салғанын шеігәз бір ок,
«өтө шықтың қаі теін дұнұө бок,
«қау қолунда кудајым өлұм бердiң,
«әкәкәм деп цоктарға кызым да цок.
10. «Садағыма салғанын шәігәз окка,
«аркам күнгө күјөдұң цейдәм цокка,
«алдымда аға, артымда інісі цок
«кыз бермәңіз ағалар қалғыз бокка.»

Сонан сон батыр өлдү, он бес цiгiт кайтты церiнә, сонан сон
үгө келгәндә катыны келдi он бес цiгiтгiң келгәнiн көрүп айтты.

11. Бүрлөнүп бау карағай бiтәр тауға,
он бес цiгiт аттандың Кырғыз қауға,
былтыр кеткән цорукшү быжыл келдiң
қандаі курдас берә көр бизгә сауға.
12. Цiг.: Бау карағай бүрлөнүп бiтәр тауға,
он бес цiгiт аттандык Кырғыз қауға,
саған карар цеңәшә бетiмiз цок,
цаңгызыңды алдырып келдiк қауға.
13. Кат.: Кул' тораның кулағы ерәк серәк,
қалғыз ауз қалғыздың сөзү керәк,

бастап барған башшыңды қауға алдып
бу елгә он бес катын немә керәк?

10. Ер Көкшү.

Уак улў Камбар екән,
Камбар улў Ер Көкшү:
Ер Көкшү қас екән,
5 қапта болса бас екән,
он сан Ноғай билгәндә
Өрмөн Бет Кан өлгөндө
ол барып қатыпты
Манан дегән сүна,
Балкан дегән таўна,
10 ұлосбөргө мал таппаи,
атысарға қау таппаи.
Со кісінң ішінән
бөлуңп шыкты қырк кісі,
Кар' аул кеткән төрт кісі,
15 Шыңд' аул кеткән бес кісі,
сан қылқыны алыпты,
мың кісі онў күптў,
күн астынан шаң шыкты,
шаң астынан тў шыкты,
20 кәйтпас кара болат іріңті,
балалы батыр Қаңбыршы
күп қетті мың кісі.
«Менің мылтығыма мың кісі,
«садағыма сан кісі,
25 «кылышыма қырк кісі,
«төсбөргө төсөк қоқ,
«қастынарға қастық қоқ,
«қастық болар бес кісі.»
Менбәттің улў Тілгән

азун таска билган,	30
бал ишканга мактанган, бир озун сан кисига теңган, оунда болсун еки сексан уз киси, сениң цаксыңа дарау бир киси, даманыңа екку ара бир киси.	35
Ендиде калды не киси? со кисиниң ишинде торт цигит агаинды бар экан, бир киси бир атканда уш атады экан,	40
сан цылыкыны алыпты мың киси ону кутту, чан цолдасын Манаша аршын басты ак куламан ббгби ббгби келди,	45
али цетпай келди, табаны цазык тарлан бозга минип, бир оун аузуна тистап, бир оун цагына кезап, цауза енип кетипти.	50
Цаудун маңадынан енип, котунон шыбып келди, оң бурунон енип, сол бурунон шыбып келди, цургон цери кезап болду.	55
цетти кун сорусуп, цетти тун сорусуп, кырк киси бари олупту, кырк кисидан цалгыз калыпты.	
Ер Кбкшб тирі калыпты, мың киси бари олупту, мың кисидан цалгыз калыпты, Цаңбыршы батыр калыпты.	60

Аттың қолаңсасынан қая келді. О Қаңбыршы айтты: «Екәў-мўз соғуспајык.» «Соғуспаса соғуспајык! којаик.» Мың кісінің атын Қаңбыршы алды, алып келған қылқыны Ер Көкшү алды. Қайтып кетті Қаңбыршы; Ер Көкшү кісілерін қарап құрсап қан қолдасы Манашаның маңдајына қасалы ок кіріп, басын көтөрүп соғуп қатыр екән. Оғұн сүрүп алды, қара дәріні кујүп еді, тұрб-ғәлді Манаша, бәўнўң қырк кісі бәрі тұрб-ғәлді. Манашы мың қылқысын аідады. Құрүп келә қатыр, Ер Көкшү құр'алмаіды.

«Е қігіттәр, қігіттәр!

«е Манашым, Манашым!

«қаурўн қағып қарашы!

«тезәктің отўн қалашы!

- 5 «омуртқамда он қара,
«оңғарылаі алмаі келәмін,
«кабырғада қырк қара,
«кымылдаі алмаі келәмін,
«толарсақта токса екі бір қара,
10 «толғаналмаі келәмін,
«как қаурўнда бір қара,
«сом құрбқтб бір қара,
«қарға құндў қамыс ок
«шаш егәктән тіпті,
15 «кбк қелкәдән шығышты,
«бәрін енді сол қара.

Олар енді құрүп кетті. Караса Ер Көкшү қок, Манаша да қок. Манаша Ер Көкшүгә айтты: «Ер Көкшү бүйтүп қатар ер м'едің?» деді «Бар!» деді «булаі қау қетті деп шап!» деді. Ер Көкшү сонан қау қетті деп шапты, бір октұ қағына кезіп атына қайдақ мініп, қау қайда деп, булаі бір кетті, булаіда шапты қау көрўнббдў. Онан сон келіп қығылды, қолдасы сонан сон айбалтамән қер қазып көмдў. Қайтты сонан сон Манаша, манашы кісілергә күп қетті. Олар екәўдө блдў деп малдарын ұлбсұп алып қойған. Манаша келғаннан сон біріні біріні соғуп малды қайтып ал-

ды. Сонан сон Ер Көкшөнүң сыбағасын бөлік алды, мылтығы-
ның сыбағасын алды, кылышының сыбағасын алды, өзүнүн сы-
бағасын алды, сонан сон өзгөлөргө берді.

Ер Көкшөнүң үзүндө қалғыз баласы бар екен, аты Косаи
екен, ол үзүндө қырк қулаш саты қылған екен, соған шығып
көрдү қорукшүнү.

Косаи үйдөн шығыпты,
келген кісіні көрүпті,
әкәм Ер Көкшү келсә,
әкәм қорға екпәлсә, 5
қорғаны мен мінәмін,
торканы мен кижәмін,
алдынан шығып айтыпты.
Манаша енді келіпті,
кісіләргә айтыпты: 10
«Мынау Косаи сураса,
«әкәсінің қалың сураса
«сендәр қауап бермәң дәр!
«іш бір сөз айтпаң дәр!
«оған қауап мен берәін.» 15
Бала алдынан шығыпты:
«Асалау мағалаікым ағалар!
«аксақалды бабалар!
«менің әкәмді көрдүңбө?»
«Қаным дәін ер Косаи, 20
«тыным деін ер Косаи,
«сенің әкәңді мен көрдүм,
«табаны қазық тарлан боз
«табаны тіп келәді,
«онү қаға келәді, 25
«садақ толған саи қебә
«құнү ұшүп кетіпті,
«ону қөндөі келәді,

- 30 «солкулдаған ак наıza
«кыисајып кетіпті,
«ону түзөтүп келді,
«бөңгөбө бгүз олца тигәндә,
«ӱкәңә тала олца тиді.»»
35 «Е ағалар! ағалар,
«аксақалды бабалар!
«табаны қазық тарлан боз
«табаны тіјәр атп'еді?
«садақ толған саі қебә
«құнұ ұшұр окп'еді?
40 «солкулдаған ак наıza
«кыисағар ағашп'еді?
«бөңгөбө бгүз олца тигәндә
«ӱкәмә тала тіјәр ерм'еді?
«Аі ағалар! ағалар!
45 «аксақалды бабалар!
«азаматтар шоралар!
«олаі демә булаі де!
«біздің ӱкәң өлдү де!
«бізді кудаі урдү де!
50 «о көргө кылмасам,
«ағышқан коідаі маңратып,
«аш күзөмдөі шүлатып
«арка аудүң сары қон
«тізәдән сокпак салмасам,
55 «керәгәсін кертпәсәм,
«кертп отка қакпасам
«Косаі атым курүсүн!

Бала ұжүнө қайтты. Манаша айтты: «Е Косаі мынадын сауға алыңыз! «ӱзүм кісігә сауға бергәндәі болғанца алармын.»»

Косаі сонан ұжүнө қайтты, келді.

«Е шешә, шешә!

«біздің ӱкә өлүптү,

«бізді кудаі ұрұпту,
«о кбргб кылмасам,
«аш кұзбмдбi шұлатып, 5
«азышқан коідаі маңратып,
«арка аулдұң сары қон
«тізәдән сокпак салмасам,
«Косаі атым курусұн!
«Ақамнiң сұітұп кегiн алармын! 10
«Ақамнiң елі барма?
«Ақамнiң құртұ барма?
«қудасы Ақамнiң барма?
«курбусұ Ақамнiң барма?
«досұ барма шешәкә? 15

«Цок», деді, шешәсі. «Боі бсұп буғанасы катпаі балам, қауда ббрсұн» деді. Бір Цепәк Баі дегән кулұ бар екән, соған бала келді. «Мен мiнгәндәі ат барма?» деп сурады. «Сен мiнгәндәі ат цок» деді. Айтпады Цепәк Баі. «Шыныңды айт!» деді. Айтпады Цепәк Баі. «Сен шыныңды айтпадың» деп қағазынан устап алып урлұ цергә. Цепәк Баі: «Аітаiн» деді.

Ораі Кактың басында
аі маңдаiды алаша ат,
күн маңдаiды кулаша ат,
салпаң кулак сарғылжа ат
емәнiң ең тұбұнб 5
мiнсәндә сол қарар.

Ақасiнiң қалған қырк кулаш қiбәк арқан бар екән, алып келді онұ су iшәтұғұн церiнә, бзұн көрсөтпбi цер қазып қатты. Аўбiлұ күн маңдаiды кулаша ат келә қатыр, артында аі маңдаiды алаша келә қатыр; күн маңдаiды кулаша ат су iштi, судұ iшiп, iшiп тамсанып едi, маңдаiды бұлкұдбдұ, күндұк ұнбрұ бар екән; аі маңдаiды алаша ат суға келді, су iштi маңдаiды бұлк бұйк еттi, аiлык ұнбрұ бар екән. Сары ат су iшпәi кәiтып шығып кеттi. Ертән келді сар'ат ертән кеп су iштi шалманын бала моiнұна тастады, устап алды, цұғбндбш алды, мiнiп шешәсiнә

келді. Шешәсінә айтты: «Менің ер токумдү кыл!» деді, «мен каннан барып кол сурайн!» деді. Канға келді. «Е кан» деді таксыр деді. Кан есітпәді, кан тоида отур екән. «Сонан сон кан шыкканнан сон сөйлөсөрмүн» депті; бір төбөнүн астына барды ужуқтап қатыр. Кан асын қегән сон тыскары шықты. «Манағы қарғағы бар сары бала кайда?» деді. «Табындар ону!» деді. Бір бала айтты: «Мына төбөнүн астында қатыр» деді. «Бір он қігіт он наиза алып со балаға барындар, қаман боса корқар, қаксы боса корқпас» деді. Он қігіт барды айғаи салып. «Нағып қатырсын?» деді. «Кан басыңды аламын» деді. «Кан басымды алса даярмын» деді. Келді бала канға. «Бу бері кел!» деп шақырды, каның қасына келіп отурдү бала. «Бала, кім баласысын?» деді. «Ер Көкшүнүн баласымын» деді. «Негә келдің, бала?» «Ақәмді кәур өлтүргөн, сиздән кол сурағалы келдім.» «Бу бала қас екасын, бала, барма!» «Кыз айттырып берәин! Косаиға айттырғандаи кыз барма?» деді. Арғының Ақ Сары Бі айтты: «Мендә кыз бар» деді. «Аты Бота Кыз» деді. Косаи айтты: «Калың малың не?» деді. Айтпады Ақ Сары Бі.

«Арғының Ақ Сары Бі,

«бермән бак, Сары Бі!

«Бота Кыздың калың малын

«айт Сары Бі!

б

«калың малын айтпасаң

«арман карап тур Сары Бі!

«Кан таксыр! катын боса қай алармыз. Ақәмнің кегін алған сон; маған кол бер әуәлі!» деді. Кан айтты: «Буған бара туғун ерләр барма?» Арғының Ақ Сары Бінің алты улү бар екән. «Барармыз» деді. Онан сон құрт барамын, деді. Уғунө келді алтау, сонан сон: «Бармаимыз» деді. Косаидың өзү аттанды, құрт барған сон бес асық дос баласы бар екән, бесәу ертіп құрдү, «Бота Кыздың аулүн баса құрөк!» деді. Бота Кыз Сулү улу қеңгәсінә құғұрұп, айтты: «Анағы кісігә бір сөйлөсөк!» деді. «Куда түспөи куірук баур қемәи, негә көрүнөсүн оған.» Онан кыз құғұрұп кіші қеңгәсінә келді. «Анағы кісігә бір сөйлөсөк!»

деді. «Кайтп барамыз оған» деді «карға көнөк іләк, біа сауған болаик! сүйтүп сөйлөсөк.» Карыны көнөк іліп келді, біа сауған боп барды. Косаиды т'сүрдү аттан. Оин, күкү көп кылдылар. Бір уакытта деңгәсі: «Кайтыңыз!» деді. Косаи атка барды. Кыз айтты: «Кайтыңыз мерәкә оин кылаик, кызык кизмәт бар мында.» Косаи айтты: «Атка миніп шыккан сон еркәк кайтып т'сөрмө экән, урғашы кайтып т'сөдү.» Косаи аттанды, кыз колтуғунан тартты т'сүрүгө, болмады. Колтуғунан қигит қибәк шапан ап берді, кыз айтты: «Кашан келәр екәсіз?» Қигит айтты: «Шапаның қағазынан оимактаи калғанда келәрмін.» Құрүп кетті Косаи, онүңминән көп кол барды, Арғының Ак Сары Бидің улү Косаи-дың аур козү қорукка бара қатыр-деп келәмәж кылды.

Аидан аи отүп кетіпті,
қылдын қыл өтүп кетіпті,

Косаи алған колминән
барып барып кетіпті.

Нешә аи барған сон,
нешә қыл барған сон

5

касындағы бес бала аитыпты:

«Қаным-деин ер Косаи,

«шыным-деин ер Косаи,

«көп биз шөлдөп барамыз,

10

«көп биз пәлә көрөмуз,

«оған амал не болады?

«карынымыз ашып барады,

«судан шөлдөп барған сон,

«астан аш болған сон

15

«каидан амал табармыз?»

Бес бала онү айткан сон,

Косаи сөзүн еситкән сон

«Шөлдөп барған киcигә,

«карыны ашкан киcигә

20

«сусағанда су берәин!

«карын ашканда ас берәин!

«Садағымның қорамсағында
«бес баурсағы бар екан,
25 «салпаң кулак сар'аттың
«баурунұң астында
«қайдың тасы бар екан.»
Садағының қорамсағында
бес баурсағы алды деіді,
30 бесәунұ алып берді деіді,
бесәу бңғұрұп құрұ,
бес баурсакты қеді деіді.
Салпаң кулак сар'аттың,
баурұнұң астында
35 қайдың тасын алышты,
булғап булғап қергә қожұптұ,
әўбдөн қаңбыр қауптұ,
мына судан ішіпті.
Ер Косаі атка мініпті,
40 караул карап кетіпті.
Цетті тауға шыккан сон,
цетті таудан тұскөн сон,
цетті кырды арткан сон,
сар'аты құрмөі қалды.
45 «Камшыласам да, құрмөдұң,
«қарбансамда, құрмөдұң,
«тебінсәмдә, құрмөдұң,
«тербәйсәмдә, құрмөдұң,
«маған недән көңің қалды?»
50 ««Ойбаі, іәм Ер Косаі!
««құғонұмд' алып қулатпадың,
«ерімді алып аунатпадың,
«саған недән разы болаін?»»
Ер Косаі аттан т'сө қалышты,
55 ерін тастап алышты,
арка терәсі біргә тұсұптұ,

цүгөнүн енді алыпты,
бас терәсі біргә түсүптү.

Салпаң кулак сара ат арпаның ак зусаннан алты оттап, алты аунап түстү, куірузун сыртына салып үйдөн шыккан калыбына түстү. Куірузун сыртына салып кулашы бар кулан болуп күнүң батысына таман кетті. Бала айтты: «Ат ажабын җергә карады, кус ажаған көккө карады дегән осу екән.» Бала цылап цылап, ер токумүн цастанып цатып калды. О сар'ат барып бажабы батыр Цаңбыршының шәрін үш айналып кашты. Карға тумсуктү казык ажақты кемпір бар екән. Сол кемпір айтты: «Бу җарғабы бар екән, сары бала бар екән, бу семіз сар'ат бар екән. Бу шәрінді үш айнала шабылып. Муну устаңыз күп!» Шәрдің җігітгәрі күдү сар'атты. җетпәді. Сар'ат кайтып барды, җетсә Косаи уруктап цатыр екән. Ат баска тепті, ојанды. «Негә цылады?» депті. «Сені кетіп калама деп цыладым.» «Мен негә кетәин? мен батыр Цаңбыршының шәрін үш айналып каштым, маған җетәр ат цок екән. Мен сол ат сынарға бардым. Бір сокур кара біә не җетті не җетпәді; ішіндәгі кулун тулпар екән; сол шәрдә бір күрөң арғымак бар екән, бір сары бала бар екән, токсан сірдың сүтүн ішәді. Сону тастама! екән Өлтүр. Менің түгүмнүң түбү саин бір ок, мен җеті түн, җеті күн шабалмасам маған серт, шабысалмасаң саған серт. Бір өзүмнүң дүбүрүмдү мың цылкының дүбүрүндөи кылаин! саурумнүң ортасында екі баи терәк орнатаин.» Косаи айтты: «Мен бір өзүмнүң даусүмдү мың кісінің даусүндаи кылаин, басымды таудаи кылаин, көзүмдү шаңрақтаи кылаин, җеті түн, җеті күн шабалмасаң саған серт, мен шабысалмасам маған серт.»

Атына мінді, келді шәргә, келін тиді җеті күн, җеті түн содүстү, аттың тизәзинән кан келді, бәрін кырды. Бір цүз кісі калды. Баланың алмасының сағағына маи катты, өзү шаршады; сары ат айтты: «Т'сө кап баурүма ен!» Т'сө кап баурүна енді. Ат сикінді, «тур» деді. «Үстүмө мин!» деді. Үстүнө мінді, цүс кісінің җесір җебир кылып алып цөнөлдү, алып шыкты олаи, екі лөң артылып түстү, бажабы җел маја мінгән кемпір көтүнөн күп

келді. «Е Косаі!» деді, «мунан артынан цоктайтұжұн кісі барар.» Косаі айтты: «Е кемпір! бір еі алып кал!» Кемпір бір таіпа еі алып калды.

Онан сон сары ат құрмөдү. «Негә құрмөісүн?» деді. Ат айтты: «Умуттұң» деді. ««Немә?»» депті. «Темірілі үі калды, кұрбөң арбьмак калды, сары бала калды.» Косаі кайта құрдү. Келді кайтып. «Енді онү коітп бузамыз?» деді. «Мені текпілә өкпөмдү шығар! Саурұмнан сабап саптыјактаі ет шығар! сүітұп која бер!» Сар'ат акты боздү цөргә барып кайта дан құгұрдү, келіп үідү теүп кеп кетті, темір үідүң екі кабат үзүлдү. Тағы кетті құгұрұп, кайтып айналып кеп теүп кетті, темір үі ашылып кетті. Ішіндә сары бала қатыр екән, кұрбөң арбьмак турған екән; кұрбөң арбьмактың ажазында темір шідәрі бар, темірдің ноктасы бар. Сары баланың колұнда бір қағы бар екән, бір төбөнү атса, төбө аударылып т'сөр еді. Сары бала айтты: «Е Косаі, тірі босам елімнің кегін алармын сөннан.» Косаі баска кеп шапты, ішін қарды, ішін караса токсан бөіок карыны бар екән, токсан сірдың сүтүн ішад' екән. Бір кемпір анда отурдү: «Тәңірі көзүн ашсын!» деді. Сары ат айтты: «Кайттыра кет!» Сонан сон Косаі манағы көшүнө келді, көшкө айтты: «Мен озұп бараін! узун сызған цөріңә құр! дөңөлөк сызған цөріңә кон.» Сонан сон Ер Косаі озұп барды цөріңә, бір төбөнүң басына шықты, кұндык цөрдән естід'екән, тұстүк цөрдән болцаід'екән.

Тұстүк цөрдә Цаңбыршы батыр кетп бара қатыр екән, касында улү Темір Баі алып бар екән, бір сәүөгөі бар екән. Цаңбыршы айтты: «Е сәүөгөјүм, не көрдүң бұгүн?» Сәүөгөі айтты: «Бұгүн біздің шәрді бір бала шапты, астына семіз сар'ат бар еді, цегі кабат темір үідү буздү, бу сары баланы өлтүрдү, касындағы кұрбөң арбьмакты өлтүрдү.» Цаңбыршы айтты: «О баланы біз көрдүк, бізді о бала көрдү, біз оған барсақ, ол бізді өлтүрөдү, ол бізгә келсә онү біз өлтүрөміз.»

Сонан сон Косаі цөнүнө құруп кетті. Сары ат айтты: «Е Косаі, еің енді қакын еді, бір таудүң ар қағында Ертістің сү бар, онүң ар қағында Арбьының Ак Сары Бідің аулү бар, мына

тауға җөліп шык! суға җөліп тұс! җөліп мен ар җағына Өтөин! Судуң ар җағында мен җығылаин! сен сонда атым Өлдү деп айғаи сал! сонан сол аулдуң кicici келәр, Арғының Ак Сары Бидиң алты улү куйруғумнан тартар, көзүмдү козғалтпас, Арғының Ак Сары Би өзү тартар, сонан сон тұрб-көрбөин! көңүлү таур боп калсын!» деди.

Косаи кетти тауға, җөліп шыкты, җөліп тұсты, судан җөліп Өтү, судуң җегинә келип җығымды, айғаи салды, аулдан кicici келди. Косаи айтты: «Җолаушы едим, мениң атым җығылып җатыр.» Арғының Ак Сары Бидиң алты баласы кеп тартты, көтүнү козғалтпады. О тағы айғаи салды; Арғының Ак Сары Би өзү келди, келип тартты, ат тұрб-гелди тарткан сон «Е балаларым», деди «картаисамда бир бөрүнүң бир койлук әли бар экән дегән осу» деди. «Җаным ким едиң», деди, «Косаиниң җолдасымын» деди. «Косаи әкәсиниң кегин алдыма?» «Кегин алды.» «Ои баи үигб җур! сусун иш!»

Үигб келди Косаи, сусун ишти, Бота Кыз Сулу аҗакшы болду. Үжүндө җатқан Сартпан оинар экән кыз, Косаи онү биди. Косаи тура аттанды:

Колумдағы карағаи садак

каира тарткан барш'екән?

Сүрүнүң сары җон

тизадән сокпак салған барм'екән?

әкәсиниң кегин алған барм'екән?

5

әкәңә бердиң тол'аҗак,

пешәңә бердиң җарт'аҗак,

маған бердиң орт'аҗак,

көңлүңдү берип коҗүпсүн

теләгәи кара бөрүктү

10

җатыр экән үжүндө,

калаи оинасаңда ерикти

бир күндө басыңа тижәр тал таҗак.

Сонан сон җуртуна кетти. Арғының Ак Сары Бидиң балаларына айтты: «Ертән мениң көшүм Өтөдур, малдарыңа иә болмай

калмаңдар.» Сүйгүп құруп кетті, келіп колүна келді, судуң арғы қегіндә кондү, ертән аїады, Арғының Ак Сары Бідің аулү бастыра аїады, сіры сірына косүлүп кетті, којү којүна косүлүп кетті. Сары Бідің алты баласы алтау алты таїа мініп қайдак шаңның ішіндә қалды. Алтау айттылар: «Косаї мырзаға аїтыңыз! малымызды бөліп алаїк! тоқтасын!» деді. «Оған тоқтамамын» деді, којүндаї којүн бөліп тастады, қылысындаї қылыын бөліп тастады, құруп ұжүнө келді.

Ұжүнө келді қаршыға салды. «Бота Кыз Сулуға үі тіксін!» деді. Бота Кыз Сулудү алып келді, кешкә қаңа тіккән үігө барып қатты. Аты байлаудү екән, аты үідү сындырып бара қатыр. Бота Кыз Сулү айтты: «Атыңыздың мінәсі осулаим'еді?» Косаї айтты: «Күндө қаз дуалақ қанқығасында құруш'еді, сонү көксөп тур, шығып қара!» деді. Шығып қараса қау қеті қабат қурсап алышты. Косаї айтты: «Кеін тур! атыма мініп шығаин!»

Атына мініп шықты, қолдан қарсы келдім бірәү. Манағы қел мажағы мінгән кемпірдің баласы екән, Темір Баї алып екән. Наїзамән шапшты Косаїды, қоғары көтүрдү. «Косаї қалаісын?» деді, «бурун ұстүмдө едің әлідә боса ұстүндөмүн.» Косаїды қергә тастап кетті, наїзаның қарыстаї қері ішіндә қалды, Косаї өліп қалды. Темір Баї алып онан сон еїп шапты, қатынын мінгіз тіріп алаин деп еді. Темір Баї алып алдырмады, «Шешәмә қылған қаксылығы бар деп, манаға қел мажаға мінгән кемпіргә бір таїпа ел беріп кеткән еді, сонүң ұшұнқатынын алдырмады. Сар'атты устәиндеп еді устатпады, қырк кісіні өлтүрдү, қашып кетті сары ат. Сар'ат Косаїға қайтып келді, қайтып келсә Бота Кыз Сулү өлгөліү қатыр екән. Ат айтты: «Өлмө!» деді. «Муна өлгөн кісінің өтүн алыш Косаїның мурнүна қуї!» деді. Өлгөн кісіләрдің өтүн қатын алды, мурнүна қуїдү, Косаї қатты ұжуктадым деп тұрө-ғалді. «Қау қайда кетті?» деді. «Қайтып тұс!» қатын айтты. Косаї қайтып тұстү. Қатын айтты: «Ужукта бүгүн. Әкәң тұсүнө енәр» деді.

Ужуктады Ер Косаї, тұсүнө әкәсі енді, әкәсі айтты: «О кемпірдің улү, Темір Баї алып сырты болат іші қуруш» деді «атса

мытык өтпөйдү, шапса кымыш өтпөйдү. Түндө чатса мойнуна шапан үйөлбө чатады. Сонда түндө барып шап!»

Таң атты ертөн түндө Косаи барды, Темір Баи алыптың басын шапты. Таудуң ар чагына барып чатты. Таң атты, келип колға араласты, бәрін кырды, ат тонун бәриниң алып кайтты. Цети цуз уста цидирди, цетпис арба комур алдырды, өзү комурдуң ортасына отурду. Усталарға бастырды, өзү корбазындай балкыды, көтүнөн наизаның сыныбы тусуң калды. Цазылып кетти өзү, малын малданып, цанын цанданып ейна кан болуп сондай ади болуп барша муратына цетти.

11. Целкилдак.

Бурунү заманында Нормон Бет деган кан болган, Кан дуз токсан еки цасаган. Оз Темір деган иниси болган. Оз Темір кырк еки кисиға бас болуп колға кетти. Нормон Беттиң еки кызы болган бирбунуң аты Кунукои, бирбунуң аты Тунукои болган. Еки кыз удуктаганда тус коргон. Таң ертөн цецгасина келди, бир шапанға цамыды; екау бир цецганиң басын шыгарды. «Цецга!» деди.

«Мен бир тус кордум,
«от цагалаи ис кордум,
«екидя кара тең кордум,
«соржалап аккан кан кордум,
«цора, цецга, тусумду.»

5

Цецгаси каин ағасына келди.

«Айгаин!» деди «Каин аға!»
«мен бир тус кордум,
«от цагалаи ис кордум,
«екидя кара тең кордум,
«соржалап аккан кан кордум.»
«Цора, ағам, тусумду!»

10

Каин ағасы айтты: «Бу тусту ким корду?» деди «мен мін» деди катын. Каин ағасы айтты: «Муну коргон сен емас! муну коргон

екі кызым экән, кызым келсін!» деді «т'сұма келіп айтсын!» деді.
Екі кызы Тұнұкбi, Кұнұкбi келдi т'сұна.

«Ұамағат! дедi,
«кулактарыңды берi сал!
«кеңәстәрiңдi ары сал!
«бұғұн тўндб тўс кбрдўм,
5 «от қағалаi iс кбрдўм,
«екiдә кара тең кбрдўм,
«сорғалап аккан кан кбрдўм,
«пора, ұамағат, бу тўстў!»
Кыздар бу тўс айткан сон,
10 ұамағат бу тўс есткән сон
ұамағаттың ұаксылар,
мағанасы бiлгән баксалар,
аксакалды ағалар,
бас шалмалы бабалар
15 «Ағаң бұғұн келәр! дедi,
«олжалы ұiгд келәр!» дедi.
Нөрмөн Бетгiң кыздары
Тұнұкбiмән Кұнұкбi
бу сбзўнб нанбады.
20 «Өз Темiр ұидб цок болдў,
«цок болғанда бок болдўк.»

Нөрмөн Бет Кан айтты:

«Дўс токсан екi ұасағам,
«каздыңда етiн асағам,
«Өз Темiр ұидб цок болдў,
«цок болғанда бок болдўк.»

Нөрмөн Бетгiң сакалынан цас токтў, ұылайды, бiбмўз деп
цылайды.

Нөрмөн Бетгiң цетидә цасар Цас Тўлўк дегән баласы бар
екән. Цетi кырдың астында алпыс баламән асык ойнап цатыр
екән. Цылаған Нөрмөн Бетгiң даусўн баласы естiп келдi. Кел-
дiдә: «Кан iйм, негә цылаисыз?» дедi. Кан айтты: «Цыламаi кәi-

тәин? Өз Темір үйдө цок болғанда бок болдук!» деді. Баласы айтты:

«Цылама Акәм!» деді,
«оң батаңды бер! деді,
«дүлдүлүңдү бер! деді,
«семсәриңді бер! деді,
«цауға мен бараин! 5
«бір ауз цолға бараин!
«бір келгәннн бір кыраин!
«екі келгәннн екі кыраин!
«бірінә бірнн коспаин!»
Акәсі айтты балаға: 10
«Сенің алар цауң цок,
«бојуң сенің өскөн цок,
«боғаның енді каткан цок,
«балакта цүнүң цеткән цок!»

Баласы сөзүн алмады, батасын сурады. Акәсі оң батасын берді. «Цортканда цолуң болсүн! цолдасың Кыдыр болсүн! Алмамы екпәр!» деді. Дүлдүлүн берді, семсәрин берді, «Бар балам» деді, «дүлдүлүң оң ајағымән цер тепсә, сол ајағын көккө көтөрсө келмә! деді, сол ајағы минән цер тепсә, оң ајағын көккө көтөрсө кәит балам.»

Цети цасты Цас Түлүк дүлдүлүнө мінді, семсәрин колүна алды «аман, есән болуңдар!» деп кетті. Келә цатса бір белдің үстүндө шыкты, цер дүзүн карады, цау келә цатыр екән. Дүлдүлдөн түстү о бала, алдыңгы айлын бос тартты, арткы айлын берик тартты, ован сон дүлдүнө мінді, бір келгәннн бір кырды, екі келгәннн екі кырды, бірнн бірінә коспады. Көп цаудү кырды. Цаудүң ең көтүндө капыр басы Теләгәи алыш бар екән. Теләгәи:

«Цамағатгар тура туруңуз,
«бу цердә ат цағыңыз,
«кумалак биз ашаик!
«коі цаурун цағаик!
Кумалак ашты деиді, 5

койнұң қаурұн қақты деіді.
«Бізді алып қатқан қау екән,
«цегі қасар қас бала екән,
«атсақ онұ аталмаімыз,
10 «шапсақ онұ шабалмаімыз,
«атсақ мылтық тімәіді,
«шапсақ кылып өтпөідү.

Капыр басы Теләгәи күндү боран соктурдү, аяз кылдырды.
Бала тоңдү, тоңған сон әкәсінің айтқан сөзү бар екән, дүлдүлүң
оң ажабымән қер тарпыса, сол ажабыны көккө көтөрсө кәйтпа
дегән екән, дүлдүлүң сол ажабымән қер тартпыса оң ажабын көккө
көтөрсө кәйт! дегән екән.

Күн боран болдү; сүк болдү, бала муздады, тоңдү. Дүлдүлү
сол ажабы мән қер тарпыды, оң ажабын көккө көтөрдү, бала дүл-
дүлүнө мінді кәйтты.

Қас бала тоңұптү,
атка мінп кәйттыпты,
камшысын бастырып,
дүлдүлүңү құғұртұп
5 әкәсіңә қетіптi.
Ұкөн апасы Түнүкбi,
кiшi апасы Күнүкбi
алдынан шығыпты.
«Тоңдүңба, карағымаi?
10 «муздадыңба, шырағымаi?»
Дүлдүлүңөн т'сүрдү, деідi,
үжүнө еңгiздi, деідi,
бiр апасы басын алды,
басын койнұна салды,
15 бiр апасы ажабын алды,
ажабын койнұна салды:
«Тоңған басы қылынсын!
«муздаған ажабы қылынсын!»

Екi апасы Түнүкбi, Күнүкбi артына карады, қау келіп кал-

ған екан. Ұнбн җеті кулакты казанды тәң көрдү, астына екі апасы салды манағы инісін. Капыр җау келіп калды, ак шәріні шапты, дүз токсан екі җасаған Нөрмөн Беттің басын алды, өтүн сыртынан җарды. Күнүкөі, Түнүкөі кызды күнүндө айттырса Нөрмөн Бет бермаід'екан, әлі бу уакытта тегін олҗа кылдырдылар, аттың көтүнб салдырдылар, өзгө малында, җанында алып бара җатыр екан. Сонда капыр басы Теләгәі айтты: «Бізді алған җау мунда җок екан. Җалғыз җеті җасар баланы табалмадык. Издәргә керәк» деді. Сонда кү аҗак кү кемпір айтты: «Мен о баланы тауп берәин, җасырған җерін көрдүм; менің малымды, менің җанымды бәрін берсәң айтәин!» деді. Теләгәі айтты: «Бәрин танысаң ал!» деді. Манағы малын җанын берді. Кемпір айтты: «Казаның астында җатыр» деді. Капыр басы Теләгәі казанға келді, казанды көтөрдү, едә бала җатыр екан. Сол җердә балаың басын алды, басын канжыҗасына баілады. Кан акты сорҗалап. Капыр басы Теләгәі җесір җебір кылып кәйтты җерінә.

Бір уакыт күндө Өз Темір келді, өз дөрү карыны аш болғанда, бірінің атын сојуп җегән. Ак шәргә келді, келгән сон әкәсі җок, инісі җок, шешәсі җок, катыны җок, екі карындасы җок екан, өзүнүң астында мінip җүргөн бедәу биәсі бар екан. Аттан түстү җылады.

Дүз токсан екі җасаған,
каздыңда етін асаған,
Нөрмөн Бетсін кан іям,
туспанға басыңды алдырдым,
кәүргә өтүңдү җардырдым.
Мен өзүм үйдө җок болдүм,
җок болдүм да бок болдүм.
Шуҗадан түскөн кындым,
макпалдан түскөн ојундым.
Күнүкөйдәі көрүктүмдү,
Түнүкөйдәі тектімді
өзүм барда айттира
келгән кісігә бермаідим,

5

10

күнүңдө бірәүгө тегінан
15 тегін олжа кылдырдым,
ат бір көтүнө салдырдым,
әсірәсі со кекті кайтәин?
үйдө үүрсөм муңдасым,
20 қолда үүрсөм қолдасым,
қетидә қасар Қас Түлүк
каурусүң сенің катқан қок,
балақта үүнүң шыққан қок,
бојүң сенің бскөн қок,
25 акылың сенің толған қок,
капыда айрылып калдым қалғызымнан.
Қеті күн қылады,
қеті түн қылады,
қылағанда Өз Темір
қер баурдап сулаиды,
30 қылап қылап ујуктаиды.
Сүйтүп ујуктап қатқанда
келді бір адам қасына,
турдү онүң басында.
«Е туруп кел, Өз Темір,
35 «сенің басыңды көтөр!»
Өз Темір басын көтөрдү,
қатқан қердә отурдү,
келгән адам сөйлөптү:
«Сен о қауға барма, деиді,
40 «алар қауң ол емәс,
«Сары Баи дегән қан бар,
«сонүң бір бала бар,
«атса мылтық тимаиді,
«шапса қылыш өтпөйдү,
45 «отқа салса күімбидү,
«суға салса батпаиды,
«қарғаза қарғыс қетпаиді.

«Сары Баидың балас' екән,
«цеті қаска быжы цеткән,
«атын қоїған цок екән.

50

«Сол балаға бар, сол балаға барсаң кегіңді ол алып берәр.»
Манағы Өз Темір турдү, беті колүн цүдү, бір койдү цалынып
соідү, бір касык ет цеді. Манағы т'сүндө көргөн адам Кыдыр
екән. Кара бедәү биәсін ертәп мінді Сары Баиды іздәп кетті.

Сары Баи дегән баи екән, бала цок екән бір күндө. Бір
уакытта цин тоїға барған, цөрт биәмән, цөрт сабамән барад'екән.
Күдар өтрүк тои кылды, «бу Сары Баи өзүнүн баласы цок» деді,
«кудадан бір бала тиләтик!» деді. Манағы өтрүк тоїға Сары
Баиды шакырдылар. Сары Баи катынымән, цөрт биәмән, цөрт
саба кымызминән келді, шакырған аула келді, келсә аулда ат
бадалған цок. Сары Баи аш ұланды кісиләрді боктады. «Мында
кіси цок екән, деді, мазак кылдылар бизгә» деді. Өзгө кісиләр
Сары Баиға цубап берәлмәиді, кісиләрдің ишиндә бір ташша бала
бар екән, о бала айтты: «Мен Сары Баиға цубап берәин!» Таш-
ша тыскары шыкты. Сәләм берді. Сары Баи сәләмін боктады.
Бала айтты: «Сәләмимді боктама! бу тои баласы бардың кәлә тү-
вүн тоју, баласы цоктүн келмәитүвүн тоју, улү барға орун бар,
улү цокка орун цок.» Сары Баи катынымән цөрт биәни бауз да-
ды, цөрт саба кымыз царып тастады, екәү үжүнө кәйтты. Астында
мингән боз цорға ат бар екән; боз цорға атты белдәүгө баидады,
өзү катынымән кудадан бір бала сурады. Кетәді, етәгин белinä
кыстырды. Келә цатқан күнүндө Сары Баи арыктады, катын
аркалады, келә цатса ак тикәнәккә келді, келсә кимнің етәгинә ти-
кәнәк иләдә. Катын шаршады, отурдү, Сары Баи ујуктап кал-
ды, катын ујуктаған цок екән. Аспаннан күмүстү табак балмән
түстү, табактың ишиндә күмүс касык бар екән. «Түрө-гәл, бајым!»
деді «аспаннан табак түстү.» Сары Баи түрө-гәлді «бісмыла!»
деп бір касык бал цеді. Катынына баи айтты: «Сен це!» деді
«кудаи бала берәр» деді. Катын бәрін цеді. Сонан сон кәйтты
үжүнө, катын буаз болдү. Бір уакытта катын бала тапты, бір ул
тапты, бір кыз тапты.

Олар енді тоі кылды,
арап шарап берді,
он біа соіду байлап,
он коі соідү тоілап,
5 он сір соідү аідап,
цоғары еіін шакырды,
түмбінгү еіін шакырды,
ајамаі малын кырады,
цурт цлып келгәндә,
10 табак тартып бергәндә
келгән кісігә сладаы,
мінәр атын миңгізді,
кіјәр шапан кігізді.
Ат цокка ат бергән сон,
15 кім цокка кім бергән сон,
соіған малды цегән сон,
цлыған цуртү тоіған сон
келгән елі таркады.

Шалкар көлдүң басында шатыр тікті. Бала ойнап цұрдү, то-булудан цак кылды, шідән ок кылды, кәрі кемпірді атты, кәрі шалды атты, көп кемпірді, көп шалды өлтүрдү. Кемпірдің шалы бар шал келді, шалдың кемпірі бар, кемпір келді, Сары Баіға келді. «Мырза!» деді, «балаңыз біздің шалдарымызды, кемпір-ләрімізді өлтүрдү, балаңызды тиңіз.» Сары Баі айтты: «Цараіды» деді. Баланы шакырды, «балам», деді, цылыкыға бар!» деді. Сары Баідың бір кулү бар екән, токсан коідүң терәсі телпәгәі тымак шыкпаіды. Манағы Сары Баідың баласы цылыкыға кетті, Топаі кулға келді, ак сакалы бар екән, каың болад'екән, кара сакалы бар екән, карағаі болад'екән, күн ыстык болғанда токсан тор' ала айырдың үрү сакалына үјөздөп турат екән.

Сол күндө Өз Темір цылыкыға келді, карағаідың ішінә ешіп келді. Топаі кул айтты: «Сакалымның ішіндә біт цұрөдү» деді, біт цұр дегәннн караса Өз Темір Кан цұрөд'екән, мінгәні кара бедәү біа екән. Сары Баідың баласы Өз Темір канды Топаі

кула ұстап алып келді. «Сен, деді, менің сакалымның ішіндә назып құрдұң? урумүсүн?» Өз Темір айтты: «Цок мен уру емәспін, беішара адаммын.» «Оллаі болса негә келдің? қаида барасын?» «Балаға келдім, деді, курбустарым қау ылтұрдұ.» Сары Баидың баласы айтты: «Тімә!» деді «аға сенің ак сакалың қаида болғанын кара сакалың карағаи болғанын біз біләміз, баска кісі біләс. Сон аға қаида барасын?» Өз Темір айтты: «Сары Баи дегән баи бар екән, соған барамын» деді.

Өзү Мырза екән,
аты цокка ат берәді,
кімі цокка кім берәді;
сон даі мырзаға барамын,
Сары Баидың баласы бар,
цеті цасар улұ бар,
мылтык атса ок тімәйді,
кылыш шапса кылыш ытпбідұ,
ол баласын сураимын.

Бала айтты: «Барсаң анау белдің астында біздің аулұмүз бар. Сары Баидың баласы менің. Өз Темір кетті, бір уакытта Сары Баидікіңә келді. Өз Темір Канды аттан кытбұрдұ, үйгө отурдузду, амандасты, есәндәсті. «Қаида барасыз?» деді. «Сіздікіңә келдім» деді «біздікіндә не бар?» деді. «Сіздің бір балаңыз бар екән, сонуң атын коіған цок екән, атын коіғалы мен келдім.» Сары Баи айтты: «Бәрі кәлді! сеннән баска кісігә коігузған цок едім.» Өз Темір баланың атын коидұ: «Аты цеті цасар Целкідәк болсұн!» деді әкәсі: «Цаксы, цараиды» деді. «Қан! ат аламысын? ат берәін, кім аламысын? кім берәін.» Өз Темір: «Алмаимын, берсаң, деді, маған балаңды бер, балаң керәк маған» деді, менің әкәмді, шешәмді, інімді, екі карындасымды бәрін қауға алдырдым, бзұм үйдө цок болдұм, цок болдұмда бок болдұм» деді. Сары Баи: «Бермәимін, деді, баламды; цөнбә!» Боктады Өз Темірді. Өз Темір цылап кетті; Сары Баи ұжұнб келді; катыны айтты: «Не сураи келгән екән?» «Катын, біздің цалғыс баланы сураи келгән екән; сонұ мен бергән цок.» Катын айтты: «Акылың

чок екән; шакыр! бері келсін!» деді. Сары Баі тумағын колұна алды, тумағын булғап шакырды. Өз Темір шакырған соң, келді. Катғын айтты: «Мен баламның кетәрін білмәмін, балам өзү білсін! сен ңылқыға бар, анда балам бар, баламнан сура! барсада өзү білсін! бармасада өзү білсін!»

Өз Темір кетті, ңылқыға келгән соң амандасты, есәндәсті; Топай кул айтты: «Інімә не деп ат койдұң?» Өз Темір айтты: «Цеті ңасыр Целкідәк болсүн деп ат койдұм.» Топай кул айтты: «Цап ңаман ат екән!» Бала айтты: «Ағам, акылың ңок екән, бізгә осу койған ат ңаксы.» Өз Темір айтты: «Інім саған келдім, сен маған катты керәксін.» Бала айтты: «Керәк болсам йкәмнән сурадыңба мені?» Өз Темір айтты: «Сурадым, деді, йкәң айтты: «Мен білмәмін, балам өзү білсін!» Бала айтты: «Цараиды ағам, мен бараин!» Топайға айтты бала: «Е, ағам маған бір ат бер! Әлүп кетсәм малым ңаным сендә турсүн! акрәттә колұңнан алаин! тірі болуп келсәм малымның ңарымы сенікі болсүн! Сен аға бол! мен іні болаин! Мынау йкә шешәмді сен күт! Маған бір ат бер!

Бес шакрым болуптү,
Топай кул ңұрұптү,
бір даржаның сонүн Топай кул
ары бері ңылқысын
5 анды келін лактырыпты.
Топай кул көп ңұрұп,
куіруғунан устап алып,
ары бері лактырып,
бір котур күрбәшб таиды
10 лактыр алмады ар ңакка.
Ол котур күрбәшб таи
ары ңакка ңетпәді,
көлдүң ішінә түсөдү,
көлдүң ішіндә дүзүп
15 котур күрбәшб ңұрөдү.
Топай кул шалма тастады,

күрбәшбә таиды алмады.

Осу таи кашыпты,

Топай кулдүң сакалы

енді талкан болуптү.

20

Целкидәк айтты!

«Токта, токта, Топай кул!

«бер шалманы, Топай кул!

«осу таиды күп цетәин!

«моинуна шалма мен тастаин!

25

«осу таиды цетпәсәм,

«моинүна шалма тастамасам,

«осу таиды шоктатпасам,

«ер салып мин бәсәм,

«астыма алып цүрмәсәм

30

«Целкидәк атым цоңалсын!»

Целкидәк шалма тастады,

күрбәшбә таиды токтатты,

дүгөндү алып цүгөндөйдү,

таи енді кунан болады,

35

ер салып ертәиді,

кунан дөнөн болады,

екі айлын тартады,

дөнөн бесті ат болады,

алып келіп минәді,

40

алты цасар ат болады.

«Есән бол, аңам Топай!

«аман бол, аңам Топай!

«мен енді цауға барамын,

«тірі болсам кайтамын,

45

«өлүп калсам кайтпаимын.»

Кетті енді Целкидәк Өз Темір касында, Өз Темір онү церинә екпәдә. Целкидәк айтты: «Мен цүрө берәин!» деді «сен менің акамә бар! оң батасын берсін! кара коржун берсін! семсәрін

берсін! мені мында кетіп бара қатыр десаң құрбғу айнаыр, кешә кетіп қалған екән деп айт!»

Өз Темір Сары Баиға келді, «Балаң сәләм айттыты, әкәм кара коржунүн берсін, семсәрін берсін, оң батасын берсін! деп айттыты; әкәмә сәләм деп айт! депті, шешәмә сәләм деп айт! депті, карындасыма сәләм деп айт! депті, тосұма сәләм деп айт! депті.» Сары Баи: «Қараиды», деп айттыты, коржунүн беріпті, семсәрін беріпті, оң батасын беріпті. «Баламның қортқанда қолу болсүн! қолдасы Кыдыр болсүн!» Өз Темір бәрін алып кайтты. Қеті қасар Қелкідәкті кұп кайтты, қерінә келді, өзүнүн қырк қолдасына қетті. Қауқаулаимыз деп қауға кетті, Өз Темір қырк бір кісі біргә құрдұ, манағы қеті қасар Қелкідәк бөлөк құрдұ. Бәрі сертгәсті: «Кашып кетсәк кудаі тапсын.» Қер ортасына келді. Қеті қасар Қелкідәк Өз Теміргә айтты: «Шык тауға! қаудұ кара! көрүнөмө екән?» Өз Темір тауға шықты, карады төңүрөктүн төрт буршүн карады. Ойбаі деп құғурдұ, келдидә, атка мінді. «Кашыңыз! кайтәңіз? қау көп-ак болдұ, биздің алар қау емәс.» Кашты Өз Темір қолдасыман. Қеті қасар Қелкідәк асын іштi. кұрөқшө атка мінді, кашқан кісігә кұп қетті. «Тура тур!» депті. «Өз Темір айтскан сөз осулаіма?» Өз Темір айтты: «Кайтыңыз, биз қорқамыз қаудан, қан көп» деді «биз аз» деді. Бала айтты: «Қок аға кайтпаимын, сен кайтсаң құрб бер! Маған кудаі қак болсүн, мен қауға бараін.» Бала қауға кайтты. Бір обаның басына шыққанда қау келіп қалған екән. Күрөц атка тіл бітті:

«Е іәм, тұс менән!

«аілың баурұма батып барады,

«құғбнүн кеңсәрігімә батып барады,

«куісканың куіруғұма батып барады.

б

«Менән ер тоқумдұ,

«куісканды, құғбндұ

«бәрін сен сыпырып ал!

«мән аунаін бу қердә!

«бір оң қағыма аунаін!

«бір сол қағыма аунаи!

10

«оң сол аунап шөп қеи!

«кудаі маған ер біттірәр,

«кудаі маған құғон біттірәр.

Алды ағытты Целкідәк, құғонұн алды, қоја берді. Ат аунады, оң қағына аунады, сол қағына аунады, шөп асады. Тұрбәгәді ат, кұмұс ер тоқум болдұ, кұмұс куіскан болдұ, кұмұс құғон болдұ. Атка мінді Целкідәк, ат айтты: «Артқы айлымды берік тарт! алдыңғы айлымды бос тарт! көзүңдү қум! мен тоқтарамда көзүңдү сонда аш! шабалмасам маған серт!» Көзүң қумдұ, «шү» деп қобөлдү қауға, қаудү кырды; келәр уақытта ат тура қалды, бала көзүң ашты.

Караса аттың тізәсінән кан екән. Келді бала бір обаның басына, бала аттан тұстү, қелпінді. Капыр басы Теләгәі дегән алып екән; күншүлүк қерді болжаит екән; «тура туруңз!» деді, «біздің аяр қау емәс.

«Атса мылтык тімәйді,

«шапса кылыш өтпөйдү,

«карғаса карғыс қетпәйді,

«отка салса күйөйдү,

«суға салса батпаиды,

5

«кудајымның шынымінән

«қаратқан қан ол екән.»

«Цігіттәр ор қазыңыз! сонда алмасак алмаспыз.» Цігіттәр ордү қазды. Қеті қасар Целкідәк қелпінп отур екән. Капыр басы Теләгәі дуға кылыпты тұбнү аспанға шығарыпты. Қеті қасар Целкідәк атына мінп кудаиды аузға алмаған тұөгө қарап шауптү, көзүң қумұптү, келә орға т'сүп кетті, аты қашып шығып кетті, атын капыр басы устап алыпты, бала орда қатып қалыпты. Теләгәі атты қетәктәп үжүнө екпәлә қатыр екән. Алдынан қалғыз кызы шығыпты. «Ақәкә!» депті «атыңызды маған берші!» Теләгәі: «Бермәимін» депті «нағыласын? сен еркәк емәсін, сен кыссын.» Атын бермәптi. Кыз: «Бер!» депті «меірамда қегіп сеілгә шығамын» депті. Теләгәі кызға айтты: «Дүзү кара

турмасыңды біліп едім.» Атты берді. Ұеті кабат темір үйгө екпәлді, аттыда еңгізді, кыздыда еңгізді, атты, кызды екәүн күтөтүбүн Ұеті Ұасар бала берді. «Күт!» деді.

Ұеті Ұасар Ұелкілдік орда Ұатыр екән, аспаннан бір коңур каз келді, тілін біләд'екән. «Каида барасын?» деді Ұелкілдік. «Каида бараин? ел Ұакка барамын.» Ұелкілдік айтты: «Барсаң бар! мен сәләм аітамын сәләмімді; аппаратамысын?» Каз: «Аппарамын» деп айтты. Алакандаі қағазға кат сызды: «А́кам Сары Баиға сәләм аітамын, шешәмә сәләм аітамын, карындасыма Кара Шашка сәләм аітамын, тосұма Кара Топайға сәләм аітамын! маған кырк биә екпәлсін! кырк саба кымыз екпәлсін! менің мында Ұатқанымды білмәс. Мен пәләншә күндө Ұоидә болсүн! сонда сыбызғы тартаин, сонда сыбызғының таусүн есіткәндә тауп келәр» деді. Онан сон казға айтты: «А́камді Ұидөн тыскарга шығар! сонда а́камнің касында кон! а́кам сені устар, кызына берәр, сонда карындасым канатыңның астынан қағазды көрүп окур, сонда биләр сені коҗа берәр.»

Ұелкілдік қағазды канаттың астында Ұапсырды; «бар!» деді «есән бол!» Коңур каз уштү, Сары Баидікіна келді, таң-артан келді. Сары Баи тыскарга шыкты, куман алып шыкты, тәрәт алды, касына коңур каз келіп кондү, балама берәинші деп устат алды. Кызын шакырды, кызына бу казды берді. Бала казды үйүнө алып келіп сипады, канатының астын карады, қағазды алды, алып окудү, Ұымады. Сары Баи келді, шешәсі келді, тосү келді. «Не екән?» деді. Кыз айтты: «Ұалғыз ағам кат Ұибәрпті, сизгә сәләм деп аітады; кырк биә екпәлсін, депті, кырк саба кымыз екпәлсін! Пәләншә орда Ұатамыз. Сол уакыт күндө келсін!»

А́касі Сары Баи
Ұоғарғы елді шакырып,
Ұорға биә сојүптү,
төмөнгү елді шакырып
б
төбөлі биә сојүптү,
кырк саба алып келіп,
бәрін кымызға толтурұп,

ел дуртүп ұпты.

«Цамағат кулак салып,

«боз балалар сөзүмд' естіп,

10

«бу қас балам Целкілдік

«пәләншә орда қатыпты,

«барамысын балама?

«орда қатқан улұма?»

Боз балалар: «Барамыз» депті, «бесәмбі күндө барамыз.» Таң атты, бесәмбі болдү. Сары Баі айтты: «Баратүзүндар бар болса дүрүңдөр!» «Цок, деділар, бармаімыз.» Сары Баі ашүланды, катынын, кызын, тосүн қасында ертті, кырк біә алды, кырк саба алды, кетті. Бір күндө балаға келді, баласын табалмады. Бала сыбызғы тартқанда тапты баласын. «Аманмысын, балам?» депті. «Тәүрмұн» депті.

Кырк кулаш қібәк арқан алып

т'сүрдү етін баласына,

бір біәнің етін

бір-ак бала асады,

сүбгүн муруннан шығарады,

5

кырк біәнің етін

кырк-ак бала асады,

сүбгүн муруннан шығарады,

сүбгүн қасына тастады,

сүбгү таудаі болүптү,

10

кырк саба қымыз қарып

баланын аузүна ағызды,

кырк саба қымыз түгөстү.

Тосү айтты: «Тоідүңба?» «Цок, тоімадым, кырк біәнің ішіндә біз көргөн қылым қок екән.» «Өзүм көргөн бос ат барма?» «Бар» деді. «Сојүңүз!» деді. Соідү, бір қапрак еткә тоідү. «Енді қаітыңыз!» деді «ендәр мені шығаралмаі сындар, йкәм шығаралмасә сендәрғә шығарү қаіда?» Кетті йкәсі, шешәсі, бәрі қылады, Целкілдік қатып қалды. Бір уақытта Целкілдік айтты: «Е кудаі йкәм аі! мені осу ордан шығарасызба? шығармаі-

сызба?» Кудай бір адам болуп айтты: «Кудай деп җаңа айттыңба? Бурункуда негә айтпадың?» деді. «Басыңды көтөр! акмак! умтұл! шык ордан!» Җеңкидәк айтты: «Кайтпн шығайн!» Кудай айтты: «Мен шығарамын!»

Бала шыкты җыбдан, колтувунан темәдә, шығып кеттә бала. «Кашанда болса кудайды аузуннан тастама!» Бала кеттә, келә келә җатса җердәң астынан бір тутун шығады. Келдә тутун шыккан җергә бір җи болдү, җигә ендә. «Асалау мағалаикым!» дедә. Бір кү аҗак кү кемпир бар экән, «уам кәм ассалям!» айтты. «Кайда бара җаткан адамсын?» Бала айтты: «Улсүзға ул боламын, кыссызға кыз боламын.» Кемпир айтты: «Маған бол! бала кылаин!» Бір аҗак боза куҗуп бердә, бала иштә. Бала кемпирдәң җүҗүндә җүрдү. Бір күндә баладан сурады: «Кайдан җүргән баласын? айт шыныңды маған.» Бала аитарынды билмәдә, айтпасынды билмә. «Шешәкә, шынымды айтаин! Сары Баи дегәннәң баласы едәм, солаи бір җауға шығып едәм, капыр басы Теләгәи Нөрмөн Бет дегән канымызды өлтүрүптү, Түнүкәи, Күнүкәи дегән еки ашамды екәүн алып кеттә, җетә җасар Тас Түлүк инімдә өлтүрүптү, со җаудуң кегән алаин деп шығып едәм. Кудай ол тиләүмдү бермәдә. Капыр басы Теләгәи менә алдап орға түсүрдү. Астымдағы мингән атым дүлдүл едә, сол атымның кайда кеткәннәң, кетпәгәннәң билмәимән. Сонан бір уакытта кудай менә җак болуп, ордан шығарды. Сол менәң җүргән җажым.»

Кемпир айтты: «Җаксы, бу сөзүң шын экән. Сен маған бала болсаң отунға бар! отунүмдү боктама!» дедә. Бала кеттә отунға, җаҗау җип алып кеттә, җип алып кеттә, отундү боктады. Бір арка отундү алып келдә. Кемпир бір аҗак көжә бердә. «Балам, негә боктадың?» дедә «ертән боктамасаң тоғайға бар» дедә. «Тоғажымды бәрнәң копарып җалғызын калғызба! копаралмасаң басыңды аламын» дедә. Бала җатты, уҗуктады, ертән турдү, бетә колүн җүдү, кеттә таң артан. Тоғажына келдә, тоғайды копарды, җалғызда ағаш тастамады. Алып келә җатыр едә, көзү терләдә, кемпирдә боктады. Кемпирдәң җүҗүнүң касына кондүрдү. Баласы җүҗүндә келдә. Кемпир айтты: «Негә боктадың?» Бала айтты: «Е

шешәм! шаршаған соң боктадым, сені боктағам ҫок, ағашты боктадым.» Кемпір айтты: «Саған меп ҫаксылык кылаин, сенің боктағаныңды кудаи кешә мен кешәин. Мен капыр бас Теләгәидің кызына барып сөйлөсөин, не аитарма екән сені сүжөрмө екән, сүимбөспө екән? көк кептәр болуп ушуп бараин! Әкөшкөсүнө конәин! сөйлөсөин! сен үидө отура тур мен барып каітып келгән-шә.» Бала айтты: «Ҫараиды, шешәкә бир ҫаксылык кыла көр!»

Кетгә кемпір, көк кептәр болуп ушуп кеттә, барды, кыздың отурған үжүнүн Әкөшкөсүнө кондү, кызға сөйлөстү: «Күрөң атың йәсі менің үжүмдө ҫатыр. Калаи көңлүн? сүжөмүсүн? сүимбө-мүсүн?» Кыз айтты: «Ойбаи сүжөмүн!» деді «ол маған каи ҫердә ҫолуғар?» деді. Кемпір айтты: «Мен саған айтәин! о баланы осу шәргә екпәлпн баиға ҫалдәтәин! сонда сен есиктән төргө томала! йәкә айт: куса болуп өлүп барамын, сеилгә барамын деп айт! йәкә сені шығармас, сенің амал оймағаныңды биләр йәкә. Шешәң сені аяр. Шешәң келгәндә ҫыла! Шешәң йәкәңә аитар: «Сеилгә шығарсаңшы екәумүздүн кудаи бергән баламыз кои.» Дегәндә сонда шығарар сені. Сонда сен күрөң атка минәрсин, йәкә ел ҫурттү шақырар, тои кылар, аракы берәр ҫуртка. Сонда бала Ҫелкәлдәк келәр, Теләгәидің кызының емшәгин устаса каитәдә дер. Саған келәр, ҫабысар, сенің артыға минәр. Сонда екәуң кашыңдар, мен туман т'сүрөин! сонда кудаи куткарса кутулар-сыңдар.»

Кемпір үжүнө кеттә, балаға келдә. «Балам сені кыз сүжд' екән» дедә сені ашарып ҫалдәтәин бир баиға. Аяңа бир кои ал!» дедә. Бала айтты: «Ҫараиды. Сен шешә мында кал! кош есән бол! мен барып ҫалдәнәин баиға.» Шешәсә айтты: «Есән бол, балам.»

Бала шәргә келдә, бир баи казактәкинә ҫалдәнды, аяң бир коидән ҫалдәнды. Кызыл өгүзгө миндә бала, коюн ҫаиды.

Теләгәидің кызы ауру болдү, есиктән төргө томалады. «Ауру болдүм» дедә йәкәсинә кәсә ҫибәрдә: «Йәкәм келсәин, мен аурумүн, куса болуп барамын, сеилгә шыксам ҫаксы болар едә.» Ҫибәргән к'сә келдә, айтты: «Кызың ауру болдү, куса болуп өлүп барамын,

сеілгә шыксам җаксы болар еді деп айтты кызың» деді. Акаси айтты: «Ой бай! җатсын; сеілгә шығармамын, сеілгә шыкарсам кызым кашып кетәр.» Шешәси бајына айтты: «Солаі баламыз ауру болуп җатыр, Әлмұн деп айтады. Сонан шығарсаңыз кайтады?» Акаси: «Ҙараиды!» деді «сенің тилиңди алаин, осудан кыз кашып кетса басыңды аламын.»

Кызды сеілгә шығарды, ел җуртун җамағатын җиді, тоі кылып аракы берді, кызы манағы кұрөң атка салт минді, сеілгә шыкты. Сүитуп җүргөндө манағы Ҙелкилдәк келді. «Осу кұрөң атка минип җүргөн кимнің кызы?» деді. Көп җамағат айтты: «Теләғәидің кызы» деді. Ҙелкилдәк айтты: «О кыздың емшәгін устамаі несі бар?» деді. Көп айтты: «Ер болсаң усташы!» деді. Мингән кызы Өгүздү җүгүртүп кызға җетип келді, кыздың артына минип алды. Күн туман болдү, бирин бири табалмады. Ҙелкилдәк кашып кетти, кызбан екаў кутулдү.

Шәшәсиникинә келді, кызды екпәлді, кызды коидү, өзү кұрөң атка минді, кайтып келді. Күнүкөі, Түнүкөі еки кызды тапты, Түнүкөі өлгөн екан. Ҙелкилдәк айтты: «Апәкә бері кел!» Күнүкөі айтты: «Бармамын! кимим җок.» Ҙелкилдәк айтты: «Кимің җок болса мә!» деп бир ким тастады. Кыз кимди алды, киді. Ҙелкилдәк айтты: «Мен инің!» деді «кел!» Кыз келді касына, «кайдан келгән җансын?» деп. Ҙелкилдәк айтты: «Мен Сары Баидың баласымын! мен сені издәп келдим.» Кыз айтты: «Кудаға шүкүр! кудаі мені өлтүрмөс, сені кез-гәлтүрді. Біз екаў едик, менің апам Түнүкөі өлдү.» Ҙелкилдәк айтты: «Кашан өлдү?» Кыз айтты: «Өлгөлі үш күн болдү, којулған җок.» Ҙигит айтты: «Маған көрсөт!» Көрсөттү, көрдү, таза җүдү, көрүн казды, көрүнө салды. Кұрөң атка енді минді, апасын алдына мингизді, артына өзү минді, кызды шешәсиникинә екпәлді.

Өзү кұрөң атка минді, семсарин колуна алды, Теләғәидің шәринә барды. Капыр басы Теләғәидің шәринә келді, шәрин шапты, бир җан тастаған җок бәрин кырды. Капыр басы Теләғәиді устәп алды, мурунун тесті, тесиккә җип баидады, алып келді җетәктәп. Шешәсиникинә келді, апасын алып җүрдү, Теләғәидің кызын ал-

ды, төртбүң черinä келді. Өз Теміргә келді, амандасты, есәндастї:
«Е кудаі көрсөтөтүбүн күнүң бар экән» деді. Тоі кылды Өз Те-
мір. «Інім келді, карындасымды екапдї, цауду мукатты, кашыр
басы Теләгәиді цеңип алып келді.

Өз Темір айтты: «Айткан сөзүмүз бар еді, кашпаимын де-
гәндә каштым. Онүң үшүн төбөмүздөн ок атысаик! Целкідәк
айтты: «Атпа!» деді «кудаі кешә мен кештїм.» Өз Темір айтты:
«Цок, болмаиды; ат'саик төбөмүздөн.» Целкідәк айтты: «Кои аға!»
Болмады, коимады, айткан тилдї алмады, төбөсүнөн ок атысты.
Өз Темір айтты: «Інім сен бурун ат!» Целкідәк айтты: «Цок
сен ат!» деді. Өз Темір өз төбөсүнөн ок атты, ок төбөсүнө келә
цатыр еді, Целкідәк окты казып цибәрдї, ок барып цергә түстү.
Енді Целкідәк өзүнүң төбөсүнөн өзү атты, ок келді дә цергә
түстү. Өз Темір айтты: «Кел! тағы ат'саик!» Целкідәк айтты:
«Кои! болар! осу атканымыз болар! екаўмиздә ак екаміз.» Өз
Темір сөзүн алмады, атысамыз деп айтты. Целкідәк: «Атыспай-
мыз!» деді. «Алигдә мен болмасам ок келіп төбөңө тїјәтүбүн еді,
мен октү казып цергә цибәрдїм.»

Өз Темір октү атты төбөсүнө, ок келді, тиді, Өз Темір олуп
калды. Целкідәк цылады, Өз Темірді цергә көмдү. Кашыр басын
Теләгәиді өлтүрдү, Теләгәидің кызын катын кылды, некасин кып-
дырды; Күнүкбї апасын төрөнүң баласына бердї.

Өз черinä кайтты, черinä келді, Сары Баі акасі тїрі экән,
пешәсі тїрі экән. Цалғыз карындасын Топаі Кул алған экән. Тоі
кылып цатыр экән. Акасі пешәсі картажыпты. Целкідәк Топаі
Кулға ашүланды; «Кул болуп менің карындасымды негә алдың?»
деп Топаі Кулдүң басын алды. Акасінің черіндә турған малын
бариндә өзү алды, өзү кан болуп елїн, цуртүн біладї, барша
Мырат басына цеттї.

12. Ер Тарбын.

Ергәдә Кырғыз заманында бір Тарбын дегән батыр өзүнүң
Кырғыз калкынан кісіні өлтүрүп, канына кылмысты болуп, ка-

шыпты, кашып келіпті кырк сан Кырым ңуртўна. Ол уакытта Кырымда кырк мың мешәт бар еді, кырк каны бар еді, сол кырк каның ўикбнў Акша Кан дегән еді. Сол каның кол астына келіп кирді, сонда ел арасында ңўрдў. Бір талаи заман болдў, айдан аилар ыттў, иш бир кисидә мунўң батыр екәннн билмәдн, тек конак болдўда ңўрдў. Ол уакытта Кырым ңуртўнўң арғы ңабында бир ңау бар едн, он сан Оймаут, тоғуз сан Торғаут дегән екн каның елн едн. Олалаи, Булалаи дегән Ноғаида көп батырлар ытсөдө Олалаи Булалаи дың елн бурун алңандары ңок едн.

Бу уакытта Акша Кан талап етнп аттанды, нешә мың серик йскәр болўп, сол Тарғын аттанңан йскәрләрмннан бнргә аттанып кеттн, иш бир кисидә оған ңўр деп айтпаи-ак.

Ол Тарғыныың ол йскәр ишндә екәннн тағыда иш кнм билмәдн; бу аттанңан йскәр Торғаутка барып ңеттн; булар барып ңеткән сон Торғаут калкынан шәң кағылып барабан соғўлўп нешә мың көп йскәр ңлып соғус кылды, ңер ңўзўнө кан сеил болдў, олаи болсада иш бир бузўп алалмады; алмаған себәбн камалдыың ишннә кирәлмәи сыртында турўп урус кылды. Ол уакытта Тарғын батыр урускан ңок едн, иш бнрәўдө мунў танып соғуска бар! деп айтпаған сон. Ендн Акша Кан көп кисиләрн ылтўрўп Торғауттў алалмаи керн ңуртўна кайтпак болдў.

Акша Кан ңуртўна кайтпак болўп турғанда

Тарғын сынды батырмың
кайтарып ңурттўң биләдн,
алдадан пәрмән тиләдн,
куисканын кыскартып,
5 екн алып берик тартып,
ендн атына мннәдн,
ылгбнўм ңаксы кудаи деп.
Тоғуз сандаи Торғаут,
он сандаи Оймаут
10 барабан соғўп, шәң кағып,
алдынан йскәр ңўргўзўп,
бујум болдў буда деп

алдалап батыр шабады,
чалғыздың қары кудай деп,
сар'ала түбді салбырап, 15
шапты батыр тебініп,
чалмауздай емініп,
сырттағы құрғон аскәргә
карамады-бу батыр,
ішкі камалға кірді қелігіп. 20

Бу Тарғын камалға кіргән сон Акша Қаның аскәрләрі му-
нұң Тарғын екәнін танымаста «е тәур біздің Ноғажымыздан бір
батыры-коі» деп сонан оларда кірді. Сонан сон булар камалды
бузұп алды, көңүлдөрү ашылды. Акша Қан қуанып еліңә қайтты.
Елгә келгән сон таранып тынштанып көңүлің қос болған сон, та-
ғында отурұп қан өкүм қылды: «Сол қаудү бузұп алған батыр-
ды тауп маған алып келіңіз!» деп. Онан сон ол Тарғын батырды
тауп қан алдына алып келді. Қан онү мінән көрүсүп қонұн су-
рап: «Сен кімсің» деді. Тарғын айтты: «Мен Қырғызмын» деді.
Қан айтты: «Сен Қырғыз болсаң біздің қуртумүзға негә келдің?
не қумуска келдің?» деді. Онда Тарғын айтты: «Мен қанымыз-
дың бір қаксы біјін өлтүрдүм, онан сон қуртуммаған тыншсыз
болдү, сол себаптан сиздің қол астыңызға қашып келдім» деді.
Сонда Қан айтты: «Сен кешәгә қаудү бузған қайратыңды сенің
тыншыңды алған қуртұңа көрсөтпөдүңбө?» дегәндә Тарғын айт-
ты: «Тек өз қуртүмдү қылатұға шаріқат қоспаиды» деді.

Онан сон Акша Қан өкүм құргүзүп Тарғын батырды аскәр
басы қылды. Бу батыр аскәр басы болған сон күнү тұн қарық-
танып сактанып құрдү. Ол уақытта Акша Қаның бір қызы
бар еді.

Шашын дәндиніңнен тараған,
біләр мінгән бедәудәі
баурұнан қараған;
бет ажарын қарасаң
қазғы түскөн сағымдай;
бет ажарын бақасаң

5

терісінән айрған
царша бѣдаі ак ундаі;
касы сары цадаі керілгән,
10 кірпігі октаі тігілгән,
буралып белі бугуігөн,
караған кісі уңуігөн,
кулан шашты, коі көздү,
ајалдағы бір сөздү,
15 Ак Цунус атты кыз еді.

Бу марттың мундаі батырлығын, ерлігін каиратын, караушы кулдары караушы кундөрү Ак Цунус Арүба т'сундүрүп айтты. Ол кыз бу цигіттің асїлн, каиратын есїткән сон тўзўп туралмады, бір кулн шақыртып алып, кулна мың дїлдә берїп айтты: «Дїлдәнї берїп сенїң тїліңдї кескәнїм» дедї «осунда бір Кырғыз цуртунан келгән Тарғын деїтўбўн бір батыр цїгїт бар, деп есїтгїм. Сол цїгїттї іш кїмгә бїлдїрмәї маған шақырып алып келїп цолўктўр! егәрдә өзўңнөн баска кїсїгә бїлдїрсәң сенїң нешә церїңнән кесїн өлтўргөнўмдў көр» дедї; «егәрдә алып келсәң кїсі цатнастан бурўн менїң мунау ашпалы алтын терәзәнїң тусўна алып кел!» дедї.

Бу кул Тарғынға барып цолубўп кыздың айткан сәләмїн аїтып, алтын терәзәнїң тусўна алып келдї дә кызға кабар бердї; кыз терәздән Тарғынды ўжўнө кїргїзїп алып цөн цосуктарын сурасып, ас су ішкїзїп оїнап кўлўсўп алты цетї сақаттаї отурўстў. Онан сон Тарғын каїтпак болғанда кыз Тарғынға айтты: «Осу цуртўмўзда сїздәї ерлігї болмаста, кырк сан Кырымның мырзасы бір Цалмам Бет деїтўбўн цїгїт бар едї, мен сон цїгїтпїнән ашна едїм, сол цїгїттї өлтўрдўм. Өлтўргөнўмнўң мәнәсї бір бөтөн цїгїтп'екән деп бїлмәї тек өлтўрдўм сонўң кўжўгўнөн ішәр астардан, ўкудан айрылып цатўш'едїм. Сол мырзаның каїғысымїнән әргїз кетпәс едї; ендї бу уакытта сїздї естїп бїлїп шақыртып алып сїзбән сөїлсөўп оїнап кўлўп отурдўм. Сїздән баска іш бір кїсїмїнән Цалмам Бет Мырза өлгөнўн бїрәў сөїлсөкөнўм цок, ендї сїз такы ләгтї мырзаның каїғысымїнән көтөрўлсўн, менән

кабар болған уақытта менің қаныма келіп құрұңғыз, менің сізді шакырған іәбізімді әргіз қерғә тастамаңыз» деді. Тарғын батыр айтты: «Бу айтқан қарлығыңызды кабыл алдык» деді дә Тарғын батыр каітып кетті.

Ар заман Ак Цунус бу Тарғын батырды уақытпінән шақыртып алып құрды. Бір замандар болғанда бу кызды бір қаның баласына айттырұға елші келді. Сонда Акша Кан қызына кісі қібәріп суратты, муна айттырұға елші келіп қатыр, меннән руксат кызымның өзүнұң кужбүгө барғысы келәм'екән келмаім'екән? деп білмәк ұшұн. Сонда кызы айтты: «Акәм маған ұш күн мурсат берсін!» деді. Кыз бу ұш күнұң ішіндә Тарғын батырды шакыртып алдыда, Тарғынға айтты: «Муна мені бір кан баласына айттырұға елші келіп қатыр екән. Акәм мені бу қаның баласына бермәкші болұп, меннән руксат сураі маған кісі қібәріпті, мен ондаі кан баласына таңсык емән, өзүмдө кан баласымын, сулұға таңсык емәнмін, өзүмдө сулұ менмін, сондаі кісігә барамын, кімнің бакты зор болса деді. Енді мені осундаі кісігә көр қызғанша, егәрдә батыр екәннің рас болса сен мені ал да каш! мен саған тіжәмін, сенән баска іш кісігә тімәмін, көңіум саған аудұ. Егәрдә маған келмәсәң мен шыдап туралмаі сенің қаыңнан бібөмұн деді.»

Онан Тарғын бу кызды Акша Қаның қанатты кара деітүдүн бір қорғасына миңгізді дә алды да кашты. Ұш күн кетті, ұш күннөн сон қаның қызының караулшы кулдары Акша Кан бір қазысына барып кабар берді. «Сонаі қаның қызы Ак Цунус сулұ сарајында қок кашып кетіпті. Білмаіміз кімпінән кашканын» деді. Онан қазы барып Акша Қанға кабар беріп еді. Кан айтты: «Ол қалғыз кашқан қок-шығар, бір қігітпінән кашканды, қігіттәрді тұғбндөңғыз!» деді. Қігіттәрді тұғбндөп караса Тарғын батыр қок болдұ. Сонан сон қаңға кабар берді: «Сонаі Тарғын батыр қок» деп. Сонда Кан айтты: «Мунда урұ тұғаны қок, өз құртғанан кашып келгән қігіт еді. Ол қок болса алып кашып кеткән» деді. Онан сон өзүнө караған бұтүн елі құртғанды да бкұм айтты: «Мен бу қызымның ол Қырғызбінән кет-

кәйнә рыза емәсмин, ол кара кісі еді, кызым кетсә керәк еді кан баласымнан, сүбк корлап кара кісімән кетті. Сол кызымды кім күп җетип аирса сол кісі алыш! коі баі болсүн! коі җарлы болсүн! коі җас болсүн! коі карт болсүн! Тек кім босада сол алыш! егәр дә күп җетип өлтүрсө куну җок болсүн, тек Тарҗыннан аирыңызда! өзүңүз алыңыз!» деді, «онүң үшүн кызыма бек канды көңлүм калып өкпөлдүм. Сонүң үшүн айтамын» деді.

Кан солаі дегән сон, җурт күдү, бір мырза екі атпнан, бір мырза үш атпнан, тапкан кісі атын җет'алаі берді, бір атым болдурсада бір атпнан күп җетәрмін деді. Аскәр булаі талаҗа шыккан сон җылып келісті. «Біз муну күсакта, ол бизгә бермәс. Онү алашпасыс», деді «егәр дә кәры келсә биздәргә кырҗын таштырар» деді дә җурт коркүп күмаі үйлөрүнө кайтты. Сол күарҗа шыккан кісіләрдің ішіндә ашыс бескә келгән бір карт кісі бар еді, бір-ак сол кайтпаі калды. «Мен үйдөн бір күамын деп шыккан сон, күмаі үгө кайтып барғанымда өлүм күп барып өлгөнүмдө бір өлүмбинән кайтпаимын. Күамын, казам җетсә өлбөрүм, шамам келсә ол кызды алармын» деді дә күп кетті. Бу күп җетип келә җатканда кетип бара җаткан Тарҗының астындағы тарлан аты пыскырды. Ол ат артынан бір җау келә җатканда пыскыра түзүн еді. Тарҗын аты пыскырған сон артына караса артында бір җалғыз кісі келәд'екән.

Сонда Тарҗын сөйлөдү;

сөйлөгөндө не деиді?

Ак Җунустаі җолдасым,

кызда болсаң муңдасым,

5 кулан шашты, коі көздү

ажалда арү сен едің.

Аш арыстан җүрөктү,

палуан җолбарыс біләкті,

җігіттің марты мен едім,

10 күдрөттү күштү кудажым

сындырмаҗаі белімді,

тарытпаҗаі җерімді,

недәи заман бiлмәимин
арт цағыма карасам
кайнаған кара булуттаи, 15
кайнап биткән булуттаи,
толғасына карасам
саидан шыккан кул' аттаи,
кабағы тастаи тўжўлгөн,
лашын кустаи тўжўлгөн, 20
цеңсиз берән кингән,
цалғыз кара кбрўндў.
Ендi цўрсбм кашты, дер,
аруағым менiң басты, дер,
менвән коркўп састы, дер. 25
Ажалым болса бу ердән,
цiмаi коимас цебир цер,
киргизбәi коимас казған кбр.
Толғана моинўн бурады,
Ак Цунуспiнән екәў 30
аз еңгәмә курады
цалғыз кара келгәншә;
кашатўбўн катынба
каскарып карап турады,
ертәннән шапса кешкә озған, 35
аддынан салса тўскб озған,
гомаға кбздў каска азбан
биткән сўбк тўлап,
саурусўн бедәўдәи сымланданып,
даудәи цалы сўлдап, 40
куируфў кујундаи шўлдап,
тбскбидбн тбмбн целәдi.
Ак Цунуспән Тарғыншы
кбрўп кбңлўн ббблдў.
Ашыс бестә цасы бар, 45
коркатўбўн ер емәс,

- салып четіп келәді,
келәді Тарғын көрбөдү;
буда өзүндөи ер еді,
60 карс алдынан караса
алпыстан аскан ағасы,
ак сакалды бабасы.
Цасы үлкөн ағам деп,
ак сакалды бабам деп,
65 Тарғын деін буруңуз,
әлігі келгән қартыңа
іліп сәләм берәді.
Карс алдынан караса
омурау даладаі,
60 әлбәтінә караса
тамдан соккан моладаі,
ердің бергән сәләмін
қаксы куптап алады.
Енді Тарғын сөйбөдү:
65 «Батыр, сынап құрмұсұн
«тамам таудуң арасын?
«аруағынды баікасам
«каптаған кардаі бораісын,
«көк бұркүттөі түжіліп,
70 «лашын кустаі шүліп,
«каі сапарға барасын?»
Сонда қартың сөйбөдү:
«Аспандағы құлдузұм,
«маңдаідағы кундузұм,
75 «ажары сулу көркөмді
«қызда болса шіркінді.
«Ак Цунустаі арү дү
«алып кашып барасын,
«белімә семсәр аламын,
80 «қазығым қарттау болмаса

«бір тәңридән тиләган,
«казам җетсә Әлһәмүн,
«егәр казам җетпәсә
«касыңдагы Цунусту
«айрып ала келәмим.» 85

Сонда Тарғын сөйлөдү:
«Асү асү бел едің,
«асүдан соккан җел едің,
«җолдасымды бергәндәи
«каі батырдан кем едім? 90

«Меннән кызы алғандаи
«бозуң кандаи? мен кандаи?
«аит дөнүңдү ким едің!»
Сонда картың сөйлөдү:

«Менмін дүрмін, мен дүрмін, 95
«мендә бозуңдөи кендирмін,
«менің дөнүм сурасаң
«кырк сан Кырым елиндә,

«ал асыл җокәр беліндә,
«арғы атам Ер Күлөк, 100
«бозүмнүң әкәм Којанак,
«мен Којанак улү карт Кожак.

«Үзб шауп олжа алған,
«таласты җердә җолд'алған,
«җасанған җауға кол салған, 105
«ортадан ојуп җол салған,
«карт Кожак дегән ер едім.

«Өзүң үлкөн данасын,
«бөрттөи каулап җанасын,
«ерлігіңнән мивің җок.» 110

«Ердә болсаң бул кызды
«назылып меннән аласын.

Соңда Кожак сөйлөдү:

«Алда тизгін оңдаса

- 115 «көк сүңгүнү салармын,
«белдәгї алтын ак бірән
«кызыл канға малармын,
«тәңрї тізгін оңдаса
«не көрбөгөн беібакпын,
120 «ердә болсаң алармын,
«ер қазығы төмөндө,
«сені қорқак демәндә,
«әубігү кезәк менікі,
«соңғу кезәк сенікі,
125 «калаған ердән атамын,
«ајанмаі тұған ер болсаң
«кезәгїмді бер енді.»
Сонда Тарғын сбілдү,
толғап моіңүн бурады,
130 йңғамә дүкөн курады:
«Бу қанынан қорқар ер емәс,
«кезәгїм бабаі алысін!» деп.
Қарт қојандаі қасқарып
қарсы қараі турады,
135 шошунүп тізгін қїмады,
баур қанды бурсанды,
муздаі-темір курсанды,
қау қабадан алған сон
бірәнгә батыр сімады.
140 Бу сықылды батырды
қарт Қожақтаі еріңіз
атарына қыїмады,
арунқты тұған ер шағы
Тарғынды Қожақ сілады.

Турған бу қарт Қожаққа кезәк берін, атсаң ат деп қарсы қарап тұрүп еді. Қожақ мунү сілап атарға қыїмады. Не ұшүң десәңіз. «Мен алпыс бескә келгән сақалым қуарған бір қарт шалмын, бу қас болсада қасындағы Ак Қунустаі сүлүдү қыҗып

ым өзүнүң қанын кылып маған карсы турдү, бу бек батыр емән, мунуң өзүңдө атпаин, атынды атпаин, тек мунуң қорамсақтағы құз алпыз кез оғун қалғыз тоқал окпінән атып уатаин, соның мінән өзүмнүң ону ажап атпағанымды білдірәин, сонан сон бу ақылды болса оілап біләрдә, қызды маған тастарда құрб берәр» деп! Бір қалғыз тоқал окпінәп салып қалғанда Тарғының қорамсақтағы құз алпыз кез оғун күл пара қылып уатып кетті. Сонан сон Тарғын кезәгің болдүма? деп қылышын сүрүп Қожакқа дүрсү кожа берді. Қожак айтты: «Токта! менің кезәгім біткән қок» деді «мен сені ажағанынан өзүңдү айтпаи оғүңдү атып едім, өзүмнүң ерлігімді білдірмәк ұшүн. Егәрә ақылық болса менің ажағанымды біләрдә, қызды тастарда құрб берәр» деп. «Сен менің ажағанымды білмәдің ендіші барып тур! қаңадан өзүңдү тура атамын» деді.

Сонда Тарғын оілады: «Мунуң мынысы рас емән. Менің өзүмдү баілап атса таудаі өзүмб, таудаі атыма тігізбәимә? ажағаны рас емән, мен мунуң қадірің біләин! деді дә қызды тастады, құрб берді. Сонан сон Қожак қыздың қасына келіп еді, қыз атынан т'сүп кімін басына бүрқондүдө, қылаі берді. Сонда Қожак айтты: «Сен неғә қылаісын, сен мені карт деп қылаімысын? қа болмаса қаман деп қылаімысын? Аққанің айтқан ұадәсі бар. Кім күп қетіп айрса сол өзү алсын. Егәрә өлтүрсөдб күнү қок дегән; көп қылаі берсәң басыңды қылышпінән кесіп құрб берәрмін деді. Картта болсам мен қек көрбтүзүң карт емән, іш кімдән кем емәспін. Сен бүітүп қыла бергәншә, тур қылама! басыңдағы бүрқондөңдөрүң ал! өзүңдү маған көрсөт. Басыңды да бојүңдү да қасыңды да қабағыңды да қараса аламын, егәрә бір қерің қарамасада алмаімын» деді. Сонда қыз толғап айтты:

«Е карт Қожак! карт Қожак!

«атыңның басын тарт, Қожак!

«менің немді сураісың?

«Букар барсаң кулан бар,

кулаңды көрдө! шапшым көр!

Зергәр барсаң қасында

5

- «алтыннан соккан түмб бар,
«түмбөнү көрдө! басым көр!
«Молдаға барсаң касында
10 «кыжүлү даткан калам бар,
«каламды көрдө! касым көр!
«Ымран барсаң пістә бар,
«пістәні көрдө! мурнум көр!
«Әр шәрғә карасаң
15 «курлү турған күзгү бар,
«күзгүнү көрдө! көзүм көр!
«Сәмәркәнт барсаң сәндәл бар,
«сәндәлдi көрдө! тiсiм көр!
«Устарларға барсаң касында
20 «тартүлү даткан сымдар бар,
«сымды көрдө! колум көр!
«Тоғайға барсаң тоғайда
«томаланған кожан бар,
«кожанды көрдө! қонум көр!
25 «Кара қерғә қар қауар,
«қарды көрдө! етiм көр!
«қар ұстүнө қан тамар,
«қанды көрдө! бетiм көр!
«Мен Қырымның iшiндә
30 «Ақша Қаның қызы едiм,
«ата мiнән анамның
«асранды қазы едiм,
«қоiда бағлан козу едiм,
«қылықыда шаңқан боз едiм.
35 «Қығаймiнән Қырымнан
«таман қакса қiлса
«аузүндағы сөзү едiм.
«Менiң немдi сураiсын?
«бу уакығ болғанда,
40 «бу заманың қағында

- «қылап тұрған көзүм бар,
«қалынып тұрған сөзүм бар,
«өксөп тұрған қасым бар,
«ауыр болған басым бар.
«Алғанымнан айрма! 45
«мені өзүңбө қаирма!
«Батыр Кожакпын десән
«біз сыкылды беішара
«қылап тіләк еткән сон
«тіләкті бермәс боларма? 50
«Сіз сыкылды асылдар
«бес қасыңда карт Кожак
«қас шыбықтан қай тарттың,
«қалғыз шідән ок аттың,
«атқан оғуң қоғалттың, 55
«кәйә шыққан мұзұң?
«Он қасыңа келгәндә
«қызыл, қасыл кінәп,
«кынаі белің бүнәп,
«қызы балықтаі көрүнәп, 60
«бала болдұң бір кезәк,
«кәйә шыққан мұзұң?
«Қирма бескә келгәндә
«ак балтырның тұргұнәп,
«оімақтаі аузуң бұрұнәп, 65
«карт бұрадаі камданыш,
«кас батырдаі шамданыш,
«сыртыңнан дуспан сөз айтса
«шыныңмінән арланыш
«кызды бактың бір кезәк, 70
«кәйә шыққан мұзұң?
«Отуз бескә келгәндә
«қоңраулұ наіза қолға алдың,
«қоңур салкын төсө алдың,

- 75 «цауду көрсөң шүлдүң,
«пеңсиз бирән киндиң,
«көк серәк атты бурбаилап,
«камалды буздун айраилап,
«кәнә шыккан музун?
80 «Кырк бес раска келгәндә
«Кырым дегән шәрән
«цел цагына каласын,
«ык цагына панасын,
«кырдан кыкун төгүлсө,
85 «елгә таман уңулсө
«мың кисигә бир бзун
«шошунбаи цагыз барасын,
«кәнә шыккан музун?
«Елу бескә келгәндә
90 «топка бардың бои түзбп,
«дауза бардың тил безәп,
«билк сурадың бир кезәк,
«кәнә шыккан музун.
«Апыс бескә келгәндә
95 «сакал муртун куарып,
«боиза биткан тамырдың
«бәри бирдәи су алып,
«алаин деп турмысын.
«Мени көрүн куанып
100 «Өлтүрсөңдө тимәимин,
«тентәккә берсәң сүйөбимүн.
«бурун батыр болсаңда
«сениң басың бу күндө
«цердә цаткан кү тезәк.

Сонда Кожак оилады: «Бу-жои мениң бес цасымнаң елу бес цасыма келгәншә, мениң не кылғанымның бәриндә тапты, мениң бзүмнүн қасымда цүргөңдөи асылзада патсаның баласы мениң бу елу бес цасыма шәин не кылғанымды тапканда, апыс цасымда-

дымды таппаима? муну мен алсам обалына калады екәнмін деді. Енді бу асылзаданың баласының тапкан сөзүн таппады, демәин» деді «муну өзүнүң сүйгөнүнө косаин! деді дә Тарғын батырға ко- стұда, коҗа берді. «Барыңыз! менән озған дөүрөн екіңізгә кутгү болсүн!» деді.

Тарғын ол кызды алып сол кеткәпін кетіп едідәгі Өрмөм Беттің он сан Ноғажына барды. Он сан Ноғайдың он каны бар еді; сол он каның ішіндә бір Канзада дегән кан бар еді, сол ка- ның кол астына барып бір бидің ұжүнө конұп еді. Бі мунаң су- рады: «Сіздің асылыңыз кімнің» деді. Тарғын айтты: «Біздің асылымыз Кырғыздан» деді.» Ама бу уақытта асылым Кырғыз- дан болсада Кырым ңуртұна ңакынмыз» деп. Бі сурады: «Олаі болса атыңыз кім?» деді. Сонда Тарғын айтты: «Менің атым Тарғын» деді. Ол бі айтты: «Касындағы ңолдасың кім?» деді. Тарғын айтты: «Ңолдасым Акша Каның кызы Ак Ңунус сулұ» деді. Бі айтты: «Акша Кан патсаның кызы Ак Ңунус сулұ бу болса сараға шығып ңурт асып ңүргөнү не себәп?» деді. Сонда Тарғын айтты: «Мен алып кашып ңүрөмұн» деді. Онда бі айт- ты: «Ак Ңунустаі сулұдұ алып кашып ңүрөтүбұн сен каі Тар- ғын сын?» деді. Онда Тарғын айтты: «Олалаі Канының Торғаут дегән ңуртүн карап еткәнмін» деді. Енді бі буларды бекрәктә сі- лады, слагаң себәп мунуң ерлігін есіткәні бар еді, сонуң ұшұн сладаы. Онан сон бу бі Канзада Канға барып мәлұм кылды, кан есіткәннән сон Тарғынмнән Ак Ңунусту шақыртып алып бір агтын сарадың ішінә кіргізді дә кан бігә айтты: «Бу батыр Ак Ңунустуң касында он күн он бес күн отурған сон ңуртүн тағы батырларын мырзаларын сағынар; онан сон бу дертті бо- лар, іші шерлі болар; бу батырға менің кол астындағы батырла- рымды шораларымды аралатып көрсөтұп ұр кыл! сүйтұп ара- латып болған сон Ак Ңунустуң касына алып кел, сонан сон ол мундағы ңаксыларды көрұп таныс болған сон өз ңуртұна сағын- бас» деді. Сонан сон бу бі канының ңарлығы бојұнша Тарғын батырды ңуртүн аралатып, ңаксыларын көрсөтұп таныс кылып канға алып келдідә ұжүнө кіргізді. Бу Тарғын Батыр ңурттұ

аралап кайтып келгән соң бәри Канзада Каның батырлары мырзалары җаксылары җылып кандарына келип канмәнән мәсләкәттәсип, сөйлөсүп Тарзының ерлігін батырлығын каннан сурап биді. Сонда бәри җылып отурған мырзалар биләр айтты: «Бу Тарзын батыр болса биздәр ону бек күрмөттөп сладак; сиздң җарлығыңыз җердә калмасын» деп тағыда каннан өтүндү. «Бу Тарзын батыр болса биз муну Шаған дегән судуң бојундағы Калмакка җумсалык ол Калмакты Шағаның бојунан ығыстырып бизгә җерин тартып алып берсін!» деді.

Соң кан Тарзынды шақыртып алып айтты: «Сен өз җуртуңнан кашып Кырым җуртуна бардың. Ол Кырым җуртуңуң Олалаи Булалаи дегән җаун алып бердің. Енді сен биздң кол астымызға келгән соң мунау Едидән шыккан Шаған деитүзүн судуң бојундағы кы җалаулү көп Калмакты ығыстырып сулардың җерин биздәргә тартып алып бер!» деді. Сонда Тарзын: «Пәлә бас таксыр җарар» деді «менің касыма үш кисі җолдас беріңиз!» деді. Кан айтты: «Кимдәрді аларсын?» деді. Тарзын айтты: «Бизгә беріңиз Карасаи улү Көбөндү, Алшағыр улү Тегәнді, Омур улү Себәнді. Сол үшбөүминән барып карармыз, бизгә айткан җарлығыңыз җердә калмас» деді дә үш кисі җолдасын алып Тарзын батыр Калмакка барып җетип Калмакты Шағаның басына караи бостурдү, Калмактың аруағы кашып булармәнән урусалмады. Калмакты Шағаның басындағы белдән асырды конусу адра калдырды, сонан соң бу Шағаның басындағы белдң үстүнө бир җалғыз биткән емән бар еді. Сол емәнің басына барып шыкты, егәрдә Калмактың биздң мәнән уруска олары болса әскәр җағанда соңу караин деп. Сол емәнің басында бир җалғызак көлдүнөн биткән бутағы бар еді, сол бутағына атша минип отурса ол бутағының түбү шірігән екән бутак сынып җергә түстү. Тарзында биргә түстү. Тарзынын сонда белі омурт касы буннан шығып кетті. Сонда касындағы үш җолдасы өздөрүнүң наизаларын төрт буруштү кылып кындастырып Тарзының наизасының төрт буршуна еки ажағын еки колүн баилап алдарына үңгөрүп еки аида Канзада Канға алып келдиләр. Канзада Кан бу батырды нешә

бактырып карасада іш бір қазылалмады, қатқан орнұнан қозғалмады. Ол уақытта бу Қанзада қанның елі Булғур таудұң деітүбүн таудұң ішін қайлатүбүн еді. Бу Булғур таудұң ішіндә алты булағы бар еді; бу Булғур таудан қаның елі көштүдө бајағы Қалмақтың қайлау Шағанға барып қондү. Тарғында Шағаның бојуна барып қонған сон қайтып келіп алармыз деп, Ак Қунос сүлүды Тарғынды тарлан атымінән атын арқандап қуртка тастап кетті алты қеті күндүк азығымінән. Бу тастап кеткән азығы таусүлдү, Қанзадан іш бір кісі келмәді; Тарғынмінән Ак Қуностүң азығы қок, арқандаулү турған тарлан атты бағатүбүн кісі қок, булар аштан өлмөкшү болуп өлүм әліна қетті. Сол уақытта Тарғынға қайғы түстү. Мунұң Қырым қуртұнда қырк күрдасы бар еді, ам бір нешә мырзалары бар еді. «Олардың қасында болсам мундай пәләгә ушұрамас едім» деп, «менің бір қызға булай өз қуртұннан айрылып бу қуртта қатқаным қыта сәһн», деп сөйлөп қылайды; қылайды да толғаиды.

«Булғур, Булғур, Булғур тау,

«булдурап турған қурғур тау,

«қаптаі қонар елім қок,

«елім, күнүм, қәрі боз

«сөйлөстүбүн тілің қок,

5

«ел таптырарм'екәнсін?

«арысаңда қануар

«көрсөтөр едің бір қара,

«саған мінәр белім қок,

«белгә қылар емім қок.

10

«Бу шамаға келгәндә

«ажалым аштан болдүма?

«ауызға қергә қемім қок,

«егәр өлсөм бу қердә

«сүбгүмдө устар теңім қок,

15

«көк шалғының ұстүндө

«көбөрүп келіп қатармың,

«ұстүмдө кіжәр кебін қок,

- « еңрәп құрғын ер едім,
20 « қаптаған кара борандаі,
« өткөнүмб дүнүб бок,
« ашшылы тоғай ала бас,
« аксара алдым боз ағаш,
« алтынды сарай кара шаш,
25 « ала бастан боран бораса
« боз ағаштан боран борамас.
« Тулпардан тұған тарланым,
« артынан телміріп кыікү тајанса,
« кара тергә бојалса,
30 « алдынан наіза боју қер келсә
« қабыдаін қалтаңдап
« қануар тұсөр қерін қарамас.
« Капыда өткөн дүнүб,
« тујағына аідай таға қактырып,
35 « Еділдің күзбұ қатқан көкшө музұнда,
« шауп кетсәм тајалмас.
« Қарындасы кімнің бар болса,
« қамандық қер кез-гәісә
« көкрөктөгү қанын ајамас; .
40 « қаттың қаман болмағы;
« қамандық қер кез-гәісә,
« ат саурусүн бір берсә
« қаірылұға қарамас.
« Шағаның бојұн шаңдатып
45 « кешәгі кетқан іт Ноғай,
« құртұна тірі тастап кеткәні,
« есімнан қалмас бу өткәні.
« Ак Қунустай арұм
« болғаныма мунанда
50 « іт тігәндәі арам ас,
« көк көғұршұн, көғұршұн
« көк кептәр ұшөр қем ұшұн.

- «баданамды баса бөктөрүп,
«касыма цаттан цолдас ертіп,
«күн тун катып цортканмын, 55
«атаңа некәс Калмактың
«цайлау кыстау цері ұшўн.
«Еділдә шыккан ен Шаған
«Калмактан Ноғаиға тартып ап бердім,
«атамнан арыстан тұбан ер ұшўн, 60
«атаңа неләт Ноғаи-аи
«еләмәдәи сөзүмдү,
«сламаиды өзүмдү,
«цаудуратып көзүмдү,
«тастап кеттәи цуртўна, 65
«бир мертілгән бел ұшўн
«капыда өткөн дүңў-аи.
«Тарбын, Тарбын дейтүзүн
«колўнан саркыт дейтүзүн.
«Цамандык цер кез келсә 70
«каирылмаи кепән дейтүзүн.
«Карасаи улў Кетпәндәи,
«Алшағыр улў Сибәндәи,
«биргә цорткан цолдасым,
«белләи цаман оңбасын! 75
«Осундаи кын церләрдә
«келмәи кеттәи не ұшўн?
«Ажаукәннң аур кол
«алты күндәи атысып,
«кара канға батысып, 80
«бәрін бирдәи кырғанда,
«сажаға шығып турғанда,
«балалы марал келгәндә
«Кожавак улў карт Кожак
«баласын баллаи атканда 85
«атканына цыбылмаи баласы,

- «аксаі басып өткөндө
«бізің денәгә ңеткәндә,
«Тарғын созўп тартканда
90 «аткан оғў маралдың
«атасының қос қауруннан өткөндө,
«ејәгін сўјөі қатканда,
«касымдағы қырк үгіт
«сўралмады оғымды
95 «таска кіргән тардықта.
«Капыда өткөн дўнўө,
«басымнан дөўіөттўң қусў ұштўмө
«белдіктің қаіғысы мундаі қыстыма?
«ішім оттаі қанады,
100 «қадыны құрөгўмө шалады,
«бу істәрді айтканда
«дін кәпіргә болмаған,
«оған тігән оңбаған.
«Азнау дегән аз қала
105 «алпыс атын бактырған,
«ўлкөнў әр не қылса қактырған.
«Ак Сібәнің баласы
«ак айуанды Қуһуттўң
«алпыс атын алғанмен едім,
110 «сол сапардан үігө қайтканда
«балтаға бардым тал ұшўн,
«талды кестім сал ұшўн,
«аіналасы алты аішылық Еділгә
«тарланды талаі талаі салғанмын.
115 «Еділдің арғы қағында
«атаңа неләт Қалмақтың
«сінісіп қатқан мал ұшўн,
«аттанбадым олжа ұшўн,
«аттанғанмын кәўргө
120 «атамның ежәдән ескі қегі бар ұшўн,

- «Кулан пашты, коі көздү
«кастаус касты Ак Цунус,
«аиттым сені кудаі қолуна,
«кешәгі Ноғай құртуна тастап кеткәндә
«көкрөктөгү шыбындаі қан ұшун. 125
- «Айналаіп тарланым!
«білар мінгән бедәүгө
«сен турғанда бармадым;
«қырдан қыіку төгүісө,
«elgä таман ұңғісө 130
- «қалғызак сені кармадым.
«Қыјалаі қыіку болғанда,
«караңғы туман толғанда
«сеніңмінән еді дарманым.
«Мінбай тўспөі карыдың, 135
- «арқанда турўп арыдың,
«алдыңа келіп бітсәіші
«камысты көлдўң қурағы,
«суғаратўбўн балам қок,
«алдадан баска панам қок, 140
- «тәңрї қылды шарам қок,
«маңдајыңнан аксаішы
«курғур кара таудўң булағы!
«Қаламдаі қасы сўрўігөн,
«оімақтаі аузў бўрўігөн, 145
- «Ак Цунустаі арўдўң
«алғанынан айрылып,
«сбнгөнбө енді шырағым?
«Кўдрөтў кўштў кудајым!
«Ак Цунустаі арўдўң 150
- «көз алдында көібөктөп
«ашлығынан ең бәктәп,
«көзүмө менің көрсөтпөі
«алдына келіп өлсөіші

- 155 «Кіктің қалғыз қетім улағы,
«менің бүйтүп қатқаным
«Өз шәрімнің қырағы;
«еңрәі еңрәі кетәін!
«Қырымда қалған ерлердің
- 160 «есіткәі сағат қулағы!
«Сол батырлар келмәсә,
«қажымды солар білмәсә
«кеткән қаттан қаирылып,
«бір бірінән айрылып
- 165 «екәүмізгә кім келсін?
«Атам қалды деітүбүн
«Өзүмнән тұған балам қок,
«балам қалды деітүбүн
«атам мінән аням қок,
- 170 «баурұм қалды деітүбүн
«ағам мінән інім қок.
«Белімнән басқа қарам қок,
«аузға қергә асым қок,
«бір қаирылып келмәді,
- 175 «не болғаным білмәді,
«Ер Тарғынды көрмөдү,
«атаңа неләт ак сүөк!
«Оілаі оілаі қарасам
«Қанзада Қаннан сараң қок.
- 180 «Асыл тұған Ак Қунус,
«күгдү булут қурсаиды,
«күндү баікаі қарасам
«күн қауарға уксаиды;
«аиды булут қурсаиды,
- 185 «аиды баікаі қарасам
«түн қауарға уксаиды.
«Көсүлдүрүн еріткән
«көлдөгү күлар сбілөдү,

- «шұлағанға карасам
«көктөн суңқар соғуланға уксаіды. 190
- «Боіды баікаі карасам
«кол ажағым көсүлүп
«аузу мурнұм сүнүп,
«алданың ак буіруғұ
«маған тажанғанға уксаіды. 195
- «Көптөн булут су келсә
«көктөп болмас не паіда?
«көктөгү құлдус сырымса
«сыптап болмас не паіда?
«көдінөн турған тулпарым, 200
«шабысыңнан маған не паіда?
«Көрүп алған көрүктү едің
«таңдап алған текті едің
«маған тегіңән не паіда?
«алдадан әмр болған сон, 205
«қаз мезгілі толған сон,
«көршөімү сүн қатқанын
«арыстаныңның бір саіда?
«Кулан шашты, көі көздү,
«алшаңдаған арұм 210
«ажарыңды салма көзүмө!
«рұшан нурұң көргөндө
«өлібін деп қатсамда,
«каі қаідағым курсаіды.
«Мінбаі түспөі карыдың, 215
«арқанда турұп арыдың,
«аіналаін тарланым!
«білар мінған бедәудәі
«безәндәі басқан ажағын,
«сен турғанда бармадым, 220
«сен кулуңда емдің, таіда емдің,
«кунан қаста арда емдің,

- «дөнөн үрөттүм,
«алты кабат ала аркан
225 «үібәктән өрүн сүрөттүм,
«бес җасыңа келгәндә
«белің кызығап көрсүн деп
«бес бедәүгө салдырдым,
«алты җаста актаттым,
230 «аттаі мурнұң танаттым,
«алшактатып оінаттым,
«арпа бідаі асаттым,
«җеті җаска келгәндә,
«җер түбүлдөдү җелгәндә
235 «туспаның көзү корүктү;
«көлдөнөнтүн көрсөндө
«кандаі катын кыінаіды,
«таудан аскан тулпарым,
«іаң Тарбын өлгөндө?
240 «От орнұндаі тујактым,
«омурткан бар отаудаі,
«җаурұңа карасам
«сыпра шапкан тактадаі,
«куіруфұңа болаін
245 «кынаптан шыккан канжардаі,
«җалыңа сенің болаін
«күлтүлөнгөн үібәктәі,
«шыкшытыңа болаін
«оралын җаткан түбөктөі,
250 «кулағыңа болаін
«көлгө біткән курактаі,
«кабағыңа болаін
«кара албасты кабактаі,
«бауздау җеріңә болаін
255 «ніскән алма сабақты,
«екі көзүңө болаін

- «коркуттан қапқан шырақтаі,
«танауңа болаін
«тығынын алған шіләктәі,
«бауздау қеріңа болаін 260
«Сарттың мактадан соккан кіләптәі.
«Омрауңа болаін
«Едідән шыккан аңғардаі,
«телміріп кыікү келгәндә,
«шыбар түдү шулғанып, 265
«кара тергә булғанып,
«ак сұңғуңу қолға алып
«мінәрм'еді заңарды,
«саурұңа болаін
«саны кара көмүрдөі, 270
«сүбөлүк қеріңа болаін
«тастан соккан қорғандаі,
«қанбасыңа болаін
«уста соккан сандалдаі,
«турпатыңа болаін 275
«тулпардан түбан қорғадаі
«картаіғаншә мінбәдім,
«өлгөнүңшө дәурөн сұрмөдүм,
«оілап келіп карасам
«цігіттәгі мен беібак, 280
«болғаным тағы сурмаңдаі!»

Енді Тарғын Ак Қунуспінән атымінән амандасып болды, сонда Ак Қунус оілаіды мен кызда болсам асыл қаның қызы едім, бу қуртынан атасынан апасынан айрылып осундаі алыс қергә қолдас қылып алып келіп еді деп болғаі, өзү өлібін деп қатсада менің мінән атымінән толғаумінән амандасты; енді мендә тозап мунуңиінән амандасаін! Егәрдә дүнүбдөн көшө калса бу батырдың маған көңіу көш болсүн! деді, сонда Ак Қунус толғаіды:

«Арыстанымның барында

- «укалы баіпак кіҕәнім,
«укасын җергә төгүлтүп
«алда недән азғырдың
5 «асыл тўған арыстанды?
«әзік қаннан тўңүлтү
«атасы баска қатурү
«қаман екән дўнўө!
«тастап кеттi җургўна,
10 «екi бiрдәi асылды
«асылдан шыккан нәсiлдi
«екәўмўздў ўңүлтүп;
«косаҗактаi қбшкөндө,
«катар қатар кара нар
15 «қўш болүп кашан тўзөбөр?
«кыл қалаулү Калмактан
«дўркўн дўркўн қуалап
«келiп турған көп қымыкы
«кашан келiп күзөбөр?
20 «баiлауда калған ак суңқар
«бурунбўдаi болалмас,
«көлдөн ўрөк алалмас,
«кўндөрдўң кўнў болғанда
«курағытып барып туланыр.
25 «Кетпәк болсаң, алғаным,
«нағылғаным сениән калғаным?
«кетәмiн деп шыныңды әйт!
«артың да калып нетәмiн?
«алдыңда сенiң кетәмiн
30 «арыстан кетiп мен калсам
«артыңда калған беiбағың
«курсаулү шiләк колға алып
«каi шәрдән тiләнар.
«Сўжүп мiнгән тарланың
35 «басын көккө каратып,

- «баурунан қаратып,
 «тујактан ушқан тозанын
 «қауруңнан қауған қардаі буратып 40
 «арқадан сокқан борандаі
 «қел түбүңдө қелгән ер;
 «атасы некәс кәўрдүң
 «мәстәгін аідап келгән ер,
 «бекрә оінар ақ теңіз 45
 «өңгөгө терәң болсада,
 «сіз өтбін дегәндә
 «белгілі өткөл болған ер,
 «іт мінәзің устаса
 «Кәісардың қара тасына 50
 «қараул салмаі қонған ер,
 «шыныңмінән тіләсәң
 «каіда кетті тіләгің?
 «тәңрің тіләк бергән ер,
 «баданаңды баса бөктүрүң 55
 «қаттан қолдас ергіп,
 «Еділ Қажық екі су
 «ерінбәі қортүп, дүнүө
 «басы ажағы көргөн ер.
 «Ерлігіңдә қаман қок 60
 «ағаштан белің мертіліп
 «кісмәтші қара қундарша
 «қорлүкмінән өлгөн ер,
 «каі батырдан кем едің?
 «өлөрдө болдүң қара қер.» 65

Бу Тарған оілаід'екән: «Мені қуртағаштан қығылып өлдү
 кемәс Шағаньң бојұндағы көп Қалмақты асырамын деп қаудан
 өлдү дер деп қатыным булаі дегән сон басқа қуртта мені ағаш-
 тан қығылып өлдү дер алап тұрсам менің мунұм бек ујат екән»
 деп бек қатты қарманды. Бурун дәргіріләргә белін қаратқан уа-
 қытта белін бастырмаітуғұн еді, қары келгән сон бүйтүп қатқан-

ша бір қолата Әліін деп бейін қолымінән басып қалғанда бел омуртқасы сырт етіп орнұна тұсұп қетті.

Алты кулаш белбәўмән
алып бейіп орады,
алдадан мәдәт сурады,
бабадан қардәм болғаи деп,
5 тајана барып турады,
турмасына арланды,
төгүрөгүн қарманды,
Ак Қунуска сөйлөдү:
«Берәр болғаи тәңрім тиләкті,
10 «қуантар болғаи құрөктү,
«алып кел Қунус тарланды!»
Алып келді Ак Қунус
шубала басып тарланды,
арқанда турған тарынды,
15 аіуан буда зарланды,
алып келді, ер салды,
оңдалмаған енді не қалды?

Атын ертәп болған сон тарлан атқан екаў миңғәсті, Ак Қунуска бәрі қару қырағын асындырды, алдына миңгізіп бәў артына отуруп Ак Қунустан устап кешәгі құртұна тастап кетәтүғүн Ноғайдың еліна қараи құр! деді, енді құрду.

Бір уакыт болғанда
бу тарланы пыскырды,
пыскырған мінән қоимады,
қана қерді тебінді,
5 аіуан бүйтүп не білді?

Сонда Тарғын Ак Қунуска айтты: «Ак Қунус, бу тарлан қашаннан бергі менің қолдасым, аіуанда болса мунұң сыры маған белгілі» деді, сонда Тарғын Ак Қунуска айтты: «Бу тарлан артынан бір бір нерсә келә қатса пыскыратүғүн еді, еғәрда алкынып тергә булғанып шабылатүғүн болса қер тебатүғүн еді. Бу екі әдәтін бірдәи қылды; қан қағыңа қарашы! бір кісі келә қат-

пас, менің бурулүп карауға әлім келмаиді, деді, менің ауру нау-
кас әлім бар, біз бұитүп келә қатқанда бір бір қау болүп бімаза
етіп құрмбосүн! деді. Ак Цунус булаі булаі карадыда іш бір нер-
сә көрүнбодү, бір-ак алдыңғы қабымызда бір ікі кара көрүнбодү
деді. Сонда Тарғын сөілодү:

«Ак тағала кудајым

«ак тарыдаі актарып

«шешіп қаздың белімді

«белім тусүп орнұна

«тағы издәдім кешәгі

5

«тастап кеткән елімді

«елдің шеті болама?

«еміскә екі кара көрүндү?

«сен тарланым пыскырма!

«таудан ұлкөн күш кылма!

10

«Көрүнгөн кара ел болүп

«енкірістән қау қапсада

«бір шығарман теріңді,

«кім ұшұн сені кынаин?

«Бір омурткам мертіліп

15

«қалғыздығым біліңді,

«арү саған унаса

«кел тапсам коітәр екән қонұмдү.»

Солаі дедідә Тарғын аттың басын тартып турдү. Сонда Ак
Цунус айтады: «Булаі етпәңіз белиңнің қазылғандығын білдіріп
бу тастап кеткән Ноғайдың ішінә барып қан қалқына көрүнүп,
қаксысына оі салып, қамандарын коркутүп сүйтүп қайтыңыз! де-
ді. Егәрді бармаі қайтып кетсәңіз Қырым қалқынан, Акша Ка-
ның қол астынан бір Тарғын дегән батыр келіп бір омурткасы
сынған соң қарға қусқунға дем болүп Булғур таудүң булағында
олүп қалды дер» деді. Тарғын айтты: Ендәші құр деді. Бу екәү
ел шетінә келіп тұстү, елгә бармады. Бу Тарғын мінән Ак Цу-
нустүң келіп тұскөнүн коішү малшы көрүп таныдыда елгә шауп
барып қабар берді. «Тарғын келді!» деп, ел бігә шапты, бі қан-

за шақты «Тарғын батыр ел шетінә келіп тұсұпты» деп. Бу уақытта қаның еліңә кешәгі Шаған бојунан Тарғының күй қибарған көп Қалмақ келіп қамағ қатыр еқан. Шабамын деп, шабамын десәдә шабалмаи қатыр еқан; қатқаны онуң ұшұн Қанзада қаның бір сулұ қызы бар еқан; «сол қызыңды берсәң шаппаймын, егәрдә қызыңды бермәсәң шабамын» деп сол қызды тірі алаин деп шаппаи қатыр еқан. Амма булар олаи булаи деп өтрүк пінән қубатып қатыр еқан. Тарғының келгәннп еситқан сон қаны, қалқы, мырзасы би бәри қлып барып көрүстү, отуруетү. «Аипка бу жұрмаңыз сизгә барамады, онуң үкүн қуртүмүзға қау келіп қатыр едi дедi, бу уақытта өзүмүз бек қатты қаиғьда болдүк, өзүңүз аман есан қазылып келдiңизбә?» дедi. Батыр айтты: «Ыса алла шүкүр келдiм» дедi. Қан айтты: «Бу қалмақты әуөлгидәи қырып күй, биздi бу қаудан бостан қыл!» дедi. Сонда Тарғын айтты: «Менiң аз қергә қауға шабатүзүн қуатым қок дедi, бу әскәр ләшкәрдiң қашатүзүн қаиласын мен сиздәргә үрөтбiн! өзүңүз барыңыз сол үрөткөн менiң қаилам мiнән! дедi, үрөткөн қаиламды қылсаңыз өздөрүңүздөн дә қашар дедi. Онда қан айтты: «Ондаи шабуға әлиңиз қок болса үрөтүң!» дедi. Сонда Тарғын үрөттү, үрөтөрдө сөилөдү:

«Ауан, Ауан, Ауан су,
 «Ауандап үлкөн балық құзгөн су,
 «қараша Кубан қанды су,
 «ак тұған Будаң қанды су,
 5 «үш өзбн Сымар даңды су,
 «су болғалы екаү
 «қапырминән бусурман
 «ерләримән даулү су,
 «даулү қердә турмаимын,
 10 «мен кетәмін, кетәмін,
 «кетқан мiнән әи далаға кетпәимiн,
 «әиналып Едiдi өтбмүн,
 «кәдiр биләссен iткә
 «қараша болүп нетәмін?

«ерімі ҫок суларға	15
«Трілгән шабак не табар?	
«каірымы ҫок султанға	
«ергән нөкөрү не табар?	
«катын калса баітабар,	
«карындас калса ер табар,	20
«талапты тұған ҫігіткә	
«тәңрәм каіғы бермәсін!	
«алтыннан соккан кәүдәсі	
«ат басындаі ҫер табар,	
«аі ҫебір султан сен білмәсін,	25
«елдән кеткән ер ҫігіт	
«ылғыдың куба ҫонунда,	
«тәңрәм ҫөнүн бергән сон	
«тарланға мінгәсін ҫөн табар,	
«мінбәі түспөі карыған,	30
«арканда туруп арыған,	
«тарлан ҫауға мінімәс	
«мінісәді бу тарлан	
«бурунғудаі ҫүгүрмөс,	
«калған белім үзүлүп	35
«балдағы алтын ак булат	
«енді белгә алынбас,	
«ерлігім ҫауға білінбас,	
«шығыршығы шіраған	
«бадана көздү керәүкө	40
«шар інісі бес кабат	
«ҫау карсы ҫетпәгән,	
«ҫез айдың оғу Өт пөгөн,	
«сатүға басын сураған,	
«сан дылдағы біт пәгән,	45
«енді үстүмө килмәс,	
«батыр ҫауға ҫілмас	
«негә десәң, султаным,	

«катып калған көңүм бар,
50 «шідә түспәй ңибәмәс,
«катты калған көңүм бар,
«маі куісаңда ерімәс,
«қебір султан сен білмәісіп,
«мен бір аңқау тұған бөрүмін,
55 «көп екән деп саған іжәк сүјіөімүң,
«нәсібімді бір тәңрідән көрөрмүң,
«бу барғаннан барармын,
«Қырымға таман барармын,
«Қырымда калған кырк курдас
60 «кыркты каска алармын,
«алда маған қол берсә
«тумалантып басыңды алармын,
«қуртүңа бұлүк салармын.»

Тарғын муну айттыда, қаудуң кашатүзүн кәиләсы осу, кет көзүмө көрүнбөі деді. Тарғының бу сөзүңөн каны кәлкы коркты. Канзада Кәя айтты: «Олаі болса рајыңыздан кәитыңыз, бу Булзур тауға сені қалғыз тастап кеткәндігімнән ујатынан Ак Қунус сулүдүң үстүңө саған қалғыз кызымды берәін! деді, қуртүмнүң саған бармаған әібы үшүң, колүңдү бер!» деп колүн алды. Сонан сон бу батыр рајынан кәйтты да Канзада кәның ордасына келді, бір нешә күндө белінің аурү бітіп қазылды. Бајағы келіп қатқан Кәлмәк Тарғының келіп қатканын білмәді. Кызын бермәгән сон атка мініп кәның елін шаппак болуп барабандарын соғуп кәның үстүңө келді.

Қау келгәнін білгән сон,
бу әскәрді көргөн сон,
сар'ала тү салбырап
сауттың шашактары,
6 тус тусуна саудырдап,
кабағынан қар қауц,
кәрпигәнә мус тоңуп,
қаурыны қазык, моінү узун,

атағына қолы узун,
қуланды қақтан қаірған, 10
егәскән қанды елінен,
алтын тақтан аірған,
ертәннен салса тәстә озған,
әдідәп салса тұскө озған,
өзү өзү зарлаған 15
басын тартса болмаған,
көк айл болып көңүрсө
аішылық алты аттарға оілаған,
артынан қыікү тајанса
қара тергә бојалса. 20
Думбаул көрсө қарғыған
қарғыи барып атылған,
атыла барып тек тұскөн
ајағының дүбүрү мән
қазандаі тасқа қік тұскөн, 25
томала көздү тарланды
қауға қараі тебініп,
қалмауздаі емініп,
толүп қатқан йсқаргә
келді Тарғын қелігіп, 30
алты қулаш ала атпән,
ұстү толған булатпән,
саідан шыққан қул атпән
көңлүн тоқсан бөіөдү,
буда айтұлы ер еді, 35
келә қатқан Тарғынды
сонада баіқап көрөдү.
Қалмақ тағы болмаған,
Думбаул дегән бір қаісаң
қекәмә қекә Тарғынға 40
соғусұға келәді.
Келә қалмақ сөіөдү,

сөйлөгөндө бүүдөдү:

45 «Алаин десам оңаисын,
«алаин десам толғаисын,
«аитшы маған чөнүңдү
«нағылып чўргөн ноғаисын?»
Сонда Тарғын сөйлөдү:

50 «Асудан асү бел деиді,
«аса соккан чөл деиді,
«сурасаң чөнүмдү аитаин,
«аққан Тарғын мен деиді,
«іздігәнім сен деиді,
55 «еркәк кара карғадаи,
«коккан даған өлүм кул,
«сендә бир чўргөн ер деді,
«кағысалы кел!» деиді.

Думбаул сонда сөйлөдү:
60 «Асудан асү бел деиді,
«аса соккан чөл деиді,
«карсы алдыңнан карасам
«қасың кіші қас өлсүн!
«кезәгімді бер!» деиді.

65 Толғана моинүн бурады,
алдадан пәрман сурады,
кашатүжүн катынба?
табатүжүн сарсаңба?
кезәгім бер дегән сон

70 каскажып караи турады,
атаңа неләт ит Калмак
корамсакка кол салды,
сүруп алған кү чөбә,
көк оғұна қол салды,

75 кезәгіндәи калады,
созағандаи алады,

тарлан аттың басы деп,
алтынды ердің қасы деп,
как құрөктүң тусу деп,
өйөр қерің осу деп. 80

Толғанып турған Тарғынды
толғап алып салады,
кірістән шығып кетәді,
Тарғынға таман қетәді,
тоғуз қабат торғаут 85
сегізінән өтөдү,

қыртыла қазды саутүң,
қатарланған қағасы,
қабул еді Тарғының
ажалдан бермән таубасы, 90

өтөр еді мунанда
қибәрмәді бу өктү,
сінһш құргөн Тарғының
қетәуншә бабасы.

Сонда Тарғын сөйлөдү: 95

«Атаңа некәс іт Думбаул!

«атың мінгән күймөлі,

«ак саутүң түмөлі,

«кесімәсәм қарымнан,

«аірылмасам бәрімнән, 100

«қасқайып қарсы турсолаі,

«мен тартқан сон көрсөтпөн,

«балам, саған дүнүйә!»

Целігіп келгән ер Тарғын
алда деіді ақырды, 105

Аруағын судаі сапырды,

ја бабам деі берді,

қарандар қамын қеі бәрді,

қорамсаққа қол салды,

бір салғанд'ок мол салды, 110

ша бір қолата өлбін деп белін колымінән басып қалғанда бел омурткасы сырт етіп орнұна тұсұп қетті.

Алты кулаш белбәуман
алып беліп орады,
алдадан мәдәт сурады,
бабадан қәрдәм болғаи деп,
5 тајана барып турады,
турмасына арланды,
төгүрөгүн карманды,
Ак Цунуска сөйлөдү:
«Берәр болғаи тәңрім тиләкті,
10 «куантар болғаи құрөктү,
«алып кел Цунус тарланды!»
Алып келді Ак Цунус
шубала басып тарланды,
арканда турған тарынды,
15 аіуан буда зарланды,
алып келді, ер салды,
оңдалмаған енді не қалды?

Атын ертәп болған сон тарлан атқан екаў миңгәсті, Ак Цунуска бәрі кару қырағын асындырды, алдына миңгізіп бәў артына отурұп Ак Цунустан устап кешәгі құртұна тастап кетәтүбүн Ноғайдың ейнә караи құр! деді, енді құрдү.

Бір уакыт болғанда
бу тарланы пыскырды,
пыскырған мінән коімады,
қанә қерді тебінді,
5 аіуан бүйтүп не білді?

Сонда Тарбын Ак Цунуска айтты: «Ак Цунус, бу тарлан кашаннан бергі менің қолдасым, аіуанда болса мунұң сыры маған белгілі» деді, сонда Тарбын Ак Цунуска айтты: «Бу тарлан артынан бір бір нерсә келә қатса пыскыратүбүн еді, егәрді алкынып тергә булғанып шабылатүбүн болса қер тебатүбүн еді. Бу екі әдәтін бірді кылды; қан қағыңа карашы! бір кісі келә қат-

пас, менің бурулұп карауға ālim келмәиді, деді, менің ауру наукас ālim бар, біз бүйтүп келә қатқанда бір бір қау болұп бімаза етіп құрмбсұн! деді. Ак Цунус булаі булаі карадыда іш бір нерсә көрүнббдү, бір-ак алдыңғы қағымызда бір ікі кара көрүнбдү деді. Сонда Тарғын сөілбдү:

«Ак тағала кудајым

«ак тарыдаі актарып

«шешіп қаздың белімді

«белім тұсұп орнұна

«тағы іздәдім кешәгі

5

«тастап кеткән елімді

«елдің шеті болама?

«еміскә екі кара көрүндү?

«сен тарланым пыскырма!

«таудан ұлкбн құш кылма!

10

«Көрүнгбн кара ел болұп

«енкірістән қау қапсада

«бір шығарман теріңді,

«кім ұшұн сені кыінаін?

«Бір омурткам мертіліп

15

«қалғыздығым білінді,

«арұ саған унаса

«кел тапсам коітәр екән қбнұмдү.»

Солаі дедідә Тарғын аттың басын тартып турдү. Сонда Ак Цунус айтады: «Булаі етпәңіз белиңнің қазылғандығын білдіріп бу тастап кеткән Ноғайдың ішінә барып қан қалқына көрүнұп, қаксысына оі салып, қамандарын қоркутұп сүйтұп қайтыңыз! деді. Елғардә бармаі қайтып кетсәңіз Қырым қалқынан, Акша Каның қол астынан бір Тарғын дегән батыр келіп бір омурткасы сынған соң қарға қусқунға дем болұп Булғур таудұң булағында бұлұп қалды дер» деді. Тарғын айтты: Ендәші құр деді. Бу екәү ел шетінә келіп тұстү, елғә бармады. Бу Тарғын мінән Ак Цунустүң келіп тұскбнұн коішү малшы көрүп таныдыда елғә шауп барыш қабар берді. «Тарғын келді!» деп, ел бігә шапты, бі қан-

ға шапты «Тарғын батыр еі шегінә келіп түсүптү» деп. Бу уакытта каның елінә кешәгә Шаған божунан Тарғының күп қибарған көп Калмак келіп камап қатыр екан. Шабамын деп, шабамын десәдә шабалмаі қатыр екан; қатканы онуң ұшұн Канзада каның бір сулұ кызы бар екан; «сол кызыңды берсәң шаппаймын, егәрдә кызыңды бермәсәң шабамын» деп сол кызды тірі алаін деп шаппаі қатыр екан. Амма булар олаі булаі деп өтрүк пінән қубатып қатыр екан. Тарғының келгәнп есіткан сон каны, калкы, мырзасы бі бәрі қылып барып көрүстү, отурустү. «Апка бујурмаңыз сізгә барамады, онуң үкүн қуртүмүзға қау келіп қатыр еді деді, бу уакытта өзүмүз бек катты каіғыда болдүк, өзүңүз аман есан қазылып келдіңізбә?» деді. Батыр айтты: «Бса алла шүкүр келдім» деді. Кан айтты: «Бу калмакты аўолгидәі кырып күп, бізді бу қаудан бостан кыл!» деді. Сонда Тарғын айтты: «Менің аз қергә қауға шабатүбүн куатым қок деді, бу аскәр ләшкәрдің кашатүбүн каіласын мен сіздаргә үрөтөін! өзүңүз барыңыз сол үрөткөн менің каілам мінән! деді, үрөткөн каіламды кылсаңыз өздөрүңүздөн дә кашар деді. Онда кан айтты: «Ондаі шабуға әліңіз қок болса үрөтүң!» деді. Сонда Тарғын үрөттү, үрөтөрдө сөілдү:

«Ауан, Ауан, Ауан су,

«Ауандап үлкөн балык құзгөн су,

«караша Кубан канды су,

«ак тұған Будаң қанды су,

5 «ұш өзән Сымар даңды су,

«су болғалы екаў

«капырмінән бусурман

«ерләрімінән даулү су,

«даулү қердә турмаімын,

10 «мен кетәмін, кетәмін,

«кеткән мінән аі далаға кетпәімін,

«аіналып Еділдә өтөмүн,

«кәдір білмәссен іткә

«караша болуп нетәмін?

- «ерімі ҫок суларға 15
«ірілгән шабак не табар?
«каірымы ҫок султанға
«ергән һөкөрү не табар?
«катын калса баітабар,
«карындас калса ер табар, 20
«талапты тўған ҫігіткә
«тәңрім кәйы бармәсін!
«алтыннан соккан кәудәсі
«ат басындаі ҫер табар,
«әі ҫебір султан сен білмәсін, 25
«елдән кеткән ер ҫігіт
«ылғыдың куба ҫонунда,
«тәңрім ҫөнүн бергән сон
«тарланға мінгәсип ҫөн табар,
«мінбәі тўспөі карыған, 30
«арқанда туруп арыған,
«тарлан ҫауға мінімәс
«минісәді бу тарлан
«бурунғудаі ҫүгүрмөс,
«калған белім үзүлүп 35
«балдағы алтын ак булат
«енді белгә алынбас,
«ерлігім ҫауға билінбас,
«шығыршығы шіраған
«бадана көздү керәүкө 40
«шар инісі бес кабат
«ҫау карсы ҫетпәгән,
«ҫез әірдың оғу өт пөгөн,
«сатўға басын сураған,
«сан дылдағы бīt пәгән, 45
«енді үстүмб ктмәс,
«батыр ҫауға ҫілмас
«негә десәң, султаным,

«катып калған көңүм бар,
50 «шілдә түспәи җибимәс,
«катты калған көңүм бар,
«маи куисаңда еримәс,
«җебір султан сен бiлмәисип,
«мен бир аңкау тўған бөрүмiн,
55 «көп екән деп саған iяк сўјбiмўн,
«нәсiбiмдi бир тәһридән көрөрмўн,
«бу барғаннан барармын,
«Кырымға таман барармын,
«Кырымда калған кырк курдас
60 «кыркты каска алармын,
«алда маған җол берсә
«тумалантып басыңды алармын,
«җуртўңа бўлўк салармын.»

Тарғын мунў айттыда, җаудуң кашатўўн кайласы осу, кет көзўмб көрўнббi дедi. Тарғының бу сөзўнөн каны калкы коркты. Канзада Кан айтты: «Олаi болса рајыңыздан кайтыңыз, бу Булғур тауға сенi җалғыз тастап кеткәндiгiмнән ујатынан Ак Җунус сулўдўң ўстўнб саған җалғыз кызымды берәин! дедi, җуртўмнўң саған бармаған айбы ўшўн, колўңдў бер!» деп колўн алды. Сонан сон бу батыр рајынан кайтты да Канзада каның ордасына келдi, бир нешә кўндб белiнiң аурў бiтiп җазымды. Бајағы келiп җаткан Калмак Тарғының келiп җатканын бiлмәдi. Кызын бермәгән сон атка минiп каның елiн шаппак болўп барабандарын соўўп каның ўстўнб келдi.

Җау келгәнiн бiлгән сон,
бу әскәрдi көргөн сон,
сар'ала тў салбырап
сауттың шашактары,
6 тус тусўна саудырдап,
кабағынан кар җауп,
кiрпiгiнә мус тоңўп,
җаурыны җазык, моiнў узун,

атағына колы узун,
куланды кактан кайрған, 10
егәскән канды елінән,
алтын тактан айрған,
ертәннән салса тестә озған,
әдидәп салса тўскө озған,
бәзү бәзү зарлаған 15
басын тартса болмаған,
көк ая болып көпүрсө
аишылык алты аттарға оилаған,
артынан кыкү тајанса
кара тергә бојалса. 20
Думбаул көрсө карғыған
карғыи барып атылған,
атыла барып тек тўскөн
ајағының дүбүрү мән
казандаі таска қик тўскөн, 25
томала көздү тарланды
цауға караі тебінп,
цалмауздаі емінп,
толуп цатқан әскәргә
келді Тарғын целигип, 30
алты кулаш ала атиән,
устү толған булатиән,
саідан шыккан кул атиән
көңлүн токсан бөлдү,
буда айтұлы ер еді, 35
келә цатқан Тарғынды
сонада баикап көрбдү.
Калмак тағы болмаған,
Думбаул дегән бір цаисаң
цекәмә цекә Тарғынға 40
соғусұға келәді.
Келә калмак сөилбдү,

сөйлөгөндө буйдоду:

45 «Алаин десам оңаисын,
«алаин десам толғаисын,
«аитшы маған дөнүңдү
«набылып дүргөн новаисын?»

Сонда Тарғын сөйлөді,
сөйлөгөндө буйдоду:

50 «Асудан асү бел деиді,
«аса соккан цел деиді,
«сурасаң дөнүмдү айтаин,
«айкың Тарғын мен деиді,
«іздейғаним сен деиді,
55 «еркәк кара карғадаи,
«кокан даған өлүм кул,
«сендә бір дүргөн ер деді,
«кағысалы кел!» деиді.

Думбаул сонда сөйлөду:

60 «Асудан асү бел деиді,
«аса соккан цел деиді,
«карсы алдыңнан карасам
«қасың кіші қас өлсүн!
«кезәгiмдi бер!» деиді.

65 Толғана моинүн бурады,
алдадан пәрман сурады,
кашатұзүн катынба?
табатұзүн сарсаңба?
кезәгiм бер дегән сон

70 каскайып караи турады,
атаңа неләт ит Калмак
корамсакка кол салды,
сүруп алған кү қебә,
көк оғуна қол салды,

75 кезәгiндәи қалады,
созағандаи алады,

тарлан атгың басы деп,
алтынды ердің касы деп,
как құрөктүң тусу деп,
өлөр перің осу деп. 80

Толбанып турған Тарбынды
толбап алып салады,
кірістән шығып кетәді,
Тарбынға таман қетәді,
тоғуз кабат торғаут 85
сегізінән өтөдү,

қыртыла қазды сауғуң,
катарланған қағасы,
кабул еді Тарбының
ажалдан бермән таубасы, 90

өтөр еді мунанда
қибәрмәді бу окту,
сінбш құргөн Тарбының
қетәуншә бабасы.

Сонда Тарбын сөйлөдү: 95

«Атаңа некәс іт Думбаул!

«атың мінгән күймөлу,

«ак сауғуң түймөлу,

«кесімәсәм карымнан,

«аірылмасам бәрімнән, 100

«каскаҗыш карсы турсолаі,

«мен тартқан сон көрсөтпөн,

«балам, саған дүнүйөң!»

Целігіп келгән ер Тарбын
алда деіді акырды, 105

Аруағын судаі сапырды,

ја бабам деі берді,

қарандар камын қеі бәрді,

қорамсаққа қол салды,

бір салғанд'ок мол салды, 110

- кезәкдәй калады,
созғандай алады;
алаша аттың басы деп,
Калмак ердің қасы деп,
115 как құрбқтұң тусу деп,
өір қерің осу деп.
Толуксүп келгән Калмакты
толғап Тарғын салады,
зыркыраи оғу кетәді,
120 Калмакка таман қетәді,
көкрөк қыскан күбдөн;
кылмады кабыл қебадән
зырлаүмінән өтөдү,
буған токтатар каиратпа?
125 мунанда өтүп кетәді,
бір төбөгө қетәді,
төбөнү теңәрә тастаи кетәді;
атқан оғун көргөн сон,
мықтылығын билгән сон,
130 аттанып келгән әскәрдің
көңіүнө кағы битәді;
ок токтаған кезәктә
Думбаул барып кулады,
кү колдан нурады;
135 Лалаи Лама лүк деп,
балам Калмак сулады,
толүп қатқан көп Калмак
атына өбушүн қабады,
ары бері кеңәсип
140 акы каила табады.
Тарғындаи батырды
турған қердә камады.
Камағанын көргөн сон,
қалғыздығын билгән сон

- сонда Тарғын сөйлөдү: 145
«Өбөмдө болаим,
«көтүрө көр ыбар кудајым,
«алты мыңдаі аур кол,
«өзүңнән мэдәт болмаса
«буған не амал кылаин? 150
«ңаман ңаксы болсада
«алданың булаі әмірі;
«корлук бердї ңасыма,
«ңакылдап келдї касыма,
«нағылып буған шыдаин? 155
«Алты кырлы ак мылтык
«аталмасам маған серт!
«Козу ңаурун кү ңеба,
алтыннан оіған алпыс кез,
«тартатүбүн шак болдү, 160
«ңан ңағыма ңау толдү,
«кыңгаш салып ңаурүнүм
«тарталмасам маған серт!
«Талаідан бермән ңумсаған,
«кан көрмөсөң сусаған, 165
«канға тоісаң ңусаған,
«тауға салсам тас кеткән,
«кәудөгө салсам бас кеткән,
«алты аршын ак булат
«кынаптан алып сүрүп 170
«шабалмасам маған серт!
«канға тоісаң саған серт!
«Аідакардың тіліндәі,
«салсам кеткән білінбәі,
«карағаға саптатып 175
«шыбар тўға шулғаған
«аруакка көрсөтүп
«талаі ңауға мактаткан,

- 180 «төрт кырлаған көк сўнгў
«қау ішіндә қалдынып
«толғамасам маған серт!
«толғаўма шыдамаі
«толуксўсаң саған серт!
185 «Кыска бакаі тармыкын
«кебақа карының курсак,
«қолша моін төңгөрөк,
«умтўла шапқан тарланым,
«алты мыңдаі кісі екән,
«тіі қібәрсәң саған серт!
190 «Сен қелігіп құргөндө
«таја шапсам маған серт!
«тауса шапса бу қаудў
«сонда бітәр тарлан баігәсі.
«Осундаі қаудў көргөн сон,
195 «қау екәнін білгән сон,
«кегәләп кіргән сон,
«каса катын болмаса
«бізгә уксаған ердердің
«көргөғүндө боларма
200 «каіран тәңрім қаіғысы?»
Алтыннан сокқан кісәлі,
әжәп тәўр мўшөлў
булаіша толғап ер Тарғын
енді аттан тўстў,
205 кыскартты келіп куіскан,
өзўндө қок Тарғының
алдадан баска тўскан.
Мундаі мундаі қаударда
нешә тұркўн құскан?
210 құскан қаудўң құрөгў
муз куіғандаі сускан.
Тартты бекәм айлың,

- ңасынан көргөн қаирын
білмәсаңіз Тарғынның
бідірайн таирын! 215
- ңабаин деп батыр тур,
қырлұға қапыр тур,
алда берсін қаирын,
мінді батыр ерiнә,
іздаған қауға көрўнб, 220
келған Калмак қолўктў
Тарғын сынды бөрўгб,
кәўдбдбн қаны кетпәсә,
ал қуаты бітпәсә
Тарғын намыс берәрмә? 225
Акы айла табады,
келді Калмак, қамады,
сар'ала тў салбырап,
қабағы тастаі тўжўлўп
адалап Тарғын шабады, 230
аі бетiнән кiрәді,
кўн бетiнән шығады,
кoiға кiрдi бiр бөрў,
ўрўктўрб кырады.
Талаі Калмак турады, 235
ер қаираты сынады,
тарлан атты булады,
атысқан қаў артык көп
каі уакытта тынады ;
сўжўп мiнгән тарланға 240
басты келiп доiрды,
тарлан салды мoiнды,
толўп қатқан Калмакка
Тарғын салды оiнды.
Талаі Калмак қiнды, 245
кару канға тўжўлдў,

- бір уақыт болғанда
салды келіп камшынаі
саурусұнан тер кетті,
250 көктөн куіған тамшыдаі,
қысылдау батыр қысымды,
қысылмаі батыр не қылсын?
Саутұн канға малшыды,
бір уақыт болғанда
255 толғады батыр наізаны,
қалғыз қау мән оінады,
қаудұ еркінә коімады,
көтұрұн салған көк сұңқұ
тірідә канға тоімады.
260 Бір уақыт болғанда
сұрдұ белдән канжарды,
қауға таман ал барды,
Калмақтың көбү қалбарлы,
қалбарлыны сермәді,
265 ііндірді сағактан,
бауздады тамактан,
карс алдынан караса
адам шыдар ер емәс,
кар қаудұрдұ кабактан;
270 бір уақыт болғанда
қынабынан сұрдұ
кыжалаі тартып кылышты;
қалғыз қаумән урустұ,
қау карасын көргөн сон,
275 умтулмаі кетәр ер'еді?
ет аркасы курустұ,
ердің қаудан кашұ
шаріғатта турусна?
алгы кұн аіғаі салғанда,
280 қетінші кұн болғанда,

тарлан сонда тұзодұ,
цымла басып құрұстұ,
сегісінші күн болдұ,
көп Калмактың басына
атпайтұдұн тұн болдұ, 285
ер қігіткә сын болды.
Корамсактан сүрдұ
кулаі тартып садактаі,
келгән Калмак көп еді,
көптө болса Калмактан 290
алты күн айғаі салғанда
азғантаі қалды кадактаі.
Тоғызыншы күн болдұ,
Тарғын моінұнан алады,
атаін деп мылтыктаі, 295
нешә батыр болсада
тұтұнұн косты тұтұнгә,
ынтыктаі батыр ынтыктаі,
санын садак узгөн көп Калмак
сынған санын сүрөтұп, 300
Тарғының күшұн көргөн сон
қашты саіға сылтыктаі.
Тап он бір күн болғанда
ердің құргөн намыспән,
күнұ тұнұ шабыспән, 305
кыікұ салған дабыспән
умтұла шапқан тарланнан
моінұнан қал кетті,
ажағынан әл кетті,
нешә құрұк болсада 310
бір тынымы болмады,
болдуратұдұн күн бітті,
моінұп барлаі караса
өкпө баурұ қалы бар,

- 315 ајағын барлаі караса
болар болмас әлі бар.
Он екі күн болғанда
болдурдұ деіді қануар,
аруағы кашты капырдың
- 320 сусұ басты бакырдың,
болдұрған сон тарланға
кәры келді батырдың,
басты келіп тепкәні
сонда тарлан умтулса
- 325 әлді болса бедаудұң
оі қыккандаі екпіні,
қаудұ коімас біләмін,
бул батырдың сыкылды,
нағылып коісын бу қаудұ?
- 330 әжәлдан қауғө ікі.
Бу уакыт болғанда
караідыда тўн батты,
сарғаідыда таң атты,
кызара келіп күн шыкты,
- 335 күн шыкканда караса
болған екән тамаша,
кырылып қау батырдың
өзү кашты оңгаша,
астына мінгән тарланың
- 340 турпатына караса
от орнұндаі тујактан
оімактаі калыпты,
етәктәін ерінң
екі елісі калыпты,
- 345 кыпған камыс кулактан
бір тутамы калыпты,
қалбыраған қалынан
қалғыс карыс калыпты,

бір кушактаі куіруктан
бір остаі калыпты, 350
тул бојын караса
он җеті җердән җаралы
сондада тѣңрѣм алмаіды.
Ол җараға болмаіды,
Аїда оін салады, 355
кос тізгінін созады,
артынан кыікү тајанса
ет аркасы кызады.
Кос текпіні салған сон,
камшыны басып алған сон, 360
шаршады тарлан десәктә
җер басканнан озады,
отурусунан болуп,
тул боју кан болуп,
җұргөн җері шаң болуп, 365
көргөндөргө таң болуп,
түскүдөн туман җады;
көңлүн җауға бөлөдү,
Канзада сынды канына
Кара Ногаі беінінә 370
аман есән келәді,
бірін бірі көрөдү,
каны біжі мырзасы
іліп сәләм берәді.

Бу Тарғын җаудуң кырғанын, кырып кашырғанын кашырып аман есән келіп Канзада Канға көрүскөн сон мышың куаышына ат шаптырып тоі кылып арап шарап ішіп тоідүң кызырмынән таңның атканын күнүң батканын калк білмәді. Олаїда болса кан кызын берәмін дегән уадасына туруп кызын бермәді. Кан айтты: «Бергіңді сурап келіп отурсам Кожамінән төрөгө іш бір шатаскан җерің җок екән. Сонуң ұшун саған кызымды берүгә аталарымның аруағынан коркамын» деїді, «енді бу он

«елгә караі құрду енді,
«ел ішінә кирді енді,
20 «каны калкы қылып
«кан ордаға кірісіп
«бірін бірі көрду енді.»

Бу Тарғын Каның ұжунө келгән сон, каны калкы отурса-
ларда қылып кан өзүнүң ујатынан іш бір сөз бастап айталмады,
әм Тарғында іш бір сөз бастамады; сонда Сыпра Қырау сөйлөду
Тарғын батырға карап турұп:

«Аі батырым! батырым!
«тауда тарлан акырса,
«тас мурувүн арұ суңкар шыжбырса
«көгүлдрұн ертіп
5 «көлдөн кұлар ушарма?
«әділ тұған кандары
«кара бірән батырға
«берәмін деп бермәді,
«отрұк сөздөн өлмөйдү,
10 «бу сыкылды кандары,
«бу сыкылды батырды
«қалған сөзбән қысарма?
«Каниән кара келгән сон
«сіз сыкылды батырға
«ашұн бермәі кетсә уксарма.
15 «Аі батырым! батырым!
«сөз айтады алдыңда
«Сыпра Қырау бакырың,
«каны калкың қылып,
20 «айтып отур біздәргә,
«кулак салып тыңдасаң
«біз айталык сіздәргә.
«Аруакты тұған ер болсаң
«нағыласын бір кызды?
25 «қас баладаі қайдақтап,

- «ңас таілактаі оінақтап,
«шыға бермә тұзлбргө!
«муна турған қаныңыз,
«қымылдаған қаныңыз
«сі қылады, алыңыз! 30
«кара лашын берәді,
«көлдөн көлгө шұсайші!
«кара арғымақ берәді,
«елдән елгә мінсәші!
«ак падыша қібәргән 35
«балдағы алтын ак бірән
«муну сізгә берәді,
«аш белиңә алсаишы!
«бадана көздү керәўкә
«муну сізгә берәді, 40
«баса келіп кісәші!
«нағыласын бір қызды?
«бес құс атын берәді,
«Шағаннан көшсөң сүтүп!
«бес құс біә берәді, 45
«қелдәп мунұ баілашы!
«нағыласын бір қызды?
«бес құс аул берәді,
«бз алдыңа султан боп
«сүйгөн қерің қайлашы! 50
«нешә батыр болсаңда
«алмаімысын бу сіді?
«мің болса басыңда
«аітып турмын қасыңда
«осу қерді бір оілашы! 55

Бу батыр енді раінан кайтып қаның қалқтың бергән сійін
ады, Кара Ноғайдың қан қалқымінән татұласып табыстыда.
Қан арыстан Ұш Тарғын дегән тауға барып қайлады әм қыста-
ды. Әм сү қерді мысыр етті. Сол елгә Тарғын бәў қан болдү,

пана батыр болдү, сүйтүп құрғандө Тарғының өзү картайды,
ажаі келіп дүңбөдөн тұстү. Бу Ак Қунустан бір Арда Бі дегән
түдү, бу да бек ер болдү, бек асыл бі болдү, бу Ардадан екі бала
түдү, үлкөнү Ажы Керәі Мырза. Ажы Керәі Мырза қирма қа-
сында дүңбөдөн өттү. Енді қеті қасар кенқа баласы Аі Кожә
қалды. Бу Аі Кожә бес қалаға қан болдү, сөйтүп құрт іәсі бо-
лүп қан болүп таққа мініп бес қаланы біләп мырадына қетті.

13. Саін Батыр.

Бурунғу елдің барында,
өткөн елдің заңында,
сол елдардің тусұнда
Ноғайлы дегән қалқ өтгү,
5 ұш шарбақты кент өтгү.
Ноғайлының ұш кенті
заманында қарлы өтгү.
Ұр дөўілт мал кетті,
қарлықтың зары өтгү.
10 Қалқы қарылы болған сон
ажап тәур қігіттің
ақ бетінән қан кетті,
қап қаңалаш болған сон
ајалынан ар кетті.
15 Ұш шарбақты ол кентә
кірлі кім кімәған,
қортақы атқа мінбәған,
алдаға тілі тімәған,
түстүк қергә құрмөгөн,
20 бес уақытта ақ намаз
бірәүн қаза қоімаған,
бір қудаіды оілаған.
Ноғайлының қалқында

сондаі бір баі болған,
өз алдына сар болған, 25
кара басы кан болған,
баілығы ңуртка заң болған,
баілығының белгісі
малы алашка таң болған,
баілығының белгісі 30
токсан кара кулу бар,
токсан тоғаі малы бар.
Дўнўбкбр сол баідың
дўнўбдбн ңалғыз муңў бар,
дўнўбкбр Боз Монаі 35
өз алдына сар болған,
алпыс ңастан бткбншб,
кудаі коскан косағы
елў ңастан бткбншб
бір перзәнтка зар болған, 40
āli кўнгб келāдi
бкшбсў сiрi канамā,
емрāнiп сўмāдi
ңаңа iстi баланы.
Елдā тāўбп коiмāды, 45
тāўбптўң бāрi ңiлып
Кенiсарыдаi орнады,
сбiтсбдā перзāнт болмāды.
Бiр уакыт болғанда
ңылкыда ңўргбн токсан кул 50
кымыз iшiп мас болдў,
мастығымāн тек турмаi
ўiдбгў баiмāн кас болдў.
Мында кулдар кеңāстi.
тбббдб турўп сбiлбстў,
сбiлбскбнбн не дестi? 55
«Кызыл шаппан кiмāдiк,

«кырыншы ат минбәдік,
«Ноғайлының кермә кас
60 «ңігітгәй дәүрөн сұрмөдүк,
«өтөрүн дүнүө білмәдік.
«Мына құрғон Боз Монаі
«бізді улұндай көрмөдү,
«бөліўнүп қатқан малынан
65 «бізгә калың бермәді.
«Ертәнмінән баі келзә
«екі колүн баіламык!
«кірәргә қорұн сайламык!
«Боз Монайды бітүрсөк,
70 «біз сәйтінә келтірсәк
«токсан тоғай қылқыны
«токсан бөліўп аламык!
«Бу сыкылды тегін мал
«каідардан іздәп табалык?
75 «карағай наіза сыкылды
«карсы шабар улұ қок,
«артынан іздәп келәр
«катарланған калкы қок.»
Кул кеңәсіп қатыр деп
80 баіға айтқан кісі қок,
онұман бадың ісі қок.
Бір замандар болғанда
ертәнмінән баі турдү,
арқаннан атын алдыртты,
85 алтынды ер құғон
токуммінән салдыртты.
Кара тонұн белсәніп,
кас патсадаі теңсәліп,
боз қорға атты наікалып,
90 қылқының алдынан шықты шаікалып,
кара басы кан болған,

- Оз алдына сар болған.
Токсан кулдўң бірәў
бүўлүп сәләм бермәдә,
баиды көзү көрмөдү, 95
сонда баи бир турўп бурканды,
муздаи темір курсанды,
токсан кулдўң бәриниң
атын атап шакырды,
ашўминән Боз Монаи 100
кырармын деп акырды.
Шеттә дўргөн бир кулўн
баи-да устап алады,
колға тўскөн сол кулдў
ашўман баи сабады. 105
Бірәўн сабап қатқанда
токсан кул баиды камады,
қаңбырдаи курук қауады.
Басына таяк тигән сон,
қалғыздығын билгән сон, 110
өзўнўң қолы киргән сон,
боз аттың басын бурмалап,
сараиға қашты алдалап.
Обаи салған даусўна
қер қўнрөнўп барады, 115
ўидо турған баибшә
қулағы естип шалады.
Сараидан шыкса дўғўрўп
келәт екән Боз Монаи
өз өзўнөн бўлўнўп, 120
атынан келип Боз Монаи
терс қағынан қулаиды,
қер баурдап сулаиды,
қос ағыминән екәў
оібаи салған даусўна 125

- үш шарбакты Ноғайдың
цамағаты қинады,
цұрт келсе-дә турмады,
көтөрүп басын алмады,
130 сол оібайын танбады,
Боз Монаі баі қылаиды,
цат аітады кудаиды.
Цылағанда Боз Монаі:
«Ашамаіға мінгізіп,
135 «көш алдына цұргүзүп,
«Ажап таўр курбунуң
«алдына алып сүйгүзүп,
«алашка атын білгізіп
«ул кызығын көрмөдүм.
140 «Астына цорға мінгізіп,
«үстүвө камка кігізіп,
«орундү цергә бергізіп,
«алаштан бегзәт келтіріп
«кыз кызығын көрмөдүм.
145 «Еркімә түскөн дуспаңдан
«цау корлуғун көрмөдүм,
«алыстан келгән сол цауға
«малым үшүн өлмөдүм,
«кулдан корлук көргөншө,
150 «күндө бүйтүп өлгөншө
«сүймөс бендәң менбә едім?
«кулдан корлук көргөншө
«тезіпән өлүм бермәдің.»
Кең сараіға бармады,
155 көтөрүп басын алмады,
сол қылаун танбады.
Цылаумінан баі цатты,
кызарып барып күн батты,
түнүмінән баі цатты,

- сарҗајып барып таң атты. 160
Алымдар азан айтканда,
беі-намаз уіктап қатканда
ак шалмалы бір адам
цетіп келді қасына,
тајанып турдұ басына. 165
Екі коіны толұптұ,
Боз Монаідың сөгүндө
көзүнөн аккан қасына.
«А Боз Монаі! Боз Монаі!
«не тіләгің бар? деді, 170
«тіләгің болса ал!» деді.
Сол уакытта Боз Монаі
ушұп тура келәді,
көзүнөн қасын төгөдұ:
«Дүнүөкөр баі болдұм, 175
«ұр дәуіөт тусұнда
«кара басым кан болдұм,
«бір перзәнткә зар болдұм,
«со перзәнттің зарынан
«қін тоіға кірмәдім, 180
«өтөрұн дүнүө білмәдім,
«кулдан көрдұм корлуктұ,
«қалшыдан көрдұм зорлуктұ,
«өз малыма баралмаі,
«белдән мамык салалмаі, 185
«тынштык уіку алалмаі,
«өз қанымды қыјалмаі,
«өліін десәм өліөмөі
«сол кулдардың корлуктан
«өз малымды көрөлімаі.» 190
«Тіләгәнің ол болса,
«бәрі тіләгәнің сол болса
«Бабаі Омар бабасы

- 195 «кабым болған дуғасы,
«тіләғанің ол болса,
«бәр' тіләгің сол болса
«от қағалаі олтурұп,
«оттұң басын толтурұп
200 «көп аламысын сен? деді,
«бірін мыңға баламын деп
«бірді аламысын сен? деді,
«қалағаныңды ал!» деді.
«Ер ортаны болғанда,
«пағамбар қасқа толғанда,
205 «цігіттік күн озғанда
«оттұң басын бок кылып
«қырға шығар ішіндә
«бір оңдасы қок кылып
«мен нетәін көбұңдұ?
210 «бірдә болса сол маған,
«бірін мыңға балап бер!
«бмұр қасы узак кып
«берсәң маған қалап бер!»
215 «Бердiм бiрдi мен, дедi,
«кұтұп алсаң сен! дедi.
«Қаста кудаі демәған,
«кылған ісі қондөгөн,
«өзгө құрттұң тіләгін,
«бу сыкымды бермәған,
220 «мунұң көргөн кызығын
«еш бендәсі көрмөгөн,
«белін шешіп қатпаған,
«еңсәмәі саумал ішпәған,
225 «ертән мінгән атынан
«кешкәдәін тұспөгөн,
«сансыз дуспан батпаған,
«бет алғаннан қайтпаған,

- «дуспаннан алда сактаған,
«цуртгүң сөзүң сөйлөгөн,
«алар цаун көздөгөн, 230
«Батыр Саин болсын! деп,
«устүңб аруак консын! деп,
«көңөлүң разы болсын!» деп.
Ала есагі каикалап,
ала коржун аркалап 235
шер кытабы коинүнда,
аса таяк колүнда,
цүргөн актың цолүнда,
цаны алданың колунда
цөнүлө берді бу адам. 240
Екі етәгін түрүңүп
Боз Монаи үйгө келді цүгүрүп.
Цатыр екан баибша
ет бетинан бүгүлүп.
«А баибша тур! деді, 245
«бет колүңдү цу! деді;
«аүйиң царды цүрөктү
«кудайың берді тилакти
«арылар болцаи беинагги
«есан болсаң көрөрсүң 250
«Саин атгы перзантаги.
«А баибша тур! деді,
«коидан кошкар ал! деді,
«кудаи цолүна шал!» деді.
«А Боз Монаи! Боз Монаи! 255
«дәүлөттү берган бар кудаи
«ертаннинан кеткан о коца
«цеталмаимин цүрсөмдө,
«сен алпыска цеткандә,
«мен елүдан өткөндө, 260
«цигиттик күн кеткандә,

«кәрілік карсы җеткәндә
«енді берсін не кудай?»»
«Бермәсә кудай кайтәсін,
265 «кошкарды ајап нетәсін?
«ајаҗанбән малдарды
«каі тубуно җетәсін?
«бермәсәдә бар! деді,
«касқыр җегән бір кошкар
270 «алып келіп шал!» деді.
Сонда баібішә барады,
алып келіп шалады,
җуртун җип алады.
җурту таркап кеткән сон,
275 бір бірін сурады
кашан болар екән? деп,
екі мускун җылаыды.
Бір күндөрү болҗанда
елугә келгән буаз кемпір
280 карыны шыкты кампајып,
курсаҗы шыкты шампајып;
бір аз заман өткөндө,
җаңа җылға толҗанда,
җадәсі болҗанда,
285 бесәмбінің күнүндө,
улу җумә тунүндө,
буаз кемпір келіп толҗанда;
Ноҗайлының үш кентін
түгөлімнән орнатты,
290 бет біткәндә сулу җок
ол сыкылды сымбатты.
Таң сарҗајып атканда
Саин сынды касканың
җелкәсі җергә так етті,
295 маңајы күнгө җарык етті.

Дүнүбкөр Боз Монаі
екі етәгін тұрунұп
өрүскө таман құғұрдұ.
«Оң колүмдү қажармын,
«мунан немді ојармын? 300
«бұғұн өлүп кетсәмдә
«аманатка дајармын;
«төрт тұлүк саған қыламын,
«елі құртүм қіјамын.»
Ајамаі малын қырады, 305
ат қетәрді қіјады,
құрт қлып болған сон,
табақ тартып берған сон,
алтын такта қан отур,
қас қаксының улү отур. 310
«Өігөндө көргөн перзәнтім
«атын қөндөп қојұңүз!
«түсүмдө қоіған аты бар,
«сонү тауп қоіғаның
«токсан торқа кіјәсін, 315
«тоғуз қорға мінәсін.
«Қанбән біләр отурұп
«акымән оілап біләсін!»
Қанмінән біләр отурұп
қорғамінән торқаға 320
қоімаі қатып таласты,
қымыз ішіп маз болұп
біләр есінән адасты,
адасканың белгісі
бір бірнің отурұп 325
қакасына қармасты,
қумурук тастың құргөндө
мурундары қанасты,
қанбән біләр урустү,

- 330 со саманда аз екән
канда бiләр куанысты.
Сонда келдi Боз Монаi.
«Канбән бiләр уруспа!
« урусканың дуруспа!
- 335 «теңрi өзүңбө бермәсә
« маңдаjыңа ырыспа?
«токсан торка кiгәнмiн,
«тоғус қорбә мiнгәнмiн,
«бу айтканым дуруспа?
- 340 «екi қўн қатсаң сактаимын,
«бiрәўң дә кайт деп айтпаимын,
«бар дәўлөттүң тусунда
«калаi тамак таппаимын?»
Екi қўн қатты, таппады,
- 345 шубурған кедәi кайтпады,
ондаi мундаi коiған ат
баi көңлүңбө қақпаиды,
соған дейн со қурттү
дәўлөттән сактады,
- 350 сонша адам қiлып
Саин атын таппады.
Сол уакытта бiрадам
қўз отузға келiптi,
талаi макул көрүптү,
- 355 Ноғайлының қуртүнда
онан үлкөн адам қок,
өзү қарлы болған сон
онүминән қурттүң иси қок,
канбән бiләр касына
- 360 шал баiғуз келдi тажанып,
«Бәрәкәлдә канбән бi
«қарасады қатканың!
«баилығыңда Боз Монаi

- «мыстаі табак тартканың,
«камалып қатып қанбән бі
«қаңа тұған тас түлік
«кәнәкі атын тапканың?»
Қанбән біләр отуруп
шалға карап урустү.
Ташпаған сон қанбән бі
намысына турустү. 365
- «Ағәр атын таппасаң
«он екі қапка сарайға
«сені баілап қоімасам!»
Шалда аңрыш турмады. 375
- «Мунұң атын сурасаң
«беліндәгі бес карү
«тал боына қарасқан,
«ерлік өткөн алаштан,
«Батыр Саін болмаспа?
«ұстүңб аруак қонбаспа?
«қанбән біләр камалып
«сонү тауп қоімаспа?»
Қандар қайтты томсарып,
біләр қайтты қумсарып, 380
- тоғуз қорға қетәктәп,
токсан торқа алысып,
шал қөнбідү заңсалып.
Тојұ тарқап кетқан сон,
құмұстан бесік оідүрды, 385
- алтындан түббк қуідүрдү,
кара кестә қатты деп
бала кіскә бөліттү.
Қаңа тұған қас бала
емшәк берсә ембәді, 390
- ет-тә берсә қемәді,
анасының қәрісін

- егіз-әкі көрмөдү.
Боз Монаі баі сасады,
400 шәрінә таман барады,
үлкөнүнүн қулағын салады:
«Кешә тўбан қас бала
«емшәк берсә ембәдї,
«ет берсә җемәдї,
405 «анасының кәрісін
«егіз-әкі көрмөдү;
«табдырдым җуртум мен, дедї,
«аіласын тапшы сиз!» дедї.
Ноғайлы җурт кеңәсіп
410 Саін сынды мырзаға
ўш күндө бір биә соіҗүздү,
ортан қілік мајымән
ўш күндө бір тоіҗүздү.
Бір қасына келгәндә
415 біләктідән би болдү;
екі қаска келгәндә
елімінән тең болдү;
ўш қасына келгәндә
ертән мінгән атынан
420 кешкә дәін түспөдү,
шакыртпаі асын ішпәдї;
төрт қасына келгәндә
карағай наіза толғаиды,
қўрсөм' екән деіт' екән;
425 бес қасына келгәндә
кәдір тунун күзөттү,
Ноғайлының ўш кентін
түгөлімінән түзөттү,
езү тартпаі ула өттү,
430 абырлы кыздаі ула өттү;
калкы қаксы болған сон

- карышминан мүскүндөр
Саиниң аркасында күнбөлтү.
Алты цаска келгәндә
атын таңдап мингәндә 435
алты кырлы ак сүңгү
оң колуна алғанда
кындағы алтын аі болат
ал белінә шалғанда,
момынан сондаі тўғанда 440
аданың артык кылғаны,
ајында бала тўған сон,
карабаі коркўп кыз болдў,
каіршак коркўп саз болдў,
Саин келді дегәндә 445
токсандағы кемпірдәр
кысылғаннан кыз болдў,
акпаннан алты аі кыс
атка минсә цаз болдў,
Саин келді дегәндә 450
токсандағы шалдардың
кырк күн шідә болғанда
төсөктөн басын көтөрмөі,
төбөсў қідіп таз болдў,
бір күндөрў болғанда 455
токсан кул турўп кеңәсті.
«Мына цўргөн ер Саин,
«бајағыда йкәсін
«алдыма салып кўғанда,
«кўп устап урғанда 460
«әлі күнгө билған цок,
«буда бір күн билгәндә,
«кулағына тіккәндә
«бәрімізді кырады,
«буған адам шыдарма? 465

- «җорҗаминән җүрүктү
«түн ишиндә аламык!
«сусүз шөlgө бас косүп
«биздә каша берәлик!»
- 470 җорҗаминән җүрүктү
сүйтүп алар алады,
сусүз шөlgө бас косүп
кулдар кашып барады.
Ертән келдi ер Саин
- 475 кар'ал'атты оинатып
җылкыдағы кулдүн бәри җок,
кашты дегән көңлүндө
ер Саинның кирi җок;
кул кеткәннiн билгән сон
- 480 батыр бала тулданды.
«Токсан кул, саған не кылдым?
«әкәмә кылдың зорзуктү,
«пешәмә кылдың корлуктү,
«сонү есимә алмадым.
- 485 «Ат терләтiп келсәндә
«етнә камшы салмадым;
«өз обалың моинүңа
«түлөн сенi кодыма?
«кардан җаман түспөсөм
- 490 «карадаi сеннi изнә
«әзир болса кашкансын
«сусүз шөldүн дүзүнө
«келтiрсә кудаi кезимә
«болармын деп җүргөнмүн
- 495 «дуспаның җалбыз мыңына.»
Шу деб-едi кар'ал'ат
кырдан асып кыт еттi,
җулдуздаi абып җыт еттi,
шауп токтап барлатып.

- Улу шәскә болғанда 500
аңрап шыкты ер Саин,
кара төбө басына
токсан кул кетип барады,
ајағының астында
косулуп өлөң аітысып 505
сырнаі күүүн тартысып.
Сол төбөнүн басында
ер Саин туруп тулданды,
қалғыздығын оіланды.
«Аі қаратқан қалғыз кудајым, 510
«өлөмүн деп қалмаімын,
«буған нағып шыдаін?
«токсан кулман тоғассам
«абуір еді таустасам,
«әғәр қазатаім іс болса, 515
«қалғызға түсөр күш болса,
«картағанда атамнан
«енді бір зінәт тўарма?
«сараң іәм болмаса
«канатсыз мені қыларма? 520
«токсан кулдан кур қайтсам,
«кул кетті деп елға айтсам
«қін тоіға кір' алман.
«Бармасамда бараін,
«бармаі нағып қылаін? 525
«кынынан шықпас ақ алмас
«сўрүп кындан алаін!
«көтөрсө кудаі тілаін!»
Екі тісі сақылдап,
езудан көбүк буркулдап, 530
қау көрмөгөн қас бала
кулға умтулдү қалшылдап,
оін емәс шынындан,

- шу деб-әді кар'ал'ат
535 құмурланды карыннан,
түнбөртүп бала келгән сон,
енді өлөтүдүнүн билсән сон,
кул коркусүп барысты,
аттан түсүп калысты,
540 цылағанға болмаіды,
цалынғанға коімаіды.
Акасіна көштү қас бала,
кулдарымінән оінады,
өзгөсүн кырып салдыда
545 отузүн қіп алдыда
кара төбө басына
цајау аідап барады,
со төбөнүн басында
ту сыртынан қарады,
550 кармап етін алады.
Касканың көңі тынған сон,
токсан кулдү кырған сон,
саі көлүгүн қуалап
конарға шәргә келәді,
555 кул кырдым деп айтпаіды.
Бурунғудаі сол мырза
шірәніп үідө қатпады,
мал көтүнөн калмады.
«Мал бакканың курусүн!»
560 Цакын қатқан цылкыны
аішымыкка аідады,
аішымыкка барады,
елдің шір шәтіндә,
дуспаның құрбәр бетіндә
565 караула салады,
күнү түнү алдадан
цау тіләі берәді.

- «Када кеткән алаштың
«наиза устабан батыры?
«тап менің тусумда 570
«еркәк мында таусулуп
«калғанба цуртүнүң катыны?»
Бір күндөрү болғанда
алысминән цүктү
ат ұстүндө барлаған, 575
дүнүбөнүң төрт бұрушун
ыңғаи цұрүп шарлаған,
камалды бузүп цылыкы алған,
күимөнү бузүп кыз алған,
дуспанды көрсө бір күндө 580
отуз екі түрбөндү.
Он цасына келгәндә
цау атысын ұрбөнгөн.
Кара Кыпшак Кубланда
Ноғайлыдан ер тудү. 585
«Ер Саинға бараин!» деді,
«сол батырды колға алып
«алыста цатқан Калмакка
«бір соустү салаин!»
Мың кісінә колға алып 590
ер Саинман цолук пакка оиланып,
караулда цұргөн ер Саин
цау екән деп кашпады,
цалғызбән деп саспады.
Ак алмасын сүрүп 595
таска егән кәирады,
нағзасының басына
алтынды түн баилады;
Кубланданың касында
наиза кәрі коркады, 600
аттың басын тартады,

кашпасак-та болмас деп,
токта деса турарма?
аттың басын бурарма?
605 кашпаі адам шыдарма?
сонда Кубланда турўп айтады:
«Цамандар, мынаң кашпаңыз!
«Өбмўн деп саспаңыз!
«Өзўм қубаб берәрмін,
610 «ак боз атпән аңкылдап,
«ер калпак солкулдап
«Батыр Саин сен болсаң,
«Кубланда аға мен болсам,
«ел шетіндә кез болсаң
«локудатпа кылышың!
615 «мың кісілік тусўңа
«бу дуспанға ер Саин
«кылышыңды сўрсаң
«кімгә каират кыларсын?
620 «цаушулукка келмәмін,
«сені көрбөргө келәмін,
«атадан артык тўған ерсін
«кол тісгінін берәмін,
«издәп шыккан цаўм бар,
625 «кызығың сонда көрбмўн.»
«Олаі болса Кубланда
«мінә қаткан қылкының
«кел карасын көрмөі қўр!
«ујуктап қаткан кулуң
630 «кел үікусўн бузбаі қўр,
«конағасын берәмін
«қўрб тўзўн қағыңа,
«меп соңўнан ерәмін,
«ерлігің цауда көрбмўн.»
635 Мың кісі алып келәді,

конағасын берәді,
токсан асау берәді,
карүн тұзби барады.

Ака шешә цылаиды.

«Өлгөндө көргөн қалғызым 640

«аттанып кетсә қорукка

«калады басым корлукка!»

Тажанып келді Боз Монаі

Кубланданың қасына.

«А! Кубланда! Кубланда! 645

«тентәктігің қоиманың,

«қурт тілің болмадың,

«бурунқұдар алмаған

«адам құрмбс бір қауға,

«құрмбұн деп оландың, 650

«мінә құргөн ер Саін,

«он қасына қеткән қок,

«қеті қастан өткөн қок,

«ұш науруздұ берсәңші!

«Саін оған қеткәндә, 655

«қызығын сонда көрсөңшұ!

«бу тілігімді берсәңші!»

««Кудаі дегән баі едің,

««өз алдына сар едің,

««кәрыңа сенің қалмамын, 660

««сонда естән салмамын,

««ұш науруздұ бергәмін,

««сол ұш науруз өткөн сон

««ұядағә келгәмін,

««соған дәін ер Саін 665

««қау қарағын сайлаған,

««мінәр атын байласын!

««біз келәрміз сау болсақ

««ұядадән таимасын!»»

III.

- 670 Мың кісі дүлдаі кайтады,
тілігін алып қуанып
баі ұжұнда қатады,
белдән төсөк салған сон,
баі уікузұ қанған сон,
675 баібішә турұп толғады,
баіды еркінә қоімады:
«Толұп қатқан малың бар,
«саражыңның саны бар,
«осуншу көп малың бар,
680 «бір Саіндан тағыда
«қанша ортақ қаныңба?
«Ошак науруз өткөндө
«қалғызым кетәр қорукка
«есән қалған бу малың
685 «кедәігә тұсөр зорлукка,
«толып қатқан малыңнан
«сурап қалың берсәңші,
«ұш шарбакты Ноғайдан
«лажык қыз көрсөңші,
690 «сбітұп келінді болсаңшы.»
Сонұң мінән Боз Монаі
боз қорғ' атка ер салды,
ұш шәрлі Ноғайға
қыз дарына көз салды,
695 лажык қыз таппады;
көргөн қыздың бәрідә
баі көңүліңнө қакпады.
Саіның көргөн қыздары
шыкты анда таласып,
700 ұш шәрдің қызынан
қалған қыздың көптүгү
қол тімәді бір көпүргө таласып,
баі көңүліңнө қакпады,

- сонан бір сымұ таппады.
«Мен бармазан еі барма? 705
«естікән қардә Саиға
«лажык тұған кыз барма?»
Ноғайлының калка айтты:
«Озұң теңдә адамда
«қырда қалап шет қонған, 710
«дуспанына бет болған,
«аиттырғанға бермәған,
«мындаі теңі келмәған,
«аитканыңа ол берсә,
«сені адам ол десә 715
«Кобұк Баидың ұжұндө
«беті қелгә тімәған,
«езұ тартып күлмөгөн,
«бөтөн ұігө енбәған
«Ају Бікәсі сымұ; 720
«қулан кара пашы бар,
«қырғаулдаі керілған,
«тамағынан ішкән асы көрүнгөн,
«такалып күнгө караса
«бетінә күн сәулөсү білінған, 725
«лажык сулұ сура! депті,
«корукпаі құрұп барсаңыс!
«шамаң келіп алсаңыс!»
Соған кетті Боз Монаі,
судұң бојун көбөліп, 730
картағанша боз қорғ'ат
өзү мінған қебаллап,
сарадың келді қасына,
шәрдің келді басына,
он екі қапка сарајы 735
көтөрүлгөн талајы,
есігінің қасында,

- какпасының басында
турат екан күзөтүп
740 екі кара малайы,
екі тисі кетілган,
аң танау шетілган,
кулда болса сол өзү
шилгә шешан четілган.
- 745 «Ногайлыда Боз Монаі
«сендә негә зар едің?
«Ногайлы дурттүң бас едің,
«таң сәринан құрбосун,
«ашүлү болган кісидәи,
750 «кабағыңды тү'босун
«қолың болсын абајым!»
«Не естін биләсиң?
«бајың есан саулүкпа?
«катты сбилөп мындар кул
755 «дүрбөгүм қарып даурукпа!
«Кобұқта үидө бар болса
«детәктәп шыксын қызын,
«лајык болса балама
«ендi айттырып берәмін,
760 «айтканыма бермәсә,
«шакырғанға келмәсә,
«Алi заман кәітамын,
«тентәк тўған Саинға
«бара сала аітамын.»»
- 765 Шетік кул келдi
Кобұк Баідың қаісына.
«Аi Кобұк, тур! дедi,
«Азрәил тажалма?
«мынан қаның қаларма?
770 «Ногайлының Боз Монаі
«сарајыңа келіп тур,

- «айттырса бермәс адамға
«келмәс еді касыңа,
«сараидың бүйтүп басына
«ер Саинға сінп тур.» 775
- Кобұк қатып бурқанды,
муздаі темір курсанды.
«Шауп алса малда көп,
«үйдөн алса кызда көп.
«Саиндаі тентәк ул да көп, 780
«бүтүн келсін со Саин
«урусарға даярмын,
«қалғыз кыздың тусұнда
«кімнән қаным аярмын?
«Адам екән демәңіз, 785
«еңсәп келгән Боз Монаі
«үйдүң сусұн бермәңіз!»
Боз Монаі естіп біләді,
аттың басын бурады,
баі бір ашұ кылады! 790
«Бу барғаннан бармасам,
«ұш шәрдің адамын
«міңгізіп атка алмасам,
«бу бермәгән кызыңды
«ат көтүңб салмасам, 795
«Боз Монаі боп құрмайн!
«боз қорғ'атка мінбәйн!
«еркәгінді кырмасам,
«құрт көргөндөі кылмасам,
«шәрімә есән кірмәйн!» 800
Боз Монаі елгә кайтады,
білгән кабарын айтады,
алтын такты қая келді,
қлыш төгүл шәр келді.
«Кобұк негә кызың бермәдің, 805

«со сыкылды Саинды
«нағып күжбұ көрмөдүң,
«бу кызы келді бермәсәң,
«Саинда күжбұ демәсәң
810 «аттанып Саин келгән сон,
«оған елді бұйдұрұп.
«Сенің кызың курусұн!
«залалын шәрғә тігізіп
«бу кызыңды бермәсәң,
815 «Саинды күжбұ көрмөсөң,
«Ноғайлыға көшкөнүм.»
««Бермәсәмдә болмасты,
««еркімә Саин коимасты,
««бермәгәнмін бу кызым
820 ««канша маған қолдасты,
««шакырып кел шетік кул!»»
Минәин десә о кулға
ертәүлү турған аты қок,
така қажәу құрарғә
825 шетіктің құрұк аты қок,
кәрт түддөі еңкілдәп,
қалғыз танау қелпидәп,
табан терісі тұрұлұп,
қондөдү шетік құғұрұп,
830 көз көрұн қердән өткөндө,
Боз Монаі бады шакырды:
«Атыңның басын бура-тыр!
«ашұланбаі тура-тыр!
«құрт қаумға енді коі
835 «өзү қажәу демәсәң
«кул шакыра келді коі,
«қалаған кызын берді коі.»
««Шакырса да бармаімын,
««малға берсә сол қызды

- «бір тоқтауға алмаймын.» 840
- «Сеннен малды алмайды,
«саған кісі бермәді,
«тілегән кызды берәді,
«асы болар Ажукә
«дегән кызды алмасаң, 845
«улук болар алдаға
«шакырған Кобуқкө бармасаң.»
- Колдү артына салады,
кайта кетіп барады,
цетіп келсә Кобуқкө 850
келмәи тоҗын кылады,
төргө көрпө салдызды,
шакыртып үйгө алдызды,
ашуланбаи табысты,
калаған кызын алысты, 855
елінә кайтып келдидә,
Ноғайлының үш шәрін
сегіз цергә орнатты,
Саин сынды батырдың
ер токумүн оңдаиды, 860
үш шәрди Ноғайдан
кошлукка отуз кісі сайланды,
отуз цигит колға алып,
соған таман туңкатты.
Саин келди дегән сон, 865
көрөмүн деп сайланды,
кымылдаған қан келди,
мунара басып шаң келди,
көргөн цурттұң бәридә
қас баланы таң көрдү, 870
көрмөгөн қаның бәридә
көргөн қаннан сурасты,
көркүнө цурт таласты,

- 875 Саин келді дегән сон,
кызбан қігіт дұласып
кеңәсаріндә шұласып,
со сыкылды батырға
кылған тоҗы мынасып,
накотуз кұн оін кылып,
880 так кырк кұн тоі кылып,
ўадәсі болған сон
қурт қаксысын қіјады,
әлімдәрді алғызып,
ак некәсін кыјады,
885 ак некәсін кыпғанда,
ак ордаға барғанда,
оінап оіны канғанда,
катты ујуктап калғанда,
таң сарғајып атқанда,
890 ўідө қўргө ағасы,
бабаі Омар бабасы
тусўна қетіп келді.
«Саин батыр сән болсаң
«некәнді кыпғанда
895 «сатты кұнў кез болсаң
«колўңды қай сен» деді,
«берәін саған мен» деді.
Ўшўп тұрө-ғәләді,
колўн қажып берәді.
900 «Екі перзәнт кбрөсўн,
«ең ўлкбнў Бөкөн Баі,
«ең кішші Кўјўк Баі.
«Со Кўјўк Баі тўғанда
«дуспанға салар бўлўктў,
905 «аруағы сонўң бікті.»
Ала есәккә кәікалап,
ала коржун аркалап

- дөнбө берді бір адам,
баі сылуду узатты.
Шаралы кудаі аңратып, 910
царылған муздаі күңрөтүц,
тал шыбыктаі буралтып,
тоту кустаі таратып,
каспатшадаі наікалгып,
каса баідаі шаікалгып, 915
тубсунб күң берді,
ат ертәугә кул берді,
баі шашактаі түрлөнүп,
узатты сылу дөнблгүп,
сылуду алып кеткән сон, 920
шәр тамаша көргөн сон,
цаңа түскөн со сылу,
аі күнүнб маң болду,
кыздаі цүктөп келді деп,
Ноғайлыға заң болды, 925
Ноғайлының шәрі
бсбк аітып күлбдү,
бір алданың бергәйн
цалғыз Саин біләді.
Уадәсі болғанда 930
сәттә сылу толғатты,
кыз келіншәктә орнатты,
бет біткәндә сылу цок,
о сыкымды сылу сымбатты,
толғатып сылу ул тапты, 935
өрүскө таман баі шапты.
«Оң колымды цажармын,
«мынан немді ажармын,
«бүгүн блүп кетсәдә
«аманатка дажармын, 940
«ажамаі малым кыраин,
ш.

- «Ноғайлыны қіжайн,
«есіркәгән кудајым,
«кызыкка неғә тожайн?»
945 Тоғай қіп келәді,
қілып турған Ноғайлы.
«Мына тўған перзәнтім
«арылып тур бәйнәтім.
«Бірәр, аттан ўкөнўң мивіңіз!
950 «кеінің бірәр, тоннан кижіңіз.
«Атын қондөп којўңуз!
«ат којарға келгәндә,
«аі далада т'сө салып,
«қўрөгү қўргөн қарылып,
955 «мына тўған персәнттің
«колўңда бар дәўлөтўң,
«не кылсаңда қарасар,
«мының атын сурасаң
«мының аты Бөкөн Баі,
960 «ең кішші Кўжўк Баі.»
Бөкөн Баі која берді,
Бөкөн Баі дә со бала
бір қасына толғанда
сонда келді Кубланда,
965 ўш жылдың ўадәсі толғанда,
еі шетінә келгән сон,
Саинға кабар бергән сон,
ак боз атка ер қалды,
баілаулў турған кар'атка
970 косўн тартып алады.
Ўш шарбакты Ноғайдан
кырк қігіт таңдап алады;
Кубландаға косўлўп
аттавып кетіп барады.
975 Кулан қўрмөс қер қалды,

адам ішпәс шөлі калды,
алтыншы аі бтөдү,
ат моінүнән қал кетәді,
олар сонда ер цокта
ерікпәі цортқан келіптї. 980

Нак он екі аі болғанда
Калмактың ең сәсінә кол цетгї,
аттың ерін алысады,
тўстөнсө калысады,
Калмак цакын екән деп 985
батырға кабар салысады.

Цағалбаілы атасы,
сөзүндө болмас кытасы,
цаурўмінән сөіібскөн,
цаурўн цағып карады, 990
батыр Кубланда сурады:

«Бу цаўца бармаімын,
«цылкысы цолда турса алмаімын,
«цылкы аламын деп бу цолда
«каскамінән цаісаңның 995
«обалына калмаімын,
«тілімді алған мусулман
«бәріңә дә айтқанмын,
«бәрің тілім алмасаң
«алпыс кісі кошшымән 1000
«бзўм елгә каітамын.»

Кубланда батыр отурўп
ер Саінды шакырды:
«Саін сынды батырым,
«бузулмасын акылың! 1005
«екпінің кўштў кырғаның,
«маңдајың сылў, царкыным,
«алар болсак мал да көп,
«тоғусарға цан да көп,

- 1010 «лаисандыкпән саулуктў,
«цурт аманда бардыкта,
«цау тоскалы бар деді,
«кел есәндә кәиталык,
«боз баладан айрылсак
- 1015 «цуртка не айталык?»
Кәит дегәнгә тулданды.
«Аттанған цаудан кәиталмаимын,
«бу көргөн цаудан коркүнүп
«алғанымның коинүнда
- 1020 «күлкү болүп қаталмаимын,
«бу камалға келгән сон
«қалғызда болсам кәиталман,
«аиғырдаин алыспаи!
«кызы камалға батыспаи,
- 1025 «сары қакның кәисі
«үзүлгөншө тартыспаи.»
Кубланданың мың кәисі
елгә тегі тартады,
Ноғайлының кырк қәигіт
- 1030 Калмакка тегі тартады.
Калмак естип бәиләдә,
кулағына тәудә,
Кубланда, Саин кәилдә деп
берик цергә камал тартады.
- 1035 Кәилә қатыр кырк қәигіт
карағайда как қарып,
калаи цүргөн батыр деп,
қодастары таң кәлып
ак төбөнүң басына
- 1040 шыға кәилсә ер Саин,
Калмактың көрдү сансызын
каланы көрүп таң кәлды.
Касындағы кырк қәигіт

- цанынан коркўп сандалды,
төмөн карап цыласты. 1045
- «А кырк цігіт, цылама!
«сіздәркеін калыңыз!
«таза цергә барыңыз!
«есән болса цаныңыз!
«цаксылыбым бар болса 1050
«бу заманда урўспа!
«бзўң теңдә цау болса
«маңајыңа цўтпа!
«бу кеткәнімнан келмәсәм,
«казам цетсә өлөрмўн; 1055
«әгәр казам цетпәсә,
«басыма аман кўн тўса,
«бір уакытта келәрмін,
«koi! кош аман болўңуз!
«Муслманың улўмўн 1060
«бір шірігән цумурткамын.»
Цөнөлдў боз атпан аңкылдап.
Айғай салған даусўна
карағай царылып барады,
Калмактың цатқан шәріндә 1065
екі батыр бар екән,
бірнїң аты Цоламан,
бірнїң аты Ыламан.
Ер Саинман Кубланда,
тоғуз сан басын цојамын, 1070
бір мезгїлдә ер Саин
көрўнгөн цыкы алады,
куалап кетіп барады,
цыкыны кўп келгәншә
ак төбөнўң касына, 1075
кырк цігіттїң орунўна
кўп келсә ер Саин,

- кырк цигиттің бірі цок,
тур дегән цердә туралмаі,
1080 айтканын ердің кылалмаі,
кеткән екән кашысып,
көін караі асысып.
Калмак цатыр тұлдап,
атын ціды шұлдап,
1085 тусаулұ атка цармасып,
мәстәгінә тармасып.
Кашан калған шілдәдә
ер токумнан адасып
келә цатыр іт Калмак,
1090 цаман даусүн салысып,
цердің дүзү каісып,
көдөдөі шыкты маісып.
Мәстәктің шаңы буркулдап
кылыштары келәді,
1095 өкшөсүнә сартылдап
ак төбөнүң басында
цалғыз Саін карап тыр.
Келгәнмінән бу Калмак
не кылады маған? деп,
1100 мазак кылып цыркылдап;
цау абдан келгән сон
боз аттың басын бурмалап,
тоғасты каска алдалап,
бөлік бөлік кылып цұр,
1105 бөлінгөн коідаі кырып цұр,
Калмакка мұскүл түп цұр,
Ыламанман Цоламан
тау тасалап кашып цұр,
алады деп цуртумды,
1110 осу Калмак сасып цұр.
Ыламанман Цоламан

- кбрўнбр кўнўң барма? деп
азўн катгы басып құр,
кбўн кырып болғанда
со сыкылды ер Саин 1115
алданы ескә алмады.
Каиратыны мас болўп
бабаі Омар бабасы
қалбарына құрмбдў,
пыры ұстўнб конбады, 1120
бајағы каират болмады,
оімак курам сау қер қок,
тул бојўнда калмады,
қарадан каска қаурда,
ār қарадан аккан кан, 1125
су сыкылды саулады,
ердән медәў кеткән сон,
қығыларға қеткән сон,
аттың басын бурмалап,
қбнблдў каска алдалап, 1130
егәсіп турған іт Калмак
соңна туспан тўлап,
тоғуз сан кісі косады,
қеткіз баі кетгі кутулўп,
ертән кеткән кырк қігіт 1135
артынан қетті умтулўп,
бара келді кырк қігіт.
«Тўғб каска ердігің,
«атыңның басын бурултўп
«кырк қігіт, кашпаі тура тур! 1140
«токпак қалды ток боз ат
«токтаталмаі келәмін.
«Калмак тоғуз сан, мен қалғыз,
«тонау бермаі келіп пін,
«тезәк теріп калыңыз! 1145

- «царам нешәў санаңыз!
«омурткада он цара,
«кабырғада кырк цара,
«как цанбаста бір цара,
1150 «цалаң ажек дүрмөгөн,
«бісмілланы білмәһән,
«салып едї бір Калмак,
«сырдаған сары кайы окмїһән,
«кабырғаның тўбўһән
1155 «омуртканың қігїһән
«кан саркрап тылмас,
«кырк қігїт, сїздән болмаса
«Ноғайлының цуртўһән
«топрак маған бујурмас,
1160 «ә кырк қігїт! кырк қігїт!
«карағаї тўбў кара өлөң,
«бәрїң қаксы саналым,
«шакпак шаксам от тўспас,
«карағаїдың бөкўндө
1165 «селбі болған кунан,
«шыкпаған ак екәнмїн,
«дулдузўмның оңўһән
«мен дуспаңға мерт болдўм,
«кара Кыпчак Кубланда
1170 «ердїң қоғыһән,
«мен шыкканда қаз едї,
«алда бїзгә цар едї,
«цаурўнмїһән сөїлөскөн,
«кара конус бар едї,
1175 «қан тїлә деп, нанбадык,
«кайт дегәндә бармадык,
«кас аулја сол екән,
«тїлїн алмай цаудадык,
«аттанған қерїм сурасаң

- «цылкы алған бу церім,
«бүгүндө мынан шуңкурдау,
«бәйнәтмә бу Калмак
«кабар тауп целді,
«кырк цігіт, сен болмаса
«цурт көрөрүм кында, 1185
«күлдүр, күлдүр кіснәтп
«көрүндү минар күн каида?
«күймө бузуп кыз алып,
«камалды бузуп цылкы алып,
«кар'арымак катырын 1190
«карсыласкан дуспанға,
«цүрөгүндөн наиза батырын,
«мына цаткан Калмакка
«ат цүгүртөр күн каида?
«Ä кырк цігіт азамат, 1195
«маған бола өлмөңүз!
«сендәр бәйнәт көрмөңүз!
«менің үшүн өлмөңүз!
«карағайдан табытым
«бекәм кылып салыңыз!
«таңдап мингән көк аты 1200
«басыма мыктап баилаңыз!
«шүбүрөк ким кигізбә!
«канда етимә тигізбә!
«цібәккә орап којуңүз!
«El шетинә барғанда 1205
«әкәм шығар ешпидәп,
«шәшәм шығар еңкидәп,
«Саиным каида? дегәндә,
«не деп цубаб берәрсиз? 1210
«El шетинә цау келді,
«кирәргә болду дегәисиз!
«кар'арымак арыды,

- «оттата калды дегәісіз!
1215 «бір күндө болса куансын!
«акырында беішара
«есіткән күнү суалсын!
«түптөн таңдап алғаным
«аул ұстүндө цок еді
1220 «наізакердән арманым,
«дүнүөнүң көрдүм қалғаным
«Ажу Бікә сымұға
«дуаі сәләм дегәісіз!
«таң сарынан турарсын,
1225 «беті колүң цуарсын,
«кынаі белің бұнсын!
«бұрулгөн бес бармак
«бетінә қара салмасын!
«егіз екі со сымұ
1230 «дуспаның тілін алмасын!
«бәзүмнөн қалған қаксыны
«қат көрмөсүн өз көрсүн!
«кудаі қосқан қосағым
«дуаі сәләм дегәісіз!
1235 «әкәратті тез көрсүн!
«Қара Қыпшак Кубланда
«батыр ергә сәләм айт!
«мен кеткәндә тумаған,
«оғұ қасын қылмаған
1240 «Күзүк Баимән Бөкөн Баі
«аірылып сонан қалмасын!
«енді қауға бармасын!
«әкәм өлүп қалды деп
«аірылып сонан қалмасын!
1245 «бәдөрү адам болғанша
«Қара Қыпшак Кубланда
«көзүнөн таса қылмасын!

- «А кырк чигит азамат,
«ашып кетши бетимди!
«салкын соксын етимди! 1250
«сиздәр булаи кеткан сон
«мусулманнан көрбөмөн.»
Кыдырып чүргөн четимдәи
кырк чигит кетгә карасып,
кыймаи кеттә ыласып. 1255
Олар елгә четпәстан,
елі кабар бilmәстан
Ају Бикә со сылу
түндө чатып түс көрдү,
түсүндө талаи ис көрдү, 1260
өз басына күш көрдү,
таң сарынан туруптү,
екі етәгин түрүнүптү,
енәсинә келипти.
«Мен бүгүн бир түс көрдүм, 1265
«цауриүм тола кара шаш
«цаиыңкы көрүндү,
«бедәрләнган бес тырнак
«канға малыңкы көрүндү,
«пешәм берган бокшасы 1270
«шашылыңкы көрүндү,
«цауда чүргөн балаңдың
«астындағы ак боз ат
«куирубу келтә көрүндү,
«колүна алған ак сүңгү 1275
«ортасынан, аи енә,
«үзүлүңү көрүндү.»
Сонда енәси цоруидү:
«Цаурунүң толған кара шаш
«цаиыңкы көрүнсө 1280
«ертән минән кои кыдыр!

- «еняңниң сөзүңдө нан, балам!
«ода соған көрүңсүн!
«бедәрланған бес тырнак
1285 «кызыл канжа, а балам,
«малыңкы көрүңсө
«таңда тал түс болғанда
«кызыл мінан бојатсаң
«ода соған көрүңсүн!
1290 «цауда құргөн баламның
«астындағы ак боз ат
«куіруғу келтә көрүңсө
«цау карасын көргөндө
«ак куіруғун сүзгөндө
1295 «касындағы қолдасы
«цау көрмөгөн қамандар
«қаннан көдөрүзгөндө,
«қолуна алған ак сүңгү
«ортасынан, а балам,
1300 «үзүлүңкү көрүңсө.
«құргөн шығар қалғызым
«Қалмақтың белін сындырып
«келәт екән қалғызым
«барған ісін тындырып,
1305 «қаманға күбузүп.»
Келә қатыр қырк қігіт
ажағына су өтүп,
маңдајынан күн өтүп,
қарағай наіза сүрөтүп,
1310 қылаумінан күнбітүп,
азар қетті шәріна.
Қырк қігіт келді дегән сон,
шәрі естіп білгән сон
Боз Монаі келді алдынан:
1315 «Қырк қігіт келдіқба?»

- «есәндікпән саулықпа?
«азамат тұғол барлықпа?
«кәрілік муңдар урмаса,
«көзүм қасқа толмаса
«Саин сынды қалғызым 1320
«көрүнбәді көзүмб.»
Кырк қігіт сонда айтады:
«Бара сала ер Саин
«Калмактан ојуп қылы алады,
«күндө тіп Калмакка 1325
«сараинан уіку алады,
«қау қерініән өткөндө
«мусулманың қерінің
«шетіна қетіп келәді,
«аттан медәу кеткәндә 1330
«Калмактар қетті салысып
«ат бурауға көнбөдү,
«қаңыздың әлі келмәді,
«алған қылы айрылдык,
«ел шетіна қау келді, 1335
«кідірақ бола келәді,
«кар'арқымак арыды,
«қетәктәи сону келәді,
«ак керәүкә сөгүлді,
«сі'алмаі келәді.» 1340
««Маған десә со балам
««тағы талаі қол құрсун!
««есәндікпән сау болса,
««дуспанан аман бар болса.»»
Сону айтып баі кетті 1345
сау дегәнгә қуанып,
өтрүк сөзгә қуанып,
каідан білсін Саиның
қалғанын онуң суалып.

- 1350   Үйдө сылү билгән сон
сылү шыкты җүгүрүп,
кырк җигит келди дегән сон,
алдынан келди җүгүрүп.
«А кырк җигит азамат!
- 1355   «негә болуп җаураисын?
«ак сакалды атамды
«өтрүк айтып алдаисын,
«аллаҗы айткан сөзүңө
«егіз еки нанбаимын.
- 1360   «Саин өлдү десаңда
«бириңди устап алмаимын.»
Сонда кырк җигит сасады,
җылап туруп айтады:
«Саин сынды со каскам
- 1365   «сан Калмакминән тоҗасты,
«ерикпәи кылды собусты,
«Калмакка кудаи болүстү
«оимакка курам сау җері
«тал бојунда калмады,
- 1370   «җарадан каска җаурдү,
«караҗайдан табытын
«бекәм кылып сайлатты.
«Калап мингән боз атты
«көз алдына байлатты,
- 1375   «бас көтөрөр күн болса
«ериктиріп минәрмін
«минбәстәи буған күн болса
«күнүндө бир көрөрмүн.»
Саин сөитүп калған сон,
- 1380   аны сылү билгән сон,
еки бетин алады,
кара шашын җајады,
үйгө кетти җулкунуп,

- қін кәккәндә кутурўп,
сўрўн салды отурўп 1385
батырды сылў цоктаиды:
«Беліңдәгі бес кару
«тал бојўңа қарасқан,
«сендәі теңім табылмас,
«цеті алашты кыдырсамда 1390
«сендәі теңім іш болмас,
«алашта муңдук мен болдўм,
«канышадаі кўнўмдө
«ер каскамнан адасқан,
«каражаі наіза ўңгөргөн, 1395
«өзўнўң цуртўн меңгәргән,
«азда көпкө теңгиргән,
«аттанған қаудан келмәгән,
«алты канат ак орда
«каскам ішінә келмәгән, 1400
«мендәі муңдук барма екән?
«оінар кўлөр шағымда
«еркін оінап кўлмөгөн,
«өзўм тірі цўргөндө
«кәўдәмә еркәк миңгізбән, 1405
«алмадаі болған кызыл бет
«кыпчаш еріңгә сўгўзбән,
«берәң төсөк кушцастык
«маңајынан боідак цўргўзбән,
«маңајың кулаш ер Саін, 1410
«кылығың ескә тўскөндө
«қанымды нағып кўігўзбән?
«аузўм тола кан болса
«дуспаныма білгізбән,
«сен кеткәлі он бес цыл 1415
«бөтөн ўігө бармадым,
«езў тартып кўлмөдўм,

- «мен сарҗаҗып җатканда
«недән көңлүм калдырдым?
1420 «бу заманда җокпын деп
«түсүмә нешик кирмәдич?
«ертән кылған таусүмдү
«түстә келип коҗармын,
«кешкә кылған таусүмдү
1425 «күн батканда болармын,
«алмадаи болған кызыл бет
«тырнак минән соҗармын,
«мүлдүрөгөн еки көз
«җылауминән оҗармын,
1430 «el шетинә җау келсә
«кара кабан сыкылды
«кимди алдына коҗармын?»
җылап җылап уанды,
беті колын җүнды,
1435 Күҗүк Баиминән Бөкөн Баи
ок атысып җүр экән.
Екәү келди җүгүрүп.
анасы отуруп бүйүнүп,
екәү есинән адасты,
1440 адаса турдү екәү,
бу җүгөнгө таласты.
«Үидө җаткан әкәмдә
«негә кеткән алыска?
«сонша җергә бастасып,
1445 «җау җеринә тастасып,
«бу барғанан бармасам,
«еки бирдәи көк ала
«арҗымакка минбәсәм,
«өңшөң темір кимәсәм,
1450 «Кубланда саған кылмасам,
«биткәниңди кырмасам,

- «ер Саиндан тўмаин.»
Цыкыҗа кеттi дўгўрўп,
турмады ўидў кидiрiп,
сылў ўидон барады 1455
енәсiнiң касына,
енәсi бәибак цылаиды,
пат аитады кудаиды.
«Кудаидың бергән цаңызы
«таласып емшәк емискән,
1460
«кунан таидаи тебискән,
«белiңдәгi бес карў
«тал бојўңа келискән.
«Атаң калды кеңәстән,
«шешәң калды урустан,
1465
«цауҗа айҗалап кеткәндә
«оң инiңә конбады
«төрт мукрап перiштәң.»
««Аi сорлў болған енам аi!
««цылағанминән өнбөдў аi!
1470
««даустағанминән келмәдi аi!
««Саин сынды балаңды
««мандаҗы кулаш ер дедi,
««мен тул ўјўңдә туралман,
««кўндө таус кылалман,
1475
««цәр дўзўндө бар болса
««бзўи издәп табармын,
««царалы болса бағармын,
««дўнўөнўң төрт бурушўн
««тексәрiп кезәрмин,
1480
««со сыкылды батырҗа
««издәмәи нағып тынармын?
««Саин сынды со батыр
««отуз еки ердән өт алған,
««бiрдә бiрi емб'екән 1485

- «шешәм бергән ўжумдө
«ажудўң бар ак дәриси
«қарасына емб'екән?
1490 «шешәм бергән ўжумдө
«сол дәриси бар м'екән?
«издәмәстәи ер м'екән?
«қылқыдағы кос кўрөң
«қылқышыға алдыршы!
«қыламаи токум салдыршы!»»
- 1495 Бурун дўзгө құрмөгөн,
тўстўт қергә бармаған,
қырға шығалмаған,
қөнөлдү бәйбак қыласып,
кетіп бара қарасып,
- 1500 бет алдына қарасып
кос кўрөңдўң басымән,
кўнў тўнў барады,
қылауминән кўн-өлтўп
қол білмәгән ажалды
- 1505 алданың өзү тўз-өтўп,
әр төбөнўң басына
сылў шығып қараиды.
Көрўнөр заман болмаиды;
бір кўндөрў болғанда
- 1510 аимән кўнгө таласқан
қара төбө көрўндў,
со төбөнў көргөндө
сылўдўң көңлў бұлўндў,
«Аи мўскўн болған енәм аи!
- 1515 «қара төбө қасында.
«баи тәрәк тур басында,
«ала қула саусқан
«қан көргөндәи болады;
«балаңның қалған қерләри

- «сонау бір ңер болады; 1520
«мен тусунан озамын,
«негә карап турамын?»
Енәси сылӯ оздӯрдӯ,
кӯрбәшбә аттың моинӯнан
ңездәи кылып сӯздӯрдӯ, 1525
оңдӯ солдӯ камшылап,
булутгаи ӯштӯ ңамшылап,
кекйдән терї тамшылап,
сылӯ озӯп келгән сон,
аттан тӯсб калады, 1530
тӯсб сала ңылады;
бурулӯп кбрбр кӯнӯ
сбйлбйтӯбӯн тилї ңок,
тустабандәи тола кбз
тбңбрб келїп салады, 1535
сылӯ басын куса калады,
кбтбруп келїп алады,
суға аркалап барады,
канын ңуп алады,
ажудӯң келїп ак дәри 1540
аударып сылӯ ңағады,
тез тїрїлтїп алады,
су басында екәӯ
оїнап оїн кынады.
Ак ңарылбап калады. 1545
Келә ңатыр кемпїр сум
баурӯна камшы тајаныш,
блдӯ дегән баласы,
еңсәп келгән анасы
алдынан шыкты алшаңдап, 1550
блгбн ңергә тїрїлїп,
елдән тїгән панасы,
кушактасып кбрӯстӯ.

- 1555 Бетінан сүжүп обусту,
каигасынан қасады,
алдасы көзүн апады,
атгың ерін алысты,
үшбӯ уруктаі калысты,
уікуда баібак білмәді
- 1560 үстүнө келіп орнады.
Қолдасы еігә барды деп,
қаралы Саін калды деп,
Калмак естіп біләді,
Ыламанмын Қоламан
- 1565 сансыз Калмак қолға алып
Саінды іздәп құрбдӯ,
қатқан қерін көрбдӯ,
үстүнө келіп орнады.
бірдәі бірі турмады.
- 1570 Бір мезгілдә ер Саін
көтөрүп алса басына
қеткән екән Қоламан
шаншар қердің тусуна
Саін тура сасады.
- 1575 «Е кудајым, кудајым,
«блөмүн деп қылмаимын,
«бујұрук қетпәі убајым
«таркамаған болама?
«қалбарынған қунајым,
- 1580 «бабаі Өмүр, бабамаі!
«қаңылдымба тобамаі,
«акыр қаудан боламаі,
«тұғаннап менің казамаі,
«алпыстағы анамаі!
- 1585 «ода қауға барама?
«кудаі қосқан қосамаі!
«онү бір дуспан алама?

- «Ноғайлының кең шәрғә
«Саін есән барама?
«қар бола көр, алдамаі!» 1590
Ер тоқумұн арқалап,
боз атқа келді алдалап,
ер тоқумұн салғанда,
аілын тартып алғанда
ауздүўүн боз ат шайнады, 1595
адамдаі тұрұп саірады.
«Батыр Саін саспашы!
«көп екән деп кашпашы!
«кудаідың берған куатын
«осу қолұ басташы! 1600
«катарланған камалды
«как қармасаң саған серт!
«ок қеткіссәм маған серт!
«қалаңдаін қебәрләп,
«кыздардаін сабырлап! 1605
Ак саут сонда сөйлөдү:
«Батыр Саін қорқпашы!
«бөтөн сөздү айтпашы!
«катарланған камалда
«бузалмасаң саған серт! 1610
«токсан қабат ок қетсә
«ок өткүссөм маған серт!
«сактасын мықтап құдрөт!»
Атымінән сөйлөсұп,
ак саутмінән кеңәсіп. 1615
кемпірмінән сылұға
артымнан қалмаі құр десіп,
камалып тұрған Қалмақты
қабандаін как қарып,
Саін шықты қутулұп, 1620
Ыламанман Қоламан

- кемирінің сылуду
устаі алды умтулуп,
Калмактар туруп кеңәсті.
- 1625 «Каптаі кӯсак боз аттың
«карасын қылкы көрмөстү,
«Саиңда қолға бермәсті,
«алғанымән анасын
«кулан шашын коидүк деп
- 1630 «ат ұстунө салыңыз!
«каман тарга калыңыз!
«тубу шашы қулунса
«даусу шығар шыркырап,
«анасына шыдамаі
- 1635 «Саиң шабар буркурап,
«кашпаңыз сонда тыркырап.»
Ат ұстунө салғанда
анасы сондаі қылады,
улунан отун сурады.
- 1640 «Маған бола келмәші,
«шырағым, қанымда көрмөшү!
«мен қанымән кетәін!
«сенің ұшун, шырағым,
«курбаңдық болуп кетәін!»
- 1645 Алғаны сонда қылаіды:
«Е Саиң атты ерімәі!
«аданың қосқан теңімәі!
«сеннән ары айшылық
«менің шыққан қерімәі!
- 1650 «шыбықтаі боју узун деп,
«алмадаі беті қызы деп,
«ајалда тубу дуспанда
«қызык көрмө, ер Саиң!
«біз кетті деп урусқанда,
- 1655 «мен кетсәмдә аларсын

- «тірі болсаң кегінді,
«екі улұндұ қасыңа ал!»
Шапшасына болмады,
бір еркінә коімады,
алтыс екі перістә 1660
ұстұнә келіп орнады.
Боз аттың басын бурмалап
умтулду Калмакка таман тұралап,
арықтың тасканы,
Калма тың калаі сасканы, 1665
кемпірінән сымұдұ
калаі тастаі кашканы?
куа барып ер Саин
Калмакмінән соғустұ,
ерікпәі қылды соғустұ, 1670
он ұш күн урусұп таусты,
ұстұнә келгән Калмактың
цанды адам коімады,
атын тонұн алдыда,
елінә таман аідады. 1675
Батыр Саин келгәншә,
ел кабарын білгәншә
Бөкөн Баимінән Құжұк Баі
Кубландаға барыпты,
атанып елінә келіпті, 1680
цасанғанда кәітпаған,
сансыз дуспан батпаған,
со сыкылды Кубланда
екәўнән коркұптұ.
«Аі Кубланда батыр сен болсаң 1685
«топ бетін көрмөгөн
«көргөн кісі йкәмді
«маңдајы кулаш ер дегән,
«кас ермән тең дегән,

- 1690 «калған қердән алып кел!
«Өтүргөн қаун тауп бер!
«Үйдө қатқан ақамді
«қау қерінә бастадың,
«кандаі шөлдө тастадың,
1695 «бармасаңда барарсын,
«бармаі нағып қаларсын?»
Кубланда сонда айтады!
«Алдыңа түсұп бараін,
«негә издәмәі қалаін!
1700 «Қалмакка бүлүк салаін,
«Саіның кегін алаін!»
Мың кісіні алады,
аттанып кетіп барады,
аішылық қатқан Қалмакка
1705 барып бір соғус салады,
Қалмакка барса ор екән,
орұ терәң зор екән,
Күжүк Баі сонда айтады:
«Е Кубланда, Кубланда,
1710 «бүйтүп буған турмалык!
«қорққан кісі сықынды
«турұп кеңас қымалык!
«ордан арман өтөлүк,
«Қалмакка тоғус тіжілік.»
1715 Бөкөн Баімән Кубланда
Күжүк Баімән ұшбөу
ордан арман өтөдү,
Қалмакка кіріп кетәді,
Бөкөн Баімән Кубланда
1720 екі батыр кашады,
ордан берімән асады.
Кубланданың мінгән ат
ордан өттү кедірмәі,

Бөкөн Баидың көк ал'ат
арткы ажағы ілінді, 1725
ер токумұн кушақтап
орға тұсұп құтұрды.
Күжүк Баі шапты камалға
көк ал'атты бор байлап,
баурум деп оібайлап, 1730
Калмактың қорған камалдың
бу қағынан шапқаннан
о қағына бір өтгү,
ар қағынан шапқаннан
бер қағына бір өтгү. 1735
Батырлары акырды,
палуандары шакырды:
«Тус тусұна барыңыз!
«берәр аркан алыңыз!
«шабатұдұн қағына 1740
«кермә устаі калыңыз!
«кермәләп устап алыңыз!»
Көздөп турұп Күжүк Баі
аласа кылған арканың
үстүмінән кетәді, 1745
бік кылған арканың
астүмінән кетәді,
тап сегіз күн болғанда
бәрін кырып кетәді,
ордан бір қаң асады, 1750
дарја судәі тасады,
орда қатқан Бөкөн Баі
канмән ағып барады.
Кубланда со батыр
сонда сұрбп алады, 1755
Калмактың елін өрткылып,
топрактаі көшұрұп,

- барлық малын көшүрүп,
қалғыз сол Құжұк Баі
1760 аідап шықты шәрдін.
Калмақтың дан карасын коімаі-ак,
қызығына тоімаі-ак,
касканың көңіу тынған сон,
Калмакка калағаның кылған сон,
1765 пылкыны тұскө салған сон,
Калмактан кегін алған сон
кол тұстөнүп қатқанда
келә қатыр бір адам,
тұрлуқтаі тū бар,
1770 мың кісінің шаңы бар,
артында канша қаны бар.
Кубланда батыр аітады:
«Құжұк Баі батыр барыңыз!
«кандаі дуспан болады,
1775 «алды артын шалыңыз!»
Сонумінән Құжұк Баі
турумтаідаі тұжүліп,
кылармын деп кізініп
карсы шығып келді.
1780 Келә қатыр ер Саін
өлгөн қердән тіріліп,
пілып қатқан Калмақтың
тоғусу бар деп кізініп.
Құжұк Баі ону танымаі,
1785 әкәсі деп оіламаі,
әкәсі көштұ қас бала:
«Іт құрөктұң басы деп
«өлөр қерің осу деп
табандап наіза салады,
1790 Саін сынды әкәсін
танымады со бала

Саин сонда айтады:

«Саин а́кяңмен деді,
«көрсө́лүк кел! деді,
«есән б́сін сен?» деді, 1795
аттан т́сө калады,
Сүрүп на́иза алады.

«Ҙазалы болдү колүма́и,
«ерлік кылған курусүн!
«мунан була́и қолама́и!» 1800

««Курумасын қо́лүң деп,
««Ҙазалы болмас колүң деп,
««а́кяң мунан на́былсын?
««неша́ ердің көрмө́дүм
«бу сыкылды на́изасын, 1805
«көру́п құрмү́н Ҙасаған

««б́р алданың па́идасын,
««а́кяң мунан ө́лмө́дү,
««тек құрмө́гү́н коркпасын!
««бар, Кү́жүк Ба́и! бар! деді, 1810

««Кубландада́и атаңнан
««барып сү́жүншү́ ал! деді,
««тастап кеткән ер Са́ин
««Ҙазылып келді сау деді.»»
Кү́жүк Ба́и колға шабады, 1815

ат а́жама́и барады,
тек салып сонү́ңма́н
Кубландаға келәді.
«Болүп турған бу шакта
«Кубланда батыр күнү́ңү́з 1820

«Ҙазалы болған келіпті
«Са́ин атты ініңіз,
«озүп келдім мен сізгә
«не берә́сіз е батыр?»
««Куанткан үшү́н сү́жүншү́гө 1825

- «тартып піскән торсуктай
«бәү сылу таи бұрул
«рас болса келгәни
«ал сладым мен сизгә!»»
- 1830 Саин сонда келәди,
келгәниң карап Кубланды
танып көрөсүп биләди,
атка минип җеләди,
көп шүкүрдү кылады,
- 1835 атка минип кайтысты,
шәринә таман тартысты,
шәргә есән келгән сон
Ноғайлының көп җуртүн
көрүсүп сәләм көргөн сон
- 1840 Боз Монаи турүп тои кылды.
Аттанған җаун алысып,
көңүлдөрү тынысып,
аман есән кайтканға
алдаға шүкүр көп кылды.
- 1845 Тои таркап кеткән сон
батыр Саин сөйлөдү:
«Енді дүзиб җүрмөлүк!
«колға наиза алмалык!
«Калмакка енді бармалык!
- 1850 «Күјүк Баиминән Бөкөн Баи
«Кубландадаи батыраи
«еки улўңа бата бер!
«қолумўздү берәлик
«ўјўңб бар да җата бер!»
- 1855 Айтканынша Саиның
Кубланда батыр берәди.
«Алда ашсын қолўңдү!
«узун кылысң қолўңдү!
«танып җүргү! е балам!

- «оңүңмінән солүңдү!»
Сүитүп бата бергән сон, 1860
Кубланда батыр кайтады,
еліңа барып со батыр
батырлык курмаи қатады.
Екі улүңүң тусүңда
Саиңдаи батырдың 1865
иргәсін дуспан баспады,
колүңан дәүлөт кашпады,
ел шетіңа қау келсә
Саиң сынды батырдан
Күжүк Баидың ерлігі 1870
анағурлү асады,
екі улүңүң тусүңда
бәріңи дән болдү тірлігі,
үш алашка қажылды 1875
екі улүңүң ерлігі.
Өлгөн қердән тірілгән
Калмакка атын құрүткөн
(бір кудаидың кеңлігі)
Саиң сынды батырдың
сондаи екән кеңәсі, 1880
адамдан артык денәсі.

14. Козу Көрпөш.

1. Өрмөн Бетгің аттанған он сан Ноғай,
бірәүңүң ақылы он сан колдаи,
Мус тауна екі кан келді көшүп
Ертістағи Оруска бодан болмаи.
2. Өрмөн Бетгің аттанған он сан Ноғай,
бірәүңүң ақылы он сан колдаи,
Кара Кан Сары Кандаи баи өгүитү,

- екәү заманында боılık ораi.
3. Өрмөн Беттиң аттанған он сан Ноғай,
бірәўнўң ақылы он сан колдаi,
кўмўс мылтык моiнўнда аңға құрўп
екi кан кызык көрдў талаi, талаi.
  4. Өрмөн Беттиң аттанған он сан Ноғай,
Ертискә кала салды манат тоғай,
ер Козўкәм өтүптў егiз дубай,
бiлiп айткан кiсiгә қажы солаi.
  5. Мус таўна келдiдә конус алды,
баилығы шыккан адам талаi қанға,
буғу марал мен тосўп атаiн деп
Сары Кан буршўн мiнiп аңға барды.
  6. Сары Кан буршўн мiнiп аңға барды,
топта камшы бастырмас қануарды,
кўмўс мылтык моiнўна салды дағы,
тоi төбөнў бет коjўп соған барды.
  7. Тоi төбөнўң басында шығыш турдў,
болқады төңдөрөктө талаi қердi,
көз iшинә алыстан кара көрўнўп
буршўнмiнән булдурлап соған барды.
  8. Сол караның қасына келiп турдў,
сол қердә Кара Баиды таныд'ендi,
буғу марал бiз тосўн аталык деп
тоi төбөнў бет коjўп қарыст'ендi.
  9. Сары Кан, Кара Кан аңға шықты,
екәү аталы деп данға шықты,
тоi төбөнўң басына шығып турса
алдынан буаз марал аң қашыпты.
  10. Сары Кан бiр талайдан шўмдөндў,
қасынан мерғандiгi т'сўнд'ендi,
Кара Кан қасынд'ўкөн, қолўнд'ўкөн,
бу марал сiз ат! деп усунд'ендi.
  11. Кара Кан аттан қарғып т'сө қалды,

- кедiрмi кумуc мылтык бетiнi алды,
буаз марал атпаимын, обалды деп
uidо зайып кумбондо деп кoннун'алды.
12. Кара Кан Сары Канбан тең аттанды,
оууп салып Кара Кан негi атпады,
буаз марал атпаимын, обалды деп
uidо зайып кумбондо деп атпады.
13. Аттан каргыш Сары Кан т'сo калды,
кедiрмi кумуc мылтык бетiнi алды,
карыны цегi сызған буаз марал
со маралды баикамаи басып салды.
14. Аттан каргыш Сары Кан т'сo калды,
кедiрмi кумуc мылтык бетiн'алды,
шек карын шуп алып цегi т'суйп
екi бузау аңрап цетим калды.
15. Аңга шыкты екi кан теңдi болуп,
атыш цыкты Сары Кан ердi болуп,
екi бузау аңрады цетим калып:
бинi балаң аңрасын мендi болуп.
16. Сары Баи Кан екiн табында ендi,
беигадан цуруп келiр бабында ендi,
ак сары бас алдаға кожуп аитып
моинуна к'сiсiн сал цалынд'ендi.
17. Ак кiктi бастаған дегiн екiн,
дегiн атыш етгiрiн цегiн екiн,
со заман калыбы ораи адам
куда болсак кaitiдi? дегiн екiн.
18. Ак кiктi бастаған дегiн екiн,
дегiн атыш етгiрiн цегiн екiн,
сеннiн ул-да меннiн кыз тубанда
куда болсак болаык дегiн екiн.
19. Ак кiктi бастаған дегiн екiн,
дегiн атыш етгiрiн цегiн екiн,
екiумидан тең ул тусада

- кушактасып дос болсык дегән экән.
20. Кара Канман Сары Кан аттанды аңга,
аталы екаў шыкты данға,
бірінән ул біривән кыз тўптў
кудаі тағала салыпты қолүн оңга.
  21. Ак киктің су аты какты деіді,
кызған ісі алдаға қакты деіді,
Сары Каның катыны ул тапты деп,
екі кісі қарыса шапты деіді.
  22. Екі мергән келәді су өрлөсўп,
кўн сўзўн білмәиді көңўлөсўп,
шўжўншіләп екі адам келсә қетіп,
Сары Кан димсә шапан берді шешіп.
  23. Екі мергән келәді су өрлөсўп
кўн сўзўн білмәиді көңўлөсўп,
екаўн тең разы кымаін деп
тағы берді астынан атын тўсўп.
  24. Екаўн шўжўншіләп келдің деіді,
кудаі аі бір қуанышты көрдўм деіді,
мыныңмінән коімаімын екаўңдў
ўидөн барып берәрмін қўз өлгөидў.
  25. Ак киктің суаты какты деіді,
кызған ісі алдаға қакты деіді,
Кара Каның катыны кыз тапты деп
екі кісі қарыса шапты деіді.
  26. Екі мергән келәді су өрлөсўп,
кўн сўзўн білмәиді көңўлөсўп,
шўжўншіләп екі адам келсә қетіп,
Кара Баі камка тонўн берді шешіп.
  27. Екі мергән келәді су өрлөсўп,
кўн сўзўн білмәиді көңўлөсўп
екаўн тең разы кымаін деп
Кара Баі тағы берді атын тўсўп.
  28. Екаўң шўжўншіләп келдің деіді,

- кудаі аі бір куанышты көрдүм деиді,
мыныңмнән коимаимын екаўндў,
мендә үйдөн берәрмін құз олғбиді.
29. Сары Баі үігө карап қелді деиді,
екі адам шўжўншілап келді деиді,
шўжўншігә ат бергән қалғызының
ігілігін көрмөі-өк өлдў деиді.
30. Сары Баі үігө карап қелді кейіп.
ат берді шўжўншігә ойнап күлўп,
шўжўншігә ат бергән қалғызының
ігілігін көрмөі-ак қалды өлўп.
31. Бірәў басын сўөп сонда қалды,
бірәў оібаі салып үігө салды,
Сары Кан өлдў деп барғаннан сон
қас босанған беішара беірәт болдў.
32. Кожалар ала қағас қат оқуідў,
өлўм шыққан үілөргө қат оқуідў,
токсан саба толтурўп сол Кара Кан
Сары Каның ўжўнө бат'оқуідў.
33. Кул кутан куру сөзгө семірәді,
қаман қатын қас бала не біләді,
әкәдән қаста қалған ер Козықам
іт тістәгән сўөктў кемірәді.
34. Кара Баі сонда кетті қуртўн қыып,
абдан бегләп көңүлўн тастаі тұжўп,
қызымды қетім ұлға бермәимін деп
Мус таўнан көшө қашты тўндў өтўп.
35. Біләр конус алады салкынмнән,
қара сауру Іболар талкымнән,
қызымды қетім ұлға бермәимін деп
Кара Баі көшө қашты қалкымнән.
36. Кара Баі қылық аідаіды көш соқўнан,
токсан кул келәді көшўн қандап,
заманым әлдәі қандаі болады деп

- кезѣң асты тўбсўн кос куискандап.
37. Будан бўрул дўгўрбўр бабымїнан,
цездї аї балга цоғалтты сабымїнан,
цесїрї цетїм улдўң кетѣмѣ! деп
Таїлак Бї кеңѣс кылды табымїнан.
38. Касы сулў кўрўнўр муртўмїнан,
ак кў оїнар балапан кўлўмїнан,
цесїрї цетїм улдўң кетѣмѣ! деп
Таїлак Бї кеңѣс кылды еїмїнан.
39. Кїсѣ сулў кўрўнўр белїмїнан,
ак кў оїнар балапан кўлўмїнан,
цесїрї цетїм улдўң кетѣмѣ! деп
Таїлак Бї кеңѣс кылды цуртўмїнан.
40. Кара Баї сол кўшкўнўн арман ѳттў,
Шыршыкмїнан Бас Судан кўкшўї ѳттў,
Азрѣттїң таўнан аса кўшўп
Шолак Корған Кара Кўї цергѣ цеттї.
41. Кара Баї сол кўшкўнўн арман ѳттў,
Шыршыкмїнан Бас Судан кўкшўї ѳттў,
цетїм улдўң цесїрї кетѣмѣ! деп
Таїлак Бї он бїр кїсї соңўнан кўп цеттї.
42. Кара Баї тїптї кетїп Калмак болдў,
бојўн сол цер аулакка салмак болдў,
артынан Таїлак Бї он бїр кїсї
кезѣ кўп ѳзўн баїлап ат тонўн алмак болдў.
43. Кара Баї тїптї кетїп Калмак болдў,
бојўн сол цер аулакка салмак болдў,
елдїң бѣрї цау болўп кетпѣїмїз деп
тағы да царым кїсї Калмак болдў.
44. Кара Баї со кўшкўнўн арман ѳттў,
арман кулға сўїлсепўї елдан не ѳттў?
Куба Белдїң ўстўнў бїр кўн тўнўп
кулун таї сары цонда шўїлсеп ѳлдў.
45. Кара Баї со кўшкўнўн кумға келдї,

- тўёнўң комўн алмаи Шуға келди,
Бетпәктің даласына келгәннән сон,
су таппаи кулун таји шөйдөн өлдү.
46. Кулун тајым кырылды тамам Кодар,
бір су тауп берсәңши маған, Кодар,
осу җердән бір судү тауп берсәң
Ак Бајанды берәрмін саған, Кодар.
47. Кодар Кулдүң мінгәни кўрөң азбан,
ајағын аксаи басып коразданған.
Кара Баидың бір айткан сөзүминән
тоғуз кудук Кодар кул җалғыз казған.
48. Кара Баи со көшкөннөн арман өттү,
арман кулға сөйлөспөи елдән не өттү,
со көшкөннөн тўөнўң комўн алмаи
Узун Булакта җаткан җергә җетти.
49. Кара Баи сол көшкөннөн арман өттү,
арман кулға сөйлөспөи елдән не өттү,
мунўң барған җерин сол көрбін деп
сонда Аибас кул артынан ерип кетти.
50. Кара Баи сол көшкөнўн тағы салды,
Кодар кулдүң оиласам җок арманы,
со көшкөннөн тўөнўң комўн алмаи
Абылайдың Көкшө Тау соған барды.
51. Шаңаракты көтөргөн калам деиди,
адамзатка бујурған сәләм деиди,
Кодар җан җаксы конүс тауп берсәң
Ак Бајанды берәрмін саған деиди.
52. Кодар кул со заманда җаның ери,
токсан кулдүң ишиндә көк җал бөрү,
җаксы конус Кара Баи мен табан,
алты кулаш бедәўдү екпәл бері!
53. Кодар кул сол бедәўгө миніп алды,
өкі месті байланып суға барды,
Кодар кул сол бедәўгө мінгәннән

бултур кабын кедірмәи Кус Мурунға барды.

54. Кедірмәи Кус Мурунға җетип барды,
үйдө җаткан Бајаны көңүлүнө алды,
Кус Муруннан болҗаиды Аја-Гөздү,
абып җаткан Аја-Гөз суға барды.
55. Абып җаткан Аја-Гөз суға барды,
екі месті толгүрүп күйүп алды,
Аја-Гөздөн бедәүдү бір каптырып
екі месті байланып кайта салды.
56. Кара Баи, судү тауп келдим деиди,
сондаи җаксы конустү көрдүм деиди,
бедәү тартып месимди җүрөлмөдү,
азап көрүп далада өлдүм, деиди.
57. Каиснас кара болат емәнд'енди,
Кара Баи кетип калды төмөнг'енди,
күн барынан түбсүн комдап алып
Аја-Гөздү бет којуп дөнөлд'енди.
58. Кара Баи Аја-Гөзгө келди җетип,
җетип түөнүң комүн алды шешип,
Аја-Гөздө җаксы конус тапканнан сон
Калмактан киши шүжүншиләп келди җетип.
59. Манап Кандың шүжүншиси келди деиди,
Бајан Сулүдү балама берсин! деиди.
Бу Бајан биләгәнин билмәимин деп
Кодар билсин Кара Баи депти деиди.
60. Манап Каның шүжүншиси келди деиди,
Бајан Сулүдү балама берсин деиди,
Кодар кулға күш көп болғаннан сон
Өсөмдө ак Бајанды бермәимин деиди.
61. Манаптың үәзирі кайтып барды,
Кара Баидың акылын тартып барды,
Кодар дегән бир кул бермәиди деп
со җубапты Манапка айтип барды.
62. Ерүликка шакырдым келсин! деиди,

- менің кызығымды көрсүн! деіді,
Кодарға бу сәләмді айта бар! деп
Баянды улума берсін! деіді.
63. Менің кызығымды Кодар көрсүн! деіді,
Баянды менің улума берсін! деіді,
менің тағы қалғыз қыз бар еді коі
Кодар қан сол кызымды алын! деіді.
64. Шакырған сон Манапка бараин-да,
еруліккә кызыған көрбін-дә,
қан қарлығы тегіндә болмаиды,
амалым қок Баянды берәин-дә.
65. Шакырған сон Манапка бараин-да,
еруліккә кызығын көрбін-дә,
көрөрүмө келбәтә теур болса
Манаптың қалғыз кызын алаин-да.
66. Шакырған еруліккә соған құрдү,
үжүндө еркәк адам калмаи құрдү,
қер аулакта Баянға сөйлөскөлю
Аибас кул үи қағына кайта құрдү.
67. Аибас кул үигө карап құруп келдә,
қаксы сөздүң баларын билп келдә,
үй аулакта Баянға сөйлөскөлю
Баяның күимөсүнө кирп келдә.
68. Сен қаман кул күимөмө негә кирдә?
алыс қердән қубаптан нең билдә?
қаман кулдар билмаисин кетәримдә,
Кара Баидың көп кулу сениән өлдү.
69. Е Баян қан сөз айтамын аңда! деіді,
кеи минәзәң өзүңнүң тарма! деіді,
сені Манаптың қалғыз улүна бермак болдү,
атастырған қеріңиз барма? деіді.
70. Акәмиз қас күнүндө Мергән екән,
талаи аңды атыб-ак құргөн екән,
аңда құруп бир кабан қолдас болуп

- сонўң қалғыз улўна бергән екән.
71. Сен Козықамнїң Бајаны сен едїң аї.
Сары Баїдың інісі мен едїм-аї!
өзүңнөн таза қубап есіткәлі,
елїдә ерїп соннан құрбдўм-аї!
72. Е ікім бу тіліңә сенәін-аї!
ікімгә бурунғўмнан көнбін-аї!
аппарып Козуқамгә табыс кылсаң
колўмнан алтын құсқ берәін-аї!
73. Е Бајан қан бу қубапты аїтаін! деп,
сенїңдї ақымыңды тартаін! деп,
аузўннан таза қубап есіткән сон
мен құрбмўн ўжўмө кайтаін! деп.
74. Е ікім бу тіліңә сенәін-д'аї,
ікімгә бурунғўмнан көнбін-д'аї,
Козықамгә аппарып табыс кылсаң
алтынды тақіамды берәін-д'аї.
75. Е ікім бу тіліңә сенәін д'аї,
ікімгә бурунғўмнан көнбін-д'аї,
өз көзўмдөі Козуқам көрсўн-аї деп,
алтынды домбрамды берәін-д'аї.
76. Аїбас сол сәләммінән бәрїн бердї,
азығы таусўлмастаї салып бердї,
құрўк қаксы аттарға мініп алды,
асыл қаксы кїмнән алып бердї.
77. Асыл қаксы кїмнән алышт'ендї,
құрўк қаксы аттарды мїнд'ендї,
бір Ысты бір Теләў кошшы кылып
Аїбас кул ўї аулақты дөнөлд'ендї.
78. Аїбас кул сол салғаннан тағы салған,
бір Ысты бір Теләўдў қолдас кылған,
кол көбдїя қаннан т'сўп калып
мунау Сандык-тас дейтўғўн қер соннан калған.
79. Аїбас кашты бес тор ат бедәўмінән,

- бір Ысты қолдас қалды Теләумінән,
заманым әлдәгіндәи болады деп
бір қысқаш бір балға алды егәумінән.
80. Аібас кул сол салғаннан тағы салған,
бір Ысты бір Теләудү қолдас қылған,
көс ат қалған бедәу тұрұп қалып
Цауртағы деітүбүн сонан қалған.
81. Аібас кул со салғаннан тағы салған,
бір Ысты бір Теләудү қолдас қылған,
көл бакыры кабыман конұп алып
Теміршіман Казан-кап сонан қалған.
82. Аібас кул со салғаннан тағы салған,
бір Ысты бір Теләудү қолдас қылған,
қорға кунан бір қердә тұрұп қалып
Цаур-қорға деітүбун сонан қалған.
83. Аібас кул сол салғаннан тағы салған,
бір Ысты бір Теләудү қолдас алған,
арықтаған бір айғыр тағы қалып
Шыбар-айғыр деітүбүн сонан қалған.
84. Аібас кул сол салғаннан тағы салған,
бір Ысты бір Теләудү қолдас қылған,
ағып қатқан суға домбра кетіп
Домбра-кетқан деітүбүн сонан қалған.
85. Аібас кул сол салғаннан тағы салған,
бір Ысты бір Теләудү қолдас қылған,
бір ұжуктаған қеріндә такіа қалып
такіа қалған Моіншак-тау сонан қалған.
86. Аібас кул сол салғаннан тағы салған,
бір Ысты бір Теләудү қолдас қылған,
көк қамшысы артынан т'сұп қалып
Қамшы дегән өзән су сонан қалған.
87. Аібас кул сол салғаннан тағы салған,
бір Ысты бір Теләудү қолдас қылған,
Тоқыраұн бөјүнда үш күн қатып

Токыраўн боида сонан калған.

88. Аібас кул со салғаннан тағы салған,
он кўншўйўк дердәрдә бир кўндө алған,
со салғаннан келәдә тизгін тартпаи
Мус таўндағы өзўнўң ўигө барған.
89. Оипаң дергә кар цауса белән кўртўк,
тораш'ат цорталмады маідан килкип,
Мус таўнда Аібас кул ўигө барса
сонда Цаңы шығады бетін цыртып.
90. Цецгәшә кудаи сактап келдим аман,
бурунғудаи боларма бизгә заман,
биз кеткәли талаи ак кўн боп кетти,
аман есән цўрм'екән цалғыз балаң?
91. Кўнўндө санаимын шырағыма,
Мекәдәгә бир ағаш пырағыма,
онў еситсә бу цалғыз турмас мында,
сўк сөздў т'сўрмө кулағына.
92. Козыкәм цўз баламан оин салды,
Ыстыман Теләўдў ертип алды,
келдидә цўз баламан урус салды,
цўзўнўң как цартысын цығып салды.
93. Цўзўнўң как цартысын цығып салды,
Ысты ағасы Козукәмгә болуспаи турўп калды,
маған негә болуспаи турдўң сен? деп,
Козыкәм Ысты ағасын каға салды.
94. Кў цетим бу кылығың цөнбөдў деп,
сенән менің көңўлўм кемб'едә деп,
каран турған кишини урўп турўп
Ак Бајаннан айрған менб'едим деп.
95. Козыкәмнің колўнда алтын асык,
целә цатыр Козыкәм балпан басып,
алтын сакам берәин ол тапшака!
аитып бер әлигидә катка басып!
96. Цатканыңнан турғаның којандаи,

- көкүрөккө бу сөзүң ајандаі,
сен сурасаң Козыкәм мен аітамын,
акаң коскан кет кудаі Бајандаі.
97. Козыкәм оін оінар дүкөн курұп,
ашұланса кетәді топтұ бузұп,
алтын сака келәді, тастаі, тастаі,
бір кемпірдің өрмөгүн кеткән ұзұп.
98. Кү қетім бу кылығың қөнбөдү деп,
сенән менің көңүлім кемб'еді деп,
карап турған өрмөгүн ұзұп кетіп
Ак Бајанды айған менб'едім деп.
99. Со кемпірдің қасына қакын келді,
өрмөгүн келді дағы қалғап берді,
алдап карап арқаға қакқан болұп
енәкә әлігіңді айтшы деді.
100. Бу бала менімінән ерәғәскән,
өзү қетім бір сорлұ күнұң кешкән,
Кара Баі Мус таунан асып кеткән,
Кодур дегән бір кулұ еріп кеткән.
101. Он сан Ноғай болғандаі Өрмөн Бет ол,
өрдүң қар' ағашы болғанда бөктөрлөр ол,
қызымды қетім улға бермәімін деп,
Кара Баі көшө қашып кеткәні ол.
102. Қаңқыдап қаз келәді, атаін-да,
бідаі қуру қолұннан татаін-да,
атым саіла, шешәкә, тонұм саіла!
акаң косқан Бајанға қетәін-дә!
103. Қалыңын қар'ағашын қараітады,
Бајаның қара шашын талаітады,
Бајан дегән сөзүңдү қаңа есіттің,
қағы тұскұр құғұрмақ кім аітады.
104. Бу сөздү қас аітады, қәрі аітады,
қымылдаған қандардың бәрі аітады,
асық оінап құргбндө бала аітады,

- өрмөк каккан бір кемпір қан айтады.
105. Қаңа шыққан солқулдақ талма, балам,
тілімді алсаң бу қолға барма, балам!
қетім улдұ тентіріп әлсүн деіді,
кемпір тұтұлі шал айтса нанба, балам!
106. Мен Бајанға барармын күн кәйтқанда,
мында кәйтп кетәрмін қыл кәйтқанда,
шешәкә, өзгө өзгөсүн нағылаи?
саі сүбгүн сырқырар кісі айтқанда.
107. Кара булут келәді маңдаі болұп,
кескән қажын қатады қеңдәі болұп,
мыны саған сыр қылып айтқан кісі
кара шашы қажылысын мендәі болұп.
108. Қас күнүндө құрғөнмүң қаіға деіді,
нешік амал қылармын аіла! деіді,
ер қеткәлі көзүмө көрүнбәіді,
шешәкә, сенің малың кәйда? деіді.
109. Тоғуз мың дәўрөн өткөн тоқсан қатар,
атаңнан қалқы түдүң өзүң Татар,
қаста қалған қалғызым ер қетсін деп
біткән малдың бәрі дә отта қатар.
110. Темір кебіс Қозықам кііп алды,
темір таяқ қолуна устап алды,
екі етәгін белінә тұрұп алып
отта қатқан малына қајау салды.
111. Баіғамбар біздән бурун өттү деіді,
тіләўлі арыстан қамалға қетті деіді,
толұп қатқан бір қойға келді дағы,
бу қойұңуз кимдікі депті деіді.
112. Кім айтар қалшылықпан күн өтсүн деп,
қылаімыз Сары Баіға ким қетсін деп,
Сары Баідан Қозұқам қалыб-еді,
бағып құрбмүз бу қойдұ ер қетсін деп.
113. Қойдұ баққан ағалар сен едің деп,

- үйдөн шығып мен қајау келәмін деп,
ер ңетсін деп бу койдү бағып құрсөң
қаста қалған қалғызың мен едім деп.
114. Карағым, ңетім қалдың қандайыңнан,
өзүң Татар солқулдақ сондайыңнан,
қаста қалған қалғызын таныған сон
іскілап қылады маңдайынан.
115. Өзү қајау Козықам келдім мојұп,
малын көрүп көңүлү кетті тојұп,
қаста қалған қалғызын таныған сон
коішылар тоі қылды кошқар сојұп.
116. Өлөңнүң ақікат қараі деді,
сегіз ужбак беісін сараі деді,
үйдөн шығып келәмін әлі қајау,
қылқы қонү, ағалар, қалаі деді.
117. Заман ақыр болғанда күтүр шатыр,
арқы аулдүң қоңур қолүм үйдөі татыр,
қылқы қонүн, шырағым, сонан сура,
Кара Сеңгір баурүнда сір қатыр.
118. Баіғамбар біздән бурун өттү деіді,
әр кім әлгі бір зауал ңетті деіді,
толүп қатқан сіргә кез болдү-да
бу сірің кимдікі депті деіді.
119. Кім аітар қалшылықпән күн өтсүн деп,
қылаімыз Сары Қаңа бір ңетсін деп,
Сары Қаннан Козықам қалып еді,
бағып құрөмүз сірді ер ңетсін деп.
120. Үйдөн шығып мен қајау келәмін деп,
сір бакқан ағалар сен едің деп,
ер ңетсін деп сірді бағып құрсөң
қаста қалған Козықам мен едім деп.
121. Карағым, ңетім қалдың қандайыңнан,
өзүң Татар солқулдақ сондайынан,
қаста қалған қалғызын таныған сон

- Іскіләп ылады маңдајынан.
122. Өзү җајау Козыкәм келдiм мојуп,
малын көрүп көңүлүм кеттi тојуп,
җаста калған җалғызым таныған сон
сiршi-дә тоi кылды бука сојуп.
123. Бiр җаксы бiр җамандык ораi деiдi,
җастан беiнәт көп көрдүм талаi деiдi,
җидөн шығып келәмiн әлi җајау,
ағалар, җылкы җөнү калаi деiдi.
124. Болғанда заман акыр күтүр шатыр,
аркы аулдүң қоңур қоғум җидөi татыр,
карағым, җылкы җөнүн сонан сура,
Сары Судүң бојунда тўбң җатыр.
125. Баiғамбар биздән бурун өттү деiдi,
әр кiм елгә бiр зауал җеттi деiдi,
толуп җатқан тўөгө кез болдү-да
бу тўбңүз кiмдiкi дептi деiдi.
126. Кiм аитар җалшылыкпән күн өтсүн деп,
җылаiмыз Сары Канға кiм җетсiн деп,
Сары Каннан Козыкәм калып едi,
бағып җүрөмүз тўбнү ер җетсiн деп.
127. җидөн шығып мен җајау келәмiн деп,
тўб баккан ағалар сен едiң деп,
ер җетсiн деп тўбнү бағып җатсаң
җаста калған Козыкәм мен едiм деп.
128. Карағым, җетiм калдың кандајыңнан,
өзүң Татар солкулдак сондајынан,
җаста калған җалғызын таныған сон
Іскіләп ылады маңдајынан.
129. Өзү җајау Козыкәм келдiм мојуп,
малым көрүп көңүлүм кеттi тојуп,
җаста калған җалғызым таныған сон
тўбшүiбр тоi кылды бұра сојуп.
130. Өлбңнүң акiкаты җараi деiдi,

- сегіз ужбак беісін сараі деіді,
ўидөн шығып келәмін әлі қајау,
пылқы қону, ағалар, калаі? деіді.
131. Шаі бисәр кайнағанда самасында,
қамандық каспән қбздұң арасында,
Аіры Сакал ішіндә бағып құрғон,
қылқың қатыр ак даіра қағасында.
132. Қылқысына Козықам келді деіді,
бітқан малдың бәрін көрдү деіді,
сан қылқының ішіндә таңдап құрұп
құрққбіді астына мінді деіді.
133. Қылқысына Козықам келді деіді,
бітқан малдың бәрін көрдү деіді,
қырк биәні екпәліп тізіп алып
ўигө карап сонан сон құрдү деіді.
134. Кырк биә екпәліп кіргізді енді,
елімнән құртұна білгізді енді,
акы тегін бәрінән сураін деп
бәрін дә қосун қосун кіргізді енді.
135. Азығыңды артарға тұб ал, балам!
азығыңа бір семіз биә ал, балам!
тілімді алсаң осу қолға барма, балам!
Кара Баидың Кодары кыжал, балам.
136. Аркар атар мерған-дә мұзўнб,
наіза сынар шаншканда уңгусұнда,
алардан акы тегін сураін! деп,
кыз бос бала келіпті курбусұна.
137. Өзбн судұң қағалаі бітәр камыс,
ажағы қорға малдың келәр шалыс,
қанды кісі қесәрін қибәрәрмә?
ат басына соғуссаң болар намыс.
138. Атаңнан қалқы тұған ер едің деп,
тең курбуңнұң ішіндә сер'едің деп,
мен айтпасам сырымды кім айтады,

- Кара Козы курдасың мен едім деп.
139. Бу кўрөңкөбі мінүгө қарамаіды,
қаман аталысқа баралмаіды,
Козықам қаксы ат табалмасаң
Бајан Сулүдүң қолүна баралмаідың.
140. Сары Баидың қаксы ат екаў деіді,
ак буршүн көк буршүн екаў деіді,
әкаңнің өзү өлгөннен сон
аспанға ушқан ол екаў деіді.
141. Мус таўнан ар қағында барсаң деіді,
қеті ашылық қерғә келсаң деіді,
алтын астау күмүс астау бар болар,
сол екі ат тауп барып аласаң деіді.
142. Козықам Мус таўна барған екан,
екі буршүндү астаумінан тапқан екан,
екі буршүн ат мініп алып,
шауп барып ұжүнө қайтқан екан.
143. Каіспас кара болат емәнд'енді,
Кара Баі кетіп қалды төмөн деіді,
кеңшілік шешәсі бермәған сон
ыңыршақ ергә мініп қөнөлд'енді.
144. Ер Козықам аттанды тауба етіп,
шешәсі сонұң қылар есан қет деп,
екі емшәгін алдына тең шығарып,
дым болмаса мынаны емә кет! деп.
145. Карағым, бу барғаннан кош барғаісын,
етәгін алтын тонұң бос салғаісын,
кыз кызығы, карағым, кыін болар,
үідө қалған шешәңді ескә алғаісын.
146. Шешәкә, бу барғаннан кош бараін!
ешәгін алтын тонұң бос салаін!
намысыма барамын қуртүм ұшүн,
тірі құрсөң, шешәкә, ескә алаін!
147. Аман да бол! деіді дә кетті деіді,

- көз ңеткїзїз даїрадан ыттў деїдї,
со ңўргбнбн келїдї тїзгїн тартпаї,
• келїп-ак талаї ңергї ңеттї деїдї.
148. Козыкїм азығына маї алады,
ңўрб берсї кбп ңергї таїанады,
алтын кудук алдында каїнап ңатыр,
малып алса аїдары боїалады.
149. Кара Баї аўбл бастан куїуўыптў,
ак буршўн кбк буршўнман моїуўыптў,
салка ңортўп келгїндї ер Козыкїм
тағыда бїр кемпїргї ңолўуўыптў.
150. Кемпїр аїтты: е балам, кїрїң! деїдї,
азїр ас бар, ишїңїз ўїдб деїдї,
атың арык бқлғанда ңўзўң сары
нағып адамсын сбїлб! деїдї.
151. Мїнгїндї атым астында актап кермїн,
далада ңортўп ңўргбн бїр ермїн,
менї сурап нетїсїн, аї енїкї?
аулўн Кара Баїдың їздїп ңўрмїн.
152. Калаї калаї сблбїсўн кан кылғандаї,
Кара Баїдың аулўн тал кылғандаї,
т'сб калып атыңның демїн алдыр,
аулў ўїкбн каның табылғандаї.
153. Аїагбздўң боїўна бїтїр каїын,
муңдў болған Баїанды убатаїн,
тўрб-гїлїп аулўнўң ңбнўн кбрсбт,
атымды бїрї тола сўтаїн.
154. Мїнгїндї астында атың кердї, балам,
кїгїн тонў алтынман зердї, балам,
Кара Баїдың аулўн кбп сураїсын,
Кара Баїдың нең едї балам?
155. Мїнгїн атым астында кер, енїкї,
кїгїн тонўм алтынман зер, енїкї,
Кара Баїдың аулўн кбп сурасам

- Бајан кыздың кўјоў мен енака.
156. Бір сөз айтсам баламау кўлөрмўсўн?
біздікіндә ајал кып қўрөрмўсўн?
Бајан кыздың кўјоў сен болғанда
кіндік енаң мен едім біләрмісін?
157. Енака. со сөзўнө кўлөмөдўм,
ајал кып сиздікіндә қўрөмөдўм,
Бајан кыздың кўјоў мен болсам-да
кіндік енам сиз болсаң біләлмәдім.
158. Енакам, көсөт десәм ерінәді,
тўрө-гәлсаң бір қері кеміләді,
еркін көзўм қетпәді, еі енака,
караултўп бір нерсә көрўнөдў.
159. Ерінәді деід'екән сенің ојўң,
сәрсәмбі кўн кылады кыздың тојўн,
караултўп көрўнгөн атаң бојў
касындағы Кар' Адыр қаіған којўн.
160. Караултўп көрўнгөн Кара Баіма?
Кара Баіды көрсөтөр тәңір барма?
Кара Баідың аулўна барған болсам
Бајан дегән бір сулў кызы барма?
161. Ата тегін аітамын тең білгәндәі,
акылымды аітамын қөн білгәндә,
Кара Баідың ўјўнө әўөс едім,
Бајан дегән кызы бар мен білгәндәі.
162. Менің айтқан сөзўмдў костап барсаң,
атыңмивән товўндў тастап барсаң
өзўң тағы кубулўп ташша болўп,
бетіңә қаман кім устап барсаң.
163. Козыкам айтты разымын бу сөзўңө,
тәўөп кылып қўрө бер оң көзўмө,
кекілімнән бір кылды тутатқанда
сонда баіда болармын мен өзўңө.
164. Козыкам атын тастап қўрө берді,

- бiнәкардаi есәдi кара җәрди,
салка җортүп келгәндә ер Козукәм
Кара Баидың малына тўшар келди.
165. Мингәни ер Козыкәм кер кулады,
кер куланың саурусүн тер кылады,
Кара Баидың койшысын устап алып
буттан алып ташшасын җергә урады.
166. Со ташшаның кiмiн кiп алды,
сыкылы со ташшадаi бола калды,
бурун койдү җаимаған сорлү шiркiн,
аул җөнүн бiлмәi сол кешкә калды.
167. Кара Баi келә җатыр җер сабалап,
астындағы җок шоланы бек төбөлөп,
мунша койдү сен тўндө екпәлдiң деп
ашуланып келәдi бiр дәмә деп.
168. Көбәнәктiң бiр шетiндә ујуктаппын,
кўнгө бўитөп карап ујуктаппын,
адастым деп, Кара Баi, сөгө көрмө!
Әлидә болса аула җуктаппын.
169. Азрак аттың басын тарт, Кара Баi!
шапшандрак ўјўңо кәйт, Кара Баi!
бўгўнгў кўн карыным ашып келди,
ат җалында җаулауҗа ас, Кара Баi!
170. Ат минәсiн, Кара Баi, бек тағалап,
аксак каскыр аулўңда җўр сығалап,
кўбас ингән ўјўңдө шөгўп җатыр,
бошша таилак җўрөдў җар җағалап.
171. Судўң көркў көк ырҗаi талды деидi,
адам көркў кiмiнән малды деидi,
шапшандрак ўјўңо кәйт, Кара Баi!
тоҗаида кашағаның калды деидi.
172. Бағана бесiн едi мен кеткәлi,
кабағыңа карадым ер җеткәлi,
ат җалында җаулауҗа ас деидi кой,

- оібаі, балам, ташшаңның ол не еткәні.
173. Ұжұңо шапшандрак кәйт дегәні,
азрак аттың басын тарт дегәні;
ат қалында қаулауға ас деп айтса
ат ұстұнбн темәкә тарт дегәні.
174. Қас алт'аі, кыс алт'аі он екі айд'айтканы,
бошша тәілак дегәні бізд'айтканы,
күбас інгән дегәні шешәмд'айтканы,
аксак каскыр дегәні ташша тағы.
175. Бајаның зерәілі коі болған екән,
ол коі Козыкәмді таныған екән,
бір ајағымды аксап кала берәін деп,
сен Бајанды шақырып ал дегән, екән.
176. Кара Баі ертән турұп какырады,
Бајаның кара нары бакырады,
қол ұстұндө зерәілі коі калды деп,
Козыкәм ташша болұп шақырады.
177. Қаілау Кара Баідың Сары-беідә,
кара қорға салдырып Бајан келді,
не еткәсін сындырып, шынак ташша,
којұмдұ шапшандрак ап бер! деіді.
178. Коңур коілұң қасына Бајап барды,
артынан ер Козыкәм тағы барды,
којұн алып алдына оңғөрткөн боп,
Бајаның такымынан шымшып салды.
179. Коңур коі устаіды деп кашпа деіді,
ташша кул устаған сон саспа деіді,
іт шіркін демәс астан өмұш қылып
шымшығаның не еткәнің, ташша деіді.
180. Козыкәм қбк буршұнға мінді деіді,
қат інінә қызы тұлкұ енді деіді,
іткә кімді теңәісін аңкау беібак?
әкәң қосқан асық қар кімді? деіді.
181. Ташша кул менің қарым сен деім еді,

- зәўдө мында келсә өлмөим еді,
менің қарым сол мында нағып келсін?
ўжўндөгў шешәсін кемдәим еді.
182. Шешәмнән білмәидің мә кеткәнімді?
даірадан көпўр салып кеткәнімді,
аітып турсам білмәісін аңкау беібак,
артыңнан ташша болўп кеткәнімді.
183. Көш алдына мінгәнім кўрөң қорға,
кулағына кыз тағар алтын сырға,
сен ташшаның көңўлўң өскөн екән
басыңды алдыраин токсан кулға.
184. Мінгәнім көш алдына кўрөң қорға,
кўнўндө өтўп барады қылдан қылға,
мың бір әлім сөз айтсам бурулмаимын,
енді бар-да! тіјә бер Кодар Кулға!
185. Козыкәм мінгәні актан керді,
Бајан кыз көрўш'едің мендәі ерді,
бір сөзўнўң ішінән кып алды-да
кырын карап қөн тартып қўрө берді.
186. Кеш болўп Бајан қан ујуктап барды,
ер Козыкәм кўімөсўнө кіріп барды,
кіріп барып қердә қатқаннан сон
кўімөсў кўндөі болўп қарык болдў.
187. Бајан қан со қарыктан ојанд'енді,
тўрө-гәліп таң атты деп оіланд'енді,
таң атты деп тыскары шыкқаннан сон
кап кара тўн болғаның көрд'енді.
188. Таң атқан қок екәнің көрдў деіді,
каітып барып кўімөсўнө кірді деіді,
ер Козыкәм тўндө сонда қатып
алтынд'аідары шығып қарык болдў деіді.
189. Сенімән танымадым қалғызымаі,
кәдірінді білмәі қўрдўм шырағымаі.
басын кушактап тізәсінә салды дағы,

- ташша болуп не келдің шырағымаі.
190. Шешәкә, бір куанышты көрдүм деиді,
ер Козыкәм ұжұмүзгө қетті деиді,
сіңілімнән күйөмгө кел құғұрұп.
шырағым қасында қаттым деиді.
191. Шешәкә бір куанышты көрүп алды,
Бајанман Козыкәмді көрүп алды,
сіңілісіннән шешәкә қол ұстасып
бесау сағынып бу қердә отуруп қалды.
192. Мен Козыкәмнің Бајаны мен едім-аі,
Сары Баідың қанғыз улұ сен едің-аі,
әкәмнән Сары Баі қолдас болуп
со қаңғыз улұна мені берған-аі.
193. Бајанннән Козыкәм қатты екау,
белдән төсөк алтын шымылдык салды екау,
ішіндә екау қатып ойнап күйүп
алма шекәр деп турдү екау.
194. Бајанннән Козыкәм қатты деиді,
белдән төсөк алтын шымылдык салды деиді,
түрө-ғәліп ертән тамақ ішкән сон
көңүлү сонша қаксы болдү деиді.
195. Бір қердә қатқанын көрдү Кодар,
көрдү дағы қаксыларға айтты Кодар,
Бајан қан ташшамән бір қатыр деп
қлған қаксыларға айтты Кодар.
196. Бір қердә қатқанын көрдү деиді,
көрдү дағы қаксыларға айтты деиді.
Ташшамән қатқанын білғаннән сон
кім болсада ташша келсін! деиді.
197. Козыкәм қатқан қердән турған еқан,
алтынбән кұмұс тонүн кігән еқан,
көк буршүндү ерләп алып соған мінді,
Бајан қанннән екау құргөн еқан.
198. Алтынннән кұмұс тонүн кід'енді,

көк буршүндү ерлөп алып мінд'енді,
әдәмлігі күнмән айдай болуп
алтыс канат үйгө четті енді.

199. Үйгө четіп Козыкәм аттан т'сүптү,
есікті ашып Козыкәм үйгө кіріпті,
алтын шымылдык ңергә ңажып отурдузүп
іш мырза деп араппан сарап усунүптү.
200. Ер Козыкәм ішкәннән сон мас болған,
ажағы шалынып ңыбылаин деп анда турған,
тыскардан Бајан ңабығын ашып карап
ңур Козыкәм шык енді деп шақырған.
201. Бајан ңаның көзүгө көзү тусүп,
көзүгө тусүп ңелбаун түрдү басып,
шаңрактан карғып шығып кетіпті,
Бајанман екау атына ңурдү мініп.
202. Козыкәм көп ңергә кетіп калды,
арап ішіп мас болуп өзгө ңурт білмәи калды,
алты кулаш ал'айғырға мінді Кодар,
артынан күп бір ңердә четіп алды.

Козы Көрпөш ок мінән салып калып еді, ал'айғырдың ау-
зунан тіп ок артынан шыкты, ал'айғыр шөгүп ңата калды.
Ал'айғырдың төрт ажағын бүп Кодар моинүна салып аркалап
үжүнө барды. Көзүкәм Бајанминән аулак ңергә шығып кетті.
«Бізді алып үжүңө каш!» деп Бајан айтты. «Алып кетпәимін» деп
Козыкәм айтты, «мен алсам ңуртү разы кылып аламын!» деіді.
Кара Баидың кызын өзүнүң үжүнө каітарып ңибәрді, Козы Көр-
пөштүң өзң Аја-гөздүң ажағында Шок-терәктің түбүнө барды-
ла ңатты; ујуктағалы отур'еді. Касына бір ак сәлдәлі адам келді.
«Е Козы Көрпөш, ујуктаин деп отурмүсүн?» айтты. Козы Көр-
пөш: «Ујукүм кейіп отур» деді. Онда әлігі адам айтты: «Козы
Көрпөш, мен ата бабаңның аруағы мын. Маған атыңды бер,
үстүңдөн тонүңдү бер, мылтык карүңдү бер! мен караулға шы-
ған! мунүң өзү ән ңер ңау бар шығар» деіді. Козы Көрпөш

бәрін бердi, җатып ујуктады, әлігі кісі барып караулға шыкты, шығып җатып ујуктап калды.

Кодар Козы Көрпөштү издәдi, издәп җүрүп келдi, караулда җатқан әлігі адамды көрдү, көргөннөн сон келip сонуң басын ал-маспiнән кесip алды, канжыҗасына баiлады, үйгө кайтып келдi.

203. Кодардың бәри кәлдi тенкәгiнә,
тора кунан җүрмөйдү җетәгiнә,
ал! бајыңның басы! деп тастаi бердi,
Бајан тосүп алады етәгiнә.

204. Бәри кәлдi Кодардың көкшөсүңнө,
екi басып бiр карар өкшөсүңнө,
ал! бајыңпың басы! деп тастаi бердi,
Бајан каҗып салады текшәсiнә.

205. Бајан җылап җүгүрүп кырға шыкты,
Козыкәм мунша өлдү деп җырға шыкты,
Козы Көрпөш Бајанға өлдү десә
Бајаның көздөрүңнөн җасы шыкты.

Җурт җылыш кеңәс кылды. «Козу Көрпөштөi җаксы төрө өлдү» деидi «бу җер бизгә конүс болмас! биз бу җердән көшүп кетәлик» дедi. Еl көшүп үрүктү, җаизаң көлдүң җакасына Кара Баi кеттi, Бајан еlgә ерiп җүрмөдү, җаңгыз җуртта калды, касында iш бiр адам җүтнады.

Козы Көрпөш Бајаның кiндiк енәсi бар екән, бу кемпiр ујуктап җатып тус көрдү. Таң атқан сон тусүңнөн шошүп җүгүрүп кырға шыкты, кырға шыкса тозан шаң шығып барып екән. «Апырмаi! Козу Көрпөштү өлтүрүп еl үркүп барад'екән ау!» деп кемпiр оiлады. Кемпiрдiң колүнда җетi үлкөн кара нар бар екән, он төрт көбдiә җетi кара нарға артты, көштү, Кара Баiдың җуртуна келдi, келсә җаңызак Бајан отур, онан баска адам җок. «Е Бајан муна калаi?» ««Козы Көрпөштү өлтүрүп еl үркүп кеттi?»» Бајан айтты. Кемпiр айтты: «Козы Көрпөштүң мунда бiр белгiсi барма?» дедi.

Бајан айтты: «Козы Көрпөштүң мунда басы бар.» Кемпiр

айтты: «Басын алып маған көрсөт!» Баян басты алып кемпіргә көрсөттү.

«Бу бас Козы Көрпөштүң басы емәс» кемпір айтты. «Е Баян! сепһән бурун мен Козы Көрпөштү көрүп едәм, онуң басы алтын җаксы еді, бу бас Козу Көрпөш емәс. Сен җылама! мен бугун тундө тус көрдүм, оң босаҗамда алтын туғурға ак суҗкар конуп еді, менің тусүмдөи болса Козы Көрпөш тирі болмак еді. Шок терәктің тубундө ужуқтап җатса керәк еді. Мен бу көшкөннән Козы Көрпөшкө бараин, Шок терәктің тубундө алтын шатырды Козу Көрпөштүң үстүнө тигәин! осу сепһиң касыңа Кодар бир келәр, сен со Кодардың ептап көзүн җоғалтын бел! деді.

206. Аи ата, осу дунуө җалған екән,
җан кеткән сон баҗыңнан арман екән,
түгөндөмбөи аидапһын баиғыс басып,
караш'аиғыр уру калған екән.
207. Е Кодар, сөз аитамын аң да! деиди,
бөзүңнүң кәи минәзиң тарма? деиди,
Ак Баҗаның минәзи тымак бузук,
тилимди алсаң со җуртка барма! деиди.
208. Кодар кул бака аиғырға минип алды,
минғанһән сон тебинип шүшүгө салды,
ак Баҗанды мен алмаи ким алар? деп,
җуртта калғаң Баҗанға Кодар барды.
209. җаман кун калдыңба енди аи далада
төмөн карап кетәлик җер панаға
бәри сенған кулуңдү өлтүрдүм мен,
енди сени мен алмаи ким алады?
210. Кудаи кылып мен калдым аи далада,
төмөн карап кетәлик җер панаға,
җалғызымның сүөгүн бир көрсөтсөң
енди мени сен алмаи ким алады?
211. Беләң беләң җерләрдди беләс деиди,
бир көрүңгөн киши не елдәс? деиди,

- қалғызыңның сүөгүн көрсөтбін!
тұрб-гәліп алдыма мінгәс! деіді.
212. Беләң беләң җерләрді белдәсәин,
бір көрүңгөн кісінә не елдәсәин?
қалғызымның сүөгүн бір көрсөтсөң
қудай қылды кәйтәин мінгәсәин.
213. Беләң беләң җерләрді белдәс! деіді,
бір көрүңгөн кісінә не елдәс! деігі,
қалғызыңның сүөгүн бір көрсөтбін!
кабырғаңа аз оілап кеңәс! деіді.
214. Оіпаң оіпаң җерләрді оіласәин!
бір көрүңгөн кісінә коі десәин!
қалғызымның сүөгүн бір көрсөтсөң
кабырғама сонда оілап кеңәсәин!
215. Еріктіріп қасыңда құрдұрші деп,
Козы Көрпөш өлгөнүн білдірші деп,
бајағыда ајаған ақ бетіңді
Бајан қан аі аулақта сүідұршұ деп.
216. Е Кодар ақырын! ақырын! саспа! деіді,
әзір аулақ інімді баспа! деіді,
енді мені сен алмаі кім алады?
қалғызымның сүөгүнә баста! деіді.
217. Еріктіріп қасыңда құрдұршұ деп,
Козы Көрпөш өлгөнүн білдірші деп,
омураулап Кодар кул іш болмаіды,
аі аулақта бетіңнән сүідұршұ деп.
218. Ер Козықам мінгәнә өрмә қалды,
Бајан қыз Козықамді есіңә алды,
торғун қауп бетіңнән сүідұрғон сон
алақандаі карајып тағы қалды.
219. Еріктіріп қасыма құрдұңбә? деп,
Козы Көрпөш өлгөнүн білдіңбә? деп,
бајағыдаі ајаған ақ бетіңді
алақандаі карайтып сүідұмибә? деп.

220. Төңбөктүң төрт буршүн шалып келдiм,
бака айырды от цегә салып келдiм,
Баян қан аi аулакта құр қаталык!
касына қалғызының алып келдiм.
221. Төрт буршүн төңбөктүң шалып келдiм,
бака айырды от цегә салып келдiм.
Баян қан аi аулакта құр қаталык!
көрпө тiгiп төсөгүң қажып келдiм.
222. Төрт буршүн төңбөктүң шалып келшi!
бака айырды от цегә салып келшi!
тiптi сусап барамын, Кодар әкә,
кебiспiнән бiр суду алып бершi!
223. Сенiң айтқан сөзүңдү сү'аиндә,
аттан қарғып қудукка т'сбiн-дә,
кебiспiнән бiр суду алып шығып
баянбән әзiлдәсiн iшәiн-дә!
224. Мiнгәiнi Козыкәмнiң бура қалды,
Баян қыз Козыкәмдi есiнә алды,
кебiспiнән бiр суду алып берсә
сусап құргөн Баян қыз қутуп салды.
225. Баянның бiр п'шағы арқар сапты,
Баян қыз асық қарын қаңы тапты,
не қылығың қок едi Кодар кул деп,
буида п'шак құрөктөн берiп қапты.
226. Құтғүңдү кара нарға артшы, Баян!
апәкә ендi раидан қайтшы, Баян!
су iшiндә ойнаған оiнүң курсүн,
қылдамрак шығаiн тартшы, Баян!
227. Мiнгәiнi ер Козыкәм өрмө қалды,
Баян қыз Козыкәмдi есiнә алды,
не қылығың қок едi Кодар кул деп,
буида п'шак құрөктөн тағы салды.
228. Кодар кул туралмады бек қарадан,
қаман күң айрыдыңба көп пәләңнән?

су ішіндә кор кылып Өлтүрдүңбө?
ак тикән боп шығармын екі араңнан.

229. Мінгәні Козыкәмнің бура қалды,
Бајан кыз асық қарын есіңә алды,
Кодарға бір амалын өткүз келді,
Кодарды шапка баілап суда салды.
230. Оіпаң қергә кар қауса белдән күртүк,
торш'ат қорталмады маідан келікіп,
Кодардың кәўдөсүнөн қан шыққан сон
тастады, кырк кулаш шаптан кыркып.

Баја өлгөн к'сіга келіп Козы Көрпөш осу боларма деп кы
қылаіды.

231. Қалғызым қатырмысын қалғыс оққа,
сенд'арқаңнан күн өтүп қаның қокка,
атасы баі болсада кыз бермәңіз,
артында куірузү қок қалы қокка!
232. Қалғызым қатырмысын қайнаі, қайнаі,
көрсөм ішім күжөудү оттаі кайнаі,
сені өлтүргөн Кодарды мендә өлтүрдүм,
Козыкәм тұрб-ғәлші күіүп ойнаі!
233. Қалғызым қатырмысын қайнаі, қайнаі,
көрсөм ішім күжөудү оттаі кайнаі,
өштөс кектәс Кодарды алып келдім,
Козыкәм тұрб-ғәлші енді саираі!
234. Қалғызым қатырмысын қер баурлап?
карға құндү касалак оқтү аурлап?
шыбын қаның бар болса тұрб-ғәлші!
Бајан келді касыңа кустаі зырлап.
235. Қаркыным, қарықтығым, қан қолдасым,
Бајан келді касыңа қандаі досүң,
...тірі айрылып
...келдің бір мен ұшұн.
...арықтығым, қан қолдасым,
...асыңа қандаі досүң,

ейбанын дуртума тирі жіриш
карадым, мен дә келдім бір ден ұлғу.

27. Барма кыз пән бүршүңдә шилі келді,
сө айған кісіні ашыда түрүт келді,
атқа мініп сар желін келді даста
түйгән алтын шатыр зордүт келді.
28. Көрүңбә сон куаныш күрүңбәдүт,
иш кайрасы бауно бийбәдүт,
бүршүңиниң шатырда кейдә жетп
Козыңа кулаш урун түрө-гәдүт.
29. Паркыным, қарықтыдым, қан карадым!
шыл ақ сүйе, кендірім, кең баладым!
өздөн таса болғанда қанда болдүм,
іштә қатып қосулған ақ тамадым!
30. Паркыным, қарықтыдым, қан шырадым!
саудым қанын тұрған шам шырадым
өздөн таса болғанда қанда болдүм?
іштә қатып қосулған ақ шырадым!
31. Карадым айвалын шырадыма!
кедінә менің даусүм қуадыңа!
өздөн таса болғанда қанда болдүм?
өзүң түтүлі зар болдүм тырадыңа!
32. Апырмай бәдүмб'едің түсүмб'едің?
тірідә менің көрөр ісімб'едің?
аурө сарсаң кылып қанда кеттің?
шыныман қудай қосқан кісімб'едің?

Ғау алтын шатырда ойнады, күлдү; екаунуң тамадын кем-
шір қылып берді.

Сонда Козы Көрпөштү Аібас ұжүнбн іздәп келді. Аібастың
Қара Бадың еліндә Парман Бек дегән досү бар еқан, сол Аібас
кедә деп есітілті; Козы Көрпөштүң екі балдызы, інісі Козы
Көрпөш тіріді деп ода есітілті. Парман Бекпінан төртбөу іздәп
тапалты. Бір күншүлүк қер қалғанда қудайдың күдрөтүмінан
сүн қаман боран болдү. Козы Көрпөштүң екі балдызы інісі бо-

ранға ҫшбў 6лдў. Парман Бек 6зў 6лм6ј-6к Аібастың қасына келіптi, кушактасып к6рўстў, ек6ў қыласты. Үш кўнн6н сон Аібас алдадан дағдыр ҫетіп 6лдў. Козы К6рп6ш 6лдў дег6н кат қазды, екi буршўнўң кекіліна баілады, екi буршўндў мус таўндағы 6зўнўң еліна қиб6рдi, екi буршўн аспанмiн6н ҫшўп барды.

Таілак Бi анда бас болўп ерi ҫуртў қилды, кекіліндагi катты оқудў, к6рс6 Козы К6рп6ш 6лдў дег6н каттың тiлi бар ек6н. Таілак Бi бас болўп ол т6рт сан кол аттандырып ҫўрдў, Козы К6рп6штўң шеш6сi ҫаңы кўр6қк6iг6 мiнiп ода ҫўрдў. Ол т6рт сан кол келдi, канша кўн болсада келіп ҫеттi. Козы К6рп6штў к6рдў, аманын ес6нiн бiлдi, шеш6сiмiн6н қыласып к6рўстў, Кара Баидың елiн кўдў, т6рт сан кол ҫаісаң к6лдўң қасына ҫеттi, онў кайтарып аідап келдi.

Аібаска бет қылды, Козы К6рп6штўң ҫатқан ҫерi деп кызык к6рг6н ҫерi деп ат шаптырып тоi кылып. Калқан ҫуртўн Мус таўна Таілак Бi кайтарыш аідап кетiптi. Козы К6рп6ш 6лм6i тiрi кетіп, Ајаг6зд6 турған бетiнiң сўбгў Аібастың, 6лтўрг6н аруактың сўбгў. Козы К6рп6штўң сўрбтўн салды, Бајаның 6ңўн келб6тiн салды, Кодардың 6ңўн келб6тiн салды.

Ајаған дег6н 6з6ң бар ек6н, Козы К6рп6штўң iнiсi сол ек6н, Аi дег6н 6з6ң бар, Аi дег6н балдызын соған којўптў, Таңызык дег6н балдызын соған којўптў.

БАТЫР ЕРТÄГӢ.

1. Кан Шентäи.

Бурунғу заманында Карыс Кара батыр бар экән, өзү ток-сан бестә җасы бар экән, өзүнүн катыны бар экән сексән бес җаста, он мың җылкысы бар экән. Җана бір җердә Дөнөн Кара Бағыс, Кунап Кара Бағыс, җаксы җирән атты Кенжә Кара Бағыс бар экән. Бу ўшбў келгән, Карыс Кара батырдың җылкысын алып кеткән. Карыс Кара батыр ону дилмәи калған, ўш күн-пөн сон билгән җылкысын алып кеткәннн. Өзүнүн колунда калған тау сары ат болған. Катынына батыр айткан: «Меннң җылкымды ўш Кара Бағыс алып кеткән, кўамын көтүпөн» дедн. Катыны айтты: «Кўма! сенн өлтүрөр.» Батыр айтты: «Өлсөм өлөин!» дедн.

Батыр тау сары атын устак, алып келпн, мннп җөнөлдү. Ўш күн бурун алып кеткән җылкысын ўш сағатта күп җеттн. Ўш Кара Бағыс ону устак алып кеттн, ўжүнө алып барып, кырк кулаш шыңрау казын сонун җшнә Карыс Кара батырды тастады. Кудуктун аузун тактаимнән җапты, онун сыртынан кнрпс соктүрдү, тағы онун сыртынан бнр дарҗа әкпелпн орнатты. Дарҗанын сыртынан кырк кнсі караул коҗуптү.

Онун өзү кеткәндә үдө калған сексән бес тәгн катыны буаз болған, онан бнр бала тудү. Баласы он җаска келгәндә шешәсн-ннә сурапды: «Әкәм кайда?» деп. Шешәсн аитады: «Әкән сеннң җок» дедн. Бала аитады: «Мен каидан тудүм?» дедн. Шешәсн әкәснн айтпапды «со балама айтсам әкәснн издәп кетәр» деп айтпапды. Со бала асык ойнап җүрөдү. Бнр кемпнр айтты: «Е балам, сен өзун җаксы баласын, мында сен нағып җүрөсун әкәңдн издәмәи.» Бала айтты: «Снз әкәмдн биләснзбә?» Кемпнр айтты: «Биләмнн, әкән Карыс Кара дегән батыр бар едн, он мың җылкысы бар едн, сол

балам, сен тўғў! сениң ăкăң менің дă калым келмăдї, мен мында қатқанымда сен іздăп келіп мені шығардың, сен туткўнға тўс-соң сени ким іздăп алады, мен картаідым, осу есанїмїздă кайтаїк їгб.» Баласы айтады: «Ăкă, мен кайтпаимын, сол қылымның кбтўнбн іздăп барып бїсбм кайтăйн?»

Ăкăсїн тау сары атына мїнгїзїп ўжўнб кайтарады. «Аман бол, ăкă!» дедї, екăў амандасып айрылысады. Бала қылыкысын іздăп кеттї.

Бір заманда кўндбр болғанда бір тауға келдї, таудўң ўңғўрў бар екăн, ендї таудўң ўңғўрдўң ішїндă бір кемпїр қатады; кемпїрдїң ўжўнб бу бала енїп келдї. «Асалау мағалаїкым, кемпїр!» дедї. «Ўăлікїм ăссăлам, балам!» дедї. Кемпїр айтты: «Тўсўң калаї сўк адамсын?» дедї. Бала айтады: «Мен бір мусапыр адаммын» деїдї. Кемпїр балаға айтты: «Кел бала! емшăгїмдї берăйн емшї!» дедї. Бала келїп емă бердї, кбгбрўп талып калды кемпїр. Бала емшăгїн кожа берїп: «Е кемпїр, айтыскан сбзўң осулаїм'едї? емшăгїмдї ем дегăндă талып калдың, кбзўндў ашып басыңды кбтбр, шешă!» Кемпїр басын кбтбрўп: «Е балам, маған бала бол! дедї, сендăї ўш балал бар едї.» Бала айтады: «Е шешăкă, ўш балаңыз кайда кеттї.» «Кайда кетсїн, қауға кеттї. Сен маған бала бол! балам ўшббў едї, тбртўншў сен боларсын.» Бала «қараїды» дедї. Кемпїр айтты: «Маған бала болсаң сен қасырынып қўрб-тўр аз кўнгб шăйн, баламның мїнăзї терс едї, кбзўнб сен кбрўнсоң сени бїтўрбр.» Бала айтты: «Мїнăзї терс болсада коркўшы емăспїн тентăктăрдăн! Кемпїргă бала болўп турўптў.

Бір кўндбрдб ўкбн баласы келдї. «Шешă, ўїдб ким бар?» дедї. Шешăсї айтты: «Іш ким қок» дедї. «Қок, шешăм, дедї, бар, дедї, бір кїсїнің Ісї шығады» дедї. Сонда бала турдў дағы, мен бармын деп шыға келдї.

Ўкбн улў айтты: «Атыспак керăкпă? алыспак керăкпă?» Бала айтты: «Атыспак атаңның басына! алыспак керăк» дедї. Екїсї со қердă алысады, бала бу кїсїнї бір колтуғўна кысып қї-бїрмăдї. Бір уакытта органшы баласы келдї. Ағасын кбрўп дау-стады: «Бу баланы бїтўрмбї негă коїдўң? деїдї. Ағасы айтты:

«Калым келмәйді, сен келә көр! инім.» Органшы ул айтты: «Е бала, ағамды қибәр!» Бала айтты: «Ағанды тұтғыл өзүңдү өлтүрөрмүн» деді. Атынан т'сө калып органшы ул балаға келді, бір бала екаўман алысады. Екаўнұ колтуғуна кысып турады. Екі колтуғуның арасы қирма шакрым қер еқан, бір біривә сөйлө-сөймөі калды. Тағы бір уакытта қаксы қирән атты бар Кенжә Кара Бағыс келді, ол онан қаман акырып келді. «Е балам, ағамды қибәр!» деді, «өлтүрөрмүн сені» деиді. Бала күлдү: «Кел бері сеннәндә коркпаимын бириң тұтғыл ұшбөүңдү өлтүрөрмүн.» Кенжә инисі атынан т'сө калды, алысады, ұшбөүн булаи қип кушактап алып булаи кысып қожады, аузунан кара каны кетті. Бағанағы шешәсі келді. «Е балам» деді, «менің айткан сөзүң солаима?» деді. Бала айтты: «Е шешәм, коп болады, ұш балаңды кожа берәин! сенің емшәсіңнің сүтүн ембәгән болсам мен сенің ұш балаңды коимас едим, ұшбөүн өлтүрөр едим.» Бала солаи айтканда ұш баласын кожа берді.

Шешәсі ұш баласыман акыдасты. «Е балам енді кәйтәмиз? осу баланы бала кылып алаик!» Ұш баласы айтты: «Қараиды» деді. Сөјәрдә баламинән ант ишәдi, сонан сон бала болуп құрбодү. Төртбөү косүлүсүп алып алмаған қаудү коимаиды. Сонан сон бир күндөрдө бала айтты: «Шешәкә, мен алғандаи бир қаксы кыз барма?» деді. Кемпир айтты: «Саған қараитүдүн кыз қок» деді. Бала айтты: «Сиз мунша қаска келгән кәри шешәмисиз, сиз қаксы кызды биләрсиз, онү сиз маған айтпаисыз.» Кемпир айтты: «Қок, балам, саған қараитүдүн кыз қок.»

Тағыда төртбөү биригип алыы. Бир қердә Алтын Сары алып бир алып бар еқан, соған төртбөү қылып бараик! деді. Сонуң бир ұш карындасы бар едi, сону ұш улға алып бармак болдү. Төртбөү Алтын Сары алыпка барды, ұш күн төбөлөсүп соғүсады, Алтын Сары алыптың күшү қетпәгән дә ұш карындасын ұш Кара Бағыс батырға бердi, олар бу кыздарды катын кылып өз үйүнө кәйтш барды.

Бала кемпиргә айтты: «Е шешәкә, бир кызды маған таптыңма?» Кемпир айтты: «Қок, балам, саған лазык кыз табалмадым.»

Бала айтты: «Өз балаларыңа кыз таптың, біз оларға үш кыз ақпәдік, маған бзүң таппаған үшүн табалмаісын.» Кемпір айтты: «Ваді, балам, мен саған айтпаін! Бір кыз бар, бу кыз саған қарар еді, солаі болсада ол кыз турған қергә баралмассын, барсаң да қаітып мында келәімәссін. Бір есітқан едім, Аіна Кан дегән кан бар екән, онуң бір сулү кызы бар екән деп естімін. Онуң қолү кыін! деді; онуң бері қағында кырк күншүлүк қер бар екән, қағып турған от. деді, кус ушса канаты күждү, ат құрсе тујағы күждү. Онуң ар қағында қана от дарја бар екән, о да кырк күншүлүк қол бар екән, куш ушса канаты күждү, ат құрсе тујағы күждү.» Бала айтты: «Оған іздәп барамын, кудаі сақтаса мен онай есән сау өтбөрмүн.» Шешәсі айтады: «Өзүм карап алып құрүп сүігөн кыз алып берәін! барма, балам, бу қолға. Барсаң қаітмаісын.» Бала айтады: «Е, шешәм, соған өлсөмдағы барамын» деді.

Бала енді Кенжә Кара Бағыска барды, қаксы қірән атты сұрағалы «Е, ағам» деді, маған қаксы қірән атыңды бер! алыс қолға барамын.» Кенжә Кара Бағыс айтты: «Мен екі ағаммінән сөісөіін! екі ағам қаратса берәін! қаратпаса бер'алмаімын.» Кенжә Кара Бағыс ағасына келді, үшбү сөісөддү: «Берсәк бзүңгө қаман болады, мундаі ат табылмас. Қана бермәсәк тағы қаман болады біздән тартып алып кетәр берәік!» деді. Атка келіп айтты: «Алыска барған сон тұлап қығып қаітып кел!» Солаі айтқан сон қірән атты балаға берді. Бала атты алды, таусулмас азык алды, тозбас кім алды, атка мініп қөнөлдү. Бір аз қол кеткән сон есіңә түстү: «Менің атым қок, қоғалсам кім деп іздәілі?» Қаітып келді шешәсіңә: «Е, шешә! маған ат којуңүз!» Шешә айтты: «Колүңдү қаі, балам! Карыс Кара батырдың баласы, қабырғанда қајау қок, омуртқанда бүн қок, Кан Шентәі дегән батыр бол! атса мытык өтпөсүн! калып шапса өтпөсүн! қортқанда қолүң болсүн! қолдасың Кыдыр калаі асалам паіғамбар болсүн! Әзрәт Алі паіғамбар куатын берсін!» деп кемпір баласына бір Катурдүң кара дәрі дегән дәрі берді. «Өзүңө қаман

су ішіндә қор қылып бітүрдүңбб?
ак тікән боп шығармын екі араңнан.

229. Мінгәні Козыкәмнің бура қалды,
Бајан кыз асық қарын есіңә алды,
Кодарға бір амалын өткүз келді,
Кодарды шашка баілап суда салды.
230. Ошаң дергә қар қауса белдән күртүк,
торш'ат қорталмады маідан келікіп,
Кодардың кәудөсүнөн қая шыққан сон
тастады, қырк қулаш шаштан қыркып.

Баја өлгөн к'сіге келіп Козы Көрпөш осу боларма деп **кыз**
қылайды.

231. Қалғызым қатырмысын қалғыс оққа,
сенд'арқаңнан күн өтүп қаның қокка,
атасы баі болсада кыз бермәңіз,
артында куіруғү қок қалы қокка!
232. Қалғызым қатырмысын қайнаі, қайнаі,
көрсөм ішім күјбөудү оттаі кайнаі,
сені бітүргөн Кодарды мендә бітүрдүм,
Козыкәм түрб-гәлші күлүп ойнаі!
233. Қалғызым қатырмысын қайнаі, қайнаі,
көрсөм ішім күјбөудү оттаі кайнаі,
өштөс кектәс Кодарды алып келдім,
Козыкәм түрб-гәлші енді саираі!
234. Қалғызым қатырмысын қер баурлап?
қарға қүндү қасалақ оқтү аурлап?
шыбын қаның бар болса түрб-гәлші!
Бајан келді қасыңа қустаі зырлап.
235. Қарқыным, қарықтығым, қан қолдасым,
Бајан келді қасыңа қандаі досуң,
еліңмінән қуртүңнаң тірі айрылып
қарағым, негә келдің бір мен ұшуң.
236. Қарқыным, қарықтығым, қан қолдасым,
Бајан келді қасыңа қандаі досуң,

- елімбінән цуртұма тірі кіріп
карағым, мен дә келдім бір сен ұшўн.
237. Бајан кыз көк буршўнға мінді деіді,
со ылғон кісіні алдыда құрду деіді,
атка мініп сар қеліп келә қатса
тілілгән алтын шатыр көрдү деіді.
238. Көрўнғон сон қуанып кўлўмдөйдү,
іш қаиғысы өзўнө білінбәді,
буршўнмінән шатырға келсә қетіп
Козықам кулаш урўп тұрб-ғәді.
239. Царкыным, қарықтығым, қан карағым!
шын ақ сўок, кендірім, кең балағым!
көздөн таса болғанда қандаі болдўм,
іштә қатып қосулған ақ тамағым!
240. Царкыным, қарықтығым, қан шырағым!
саулап қанып турған шам шырағым!
көздөн таса болғанда қандаі болдўм?
іштә қатып қосұлған аі шырағым!
241. Карағым айналаін шырағымаі!
келдімә менің даусўм кулағыңаі?
көздөн таса болғанда қандаі болдўм?
өзўң тұғұл зар болдўм тырнағыңаі.
242. Апырмаі оңўмб'едің тўсўмб'едің?
тірідә менің көрөр ісімб'едің?
әурб сарсаң қылып қада кеттің?
шынымән қудаі қосқан кісімб'едің?

Екәў алтын шатырда ойнады, кўлдү; екәўнўң тамағын кем-пір қылып берді.

Сонда Козы Көрпөштү Аібас ұжўнөн іздәп келді. Аібастың Кара Баидың еліндә Парман Бек дегән досў бар екән, сол Аібас келді деп есітіпті; Козы Көрпөштүң екі балдызы, інісі Козы Көрпөш тірілді деп ода есітіпті. Парман Бекпінән төртбөў іздәп шығыпты. Бір кўншўлўк қер қалғанда қудаідың кўдрөтўмінән кўн қаман боран болдү. Козы Көрпөштүң екі балдызы інісі бо-

ранға ушбў ыдў. Парман Бек ызу ымыж-ык Айбастың касына келіпті, кушактасын кырусты, екаў цыласты. Уш куннөн сон Айбас алдадан дадыр цетіп ыдў. Козы Кырыш ыдў деган кат цазды, екі буршўнўң кекіліна баілады, екі буршўндў мус таўндағы ызунўң еліна цыбарды, екі буршўн аспанмынан ушўп барды.

Таілак Бй анда бас болўп ерй цуртў цыды, кекіліндагы катты окудў, кырсө Козы Кырыш ыдў деган каттың тйі бар екан. Таілак Бй бас болўп ол торт сан кол аттандырыш цурдў, Козы Кырыштың шешасы Цаңы кырышкыго мйніп ода цурдў. Ол торт сан кол келды, канша кун болсада келіп цетті. Козы Кырышты кырдў, аманын есанн бйды, шешасымынан цыласыш кырусты, Кара Бадың елн кудў, торт сан кол Цаисаң кыдың касына цетті, онў кайтарыш айдап келды.

Айбаска бет кыды, Козы Кырыштың цаткан церй деп кызык кыргөн церй деп ат шалтырыш той кылып. Калған цуртўн Мус таўна Таілак Бй кайтарыш айдап кетіпті. Козы Кырыш ымы бй тйрй кетіп, Ажагызды турған бетнйң сўгў Айбастың, ыгўргөн аруактың сўгў. Козы Кырыштың сўротўн салды, Бајаның ыңўн келбатн салды, Кодардың ыңўн келбатн салды.

Ажаған деган ызың бар екан, Козы Кырыштың ынесй сол екан, Ай деган ызың бар, Ай деган балдызын соған кыжўпты, Таңызык деган балдызын соған кыжўпты.

БАТЫР ЕРТАҒИ.

1. К а в Ш е н т а и .

Бурунғу заманында Карыс Кара батыр бар экән, өзү токсан бестә җасы бар экән, өзүнүн катыны бар экән сексән бес җаста, он мың җылысы бар экән. Җана бір җердә Дөнөн Кара Бағыс, Кунан Кара Бағыс, җаксы җрән атты Кенжә Кара Бағыс бар экән. Бу ўшөў келгән, Карыс Кара батырдың җылысын алып кеткән. Карыс Кара батыр ону дилмәи калған, ўш күннөн сон билгән җылысын алып кеткәннән. Өзүнүн колунда калған тау сары ат болған. Катынына батыр айткан: «Менің җылымды ўш Кара Бағыс алып кеткән, кўамын көтүнөн» деді. Катыны айтты: «Кўма! сени өлтүрөр.» Батыр айтты: «Өлсөм өлсөн!» деді.

Батыр тау сары атын устап, алып келип, миніп дөнөлдү. Ўш күн бурун алып кеткән җылысын ўш сағатта күп җетті. Ўш Кара Бағыс ону устап алып кетті, ўжунб алып барып, кырк кулаш шыңрау казып сонун ишинә Карыс Кара батырды тастады. Кудуктун аузун тактаимән җапты, онун сыртынан крпіс соктүрдү, тағы онун сыртынан бір дарја әкпеліп орнатты. Даржаның сыртынан кырк крсі караул коҗүптү.

Онун өзү кеткәндә үйдө калған сексән бес тәг катыны буаз болған, онан бір бала түдү. Баласы он җаска келгәндә шешәсін сурайды: «Әкәм кайда?» деп. Шешәсін аятады: «Әкәң сениң җок» деді. Бала аятады: «Мен каидан түдүм?» деді. Шешәсін әкәсін айтпады «со балама айтсам әкәсін издәп кетәр» деп айтпады. Со бала асык ойнап җүрөдү. Бір кемпір айтты: «Е балам, сен өзун җаксы баласын, мында сен нағып җүрөсүн әкәнді издәмәи.» Бала айтты: «Сіз әкәмдә биләсизбә?» Кемпір айтты: «Биләмін, әкәң Карыс Кара дегән батыр бар едә, он мың җылысы бар едә, сол

қылқысын қау алып кеткән. ̄Ақаң сенің соңуң көтүңөн кеткән, сол ̄ақаңның өлү екәннн тірі екәннн білмәимн. Сен ол ̄ақаңді іздәп тауп алсаңшы.»

Бала кәйтпш келді шешәсинә, айтты: «Шешә, сен менн ̄акәм цок деп едің, ̄акәм менің бар екән, сол ̄акәмнің көтүңөн іздәимн.» Сол сағатта қаудуң колунан тау сары ат кашып келді. Бала бу тау сары атты устап алды, тау сары ат балаға айтты: «Е балам, деді, сенің ̄ақаң қаудуң колунда туткундаі қатыр деді, ̄акәдән тү-бан ер болсаң ̄ақаңді табарсын. ̄Ақаң ̄әлі тірі деді. Мен ̄ақаңнің атымын » деді.

Баласын ̄акәсін іздәп құрмбк болду, тау сары атты устап алып, мннп цөнөлдү, тау сары ат баланы көтөрбөмөлдү; бала түсө калып, тау сары атты колтуғуна кысып, цөліп кетті. Бір заманда сол дарја көлгө цетті, келә цатканында сол даржаның сыртындағы кырк кісі караулы бір бірнн соктүғусүп кырылыпты. Сол бала келіп цеткәннән соң «Асалау мағалаікым депті, неткән цан едің? нағуладың?» депті. О кісі айтты: «Сен көз көрүңгөн цердән бізгә карап цөлгәніңә бір бірмізгә соктүғусып кырылып цатырмыз.» Бала айтты: «Сен кімсін?» Ол айтты: «Біз үш Кара Бағыстың нөгөрлөрүмүз.» Бала айтты: «Сіздар муна не ап турсүз?» «Карыс Кара батыр дегән алыпты күзөтүп турамыз.» Бала айтты: «Карыс Кара батыр менің ̄акәм болар» деп со цердә кырк кісінің басын алды. Сол даржаны цырып бір цакка ағызады. Сонан соң кудуктү ашып ̄акәсін шакырады; «̄акәм өлүмә? тірімә?» деп сол ̄акәсі цуап бермәді. Бағанағы даржаны кәита цырып алып келіп со кудукка кујады. Цана ̄акәсін шакырады; ̄акәсі кішкнә цуап берәді. Цана екннші цардән бір даржаны цырып ̄акпәп кујады, ̄акәсі судуң бетнә калкып шыға келді. Асалау мағалаікым деп бала сәләм берді, ̄акәсі үәлқкым әссәләм балам деді. Со цердә бала сен кнннің баласысын? деді. «Мен Карыс Кара батырның баласымын.» «Олаі болса біз сізнің ̄ақаңіз болармыз» деді. «Ја балам, мен мында келіп мундаі болдым, кел екәүмүз кәитаік үігө.» Бала айтты: «Мен кәйтпаимын, түвөгү ̄акпәткән он мың цылкымның көтүңөн іздәп барармын» деіді. «Кәі,

балам, сен түтүл, сенің акаң менің дә калым келмәдi, мен мында қатқанымда сен издәп келiп менi шығардың, сен туткүнға түс-сөң сенi кiм издәп алады, мен картайдым, осу есәнимиздә кайтаик үгб.» Баласы айтады: «Ака, мен кайтапмын, сол қылкымның көтүбөн издәп барып өлсөм кайтаин?»

Акасин тау сары атына мiнгiзiп үжүнб кайтарады. «Аман бол, ака!» дедi, екай амандасып айрылысады. Бала қылкысын издәп кеттi.

Бiр заманда күндөр болғанда бiр тауға келдi, таудұң үңгүрү бар екан, ендi таудұң үңгүрдұң iшiндә бiр кемпiр қатады; кемпiрдiң үжүнб бу бала енiп келдi. «Асалау мағалаикым, кемпiр!» дедi. «Үәликим ассалям, балам!» дедi. Кемпiр айтты: «Түсүң калаi сүк адамсын?» дедi. Бала айтады: «Мен бiр мусапыр адаммын» дедi. Кемпiр балаға айтты: «Кел бала! емшәгiмдi берәин емшi!» дедi. Бала келiп емә бердi, көгөрүп талып калды кемпiр. Бала емшәгiн кожа берiп: «Е кемпiр, айтыскан сөзүң осулаим'едi? емшәгiмдi ем дегәндә талып калдың, көзүңдү ашып басыңды көтөр, пешә!» Кемпiр басын көтөрүп: «Е балам, маған бала бол! дедi, сендәi үш балаал бар едi.» Бала айтады: «Е пешәка, үш балаңыз кайда кеттi.» «Кайда кетсiн, қауға кеттi. Сен маған бала бол! балам үшбө едi, төртүншү сен боларсын.» Бала «қараиды» дедi. Кемпiр айтты: «Маған бала болсаң сен қасырынып пүрб-түр аз күнгб шәин, баламның мiнәзi терс едi, көзүнб сен көрүнсөң сенi өлтүрбөр.» Бала айтты: «Мiнәзi терс болсада коркүшы емәспiн тентактәрдән! Кемпiргә бала болүп турүптү.

Бiр күндөрдө үкөн баласы келдi. «Шешә, үидб кiм бар?» дедi. Шешәсi айтты: «Иш кiм қок» дедi. «Қок, пешәм, дедi, бар, дедi, бiр кiсiнiң iсi шығады» дедi. Сонда бала турдү дағы, мен бармын деп шыға келдi.

Үкөн улү айтты: «Атыспақ керәкпә? алыспақ керәкпә?» Бала айтты: «Атыспақ атаңның басына! алыспақ керәк» дедi. Екiсi со қердә алысады, бала бу кiсiнi бiр қолтуғуна кысып қi-бармәдi. Бiр уакытта ортаншы баласы келдi. Ағасын көрүп дау-стады: «Бу баланы өлтүрмбi негә коидүң? дедi. Ағасы айтты:

«Калым келмайді, сен келә көр! инім.» Ортаншы ул айтты: «Е бала, ағамды қибәр!» Бала айтты: «Ағанды тұтұл өзүңдү өлтүрөрмүн» деді. Атынан т'сө калып ортаншы ул балаға келді, бір бала екаўман алысады. Екаўнұ колтуғуна кысып турады. Екі колтуғуның арасы қирма шакрым қер еқан, бір бірінә сөйлөсөймөі калды. Тағы бір уакытта қаксы қирән атты бар Кенжә Кара Бағыс келді, ол онан қаман акырып келді. «Е балам, ағамды қибәр!» деді, «өлтүрөрмүн сені» деиді. Бала күлдү: «Кел бері сеннәндә коркпаимын бириң тұтұл ұшдөңдү өлтүрөрмүн.» Кенжә инісі атынан т'сө калды, алысады, ұшдөң булаі қиш кушактап алып булаі кысып қожады, аузунан кара каны кетті. Бағанағы шешәсі келді. «Е балам» деді, «менің айтқан сөзүң солаіма?» деді. Бала айтты: «Е шешәм, коп болады, ұш балаңды кожа берәін! сенің емшәсіңнің сүтүн ембаған болсам мен сенің ұш балаңды коимас едім, ұшдөң өлтүрөр едім.» Бала солаі айтканда ұш баласын кожа берді.

Шешәсі ұш баласыман акылдасты. «Е балам енді кәйтәміз? осу баланы бала кылып алаік!» Ұш баласы айтты: «Қараиды» деді. Сөјәрдә баламинән ант ішәді, сонан сон бала болуп құрөдү. Төртдөү косүлөсүп алып алмаған қаудү коімаиды. Сонан сон бір күндөрдө бала айтты: «Шешәкә, мен алғандаі бір қаксы кыз барма?» деді. Кемпір айтты: «Саған қараітүбүн кыз қок» деді. Бала айтты: «Сіз мунша қаска келған кәрі шешәмісіз, сіз қаксы кызды біләрсіз, онү сіз маған айтпаісіз.» Кемпір айтты: «Қок, балам, саған қараітүбүн кыз қок.»

Тағыда төртдөү биригіп алы. Бір қердә Алтын Сары алып бір алып бар еқан, соған төртдөү қылып бараік! деді. Сонуң бір ұш карындасы бар еді, сону ұш улға алып бармак болдү. Төртдөү Алтын Сары алыпка барды, ұш күн төбөлөсүп соғұсады, Алтын Сары алыптың күшү қетпәған дә ұш карындасын ұш Кара Бағыс батырға берді, олар бу кыздарды катып кылып өз үжүнө кәйтш барды.

Бала кемпіргә айтты: «Е шешәкә, бір кызды маған тавтықма?» Кемпір айтты: «Қок, балам, саған лазык кыз табалмадым.»

Бала айтты: «Өз балаларыңа кыз таптың, біз оларға үш кыз іспәддік, маған өзүң таппаған үшүн табалмайсн.» Кемпір айтты: «Еді, балам, мен саған айтпаин! Бір кыз бар, бу кыз саған қарар еді, солаі болсада ол кыз турған цергә баралмассын, барсаң да кайтып мында келәймәссн. Бір есіткән едім, Айна Кан дегән кан бар екән, онүң бір сулү кызы бар екән деп естімін. Онүң цолү кыин! деді; онүң бері қағында кырк күншүлүк цер бар екән, қағып турған от. деді, кус ушса канаты күждү, ат цүрсө тујағы күждү. Онүң ар қағында цана от дарја бар екән, о да кырк күншүлүк цол бар екән, куш ушса канаты күждү, ат цүрсө тујағы күждү.» Бала айтты: «Оған издән барамын, кудаі сактаса мен оған есай сау өтөрмүн.» Шешәсі айтады: «Өзүм карап алып цүрүп сүйгөн кыз алып берәин! барма, балам, бу цолға. Барсаң кайталмайсн.» Бала айтады: «Е, шешәм, соған өлсөмдағы барамын» деді.

Бала енді Кенжә Кара Бағыска барды, цаксы цірән атты сурағалы «Е, ағам» деді, маған цаксы цірән атыңды бер! алып цолға барамын.» Кенжә Кара Бағыс айтты: «Мен екі ағамминән сөйлөсөин! екі ағам қаратса берәин! қаратпаса бер'алмаимын.» Кенжә Кара Бағыс ағасына келді, үшөү сөйлөсөдү: «Берсәк өзүмүзгө цаман болады, мундаі ат табылмас. Цана бермәсәк тағы цаман болады биздән тартып алып кетәр берәик!» деді. Атка келип айтты: «Алыска барған сон тұлап цығып кайтып кел!» Солаі айтқан сон цірән атты балаға берді. Бала атты алды, таусулмас азык алды, тозбас кім алды, атка мініп цөнөлдү. Бір аз цол кеткән сон есіңә түстү: «Менің атым цок, цоғалсам кім деп издәиді?» Кайтып келді шешәсінә: «Е, шешә! маған ат којуңуз!» Шешә айтты: «Колүңдү қаі, балам! Карыс Кара батырдың баласы, кабырғанда кајау цок, омурткаңда бүн цок, Кан Шентәі дегән батыр бол! атса мылтык өтпөсүн! калып шапса өтпөсүн! цортқанда цолүң болсүн! цолдасың Кыдыр калаі асалам паіғамбар болсүн! Әзрәт Алі паіғамбар куатын берсін!» деп кемпір баласына бір Катурдүң кара дәрі дегән дәрі берді. «Өзүңө цаман

іс болса осу дәрі қаныңа қаксы болар!» Амандасып бала қөнөлдү, қөнөліп кетті.

Бір заманда күндөр болдү, келә қатыр еді, алдынан бір алып шығады. Бала айтты: «Асалау мағалаікым! ак шыбар атың астыңда Ак Кірпіш батыр амансыз-жоі?» «Ұәлікім ассалям! Карыс Кара батырдың баласы кабырғанда кажау қок, омурткаңда бүн қок, Кан Шеншәі батыр, атыңды катын коіған, өзүңдағы амансыз ба? Бәрікәлді өзүң сен қараісын, астыңдағы атың қарамаіды, атың өзүңө дуспан екән, оңдайлығы қок екән сенің атыңның. Е, Кан Шентәі батыр, каіда барасын?» Кан Шентәі айтты: «Каіда бараін! Аіна Каның кызын алаін деп іздәп барамын.» Ак Кірпіш айтты: «Оібай! сен тұғұл мендағы іздәп барып маңдайым таска тіп табаным, дерғә тіп алалмаі кәйттым. Сен кандаі кісісін барам деісін? сен кәйт!» аламмасын кызды.» Кан Шентәі айтты: «Е, Кірпіш батыр, ұідөн еркәк боп шығып едім, урғашы боп кәйтп кәітамын енді; недә болса барамын.» Ак Кірпіш айтты: «Барсаң есәй бол! атыңа сенбәгәісін.» Кан Шентәі айтты: «Менің атым қамандык кылмас маған, сендағы аман бол!» деп құрө берді.

Сол құргөнүн құрұп бір заманда күндөр болдү, алдынан тағыда бір алып шығады. Кан Шентәі айтты: «Асалау мағалаікым, маіскак қіран атың бар астыңда, солкулдак кызыл наізаң бар колұңда, Еркә Сары алып батыр. өзүңдағы амансыз-жоі?» «Ұәлікім ассалям Карыс Кара батырдың баласы, кабырғанда кажау қок, омурткаңда бүн қок, атың катын коіған, Кан Шентәі батыр, өзүңдағы амансыз-жоі? е бәрікәлді өзүң қарасаңда атың қарамсыз екән-жоі.» Кан Шентәі сурады: «Менің атымның несі бар?» Еркә Сары айтты: «Атың сенің бір қердә дуспандык кылар.» Кан Шентәі айтты: «Атым менің қаман болмас» деіді амандасып қөнөлдү.

Тағы бір каум күн болғанда тағыда алдынан бір адам қолуғады. «Асалау мағалаікым, кара кула атың астыңда, кара шапшың басыңда, ак ашамаідың ұстүңда, Қас Бала батыр, амансыз-жоі?» «Ұәлікім ассалям, Карыс Кара батырдың баласы, кабыр-

җанда каяу цок, омурткаңда бун цок, атың катын коңан, Кара Шентәи батыр, амансыз-жоі!»

Тағы цөнөлдү. Бу бала айтты: «Мен дә биргә барамын, катышыңды алсаң көрөмүн, кыксаң ерлігіңдi көрөмүн. Кан Шентәи батыр деп алыстан естүш'едік.» Екәү биргә цүрдү. Цас Бала батыр айтты: «Е, Кан Шентәи, өзүң кішкінасын сенің не кайратың бар? муну бир баикаиншы!» деді. Кан Шентәи бу баланы колтузунан көтөрүп алады, алдына мингизәдi, кайтып атына мингизәдi. Онан сон айтты: «Е, Цас Бала батыр, сиздiң дә күшүңүз болар, биз баикаикшы!» Цас Бала батыр Кан Шентәинi колтузунан цалгыс шынашағыман көтөрүп алып кайтып атына мингиздi.

Кан Шентәи оилады: «Бу баланың күшү менән үлкөн екән, барыш сол кызды алсам дағы бу бала менән тартып алар» деп коркады, үжүнө кайтпакшы болды. Бала айтты: «Е, Кан Шентәи! үгө куру кайтiп барамыз? Бир асык боилу Алтын Сары Алып дегән бар едi, сонүң үш сулу карындасы бар едi, сону алаин деп едiм, менің күшүм цетпәидi, екәүмүз барып күшүмүз цетсә алсак кайтадi? Күшүңүз цетпәсә урдурүп, урдурүп царалы кайтсак кайтадi?» Кан Шентәи айтты: «Цараиды, бараик!» дедi.

Екәү издәп келiп соғус кылды цетi күн цетi түн, дөң цердә оi кылды, туман кылды, Алтын Сары алышты өлтүрдү, үш сулу карындасын балаға алып бердi, сол елгә баланы кан кылды.

Сонан сон Кан Шентәи Айна Каның кызын издәп кеттi. Бир заманда күндөр болғанда бағанағы кырк күншүлүк цанып турған отка келдi, отка цүрөмөдү бетi күжүп. Ендi Кан Шентәи убажым кылды, со цердә атын баилап ужуқтады. Цирән ат айтады: «Е, Кан Шентәи, түрө-кел! убажым кылма! мен сендiк болдүм. Менің бажым саған бергәндә: кашып кел! деп едi, мен сенi тастап кетәимәдiм. Менің ерiмдi ал аунаин, цүгөнүмдү ал күнаин! дедi. Кан Шентәи ерiн цүгөнүн алды, ат аунады, түрө-гелдi, үи-мә шыккан цана калыбына түстү. «Маған, дедi, еки цағыма еки кашыктас арт! мен оидан оиға шауп, кырдан кырға шауп кызармын. Сонда маған минiп кызы отка түс! Сол оттан мен цү-

рөрмүн, құрғондө менің ұстүмдө саған салкын цел болар. Онан алып шығармын сені.» Кан Шентәи сол атқа тағы мінді, қырк күншүлік от қолуна тұстү, бір неші уақыт сон шықты оттан, шыққанда аттың төрт аяғы күйүп тұстү. Ат айтты: «Е, Кан Шентәи, енді мен өлөмүн, аман бол.» Сојарда ат өлдү, баисында отурүп Кан Шентәи үш күн қылады, ас ішпәи қылап қатса ужуқтап калыпты. Түсүндө шешәсі келіп: «Кан Шентәи, негө қылаисын? деді, менің бергән Катурдүң кара дәрісі кайда?» Кан Шентәи шошүп ојанады, кара дәрі есівә тұстү, кара дәрісін алды, «бісм'ылла ракмән ракім» деп «менің колүм емәс, шешәмнің колү» деп дәріні атқа қакты, ат дүрдүр сілкініп ушүп тұрб-гәлдi. Кан Шентәи куанғаннан үйдөн шыққан калыбына тұстү, атына мініп тағы құрдү.

Бір күндөрдө алдынан бір каум кара көрдү, қіран ат айтады: «Осу кара көрүнгөнү. Айна Каның елдәрінің қандары шығар. Біз бу калыбымызмінан бармалык! біздәрдән коркар, акырын ептап құрүп алалык кызын! Мен түрлөндөін қаман күрбөң таи болаин! сен түрлөнүп бір таз бол!» екісидә түрлөндү, со күрбөң таиға мініп ташша бала болүп бағанағы караіған қанға келді.

Сонда келіп бір ер адам алпыс атан қажаптыр, алпысыда басы ала. Бала келді амандасты. Ол кісі айтты: «Нағылған, баласын?» Бала айтты: «Елімнан атасып құрғонмүн.» Ол кісі айтты: «Атасып құрсөн біздің аулаға бар!» Бала айтты: «Карыным ашып келәді, маған бір ас беріңіз!» Ол кісі айтты: «Асым менің қок.» Бала айтты: «Муна түбөңнүң бірін бер! мен сојүп қеин!» деді. Бір түбөңү берді, бала көтбөрүп қығыш бауздап сојүп, от қағып, отқа пісіріп қеді. Бір түбөңү бір қеп коидү. Ол кісі айтты: «Тоидүңба?» Бала айтты: «Бір түбөңнүң несівә тојаин?» Ол кісі айтты: «Тоимасаң тағыда екінші түбөңү қе!» Онүда бала қеді. «Енді тоидүңба?» деді. Бала айтты: «Курсағым аз аз қаңа тәўр болдү, абдан тоіғам қок.» Ол кісі айтты: «Осу тўбө менің өз тўбөм емәс ујат болар.» Бала айтады: «Бу кімнің тўбөсү?» Сол кісі айтты: «Біздің еліміз дә Айна Кан дегән канымыз бар, сонүң қалғыз кызы бар еді, со кызды күйбүтбө бергән, сонүң бүтүн

тоју бар, со тойдан барып ет церсін.» Ташша сурады: «Кызын кимгә берәдї?» дедї. Ол кісі айтты: «Іш кимгә колунан бергән цок; Шаяыркаі, Шаркаі, Кактыркаі ұш алып бар едї, сол зор-лук кылып коркутуп кызын алғалы цатыр.»

Бала асығып цурдў, тоїға келдї, тоїға келсә кермәдә ұш ар-ымак баїлаулў турады, сол ұш арҕымактың қасына келїп аттан тўсөдў, цаман кўрөң тајын ұш арҕымактың қасына баїлады; бїр ак ұїгө өзў евәдї. Сол ұїдө куда кўјөў отурады. Со ташша цаман кылышын кудаман кўјөўдўң кылышының арасында ілдї. Өзў шығып кеттї. Тоїға келдї, цаман ас берсә ішпәдї, цаксы аска тоїмаїды, колунан бергән аска разы болмаїды, бергәндїгін колунан цедї, бермәгәндїгін тартып цедї; сол тоїға соїған етін тар-тып таусады.

Бїр кісі барып канға айтты: «Бїр ташша келїп етїмїздї тар-тып цеп таусады, со ташшаны каїтәмїз?» Кан айтты: «Іш кимгә цаман сөз аїтпа! менїң малым көп, сојўп берә бер.» Сонан сон ташша бурунцўсунан цаман болдў, тағыда етін цеп кісіләрїн ура бастады. Бағанағы цаман кўрөң тајы кудаман кўјөўдўң арҕыма-ғын тепкїләп тїстәп шыдатпаїды, баланың цаман кылышы куда-ман кўјөўдўң кылышын тўрткїләп шыдатпаїды. Кудаман кўјөў айтты: «Ташша тајын алсын! кылышын алсын!» Аїтқан кісінің сөзун ташша есїтпәдї. Кўјөўман кудаға ашў келдї, айтты: «Кан каїтә цаман кан екән, цаман кісіләрдї тїмәїдї, бїзгә оңдў ас бер-мәїдї, ташша тартып цедї.»

Кан айтты кісіләргә: «Бар! кўјөўман кудаға ұш тў бїә сої! ұш саба кымыз аппарат! Ұш тў бїәнї сојады, цаксы кылып пісі-рәдї, ұш астауға салып алып цурөдў. Ташша кудаман кўјөўнўң асын мен дә цемїн, деп бїргә ерә барды. Ұїгө келїп енә цат-қанда ташша басын қасып астаудағы етін бїр асаїды. Кудаман кўјөў ашўланды «еттї арамадаың» деп «е, ташша, мында кел! Мында арамадаған етїңдї цеп таус!» дедї. «Таусалмасаң басыңды алармыз!» дедї. Ташша цўгўрўп келдї, ұш астау еттї ұш-ак асаїды, астаун тәңкөрўп тастап шығып кеттї.

Бағанағы Аїна Каның кызы отур екән, аның қасында бїр

кыз отур экан, Сыншының Сары Кыз дегән кыз отур экан. Ташша шығып кеткәннан сон бу кыз «апырмай үгіт экан» деді. Айна Каның кызы сурады: «Сен кімді үгіт деп айттың?» Кыз айтты: «Еішәин! деімін.» Айна Каның кызы айтты: «Цок, нанмаймын сөзүңдө, сен бір нерсә біләсін.» Кыз айтты: «Айтаин саған, сен іш кімгә айтпа! сені мына отурған Кактыркай алмаиды, мына үргөн ташша алады.» Ол айтты: «Бу қаман ташша мені кәйтп алады?» Кыз айтты: «Бу қаман емәс. Ертән Айна Кан саған кісі қибәрәр, сәннан сулар, кызым бу күјбүгө бу тоіға разыма? наразыма? Сонда сен айт: күјбүгө разы емән, тоіғада разы емән. Әкәң негә? аитар. Сонда айт: мені не балуан күрөстүрүп қыкканға бермәдің, йкәм, не ат қарыстырып ат озғанға бермәдің? Сонда йкәң аитар: балуан күрөстүрүп қыкканын ал! ат қарыстырып озғанын ал! йкәң оілар: бајағы күјбүңү қығатүзүн кім бар? өзү қығар, өзү алар. Сонда осу ташша балуанды қығар. Ат қарыстырса осу ташшаның котур күрөң тајы озуп келәр, сонан сон сені ол ташша алар. Сен мені айтты деп іш кімгә айтпа!»

Ертәсіндә кыздың йкәсі кызынан сураиды: «Кылған тоју бергән еріңә разыма? наразыма?» Кыз айтты: «Разы емәспін, наразымын, негә балуан қыкканға бермәдің, қарыстырып ат озғанға негә бермәдің? Корканыңнан бірәүгө бердің.» Айна Кан айтты: «Олаі болса балуан турғузүңүз! кызымныкәй қыкканына берәмін. Ат қарыстырыңыз кәй ат озуп келгәнгә берәмін» деді.

Кудамән күјбү айтты: «Әкпәл ат, қарыстырамыз! біздің атымыздан кімнің аты озады, кызык оін болсүн!»

Кан кызын берәмін дегән сон қурттүң бәридә ат қарыстырмакшы болдү, қеті мың ат қилды. Сонда ташша күрөң тајын коскалы құрөдү, мінгізәин десә бала табалмаиды, сасып құрөдү; өзү мінп кетәин десә мында Айна Каның кызын алып кетәр деп коркады. Сүітүп үргөндө бір катын келді, бір қеті қасар баласы бар, бу катын айтты: «Е, ташша, бері кел! сенің келгәніңді мен біләмін; сенің атыңа шапса менің балам шабар, өзгө кіші шабалмас. Мен сіздің едің кыз едім. Айна Каның елі мені алып келгән еді, мунау сендәрдән шыккан қурағат.» Кан Шентәй айт-

ты: «Е, балам, кәни менің атымды шабатүзүнүң биләин, камшымды көтөргөңшү!» деді. Камшысы токсан бөгүздүң терәсинән бөргөн экән. Бала камшыны көтөрүп алып қергә салып калады, камшы екі үзүлүп кетәді. «Е балам!» деді, менің атыма шабуға қараид' екәнсін» деді, баланы атқа мінгізіп қибәрәді.

Қеті мың атты қеті айшылық қергә аидап қибәрәді. Сонан сон ат қосқан көп қамағаттар тосүп отурады. Ташша мунда енді қеті қабат қибәктән арқан есәді, күмүстөн діңгәк орнатады. Қалқ оған күлөдү: «Бу ташша қутурғанма?» Ташша ону ојуна алмаиды. Сол қибәргән қеті мың аттың қеті күндөгөндө шаңы көрүнөдү, қурт аттар келәт теп қарасады, қеті күнүң бір күнү қалғанда бір қара көрүнөдү, со қара қакындап келәді. Күжөүмән куда айтты: «Біздің атымыз сол!» деді. Ташша қуанып едің шетивә құрөдү, өзүн өзү санына шапалақтап қарғып секріп құрөдү қуанып. Ат бір күндөрдө қетіп келәді, бурунғу үжүнөн шыққан қаксы қіраң ат қалыбына т'сүп келді. Әркім қосқан атын танды, бу қіраң атты ішкім танымаиды, ташша шетгә тұрүп айғалаиды, со қіраң ат ташшаға қараі шауап келәді. Аттың басын бала тартып тоқтаталмаиды. Бала тусуна келді, қибәк арқанды балаға тастаі берді, бала аттың сүлуғунан іліп алып қайта тастаиды. Ташша табанын тасқа қожа тартады, тасты қулуп кетәді, табанын тауға қожа тартады. тауду қулуп кетәді, тауға бітқан бір сәксәүлгө табанын қожа тартқан экән, қеті қабат қибәк арқаның алты қабат үзүлөдү, бір қабаты қалғанда азар азар тоқтатады. Ташша атын алып келіп күмүс діңгәккә байлаиды.

Кудамән күжөү енді қорқты. «Аты озған енді күрөссөк өзү қығар. Біздің үжүмүздөғү Сасық Қара алыпты алып келіңіз! он кісі барыңыз! он арба көмүр аппарыш төғүңіз! он кісі көрүк басып қыздырып ојатыңыз! қеті күн қеті түн ујуктаид'екән. Он арбаға салып алып келіңіз!»

Он кісі барып сол алыбын алып келді. «Е, ташша, деді, мынаы қык! қығалмасаң басыңды алармын.» Ташша келіп со Сасық Қара батырминән күрөсөдү, екаү қеті күн қеті түн алысады, қың қерді оі қылды, оі қерді дөң қылды, екаү бір бірін қығы-

салмады, дем алаик! деп сбилсөдү. Байлаулү турған црән ат шылбырын ұзұп ташшаға цетіп келді: «Сен, ташша, назып отур сүн? сен ціңішкә болсаңда кұшўң калың, анау цуан. Цуан болсада кұшў аз» деді, «сен екі колтузўна екі ўкөн тас кыстырыш ала кўрбс! сол тастың салмағы мінән кызарсын сен. Сонан сон сол Сасык Караны цығарсын!» деді. Ташша тура салып бір екі ўиді ўкөн тасты колтузўна кыса кўрбсдү. Сол Сасык Кара алыпты алып соктү, цығыш кәўдөсўнө мініп алды. Кудамән көјөү алыптың цығылғанын көрўп кашып кетіптi ташшадан коркўп.

Ташшаны шакырып кан ўзўнө алып кеттi. Калк айтты: «Бәрәкәдi, берсәң кызынды кан осуған бер! бек цаксы кісі екән.» Кан соған кызын бермәкшi болдү, калкын цiп ўш кўндi тоi кылды; цуртўн цiп тоi болғаннан сон кан сураиды: «Осу кўјөү кім екәнiн бiләмiсiн?» Кан кўјөүдўң өзўнөн сурауға ујалады, цуртўн цiп сураиды. Сонда бiр кісидә бiлмәдi, Сыншының Сары Кызы айтады: «Бiлсәм мен айтаiн! кім екәнiн бiлмәсәм маған сөкпөсўн!» Кан бу кызды шакырды. Сыншының Сары Кызы келдi, айтты: «Апырмаi бу кім болдү? дедi, «цер астында Кара Тўн дегән, ол емәс; Кара Кула ат астында кара шашы басында Цас Батыр десәм ол емәс. Маискак црән ат астында солкулдак кызыл наiза колўнда Еркә Сары алып десәм, ол емәс; Асык боiмү Алсын Сары десәм ол емәс. Ак шыбар ат астында Ак Кiрпiш батыр десәм ол емәс. Кунан Кара Бағыс, Дөнөн Кара Бағыс, цаксы црән атты Кенжә Кара Бағыс десәм ат укса садағы ерi уксамаиды. Карыс Кара батыр дегән батырдың баласы кабырғасында кәјау цок, омурткасында бўн цок, Кан Шентәi батыр десәм сол болмаса! ол болса ол тўрлөнўп келгән шыбар. Сен Кан Шентәi болсаң тўрлөн!» дедi. Ташша сiкiндi бiр көк кептәр болўп уштү. Кыз тағы айтты: «Тағыда тўрлөн батыр! Ташша тағы сiкiндi, көк каршыға болўп уштү. Кыз айтты: «Е, батыр, тағы тўрлөн өз калыбыңа тўс!»

Тағыда сiкiнгән екән он бесiндә тўған айдә болўп Кан Шентәi калыбына т'сөдү. Онуң көркўнө цурт есiн цағылып талып

лды. Кыз тура салып тордун орамалын суға малып талып калған кісіләрдің бетіне суду себаді. Кісіләр есін қип алды. Айна Каның кызы айтты: «Е, ақам, берсең осундай ергә бер! бергән ерің болмаин! кылған тојуңа болаин! Сонан сон Кан қуанды, тои кыды, кызына алыс ала бас атан бермакши болду, кырк кыз, кырк қигит берди, қондотпокшү болду.

Ціран ат айтады: «Мен бурунғудаи сені шығалман, атаңның ұш алтынды кіләмі бар, со кіләмін сура! сол кіләмди қажып отбосун. Кан Шентәи кіләмди сураиды, бірін берсада өкісін бермаиді. Кан Шентәи айтты: «Ұшбұн бермасаң ейма мен баралмаимын, кызыңда маған керәги цок тыр, мен бу церда құр'алман.» Сонан сон кан ұш кіләмін бермак болду, кіләмди бергәннан сон алыс атаңға казіна артып берди, амандасып қондотду, бір күнгө даржада келип цетәди.

Шағыркаи, Шаркаи, Кактыркаи ұш алып: «Айна Кан кызын бизгә бермаиді» деп калкын қип цатыр екан, Кан Шентәи кеткәннан сон Айна Каның елин шауп алып кетәди. Айна Кан бір ұларин Кан Шентәигә қибарәди келә көрсун! деди. Елимди шауп кетти. Ол кісі Кан Шентәигә барды. Кан Шентәи ұш алыптың елин издан барып цети күн, цети тун алысады, цесир цебир кылып шабысады, шауп алып келди Айна Каның елин бурунғу орнуна каитарды; Шағыркаи, Шаркаи, Кактырғаи ұш алыптың елин бурунғу ціран атка шапкан балаға берди, бу бала ол елинә кан болуп турлу. Балаға айтты: «Тағыда не керәк саған?» Бала айтты: «Маған көп нерса керәк цок, Сыншының Сары Кызды алып берсаңиз цаксы болар еди.» Сыншының Сары Кыздың көпшү болады екан, баланың көпшү кызда екан. Кан Шентәи Сыншының Сары Кызды балаға алып берди, амандасып, есандин каитып кетти. Бір күндөрдө катынына келип цетти. Сол кырк күшшүлк от даржасына кіләмнің бірін көпур кылып отту. Онан сон кырк күншүлк от шөлгө келди, оған өкинши кіләмди көпур кылып отту. Ұшүнши кіләмди кум даржасынан қажып отоду. Бу кум даржаның арғы цағылда Ак Кирпеш батыр, Еркә Сары Алып батыр, Цас Бала батыр тосуй цатады. «Кан Шентәинің кылған

ерлігін асiттiк, алған катынын көрдiу!» деп қатады. Кан Шентәi келiп амандасып, есәндәсiп көрүсөдү, сонан соң елiнә карап құрүсөдү. Кан Шентәi кiсiләрiнә айтты: «Мен өзүп кетәiн, сен ұшбiуң алып келiндәр! Менiң төңгөлөк сызған қерiмә кон! дедi, узун сызған қерiмә құрүндөр!» дедi. Атан есәндiктәрiңдi бiләрiм» дедi. Аларды тастап Кан Шентәi өзүп кеттi.

Өзүп кеткәннән соң тунбiтгө айтқан Сыншының Сары Кыздың қер астындағы Кара Тун дегән алыптың Айна Каның кызын алсам дегән ојунда бар екән. Ол бурун Айна Каннан коркүп құргөн екән. Кан Шентәi алып құргөндө көтүнөн бiргә күп келәi қатыр екән. Кан Шентәi кеткәннән соң қердiң құзүнө шығып. Кан Шентәiдiң катынын алпыс ала бас атан, кырк кыз, кырк қiгiттi дүнүбө мүкүн малын бәрiн ашап қалмап қердiң астына т'сүп кеттi. Бағанағы ұш алып қердiң тесiгiнә бiргә т'сбiн деп едi. Ајағын тыкса ајағы жермән кесiлiп шалак боп қалды. Колун тығып едi, колү шалак боп қалды, ајак колунан айрып сө јәрдә отурүп қалды. Кан Шентәi бiр күндөрдө келә қатыш ујуктағанда бiр қаман тус көрдү. Ојанып турүп қайта құрдү соларына: «Бiр нерсә боларма?» деп. Қайтып келсә оларға, бәрiдә қок екән, ұш алып отурад'екән. «Бу не болдү?» деп сурады. Ұш алып айтады: «Бiр қалмауз қалмап кеттi.» Кан Шентәi қылаиды, қылаиды, атын сө јәрдә мықтап баілаиды арқандап. Бiр арқан өзүнүң белiнә баілаиды, айтады: «Мен қердiң тесiгiнә тусбмүн, сiз арқаның бiр қағын устап алыңыз қашан осу арқаның ұшүн қымылатқан болсам тарт!» дедi.

Кан Шентәi қердiң астына тустү. Қердiң астында осундәi бiр дүнүбө бар екән, со қергә арқанын тастап күнүң батысына карап кеттi; бiр күндөрдө күн болғанда бiр көп қатқан малға келдi, малдың ортасына келiп қатса бiр таудаi ұi турады. Ұидүң iшiнә енiп келдi. Сол қетi басты қалмауздың ұју екән, iшiндә өзү қатыр екән, қетi күн, қетi тун ујуктаид'екән, со күнү ујуктаған екән. Кан Шентәiдiң катыны қасында қылап отур екән. Кан Шентәi катынымән амандасып есәндәсiп бiр бiрсiнә сәлiм бердiләр. Қатын айтты: «Е ерiм дiбрсүн» дедi. Кан Шентәi айт-

ты: «Онү Өлтүрмөсөм сені аппаратмаимын, Өлтүрмөі аппаратсам бізді тағы кұар, Өлсөм Өлөін, бір алысармын.» Катыны айтты: «Сенің кұшүң ңетпәс» деді. Кан Шентәі кылышын сүрүп алды, ңалмауздың басына бір шабады. ңалмауз түрбө-ғәлдi, екәў сө жәрдә алысады, үйдүң ішіндә оіран потка кылысады, ңеті кұн ңеті тун алысады, деміміздi алысалык деп ўәдә кылдылар. Кан Шентәі коруктү. «Кұшүм ңетпәс ол мені Өлтүрбө» деп. Сол уа-кытта бір ак сакалды адам ңетіп келдi, ңеті басты ңалмаузға урусады, айтты: «Е, ңалмауз, бу дүнүөнү мунда ңалман бітгiң, сенің екiншi дүнүөдө не какың бар? сенің ңылаткан ңанда-рыңның кбздүң ңасы кан кбi даржа болдү, ңердiң ңүзүн алды, сен іш бір тек ңүрмөдүң» деп сө жәрдә темір тажақпiнән салып калды, ңеті басы талкан болдү. Сол адам Кыдыр екән, шешә-сiнiң батасы мән Кыдыр келгән екән, ңеті басты ңалмауздың ңанын алған екән.

Кан Шентәі турдү, ңалмауздың ішін ңарды, ңалмаған ңаның бәрiдә ішіндә тiрi ңүргөн. «Өі тәңрi көзүндү ашшын! деп шү-лап шығып ңатыр. Сол ңаның бәрiндә алып ңүрдү.

Малын ңанын бағанағы тесiккә аідап келдi, арканды ары берi кымылдатады, ол ўшбү тартып малын, ңанын катынын шы-ғар алмады бу дүнүөгө. Кан Шентәі мүйкү малымiнән ңердiң астында калды. Кан Шентәі ңылап ңылап айтты: «Сендәрдi кө-рүп бөтөн дүнүөдө ңүргөншө, көрмөі адасып өлөін!» дедi, ңылап екi етәгiн белiнә түрүп алып кеттi Кан Шентәі. Бір күндөрдө келә ңатыр едi, алдында бір баі терәк турады; баі терәктің ка-сында келiп ңатады, ңатса ујуктап калады, ујуктап ңатса бір катты даус шығады. Сол даусмiнән ојанады. Ојанса сол даус баі терәктің басында шығады, баі терәккә караса бір уја бар екән ујада ўш балапан бар екән, даустап ңылаған сол екән. Бір аіда-кар асағалы со терәккә шығып бара ңатады, со ңыланнан бала-пан коркүп даустагiт екән. Кан Шентәі: «Осу балапанды асаға-лы бара ңатыр коі деп, менің катынымды ңалмаған ңалмауз сы-кыңды, бу ңыланды мен Өлтүрбөін деп кылышын сүрүп алды, кы-лымiнән шауп, аідакар екi ўзүлүп ңатып калды.

Со җердән тағыда җөнөлөдү. Ұш балапан шақырады. «Не еткән җан едің? бермән келші!» деді. Каитып келді. Сәләм берді. «Не кылған адамсын?» деді. Кан Шентәи бәріндә айтты, катын җалмап кеткәйіндә айтты, җалмаузду Өлтүргөнүндө айтты, җердің тесигәнән шығалмаи калғанында айтты. Онан сон бәрін тастап өзү кетип бара җатканын айтты. Балапан айтты: «Биздің анамыз Алып Кара Кус дегән кус еді, онанда Ұлкөн җан җок еді, биздің анамыз еки дүнүөгө бирдәи ушүш'еді. Җасынан җылында Ұш бала табад'екән, Ұшбөүндө җылында осу аидакар асап кетәд'екән, җергә ингә еңип кетәд'екән. Ең соңғы тапкан Ұш баласы биз екәмиз, биздән сон бала таппаид'екән. Биздің җанымызды сен алып калдың картаимаса менің шешәм Алып Кара Кус тиләгән җеріңә шығарар. Бизгә көп җаксылык кылдың.» Кан Шентәи айтты: «Шешәң каида кеткән?» Балапан айтты: «Шешәмиз бизгә тамак әкпәлгәли кеткән; шешәмиз келгәншә бизгә аҗаштың басына шығыш җата тур!» Кан Шентәини аҗаштың басына шығарып алып канатының астына җауп җатты; «көрсө шешәм асап коҗар сені» деді.

Бир күндөрдө шешәси җылап келәдi. «Баламды тағыда җылап асап коидүма?» деп келип баи терәктің басына конады, баи терәк маҗысып җергә Ұш тип Ұш түздөтиләдi. Балапан айтты: «Е шешә җаксылыкка җаксылыкпа? җамандыкка җамандык барма?» шешәсинән Ұш сураиды. Шешәси аитады: «Җаксылыкка җаксылык бар» дедi. «Җамандыкка җамандык бар» дедi. Балапан айтты: «Җаксылыкка җаксылык болса бизгә җаксылык кылған миә» дедi. Шешәси айтты Кан Шентәигә: «Маған сен көп җаксылык кылдың, картаимасам сені җер җүзүңнө шығарар едим. Маған осу Ұш баланы сен бердің, сенің какыңды бу дүнүөгө өтөи алмап. Сен маған куланминән буланың алшыс айзыр алып кел! мені җемдә, сонүминән мен алып ушүп көрөин.»

Кан Шентәи мылтығын моинүна салып ертәнминән җүгүрүп кетти. Куланминән буланың алшыс айзыр алып келди. Кара Кус сонүң отузүн җеді. Отузүн артып алды, Кан Шентәини миңгизип алып җүрдү. Бағанағы катынын тастаған җергә келди. Ұстүно

сы малын қанын артады. Бәрінді артып алып ушады көккө қарап. «Булаі карағанымда бір айғырдың етін сал аузума, бу қарына карағанымда екі айғырдың етін сал аузума!» Кан Шентәі айтқанын қылды, булаі карағанда бір айғырдың етін аузұна салды, булаі карағанда екі айғырдың етін аузұна салады. Алып ушул құрғондө бір күншүлік қер қалғанда айғырдың еті таусылды. Кан Шентәі сасқанынан қоң етін кесіп алып аузұна тастай берәді, адам етінің күшүмінән Кара Кус қер құзұно қетіп келді. Алып келсә бурунғү тастап кетқан ұш алып боғұн қер, сідігін ішіп кімінән қамаун пісіріп етігінің қоншын пісіріп қегән екән. Со күндө амбәсі таусұлған екән, со күнү келмәсә ұшбұдө өбд'екән. Кара Кус айтты: «Бу нағылған қан?» деді. Кан Шентәі айтты: «Бу ұш кісі менің қолдасым еді» деді. Кара Кус айтты: «Қаксылыққа қаксылық» деп ұшбұн ұш асап ұш тастайды, ұшбұ үйдөн шыққан қалыбына т'сөдү. Кара Кус айтты: «Е Кан Шентәі, бажағы маған адам етін бердің, бу өзүңнің қоң етің болған ал!» деп бу етін қайтып қусұп тастайды, «бу ет қоныңа қалсыр!» деді. Кан Шентәі қалсырды, бурунғү қалыбына түстү. Кара Кус енді «қош есән бол!» деп кетіп қалды.

Кан Шентәі енді бәрінді ұжұно алып барды, бір күндөр болғанда. Қас Бала батыр қерінә келді. Қас Бала батыр айтты: «Ұрун сағынбас ат болмас, елін сағынбас ер болмас! Кан Шентәі Мырза ойнап күлул көп құрдүк, елімә барамын, есән бол!» деді. Елгә келсә елі қок еді, бір қау елін шауп кетқан; Кан Шентәігә қылап қайтып келді. Кан Шентәі барып Қас Бала батырға бір елді шауп алып келді.

Тағыда Кан Шентәі қөнбөдү, бір заман күндөр болғанда Ерей Сары Алып батырдың қерінә қетгілар. Олда еліндә қалаін ләсә елі қок екән алда қашан бір қау шауп екән. Кан Шентәі тағы барып бір елді шауп берді. Тағыда бір заманда күндөр болғанда Ак Кіршіп батырдың қерінә қетгілар, оңуң елін тағыда бір қау алып кетқан, оған Кан Шентәі қаңыга бір ел шауп әкелді.

Сонан бір заманда күндөр болғанда ұш Кара Бағыстың қе-

рiнә келдi. Цаксы цiрән атты Кенжә Кара Бағыска алып бердi. Сол үш ағасы пешәсi цурт цiп отуз күн оин кылды, кырк күн тоi кылды. Сонан сон пешәсi айтты: «Ендi бiз разымыз дедi, сендә разы бол! дедi, көптөн көп цурдүң, цаксылык цамандыкты бiлдiң, ендi өзү әкәңдi пешәңдi издәп тап!» Со малын мукамбалын кара куладан кәҗ царып бөлүп, цартысын үш баласыннән өзү алды, цартысын Кан Шентәигә бердi. Амандасып кудаи адында табысалык деп цыласып айрылысып кетiптi Кан Шентәи.

Сонан цүрүп бiр заманда күндөр болғанда өзү елiн издәп тауптү. Әкә пешәсiн издәп табалмаиды. Елдән сураса бiрәү аитады. «Пәлән аулда гиләншi болуп цүрдү». Ол аулға келсә табыда бiр аулға кеттi деп айттылар. Издәп издәп цүрүп елдiң бiр шетiндә тапты. Келiп тапса әкәсi, пешәсi мүлдө картап кеткән, үстүндө кiм цок бетiндә оң цок, балаң келдi деп айтсады бiлмәдi есi цок. Бiрәү катты кылып айткан екән, сонда кiшкiнә есiнә т'сүп бiлдi. «Минә сенiң балаң деп көсөткөн екән. Со баласын көргөннөн сон әкәсi куанғаннан цiрма бестәгi цасына келдi, пешәсi куанғаннан он бестәгi цасына келдi. Кан Шентәи сол елдә патса боп, елi цуртүн бiләп цус цыл табында отурдү, алмаған цәу болмады, бармаған цер калмады, шаппаған ел болмады. Сбiтүп дбүрөн сүрүп, бiр күндө дүнүдөн өттү деидi.

2. Еркәм Аидар.

Бурун заманда Еркәм Аидар дегән цас бала батыр болған. Узун Сары Алып дегән алып болған; Еркән Аидардың Наран Сулү дегән карындасы болған, сол сулү карындасын аламын деп Узун Сары алып кызыккан. Сол елдi келiп шапкан, Еркәм Аидар келә цатканын есiтiп карындасын алып бiр кудукка түсүп цасырынған. Узун Сары Алып келiп елдi шапкан, Еркәм Аидарды карындасыннән карап табалмаған. Ол елдi шауп алып кетәдi, кеткән сон кудуктан Еркәм Аидар шығады. Кудуктан шыкса бiр котур күрбә таи калады, котур күрбә таиды барыш устап алады, үстаған екән

күни болады, құтбыдөгөн екән дөнөн болады, ертәп мингән екән бесті ат болады. Ашылық қерді алты аттады, қышылық қерді қеті аттады. Сол ат айтты Еркәм Аідарға: «Менің ұстұмдө құрғындө сенімән қауға алдырсам мей ат болмаин, менің ұстұмдө құрғындө сен қауға алдырсаң сен қігіт болма!» Сонан сон сол атқа мініп амаған қау болмады, шаппаған еі болмады. Сол Еркәм Аідардың қалғыз қарындасы дуакәр екән, сол дуа қылды. «Атса мытық өтпөсүн! шапса қылыш өтпөсүн! адамның күшү саған кетпәсін!» деп дуа қылды. Бір күндө Еркәм Аідар үйдөн сапарға кеткән екән. Узун Сары Альш іздәп келді. Наран Сулү отурған үйгө кірді, қызды көрүп айтты: «Сен кімсің?» деді. Қыз айтты: «Кім болаин, Еркәм Аідардың қарындасымын.» Узун Сары айтты: «Сені нешә қылдан бері іздәп келдім, кудағға шүкүр енді таптым сені. Енді маған тіјәмсің?» Қыз айтты: «Қок мен саған бармамын, менің ағам бек балуан, сені кайда барсаңда өлтүрөр, нейдө өлтүрөр.» Узун Сары айтты: «Коркпа, мен сені алармын, сен шыныңды айт! мені сүјөмүсүн?» Қыз айтты: «Негә сүімөиүң, сүјөмүң, барар мын саған. Сен мені алыш кетпәсәң өзүм аман тауп берәин!»

Сол Узун Сары алышты бір қердә ора қазып салып қојады. Онда асрады, күндүз ағасы кеткәндә екәү ойнап біргә қатады, кеш уақытта қасырды. Бір күндөрдө қыз айтты: «Ағамды бір алысқа қумсаин, қыпн іскә барса келмәстәи қумсаин! еғәр келәр болса құдөп келәр, сонда сен ағамды өлтүрөрсүн.»

Қыз бір күндөрдө аурү болдү, аурү болүп дөңбөкшпиді. Еркәм Аідар келіп: «Е, қарағым, шырағым, тар курсакта қатысқан, талас емшпк біргә еміскән қарағым, саған не болдү» деді. «Саған, шырағым, не ем керәк» деді. Қыз айтты: «Е, ағам, аурү болдүм, бар бір ем алү қыпн» деді. Мунаі қакта бір қеті басты қалмауз бар деп естүш'едім, сонүң маған бір қасық қаны керәк. Сонү ішпәм қазылар едім.» Ағасы айтты: «Қыпн болсада алармын. Қарындасымның қолүнда өлөм шейтпін.»

Еркәм Аідар сол қеті басты қалмауздү іздәп кетті; бір күндөр болғанда бір далада тұрған үйгө қетті. Бу үйгө «Асалау ма-

җалайкым» деп еніп келді. Ол үйдө отурған бір кыз адам экән, ол кыз айтты: «Үәләйкәм әссәләм, нағылған қансын?» деді. Еркәм Аидар айтты: «Еркәм Аидар дегән алыпшын.» Кыз: «Каида барасын?» деп айтты. Цигит айтты: «Каида бараин? Менің қалғыз карындасым аурӯ еді, оған қеті басты қалмауздұң қанын іздеп бара қатырмын» деді. Кыз айтты: «Батырда болсаңыз ақымыңыз аз экән кой. Сені карындасың өлсүн деп кайтып келмәсін деп алдап қибәргән экән. Ол қеті басты қалмаузға адам күшү қетпәиді, ол көрүнгөн қанды күндүк қердән қалмаиды. Біз үшбөүмүз кыз едик, үшбөүмүздү аламын деп санаиды, кашаннан бері біз соғүминән соғысып турамыз, ол бизді алалмаиды, онү біз алалмаимыз, қеті күн, қеті тун соғысамыз. Меннән булаи сенің қолүнда еки апам бар, солар саған бир амал тауп бермәсә сен аласын деп аиталмаимын. Сен кайтқаныңда қонак бол бизгә!» деді.

Сонан бир күндөрдө әлиғә айтқан ортаншы апасына келді, апасына сәләм беріп үжүнө еніп келді. Кыз сәләмін алып: «Кимсін?» деді. «Еркәм Аидар дегән палуан менмін» деді. Кыз айтты: «Сен каида бара қатырсын?» Батыр айтты: «Менің қалғыз карындасым бар, сол аурӯ болдү, қеті басты қалмауздұң қанын іздеп барамын» деді. Кыз айтты: «Ақылды болсаңда ақмак экәнсін, карындасың сені өлүмгө алдап қибәргән экән, сөн тұтүл, үш балуан кыз биздә нешә қылдаи соғүстык. Үлкөн апамыздың күшү болмаса биздә алар еді. Сен үлкөн апамызға бар сол бир амал тауп берәр.» Еркәм Аидар үлкөн апасынәкинә келді, кирип келсә ол апасы сурамаи ону биләд'екән. Кыз айтты: «Е, Еркәм Аидар, ақыды болсаңда ақмак болған экәнсін, батырда болсаң тентәк болған экәнсін. Карындасың саған қас қылған экән, сен қүтүянуң астын негә қарамаи шықтың?» Еркәм Аидар айтты: «Наран қан маған қас қылмас» деді. Кыз айтты: «Ол қеті басты қалмауз қеті күн, қеті тун ужуқтаиды, қеті күн бизминән соғыс қылады, қеті қылдан бері соғыс қылып турамыз. Ол көн ужуқтаиды, биз аз ужуқтаимыз, ужуқтап қатқан қериндә биз ону өлтүрбәр едик, ол биздің әкәмиздә өлтүргөн еді. Әкәмиз аитып еді бизгә, ужуқтап қатқан киcигә тмә, уйкуминән өлү тең. Әкәмиздің тилин тастамаи-

мыз. Осу күндө барсаң уруктап җатыр. Уруктаған җериндә Өлтүр-
соң, кайтарыңда бизгә конак бол!»

Сол җеті басты җалмаузға барды, уруктап җаткан җалмауздың
кымышминан бір басын алды, алты басыминан акыра түрө-гәлді.
алты басыминан алты күн алты түн алысады, оі җерді дөң кыла-
ды, дөң җерді оі кылады, алты күндө алты басын алады, со
җердә Өлтүрүп салады. Колка җүрөгүн кесіп алады.

Бір күндөрдө бағанағы кыздікинә кайтып келді. «Өлтүрүп
колка җүрөгүн алып келдим» деді. Кыз айтты: «Сағанда җаксы
болдү, бизгәдә җаксы болдү, бәрикәлді ерім деді, биз онү алалмаи
җүрүш'едик, биздә алады коі деп коркүш'едик» деді; үжүндө кондү-
рүп җаткызды, түндө уруктап калған сон ол җалмауздың колка
җүрөгүн кыз алып койдү, бір өгүздүң колка җүрөгүн коржунүна
салып коиды. Ертән турүп алғанын білмәи кетіп калды.

Айдан аі Өтүп, җылдан җыл Өтүп бір күндөрдө үжүно келді,
үжүно җетіп келә җатса карындасы Наран Сулү тыскары шығып
тур экән. Келә җатканын көрдү, җеті басты җалмауздың колка
җүрөгүн алып келәннн білді, есан келә-җатканын көрдү. Каига җү-
гүрүп үжүно енді. «Е, Узун Сары Альш батыр!» деді «менің ағам
келә-җатыр, сенің әлиң оған җетиәс, бу җолда җүдөгөн җок экән,
кымыламаи җат! тағыда бір кыпн іскә җумсаин» деді. Ағасы
келді, амандасып көрүсүптү. «Шырағым, Наран җан аурүн калаи?»
деді. Кыз айтты. «җазылған аурүм җок» деді. җалмауздың җү-
рөгүн кызға берді, кыз емдәнді, сол кыз оінап җүрүп җазылып
җүрдү. Сол Еркәм Аидар куаныш тағы бір җау җаулағалы кетті,
сол җаудү алып үш күннөн сон үигө җетті. Келсә карындас есік-
тән төргө, төрдөн есіккә дөң бөкшип оібаи салып җылап җатыр.
«Карағын Еркәм Аидар, менің аурүм бурунҗудан җаман болдү.»
Еркәм Аидар айтты: «Е шырағым, Наран җан, сен Әсөң мен җал-
ғыз каида барармын? кудаи сені җалғыз алғанша биз екәүмиздә
биргә алсын! Наран җан, шырағым, урғашы адам кәри кулакты
болүш'еді, саған не ем керәк болар?» «Маған алда шағаланың
ак түбсүнүң сүтү керәк» деді. Сонү ішшәм мен җазылар едим.
Ол алда тағаланың ак түбсүнүң бұрасы бар экән, сол бұра кө-

зѣ көрүнгөн қаның бәріндә алад'екән, соған барсаң со бұраны өлтүрөрсѣн.»

Сол Еркәм Аидар кетәдi издәп; бир заманда кўндөр болғанда бағанағы кыздiкiнә келiп қеттi. Кызбән амандасты, кыз айтты: «Каида барасын?» Еркәм Аидар айтты: «Кудаи тағаланың ак тўбсўнўң сўтўн издәп барамын.» Кыз айтты: «Е, Еркәм Аидар, акылды болсаңда акмак екәнсiн, батырда болсаң тентәк екәнсiн, карындасың сенi өлўмгө қумсаған екән. Ол алда тағаланың ак тўбсўн адам алалмаиды. Сен ортаншы апама бар, ол билсә биләр.» Бир кўндөрдө ортаншы апасынiкiнә келдi қетiп. Ўзүнө киргәндә кыз айтты: «Каида барасын?» Еркәм Аидар айтты: «Цалғыз карындасым аурӯ екән, соған алда тағаланың ак тўбсўнўң сўтўн издәп барамын.» Кыз айтты: «Е, Еркәм Аидар, акылды да болсаң акмак екәнсiн, батырда болсаң тентәк екәнсiн, сенi өлўмгө қумсаған екән. Бу алда тағаланың ак тўбсўнўң сўтў булак болўп ағып қатады, ол өлгөн кiсiнi тiрiлтәдi, онўң бұрасы бар, көрүнгөн кiсiнi кўп қетiп өлтүрөр. Биз тағы онўң сўтўн керәк кыламыз бұрасынан коркўп баралмаймыз менiң ўлкөн апама бар!» Бир кўндөрдө сол ўлкөн апасынiкiнә келдi. Кыз айтты: «Каида барасын?» Еркәм Аидар айтты: «Карындасым аурӯ өдi, алда тағала ак тўбсўнўң сўтўн издәп келәмiн.» Кыз айтты: «Кўшўң көптө болса акылың қок екән, карындасың сенi өлсўн деп қибәргән екән. Ол алда тағаланың ак тўбсўнўң сўтўн биздә алажык десәктә бұрасынан коркўп баралмаймыз, бир алсаң бұрасы ужуқтап қатқанда аларсын, атың қўрўк болса. Алып кашып қеткiзбәи кетсәң, кутўларсын, йғәр кўп қетсә сенi өлтүрөр.» Еркәм Аидар: «Ажал қетпәсә өлмөн» дедi.

Бир заман кўндөрдө барып қеттi, ағып қатқан сўтўнөн торсуўна куўп кашты. Сол кашып бара қатқан атының дўбўрўмiнән, ужуқтап қатқан бұра ојанды, көрўп онў кўдў, бир заманда кўп қеттi. Кўп қетiп iнiнән тiстәп алып қерғә соктў. Еркәм Аидар бұраны көтүрө тўрө-гәлiп соктў, қана бұра алып соктў, бир бiрiн екәў ўш ўштөн алып соғўстў. Төртўншidә бұраның қағын сындырып, өлтүрўп қутулўп кеттi. Бајанағы кыздiкiнә келiп қонады. «Есән сау келдiңбә?» дедi. «Бұраны өлтүрдўң сўтў алып

келді» деді. Тұндө қатқызып қожұп ужуктаған сон ӕкпӕліп қатқан сұтұн адып қалды, бір тұөнұң сұтұн торсуғұна қуидұ. Ертӕн турұп Еркӕм Аідар соңу білмӕи қайтып кетті.

Бір заманда күндөр болғанда ұјұнӕ қетті. Қарындасы ағамның келӕтұғұн уақыт болар деп тысқары шықты, ағасын көрдұ. Қайтыш ұјұнӕ енді, айтты: «Е Узун Сары Алып, ағам келӕ қатыр, сенің күшұң оған қетпӕс, ұндөмӕи қата-тур.» Ағасы ұігӕ келді, қарындасына амандасты, сұтұн берді, бу қыз ӕкпӕлған сұтшӕнӕн қудұ бетін қолұн, қазылды, оінап күлұп құрӕдұ. Еркӕм Аідар тағы қаулағалы кетті, ұш күндөн соң ұігӕ қайтса қарындасы бурунғудан қаман ауруп қалды, ыңранып тӕрдӕн есіккӕ қумалады. Еркӕм Аідар қылады: «Сен өлсӕң мендӕ өлбін! тағы саған бір ем керӕкпӕ?» Қыз айтты: «Маған алда тағаланың шолақ қасқырының ӕтұ керӕк!» деді.

Еркӕм Аідар атын ертӕді қумсаған қерінӕ қӕнӕлдұ. Бір заманда күндөр болғанда бағанағы қыздікінӕ қетті. Қыз айтты: «Қаіда барасын?» Қігіт айтты: «Қарындасым тағы ауру соған алда тағаланың көк шолақ қасқырның ӕтұн іздӕп барамын.» Қыз айтты: «Сені өлсұн деп қумсаған қарындасың. Ӗзгӕ қолдаң келсӕң дағы мунан келӕлмассын, сол көк шолақ қасқырға адам күшұ қетпӕіді. Оған сен барма барсаң келмӕссін.» Еркӕм Аідар айтты: «Қарындасым ұшұн өлсӕм, шейтпін; барамын.» Кетті Еркӕм Аідар, бір заманда күндӕрдӕ ұлкӕн апасынікінӕ келді. Сӕлӕм берді, ұігӕ кіріп келді. Қыз айтты: «Қаіда барасын?» Еркӕм Аідар айтты: «Қалғыз қарындасым ауру болдұ, соған алда тағаланың көк шолақ қасқырдың ӕтұн іздӕп барамын.» Қыз айтты: «Е Еркӕм Аідар қарындасың сені өлүмгӕ қибӕргӕн. О көк шолақ қасқырға адам күшұ қетпӕіді, ӕзұнұң басқаның бӕріндӕ асаіды, оған сен барсаң ол сені тағы асап қожар. Оған сен барма! Барсаң сонау көгӕрұнұп көрұнгӕн тӕбӕ сол қатқан қасқыр. Ужукталы қатқан қеріндӕ алмасаң алалмаісын» деді.

Еркӕм Аідар атқа мінді, кетті. Бір уақытта көк шолақ қасқырға қетті, қасқыр ужуктап қатқан екӕн, белгӕ барып қырк қулаш семсӕрмінӕн шапты, белі екі ұзұлұп кетті. Қаудӕсұмінӕн

алыса кетті, үш күн үш түн алысады, ол касқырды өлтүрүп өтүн алады. Касқыр өзүп ар черін тистап паралапты.

Каитып кыздікіна келді. Кыз түндө қаткызып бајанабы алып келә қасқан өтүн алып којүп, бір касқырдың өтүн салып билдиртпәи којады. Ергән турүп сол Еркәм Аидар билмаи кетип калды. Бір заманда күндөр болғанда үжүнө қетип келді. Карындасы ағамның келәтүбүн уакыт болдү деп карап тұрө екән. Со кыз ағасын көрөдү дабы каитып үжүнө енаді куанып. «Менің ағам Еркәм Аидар қүдөп келә қатыр екән турүп бір алысып бак, Узун Сары Алып!» Еркәм Аидар үжүнө еніп келді. «Е карабым карындасым, сенің үшүн қүдөп өлдүм, маған бір қаксы ас берә көр!» Карындасы бір ајак асты қаза кујүп бергән екән. Аузуна тіјәр тімәстә Узун Сары Алып акыра тұрө келді. Екаў со қердә алыса кетті. Сол Еркәм Аидардың такымы курусүп калған екән оруннан туралмаиды, екаў со қердә отурүп қеті күн қеті түн алысыпты. Еркәм Аидар айтты: «Е карабым Наран қан, тар курсакта қатысқан, талас емшәкті емискән, мынаның астына буршак шал таіғанатып қығаин! менің астыма ун сал!» Сол карындасы астына буршак салды, Узун Сары Алыптың астына ун салады. Сол Еркәм Аидар буршакка таіғанатып алып соқты. Өлтүрбін деса шапса кымыш өтпөидү, атса м лтык өтпөидү, мунў каітаміз?» деді. Кыз айтты: «Бір кырк катының сідігімән суварған бір алмас п'шабы бар бір өтсө сол өтөр» деді. Сандықтан бу п'шакты алып берді. Сол п'шакты тамағына шаншып какса сол п'шак тамағына еніп кетәді. Узун Сары Алып Еркәм Аидарды өлтүрүп, карындасын малы қанын алып кетті.

Бағанабы Еркәм Аидардың күрөң аты Еркәм Аидардың өлтүргөнүн билгәннан сон кашып кетті, кашып ол бағанабы үш кызға барады. «Е, кыздар, Еркәм Аидар өлдү.» Күрөң ат ол үш кызды миңгізіп алып келді. Бағанабы қеті басты қалмауздүң колка құрөгүн, алда тағаланың ак інгәнің сүтүн, алда тағаланың көк шолак касқырдың өтүн алып келді, өлгөндү тірілтәтүбүн дәрі екән. Сон әкпәліп емдәп тірілтті, бағанабы п'шабыр сұралмады. Күрөң ат айтады: «Қеті кабат қибәктән арқан есіп бір

цағын п'шакка баіла. бір цағын менің беліма баіла! Сонда шыкса п'шак шығар шыкпаса білбнү.» Баілады кўрбөң ат ұш алып көккө шыкты, ұш алып цеггә тўстў, сонда п'шак шығыш кетті. Еркәм Аідар: «А! катты ууктап кеткән екәм» деп тўрб келді. Карындасының кас кызғанын цаға білді.

Тўрб-гәлсә бағанағы ұш кыз касында отурады, ұш кыз тіріткәнің цана білді, сөјәрдә ұш кызды өзў алыпты. Ұш катыны айтты: «Біз іш кайда бармаімыз, кешәгї карындасыңды әкпәткән цаўқа барып алсаңшы.» Еркәм Аідар таусұлмас азык алды, тозбас кім кіді, кўрбөң атыр мініп іздәп кетіпті. Бір заманда кўндөр болғанда бір елгә цетті, елгә келсә бір тезәк терін цўргбн кемпір келді. Еркәм Аідар айтты: «Е кемпір, бу кай елің?» деді. Кемпір айтты: «Бу Узун Сары Алып дегән алыптың елі!» Еркәм Аідар айтты: «Бу Узун Сары Алып Еркәм дегән алыптың карындасын алған еді; со карындасы барма?» деді. Кемпір айтты: «Узун Сары Алып Еркәм Аідардан коркўп некәсін кылдырмаған еді. Тірісә бізді бітўрбөр деп коркўш'еді. Еркәм Аідар тірілмәді, онўң ұшўн некәсін кылдырып алғамы цатыр. Сонўң үлкөн тојў бар» деді.

Еркәм Аідар сол үлгбн тоіға барарға өзў тўрлбндў, өзў цаман ташша болўп атын котур кўрбөң тоі кылыпты. Со тоіға келіпті, келіп бір кызмінән білбөң айтсады, ол кызды цецін кетіпті. Тағыда екіншімінән айтсады. Сонда Еркәм Аідардың карындасы айтты: «Бу кімнің даусў, менің карағым Еркәм Аідардың даусў сыкылды екән.» Кісіләр айтты: «Бу бір ташша» деді. Кыз айтты: «Мында шакырып келтірші!» Ташшаны үігб енгізді. Кыз айтты: «Сен ташша кімсін?» деді. «Мен бір беішара мысапырман» деді. «Сен Еркәм Аідарды көргбнбб?» Ташша айтты: «Цок көргбнўм цок» деді. Наран Сулў бу ташшаға бір цаксы' ат шапан берді.

Сован сон бір кўндбрдб Узун Сары Алып цаматтарын цп алып ок атарға серўянгә шыкты; сонда Еркәм Аідар біргә барды көп кісімінән. Өзўнўң цағы цок екән, бірәўдўң цағын сурап алып атады, тартўна царамаі сынып калады; тағыда екінші ца-

ғын сурап алып, тағыда сындырады. Сонан сон сол қамағаттары бір балуан ташша бар деп Узун Сары Алыпқа айтады. Узун Сары Алып: «Е ташша, деді, менің қағымды көтөрүп атшы!» деді. «Көтөрүп атсаң аттың, аталмасаң басыңды алармын.» Еркәм Аідар бу Узун Сары Алыптың қағын қолуна алды, тартса тартуна қарамай сынып қалады. Узун Сары Алып ашуланады: «Бу ташша бір балуан ташша екән Еркәм Аідардың үйдөгү ок қағын йкпәл! сонү көтөрүп атса қараиды, аталмаса сонда басын алармын» деді.

Алып келіп сол ок қакты берді, өзүнүң ок қағын қолуна алып «Атгағанәй!» деді «қаман болуп қалған, түзөтөргө керәк екән. Мунү немінән түзөтөр? тә биә тауп берсаң сонү сојуп казысына ораса түзөтүір еді, сонан сон көтөрүп атсам атаин, аталмасам басымды берәин!» Сол биәні сојуп кызысына қағын орап үш күн салады. Төртүншү күнүндө қағын қолға алды, бір ок қағына салды, бір оғунүң басы он пут екән. Бір атқан екән, бес құс кісі өлөдү. Сонан сон бу Узун Сары Алып кашты. Узун Сары Алыпты күп қетіп екәү үш күн соғусады. Сол Узун Сары Алыпты өлтүрдү басын кесіп, Узун Сары Алыптың елін қесір қебір кылып шауп алады.

Наран Сулү карындасына келіпті. Кыз келгәнің көрүп: «Е, ағам Еркәм Аідар, шырағымаі!» деп алдынан шығып құғұрүпті. Сол Еркәм Аідар карындасын устап алды, атқа байлады. Енді шауп кеткән елін үігө айдапты. Үігә кәйтқан сон карындасынан күнүндө бір қапрак егін кесіп алып өзү асады. Үш қылда сактады сбитүп, үш қылдаі еті таусұлғаннан сон өлдү. Сол Еркәм Аідар сбитүп кегін алды. Үш катынымінән құрүп барша Мурат басына қетіп қалды.

III. ЕРТАК.

3. Е ж і г а л д і.

Ертада бір баі болуптү, баидың бір қалғыс баласы болуптү, аты Ежігәлді экән. Әкәсі баласына калың беріпті, баласын кайына қибәріпті. Баласы барып калыңдык ойнапты. Ежігәлді үжүнө кайтты. Келә қатқанда уру тонапты қанында, екі кұмұс теңгә калышты. Ұжүнө қажәу келді, келсә елін қажәу кетіпті, Ежігәлді кім экәнін білмәді. Қуртунда бір котур торо таі калышты, таиды алдына салып айдапты. Алдынан ұш к'сі көрүнүптү, со к'сі қакындапты. Ежігәлді екі кұмұс теңгәсін мынағы котур таидың қуіружүнүң астына тыбышты. Бағанағы ұш кісі келді, келіп сөйлөстү. Ұшөү баидың балалары экән. Олар келгән сон Ежігәлді таиды камшымінән салды, соккан сон таі тышты бағанағы теңгәі Ежігәлді алды.

Бағанағы ұш к'сі айтты: «Е сен таиды сат!» деді. Ежігәлді: «Сатпаимын» деді. «Негә сатпаисын?» деді. «Күнүндө тајым теңгә т'шат» деді. «Біз екі дұз сом берәлік!» деді. «Сатпаимын» деді. «Баілык кылсаң, ұш дұз теңгә берсәң сатамын» деді.

Ұш дұз теңгә берді, таиды алды. «Мыны кайтаміз?» деді. Ежігәлді айтты: «Ұжүнө аппарат!» деді. Қоңуршка п'шәнгә баіла! тун ортасында суғар! таң атып келә јатқанда сонү бір суғар! Күн шыға келгәндә үжүнүң ішінә ак кіз қай! Таиды алып келіп ішінә қоја бер! Қуіружүнән ыстап камшымінән сабасаң үжүнүң ішін кұмұс теңгәгә толтұра т'шар» деді.

Ұжүнүң ішінә тора таі теңгә тышпады, бок т'шады. Ұш қарындастың ағасы ініләрін шакырды, олар келді. «Ежігәлді алдышты» деді. «Таі теңгә тышпады, бок тышты. Ежігәлдіні іздәһ!» деді. Олар барды іздәді, тапты. Баидың балалары келә қатыр, сөйлөстү. Ежігәлдінің қасында қазан ат асүлү турдү. Баидың балалары қазанды сат!» деді. Ежігәлді: «Сатпаимын» деді.

«Несі бар?» деді. «Мыны сатсам өзүм өлүп каламын, бу казаным өзү асылады, су өзү кужулады, ет өзү салынады, отун өзү цабылады, өзү п'сәді. Балалар айтты: «Сат! үш дүз теңгә берәміз! деді. Сатты казанды, олар айттылар: «Ежігәлдi, мыны кайтәміз?» ««Менің өзүм алыска кетпәи асылмаиды, менің өзүм алыска кеткән сон асылады» деді.

Ежігәлдi кашты; казан асылмаиды, от цабылмады, ет салынбады, су кужулмады. «Алдады биздi» деді. «Күәлык!» деді. Күдү күп цеттi, ыстап алды, екпәлдi, бір судуң басына екпәлдi, колун ажабын баилады; суға тастаимыз деді. Биздi алып суға т'сүп кетәр деп коруктү. Ұшбөү калаға кеттi. «Ағашминән итәрип қибәрміз!» деді, ағашты екпәләміз! сен цат!» деді.

Бір к'сi Ежігәлдiнiң касына келдi, Ежігәлдi цылады, оibaи oibaи салды. Келгән к'сi: «Набылған цансын?» деді. Онү сураған к'сiнiң астында кара цорға аты бар болған, басында кара түйкү бөрүгү бар болған, үстүндө кара макпал шапаны бар болған. Ежігәлдi онү көрүп айтты: «Бері цакын кел! мен саған итәин!» деді. Кісi цакын келдi. Ежігәлдi айтты: «Муна шәрдиң батсасы өлгөн екән, маған сен соған батса бол! деді. Мен болмадым. Сонан сон кол ажабымды бүдү, суға итәрәміз деді» деді. Кара цорға атты к'сi айтты: «Акылың цок екән, деді, батса болсаң не кылады?» деді. Ежігәлдi айтты: «Батса болуға царамаймын» деді. Кара цорға атты к'сi айтты: «Мен батса болаин! деді. Ежігәлдi айтты: «Батса болаин десаң шеш мені!» деді. Шештi. Кара цорға атты к'сi кiмiн шешип оған бердi. Ежігәлдi онү бүдү, айтты: «Каладан к'сi келәдi, келгән сон сенi ағашминән суға итәргәндә сен батса боламын десаң олар сенi шешәдi» деді. Ежігәлдi кара цорға атка мiндi, кара макпал шапанды кидi, кара түйкү бөрүктү кидi. Ежігәлдi кеттi, кеткән сон манағы Ұшбөү каладан ағаш екпәлдi, Ежігәлдiнi суға итәрәміз деидi. Ұшбөү аттан тустү, баилаған к'сiнi итәрдi. Баилаған кiсi айтты: «Менi итәрмә, батса боламын! Ұшбөү айтты: «Сен менi алдадың; канша акша мызды алдап алдың? сен батса боламын десаң сенi суға қiba-

рәин! анда батса бол!» деді. Оңу суға ішәріп җибәрді, енді җшөҗ калаға кайтты.

Келді калаға, келсә алдынан Ежигәлді келді. Җшөҗ айтты: «Е Ежигәлді, биз сені суға җибәрдік.» Ежигәлді айтты: «Е, ағалар, суға җибәргәнің маған җаксы болдү, судуң тубуңдө осундаи кара җорға ат екән» деді. җалғыз ат мен ыстадым.» Җшөҗ Ежигәлдині айтты: «Е ағам!» деді, «бизгә көрсөт!» деді. Ежигәлді: «җүр!» деді. Бағанағы өзүн суға итәргән җергә екпәлді. Бирәүннүн коинүн таска толтүрдү, коншүн таска толтүрдү. белinä бир шыбык байлады, суға түс! деді. Бирәҗ т'сүп кетті. Сонан сон җшөҗнүн екәүн шыбыкка байлап суға түс! деді. Екәҗ суға т'сүп кетті.

Өзү Ежигәлді атка мінді, суға түстү, арғы җакка кетті, атты кайтарды судан өтүзүп, өзү җајау кетті. Казактың җүүнө келді, со җидө алты кыз бар екән; алты басты бир җалмауз кемпір бар екән. Ежигәлді келә кемпір камшыминән сабады, алты кызды сабады, җүүнөн кемпірминән бес кыз кашып кетті. Бир кызды җүүндө Ежигәлді алып калды, катын кылды. Ежигәлді далада кетті. Бир күн җүүнө кемпір келді. Кемпір сурады: «Ежигәлді келгәндә кайтәсін?» деді. Кыз айтты: «Есік ашып Ежигәлдині киргизәмін» деді. Кемпір айтты: «Түндө җатканда кайтәсін?» Кыз: «Күшактасып җатамын» деді. Кемпір айтты: «Бүгүн есікті ашып киргизбә! түндө җатканда терс карап җат.»

Ежигәлді җүүнө келді, есікті ашпады, түндө җатып еді, терс карап җатты. Ежигәлді айтты: «Катын, негә терс карап җатасын?» деді. Катыны айтты: «Өзүң далада кетәсін, мен җидө җалғыз отурамын. Бала мендә җок» деді. Ежигәлді айтты: «Баланы бермәсә кудаи бермәдә.» Катыны айтты: «Мендә сәүкәлә җок» деді. «Бир Дауғар алып маржан сатады, сонан маған маржан сатып алып келип бер!» деді. Ежигәлді айтты: «җајау бармаимын!» деді. Катын айтты: «Шешәмдә ала өгүз бар, сонү екпәп берәин, соған мін!» деді. Ежигәлді: «Екпәл!» деді. Екпәлді өгүзүн, өгүзүн мінді, кетті маржан сатүға.

Дауғар алып түстүк җердән көрөд'екән, күндүк җердән естәд'екән. Дауғар алып сеилгә шыкты, бағанағы Ежигәлдині көрдү.

Кырк нөгөр шағырды: «Анау ала өгүздү бала келәді, екі теңгәгә өгүзүн сатарма? сатса өгүзүн алып кел! Сатпаимын деса өгүзүндө өзүндө алып кел!» деді. «Өгүзүн сојуп алаин, өзүн кактап п'сіріп ңеимін» деді.

Ежігәлді дә түстүк ңердән көрөд'екән, күндүк ңердән естәд'екән. Ежігәлді Даузар алыптың сөзүн еситті. Ежігәлдігә екі кісі келді. «Өгүзүңдү сат!» деді. «Негә?» деді. «Екі теңгәгә» деді. «Сатамын» деді. Екі кісі өгүзүн алды, Ежігәлді ңајау калды.

Бір кемпіргә келді, кемпіргә айтты: «Саған бала боламын!» деді. Бала кылды кемпір, којуп ңаиды, кешкә којун адала үігө келді, тун болдү, бір келіншәктің сәүкәләсін урлап алды, кайтып үјүнө келді, ңатты, ертән турдү, којун ңаиды, сәүкәләні басына киді, Даузар алыптың аулуна келә ңатыр.

Онү алып келә ңатканын көрдү, кырк нөгөрдү шақырды: «Анау бір келіншәк келә ңатыр; мен ет ас теп аитаин, сендәр аспаңдар, мен пістімә дегәндә піскән ңок деп айтыңдар! Түндө сонүң коинүнда ңатамын, зорлук кыламын, сол катын түндө оибайласа сендәр келмәңдәр!» деді.

Ежігәлді катын болуп Даузар алыптың үјүнө келді; алып онү білмәді, урғашы екән деді. Есәндәсті, сөйлөстү. Алып айтты: «Ет асыңдар!» деді. Нөгөрү аскалы кетті, ет аспадылар. «Күн кеш болдү енді кайтсам екән» деді келіншәк. Алып сурады: «Ас пістімә?» нөгөрү ңок деді.

Күн батты, етті екпәлді, ңеді. Ежігәлді айтты: «Түн болдү» деді. Алып: «Кон» деді. Ежігәлді: «Консам конаин!» деді. Кондү, тыскары шыкты, тыскары шыккан сон бір кымыстыны асып өлтрөтүзүн аспа бар екән. Даузар алып онү келіншәккә көрсөттү. Келіншәк онү көрүп айтты: «Буған кайтп онүсүн?» деді. Даузар алып айтты: «Мына темір тајакпінән тұртүп ңибарсам асылып кетәді» деді. «Сонан сон асылып коіған кісіні өлтүрөмүн!» деді.

Келіншәк айтты: «Ҙүршү!» деді, «мен көрөин! темір тајакпінән тұртөин! деді. Алып ңүрдү, тұртүп ңибәрді келіншәк, Даузар алып асылып кетті. Келіншәктің колүнда камшы бар екән;

келіншәк қубан алыптың ажазынан колүмінән ыстады, камшымі-
нән сабады, сабады. Дауғар алып оібаі! оібаі! салды. Келіншәк
сурады: «Ала ығұзүмнүң еті тәттімә экән?» деп сабап қатыр.
Алып оібайлады, келіншәк алыпты боктады.

Дауғар алыптың оібаі салғанын қырк нөғөрү еситті, алып
келіншәккә зорлүк қылып қатыр экән деп оілады.

Енді Ежігәлдә ұжүнә қайтты, кондү; ертән турдү, којүн қай-
ды, қайып турса бір екі кісі келә қатыр, амандасты. «Асалау ма-
ғалақым, деді. «Ұәлікәмә сәләм», деді. Сөбөстү Ежігәлдигә, Ежі-
гәлдә экәннән білмәдә. Ежігәлдә: «Қада барасындар?» деді. Кісі айтты:
«Бір баладан ығұз сатып алып едік, сол бала келіншәк болүп ке-
ліп Дауғар алыпты аспаға асып кетіп камшымінән сабап кетіпті»
деді. «Енді алып катты аурү болүп қатыр. Бір дәргір мында
барма?» деп сурады Ежігәлдә айтты: «Мен өзүм дәргірмін, мен
өзүм тамыр ыстаушы едім.»

Екі кісі айтты: «Цүр» деді «алыпка!» Ежігәлдә алыпка құр-
дү, алышка келді, тамырын ыстап көрдү. Ыстаған сон айтты:
«Қырк кулаш қибәк арқан маған алып кел! төрт темір казык
алып кел! бір табак кара тікән туз алып кел! өткүр п'шак ек-
пәл! деді.

Қырк кулаш қибәк екпәлдә, төрт темір казык екпәлдә, бір
табак туз екпәлдә, өткүр п'шак екпәлдә. «Төрт темір казыкты
цәргә как!» деді. Цәргә казыкты какты, «алыпты кер!» деді,
кәрдә алыпты, баілады алыпты, төрт казыкка баілады. Ежігәлдә
қалшыларына айтты: «Алып оібаласада келмәндәр!» деді. Менің
қызған емнә шыдамас. Қалшылары кетті, Ежігәлдә п'шак алды,
п'шакмінән Дауғар алыптың терәсін тилді, туздү куйдү, камшы-
мінән сабады, сабады, сурады: «Але. ығұзүмнүң еті тәттімә
екән?» деп боктады, боктады, Дауғар алып оібаі оібаі салды.
Қырк нөғөр оібаі салғанын естиді, Ежігәлдәнің айтқан сөзүмінән
келмәдә.

Ежігәлдә кашты, алдынан бір түблү к'сі келә қатыр, келіп
амандасты сөібөстү. Ежігәлдә сурады: «Қада барасын?» Дауғар
алыптың аулуна барамын» деді. Ежігәлдә айтты: «Түбөндү ма-

ған бер!» деді. «Негә?» деді. «Дауғар алыптан акша ап перәін!» «Не деп акша ап перәсін?» деді. Ежігәлді айтты: «Аулүнүң тусұнан өтө беріп ала өгүздүң іәсі менмін десәм акша маған берәді» деді. Бағанағы к'сі айтты: «Онү мен өзүм айтып аламын» деді.

Түөлү к'сі аулдүң тусұна келді, айтты: «Ала өгүздүң іәсі менмін!» деді. «Аспаға асқан менмін! қоныңа тіліп туздү салған менмін!» деді. «Камшымінән соккан менмін.» Дауғар алып айтты: «Сол к'сіні ыстаңыз! Ыстады сол к'сіні, ыстап алса сурадылар: «Ол сөскө сені кім үрөттү?» деділар. Түөлү к'сі айтты: «Бір кашып баратүбүн бала үрөттү. Алып сурады: «Сол бала кайда кетті?» деді. «Калаға таман кетіп барады» деді.

Енді екі к'сі Ежігәлдіні кудү, күп қетгі балаға, бала калаға қеткән екән. Бала күған к'сіні көрдү, бір қаман үігө кіріп кетті. Кіріп келсә бір таз бала бар екән, тірмән тартып турад'екән. Ежігәлді айтты: «Оі тазым!» деді. «Іштәмә білдіңбә?» деді «қок!» деді. «Дауғар алыптың каршығасының торү қыртылыш калыш таздың басы керәк деп, екі к'сі келді» деді. Таз кашты. Екі к'сі келдідә қаман үігө кірді. Бағанағы Ежігәлді бетінә ундү қағып тірмән тартып отурдү. Әлігі екі к'сі сурады: «Бала кайда кетті?» деді. Ежігәлді: «Сбілссөм даусымнан таныр» деп «и! м!» деді, сақау болды, екі к'сі, кеткән екән деді, шықты, шығып бір үігө келсә бір таз бала тактайға басын соғұп отур, кызыл ала кылыпты канатып, к'сі келдідә сурады: «Не кылдың?» деді. Бала айтты: «Басым торға қарамайды!» деді. К'сі айтты: «Онү кім үрөттү?» деді. «Әлігі бір бала сонү үрөттү» деді. «Ол бала кайда?» деді. «Бала айтты: «Тірмән тартып калған, мен кашып кеттім» деді. Екі к'сі айтты: «Сол к'сі Ежігәлді екән.» Бағанағы үігө қайтты, қайтып келсә Ежігәлді кашып кетіп калыпты. Дауғар алыптың үјүнө екі к'сі қайтыпты. Алыпка айтты: «Ыстаі алмадык!» деді.

Дауғар алып қағаз сызды: «Кала калаға Ежігәлді атты к'сі болса ыстасын!» деді. Ежігәлді қат қетпәгән бір калаға барып

турдү, бир кемпірнің ұжұнб турдү, бала боламын деп турдү. Кемпірдің бала цок екән, кемпір Ежігәлдіні бала кылып алды.

Ертән Ежігәлді којун цајып кетті. Сол калаға тағыда кат келді. Сол каланың біләрі кандары кеңас кылды: «Көшбөгө акша төгөлүп», деді, «кісінің бәрінді цұргүзбөлүк!» деді, «со акшаны кім алса сол Ежігәлді, соңу ысталык!» деді.

Көшбөгө акша салды, к'сінің бәрін цұргүздү, Ежігәлдіда цұрлү, табанына целім цағыб алып көшбөгө акшаның бәрін төгөстү, бір терәктің түбүнб аппарып акшасын тастады. Ежігәлді көи к'сінің ішіндә цұр екән.

Каланың біләрі, кандары кеңас кылды: «Бізгә көрүнбөдү. Бір түбөгө казна артып цұргөзбөлүк, соңу алғанда ыстап алаык» деді. Цетәләтті. Кешкә таман бір уштоп аракы алып Ежігәлді түб цетәктәгән балаға алып келді.

«Иш!» деді «шөлдөдүң» деді.

Ишти, ішіп мас болуп цығылып калды. Түөнү алып Ежігәлді кетіп калды, ұжұнб әкпәлді түөнү. Соидү сојуп шешәсінә берді. Түн болған соң терәктің түбүнб келді, акшасын алып отур еді. Каның үазірі келіп Ежігәлдіні көрүп ыстап алды, терәккә баілап тастады. Үазірдің өзү канға кетті. Канға барып айтты: «Ежігәлдіні ыстап алып терәккә баілап койдүм» деді.

Ежігәлді таңұлү тур. Бір катын суға келә цатыр екі шеләгі бар. «Аі катын!» деді, «бері кел!» деді, катын келді. «Нағылған цансын?» катын сурады. «Таңұлү турған» деді. «Катынымның оінас бар екән, соңу ыстап алып едім» деді. «Ол кім екән?» деді. «Уазірі екән» деді. «Ыстап алып едім, алған соң үазір мен катыныңды аламын деп мені терәккә таңып койдү. Канға ағып басыңды алдырамын, сен Ежігәлді екәнсін, өтүрүк ағып, менің үстүмб катын алаін деп цұр екән» деді.

Ол катын Ежігәлдіні шешіп која бергән. Шеләгін тастап катын канға барды. «Буған нанбаңыз!» деді. «О кісіні шешіп која бердім» деді. «Бір беішара екән катыңымнан мына цұзү кара оінас екән өтүрүп катынын алаін деп сізгә шағыстырып өтүрүк ағып отур. Мен која бердім.»

Ежігәлді ұжұнө барды, шешәсінә: «Бір қырк кулаш аркан есіп бер!» деді. Ертән кожұн қажыш кетті. Кан көңәс қылды, елн ұдді, кісігә айтты: «Тўөнўң етін тауп екпәлгән кісігә басынан төмөн акша кужамын» деді. Бір кемпір: «Мен тауп екиәләмін!» деді.

Ежігәлдінің ұжұнө кемпір келді: «Бір тўөнўң мажы барма?» деді. «Баламның басының котурў бар, соған керәк!» деді. Ежігәлді алдынан шықты. «Кемпір кайдан келәсін?» деді. «Шешәнің тўөнўң мажын екпәләмін, баламның басының котурў бар еді» деді. Ежігәлді айтты: «Тўөнўң басын саған берәин! деді, үігө құр!» деді. Кемпірді ұжұнө екпәлді, өлтүрдү, бір колүн кесіп алды; тўн болды.

Каның қалғыз кызы бар екән, соған барғалы! деді. Тўөнўң күбун алды толтурўп су алды, бір біз алды, кемпірдің колүн алды, арканын алды, келді каның кызының ұжұнө; қеті кабат үі болды, қеті кабат арканман үідўң төбөзўнөн тўстў. Кыздың касына келді, кыз ыстап алды. «Сен Ежігәлді екәнсін» деді. «Мен Ежігәлді» деді. «Акәмә айттып басыңды алдырамын» деді. «Акәңә айттып басымды алдыр, бұгўн маған коинўңа жаткыз!» Кыз: «Жат!» деді.

Ежігәлдің кыздың коинўна қатты, таң атып келәді. «Сігім келді» деді. Кыз айтты: «Сен кашып кетәсін» деді. Ежігәлді деді: «Кашады десәң колўмнап ыстап тур!» кемпірнің колүн устатты, күктү бізбән шаншып алды, кашып кетті.

«Бурташ болған» кыз айтты, тартып қалды колўнан, тартып қалса кур кол келді. Турдў, беті колүн құдў, әкәсінә барды, айтты әкәсінә: «Ежігәлді келіп менімән оінап кетті.» Әкәсі ашўланды.

Кан қуса болдў. Тўөсўн урлатканын, акшасын урлатканын кызмінән оінап күлгөнўн бір баска кан естіді, қағаз сызды, қибәрді, акшасын урлатқанша, тўөсўн урлатқанша, кызын оінатқанша дамбал баўна бунўп өлсўн» деп. Дамбал баў қибәрді. Кан ашўланды елн, қіп алып айтты: «Бір кан маған зорлук қылды, сол қанды өзүмдөі қылып келгән к'сігә кім-дә болса кызымды

берәмін!» деді. Ежігәлді канға келді. «Мен Ежігәлдімін, деді, сой канды саған екпәләмін, деді, кызыңды маған берәмісін?» деді. «Берәмін» кан айтты. Айтканнан сон Ежігәлді айтты: «Маған алыс ала саускан атып бер!» деді. Атып берді. Ежігәлді бір абдара алды, аркалап кетті. Барды кан дікінә барды. Кан катынман шаі ішіп отур экән. Ежігәлді ол алыс саусканың терәсін теитәрә кылып кігән экән, үгө кірсә канман катын шопуп турған. Ежігәлді абдараның аузун ашты «қалаңаш тұс!» деді. Катынмән кан коркүп тұстү, Ежігәлді абдараның аузун қашты, аркалап қайтты, каның ұзұнө екпәлді.

«Екпәлдіңбә?» кан айтты: «Екпәлдім!» деді. Абдараның аузун ашты қалаңаш катынмән кан тұрб-гәлді. Екәү қылады: «Не болдү?» деді. «Білмәміз, Азраил экәннн не экәннн білмәміз деді, абдараға тұс! дегәннн біләміз» деді. Кан айтты: «Бүпуп өлсөң!» дамбалдың бау өзүнө қайта берді. Кан қайтты ұзұнө, үш күндән сон өлдү. Ежігәлді каның кызын алды.

2. Цаксылык қамандык қолдас болған.

Бурунғу заманда қаксылыкпән қамандык қолдас болуп құрұпғу, екәуннңдә ат, тон, азығы болуп құрұпғу. Екәү қаксылыктың азығын қеп құрұпғу, қеп құргәндә қаксылыктың азығы таусұлшты. Қамандык айтышты: «Қаксылығым, азығың таусұлдү, енді қайтәсін?» депті. «Қамандығым өзүң бил!» депті, «өзүм билсәм атыңды сожаік!» депті. Қаксылыктың атын сојұптү, қаксылыктың атының етін екәү қеп құрұпғу, азык тағы таусұлшты. «Қаксылығым, енді қайтәсін? атыңның етін таусұлдү» депті. «Қамандығым, әлдә болса өзүңүз биліңіз» депті. «Өзүм билсәм, қаксылығым, бір қулағыңды кесіп п'сіріп өзүңө берәін, қеімісін?» депті «қеімін қамандығым» депті, бір қулағын кесті, бір күнгө азык болдү. Қамандык айтты: «Бір қулағыңды бір күнгө тағыда азык берәін!» депті. Тағы азык таусұлдү. «Қаксылығым, енді қайтәін?» депті, «әлдә болса, қамандығым, өзүң

біл!» депті. «Қаксылығым, өзүм білсам бір көзүңдү ојуп бір күнгө азык кылып берайн! деді. Бір көзүңдү тағыда ојун бір күнгө азык кылып берайн! деді.

Қаксылықтың ат, тон, азығы, кулағы, көзү бітті қамандық қаксылықтың азығы біргә деп тұғосты, қаксылықтың азығы таусұлған сон, қамандық азығын бермаді. «Қаксылығым, деді, атыңды сојуп қедік, деді, екі көзүңдү ојуп кулағыңды кесіп төрт күн азык бердім» деді, қаксылығым, енді кайтасін? енді кулағың қок; көзүң қок, енді қаксылық сені таштап кетамін» деді. «Қамандығым, деді, тастап кетсаң бір калың кара тоғайдың ішінә таста!» деді. Қамандық калың кара тоғайдың ішінә қаксылықты екпәліп тастап кетті.

Тоғайдың ішіндә қаксылық отурса бір қолбарыс, бір түлкү, бір каскыр, ұшбұ кеңәсәді.

Каскыр айтады: «Қолбарысым, сен осу тоғайдан шыкпаисын, сен осу тоғайда не кылып құрбәсүн?» деді.

«Бу тоғайда, деді, екі баі терәк бар, деді, көзсүзгө көз берәді, кулаксызға кулак берәді, мен сону аңдып құрбәсүн, деді, каскырым!»

Қолбарыс айтты: «Сен, каскырым, осу қердән шыкпаисың не кылып құрбәсүн?» деді.

«Мінә қердә бір мың коілу баі бар, ол баідың бір кара төбөтү бар, осу кара төбөтгүң сүбәгү өлгөн кісігә қан берәді» деді. «Мен, деді, сону алаин деп құрбәсүн.»

Каскыр айтты: «Сен, түлкүм, сен кара обаның түбәүнөн шыкпаисын, не кылып құрбәсүн?» деді.

«Кара обаның түбәүндө ат басындаі алтын бар деді, сону аңдып құрбәсүн» деді.

Бағанағы қаксылық ұшбұнұң сөзүн естіді, тоғайдың ішін аралады, аралап құргөндө екі баі терәк колүна тұсты, көзүн үкөдү, көзү бітті, кулағын үкөп екі кулак бітті. Тоғайдан қаксылық шықты; бағанағы кара обаның түбәүнө келді, түлкүвүн қарап құргөн ат басындаі алтынды алды. Ат басындаі алтынды алып мың коіды баідігінә келді. «Баі» деді, кара төбөтүңдү са-

тамысын?» деді. «Не берәсін?» деді. «Ат басындай алтын берәй!» деді. «Ат басындай алтын берсәң ал!» деді. Кара төбөттү ат басындай алтын беріп алды, кара төбөттү җетәләт талаға алып шыкты. Кара төбөттү бір җергә келип урүп өлтүрдү. Шақлағын җаксылык шақты, от җакты, кара төбөттү өртөдү, куру кара төбөттүң сүөгү калды, сүөгүн җаксылык алды, сүөгүн алып түйдү, сүөгүн ап ак кылыш түйдү, тўјүп екі шонтайға салып алды, җүрүп бір кандікнә кәлді.

«Нағып җүргөн адамсын?» деді.

«Улсүзға улү болаин деп җүрмүн, деді, кызызға кыз болаин деп җүрмүн» деді.

Каның канышасы айтты: «Улсүзға ул болсаң деді, маған ул бол! менің улүм җок, кан ауруп җатыр» деді.

«Ул болаин саған» деді.

Ул болдү, ул болүп җыкыға кетті. Кешкә җаксылык җыкыдан келсә кан өлүп калышты, каныша җылап отур экән. Җаксылык җыкыдан кеп «җылама!» деді, «тіріләр!» деді. Бағанағы кара төбөттүң сүөгү өлгөн к'сигә җан берәді.» Кара төбөттүң сүөгүннүң җаксылык канышаға кішкнә берді «апарып каның аузүна сал!» деді. Каныша барып каның аузүна салып еді. Кан «катты үжуктап кеткәнәм» деп тўрб-гәлді.

Ертән кан елі җуртүн җиді. Җаксылык канышаға айтты: «Кан елі җуртүн җип алды, кан: «Маған җаксылык кылған кісі барма?» деп сураса мені айтпа!» деп җаксылык җыкыға кетті.

Ертән кан елі җуртунан маған җаксылык кылған кісі барма?» деп сурады. «Ип кім җаксылык кылған җок» деді. Елі җуртү таркап кетті. «Енді кім калды?» деді. Каныша айтты: «Каным», деді, «сен ауруп җатканда мен бір җигітті бала кылып алып едәм» деді, «җыкыда бір ак со калды, шақыр сонү» деді.

Кан җаксылыкты шақыртып алды. «Сен маған җаксылык кыдыңба?» деді.

«Мен сизгә көп җаксылык кылғаным җок», деді, бір кішкнә канышаға ак дәрі беріп едәм, каныша аппарыш сиздің аузүңызға

салды. Сіз катты ујуктап кеткән екәнмн деп түрбә-гәлдңиз. Мен сонан заска җаксылык кылғаным җок» деді.

«Каныша, дәри бергәни шынба?» Кан сурады.

«Шын» каныша айтты.

Кан алтын тағынан түстү, алтын тағын бердi җаксылыкка. Аi десә аузү җок, күн десә көзү җок бир сылү кызы бар екән. «Маған җаксылык кысаң кызымды саған берәин!» деді. Җалғыз кызын бердi, кара куладан каң җарып малын бердi, күјбү кылып алды, җаксылык байыш җүрдү.

Җаксылык бир күндө җылкыда җүрбө бајағы җолдас болған җамандык кезгәлдi. «Җаксылык, сен не кылып адам болдүң?» дедi.

Мен сөитүп, сөитүп җүрдүм деп җаксылык шынын айтты.

Җамандык айтты: «Җаксылығым! менi каның кара тоғайдың ишнә аппарып тасташы!» дедi «мендә сендәи адам боларм’-екәнмн» дедi. «Мен сеннң еки көзүңдү алып, еки кулағыңды алып, сенi тоғайдың ишнә тастап кетип, сен ендi адам болүпсүн» дедi. «Меннң еки көзүмдү ојүп, еки кулағымды кесип тастап, өзүң адам болған тоғайға мендә аппарып тасташы!» дедi.

Җаксылык аппарып тоғайның ишнә җамандыкты тастады.

Түлкүмнән каскыр җолбарыс үшбү тоғайдың ишн карады карап җүрүп бир җердә җамандыкты тауп алды, җеп койдү үшбү. «Җаксылыкка җаксылык, җамандыкка җамандык дегән осү екән!» деп үшбү онү җеп койдү.

3. К а н ы ң к ы з ы.

Бурунғу заманында бир кан болүптү, каның бир кызы болүптү, төрт үазир болүптү, кыздың кырк кыз нөгөрү болүптү. Кан сеилгә шығыпты, касында бир үазирi болүптү. Каның алдынан еки коңур каз ушүп барат екән. Кан айтты үазирнә: «Осу еки коңур каздың тилн маған айт! не деп кетип барады?» дедi. Үазир айтты: «Таксыр, мен биләимн.» Кан айтты: «Айт! айтпасаң

басыңды аламын!» деді. Ұязір айтты: «Таксыр! Ұш күн мырсат бер!» деді. Кан: «Цараиды!» деді.

Каның бзұ каздың тілін білат екән. Кан ұндәмбі ұжұнб келді, атынан тұстұ, ұжұнб келді, отурдұ.

Ұязірі бзұ ұжұнб келді: «А катын!» деді, сен маған цок, мен саған цок!» деді. Катыны айтты: «Недән коруктұң?» деді. Ұязір айтты: «Кан маған каздың тілін тауп айт! деді, айтпасың басыңды аламын! деді. Ұш күн мырсат сурадым; Ұш күн мырсат берді» деді.

Ұязір таза суға шомұлдұ, āкрәтін коинына салды, күнұң батыс цакка кетті. Алдынан каның кызы цұр екән, кырк кыз нбгөрұ бар екән. Кетіп бара цатқан цігітті каның кызы кбрдұ, бір кызға айтты: «Анау кетіп бара цатқан āкәмнің ұязір екән» деді, «шакыршы!» деді. Айтқан кыз цұгұрұп кетті, келді цігіткә, айтты: «Сені каның кызы шакырады», деді. Келді цігіт каның кызына.

Каның кызы айтты: «Е ұязірім! кайда бара цатырсын цажу?» деді.

«Солаі! солаі! Кешә канмән сеілгә шыктык, алдымыздан екі коңур каз уштұ, кан айтты: «Со ушұп барған коңур каздың тілін маған айт! тауп айтпасаң басыңды аламын деді. Сонан корккан сон Ұш күн мырсат сурадым, мырсатымды берді; Ұш күндб тауп айтсам басымды алмады. Сонан коркканымдан кетіп барамын; каздың тілін білмәимін. āкәңіздің кылған царлығы со!» деді.

Кыз айтты: «Е, ұязірім, мен саған цаксылык кылар едім; коруккан сон āкәмә айтасын коі?» деді.

«Цок, каныша, айтпаимын, өлсбм өлұп кетәмін, цаксылык кылған кісіні негә айтаін!» деді.

«Цараиды, ұязірім, мән сені аядым, мен айтаін, сен тыңда! Каздың тілін кім айтты дер сурап сонда мені айтпа, айтсаң менің обалым сендә болар!» деді. Онан сон кыз айтты: «Алдыңғы ушқан еркәгі екән, деді, соңгұ ушқан урғашы екән деді. Осұлаишы еркәк айтты: «Цылда екаұ кустұң соңұнда ушұп екаміз, быжыл негә кустұң алдында ушұп барамыз?» деді урғашы айтты: «Цылда

кустүң соңунда калатүзүмүз, сен аксак болғансын! деді, мен сені асрадым, күттүм, қаман еркәкті қаксы урғашы асрайт екән» деді. Уктүңба, ұазірім?» деді.

«Уктүм» деді.

«Ертән барып айт!» деді, йкәм менің айтқанымды білар!» деді, «білсәдә айтпағаисын!» деді.

Цігіт куанды, күлүп ұзүнө келді. Катывы сурады: «А карабым! негә куандың?» деді. «Аі бір қаксылык бар, енді корукпаимын!» ұазір айтты.

Ертән турдү ұазір цігіт, беті колүн құдү, канға келді. «Аса-лаум ағалаікым, алдыяр!» деді, ағалаікым йсаләм ұазірім!» деді.

«Кешәгі тауп айт дегән сөзүңүздү айткалы келдім» деді.

«Цараіды, ұазірім, айт!» деді.

«Аітаін! кулабыңызды салып тыңдаңыз!» деді. «Алдыңбы ушкан еркәк екән, соңғү ушкан урғашы екән. Еркәгі айтты: «Біз қыда кустүң соңунда калат екәнміз, быжыл негә тамам кустүң алдында кетіп барамыз?» Урғашы айтты: «Қыда біз кустүң соңунда калсақ сенің ажабың аксак еді сонуктан бурун уш-алмадык, сені мен сактадым, күттүм, сені тастап кетпәдім, қаман еркәкті қаксы урғашы асрайт-екән, қаман урғашыны қаксы еркәк асрайт екән, деп кетіп барат екән, осу сөзү айтат екән. Осу, таксыр, білгәніміз, білдіңбә? білмәйдіңбә?» деді.

«Білдім, ұазірім! бу сөздү саған кім ұрөттү айт шыныңды, айтпасаң шыныңды басыңды аламын» деді.

Цігіт айтты: «Адам ұрөткөн қок мені, кудаі аузүма салды» деді. «Болмаімын» деді.

«Өітрөмүн айтпасаң» деді.

Цігіт корукгү, коруккан сон «аітаін!» деді. «Мыны айтқан кызың» деді. Кан айтты: «Өзүм-дә біліп едім» деді. Елін құртүн қіді, қорғарбы елін шақырды, қорға біә соідү, тоі кылды. «Кызымды, кім-дә кім қаман болса кызымды соған берәмін» деді. «Қаман еркәкті кәітп қаксы кылат екән.»

Қаман балаларды алып келді, бір қаманға кызын бермәк болды, басынан котурдүң кан аккан, муруннан боғы аккан, ажабы-

ван шу аккан. Ҷаман ташшаға кан кызын берді, каның өзү көштү оруннан. Ташшаман кыз құрдү, ташша баи болдү, кыздың өзү катын болдү, өзү шебар болды. Бау брдү, үинүң касынан җердән кудук казып алды, кудуктүң сү алтыңды болды. Ташша баяу катының тилин алады; катыны күндә бау брүп кимтигип аппаратзысып саттырды. Баи кешкә келипти, дылда ақпәлипти, бадөрү баи болуптү. Астары өзү п'сиріліп өзү т'сүрлөдү; тастырканы җаылат екән, ыстолдүң үстүндә төрт шам шырағы җаылат екән, сөитүп құрүптү.

Катын ертәңдә турүптү, бетин колүн җүптү, баына айтты: «Сен бүгүн шәргә бар, анда бир адам кара көк ат сатар, сонү сен сатып алып кел!» депти. Ақ орамалға дылда түп берипти. Баја орамалды алып коинүна салыпты, шәргә җајау келипти. Базардың басында құрсө бир адам бир кара көк ат җетәктәп құр екән.

Ташша турүп айтты: «Аҗакә, атыңды сатамысын?» деди. «Ташшам, сатамын» деди, «не берәсин?» деди, еки дылда берәин!» «Ұш дылда бер!» деди. «Орамалдағымды берәин!» «Орамалыңмән бер!» деди. Ташша берди, кара көк атты алды колүна. Кара көк атты җетәктәп үжүнө келди. Кара көк атты баилады ыстолбаға, үжүнө өнди. Катын сурады: «Келдіңба? — «келдим» деди — «ақпәлдіңба атты?» — «ақпәлдим.» — «Мыктап баидадыңба?» — «мыктап баидадым?» деди. — «Ҷат бүгүн!» катын айтты. Катынмәннән екәү җатты, ужуқтады, ертән турдү, бетин колүн җүдү, намазын окудү. «Е ташшам!» деди, кара көк атты ертә!» деди, «алдыңгы айлын бос тарт, арткы айлын берик тарт! бүгүн менің ақам сол бир кикти күп келәди, киктиң басы алтын, көтү күмс!» деди. «Еки күн еки түн күп еди, җет'алмады, сен көк атка мин куруктү карына и! Сен барып җетәрсин; курукмәннән ыстарсын! бауздамын деп атыңнан т'сө кал! көтүңнөн ақам келәр, е җитим, аитар, осу кикти маған бер! дүнүбдә тиләгән тиләгинди берәин деп аитар» деди. «Сонда сен бер кикти! үигө кайтып кел!» деди.

Ташша көк атка минди, куруктү карына илди, кетти бир таудың басына шыкты, шығып караса бир адам бир кикти күп келә

цатыр екән, цет'алмаи келәт екән. Алдынан ташша шығып кикті кўп цетгї, куруктў мойнўна салды, аттан т'сө калды, бауздамын деп п'шағын цанынан сурдў, көтўнөн кан шауп келді: «Е цигитім!» деді «осу кигїңдї маған бер!» деді. — «Бермайын» деді — «дўнўдө тїләгән тїләгїңдї берәин!» деді — «цараиды ал!» деді.

Кан киктї алып ўжўнө кеттї. Ташша ўжўнө барған сон катыны алдынан шыкты. «Келдїңбә, ташшам?» деді — «келдїм» деді — «ыстадыңба?» — «ыстадым, канға бердїм» — «бәрі-кәлдї!» деді.

Цатты, ууктады, ертән турдў. Катын айтты: «Е, ташшам, каннан не тїләк сураисын?» Ташша айтты: «Не тїләк сураин? мал сураимын! бас сураимын!» Катын айтты: «Е, ташшам, акылың цок! мал некәрәк? цан некәрәк? мал-да бар, цан-да бар. Сен барарсын кандїкїнә! не сураи келдїң? деп кан аитар. Сонда сен айт! ана кўндө берәм дегән тїләгїңизгә келдїм, деп айт! сонда: «Не тїләсїн? аитар. Сонда сен тїлә: «Өзўңўзгө караған цандар ўш кўн ўш тўн от цакпасын! бїр өзў ўжўмнөн баска адам цакпасын!» деп айт!» деді. «Цараиды, катын!» деді.

Катын баына курумнан шапан тиктї, курумнан тымак тиктї, көзўнө шїдән тїрәўш салды, көзўн кызартты. Ташша кетїп кандїкїнә келдї, ўїгө енїп келдї. Асалау мағалакым! Кан деді. Кан алтын табында отур екән, кан шошўп төсөгўнўң ўстўнө барыш отурдў, ташша каның табына отурдў.

«Е цаным каїда барасын! деді. «Алдыҗар, сїзгә келдїк» деді. «Не цумусўң бар?» деді. Ташша айтты: «Цумусўм бар. Берәин дегән тїләгїңизгә келдїм» деді. Патыша айтты: «Берәин, цигитім! не тїләсїн?» деїдї. «Алдыҗар, мен не тїләин? маған берсәңиз ўш кўн ўш тўн тїрї цан от цакпасын! өзўм ўжўм от цаксын! берсәңиз осу тїләктї тїләимїн!» деді. Патыша: «Цараиды; бола калсын!» деді.

Ўәзїрїн кан атка миңгїздї, цуртўна кабар бердї. Ўш кўн, ўш тўн от цакпасын! бўтўн оттў цаксын! асын п'сәрсїн! ўш кўн ўш тўн от цаккандаї болса басын аламын! деді. Ўәзїрї кеттї,

цуртуна кабар берді. Кақтып ұжунб келді. Кан ташшаны ұжунб кайтарды.

Ұжунб келді, катын сурады: «Айтыңба, ташша?» деді. «Айтың!» деді. «Ұш кун тірі қан ұш кун ұш тун от қакпаиды, бір өзум ұжунбон баска.» Озү ұжү ұш кун ұш тун отун сондурмбиді. Бак келді, ырыс келді, Кыдыр келді, қарыкка қлді. Ертан қигіт туруп караса тбнрбгү малға толуп калыпты, өзү абдал баі болупту, баі енді маңгас болдү. Катына айтты: «Бүтүнгү кун көк атка мін! сеілгә шык! кан қолұғар, олда сеілдә құрор. Аң аулап құр екән. Соған сен бар! мынан азыкты канқызаға баіда! тұс болғанда ас іпәміз деп тұс атыңнан! кан-да тұсбр атынан. Ас қежік! деп кан сені шақырар, сен барма, кан асынан берсә сен қемә! сен берсәң асыңнан ол қер, енді бар!» деді.

Ташша көк атты ертәді, мінді, кетті, сеілгә келді, алдынан кан қолуктү амандасты, есәндәсті, аң аулап құрлү, тұс болдү. Кан айтты: «Ас қежік!» деді. «Аттан т'сұп.» Касындағы қигіт айтты: «Қараиды.» Аттан тұстү кан, асын қеді. Ташшаны шақырды, ташша қакын келмәді, асынан беріп еді, қемәді ташша. Ташша асынан берді, кан қеді. «Апырмаі тәттисін аі!» деді. «Менің бір катыным болған, сол осундаі п'сірүш'еді, сонан тұған кызым осундаі п'сірүш'еді. Со кызым кеткән сон көргбн тәтті дәмім осу.» Астарын қесті, аттарына мінді. Ташша қигіт: «Алдыр!» деді. «Біздікнә қонакка құруңүз!» «Қараиды.» деді.

Ташшаның ұжунб келді, ұжунб келсә қаның өзүңүң ұжунбн артык екән. Кан енәрін дә білмәді енбәсінді білмәді. «Қоғары шык!» қыз айтты. Кан қоғары шыкты, отурдү; қыз тастырқанды қайды алдына асты алып келіп коидү. Кан қеді, айтты: «Апырмаі! астың тәттисінаі! менің кеткән кызым сол осундаі п'сірүш'еді.» Қыз айтты: «Кызыңызды кімгә беріп едің?» Кан айтты: «Кызымды бір қаман ташшаға беріп едім.» Қыз айтты: «Сол кызың мен емәспә? күждөң сол емәспә?» деп өзүңүң бағын көсөттү. «Қалаі көрүнбдү көзүңб?» Әкәсі айтты: «Қаксы!» деді. Әкәсі қылайды. Қыз айтты: «Қаманды қаксы қылдым, қаман

еркәктің қаксы урғашы асраиды дегән мынау! солаима ақкәм? сен мені қаманға беріп едің. Сен басы алтын көтү кұмұш кікті күдүң, сен ыстаі алмадың, менің күжөүм ыстады. Ол сіздән артык болған емәспә? Ұжүңдө барды бајым, сонда сіз алтын тағыңыздан түрбө-гәліп төсөгүңүзгө барып отурдүңүз ау. Ол артык болған емәспә?»

Кан айтты: «Рас! менің тағымды күжөүм алсын!» Кан қуса болдү, айтты: «Е, кызым, сен акылды екәнсің, мен акмак екәнмін, менің қерімә кел! менің шәрімді білә!»

Кан ұжүңдө келді, кан бәү өлдү, күжөү кан болдү, кызы каныша болдү.

4. Түс сатқан ташша.

Ертәдә бір баі болүптү, баидың ұжүңдө құргөн бір күңү болүптү, күңү қатса түс көрүптү, басынан аі түптү, ажазынан күн шығыпты, құрбөгүнүң басынан қулдуз түптү. Ертән турүптү, беті колүн құптү, бу түсүмдү издәін! депті, издәп кетіпті, бің баидың сүрін баккан ташша балаға келіпті. Бала айтты: «Аңаңа, кәдә барасын?» Күңү айтты: «Кәдә барәін! сенің баің қалданғалы келдім.»

Сір баккан бала айтты: «Өтүрүк сен айтасын, сен бір дәм издәп барасын.» Күң айтты: «Түсүмдү издәп барамын.» Бала айтты: «Нағызған түс? айтшы! Күң айтты: «Айтәін! ујуктап қатыр едім, түсүмдө басымнан аі түптү, ажағымда күн шығыпты, құрбөгүмнүң басымнан қулдуз түптү, сол түсүмдү издәі келәмін!» деді.

Бала айтты: «Осу түсүңдү маған сатшы!» депті. Катыны айтты: «Не берәсің?» деді.

«Кунан шығар өгүзүм бар, сол өгүзүмдү берәін!» деді. Катын айтты: «Қараиды» деді. «Түсүмдү берәін!»

Бала кунан өгүздү берді, катын алды, ұжүңдө кетті. Бала кешкә сүрін айдәп ұжүңдө келді, сүрін қорасын камады, темірдің

етік соктүрдү. темір таяк соктүрдү; ертөн турдү бала, беті колун цудү, сирін цамады, темір етік ажағына киді, темір таякты колуна алды, кетті.

Бір уакытта темір етиктөн теңгәдәи калды, темір таяктан тебендәи калды. Бір шәргә келді, шәргә келсә бір каның есигиниң адында цатыпты. Түн ортасы болғанда екі арзымакка алтынды ббўскб цеккәг, бір каның баласы бу каның кызын альш кашамын деп келгән, екәў өкөшкөдөн сөлөсүптү, кыз айтты: «Тура тур!» депті, «Акәм ујуктасын!» депті, тўсүн изләп келгән бала бәрин айткан сөзүн еситипті. Каның баласы ташша балаға сўөнүп цатып ујуктапты. Бір уакытта ташша бала түрбөгелді, өкөшкөгө келді. Кыз айтты: «Келдіңбә?» деді. Бала айтты: «Келдим» деді. «Коржундү аһпәр!» деді. Бала аһпәрді, ббўскөдөн аһпәрді. Кыз ишин толтурдү, кыз цигиткә айтты: «Екі арзымакты ергә!» деді. Цигит ергәдәи, екі коржундү алды, артына бөктөрдү. Кыз цўнөн шыкты, екәў екі арзымакка мінді, кетті, манағы каның баласы ујуктап калды.

Кыз цигитті таң аткан сон таныды, каның баласы емәс экән. Кызға ои түстү, кыз кашпаин деп едәи, кашпамады. «Кашсам мені бу еркак күп цетсә мені тирі коимаидынкои. Кашпаиң! мені коскан кудаи экән шығар; тижәин!» деді. Кетті, бір уакытта бір шәргә келді. «Е цигитим, кыз айтты, цериң барма? аһкәң барма? саурұң барма?» деді. Цигит айтты: «Елим-дә цок, аһкәм-дә цок, саурұм-да цок, кайдан келип, кайдан турғанымды биләимин» деді.

Кыз айтты: «Ендәи биз осу шәргә биз тураик! дедәи «патсаға аилмәһәик» дедәи — «цараиды» дедәи.

Кыз айтты:

«Бир үи сатып ал!

«үинүң сырты цаман болсүн!

«үинүң иши цаксы болсүн!

«ишинән аккан булак болсүн!

«сунүң аклығы сүттөи болсүн!

«ишиндә баи терәк болсүн!

«баи терәктің басынан бирүк меис түрсүн!

«Бірүк меіс тамшылап турсүн!

«Бірдің ауза тўсўп турсүн!»

Осу орамалға салып берәін! осуған берсә алып кел, мен тура-тураін! мен кетәт екән деп оілама!» деді.

Екі арбұмакты алып кыз қалды, қигіт шәрғә құғұрўп келді. Таң ертән енгән шәрғә бесіндә бір ўи тапты, ўидўң ішінә қигіт еніп келді, еніп келсә бір қигіт бір урбашы отур екән.

«Аҕакә, ўјўңдў сатамысын?» деді.

Ўидўң іәсі айтты: «Сатамын!» деді «көр мында аккан су мынау сўтгөн ап-ак! деді, баи терәгім мынау, бірүк меіс басындағы анау» деді, «ауза тамшылап бір бірдің тўсўп турады» деді.

Қигіт айтты: «Не аласын?» деді. «Сенің әлиң келмәс» ўи іәсі айтты. Қигіт айтты: «Осу орамалдағымды берәін! аламысын?» деді — «орамалыңмїнән бер! алаін» деді. Қигіт берді, ўи іәсі айтты: «Мен шығамын ер катын екәўмўз шығамыз. Ајак табак, тўсөк орун сендә қалсын! маған керәгі қок» деді. Қигіт айтты: «Қараіды» деді. Ер катын екәў ўидөн шығып кетті. Қигіт манағы катынына келді, келсә отур екән. «Қигітім, ўи таптыңба?» катын айтты. «Таптым» деді — «қараіды» деді. Екәў арбұмағын педәктәп сатып алған ўјўнө келді, катыны көрдў: «Бәрәкәдді, қараіды» деді. Оғун қатты, ертән турдў, беті колүн құдў. Катына айтты: «Мен тамак п'сарәін! сен барып шәрдің десәтнїгінә кабар бер! патсаны шақырсын! биздің ўјўмўзгө келсін! деп айт!»

Бајы кетті, десәтнїккә кабар берді, патсаны шақырыңыз биздің ўјўмўзгө келсін! деп, осу шәрдің қаксыларын бәріндә шақыр! деді.

Қигіт ўјўнө келді, «шақырдыңба?» катыны айтты — «десәтнїккә айттым, асыңды п'сир!» Бір уақытта десәтнїк патсасын, бәрінді шақырып, келді. Бала ыстолўн кондўрды, тастырқанды қаидырды, ас әкпәліп патсаның алдына коидў. Патса айтты: «Апырмаи асының тәтгисін аи» деді. Касындағы ўәзирдәрі айтты: «Мен көрўп келәін қигітнїң катынын» деді. Кан айтты: «Токтаи тур! ујат болар» деді — «не ујаты бар?» деп ўәзир көрмўн деп кетті, көрўп қаитып қаңға келді. «Апырмаи кан-аи!» деді «әйтсә айтқан-

даі көркөм экән, сиздің катыныңыз колүна су кужуға қарамайт экән.» Кан айтты: «Апырмай, көркөм менің алғанымба деуш'едім» деді.

Кан қуртүн қлды, акым сурады. «Бу қигіттиң катынын кайтп аламын?» деді. Қурт айтты: «Алмай несі бар?» деді «сиз айтыңыз: шакырып: шешәм менің ауру деп айтыңыз, ајумінән қолбарыстан екаўнан екі шеләк сұт сауп бер! деп айтыңыз! сонда ол барар, барғанда келәлмәс мунда, соңда сиз катынын аларсын» деді. «Қараиды, қурғым!» кан айтты. Кан қигіт келсін! деп шакырды, қигіт келді, кан айтты: «Е, қигітім! не кылып қурғон қатсын?» деді, «кайдаң келдің? кайдан турдұң? елиң барма? қуртұң барма?» деді.

Қигіт айтты: «Таксыр алдыар, елімдә қок, қуртұмда қок, кайдан келп, кайдан турғанымды білмәимін» деді. Патса айтты: «Биләсәң менің шәрімдә тур! сені адам кыспас, адам саған зордүк кылмас! менің шешәм ауру!» деді, «бір қумуска сені қумсаимын!» деді. Қигіт: «Бараин!» деді. «Барсаң ајумінән қолбарысты екаўнан екі шеләк сұт сауп әкпәл! әкпәлмәсәң басыңды аламын!» деді, — «қараит» деп ұжүнб қылап келді. Катын айтты: «Негә қылаисын?» деді — «қыламай-кайтәин? Кан бір катты қумуска қумусады» деді «барып ајумінән қолбарыстан сұт сауп әкпәләлмәсәң басыңды алмак боламын» деді. Катын айтты: «Қоркпаи канға барып кандан кырк күн мурсат сура!» деді. Қигіт құғұрұп ұжүнб келді: «Алдыар, қумсаған қумусұңузға бараин! кырк күн мурсат бер!» деді. «Қараиды, ал!» деді.

Қигіт құғұрұп ұжүнб келді. «Бердімә мурсат?» катын сурады. «Берді» қигіт айтты. Катын айтты: «Бу шәргә бар, бір шабдар ат сатып ал! моинунда ағашы бар, өзүнұң аркасы қаур» деді. Кетті қигіт, шәрдің басына келді; бір шабдар атты бір қигіт сатамын деп қетәктәп құр экән. «Сатамысың атыңды, ағакә?» деді — «Сатамын; не берәсін?» деді. «Кайдан биләин! өзүң сура!» «Екі дүз сом бер!» «Дүз өлү берәин!»

Дүз өлү сом берп аркасы қаур шабдар атты алып ұжүнб келді қигіт. Катын айтты: «Сен кырк күн үйдә отур! оразаңды

ыста! бес уакыт намазыңды оку!» деді. «Мен шабдар атты алып кетәін, семіртіп äкпәләін.» Цараиды деп бајы калды, оразасын ыстады, бес уакыт намазын окудү, катыны шабдар атты цедәктәп кетті. Кырк күн болды дегәндә шабдар атты цедәктәп катыны келді, шабдар атты семіртіпті, бајына айтты:

«Ер мінән токум äкпәл!

«шабдар атты ертәп кел!

«алдыңғы айын бос тарт!

«арткы айын бәрик тарт!

5 «шабдар атка мін!

«тоғаидағы әјүдү аидап кел.

«тоғаидағы цолбарысты аидап кел!»

Шабдар атты тоғаиға барғанда барбаиға салып кал, шабдар аттың таусүн естиған сон әјүмнән цолбарыс бир цергә цлар. Сонда алдыңы салып аидап кел! алдыңнан кан кисі цибәрәр: койсүн! аидамасын! пешәм цазылды! деп аидар. Сонда сен болмай үјүнө аидап кел!» деді.

Цигит шабдар атты ертәдә алыңгы, айлып бос тартты, аркы айын берик тартты, шабдар атка міндә, кетті, бир тоғаиға келдә, шабдар атты борбаиға салып калды, шабдар аттың шыңгырған таусүн әјүмән цолбарыс естидә, бир цергә цлды, цигит алдына салып аидады. Цолда көрүнгөн малдыда, цандыда цаидады. Алдынан кан кисі цибәрдә, «пешәм цазылды, аидап келмәсін!» деп цибәрдә. Цигит тили алмады, үјүнө аидап келдә, еки темір шеләк колүна алды, әјүдан бир шеләк сүт саудү, цолбарыстан бир шеләк сүт саудү, каның үјүнө керәк болса деп «мә» деп äкпәлдә. «Керәгә цок төгүп таста!» дедә. Шеләк ашарып төгүп тастады. Әјүмән цолбарысты цолға салып күп цибәрдә. Цигит үјүнө келдә.

Кан елин цуртүн цды «акыл тауп бер!» дедә. «Кәитип мен цигиттә өлтүрүп катынын аламын?» дедә. Цурт айтты: «Өлтүрмөңзә! бир катты цумуска цумусаңыз! сонү барып äкпәлсә äкпәлсін! äкпәләлмәсә сонда катынын аларсын дедә. «Äкәм өлгөндә баи болған екән, мен цас болған екәмн; айт! äкәм алтынмнән күмүстү кәи цергә көмгөн екән. Äкәм өлгөндө мен бир кара токтү

сојуп беріп едім, со тігән болама экән, болмайма экән? деп айт!» деді «сол цумуска қибәр!» деді. Цігітті қан шақырды: «Аң тігітім!» деді «бір цумуска цумсаимын; барамысын? бармаимысын? деді. «Барамын!» деді. «Барсаң мен сені өрттөймұн, сексән арба сексәулі ақпай өрттөймұн» деді. «Менің ақам тірісіндә баи экән, алтынмінән кұмұс көп болған экән; сол өлгөндө алтынмінән кұмұстұ қаи қердә көмгөн экән? Ақам өлгөндө бір қара токтұ сојуп беріп едім; со токтұнұң еті тігән болама? тімәгән болама? сову біі! ақам қаксыма экән, қаманма экән сову бііп кел! деді.

Цігіт айтты: «Қараиды, барайн!» Қан айтты: «Бармасаң басыңды аламын!» деді.

Цігіт ұжүнө келді. Қатын айтты: «Негә қан сені шақырған экән?» деді. Баји қылады. «Негә қылаисын?» қатын айтты. Баји бәріндә айтты. «Бар!» деді, қатын айтты, «ұш кұн мурсат сура!» деді. Баи қүгүрүп қанға келді. «Таксыр!» деді «кішкәнә айтатұдұн тәтім бар, ұш кұн мурсат беріңіз! ұш кұн өткөн сон сексән арба сексәулі ақпәліңіз!» деді. Қан «қараиды» деді «бар! ұш кұн мурсат берәин!» деді. Ұш кұн мурсат берді, ұжүнө келді, қатыны қат сызды, ақәсі тіләк қылып сызды: «Балам, әлің қеткәңгә зордұк қылма! қара токтұнұң еті маған тіді, со токтұнұң етімінән кұн көрүп қатқаным; мен-дә бір күндө зордұк қылұш' едім, қылған зордұғұмның қынасын тарттым. Қалған дұнұөгө екі күндөи нанбасын! шыны дұнұө мында экән. Балам келсін қасыма!» дегән қағаз сызды. «Алтынмінән кұмұстұ ұидұң оң қактағы алтын ыстолбаның тұбұндө алтын ақша бар, анда көмбөмұн; алыс қан балам! сол қактағы кұмұс ыстолбаның тұбұндө кұмұстұ көмгөмұн, алыс қан балам!» дегән қағаз сызды.

Қатын айтты қігіткә: «Сен, қігітім, бар, сексән арба сексәулі алып келіңіз! деп айт!» деді. Цігіт барды, айтты, қан сексән арба сексәулі алып келгизді, бір қергә ұидұ. Қатын қігіткә айтты: «Астынын от қағар, төңдөрөктұң төрт пыршы туман қылармын; сен сексәулің ұстұнө шығыш тур! сонда мен көк кептәр болұп сені көтөрұп ақпәтәрмін деп айтты.

Сексәулідұ қан ұидұ, қігіт ұстұнө шықты, сексәулідұ қан өрт-

төдү, төңөрөктүң төрт пыршы туман болдү, катыны көк кептар болуп келди-дә, үгітти көтөрүп ақпәттi. Катыны бажын алып келди үжүндө, үш күн, үш түн сактады үжүндө, үш күн өткөн сон «Тәң ертән күлдүң ортасына еңип қата-кал!» дептi. Қағазды койнуна салды, «кан келсә канға қағазды берә кой!» деп.

Бајы ертән турүп, күлгө келіп күлдүң арасына қатты. Тәң ертән кан келдi «тірім'екән, тір'амәсп'екән? келәрм'екән, келмәсп'екән көрбiн!» деп келдi. Үгіт түрө-гелдi күлдүң ішінән.

«Асалау мағалаікым, алдыҗар!» дедi — «ҧәлікім әсәләм! үгітім!» дедi. «Бардым, алдыҗар!» дедi. «Барсаң не айтты?» дедi. «Айткан сөзгө нанбаісын деп қағаз сыздырып алдым.» «Мә» деп қағазды бердi. Кан қағазды оқудү: «Балама сәләм! кісігә зордүк қылмасын, кара токтүнүң етi маған тiдi, алтын ыстолбаның түбүндө алтынды көмгөмүң, күмүстү сол қақтағы күмүс ыстолбаның түбүндө көмгөмүң, алысын балам! Қалған дүнүдө құрмөсүн! менің қасыма келсiн! менің қасым қарамаса балам қаітып кетәрсiн, үгіт курдү шығалмаідыма?»

Кан сөіткөн сызған қағазды оқуп үжүндө келгәндә құртүн қип алып айтты: «Мені өрттөңүз! сексән арба сексәүлi ақпәліп. Ақамнің қасыма барамын! қақсымын дегән қағаз қибәріптi маған, үш күндә ақамнің қасы қақсы болд'ау келмән, қаман болса үш күндө барып қаітып келәрмін, үш күндө келмәсәм артымда қалған төлөңгүттөрүм келіңдәр!» дептi.

Сексән арба сексәүлдү ақпәлігздi, бір қергә үжүптү, қанды өрттөптү, кан күжүп кетіптi. Үш күн өтүптү артында қалған төлөңгүттөрү елінің ігі қақсылары өрттөндү.

Шәрдә тәур манағы үгіт қалыпты, қыз қатын қылыпты, мана үгіт шәрiн біләптi, мана қаның бір қызын алыпты, бөзү қан болуп турүптү; бастапқы қатынынан бір ул түптү. Улдү мана үгіт төсүнө мінгәзіп қатыпты. Үгіт солаі қатыш күлүптү. Бастапқы қатын сураіды: «Негә күлдүң, мырзам?» дедi. «Еішін күлдүм» дедi. «Қок! айт!» дедi «ојуңа бір дәмә түскөн шығар.»

Үгіт айтты: «Аітаiн саған! сен сөзүмдү есіт! қас күнүмдө ақадан, шешадан қетiм қалған екәнiм, сөітүп құргөвүмдө бір баі-

дың сірін қаидым, қалшы болұп сір қајып құрғонұмдә кұндбр-
дұң бір кұнұ бір катын келді. Катынға амандастым, есәндәстім.
Қаида бара қатырсын дедім. Катын: Бір тўс көрдўм деді «Не
тўс? айтты!» деп сурадым. Ујуктап қатыр едім, тўсұмдә басым-
нан аі тўптў, ајабымнан кўн тўптў, құрөгўм басынан қулдуз тўп-
тў, осу тўсұмдұ іздәп келәмін деп айтты. Тўсұңдұ сат! дедім. Ол
катын тўсұн сатты маған, бір кунан оғўз бердім. Уїгә келіп
кешкә темірден етік соктұрдўм, темірден таяк соктұрдўм, темір
етіктән теңгәдәі қалғанша, темір таяктан тебендәі қалғанша
јұрдўм құрўп келіп сізгә тўшар болдўм; соған кўлдўм.»

Укөн катын айтты: «Онұң несі бар?» деді, басыңнан аі тў-
ғаны мені алдың, ајабыңнан кўн тўса қаның қызын алдың»,
дәді «құрөгўңнұң басынан қулдуз тўса мынау балаң» деді. «Тў-
сұңдұ іздәп келсәң қабыл болдў» деді.

5. Молданың ұјұндә оқуған бала.

Ертәдә бір молда болұптў, молданың оқутқан отуз тоғуз ба-
ласы болұптў. отуз сегізнің әкәсі-дә шешәсі-дә бар болұптў
бірәунұң әкәсі қок, шешәсі қок қетім болұптў. Отуз сегіз
бала бірін бірі қонаққа шақырат еқан, бір кұндә манағы қе-
тім баланың шақыратўғўн кўн еқан, қетім бала шақыраин!
дәсә ұјұ қок, берәин дәсә асы қок. Бала оіданды, етәгін
тұрдў, қолўна таяғын алды, кўнұң батыс қағына қараі кетті.
Бір уақытта бір шәргә келді, қаір сурады, нан қіп алды бір етәк,
қаитты қерінә.

Алдынан бір қыз келіптї, қыз көркөм еқан, бала-да көркөм еқан.
Бала қыздың көркўнұ қарап турдў, қыз баланың көркўнұ таңқал-
ды. Қыз баланың етәгіндәгї нанын қеп қойды, қегән сон баладан қа-
шып, бала кўп қетіп, қыздың басында алтынды тақиясы бар еқан, ол
тақиясын бала қулұп алды, тақияны алып қерінә келді; молдасына
келді. «Молдам», деді «осу тақиямды берәин! отуз сегіз бала бір
кўп ішкәндәі тамақ берсәң осу тақияны ал!» деді. Молда айтты:

«Бу такіаны кайдан алдың?» Бала айтты: «Солаі шәрғә барып едім, каір сурап нан алып едім, нанды алып келә қатыр едім, алдымнан бір кыз келді, нанымды қеп коіды, кашып кетті менән, мен кўп қетіп такіасын алып калдым» деді.

Молда айтты: «Бу такіаға менің әлім келмәдi, алағмаимып, бу такіаны аппарып бір канға сат!» деді. «Со кан әлі келмәсә өзгө кісінің әлі келмәс» деді. Бала кетті, кандікіна келді, «асалау мағалаікым, алдыјар!» деді «ўәлікәмә сәләм!» деді. «Каіда барасын, балам?» деді — «алдыјар, қумусўм азғана, бір такіа сізгә сатаін деп алып келдiм» деді. «Ақпәл, балам! көрбiн!» деді. Бала койнунан сўруп алып бердi. Кан көрдў; «балам, сен мунў кайдан алдың?» деді. «Алдыјар, менің ақам қок, шешәм қок қетiм едiм. Молдаға оқу оқуп едiм, отуз тоғуз бала едiк, дедi, конакка бiрiмiздi бiрiмiз шақырўшы едiк, менiң шақырўға ўјўм қок болдў, iшәрғә асым қок болдў. Соннан бiр шәрғә кеттiм, каір сурап нан алдым; нанымды алып ўјўнб келә қатыр едiм; алдымнан бiр кыз келдi, кыз менiң етәгiмдәгi нанды қеп коидў, кашып кетiп, мен кўп қетiп барып басындағы такіасын қулўп алдым.»

Кан айтты: «О кызды маған таўп берәмiсiн?» деді, тауп бермәсәң басыңды аламын!» деді.

Бала қылап аулўна келдi, отуз сегiз балаға айтты: «Кан менiң такiамды тартып алып калды, со кызды тауп бер! деп айтты, таппасаң басыңды аламын!» деді.

Отуз сегiз бала кандiкiнә қетiм баламан бiргә келдi, бәри бiр сәләм бердi, «ә, алдыјар, дедi, осу балаға зордўк қылма! бу баланың өзў қетiм; ақә мында қок, шешә мында қок; iшәрғә асы қок, кiјәрғә кiмi қок. Буған зордўк қылма! зордўк буған қығанша отуз сегiз баламыз бiзгә қыл! бiздiң ақәмiз-дә бар, бiздiң шешәмiз-дә бар; iшәрғә асымыз бар; кiјәрғә кiмiмiз бар!» Кан айтты: «Қок! такiа алып келгән баланың кызды тауп ақпәлмәсә басын аламын» деді. Отуз сегiз бала айтты: «Бiздi кепiлдiккә ал!» деді, отуз тоғузўн отуз тоғуз кўн кепiлдiккә ал! отуз тоғуз кўндә кызды алып келсiн тапса; таппаса өзў келмәсә отуз сегiз баланың басымызды ал!» деді. Кан айтты: «Цараиды» деді.

Отуз сегіз бала ұжунб келді, цетім бала отуз сегіз балаға амандасып есәндәсіп кызды іздәмін деп кетті. Бір күндөрдө бір шәргә келді, шәргә келсә бір кемпірдікіна келді. Кемпіргә амандасыпты, есәндәсіпті, кемпір ас беріпті, асын бала ішіпті. Кемпір сурапты: «Каіда барасын, балам?» деп. «Шешәкә» депті, «менің каіда бара қатканын не керәк?» депті «мен бір беішәра, әкәм цок, шешәм цок, ішәргә асым цок, кјәргә кимің цок, оку окуп едім, ұрбәүп цұрөдүм, отуз тоғуз бала едік» деді, бірімиздә бірімиз конакка шакырүш'еді, менің шакыратүдүн күнүмдө бір шәргә келдім. Каирға нан ціп алдым, нанды алып келә цатыр едім үігө, алдыма бір кыз кез-гелді, кезгелгән сон сөлөсүп амандасып турғанда етәгімдәгї нанды цөп којупту, кыз кашып, кызды мен күп цөттім, басындағы такіасын алып калдым, со такіаны кан меннан зордүк кылып алды, такіаның іәсін кызды тауп алып кел! таппасаң басыңды аламын, деді, со кызды іздәп келәмін, отуз сегіз бала маған кепіл болуп калды. Кызды тауп аппаратсам өлтүрмөбиді бізді, тауп аппаратсам отуз тоғуз баланың басын алады» деді.

Кемпір айтты: «Мен онү табамын» деді. Бала куанды: «О шешәкә! деді, «кызы тауп берсәң маған мен саған бала бөлаин!» деді. «Боламысын маған бала рас айт!» «Рас айтамын шешә бала баламын!» деді. «Цараиды» деді. Енді кемпір айтты: «Бала сен цат осу үидө! төрт күндө келәмін; төрт күндө келәлмәсәм іздә мені!»

Баланың колунан баламын дегән қағаз алды, кемпір кетті, бала цатып калды үидө. Төрт күн цаткан сон ертән туруп беті колун цуду, тышкарға шыкып караса шешәсі кызды алып келіп тур екан. «Амансын коі, шешәкә?» деді. «Есәнмін, балам, кудаіға шүкүр» деді. Кызға амандасты бала, кызды оң колунан ыстайды, кыз цігітгї таныды, цігіт кызды таныды, екаү үігө енді екаү сөлөстү. «Е, цігітім, каіда барасын?» Кыз деді. Цігіт айтты: «Сізді іздәп келдім.» «Мен не керәк?» Цігіт айтты: «Түнөгүдө алып калған такіаны кан зордүк кылып алды, сені тауп алып кел! деп, алып келмәсәм басымды аламын! деді, отуз сегіз бала

маған кепіл болуп калды» деді. Қыз айтты: «Қараиды, мен саған тіжамін» деді. Қігіт айтты: «Сенің күйбұң бар шығар.» Қыз айтты: «Күйбұм бар еді, қаман болдұ. Мен сені сүйбұн, мен кетсам саған артымдағы сіндімді алар» деді. «Қараиды» деді. Қігіт қызды алды, некәсін кыды, кемпірдікіна қатты, кемпіргә бала болдұ. Отуз сегіз күн қатты. Катын айтты: «Е, күйбұм, ағалда кімді іздеп қеріңнан шығып едің. Отуз сегіз баланың кепілі тастап шыкканың калай? Со отуз сегіз баланың ертәнгі күн өлтрөдү кой» деді. Қігіт тұрб-гелді «сән ақылды екәнсін, мен ақмак екән» деді «бараик!» деді. Катыны алып құрмөк болдұ. «Шешә, есән бол! біз құрбмұз, өлмөсөм тірі болсам келәмін» деді. «Бар, балам! есән болсаң бір таппаи коймағаисын!» «Қараиды» деп кетті.

Қызды алып келді, отуз сегіз балаға келді, амандасты, есәндәсті. «Бәрікәлді, қігіт!» бұтұн келмәсаң бәрімізді кан өлтүрүп еді.» Отуз тоғуз бала қызды алып келді канға. «Алдыар!» деп «әкпәлдік, біз кепідән шықтыкпа, шыкпадықпа?» Кан айтты. «Шықтыңдар кепідән. Кан қызын алды, отуз тоғуз балаларды кайтарды. Қыз күйбұнб айтты: «Ертән тәңәртән кан өлдү деп әситәрсін, сонда шынажаға шақырар! сен шынажаға келмә! сен үйдө кал! кан өлгөн сон мен кетәрмін, мені екі айрык қолдұң ұстүндө тос! сонда екәүмұз кетәрміз қерімізгә» деді. «Қараиды» деді. Кетті қігіт, аулуна келді; ертән тұрүп кан өлдү дегән кабар-тәңәртән келді. Кан өлдү дегән кабар келсә өзгө қамазат шынажаға кетті, қігіт үйдө тұрүп бармады. Қігіт екі айрык қолға кетті, қызды тапқан сон екәү шешәсінікіна кайтты, біргә құрүп шешәсінікіна келді, мал малданды, баи болүп тұрдү.

6. Түлкүнұң алдағаны.

Бір қасқырмивән бір қолбарыс, бір түлкү ұшбұ қолдас болған, қолдас болүп ұшбұ келә қатқан, бір шеләк май тауп алған, бір қергә ұшбұ келіп қатты, түлкү айтты: «Мивә қердә үлкөн ағамдікі бар еді, сол үлкөн ағамның катыны буаз еді, сол ағам-

ның катыны бала тапкан экән, сонуң баласына барып атын кой-
жүп келәин!» деді. Каскырминән қолбарыс: «Барсаң бар!» деді.
Түлкү кетті құғұрұп. Бағанағы ұшбұ тауп алған шеләктәгі май-
ды ұшбұ бір қерғә көмүп кеткән ұшбұ. Түлкү каскырминән қол-
барысты екәун алдап тастап құғұрұп шеләктәгі маіға келді, бір
елі төмөн түсүрүп қеді, кайтып келіп каскырминән қолбарысқа
келді.

«Ағаңның баласының атын койдұңба?» деді. «Койдүм!» деді.
«Атын кім койдұң?» деді. «Атын бір елі койдүм» деді.

Өгүнү тунда ұшбұ қатты, ертән турған сон түлкү каскыр-
бан қолбарысқа айтты: «Минә қердә ортанш'ағамның ұйу бар,
со ағамның катыны буаз еді, ағамның катыны баласын тапқан
екән, сонуң баласына барып атын койжүп келәин!» деді. Каскыр-
минән қолбарыс айтты: «Бар! койжүп кел!» деді. Түлкү құғұрұп
кетті, құғұрұп бағанағы шеләктәгі маіға келді. Шеләктәгі май-
дың қарымын қеді, құғұрұп каскырминән қолбарысқа кайтып
келді. Қолдастары айтты: «Ағаңның баласының атын койдұңба?»
деді. «Койдүм» деді. «Атын кім бәрдің?» деді. «Орта бел деп
койдүм.»

Қатты ұшбұ өгүнү, ертән турдү ұшбұ. түлкү айтты: «Кен-
жә ағамның ұйу бар еді», деді, «со ағамның катыны буаз еді,
ағамның катыны баласын тапқан экән, со ағамның баласының
атын койжүп келәин!» деді. Каскырминән қолбарыс айтты: «Бар
койжүп келә кой!» деді. Түлкү құғұрұп кетті, құғұрұп маіға келді,
майдың бәріндә қалап қалап қеп коіған сон кайтып келді құғұ-
рұп. Қолдастары: «Ағаңның баласының атын кім койдұң?» деп
сурадылар. Түлкү айтты: «Қалап қалап койдүм» деді.

Цүрдү ұшбұ бір түбшүгө келді: «Етүбшү!» деді, бір түб сат
бізгә. ««Не берәсін?» деді. «Не берәин, бес дүс сом акша бер-
раин!» деді. Түбшү айтты: «Кашан берәсін?» деді. «Ендігі қыя
берәик!» деді. «Цараиды бір түб ал!» деді. Бір түөнү алды ұшбұ,
алып келіп бір қерғә сойдү. Ұшбұ түөнү сойжүп қатқанда бір қар-
сақ келді. Қарсақ айтты: «Сендәрде мен қолдас боламын!» деді.
Қолдастар айтты: «Бол! мынау түб сатып алып сойжүп қатыр-

мыз, со тўёнў ендігі җыл бес дўз сом акша берәик! деп алдык», деділар. «Со тўёнўң акшасына косуламысын?» деді «косулсаң төртөўмўз тўөнў соҗаик!» деді. «Сојўп болмаи җемаик!» деді. Төртөў сојўп җатты, тўлкў айтты: «Карсак аузўна бир демәни кағып салды» деді. Каскыр тап берді, тап бергәндә карсак җарк којўп кашты. Кашкан сон каскыр җолбарысмінән тап којўп кўдў; тўлкў ордўнда калды. Каскырмінән җолбарыс келгәншә, тўлкў тўөнў бұзўп җарып җергә тығып коиды; тўлкў коўп коиған сон кетип калды. Бир уакыгга каскырмінән җолбарыс келді, келсә тўлкў-дө җок әлиги җердә тўб-дә җок, тўлкў таппаи турғаньында тўлкў келді. Җолбарысмінән каскыр айтты: «Тўб каида?» деп. «Тўөнў мен биләимин» деиді, «сендәр карсакты кўзанда мендә кўп кетип едим. Мен каидан биләин, өздорўминән биргә карсакты кўп кеткәнмин.»

Ушөў җатты тўндө тўлкў тўөнў коўгон җердән алып тўөнўң етин деп җатыр тўөнўң етин бәрин тўлкў деп коидў, кишкәнә терәси калғанда җолбарыс каскыр билді, айтты: «Е тўлкўм! не деп җатырсын? кырш кыршыдатып не деп җатырсын?» «Өзүмнўң көтөнүмдў ојўп деп җатырмын» деді. «Тўлкўм, өз көтөнүңдў өзүң деп өлмөмўсўн?» деді. «Өлмөимўн» деді. Каскыр айтты: «Өлмөтўзўн болсам өз көтөнүмдў өзүмб ојўп берши!» деді. Каскырдың касына тўлкў: «Көтөнүңдў ојўп берәмин» деп келді, келдидә каскырдың көтөнўн ојўп җеті тўлкў. Каскырды алдап өлтүргөлў җўр; каскырдың ишинә енип кетти, ишә карынын җеді, каскырды өлтүрдў, өлтүргөн сон каскырдың көтөннөн тўлкў шыкгы, шыккан сон каша берді, җолбарыс тўлкўнў кўдў, кўп җетип ыстап алды; тўлкўнў җутамын деп аузўна салып җибәрді. «Җолбарысым» тўлкў айтты: «Маңгыт деп җутсаңшы!» деді. Җолбарыс маңгыт деп аузўн аша бергәндә тўлкў саңгытып аузўнан шыға берді. Тўлкў шығып кашып кетти, җолбарыс кўп кўп җет'-алмаи калды.

Тўлкў бир җергә келді, бир бөдөнбмінән җолдас болдў, екаў җолдас болўп келә җатты. «Тўлкўм», деді бөдөнб айтты, сені мән көп тамакка аппаратаин!» деді, «тўлкўм көзүңдў җум! куйрузўннан тистә!»

Түлкү «чараиды» деді, көзүн цумдұда бөдөнөннің куірубунан пістап түлкү құрду.

Бөдөнө айтты: «Түлкүм, мен көзүңдү аш дегәндә аш, мен аш демәи ашна, түлкүм!» деді.

Бөдөнө құруп келәді, құруп келіп түлкүнү ертіп цетәктап келә цатыр. Осувдаі бір көрөттүң ішнә келді, көрөттүң ортасында, бір көп кісі тур'екән, көп кісінің ортасына түлкүнү цетәліп бөдөнө келді. Аш көзүң, түлкүм! деді, түлкү көзүн ашып цибәрсә көп кісінің ортасында турду, бөдөнө алдап келгәнін білді. Бөдөнө күлүп «др» етіп ұшүп кетті. Әлігі цердә кісідәр созүп бітүрүп алды.

7. Дудар кыз.

Ертәдә бір баі болүптү, улұда цок кызы да цок болүптү, цылыкысы көп болүптү. Баі цылыкысын бакпаиды, цылыкысын каскыр цемәиді, цылыкысын уру алмаиды. Оңгө цердә бір кан бар екән, кан аітады: «Онүң цылыкысын каскыр негә цемәиді, уру негә алмаиды, менің цылыкымды каскыр да цейді, уруда алады.

Кісіләр канға айтты: «Баласы цок баідың цангыз бұрул ат болған, каскырға цегізбәйт екән, уруға бермәйт екән.» Кан енді баідан бұрул атты маған берсін деп сурата кісі цибәріптi, баі бұрул атты бермәиді. Бермәиді баі атын деп цибәргән кісі үжүнө келді.

Кан тоі кыламын деп цуртка кабар айтты: «Улү цокка отуратүзүн орун цок, кызы цокка кымыз цок, бу .тоіға келмәсін!» Еі цурт тоіға циді, бәрі барды, соңү сон улү цок катын бајына айтты: «Тоіға бараік!» деді. Баі айтты: «Бізді келмә деп кан айтқан» катын: «Сен болмадың бараік» деп. Баі айтты: «Барсак бараік!» деді. Бір саба кымыз тўөгө артты, катын цедәктәді тўбнү, баі көтүнөн аідады, келді тоіға. Баі келді деп адам шыкпады алдынан, катынымінән екәү келіп турду үідүң сыртына. Баі ашүланды, цанындағы п'шағын сүрүп алды, сабаны п'шак-

пән тiлiп қибәрди, катынын ұжүнө қеткәншә сабап келди. «Тоїға бармаік деп айтып едiм, айтқан тiлiмдi алмадың.»

Ұжүнө келдi қылқыдан айғыр алды, сiрдан бука алды, коидан кошкар алды, ешкiдән текә алды. Айғырды, буканы, кошкарды, текәнi төртбөүн алып мiдаi далаға кетiп үлкөн Шалкар көлдiң басында төртбөүн соиду кудайға. Кудайдан бала тiлiп шырағын қакты, көлдiң басында екәу катынмiнән қатты, «je, кудай, ул бер! je, кудай, кыз бер! малды не бер, малды не бермә!» дедi. Тiндө баi түз көрдi: «Бүрул атты сојұп берсәң кыз берәiн!» дептi. Баi ұжүнө бүрул атты бауздаiмын деп қылқыдан әкпәлiп қыкты, ажағын бүптi, катыны қылайды: «Соiма! соiма деп қылайды, баы сөзiң алмайды, болмайды, бауздап атты өлтүргөн сон тiндө қатады екәу, ертән катын буаз болды. Түаттүбiң уакыт болду, көп катындар қилады, о катындар айтады баланың кiндiгiн мен кесәiн! дедi. Бала iштә қатып қубап бердi. Ұидөгi катындарды күп қибәр! өзiм қаксы тiуамын! дедi. Әкәм үгө келсiн! катының маған керәгiсi қок дедi, әкәмнiң маған керәгi бар, әкәм келсiн деп шақырды. Әкәсi ұжүнө келдi.

«Әкә! әкә! тiуаиба?» дедi. «Шырағым тiуа коi!» дедi. «Өзiмдi өзiм бiләсәм тiуамын!» дедi. «Өзiмдi бiлiк болмаса тiуаимын!» дедi. Әкәсi: «Өзiң бiлә!» дедi. Бала тiдi, шәшәсiнiң iшiнән қергә тiстi, катындар қiлiп келдi, таңырқап келдi, «набылған қан екән бу, улiма екән кызба екән? бiләiкшi!» деп келдi. Әкәсi айтты: «О кыз екән» дедi. Әкәсi бiр коi сојұптi, тоi қылышты, қымызынан iшiптi, егiн қеп катындар ұжүнө қаитышты.

Кыз ер қетiптi, күндө баидың кызын айттырамын деп мурзалардың баладары келiптi; кыздың өзi көркөм екән. Әкәсi келгән қiгiттәргә айтышты: «Мен бiлмәiмiн, кызымның өзi бiләдi, өз бiлiгi өзiндө дедi. Қiгiттәр кызға келәдi, амандасады, сөлсөдi: «Сен маған барамысың?» дедi. «Барамын» дедi. «Атымды тапсаң саған барамын» дедi. «Атымды табалмасаң мен саған бармаiмын» дедi. Қiгiт атын табалмайды, өзiнiң әкәсидә шешәсидә атын бiлмәiт екән. Бiр күн болғанда шешә кыздың атын сурайды; «сенi бiз не деп шақырамыз?» деп. «Атыңды бiз бiлмәiмiз.»

Кыз айтты: «Атым менің Дудар кыз. Менің атымды адамға айтпаңыз» деді. Кўиўндө тағы қигит келәдi, āкәсi «мән бiлмәимiн» дедi. «Кызымның өзү бiләдi», дедi, «кўјбўгө барсада, бармасада өзү бiлсiн!» дедi. Қигиттар кызға келдi. Амандасты, есәндәстi, сөбстү: «Сенi мен аламын сен тiсәң» дедi. Кыз айтты: «Атымды тапсаң тiжәмин; таппасаң тiмәимiн» дедi. Атын адам табалмады.

Аулў коштў далаға, кыз цўгўн артты тўбгө, тўбнўң басын фўндө цўргөн кўнўнө цедәктәттi. Кыз цўртўнда калды, кыс кара цорға атына мiндi, цўгўнўң көтўнөн кўп келдi, кўп келсә кўнўнўң цедәктәп бара цатқан тўбнўң бiр цағы ауп калыпты, онў кыз көрмөдў, кўң айраилаи шакырды, кыз еситпәдi, сонў сон: «Дудар кыз, мында кел! тўб ауп калды, кел мында!» дедi кыз кўңгө кайтып келдi. «Сен менiң атымды атадыңба?» дедi. «Атағаным цок!» дедi. «Кыз деп сенi шакырдым» дедi. Цўгўн артты, барды конатўвўн церiнә, тўбнў алып келiп, цўгўн т'сўрдў; ўўн тiктi, кыз целшiнiп төрнўң алдына отурдў. Бiр цигит келдi, айтты: «Баi кызыңды мен алғалы келдiм» дедi. Баi айтты: «Кызым өзү өзўн бiләдi» деп. Кызына келдi цигит: «Е, кыз, амансынба? сенi айттырғалы келдiм дедi. «Атымды тауп ал!» дедi. Цигит айтты: «Атың Баилантувўн болмасын!» «Цок, атым ол емәс.» «Атың сенiң Дудар кыз» дедi. «Атымды таптың» дедi.

Тоi кылды, куда т'сўрдў, кызбән цигит кол ыстатты, āкәсi узаткалы цатыр «кызыма цылкыны бәрiн бөлўп берәмiн, алып кет!» дедi. Малдың iшiнә келдi, келiп цылкыны кбрўп, карап цўрсө бiр кiшкiнә кула таi ўстўнө тер катып цўр екән. Кула таiдың цўнўн алаканымән ўктў. Кула таiға тiл бiттi: «Е Дудар кыз» дедi. «Сенi узатадыма?» Кыз айтты: «Менi узатады.» Кула таi айтты: «Не аласын?» дедi. «Āкәм малдың бәрiндә берәмiн деп айтады.» «Сен малды алып не кыласын? малды алама! бўўм-дә берсә бўўмдў алма! кўјбўң өзүңдө таўрма цаманба?» дедi. Кыз айтты: «Цаксы екәнiн, цаман екәнiн бiлмәимiн» дедi. Кула таi айтты: «Сен бiлмәсәң мен айтаiн! Кўјбўң сенiң касырдың алыбы, кубулўп келгән адам болўп келгән. Анау кўн

сіздің үі көшүп келә қатқанда кұңнұң қетәктәған тўбсү ауған сені шақырған, шақырғанда сен келмәғәніңдә атыңды атап сені Дудар кыз деп шақырған, сонда осу касқыр ӊгӊн кісіні көрдӊ сүруп қеп қатқанда сонда сенің атыңды есіткән» деді.

Кыз онан шопудү, кула таі айтты: «Ақәң мал берсәдә алма! бул берсәдә алма! берсә ақәңнің қағымінан оғұн ал! кара кұңдү ал! мені ал! кара тўӊнү ал!»

Ујүӊӊ келді кыз, тӊсӊккӊ келіп коркүп қылап қатты. Ақәсі айтты: «Қылама, усатамын! басыңды көтӊр!» деді. Кыз басын көтӊргӊндӊ ақәсі: «Балам, не аласын?» деді. «Ақәм қағымінан оғұндү берсәң аламын; кара кұңдү берсәң кара кұңдү аламын, кара тўӊдү берсәң кара тўӊнү аламын; кула таіды берсәң кула таіды аламын» деді. Ақәсі айтты: «Кара кұңдү, кара тўӊнү, кула таіды мен саған берәмін, қағымды оғұмдү бермәмін» деді. Кыз қылады, сонү сон шешәсі бајына урустү: «Кызымнан сенің қағымінан оғұң артықпа? балам сураса бер!» деді. Бермәк болдү «ал, балам!» деп.

Кыз қылықдан кула таіға курук салды, кунан болдү, қүгӊндү қүгӊндӊдү дӊӊӊн болды, ертәді бестә болды, кызды миңгизді, алты қасар ат болдү. Кара тўӊнү ыстап алып келіп берді, кара кұңдү сол тўӊӊ миңгизді. Кыз бәрінді алды, кул'атка мінді, қағын моінүва салды, кетті, кўјӊӊ узатып алып кетіп барады. Кўјӊӊ кызға айтты: «Мен алдынан озамын!» деді. Узуннан сызған қер болса қүр! тӊӊӊӊк сызған қер болса кон!» деді.

Кўјӊӊ кетті, катын кеін калды. Кула ат айтты: «А, Дудар кыз, кўјӊӊ озүп, неғә кетті білдіңбә?» Дудар кыз айтты: «Билгәнім қок» деді. Кул'ат айтты: «Мен білдім» деді, кўјӊӊ касқыр болүп, кайтып қеліп кара тўӊнү қеіді, кара кұңдү қеіді» деді. Азрак қерғә барып еді, үкӊӊн бір касқыр келә қатыр. Касқыр келді дә 'кара тўӊнү қутты кұңдүдӊ екәүн дә. Касқыр кашып кетіп калды. Бір уакытта қигіт болүп кубулүп артынан келді, келіп караса кўјӊӊ екән. «А, Дудар кыз, деді кара тўӊ кайда кара кұң кайда?» деді. «Бір касқыр келіп қеп кетті» деді. Кўјӊӊ айтты: «Қесә қесін!» Дудар кызға айтты: «Анау көргӊн таудүң

арасында аңарған менің ұжум, деді, соған кел!» деді «мен озайн!» деді. Кыз қаңғыз қалды. Ат айтты: «Е Дудар кыз, не оілап келісін?» деді. Дудар кыз айтты: «Мен не оілаин?» деді. Ат айтты: «Цеті құрттұу қалмаған қалмауз касқыр катыны құтұруу алдыңнан шығар, құтұруу келіп менің тізгінімнән ыстар; сен тізгінін ыстатпа!» деді.

Касқыр катыны құтұруу келді «Дудар кыздың тізгінінән ыстамын!» деді. Дудар кыз айтты: «Атымның тізгінінән ыстама! сен үлкөн, мен кіші, атымды өзүм баідаймын!» деді.

Дудар кыз түсө келді, үйдүн қанына атты байлады, үігө еніп есіктің алдынан келіп отурдұ. Баји үйдүн ішіндә төсөктө қатты, үлкөн катыны төсөктүн қағында отурдұ. Баі ужуқтап қатыр еқан, ојанды. «Е Дудар Кыз! мында касыма кел!» Дудар кыз бармады. «Меннән үлкөн апам қатқан төсөккө бармаимын» деді, «ујат» деді. Келімәған сон баји акырды, ашұланды, ашұлансада келімәді. Үлкөн катыны құтұруу касына келді, бајиның басын касыды, аркасын касыды, баји ужуқтады, цеті күн ужуқтады, цеті түн ужуқтады. Баі ужуқтап қатып оібайлады, бір уакытта бакырды, быр уакытта шыңырды. Сонда ат үігө сүкөндү. Бір уакытта атты бір цергә баідаймын деп Дудар кыз шығып кетті. Шықты, атка мінді, садағын оғұн алды. Ат айтты: «Көзүңдү цум! үш күн үш түн көзүңдү ашпа!» деді.

Кул'ат үш күн үшүн кетті, үш күн үш түн үшүн барып түстү. Кул'ат тура қалды, кыз көзүн ашты. Ат айтты: «Ерімді токумдү ала көр! Ер токуминән Дудар кыз алды, аттың бір кәбет терәсі токуминән біргә алынды. Ат аунады, әрі бәрі оттады, бурунғу қалқыбына түстү. Құтұруу ат кетті, кетсә бір далада бір адам құр еқан. Ат қаітып Дудар кызға келді. «Ертә!» деді, «мін маған!» деді. Ер токумдү ертәді, манағы көрүнгөн кісігә келді. «Асалау мағалаікым» деді, «үәлікимә сәләм!» деді. Цігіт айтты: «Кімсің?» деді. Кыз айтты: «Мен бір ермін» деді «аң аткалы құргөн қанымын» деді. Цігіт айтты: «Сен ер болсаң мендә ермін» деді. «Мен аға болаин саған! сен маған іні бол!» деді. Болмак болды бірәу аға болдұ, бірәу іні болдұ, екау бір

ағаиңды болдў. Екәў аң атты, кыз бір атқанда екі кулан атты, анау қигіт Төстүк батыр бірәуді атты, екәў кешкә ұжүнә келді, үш куланды алып келді. Төстүк батырдың шешәсі бар екән «Балам Төстүк», деді «қасындағы ертіп келгән кім?» деді. «Шешә» деді, «ертіп келгән бір ер, бу меннән артық батыр деді «мен бір куланды аттым, бу екі куланды атты» деді. Шешә айтты: «Балам, шыққыр көзүм шықпаса мының өзү ер емәс, кыз» деді.

Інісі үш куланды соидў, судў әкпәлдi, егiн асты, әлiм кымып пiсiрдi, арса кымып т'сүрдү. Егтi дедi, тоидү, ертән таң атқанда атына мiндi екәў, аң атқалы кеттi. Кыз екі кулан атты, Төстүк батыр бір кулан атты. Екәў далада сојұп қатыр едi. Бір кiсi келдi, қетәктәгән аты бар екән. «Төстүктү издәп келдiм» деп Төстүк батырға сәләм бердi. Төстүк сәләмін алды. «Қаида барасын?» дедi. О кiсi айтты: «Сенi издәп келдiм» дедi. «Менi набыласын?» дедi. «Елiмiздә батса тоi кымып қатыр» дедi. «Терәктiң басына бiр дылда қояды, сонү атып т'сүргөн кiсiгә кызымды берәмін дедi. Сонү сен атып т'сүрүп аласаң сен кызын аласын» дедi. Ол дылданы аттүбүн кiсi табылмады, қанша кiсi қылып барып атып едi, дылдасын қергә атып т'сүрәлмады. Сонү сен атып қергә т'сүрбсүн, кызын аларсын» дедi.

Дудар кызды алып үшдөў бiргә кеттi, батсаға келдi, келсә қанша қаматат турған атып қатыр екән, дал тiгiз'алмайт екән. Келдiдә Төстүк батыр, атты, қакын қанынан кеттi. Сонан сон Дудар кыз атты, дылда шыдырап қергә түстү, батсаның кү-жөү бол деп кiләмгә салып көтөрүп батсанiкiнә апарды, кызды әкпәлiп қигiттiң қоiнүна салды. Ұш күннөн сон узатпақ болдү, үш күн өттү, кызды узатты, кыздың iнiсi ердi, кыз iнiсiнә айтты: «Менi буған негә бердiңдәр, буда кыз мендә кыз» дедi.

Кул'ат Дудар кызға келдi, айтты: «Е Дудар кыз, алып келә қатқан қатын iнiсiнә айтты: «Мендә кыз, о да кыз деп айтты.» Дудар кыз айтты: «Ендi қайтәмін?» дедi. Кул'ат айтты: «Сен қаныңа айт: екәўмүз қарысаик! деп айт! дедi сонда ол қарысар» дедi.

Қигiткә кыз келдi: «Қарысаик!» дедi. Екәў қарысып кеттi.

Кулат озуп кетті, бір кулан атты, куландан бутун кесіп алды. Бір көлдүн басына келді. «Е балдызым» деді, «суға томулаик!» деді. «Цараиды» деді. Екәу шешінді, кыз куландың бутун өзүнүн бутуна колуман ыстап суға түстү, кайнысы касына келді, балдызына шүмөтөжүн көсөттү, балдызы көрдү, балдызы куанды. Судан шығып кімінә келді, балдызының көзүн алдап куланың шүмөтөжүн церға тастады қасырып, өзү кімін кіп алды. Екәу атына мініп алды, батсаның кызына келді.

Інісі айтты: «Апа! сен кыз деп едің, еркән екән» деді. «Бутун көрдүм», деді. «Бутунда шүмөтөжү бар екән» деді. Кыз куанды, Төстүктүн шешәсінің ұжүнө алып келді, үш күн қатты балдызы, төртүнцү күндө ұжүнө кайтып кетті. Ертәңіндә Дудар кыз қаңғыз аң атамын деп шықты. «Аға, сен үйдө қат! кешкә мен келәрмін!» деді. Ертәңіндә Дудар кыз атына мінді, далаға кетті, ат туруп айтты: «Е Дудар кыз» деді. «Енді кайтәсін?» деді. «Енді мен кетәін?» деді. Ат айтты: «Каскыр бајыңның кабар қок. Ертән сен Төстүкминән далаға шык! Төстүккө өзүң ті!» деді.

Кешкә ұжүнө келді, екі кулан алып келді. Қатты, ертән турдү, беті колүн құдү. «Е ағам, екәумүз кулан атаик!» деді. «Цұр! екәумүз бараик!» деді. «Цараиды барсақ бараик!» деді. Екәу кетті, мидаі далаға келді. «Е аға, кешәгі ақпалған батсаның кызын кім алады?» деді. «Е шырағым, өзүң ал!» деді. «Мені кім алады?» деді. «Сені кім алсын!» деді. «Аға! мен кыз едім» деді. Ағасы куанды, кыз белгәсін емшәгін шашын көсөттү, қігіт куанды, сонан сон ұжүнө кайтып келді, алды кызды, екәүндү алды, катын кылды; шешәсі кыз деп айтқан соң «уф!» деді, уф! дегән лабізі от болдү, ұжү қанып кетті. Сонан соң Дудар кыз буаз болдү, буаз болуп құрдү. Еїнә бір қау келді, құрт қилды сонун көтүнөн күп кетті. Төстүк батырды катыны Дудар кыз «барма!» деді, айтқан сөзүн алмады, «қауға барамын!» деді. Катын болмаған сон айтты: «Барсаң бар! кулатты сен мінбә! сені тастап маған келәр» деді. Атты бајы мінді, айтқан сөзгө көнбөдү, кыз шідәрді бәрмәді, бутунун арасына кысты, күјөү өзүн

ішәріп тастады, шідәрді қулұп алды. Қігіт аттанып қойып, шешә аман бол!» деді. «Мунау катыным бала тапса мені күдүрт! ол тўса атын Алтын Баи кой!» деді. Сбітұп айттыда кетті. Бір ай құрдү, бір ай өткөн сон катыны бала тапты. Басы алтын, көтү кўмўс бір ул тапқан, сонан сон шешәсі: «Төстүк баламды шақырып кел! Дудар кыз келінім ул тапқан, басы алтын, көтү кўмўс.» Қағаз сызды, баласына ол қағаз кісімінән қибәрді. Кара дүлдүлгө кісіні миңгізді, күдүрүп қибәрді, ашылық қерді ағы басты, барып қетті. Құрөктөбі қердән қулундаі тұтұн шығады, тұтұн шыққан қергә қетсә есік көрўнөдү, есікті ашып ешіп келсә кў аяк кемпір отур. «Балам, қаида барасын?» деді. «Тўнөтү кеткән колдү көрдүңбө?» деді. Кемпір айтты: «Мен көрдүм, осўнда конўп кетті; шаршап келәт екәсін, атыңнан тўс! атыңды баидаі тур! ас берәін саған» деді. Атынан тўстү қігіт, атын баидады, үігө кірді, отурдү кемпір, бір аяк боза куўп берді, ішті қігіт, ас ішкән сон қатты, темімді алаишы деп қатып еді, уяуктап қалды. Уяуктап қатқан қігіттің қалтасына кемпір қолўн салып қибәрді, кемпір алақандаі қағазын сўрўп алды, қігіт мас болўп уяуктап қалып білмәиді. Кемпір қағазды окуп караса Дудар кыз ул тапқан басы алтын, көтү кўмўс ул тапқан екәнін білді, Дудар кыз Төстүк батырдың ұжўндө екәнін білді. Ол кемпір қасқыр алыштың шешәсі екән. Қағазды қайтып қігіттің қойнўна білгізбәи салды. Қігіт бір уақытта ояңды, тұрбелді. «Ойбаи! кўн кеш болўп барат екән. Мен құрбөин!» деді. «Құрсөң құр қігітім!» деді. «Қайтарыңда менікіңә келә кет! деді. Қігіт атына мінді, Төстүк батырды кўп кетті. Бір уақытта қетті, амандасты. «Қаида барасын, қігітім?» деді. «Сізгә келдім» деді. «Катының ул тапты; шешәңнің беріп қибәргән қағазы мінәкті» деп берді. Қағазды оқудү, оқуса ул тапқанын білді. Қайтамын деді, қуанды. Төстүк батырдың қасындағы қолдастары» енді қайта» деді. «Бір айдан бері келіп қетәрміз» деді. «Евді қауға қеттік, деді, ішіміздәгі батырмыз сіз! қайтаңыз! қаудү мукатып кетәік!»

Төстүктү қолдастары қибәрмәді. Шешәсіңә Төстүк қат сыз

ды: «Шешәмә сәләм! тои кылсын! көп цурттү шақырсын! баланың атын Алтын Баи кой!» деп. Сонан соң манағы келгән цигит кайтты үжүнө, кайтып цолундағы кемпиргә келди, кемпирдәкинә түстү, цигит темимди алаимын деп цатты. Ужуктағанын кемпир биди, калтасындағы кағасын сүрүп алды, отка тастап цибәрип цакты. Озү кайтадан кемпир кағаз сызды: «Атты кынап шешәм негә маған цибәргән болады? Шешәмә сәләм! отус арба отүн ақшаһи Дудар кызды баласымнан екәүн отка салып өртөсүн!» деп кемпир сызды. Кағазды цигиттң коинүна салды. Цигит оянды түрбөгелди «цүрбөинши!» деди, атына минди, үжүнө келди, кағазды шешәсинә берди. Шешәси окудү, отуз арбамнан отунға цибәрдди, баласын айткан сөзүн еки кылмады.

Дудар кыз бала цаңа тапкан цылап цатыр, түн ортасы болғанда кул'ат келди. «Дудар кыз, цатырмысын?» деди. «Цатырмын, цатпаи кайтәин» деди. «Шык!» деди. «Алтын Баиды ала шык!» деди. Дудар кыз түрбөгелди, кимин киди, белин бүдү, баланы коинүна салды, үидөн шыкты, шығып караса кул'ат келип турған. Кул'атты көрүп цылады, үш ажазында шидәр ажазын кып тастады, ажазынын ап ак сүөгү көрүбөдү. Шидәрин алды, цанына баидады. Кула атка минди, кашып цөнбөдү. Көтүндөн бирәү күп келди, үшбөин! деса үш'алмады, цүтүрбөин деса цүгүр'алмады, цакындап целип кетти.

Дудар кыздың калың тарағы бар экән. Тарағын лактырды, калың тоғаи бол! деп тастады. Калың тоғаи болды. Кү ажек кемпир адасты. Дудар кыз кетти, кемпир көтүндөн тоғаидан шығып күдү, күп тағы цетти. Колундағы Дудар кыздың аинасы бар экән. «Аинасы үкөн дарја көл бол! деп лактырды. Үкөн дарја көл болдү.

Дудар кыз көлгө кул'атмнан дүзүп ортасында келә цатыр, көтүндөн кемпир су ишиндә күп цетти, келип кыздың биләгинән ыстады. ыстағанда караса Дудар кыздың колунда п'шағы бар экән, кемпир п'шакты цулүп алды. Аттың ишин п'шакмнан царып цибәрдди. Кемпирди кос ажазымнан тебин цибәрдди, кемпирдц моинү

үзүлүп өлдү. Судуң чегинә шыккан сон кул'аттың ишi, карыны чергә тўстў, кул'ат чыбылды, ölgölў қатыр.

Дудар кыз кул'аттың басын кушактап қылап отур. «Дудар кыз, қылама!» дедi. «Төрт ажағымды кесiп төрт қакка таста!» төрт айғыр қылы бол! деп айт.» дедi. «Кәўдөмдў кесiп осу араға таста! алты канат ак үi бол деп айт!» дедi. Кул'ат өлдў, кыз басын кушактап үш күн, үш түн қылады, қылаған сон тiрiлмәдi ат, төрт ажағын кестi, төрт қакка тастады, төрт айғыр ўрў қылы бол!» дедi. Кәўдөсўн кесiп қатқан черинә тастады «алты канат ак үi бол!» деп. Төрт айғырдың ўрў қылы болдў, кәўдөсў ак үi болдў, баi болдў, биә саудў. Алтын Баi ер қеттi, қылы бағады, адам қок қылы бағып құрсө бiр ажағы қок адам кiк атады, кiктi Алтын Баi алып кашады, шешәсинә алып келәдi. Ертәиндә тағы Алтын Баi ажағы қокка келәдi. «Алтын Баi, мында кел» деп шақырады, қасына келәдi, басындағы такиасын берәдi Алтын Баiға, Алтын Баi такианы алады, ўжўнө келәдi, биәниң қасына такианы қожўп кетәдi. Шешәсi биә сауғалы келәдi. Алтын Баi ўидө ужуқтап қатады. Биәниң қасына келсә такианы көрдў, такианы алдыда, көрдў, қылап ўжўнө келәдi. Алтын Баиды кушактап қылаиды.

«Мыны қайдан тауп алдың?» дедi. «Бiр ажағы қок кiсидән алдым» дедi. «Со кiсi менiң бағым Төстўк батыр, сенiң әкәң» дедi. «Онў алып кел!» дедi. Алтын Баi әкәсiн қолўнан ыстады, қолўминән көтөрўп аттың көткў қағына мингиздi, ўжўнө қайтты.

Алтын Баидың шешәсi қылап алдынан құғурдў, Алтын Баi әкәсiн қолўнан ыстап чергә қактырып тастады, өзүвўң қылысына шауп кеттi, қылықидан кешкә келдi, келсә Дудар кыз Төстўк батырды биәниң сўтўнө шомулдўрўп, қаксы кiм кiгизгән, қаксы ас iшкизгән, семiрткән. Баласын бала қылды.

Катыны бағынан сурады: «Е бағым, қайдан құрсўн?» дедi. «Мен қайдан құрбiн? мен қаудў күп кеткән емәсп'едiм; сонда сен буаз қалған емәсп'едiң, сонда мен шешәмә аiтып едiм: қатыным ул тапса менi күдра қибәр! деп аiтып едiм. Со күндө шешәм менi күдра қигiт қибәргән екән, со қигiт келiп маған қаты-

ның ул тапты деп айткан экән, шешәңнің бергән қағазы мина деп маған бергән экән. Қағаз окусам Дудар кыз ул тапты басы алтын, көтү кумус; Төстүк батыр балам кайта көрсүн! деп қағазды қибәргән экән, касымдағы қолдастарымнан сурап едім, кайтаин деп айтып едім. Қолдастарым: Кайта! деп айтты, іші-міздігі батырымыз сенсін, сен кеткән сон біз не боламыз? кат қибәр! деп айтты қолдастарым. Кат сыздым, шешәмә кат қибәрдім: «Тоі кылысын! атын Алтын Баі коісүн! деп, қағазды қігітің коінуна салдым, өзгө қергә конба! түспө! тігінән өзүмүздің јүңб бар! дедім. Сен Дудар кыз бу қергә не кылып келдің? бірәудән кысым көрдүңбө? зорлук көрдүңбө?» деп айтты.

Катын айтты: «Мен үйдүң ішіндә қатыр едім, қибәргән қігіт келді, енәм сурады: «Төстүк балам келмәдімә? Төстүк батыр келмәді, сізгә бергән қағазы минакі деп берді. Енәм қағазды алып оқуттү, оқутса отуз арба отун ақпәлсін! кызды Алтын Баі екаун өртөсүн! дегән қағаз беріңсін! соітүп қылап өлөмүн деп қатыр едім, тун ортасында кул'ат келді. мені алып кашты. Артымнан бірәү кудү, не екәннн білмәдім, қетіп келді, кула атты п'шакпан қарды, ат кос ажек тепті, моіну үзүлүп өлдү. Кул'ат өлөрүндө маған айтты: «Төрт ажағымды кесіп, төрт қакка таста! деп айтты; кәудөмдү кесіп осу араға таста! деп айтты. Тастадым үі болдү, қыкы болдү. Сені алғызған менмін, деді, Алтын Баілы қибәрдім. Сенің ажағың нәліктән тоздү?»

«Кул'ат кеткән күнү мендә іздәп кеттім, сонан іздәп іздәп құруп табалмадым. Атым қок болған сон қажая құрдүм, етігім тоздү, қыртылды, қалаң ажек құрдүм, сондуктан табаным тесілдi, сондуктан аксак болдүм, өз тамағымды өзүм асрадым.»

Үјүн көтөрдү қерінә келді, амандасты, есәндәсті. «Кайдан келдіңдәр?» шешәсі айтты. Төстүк батыр барған қерін айтты. Шешәсі: «Балам!» деді. «Келінім ул тапканда мен кудра қибәргәннмдә өзүң келмәі Дудар кыз баласымнән өртөсүн деп негә қағаз бердің?» — «Қок, шешәкә өітүп бергәм қок» деді.

Қігіттi шақырышты. «Е қігітім» деді «кайда түстүң? кайда кондүң?» деді. «Айтсамда өлөмүн, айтпсамда өлөмүн! айтаин!»

деді «Бара қатқанда құрөктіі қердән қулундаі тұтұн шықты, со тұтұнгө бардым, бір кемпір сөіібістү: «Қаіда бара қатқан қігітсін?» деді, қонұмдұ айттым. Атыңнан тұс! деп айтты, теміңді ал! деді. Бір аяқ боза берді, ішіпшін қатышпын, уяуктап кетіпшін, бір уақытта ояныпшын тұрө келдім, атыма миңдім, бардым, қаітып келіп сон ұігө тұстұм. Бір аяқ боза куяұп іштім, сону ішіп мас болұп уяуктап қалышпын. Сонда сол кемпір бірдамә қылмаса өзгө қанының ұяұнө тұскөнұм қок» деді. «Тігіһән осу ұігө келдім, өзұм қат танымаімын» деді. «Не қылсаңызда өзүңіз біліңіз!» деп. Төстүк батырдың аяағына қызылышты. Төстүк батыр онұ кешті, өзү баі болұп турұптұ, баласына бір қанның қызын адып беріпті, баласы өзүһөн артық батыр болұптұ, барша мырат басына қетіпті.

8. Қымбақ.

Буруңұ заманда бір қан болұптұ, қаның бір қызы болұптұ, қызы бек көркөм болұптұ. Айттыра келсә бермаіт екән. Сбітұп құргөндө бір қердің бір қаның баласы келіпті, со қызды аламын деп іздәп келіпті, ақасіна сөібісұптұ. Ақасі айттышты: «Қызымның өзү біләді» депті. «Барамын десә, барады, бармаімын дегән қігіткә бармаіды.»

Қігіт келді қызға, екәұ амандасты, есәндәсті. «Қаіда бара қатқан қігітсін?» деді. «Іздәп келгәнім сенсін» деіді. «Маған тісәң мен сені аламын» деді.

«Мен бір қымбақ аітаін! соңу сен тапсаң мен саған тіяіін! сен таппасаң саған тімаімін» деп айтты.

«Қаксы, деді, айт қымбааыңды!» қігіт айтты. Қыз айтты қымбааын:

Балқан тауда Балқан тау
басына шыққан кім екән?

Қолда турған қоңуртка,
ат семіртқан кім екән?

цез буідалы нарт аілак, 5
онұ көргөн барма екән?
целдән кеткән цеті атан,
онұ көргөн кім екән?
каитара шөккөн карт бура,
онұ көргөн барма екән? 10
егіз козу сүбксүз,
онұ көргөн барма екән?
аі далада цел'аркан,
онұ көргөн барма екән?
аі далада кызы ет, 15
онұ көргөн барма екән?
аі далада кү казык,
онұ көргөн барма екән?
цаі, цаі кіләм, цаі кіләм,
онұ көргөн барма екән? 20
тұртұр кіләм, тұр кіләм,
онұ көргөн барма екән?

Цігіт айтты: «Сенің цымбағың оңаі екән. А кызым, мен са-
ған не екәнін аітаін! сен тыңда! айтсам сен маған тіјәмісін?»
Кыз айтты: «Тапсаң, шын айтсаң мен саған тіјәін!» деді. «Ца-
раіды» цігіт айтты, тыңда!»

Балкан тауда Балкан тау,
басына шыккан базаршы;
цолда турған цоцуршка
ат семіргән цолаушы;
цез буідалы нар талак, 5
бікәсіңіз болмаса?
целдән кеткән цеті атан,
цеті аңаңыз болмаса?
каитара шөккөн карт бура,
каін атаңыз болмаса? 10
егіз козу сүбксүз,
екі емшәгіңіз болмаса?

- аі далада җел'аркан,
җылаһыңыз болмаса?
15 аі далада кызым ет,
тўкў бакыр болмаса?
аі далада кў казык
којаныңыз болмаса?
җаі җаі кіләм, җаі кіләм,
20 җајылып шыккан којўңўз болмаса?
тўртўр кіләм, тўр кіләм
тўрўлўп шыккан кўн болар.

Таптымба? Талым кыз енді җаның каларма? тамағымнан бір сўі!» деді.

«Таптың, җігітім, акылың бар екән, енді тїјәмін саған.» Тамағынан бір сўдў. Оғўн җатты, ертәңіндә узатып алып җерінә кайтты, әкәсі мал берәді, җылы берәді; каның баласы Талым кызды катын кылып турдў, җеріндә баі болдў, әкәсі олғон сон өзў кан болдў. Сбїтўп җўрўп олар баршан мырат басына җетті.

9. Ұш ул.

Бурунғу заманда бір баі болўптў, баидың ўш улў болўптў, баидың өзў олўптў, ўш баласында ўш дўз сом акша калыпты. Мал олўптў, ўшбў акылдасты «ўш дўз сомдў тыҗаик! ўшбўмўз бір байға җалданаик!» деді. «җараиды» деді. Бір байға барды ўшбў, җалданды, ўш җыл кўзмөт кылып шыкты. Шығыш ўјўнб келә җатыр еді. Ұјўнб кайтып келді, манағы ўш дўс сом акшаны карап еді, тыккан җеріндә җок болдў, кім алғанын бїлмәді. Ұшбў бїрїн бїрї көрдў: «Акшаны сен урламаі кім урлады?» деді. «Айтыңдар шындарыңды!» деді. Ұлкбн аға айтты: «җок! мен алғаным җок» деді. «Акшаны тыкканда сендәр көрдўңдөр, сендәрдің баска көргөн к'сі җок» деді. «Көрмөгөн к'сі кайтїп алар? сендәр алдыңдар. Енді не кылаик? бїр батсаға бараик! батса

кишиң урлағанын айтар!» деп Ыкбн аға айтты. Екәў «цараиды», батсаға бараик! деді.

Батсаға бараик деп барды, алдынан бір адам шыкты. «Асау мағалаикым» деді. «Ўәликәмә сәләм!» деді. Ушбў айтты: «Када барасыңыз?» деді. О кісі айтты: «Бір тўб қозалтып іздеп құрмн» деді. Ыкбн аға турўп айтты: «Тўбң қандаи едi? тўбң қоңурм'едi?» дедi. Органшы турўп айтты: «Тўбң соқурм'едi? көзў сауи'едi?» киши айтты: «Тўбң аксақпа, аксақ емәспә?» Со кисимән төртбў батсаға келдi. Батсаға амандасты, есәндәстi. «Када барасындар?» дедi. «Када бараик, таксыр алдыјар, сизгә келдi» дедi. «Мен», ол киси айтты, «бир тўб қозалтып құрбмўн, алдыман осў ўш қигит шыкты, амандастык, есәндәстiк. Када бара қатырсын? деп едi. Бир тўб қозалтып құрбмўн деп айттым» дедi. Мынау Ыкбн қигит: тўбң қандаи? дедi, қоңурма? дедi. Қоңур деп айттым. Органшы айтты: Тўбң аксақпа? аксақ емәспә? дедi. Киши айтты: көзў соқурма? сауи? дедi. Тўбмдў осундар алған болар сонў биғирiңиз» дедi.

Батса сурады Ыкбнўнбн: «Сен тўбнўң қоңурўн қайдан билдiң?» дедi. «Таксыр, аунағандан қўнў қалыпты» дедi. Батса органшынан сурады: «Тўбнўң аксағын қайдан билдiң?» дедi. «Алдыјар! кетiп бара қатқан изi бир қағы сўрөтўлгөнбн билдiм» дедi. Батса кишиная сурады: «Тўбнўң соқурўн қайдан билдiң?» дедi. «Цегән шобўнбн билдiм. Бир қағынан цештi таза, бир қағынан шоб қалып отурўптў, сондуктан айтамын» дедi. Батса тўбнўң иәсинә айтты: «Тўбң ажағынан құр екән, тўбндў тауп издеп ал!» дедi. Тўбнўң иәси атына мiндi, кеттi.

Ўшбўнўң алдына ет әкпәлдi, нан әкпәлдi батса, өзў шығып бара қатыр едi. Ыкбн айтты: «Батса кул екән» дедi. Органшы айтты: «Иттиң етi екән» дедi, киши айтты: «Мына нан өлгөн кишиниң сўбгўнбн ўстўнб шыкқан екән» дедi. Батса естидi, шығып кеттi, колўна п'шак алды, шешәсинә құғурўп келдi. «Айт шыныңды!» дедi, «әкәм цокта оинас қылыпсын, менi мына ўидбгў к'си кул деп айтты» дедi. «Балам, айтаи! айтпасаида өлөт екәм, айтсаида өлөт екәм» дедi, әкәң ўидб цокта қалшыны коинўма

алып едім» деді. Батса шешәсін тастады, көі қайған қойшұға құғұрұп келді. «Бүгүңгі асқан ет ненің еті?» деді. «Айт шыныңды, айтпасаң басыңды аламын» деді. «Таксыр», деді, айтсамда өлмұн, айтпасамада өлмұн; шынымды айтаин! Токту коадаған коидың козусу еді, енайсінің сүтү цок болду, тұван күнү бір ішкә еміздім» деді «со коидуң токтусу еді» деді. Батса со коишыны тастады, құғұрұп егіншісіна келді: «Айт шыныңды!» деді «айтпасаң басыңды аламын!» деді. «Біздің үйгө үш қігіт келді, нан апарыш едім, нан өлгөн кісінің сүбгүнөн үстүнө шыккан екан деді.» «Айтаин, таксыр, шынымды, сокамән қырыш құрбодум, сонда бір адамның сүбгү қатыр екан, сонда бідаі білмәі шашып қибардім» деді, «со бідаі шыккан» деді.

Батса қаншыны тастап кетті, үш қігіттің отурған ұзұво келді.

Ұлқон ағаға айтты: «Е, қігітім, менің кул екәнімді қайдан білдің?» деді. Ұлқонұ айтты: «Е, батсам! сіздің кул екәнің ізді ас әкпәліп шығып кеткәнің дән білдім» деді. Енді батса ортаншынан сурады: «Е, қігітім, бүгүн берған ет еттің еті екәнің қайдан білдің?» деді. Ортаншы айтты: «Іттің етінді сәсіда деді. Кенжәсінан сурады: «Бу нан өлгөн кісінің сүбгүнөн үстүнө шыкканын қайдан білдің?» деді. Кенжәсі айтты: «Қайдан біләин? Ісі кісінің сүбгү сәсіды, онан білдім, нанбасаң қалшыңнан сура! айтқан сөзүм шын болду деп айтар» деді.

Батса айтты: «Це, қігіттәрім, қайда бара қатырсындар?» деп сурады. Ұлқонұ айтты: «Біздің үшбұмұздұң әкәміз бар еді, бір уакытта біздің әкәміз өлгөн» деді, «үш дүз сом акша қалды бізгә, біздің малымыз өлгөндө сол акшаны үшбұмұз б'р цергә тығыш едік, көргөн үшбұмұз едік, үшбұмұздөн баска көргөн кісі цок еді. Бір бір баидың қалға кірдік, қалдан шыккан соң сол акшаны урлаттык; үшбұмұздұң бірі сол акшаны урлады, үшбұмұздөн баска кісі цергә тыкканын көргөн цок, акшада алған цок» деді «алсада шынын айтпайды, сізгә келдік, бітіріңіз!» деп айтты.

Батса айтты: «Тура туруңуз! мен сізгә бір сөз айтаин! сен-

дәр тыңдаңдар! сөз айткан сен сиздің ішіңізді бітірәин!» деді. «Буруңғу заманда өкі қигіт болғутғу, өкәўнұң ұғу т'сүптү, бірәў бір ул тауптү, бірәў бір қыз тауптү. Екәў баласын оқуға беріпті.

Оқу оқуп құрғутғу. Қызбан ул атышты: «Сені маған айттырса қаксы болар еді» деді. Қыздың әкәсі ул баланың әкәсі есәў куда болады. «Мен қызымды сенің балаңа берәин!» деді. «Бәрә кәлді!» деді. Ул баланың әкәсі өлдү. Қыз айтады балаға: «Мені әкәм зәўдә саған бермәсә асылымды саған берәин!» деді. Сөйтүп құрғутғу, қыз ұғуно келіпті. Қызды әкәсі өзгө қигіткә бергәлі қатыр екан. Қыздың күжөў төсөк салдырды, қеңгәсі күжөўтө қызды алып келіп берді. Қыз айтты: «Е, мырза, мен сендік сен мендік болсаң мен бір сөз сураин! берәсіңбә?» деді. Күжөў айтты: «Сура сөзүңдә! берәин тиләгінді!» деді.

«Берсәң айтаин!» деді. «Мен оқу оқуп өдім, қасымда бір бала бар еді, өкәўмүз оқу оқуп едік, сонда айттыскан сөзүмүз бар еді, сол айтқан сөздү мен турмасам сен кудаға сал!» дедім, сен ұғдә турмасаң мен онү кудаға салып өдім» деді.

Күжөў айтты: «Калыңдығына бар!» деді.

Күжөўнұң кімін киді, бөрүгүн киді, белбәўн бұндү, атына миді, қигітгін ұғуно келді. «Тур! тур! деп оятты. Қигіт айтты: «Не бар?» деді. Қыз айтты: «Айтқан сөз бар еді, соған келдім» деді. «Мені бірәўтә әкәм бергәлі қатыр, бергән сен мен күжөўмден сурадым: Бір тамыр бала бар еді, соған мені қибәр деп айттың; күжөўм мені қибәрді, асылымды аламысын асылымды алмаймысын, бергәлі келдім» деді. Қигіт айтты: «Менің бір барғаным не болады? күжөўң кеңшілік қылып сені маған қибәргән екан, мендә кеңшілік қылаин!» деді. «Буруңғудан оинас екан деп айтар, көңүлүно келәр. Сен бердің, мен алдым, бар қоғас есан бол!» деді.

Қыз ол сөзүн есітіп қақтып барды. Түн ішіндә қыз келә қатыр екан, алдынан қырық қаракшы қолуктү, қолда қызды ыстады. «Нағызған қансын?» деп сурады. «Шыныңды айт, ұғуңо қибәрәмин!» деді.

Кыз айтты: «Шынымды айтаин! Ұжымб қибәрмәсаңда айтаин! сен тыңда! Мен бір күндө оку оқудым, бір баламан оқудым, бала таур болдү, солаі окуп баламинан бір сөз атыстым: акам мені саған бермәсә асылымды саған берәин, бермәсам кудаифа сал! дедім, акам мені ол балаға бермәді, бөтөн бір қигіткә берді. Ол қигіткә берған сон мен күжбўмнөн сурадым: қибәр мені! дедім; бір балаға бараин! дедім, атыскан сөзүм бар еді дедім. Күжбўм мені қибәрді. Сол балаға бардым; асылымды ал дедім, алмады, буруңу оинас болған айтар көңүлүнө келәр деді, күжбўң кеңшілік кылса мендә кеңшілік кылаин! коиныңа барсам күжбўң айтар буруңудан барып құр екән, менің бір барғаным не болады? деді. Ұжымб келә қатыр едім, сіздар қолуктұндар. Осу менің шын сөзүм деді.

Кырык каракшы акымдасты. Бірәў айтты: «Кыркымыз кырк коинына барайк!» деп айтты. Ең кішпі айтты: «Қојұңдар! бізді бір бір барғанымыз не болады?» деді. «Бу кыздың көңүлү ак екән, муну берған күжбўнұң көңүлү ак екән, мунуң тамыр қигіттиң көңүлү ак екән, муну қибәрәик ұжүнб! бізгә мал қокпа? бу кыздың кудаі тағала қаксы минәс берған екән. Бул ұжүнб барсын! есан бол!» деді. Кырк каракшы ол сөзүн алды: «Қараиды» деп «ұжүнб барсын!» деп кызды кайтарды.

Кыз кетіпті, ұжүнб келіпті, күжбў кызды алышты, алып тұрун қерінә кетіпті.»

Енді батса Ұкөнгө айтты: «Е, қигітім! Ұшбўнұң қаисы ак қаисы кара көңүлү екән тап, қигітім!» деді. Ұкөнү айтты: «Өзүнұң күжбўнұң көңүлү ак екән.» Батса «қараиды!» деді. «Сен ортаншы айт маған! Ұшбўнұң қаисының ак қаисының көңүлү кара?» деді, ортаншы айтты: «Айтаин! біргә оқускан сол баланың көңүлү ак екән» деді. Енді батса кенжәсинан сурады: «Айтшы қигітім, Ұшбўнұң қаисының көңүлү ак қаисының кара?» деді. Қигіт айтты: «Айтаин, батсам, өзүнұң көжбўнұң көңүлү ак емәс, біргә оқускан баланың көңүлү онүкү көңүлү ак емәс екән, бәринің кырк каракшының көңүлү ак екән» деді. «Мен кырк каракшы болсам кыркымыз кырк басар едік» деді.

Батса турўп айтты: «Минә екәўнўң акшасын сен урлаған екәсин, акшасын тауп бер! көңўлўң сениң кара екән!» деді.

Екәў тўрб-гелді: «Алдыяр тўрбгө кулдук!» деді. Ўшбў кетті, ўўнб келді, екі ағасының акшасын кенжәсі берді.

10. Кармак салған қигит.

Бір қигит бурунбў заманда суға кармак салып қўрбдў. Кармак салып қўргбнўндб кўнўндб бір балыктан артык тўспбдї. Бір кўн кармағын салды, екі балык тўстў. «Е кудаі аі!» деді, «кўнўндб бірәўдбн артык т'сўшї емәс едї, маған бўтўн екі балык тўстў, мунў берған кудаі маған бірдәмә берәр. Кармағын кўндб кўндб салып қўрдў кўнўндб екі балыктан т'сўп қўрдў. Бір кўндб қигит қатқан қерїнән тўрб-гелїп бетї колўн қўп турса кармағын салаїн дегәндә бір сары іт қўтўрўп қигиткә келді. Қигит айтты: «Е кудаі аі! канша қылдан берї мен кармак салып бір балыктан алып қїп қатўшў едїм, ендї маған ікі балык т'сўп қўргбнў бірәў іштїң нәсїбї екән» деді, бір балыкты іткә берді, бір балыкты өзў қедї, іттї қолдас кылды, екәў қолдас болўп қўрдў, кудаі екәўнә екі балыктан кудаі канақат берїп қўрдў. Сбїтўп қўргбндб екі балыктан т'сбдў, бірїн іт қедї, бірїн өзў қедї.

Бір кўнў ўш балык тўстў кармағына. «Е кудаі аі!» деді «іткән екәў бїзгә кудаі тағы бір серїктї берәр. Кўнўндб ўш балыктан тўстў, бірїн іт қедї, бірїн өзў қедї, бірїн алып қожады. Ертән екәў тўрб-гелїп турса бетї колўн қўп турады, бір ала мысык қўтўрўп келді. «Е кудаі аі!» деді. Ітнән қигит айтты: «Бір таўр мысык екән дедї, мунў берған кудаі тағы бірдәмә берәр!» деді. Тўндб ўшбў қатты, ертән турдў, кармағын салды, ўш балык тўстў, ўшбў ўш балыкты қедї. Ўшбў бір кўн акымдасты: «Бїз бўїтўп қўрмбїк! дедї, бір мал табаїк! дедї. Қигит айтты: «Ітнїнән мысығым, мен елї қурттў бїлмәїмїн, мал табатўўн қердәрїң болса мал табыңдар!» деді. Мысык айтты: «Мына

цакта бір баі бар, муна ітті маған косып бер! мен муна судан Өтбіміңн, іт мені аркасына мінгізіп ары цакка алып шыксын! ары цактағы баидың бір зымырык тасы бар!» деді «сонұ алып келің! сонұ алып келсам кудаі біскә малда берәр, баста берәр.» Ітпән екәу мысык кетті, іт аркасына мінгізіп мысыкты ары цакка алып өттү. Мысык іткә айтты: «Ітім, сен осұ арада цата-тур! мен аулға барып келің.» Мысык аулға цүгүрүп келді, аулға келсә аул ас беріп цатыр екән. Мысык келді деп әр кім ет берді, мысык еткә тойдү, бір каум ет цип алды, цүгүрүп кайтты, іткә келді, «ітім!» деді, муна етті це! етті цеп сен осұ арада цата тур! сен аулға барсаң, деді, іт таласа берәр! мен саған тамак йкпәп берәін! Мен аулға барсам мысығым мысығым деп әр кім ет берәр деді. Мысык цүгүрүп аулға барды, әр кім ет берді, мысык келді деп. Мысык бір каум етті цип іткә йкпәліп берді. Сен осұ етті цеп цат! деді, мен барып зымырык тасты алып келің!» Цүгүрүп келді баидікіна. Баі айтты: «Уру мысык келді, зымырык тас урлап кетәр!» күндөр онұ күп цибәрді, мысыкты үгө цолатпаі. Мысык есігтідә кетіп калды. Баі айтты: «Зымырык тасты алып бер! мысык онұ урлап кетәр, аузұма салып цатаиң! Мысык баидың айтканын біді. Баі зымырык тасты аузұна салып уруктады.

Цүгүрүп мысык түндө кайтып келді. Баі шалкасына цатыр, мысык келіп кәүдөсүнө шығыш отурдү; мысык кайтып түстү. цергә кумандағы суза куірувүн малып алды, цүгүрүп баидың кәүдөсүнө шыкты, суза малған куірувүн уруктап цатқан баидың танауна тығыш алды. Баі түшкүрүп койдү, аузұнан зымырык тас ұшып цергә түстү. Мысык зымырык тасты алып кашты. Баі күп! күп цетәлмәі калды. Мысык цүгүрүп іткә келді.

Мысык айтты: «Зымырык тасты алып келдім.» Іт айтты: «Цүрбік!» деді. Ітгң аркасына мінді мысык. Суза дүзүп іт цүрдү. Судуң ортазында мысыкка айтты іт: «Зымырык тасты маған бер! мысығым алып келгән цақсы атын сен ал! аппаратүвүн цақсы атын мен алаиң!» Мысык іткә айтты: «Ітім, мен зымырык тасты саған берәр едім, сен суза дүзүп келәсін, сен аузұңдү

алып отурасын аузунан суға т'сүп кетәр!» Ит айтты: «Бермәсәң мен сені суға тастаймын» деді. Мысык коруктү іткә тасын берді. Судуң шешивә җетип келгәндә иттиң аузунан зымырык тас суға т'сүп кетті. Судан шығып итпән мысык җылап җигиткә келді. Мысык айтты җигиткә. «Зымырык тасты алүн алып едим, ит иттигин кылды, деді, судуң ортасына келгәндә зымырык тасты маған бер деп ит айтты. Судан шыккан сон берәиң деп әдим оған болмады, айткан сөзгө көнбөдү, судуң ортасында бер! -деді, бермәсәң суға тастаймын! деді, корккан сон зымырык тасты бердим. Иттиң аузунан суға т'сүп кетті.»

Җигит иткә урустү. Мысык айтты: «Уруспа! кудаи берсә зымырык тас табымар» деді. Үшбөҗ кармак салып җүрдү, үшбөҗ бир балыктан алып җеп җүрдү. Бир күн җигит суға кармак салды, бир сокур шабак тустү кармагына. Җигит айтты: «Сокур шабак тустү» деді. Мысык айтты: «Көзүң нағыш шығарды?» Кудайдың күдрөтүмивән шабакка тил битті. Җигит айтты шабакка: «Көзүң нағыш шыкты?» Шабак айтты: «Бир итпивән бир мысык зымырык тасты алып келә җатканда, судуң шегиндә җусап турғанында иттиң аузундагы тас т'сүп кетипти, сонда зымырык тас тил көзүм шыкты» деді. Җигит айтты: «Зымырык тас көзүңдө тускөндө кәи җердә болдүң?» Балык кәи җердә екәин көрсөттү. Җигит айтты: «Со җердән зымырык тасты табармысын, балыгымы?» Балык «табармын» деді, мені коҗа бер! мен тауп әкпәлип берәин!» деді.

Балыкты коҗа берди җигит, балык шолп етип суға дүзүп кетті. Мысык җүгүрүп барып балыктың тускөн җеринә карап турдү. Мысык балыктың барған җерин көрдү, балык барып зымырык таска тигәнин көрдү. Мысык айтты җигиткә: «Зымырык тас җатыр екән.» Җигит айтты: «Кәникі» Мысык айтты: «минә җатыр» деді. Мысыкка җигит айтты: «Кәитип онү алармыз?» Мысык айтты: «Ит алмаса биз алалмаспыз. Мысык иткә тастың җаткан җерин көрсөттү, ит мен алаин деп сүңүп суға т'сүп кетти, зымырык тасты алып келди.

Мысык айтты җигиткә: «Кудай бизгә енді мал бас берәр» җи-

гіт кешкә таза шомулдў, зымырык тасты коинўна салып қатты: «Е кудаі, мал бер! бас бер! өмўр узак қас бер!» деп тиләў тиләді кудаідан. Қатты, ујуктады, ертән турдў. Қаксы катын коинўнда қатқан ұстўнб ўй тигілған, астына тбсбк салынған, мың қыкы біткән, мың коі біткән, мың сір біткән, мың тўб біткән, мың ешкі біткән. Бір кара қорға ат кўмўстў ер токуму бар, кўмўстў қўғбнў бар, кўмўстў куисканы бар, ўинўң қанына байлаулў турған. Ердің қасында кўмўстў мылтык турған. Ертән турдў мак кбп баі болдў. Кара қорға атка мініп аң аулағалы кетті, кўндб катын ўўндб қалғыз қалады, бзў кўндб аулағалы кетәді. Малаын адам бакпаиды, бзў келіп бзў кетіп қўрбдў. Бір кўн тағыды аң атқалы кетті. Ол кўндб катын қалғыз отур екән. Бір кемпір келәді. Катын айтты: «Нағзылып қўргбн кемпірсін?» деді. Кемпір айтты: «Бір беішара кемпірмін» деді. Енді каіда барасыз?» катын айтты. Кемпір айтты: «Қўрбр ўўм қок, барар қерім қок. Сіз балам қалғыз екәнсіз, серік болўп тураин, басыңнан бітін карап беріп тураин!»

Кемпір турдў, кешкә баі даладан келді. «Бу нағзылған кемпір?» деді. Катын айтты: «Бу беішара кемпір, мен серіккә алдым.» Кемпір катынымән ўидб отурады. Бір кўндб баі аң аулап кетсә бір адам қашып келәді, кбтўнбн шаң шығады. Қашып бу адам қігіткә келді. Қігіт сурады: «Нағзылған адамсын?» деді. «Нағзылған адам болаин? артымнан брт келәді, брттўң алдынан бір аідакар келәді, сол аідакардан коркўп қашып келәмін» деді. Қігіт айтты: «Коркпа! аідакарды мен атаин! Қігіт аттан тўстў, мылтығын курўп отурдў. Аідакар қетіп келғандә қігіт атып қібәрді; аідакар екі ўзўлўп блўп қалды. Қасына келған кісі айтты: «Сенімїнән кудаі дескән тамыр боламын, саған бір пәлә қалукса мені іздәп тап, атым менің Қылан Баба. Аман бол енді!» деп айрылып кетті. Қігіт кешкә ўўнб келді; ертән турса катына айтты: «Е катыным, деді, осу кемпір нағзылған кемпір? Зымырык тасты урлап кетпәсін!» Қігіт тағыда аң аулаі кетті. Кемпір айтты катынға: «Балам, мен сенән кетәмін! кудаі десіп турўп едік, мен кбқлўмдў акка санап едім. Бірәулўң кбқўлў бірәудікіндәі

болмаид'екән; ендї мен кетәин.» Үгіттїң катыны айтты: «Негә өкпөлөдүң?» Кемпір айтты: «Мен өкпөлөдүм сендәрдің менән җасырғандарың бар экән.» Кемпір үйдөн шығып кетті. Катын тыскары шықты; «кетпә!» деді «сиздән көп җасырған нерсәм җок еді; җасырған кішкәлә нерсәм бар экән, сонүмдү көрсөтбін.» Зымырык тасты сандыктан алды, кемпіргә көрсөттү. Кемпір «көрбін!» деп колүна алды, онан сон аузүна қағып салып кемпір җоғалып кетті.

Кешкә үгіт келді, катын үгіткә айтпады. Ертән үгіт турүп келсә малда җок, үйдө җок, катында җок, бәридә җок, үгіттїң җалғыз өзү калған.

Үгіт ертән турүп бетін колүн җүп кудайға налыс кылып җылаған. «Менің бір тамырым бар еді, сонү бір издәсәм экән!» Издәп кетті; бір заман болғанда издәп тапты. Бір җылышыға келді. «Бу кімнің җылысы?» деді. «Үylan Бабаның җылысы. Сен Үylan Бабаның несі едің?» «Үylan Бабаның досү едім.» Җылышы айтты: «Енді кайда барасын?» «Үylan Бабанікінә барамын.» «Барғанда тамырыңнан не сураисын?» «Не сурарымды білмәимін, кайдан біләин несі барын?» Җылышы айтты: «Айтәин! Тамырдікінә барарсын, барғанда тамырың аитар, җарымды алып кет! деп аитар. Сен онү алмаҗаисын. Бір ермәк тасы бар, онү сен сура! өзгө нерсә берсә алма! ол тасты саған берсә малда бітәр, баста бітәр.»

Җылышыдан шықты, барып барып Үylan Бабаның үжүнө келді, үжүнүң артына келіп еді, екі җылан шықты. Атынан түстү Үylan Бабаның үжүнө кирді, екі җылан коинүна енді, коншынан шықты; төсөк үстүндө екі җылан җатыр экән. Үylандардың бірі сикінді кубулүп җатыр экән, турүп кісі болдү, Үylan Баба болдү, амандасты, есәндәстї. Бу үйдүң ішіндәгї җыландар бәрі кісі болдү, бірі катыны болдү, бірі келіні болдү, улүда болдү, кызыда болдү; тої кылдылар, җаксы ас берділәр. Ертән турдүлар. Үylan Баба сурады: «Тамырым, не сураї келдің?» Үгіт айтты: «Сенің мен издәмәңдї білмәимін.» Үylan Баба айтты: «Җылымның җарымын берәин; ал!» деді. Үгіт айтты: «Җок, җылы өзүмдө

көп; берсәң ермак тасты бер маған!» Цылан Баба ермак тасын алып берді. «Бу ермак тасым сандыктың ішіндә экән. Сен үйгө келсәң ону аш! деді, үйүңб бармаи сандыктың аузун ашпа!» Цигит үйгө кетті, үйгө цеткәндә аузун ашты, сандыктың ішіндә мал да шыкты, бас та шыкты, баи болдү. Мың цылкы биттi, мың түб биттi, мың сiр битты, мың кои ешки биттi. Баи болүп баршан мырат басына цеттi.

11. Кара Көз Сулү.

Бир кан болдү, каның бир үазирi болдү, муна үидө айткан сөздү ана үидө биләд'екән. Каның бир баласы болдү. Баласы келип суға шомулса бир кемәман кырк кыз кетип барып экән. Бир кыз ішіндә түрбө келди. Со кызға әлигi бала асык болдү. Бала кызға «кiмсiн?» деп шакырады. Кызның колунда бир алтын тарак экән, бала сураса бу кыз алтын таракпан шашын тарады, онап сон шашын сiпады; бала тағы атын сураса кыз сөзүн сiпады.

Бала кiм экәнiн биләлмәи үйгө кайтады. Келдидә үазиргә айтты: «Мен сондаи бир кыз көрдүм, сонү алсам дүнүдө армансыз болар едiм. Мен бу кыздан сурадым: кәи елдiкi кыз болдүң, сонда кыз басын сiпады, тағы сурағанда көзүн сiпады. Уәзир айтты: «Ол кыз Кара Көз Сулү экән. Басын сiпаса цоғарғы шәрдиң кызы экән.» Бала айтты: «Мыны кәйтсәм аламын?» дедi. Уәзир айтты: «Сен ауру болүп цат! әкәң келсә кәи цердә ауру боласын деп айтпа! шешәң келсә айтпа, сураса!» Бала үйгө кайтты, ауру болдү, әкәсi келсә үндөмөлдү бала, шешәсi келсә бала үндөмөлдү. Кан үазирiн шакыртты: «Балам негә цатады, ојунда не бар?» Уәзир айтты: «Балаң бир кызды көрүптү, со кызды мен алсам дептi армансыз болар едiм дептi. Кан айтты: «Онү кәйтсә алады?» Уәзир айтты: «Алпыс кыз бер! алпыс цигит бер! алпыс нарға цүк бер! онүң мiнән менидә цибәр!» дедi.

Кан «сенi бермәиmиң» деп айтты, «балам барсын!» Баласын цөнөлтпөкшү болдү. Бала айтты: «Цок, әкәм, алпыс кыз, алпыс цигит, алпыс нарды ал! цангыз үазирiңдi бер! үазирiңдi бер-

саң барамын, бермәсаң бармамын.» Әкәсі айтты: «Бармасаңда бермәимин.» Цигит қатып қалды, бір нешә күннән сон әкәсі үәзірін берді, ашыс цигитминән, қызминән қаның қалды, үәзірминән қаның баласы кетті.

Барыш бармип қаның баласы Кара Көз Сулүнүң шәринә дегті. Бір қараша үйгө келдә сөйләс қылды. Бір кемпір үжүнөн шығышты, «түе бізгә!» Кемпір айтты. Т'сүрүп алып үйгө енгізді. Кемпіргә бір дилдә берипті тамақ сатып алүға, кемпір барыш тамақ алып келді.

Үәзір кемпіргә айтты: «Кара Көз Сулүға барамысын? Кемпір: «Барамын» деді. «Бір сөз айтармысын?» ««Док, деді, айтпаймын, айтсам басымды алады.» «Бір дилдә берәин саған!» Кемпір айтты: «Не деп айтәин?» Үәзір айтты: «Биздәкіндә бір саудашы қатыр, бүгүн саудасын қылып ертән кәитады деп айтшы!» деді, «сонан сон қыздың не айтқанын маған айта кел!»

Кемпір барды қызға, барыш күтүп турдү, тамағын берді ішүгә. Кемпір есіккә барып турдү: «Биздәкіндә бір саудашы қатыр деді, бүгүн саудасын қып ертән кәитады» деді. Қыз айтты қасындағы көп қыздарға: «Енәкәмдә уста! ажағын қергә тігізбәи, қанын қергә тамызба!» деді, кемпір онү еситіп қаша берді. Үәзір «не депті?» деді. Кемпір айтты: «Енәкәмдә уста! ажағын қергә тігізбә! қанын қергә тамызба! деп айтты» деді. Үәзір: «Царәиды» деді.

Сонан сон қаның баласы Кара Көз Сулүдәкинә барды, есігінә отурдү, отурүп отурүп ужуқтап қалды. Қыз келді, бу цигитті көрүп асық қажын биләд'екән, цигиттің қойнұна бір асық салды. Таң атқан сон бала шошүп ојанды, қайтып қүгүрүп келсә үәзір айтты: «Қыз келдәмә қасыңа?» Бала айтты: «Док, келгән док» деді. Үәзір айтты: «Отүрүк айтпа, келгән шығар шешинші!» Бала шешинсә асық қойнұнан түстү. Үәзір «бу не?» деді «ужуқтаған шығарсын.»

Тағы кемпіргә айтты үәзір: «Екі дилдә берәин, айтқан сөзүмдү айтармысын қызға?» Кемпір: «Айтсам айтәин!» деді. Үәзір айтты: «Биздәкіндә бір саудашы қатыр, бүгүн сауда қып ертән кәитады

деп айткайсын.» Кемпір барды, бардыдағы ұазірдің сөзүн айтты. Қыз тағы қыздарға айтты: еңә кәмді уста! ажағын қергә тігізбә! қанын қергә тамызба! Кемпір тағы қашты, ұігө келіп ұазіргә қыздың сөзүн айтты. Ұазір айтты: «Бәрікәлді таур айтқан! Тағы кеш болғанда қаның баласы қызға келді. Отуралда қыз келді, бала қызды устап алып, бір қергә апарды, анда қыз баламән бір көйбөктүү ішіндә қатып ойнады. Екі зымнан күзөткөн салдат келді, қызды апарып баламән екәүн зымнанға тастады.

Қан қус салуға кеткән екән, салдат патшаны іздәп барды, тапты, айтты: «Е қаным, қызыңыз бір қігітпінән оинас қылған, біз екәүнү зымнанға тастадық.» Қан айтты: «Токтаңыз онұ, мен қайтсам көрөін кім екәнін.» Салдат зымнанға қайтты: Қыз айтты салдатқа: «Қулағымдағы сырғамды берәін, өгүз іәсі өгүздүү шарбакка т'сүп қалды деп айтып осұ шәрді айналып келә коі!» Осұ салдат қараиды деп кетті, ұазірдің ұжүнө т'сына келіп, өгүз іәсі өгүздүү шарбакка т'сүп, шарбак іәсі өлтүрөмүн деп қатыр.

Ұазір бұ сөзүн білді, бір ділдә алды, қолұнда тағы бір қап алды, базардан нан сатып алды. Бұ нанмән зымнанға келді. Салдат айтты: «Бұ нанды сатамысын?» ««Сатамын»» деді. Сатып алды салдат нанды бір қарым ділдәгә. Салдат айтты: «Қал мында, мен нанымды ұігө алып бараін! қашты мен әкпәләмін.» Ұазір қараиды деп мында қалды, салдат нанды апарды. Салдат кеткеннән сон ұазір қызға қігіттің кімін кігізді, қаның улұна қыздың кімін кігізді. Қызға айтты: «Салдаттың бетінә карамаі қапты алып құрө бер! деді. Салдат келді, қызға қабын берді, қыз ұігө құрө берді.

Қан ұжүнө келгәндә «салдат тутқан қызымны әкпәләсін» деді. Салдат ұазірмән қаның улұн әкпәлді. Қанға апұ келді. «Ол қызым емәс» деді «қызым оинас қылды деігүзүн сенбә?» деп, салдаттың басын шаптырды. Ұазір айтты: «Тасқыр қан! елімді қау шауп еді. Қанғыз қарындасым бар еді, онұ құжөүгө беріп едім. Құжөүм қаудұң қолұна тұстүү, қарындасымінән қашып келіп сыздың қызыңыздың ұжүнө кіріп келдік, анда салдат біз екәүмізді тутып зымнанға салды. Мінім менің сол еді.» Қан айтты: «Енді

бу карындасыңны кызымның ұжунд апар! Кара Көз Сулудуң касында біргә турсун!» Цігіт кыз болуп Кара Көз Сулүмінән біргә турдү.

Кара Көз Сулудуң бір күжөү бар экән, ол бу шәргә келді, далада шатыр тикті. Ертән кыздар күжөүгө ас апармак болдү. Кара Көз Сулү кыз болған цигітка айтты: «Сен күжөүмб барып айт: беті цаксы болса сумінән цусун, беті цаман болса кымызбан цусун!» Кыз болған бала келді күжөүгө, сәләм берді, е цигіт! деді, бетің цаксы болса суға цуарсын, бетің цаман болса кымызға цуарсын. Кара Көз Сулудуң айткан ол болду.» Көжөү айтты: «Цараиды, кыздың айтканын екі кылмаимыз.» Екәү суға барды, күжөү суға бетін цуаин деса, кыз болған цигіт ону суға итәріп цибәрді. Ол күжөү өлгөн сон кыздың ұжунд кайтты.

Ұазир атын ертәп әзірләнип кыздың ұжунд келді. Анда кыз болуп турған цигітка өз цаксы каның кимін кигізіпті, атка мингізип канға алып барды көрсөтүгө. Ұазир цигітпән канға кирді, сәләм берді. Ұазир айтты: «Е каным, бу цигіт күжөүмүз экән, цуа колуна кашкан. Руксат болса сиздән, кызыңыздың ұжунд турған карындасымды кайтарыңыз!» Кан айтты: «Цараиды.» Кызды әкпәлүгә кісі цибәрді. Цибәргән кісі кайтып келді: «Бу кыз анда цок экән, күжөүгө ас алып барған экән, со барғаннан кайтпаған.» Кан айтты: «Солаи болса күжөүдөн барып кызды алып келиңіз!» Цибәргән кісі тағы кайтып келді «күжөүдө цок барған кызда цок кур тигүдә шатыр тур» деді. Кан айтты: «Апырмаи мынымыз уят экән, күжөүмүз бу кызды алып кашкан болар.» Ұазир айтты: «Едди нағылаик?» Кан айтты: «Кара Көз Сулү өз күжөүңө берәин!» деді.

Отуз күн оин кылды, кырк күн тои кылды, алпыс нарға цук ертти, ұжунд цөнөлтү. Бір талаи күн өттү арасында, ұжунд цегип келді. Әкәсі шешәсі өлгөнөн сон әкәсінің орнуна тағына мінди, калкына цуртүна бас болдү.

КЫТАП ӨЛӨҢ.

I. ҰЛКӨН КЫСАЛАР.

1. Бос қігіт.

1.

Сөз келді тыңдағанға айтатұйын,
қок шығар бу қалғанда муңсұз туған,
дұнұөгө тдам улұ қонак болған,
күнұндө бірі бірден қайтатұйын.

2.

Қан берді іман берді берұ бәрің,
қалады өзұң өлсөң дұнұө қарың,
дұнұөдө бір аз өмұр қонак болған,
барады қазған көргө қігіт кәрің.

3.

Бу қалғаннан бір кісі тоімаі өтөр,
қаксы қул өлұм тұбұн оімаі өтөр,
бір бендә малды қіжар дұнұө сұјөр,
қалғаннан іш мырадын алмаі өтөр.

4.

Бір бендә өтөр ақанің ұзұн көрмбі,

бір бендә Өтөр шешәдән сүткө тоймай,
бір бендә көп мал җәр, дүһү сүжөр,
бір бендә Өтөр малға коңу! коймай.

5.

Бір бендәнің корасы малға толған,
бірінән бірі көрүп ыбрат алған,
бір бендәнің коңу күлүп Өтөр,
бірауның ылаи ылаи җүзү солған.

6.

Бірінән бірі көрүп ыбрат алған,
алла мир оиласын деп үлгү салған,
Е бендә! Өбөрүңдү білмәимісін?
адамның көбү кетіп азы калған.

7.

Бір кулдан бір кул көрүп ыбрат алған,
паксы кулға кудајым акы салған,
Е бендә! бу җалғаннан сен дә Өтөрсүн,
Өлүмгө ажал оған паида болған.

8.

Кәріптардің җалғанда коңу сынык,
баилармәнән җүрүгө җолу тујук,
біраугө малға колүн сен җаратсаң,
енді калаи болады сөзүм сынык?

9.

Кәріптіктә болады мүскүл күнүң,
шыкмаиды көп ішіндә айтсаң үнүң,
айткан сөз җүргөн җолда сен җаратсаң,
енді калаи болады мының җөнүң?

10.

Каум болған аурда
belä intihä kairdan,
bäri äläm çaratсаң
солтан болған қоңамсын!
5 Көптөн күдрөттүктү
он сегіз мың äläмгä
сүпкөн болған қоңамсын!
арсымнан күрсүнү,
лукминан каламны,
10 он сегіз мың äläмнi
алты күндө çаратып
бендä кылған аламсын!
Çыбрал, Мыкал
Ызрапылман Ызраил
15 периштiнiң ишiндä
артык сүгөн аламсын!
Адамминан Кауана
төрт нерсädän çаратып
бендä кылған аламсын!
20 çүз çигiрмä төрт мың небiжä,
сакынша çок аулiжä,
атамыз ол адамны
персäнт кылған аламсын!
артык небi Мукамбат,
25 пакыр небi Мукамбат
кулдардың ишiндä
артык сүгөн аламсын!
Сегіз кабат ужбакты,
çети кабат тамуктү
30 куналы куларға
бiнä кылған аламсын!
Сүгөн кулүң ужбакта

тўрлۇ тўрлۇ нигмәттә ужбактың ишиндә орун бергән алламсын!	35
От ишиндә тузақта тамуғунды қандырып азап қылған алламсын!	
Тўзук қолдан құрмөгөн, кулшўлўрын қылмаған кунасы көп биз кулўң азап қылсаң қожарсын; куна қылмай кулўңнў ракым қылсаң қожарсын; рақматы кең сен қабәр, биз кунакар сен апар.	40
Айбымызды қасырып ракым етсәң апарсын? айбын кешпәй кулўңдў азап етсәң қағырсын.	45
Рақматындан ја Раббi иш ўмўтў ўзбөимўн, қумла кулға рақмат ет! ја рақтм ыррақман қумламыска таупык бер!	50
	55

Бос қигит кытабы.

Опы шәривә барғанда «Бос қигит» кытапты бір қатар көрўб-едим. Бу кытап қаксы қазылған иді, қыры көп қок екән, сөзў муңдў екән. Қигиттің аты Бос қигит екән, қыздың аты Карашаш екән. Бос қигиттің тосўнўң аты белгисіз екән. Беркмин деп қазып едик. Қана шәрдің аты қок еді. Бу кытап қазарға бизгә қыин болдў. Өзўмўздўң көңлўмўз қаиғымы күндө бу Бос қигит кытап-ты мың сегіз қўз қырк екінци қыда қазып едик. Ағалі қазғанда

кыса деп җаздык; сөзүн җазып җырлап едик, шекірттәріміз Бос җігіт кытапты бәрін әнімінән җазылсын дегән себапта, бәрі сөзүн әнімінән җаздык. Бізнің муңду адамдардың көңү ашыксын деп кытапты әнімінән җазмакка руксат пар.

11.

Заманнан көп замандар өттү деиді,
бір канға җалғыз улү бітти деиді,
җаксы узак дәурбн көрмбк барма?
дүнүбдөн арманымән өттү деиді.

12.

Бір ул тудү патсаға җуртка лажык,
саун айтып тоі кылды елға җагыш,
җуртуна көп җаксымык кылған екән,
тоі кылды әр җаннан малды согыш.

13.

Заманнан көп замандар өттү деиді,
тәңридән Імандығы күттү деиді,
җеті җаска баласы оку окуп
он җасына бу ул енді җетті деиді.

14.

Җұрүштү җаманды ојуна алмаі,
җалғанның кызығына көңүлі коімаі,
колүна кур'анбән кытап устал
барады молдасына бір күн калмаі.

15.

Көрмбгбндү көрбін деп җүрбд'екән,
таңкалыш җүзүн көрүп турад'екән,
басында алтын аідар тулумү бар,
аідаі җаксы болүп җүрбд'екән.

16.

Бір тўндө ужуктап бір тўс көрдү,
алдында сылу җаксы кыз көрдү,
одағы бір патсаның җалғызы екән,
бір җалғызға бір җалғыз тос болады.

17.

Арзы айтып алдында сөз сурады,
ашык җарың издәсәң нең курады,
җарат қаның җарлығы солаі екән,
біріңә бір макул ушурады.

18. Кыздың айтқан сөзү.

Тўндө җылап күндүз зар,
мен җүзүңгө ынтызар,
не себәптән болдың җар,
мені мундаі кызып зар,
акылың айтсаң керәкті!
бір җы болды җанармын,
өткөн күндү санармын,
іш акылымнан танармын,
сөзгө не күн қанармын?
агың айтсаң керәкті!

5

10

19. Бос җігіт тўс тўндө сабыр қыл деп айтқан сөзү.

Ғаныма тўстү җаҗың,
тәңрідән рақмат көтөр.
мыратқа бір күн җетәр,
сабыр қылсаң керәкті!
ашықтар зарлат өтөр,
тәңрідән рақмат көтөр,

5

мыратка бір күн қетәр,
сабыр қылсаң керәкті!
Сабыр қылмаі іс бітмәс,
10 мезгілсіз арзың етмәс,
зарлаумән қаіғың кетмәс,
сабыр қылсаң керәкті!
Оінбән күлкүң қалса,
бојыңа бір дерт қонса,
15 ішің қаіғыға толса,
көрбрсүн мезгіл болса
сабыр қылсаң керәкті!
Бурунғұ өткөн ашықтаі
акылың сенің керәкті!
20 бөтөн қарға қаірылмаі
нәпсің тісәң керәкті!
біздің ұшұн әр қердә
қаньң қысаң керәкті!
кылма көңіүң бузуктаі!
25 ағарып құр құзұқтаі!
Зулкамән Қусуптаі
сабыр қылсаң керәкті!

20. Кыз тұсұндө қігіткә берған қубабы.

Қапыл мысын оібаі қігіт?
қігіт бұітұп қатарма?
атқа мініп шықмаісын,
ер олаға батарма!
5 мен қолұңа ынтызар
меілің болса іздәі бар!
бір бір патса қалғызы
сіздің ұшұн болдұм зар,
келәрма деп қоктаімын,

Ұш қыл болдұ сақтаимын, 10
құзғандұ бір көрмбін!
каітіп шыдап тоқтаимын?
қаньң қанға қосұлған,
сен аққат қар болсаң,
біздің ұшұн зар болсаң, 15
шәр бостан Рұмдән
бізді іздәсаң табарсын.
Бостан шәрдің бұлбұлғ,
сараі қердің бір күлү,
дарја кешіп таудұ өтсең 20
бізді іздәсаң табарсын.
Біз дарјаның қаўқорғұ,
бір болармыз қаўқарі,
алтын күмүс қолға алып
бізді іздәсаң табарсын. 25
Қолдастарын қанға алып,
бізді іздәсаң табарсын,
нурдан ұлғұ алғанмын,
тоті кустаі болғанмын,
тајағыңды қолға алып 30
бізді іздәсаң табарсын,
ақратті сен табарсын.

21.

Тұсұндө бу қыз қырмап аіп болдұ,
қігіттің көкрөгүндө қаібы толдұ,
баксамінан дәргірдән дәрмән таппаі
қігіттің күннөн күнгө құзұ солдұ.

22.

Ақасіман шешәсі кабар білді,
қалғыз ұшұн қандарын қурбан қылды,

дердің қалғызының дәрімін таппаи,
Ақаман шешәсі зарлы болдұ.

23.

Бір қылы болдұ бу қігіт күймөі құрлұ,
дердің іш ылажы білмәі құрлұ,
касында курдасы бар, қолдасы бар,
іш каісысын көзүндөн ілмәі құрлұ.

24.

Екінші қылы тусұндө тағы көрдұ,
кыз келіп бу қігіткә саләм берді,
көзүндөн қасы ағызып, қол күсурұп,
арзын аітып қігіткә құбап берді.

25. Кыздың тусұндө айтқан құбабы.

Төрт қылы болдұ сактаімын,
келәрмә деп қоктаімын,
кабарың қок, өзүң қок,
саләм дә бір сөзүң қок,
мен құзұңдө ыштызар,
сактаі сактаі болдұм зар.
Біз бір патса қалғызы
сіздің ұшұн болдұк зар,
Ақамінән шешәсі
руксат бермәс боларма?
тусұндө көргөн бу қарын
келіп көрмөс боларма?

26. Қігіт қызға берған құбабы.

Сен бір сұрөт назырсын,
кеш қасында ақырсын,

Ужуно келсам чанда чок,
не атгысын? атың айт!
не черісін? черің айт! 5
тұған өскөн елің айт!
чана мундаі зар кылма!
анык кылып чөнүңд'айт!
Елің сенің білмәсам,
саған түзү құрмбөсөм, 10
шәрің сенің білмәсам
сені кайдан табармын?
Быгыр келдің қасыма,
кайы салдың басыма,
көрүнбөісүн көзүмө 15
сені кайдан табармын?

27. Цігіткә кыздың берған чубабы.

Атка мініп шыксаң сен,
бізді кабы көрсөң сен,
кабылға караі турсаң сен
издәі бізді табарсын.
Түстө косқан аламыз, 5
өңүңдө бізді коспаіма?
дүнүө біздән өтпөімө?
цар издәсәң табарсын.

28.

Түсүңдө бу кыз цырлап аіп болдү,
цігіттің көкрөгүңө кайы толдү,
бар еді бір досү чаннан артык
таң ертән барып оған арыз кылды.

29.

Бір көп сүрөт көрдүм мен,

каіран болуп құрдұм мен,
мәсікәтгі қан досұм,
акы таппаі құрдұм мен.
5 Каіғы тұстұ басыма,
акы таппаі болдұм зар.
Макул көрсөң, қандосұм,
онұ іздәр ојұм бар.
Кетпәс каіғы тұскөндө
10 кеңәс тапкан досұм сен.
Алыстан оі тұскөндө
акы тапкан қандосұм
бір қы толдұ таңғанмын,
бу каіғыға калғанмын.
15 Издәудән бөік ојұм қок,
көңүлдү оң салғанмын,
қолдасым қок кеткәлі,
дәрмәнім қок қеткәлі.
Қан қолдасым сен едң
20 батпаі құрдұм айтқалы,
кетпәс дерткә қолұктұм.
Дәрмәнім қок, қандосұм,
онұ іздәп бәсөмдөі
арманым қок, қандосұм.

30. Достұң қубабы.

Макул сөз тур, барармыз,
ак қазғанын көрөрмүз,
бір қолұнда курбандык
кізмәт етіп барармын,
дагдыр етсә аласы,
5 сырасы қок бендәсі,
доска бір ісіңіз келсә
курбандығы қолдасы,

ажал қетсә білрмүз,
білбсб біз келәрміз, 10
іш сырасы болмасы
ак құргоннұн кбрбрмүз.

Досум, сіздән қалмаспын,
қарды іздәп бармаспын,
мен қолұңда құрбандық, 15
қалғаншы дос болмаспын.

31.

Доспән бу екаў муңдасады,
оі оілап акы тауп қырласады,
бу екаўнұң акылын іш кім білмәс,
қолаушұнұң қаптығын оңдасады.

32.

Екісі бір бірінә қандаі досу
бірінә бірі тауп акы қосту,
патсаның өзү акылын таппаі
ўазірі біләрі қатты састы.

33.

Досұна қан қолдасы сөз салады,
қалғаннан білбі өтпбі кім қалады,
бісбк қардың қолұнда білік! деп
шәрдіп тауп булар қопшы алады.

34.

Досұна қан қолдасы сөз салады,
қалғаннан білбі өтпбі кім қалады;
шәрдіп булар қетәрін іш кім білмәс,
алтынмәнн қумұштбн мол алады.

35.

Досұна қан қолдасы сөз салады;

цалғаннан Өлмөй Өтпөй ким калады,
екі нарға азығын артып алып
екәйү бір қигітгән башшы алады.

36.

Арғымак аттан сайлап миніб-алды,
әкәсімән шәшәсі білмәй калды,
қолдасын курдасын касына алып
кыз іздәп Бос қигит онан барды.

37. Аттанып бара қатып айтқан сөзү.

Басы бергән аламыз
рызык берсә керәкті,
денә қаратқан аламыз
денә саулуқ берсә керәкті,
5 қан қаратқан аламыз
өзү сактар бендәсін
каісы қердә болсақ та
ажақ бергән аламыз
куат берсә керәкті,
10 акыл бергән аламыз
себәп кыса керәкті;
бір қок едік бар кылаң,
денә қаратып қан бергән,
қан бергәндә нан бергән,
15 аш болмассын керәкті!
қол бастаған өзүңсүн
қан сактаған өзүңсүн.

38.

Құнбән тұн булар құрду деиді,
шәрдән шәргә булар құрду деиді,

Ӧр пердӦ шӦр кӦзгӦ кӦрӦжсӦ
ат басын оған карап бурдӦ дӦиді.

39.

Заманнан кӦп замандар ӦттӦ дӦиді,
шӦрдӦн шӦр сураі кеттӦ дӦиді,
кырдағы кӦп шӦрдӦн қарын таппаі
дарјамӦн кемӦ кылып кеттӦ дӦиді.

40.

Заманнан кӦп замандар ӦттӦ дӦиді,
дарјамӦн Ӧш тӦрт айлык қол кеттӦ дӦиді,
бар екан бір аралда МимӦн шӦр
кудајым оған тӦсӦргӦ еттӦ дӦиді.

41.

МимӦндӦң батырлары айғаі салды,
пӦйӦгӦ беішаралар ендӦ калды,
бӦрӦн-дӦ беішараның устаб-алды,
пердӦн казған зындамға ендӦ салды.

42.

Беішаралар зындамда тутқан болдӦ,
зарланып бір кудаіға қузу солдӦ,
каӦрлӦрдӦң іш бірӦнӦн тынштығы қок,
булар қаткалы зындамда Ӧш қы болдӦ.

43. Булардың зындамда айтқан сӦзӦ.

Бік тауға кез болдӦк,
ӦтӦбіскӦ кыін ды,
темір ӦігӦ камадык,
шығубыска кынды;
қаман қолға кез болдӦк,

кетүбіскә кынды,
цындаі елгә кез болдук,
адам құзун көрмөстөі,
цындаі цергә кез болдук,
10 муңдұ адам құрмөстөі,
моинға курук тұсұпту,
кынасакта шыкпастаі,
саңрау елгә кез болдук,
цалынсакта укпастаі,
15 ракымсыз елгә кез болдук,
цалынсакта білмәстәі,
цанған отка кез болдук,
цалынсакта көнбөстөі.
Бу пәладән кутүлүп
20 цол құрөр күн боларма?
йкәминән шешәні
көрөр күнү боларма?
бу не катрат, царандар?
бу не микнәт, царандар?
25 патса басы кул болүп
бу не каіғы, царандар?

44. Булар зындамдан кутүлған цері.

Бейшаралар сырласып муңдасады,
кашүға цаптыктарын оңдасады,
бу зындамдың ішіндә өлөмүз деп
кашүға амал таппаі цыласады.

45.

Шыктылар бу зындамдан аіла тауп,
каштылар о шәрдән атгаі шауп,
дуспаннан кутүлсак деп кан цыласып
түстүілар дарјаға бір сал тауп.

46.

Салмiнiн бейшара дұрдұ деiдi,
кашар қакка салдарын бурдұ деiдi,
қолдасының бiрi дi анда калды,
қан қолдасын бiргi алып дұрдұ деiдi.

47.

Салмiнiн бейшаралар дұрб-бердi,
кудаi аман кылсын көп тiлi-бердi,
салмiнiн бейшаралар шығыб-едi,
алдынан көп кiрiуiн ушраi келдi.

48.

Екi адам көп кiрiуiнiн келдi деiдi,
бiрiнiн бiрi сурап бiлдi деiдi,
караса өз еiнiң патсасы екiн,
кiрiуiнiң бiрi келiп көрдұ деiдi.

49.

Кiрiуiн бiрi келiп көрiсбдұ,
бiрiнiн бiрi сурап бiлiсiдi,
канымыздың қолқалған қалғызы деп
кiрiуiн бiрi ендi қыласады.

50.

Қалғызы патсамыздың нағып дұрсұн?
сал баiлап даржа iшiндi ағып дұрсұн,
iкi шешiң сiз кеткiн сон зар еңрiдi,
не қумуска еiңнiн шығып дұрсұн?

51.

Кетiпсiн еl құртуға сбзұнд' айтпай,
тағында патсалык орiнiң кiтпiй,
iкi шешiң көрмбгiлi төрт қыл болдұ,
даржада нағып дұрсұн iсiңд' айтпай?

52. Цігіттің дубабы.

Кәсіп кәсіпшісіңіз сіз тыңдаңыз, біз айталық,
түстіңіз уақытта қызыл қарны айталық,
қар ұшын аяқ шеші ұшын кеттім,
қаратқан тақтарына біз қайталық.

53.

Түсіңіз қарым қырып іздә! деіді,
ұштыңды таппасын деп бәзі деіді,
қаратқан аяқ бізді не қысада
уақытыңда ісбәндә не болар? деіді.

54. Кәсіпшісіңіздің дубабы.

Патсамыздың қалыбы біз тіліміз,
басы ұрып аяғыңа сөз сурамыз,
қалып құрып қарыңды табалмайсың,
қайтқаның мақұл өкән бір құрбаның.

55.

Аяқның сіздің ұшын қаны құрбан
Аяқ терісін шәр құртқан болды аман,
бәзіңіз бір патсаның қалыбы сіз,
қалып құрып қар іздә заңға қаман.

56.

Мың, мың аяқ сізге қолдас болар,
шәрін аяқның қабар салар,
құдадың ұшын сізге буруу қыса
қар құрбанды бар болса тау аяқ.

57. Цігіттің дубабы.

Е кәсіпшісіңіз, бұл сөз мақұл болмас деімін,

бу сөздү асык пігіт алмас деімін,
өлсөм қардың қолұнда өліні-дә,
қалғанда ішкім өлімі қалмас деімін.

58.

Бу сөздү дуспан сөз алман, кәрұян,
өлсөм дағы қолұмнан қайтпан, кәрұян,
қарыма ұадәні қылғаннан сон
қарымның құзұн көрмөі қайтпан, кәрұян.

59. Кәрұянің қайтқан қері.

Кәрұян көп сөзүнө қапырмайды,
ауөлігү өз сөзүнөн айрылмайды,
онан сон көп кәрұяңнан бұл айрылды,
дәм енді бір бірінә бұжурмайды.

60.

Бір іс басқа түсүптү,
құрмөі көңіұм тынбаиды,
асық болған қарымды
көрмөі көңіұм тынбаиды;
көп кәріптік көрсөмдө,
зар зарланып құрсөмдө,
қар қолұнда өлсөмдө
құрмөі көңіұм тынбаиды;
қаіғы қутұп қабадым,
бу қолұмнан таңбадым,
бурунғудаі болмадым,
құрмөі көңіұм тынбаиды;
қалғыздықта қолдасы,
қар қолұнда қан қолдасы,
дөртінә дәрімән болмаиды,
құрмөі көңіұм тынбаиды;

5

10

15

цаным барда барармын,
тірі құрсом кайтармын,
өлсөм сәләм айтармын,
20 құрмбі көңілім тынбаиды.
Енді кәруән құрсө,
әкә бізді көрмөсө,
дертімә дәрмән болмаса
арманымды айтарсыз,
25 разы болсүн әкәміз,
сүтүн кешсін пешәміз,
артымызда атамыз,
сәләмді сиз айтарсыз.
Бу қолдан мен келәрмін,
30 келмәсам мен өлөрмүн,
өлсөм сонда өлгөімүн,
сәләмді сиз айтарсыз,
мыны уәуп көрсөңіз,
шын қолына құрсөңіз,
35 кулак салып турсаңыз
қаксы екән деп айтарсыз.

61.

Көп кәруән бу құрмөсүн білді деіді,
алтын күмүс керәгін берді деіді.

62.

Патсаның баласы енді кетті,
таудан, тастан, дарјадан өтгү,
касындағы кізмәткәрі қан қолдасы
бір заманда шәргә қакын қетті.

63.

Бір шетінән шәрннің кірді деіді,
алында бір үлкөн үі көрдү деіді,

Үі ішіндә бір абыз отур екән,
кіріп үйгө сәләмін берді деиді.

64.

Абыз турұп сәләмін алды деиді,
буларды көрұп таңқалды деиді,
алынан келгән булар беішара екән,
отурұң деп тигәмәт салды деиді.

65.

Ойбаі қигіттәр қолұңұз болсұн! деиді,
көп ола алдыңызға толсұн! деиді,
беішаралар, қеріңіз алыс екән,
издәгәніңизді тауп қолұңұз болсұн! деиді.

66.

Беішаралар қеріңіз алыс екән,
мынау бір патсаның қалғызы екән,
қеріңіз кудаі бідірсе мен биләрмін,
издәгәнің бакыры кан кызы екән.

67.

Таңқалып буларға сырын айтты деиді,
кім келіп кабар беріп қайтты деиді,
қолұмда іш бір адам көрұнббідұ,
бу кабарды кім сізгә айтты деиді.

68.

Кудажым бідіргән сон бідім сізді,
ұш күн бурун тусұмдө көрдұм сізді,
карныңыз енді сіздің ашқан шығар,
божуңұз енді қатпақ коіса сөздұ.

69.

Шәрдән қарыңызды издәп қараі,

цер-дә кәріп болса сонан сураі,
царыңыз бу шәрдән табылмаса
бірауңуз бірдің үгө кайтыш ораі.

70.

Шәргә бу беішара крді деіді,
аланың царлығына көндү деіді,
бір көшөнүң ішіндә цүрүб-еді,
кырк кыз басып цатыр көрдү деіді.

71.

Цігітті кыздар бурун көргөн экән,
көшөмүздө екі кәріп цүргөн экән,
патсаның кызының көзү тусуң
артынан бір аз карап турған экән.

72.

Обаі кыздар бу цігіт кім болады?
әр цер карап туруң айналады,
шүжүншү царым болса барар едім,
көрсөңүз не көргөліү кім барады!

73. Кан кыздың кыздарға цырлап айтканы.

Батыр ердәі цүрүшү,
патса улүндәі турүшү,
көргөн түстүң турүшү,
бүгүн келгән болмасын?
кыдан бірдәі басында,
цолдасы бар касында,
кайғы тусуң цасында
цар издәүші болмасын?
пайда кылып малдарым,
курбан кылып цардарым,

барып сураң елдәрін,
сөз сураушы болмасын?
түстө көргөн қарымыз,
оған курбан бәріміз, 15
күндүз түндө зарымыз,
қар іздәушү болмасын?
барып құзғн көрүңдөр!
онү сактап турұңдар!
бір аз карап турұңдар!
ел іздәуші болмасын? 20
барып кабар алыңдар!
құзғн карап көрүңдөр!
кайғы мунұң сураңдар!
қар іздәуші болмасын?
онан кабар алғанға, 25
шүжүншү кабар салғанға
алтын құзүк кәүкөр тас
шүжүншіліккә берәрім.

74.

Кан кызы асык қарын білді деіді,
кыздарға қарын айтып күлдү деіді,
қырк кыздан екі кыз қолдас алып
бу қігітті көргөлі келді деіді.

75.

Көшбөдөн кыздар іздәп таппаи қалды,
бу кәріп о қердән кетіп қалды,
кыздар келіп қараса дәнәмә қок,
әр қердән карап құрұп айналды.

76.

Канышаға кыздар келіп кабар айтты,
қолаушү екән оларның кейн кәйтты,

қан кызы көп кыздарға сөз айтады,
қарым болса ол негә кеін кайтты.

77.

Бос қігіт қолдасмінән кеңәсәді,
әр қердән моінүн созұп карасады,
шәрдән тонұ қыртык кәріп көрсө
ел құртүнұң мәнісін сурасады.

78.

Қарымыз барма қокпа бір анықталык,
әйнәгін кыздар білмәс бір тыңдалык,
бу шәрдән қарымыз табылмаса
қолаушүнұң қабылығын оңдасалык.

79.

Бу кәріп қан кызын көңіңдө алды,
қа ала деп бәдөрұн қолға салды,
бір сараіның ішіндә от қанады,
әйнәктән булар келіп кулак салды.

80.

Көп кыздыр үі ішіндә сөіөп қатыр,
қан кызы қары ужуқтап қатыр,
асык қарым құзұн бір көрсөм деп
кудаідан налып кымып қылап қатыр.

81.

Үі ішіндә айтқан сөзү қеті қыдан
болдұм зар құзұң ынтызар асык саған,
қарыма косар мұскұн берү,
бәрі қаның қанға косұлған.

82.

Бір құрар күн боларма?

көкрөктәгі көп кайғы?
кутулар күн баларма?
келәмін деп айтшың,
уәдәләрің қалған еді, 5
мунша сактап келмәдң,
бәлк қарды алған еді,
алға косқан қар едің,
қарым уапа кылмадың,
қеті қылдан ұжұңдөн 10
іш орнуңнан турмадың.

83.

Қан кызы қылаі енді сыры болды,
тігітгің көкрөгүңө кайғы толды,
асық қары екәннн білғаннан сон
қырын қырлап айнақтан кабар салды.

84.

Ойбаі қарым біз шығармыз асық қарың,
сактаған қеті қылдан ынтызарың,
іздігәннң біз болсақ асық қарым
сөзүмүзгө енді кулак салың!

85.

Бәрің төрт қыл болдү
қолүңда құргөн қарың,
уәдә кылып тұсүңдө көргөн қарың,
іздігән асық қарың,
келіп турмүн қарың, 5
шын болса ынтызарың,
сізді мунда қаратты,
бізді онда қаратты,
бір аз зарлап құрсұн деп,
арада дарја қаратты; 10

шөлдө құрдум су таппаи,
көп кәріптік көргөнмұн,
қол басташу бір таппаи,
15 төрт қыл болдұм қолұңда,
каіран болуи құрушпұн,
дарја кешіп, тау ытұп
көрмөгөндү көрдұм мен;
табандарым ојулұп,
қолдарым сојулұп,
20 дәуілот бағым қулұп,
зар сәргәрдән болдұм мен.
Ағамді мен көрмөдұм,
шешәмді мен көрмөдұм,
үідө өмүр сүрмөдұм,
25 бір сен ұшұн құрдұм мен,
мен сені іздеп құргөнмұн,
бојуң тустө көргөнмұн;
қаным курбан қылғанмын,
рақым етсең керәкті!
30 Сапрандаі солған мын,
ұш қыл туткүн болғанмын,
құзуң көрөр күн болса,
не болсамда болғанмын,
міман болуи келіппін,
35 каіран болуи құрушпұн,
нурұң тустө көрүшпұн,
рақым етсең керәкті.
Атым менің Бос қігіт,
қасымда бар дос қігіт,
40 бір қағзымы қос қігіт,
рақмат етсең керәкті!
шын аққат қар болсаң
үігө кірсәм керәкті!

қаным сүйгөн қанамым,
құзун көрсөм керәкті!

45

86. Кыздың қубабы.

Шынб'екән өтрүкп'екән сөзүң сенің,
таппаймын қағдылық сын бөзүң сенің,
түстө алла қосқан қарым болсаң
көрбін кел айнақтән құзүң сенің.

87.

Бос қігіт айнаққа келді деілі,
қыз қарап қігіт құзун көрдү деілі,
бетіндәгі пернасын ашыб-еді,
қаныша асық қарын білді деілі.

88.

Тонун кін қан қызы кадам бағты,
құғұрұп қыздар тұрұп есік ашты,
устап алтын құмұс қолуна алып,
мерұятпән маржаннан шашу шашты.

89.

Қушактасып көрүстү асық қары,
қасында қырк қыз бар кізмәткәрі,
қыздар тұрұп алдында қар қар айттып,
қан қыздың табылды ынтызары.

90. Кыздардың айтқан қар қары.

Алһамду сүрөт қур'аның
басында тұр қар! қар!
пағамбардар аланың
қасында тұр қар! қар!

5   бірі ма́рұят бірі маржан,
          тізіліп тур қар! қар!
          бірі кан дыр, бірі каныша
          қар болұпсын қар! қар!
          бірі тоті, бірі булбул
10   қар болұпсұн қар! қар!
          бірі алтын, бірі кұмұс
          тұс болұпсыз қар! қар!
          бірі кұл, бірі қыпар,
          кош болұпсыз қар! қар!
15   бірі аі дыр, бірі кұн дұр,
          кайғырмаңыз қар! қар!
          заман акыр болғанша
          айрырмаңыз қар! қар!
          бірі кәукөр, бірі қакыт
20   қарасып тыр қар! қар!
          бірі тоті, бірі булбул,
          сыр ашып тыр қар! қар!
          Заман акыр болғанша
          бір құрұқіз, қар! қар!
25   сіз каныша, біз кізмәткәр
          алма болысар, қар! қар!
          қалған дұнұд қарасар
          көп малмінән қар! қар!
          малды кұнгө қарасар
30   сұгдөн қармын қар! қар!
          малы қоктұң қаны қок
          төсөгү қок, қар! қар!
          қары қоктұң, қаны қок,
          төсөгү қок, қар! қар!
35   қар қар айтпак бурунғұ
          үлгү мір бар қар! қар!
          тіріліктә бір аз кұн,
          күлкү мір бар қар! қар!

91.

Ұар Ұар айтты кырк кыз ойнап кўлўп,
кулак салды кан кўнў тыстан турўп,
кыздардың бу ойнўн еситкўн сон
қовбўдў канға таман кабар бїлп.

92.

Ұар, Ұар айтып кўп кыздар кїзмўт кылды,
бїр кўнў патсаның тыңдап бїлдї,
кырк кыздың Ұар Ұардын еситкўн сон
келдїдў, патса алдында Ұубап бердї.

93.

Таксыр кан кызыңызға барып келдїм,
бїр сумдўк бар екўн тыңдап бїлдїм,
кырк кыз Ұар Ұар айтып Ұатыр екўн,
есїткўн Ұамандықты айтса келдїм.

94.

Бу Ұар Ұарын еситпн ұїгў кїрдїм,
тоїларын кылған ісін карап турдўм,
кўп кыздар бїр тої кылып Ұатыр екўн,
екї Ұїгїт ішїндў онў кўрдўм.

95.

Кызыңызмўн бїр Ұїгїт моїндасып,
Ұатырды так ұстўндў коїндасып,
менїң айткан сўзўмў нанбасаңыз
караңыз таксыр каным есїк ашып.

96.

Еситпн кан кылышын колўна алды,
елїнў ашўланып кабар салды,
кўшбўдў кўп салдаттар Ұлып
кан кыздың тас ұжўн камаї алды.

97.

Кан тыста ашӯ кылып акырады,
Ұйдө қатқан кызын шақырады,
Ұйдө құргөн дуспанды өлтүрүүң деп,
біләрі тыста тұрӯп акырады.

98.

Салдаттар үі ішінә еніп келді,
тапнады беішаралар кашар қолдӯ,
кәріп қаннан тұңдӯлӯп беішаралар
алланың әмірінә моін усундӯ.

99.

Салдаттармән екісі урус болдӯ,
бермәді көп салдаттар кашар қолдӯ,
беішаралар есіккә умтулғанда
ажағына таптады сегіз кулдӯ.

100.

Ја алла деп кышышын қолына алды,
алдына кез келгәнді кырып салды,
беішаралар тас ұйдөн шығыб-еді,
тыстағы көп салдаттар ортаға алды.

101.

Өлтүрүүң деп қан тұрӯп қарлық қылды,
тыстағы салдаттар ортаға алды,
беішаралар атына мініб-алып
құс қігірмә кісісін кырып салды.

102.

Бос қігіт қолдасымән қалшып кетті,
шәрдің көшбәсұймән шауып өттү,
сактаса қудаі тағала пәлә болмас
бајағы абызына аман қетті.

103.

Устаі алмаі кан енді а̄зіз болдұ,
цұз цігірма кізисі олұп калды,
ажағынның астынан п̄л̄л̄ шығып
кудајым бу п̄л̄л̄ні кайдан салды.

104. Кан кызына айткан с̄бз̄у.

Оібаі кызым бу не дег̄н сумд̄к деді,
а̄к̄анді енді кылдың муңд̄к деді,
кайдан азып цұрг̄бнг̄ цолдас болұп
ш̄ард̄а кісі цокпа сондук деді.

105.

Оібаі балам ер таппаі сасканыңба?
цер цұз̄унд̄о кандардың ул̄у цокпа?
кайдан азып цұрг̄бнг̄о цолдас болұп
кулдарман шыныңм̄ив̄н̄н̄ азбаныңба?

106.

Бу не дег̄н басыма п̄л̄л̄ салдың?
мундаі ұлк̄бн̄ ужатка кайдан калдың?
цурт̄ұнда сондаі кандар ул̄у цокпа?
цолдан азып цұрг̄бнг̄о кайдан калдың?

107. А̄к̄ас̄ин̄а кыздың берг̄н цубабы.

Кулағым саңрау болғанда
айтсаң с̄бз̄уң укпаімын,
кандаі цаксы тапсаңда
ішд̄ам̄анді алмаімын,
акылым бастан кетк̄н̄ сон
акылыңды алмаімын;

бу бір келгән қигіттің
іш қолұнан калмаимын,
10 ақам басымды алсаңда,
зындамыңа салсаңда,
бу қарымнан кетпәсмін,
құзұн көрмбі калсамда
біздән макул қызы тауп
өз еркіңшә қыларсын,
15 құртұнан қаксы таңдатып,
сүйгөнүнө берәрсін,
бу қарымнан басканың
өлсөм құзұн көрмбімұн;
бу қигітті көрмбсөм
20 дертімә қок дәрімәнім,
құзұн көрүп өлсөм мен
дүнүөдө қок арманым.

108.

Ашұланып қан енді құртұн қиды,
қызына ашұланып іші кұидү,
дуспаннар тағы мунда келмәсін деп
әр қердә кұзөтшүнү әзір коиды.

109.

Ойбаі құртұм қаныңыздың даты деімін,
шәрдің дуспанымыз қатыр деімін,
қайдан келіп қызымды азғырыпты?
теқ емәс бу бір келгән қат деімін.

110.

Акылдасып біларім қол табыңыз!
шәрдән буған қип қол табыңыз!
кәріліктә басыма келгән пәлә,
кешіктірмәі дуспаннан кек алыңыз!

111.

Дуспаның алып кел кесіп басын,
көзүңбн ағызыңыс қанды қасын,
дуспаннан кешіктірмәі кек алыңыз!
қоімаңыз қасындығы бар қолдасын!

112.

Ашұланып қан енді қарлық қылды,
көп йскәр дуспанына бармақ болдұ,
дуспанымыс ушраса қутұлмас деп
шәрғә салдат мың йскәр толдұ.

113.

Бейшаралар абыздан ақыл алды,
қат беріп қолдасынан қабар салды,
қат ішіндә өзүнұң атын салды,
қолдасы кетті, өзү йідб қалды.

114.

Қат алып қан қолдасы қегіп келді,
қат устап қан алдына келіп еді,
қан бу қатын устап оқуған сон
дуспаның қолдасын барын білді.

115.

Қол күсүрүп қанға бу сәләм берді,
қатын беріп есіктә қарап турдұ,
қат ішіндә қанмын деп қазған екән,
қатын оқуп қан алып қерғә урдұ.

116.

Ойбаі құртұм! бу қігіт сасқан екән,
қул екән патсамын деп қазған екән,
қолдасын башшы қылып басын алың!
өзүңб өзү шуңқур қазған екән.

117.

Беішараны башшы кылып алып барды,
кылыштарын кынына салып барды,
издәгән дуспаньмыз кез болдұ деп
калдырмай батырларын алып барды.

118.

Ұйдөн карап канзада білді деіді,
өлгүргөлі дуспандар келді деіді,
көп әскәрнің даусын есіткән сон
ер ертәп ардымағын мінді, деіді.

119.

Ја алла! деп дуспанға карсы құрдұ,
қан қолдасын дуспаннан қулуи алды,
қолдасын көп әскәрдән алыб-еді;
көп әскәр бәрі енді ортаға алды.

120.

Көп кісі күн батқанша урус болдұ,
шуңқур қердің бәрідә канға толдұ,
кудаі тағала сақтаса пәлә болмас
қыкты деіді атынан үш құз кулдұ.

121.

Беішаралар өздөрүн қолға салды,
көп дуспаннан екаў аман калды,
алла тағала сақтаса пәлә болмас,
үш құз кісі дуспаннан кырып салды.

122.

Барған кісі буларға кәйтш келді,
үш құз кісі өлгөнүн айтш келді,
кудаі тағала буларға куат беріп
қыкты деді атынан үш құз кулдұ.

123.

Калған бекер ағиз болуп кайтып келді,
үш ұз кісі білгенін айтып келді,
барған кісі дуспанды устаған цок,
кая бір сумдүктүң болғанын енді білді.

124.

Біләрі кан алдында сөз айтады,
урусуп бу дуспанды биз кайталык,
шакырып, күждү кылып, тои тоилатып
ол терскә амак кылып биз кайталык.

125.

Біләрдің бу сөзүнө бәри көндү,
көшбө саун айтып атка мінді,
үгіт кәрің бу тоидан калмаң! деді,
канышамыздың көңлү енді тынды.

126.

Канышаға шүжүншү бірәү келді,
негә айрсын каныша сүгөн қардан,
қарыңыз келсін деп кабар салың,
тојүңүзда тоисүн қуртгүң қарны.

127.

Атка мін! кан өзү бурмаі болдү,
тојүңүздүң кызығына кірмаі болдү,
қарлык кылып қуртгүна саун айтын
сүгөнүңүз ол сізді бермаі болдү.

128.

Кыз бекер өтрүк сөзгө нанады,

царына сәләм айтып сөз салады,
тојұмызға Бос үгіт келсін қыбдан
күјөү кылып тоілатып сені шакырады.

(Үгіт шакырғанда тоіға келді, үгіткә көп арақ беріп мас
кылдылар, аны өлтүрбөргө акы сокканда қолдасы қызға кабар
берді.)

129.

Көп дуспаның ішіндә
каірап алар қары қок,
сүјөмұн деп толғанда
айрып алар қары қок;
5 шын қарым деп сіз ұшұн
басын булсүз сатар ол,
тіріліктің қолұнда
не кылсаңда кылар ол,
сіздің ұшұн тұған бір адам
10 өлтүрсөңдө кулұңдү,
кәріп бас кесілә
сіздің ұшұн кесілар,
кәудөдөн бас ұзұләсө
сіздің ұшұн ұзұләр,
15 айтса сөзү бу еді,
бір патсаның улу еді,
мың мың әскәр аттанса
бәрі аның ку'еді,
дүнүө мүлкү бар еді,
20 бір өзүнө зар еді,
сондаі патса бітіләс;
көрүңгөнұң қар еді,
каі ерлігін аітаін,
қанша айтсамда таусулмас.
25 Қалғызы еді бір қаның,

сүбгүн цуртұң танымас,
мас болғанда кәріптін,
әйін іш кім сурамас,
көп ішіндә не қымын?
акка моін усұндұ, 80
моін усұнған қігіттң
өбр күнұ болұптұ,
сіздән себәп болмаса
өбр күнұ цүктұ,
өтрұк қардың досұ емән, 85
мені тағы костаі бар!
бізді біргә өлтұрсұн,
әкәнің сөзүн костаі бар!
шын сүігөн қар болсаң
ұмұтұндұ ұзмі бар! 40
бурунұ өткөн достаі бар!
достұң сөзүн костаі бар!
шын көңлұңнән қар болсаң
қарыңны тез іздәі бар!
кымыш басын кеспәі бар! 45
қарда меілің бар болса
ұмұтұндұ ұзмі бар!
қурбандығын цыкпаі бар!
дусманыңдан коркпаі бар!
қар қаіғысын оілаі бар! 50
ісі өткөн сон пәйда цок,
наізаларын сукпаі бар!
бұгүн ескә алмасаң
өткөннән сон тоілаі бар!
дерт баска тұскөн сон, 55
кымыш басын кескән сон,
сіз қарды мен не аітаін
көудөдөн бас ұзгөн сон.

130. Кыздың җуртўна барғаны.

Кыз бакыр есіткән сон турлў деиді,
җўғўрўп тоїға таман җўрдў деиді,
Әсәм җардың җолўнда Әбін,
сәләм беріп тої ўігө кирдї деиді.

131.

Есіктән кіріп көпкө сәләм бердї,
көп әскәр тўрб-ғәліп орун бердї,
Бос җігіт мас болўнтў ес білмәи,
өтрўк тої болғанын ендї бїлдї.

132.

Әкәсї отур екән төмбн карап,
мас җігіттиң болмаиды әлн сурап,
екі көзў җігітгә көп әскәрдің
бышпакмән колўна канжар алып.

133.

Бос җігіт җары келдї деп танымаиды,
арапмнән шарапка карыны тоїдў,
есї өткөнўн беишара бїліп алып
әирәлш көп әскәрдї бїр караиды.

134.

Кыз бакыр бу сумдўктў бїлдї деиді,
әкәсінә зар еңрәп келдї деиді,
җар ўшўн көп алдында тизә бўғўп
бастады әкәсінә сөздў деиді.

135.

җасын төгўп алдында кыз җылаиды,
бїр җар ўшўн җалынып зар еңрәиді,

царымның қалғыз қаны қылама! деп
муң айтып көп алдында қыр қырмайды.

136. Қыздың қылап айтқаны.

Сәләм бердік, ақалар,
қуттұ болсұн тојұңғұз!
көп қалықта ұпсіз,
қуттұ болсұн оінұңғұз!
шын көңүлімән тоі болса 5
коі козудан сіныңыз,
дуспан болса арада
азат айтып којұңғыз!
әділ патса тоі қылса,
алла ұшұн деп оі қылса 10
баі ішіндә зармыны
азат қылса керәкті.
Бүгүнгү күн қаксы күн,
туткүн адам бар болса,
кутуларға зар болса 15
азат айтың, қаксылар!
бузук болса тојұңғұз,
қалған болса ојұңғұз
азат қылып қалғызды
біз пықырды сіныңыз! 20
Бурунғұ өткөн дүнүдө
кісі сұјұп тоі қылған,
есітпәдім, көрмөдүм,
мундаі қаман оі қылған.
Өлүм керәк десәңіз, 25
адам етін десәңіз
бу залыны қутқарып
біз пықырды сіныңыз!

Көп ішіндә бу өзү
30 аздай болған бир кәрип,
алын құргөн касында
қолдасы қок бир кәрип.
Сырын айтш мундасар
қолдасы қок бир кәрип,
35 ел құртұнан айрылған
қарты қанды бир кәрип.
Алла тағала қазған соң
кімдәр тар болмаиды,
көп елінен айрылса
40 кімдәр зарлы болмаиды,
мен қыламын, тілімін
әкәмнен шешәдән,
қан касында отурған
біләрмінен ағадан,
45 айтқан сөзгө көрсөңүз,
сурағаным берсаңиз,
кеңас қаксы әкәміз
сөзүм макул көрсөңүз,
акылды тұған қан әкәм
50 сөзүм макул көрсөңүз;
міман болуп келгәнмін,
калағаным берәрмә
сүігөн қардан айрылтпас,
улдү әкәдән айрылтпас.
55 Е құртүмнүн қаксылар
сіздән суран қыламын,
бу бир келгән қигітті
азат қыл деп тіләмін,
муну азат қылсаңыз
60 бар малымды берәмін,
қолүңүзға су қујуп
қүңдөи қизмәт қылаин!

137.

Кыз бакыр қарынан айрылмады,
қарымды азат қыл деп көп қылады,
қан бәу тәмен қарап қерді шүкүп
кыздың бу сөзүнө қаирлымады.

138.

Акыл сөз бәрдәі саңрау болдү,
кыз сөзүн есітпәстәі мңрау болдү,
әкәсімән қуртұнан кыз тұңулу
көзүнүн аққан қасқа алды толдү.

139.

Қылап еңрәп қарында екі көзү,
үі ішіндә айналып бір қарады,
қоіда кетқан бојуң бар қолдасы
көп дуспаның ішіндә қан қолдасы.

140.

Зар сәргәрдән бір қәріп
әлін білмәс боларма?
қылап қызы келгәндә
көзүн салмас боларма?
қурт ішіндә қалғызды,
есірік емәс боларма?
көп қасаған әкәләр,
біләрмінән ағалар,
кеңәс қаксы сөзүнөн
айрылмастәі боларма?
акылсызға сөз айтсаң
көкрәгүнө қонбасты,
қакымсызға сөз айтсаң
не айтсаңда болмасты,

5

10

15   көзү җок кандардың
саңрау болар күн экән,
              акыл җок шалдардың
              сокур болар күн экән.
              Заман акыр болғанша
20   ашылмасын көзүңүз!
              дуспаннан җау болғанда
              шын болмасын сөзүңүз!
              күнүңүз муңдү болғанда
              каирсызға кез болуңуз!
25   зармы күнгө калсаңыз
              саңрау җуртка кез болуңуз!
              малыңызды алған җок,
              көңүңүз иш калған җок,
              Акаңизди өлтүрүп
30   моинына кылыш салған җок,
              наиза кылыш җанға алып,
              балта бышак колға алып
              Акаңизди өлтүргөн
              дуспаныңыз бу эмәс.
35   Айбы җок адамдың
              каның төгүп бу эмәс,

141.

Кыз беишара җуртунан түңүлүптү,
җарына җакынак үңүлүптү,
Акасиман җуртунан дәриман таппаи,
көзүнөн канды җасы төгүлүптү.

142. Кыздың җигитка берген җубабы.

Ойбай җигит куанба бул ойҗа!
шаитаи кирген койҗа;

акылыңды ңимасаң
кылыш ңетәр бојуңа;
оїбаї ңігіт! мас ңігіт! 5
акылыңды ңї, ңігіт!
ңан шыңуға ңетїптї,
көп ішіндә аз ңігіт.
Бос ңігітім, көзүң аш!
әўбдөн коскан ңар келдї, 10
шыңгырып турўп ішїң аш!
кылыш шаппаї басыңды,
зарланып ңарың келгәндә
ңылап келгән ңарыңның
ңурту тїлїн алмаїды, 15
катты ер кан әкәм
кызына көзүң салмаїды.

143.

Ңан ңолдасы есіктә ңылап отур,
кудаїдан аман кыл деп тїлән отур,
кан кызынан іш паїда болмас деп
кыздың сөзүң есіктән тыңдап отур.

144.

Бешара бїлдї ендї болмағанын,
әкәсі кыздың сөзүң алмағанын,
досүмнүң ңузүң мен көрбїн деп
ўїгө кїрдї курбан кылып ңанын.

145.

Касына досүнүң ңакын келдї,
кыздан дәрмән болмасын ендї бїлдї,
өлсөм бїргә сө ңердә өлбїн деп
шыбын ңаны досу ўшүң курбан кылды.

146.

Мас болуп досуна карамайды,
иш каисы мунуң калын сурамайды,
досумнуң кулағына цыр цырлаин!
тек отуруп шығум қарамайды.

147. Бос қигіткә досу цырлап айтканы.

Бір сунуң ішіндә
бір құргөнгө уксаисын,
каі қердікісін, обаі қигіт,
бір көргөнгө уксаисын;
5 мен еімдән алыспын,
ākā шешә көрмөспүн;
сен ұжүндө кан едің,
әр бір іскә дан едің,
өзүңдәі болған кәріпкә
10 тұған сон дан едің,
біләп едің құртүңдү,
шыкпас қергә тұсүпсүн.
Кус куткармас каршыға
қаман қолға кетіпсін,
15 тіләп болмас дуспаннан
бір корлүккә тұсүпсүн,
маңдајыңнан тер ағып
кайғылы тұсүпсүн,
терәң қергә барыпсын,
20 қанған отқа тұсүпсүн.
Егіз тұған бала едің,
бір күндөрдө зар едің,
бір сақатта шыкпасын;
аман бол, қан досум,
25 енді каіда көрөриўн?

бурунғудай бірігіп
енді қада турармын,
қыямат күн болғанда
көрсөм сонда көрөрмін.

148.

Касында қан қолдасы қыр қырлады,
төрдө отурған қан қызы зар еңреді,
қан қолдасы бу қыр есітқан сон
көзүн ашып досуна бір қарады.

149.

Көзүн ашып бу қігіт досун көрдү,
қашуға қызман қігіт мақул көрдү,
дуспаның қайла қыларын білған сон
мас болған қігіткә ақыл кірді.

150.

Жа алла деп атына мініп алды,
үйдөгү көп дуспандар тоімаі қалды;
досуман екаў атқа мініп
наізаман қылыштарын қолуна алды.

151.

Қан қызы аман есан барың! деді,
он күндө әзір болсын қарың! деді,
булардың қашқанын білғаннан сон
тез барып онуң басын алың! деді.

152.

Көп әскәр бір бірінә тығыы ады,
біздәрдән қашса ол не қылады?
үзбәтүннің оң қағын қышқан екам,
мінәмін деп атынан қығылады.

153.

Бос қігіт қолдасыман кетіп қалды,
артынан көп аскәр кұмак болдұ,
сансыз аскәр атына мініп алып,
артынан қетәлмай турұп қалды.

154.

Бар еді бір патсаның улұ еді,
көп еді алтын кұмұс булұ еді,
қан улұна кызын бермак болған,
арасы бір ашылық қолұ еді.

155.

Бір қадыр келді, кабар алды,
көп аскәр қіп турған, алып барды,
мың кісі қасына қолдас қылып
келған көргөн адам таң-қалды.

156.

Қан алдына келді, сәлам берді,
қан келгәнін қаксы көрұп әдік алды,
керәк күнұңғұздө болдұң кұжбұм деп
өзұнұң қанында оған орун берді.

157.

Қан турұп балам енді отур деді,
кызымды ұада қылдым былтыр деді,
арамызды бір дуспан кіргән екән,
басын кесіп сен маған келтір! деді.

158.

Таксыр қан руксат берсаң мен бараін,
басын кесіп сізгә мен келтіраін,

атына руксат алып мінді деіді,
көп аскәр меніңмінән мен алаин.

159.

Атына руксат алып мінті деіді,
көп аскәрдің кырылғанын көрдү деіді,
аскәрдән бес ұс кісі кайтқан экән,
алдында ашү кылып турдү деіді.

160.

Көп аскәр біз урусқа бардык деіді,
мың кісі ортамызға алдык деіді,
царгымызды ұжұмұздұң кырып салды,
күшұмұз біздің цетпәи калдык деіді.

161.

Алдына кез келгәнін кырып салды,
өз артына қолдасын турдузұп салды,
күшұмұз цетпәи онан кашып кеттік,
бес ұс кісі біздәрдән кырып салды.

162. Кан баласының қубабы.

Кан кызын былтыр бізгә ұада кылған,
екі кан бір біривә куда болған,
мунша елін кырдырып каның өзү
бізді аұада шақырмай ката кылған.

163.

Көрүңүз сізгә кызык көрсөтбін!
окмінән басын онуң үзө атаин!
екінің бірде басын кесіп атып
канышаңызға апарып көрсөтбін.

164.

Көп аскәр біргә енді ұрду деиді,
карасын беішараның көрду деиді,
Бос қігіт таска бір ок атқан екән,
таска ок кезінән батты деиді.

165.

Бу да енді бір ок атты деиді,
таска оғу ортасынан батты деиді,
өз күшүн кем екәнін білгән сон
қуртұна қарлық аітып қайтты деиді.

166.

Біздән кашын енді ол келмас деиді,
бу шәрғә енді ол енбас деиді,
канышаңыз біздіңмінән косұлған сон
келсәдә іт қорлұ көрмөс деиді.

167.

Канышаң қаксы көрсө көргөн шығар,
дуа окуп басын онуң бурған шығар,
каныша бізді көрсө қурбан болар,
бізді келмас деп құргөн шығар.

168.

Көп аскәр көрүсүн кашты, деиді,
өлтүрдүк деп канышаға аітып келді,
кыз бакыр тіріліктән үмүт үзбөі
сүйтсөдө күннөн күнгө құзұ солдұ.

169. Қігіттардің сөзү.

Беішаралар қаралы болған екән,
қан қолдасы қасынан қалған екән,

көзүн ашып караса тауға келді,
бік тау алдында болған экән.

170.

Көзүн ашып караса тауға келді,
есі аўп калғанып енді білді,
бік таунуң қасында келіп еді,
тауға бір асып тұсуга көңүлі кылды.

171.

Ок қағына қол қарысып калған экән,
дуспандар көп қараны салған экән,
қасына қарап тұрса қолдасы қок,
беішара бір қердә білүп калған экән.

172.

Цан қолдасы беішара білгөн экән,
көп дуспан ішіндә калған экән,
тірі болса қасымда құрмөсп'еді?
көкрөгүнө көп қаіғы салған экән.

173.

Әр қердә қарасы бар қан ағады,
бу қердә өлсөм мені кім бағады,
көп қарадан білүмдү ојуна алып
ікі көздөн қанды қасы енді ағады.

174.

Бір қергә атын баілап тұстү деіді,
әзіз қаннан ұмұтү ұздү деіді,
қалғындықта қанымда қолдасым қок,
бастады досүн қоктап сөзүн деіді.

175. Бос ңігіттің досўн ңоктап ңылағаны.

Тозан басты кўнўмдў,
кўп ёскәр басты ңолўмдў,
кайғы басты кўнўмдў,
ашылар кўн боларма?
5 кәрiптiккә тўскөндө
досўм маған келәрмә?
есімә алып ңоктасам
менің калым бiләрмә?
ңалғыздыкка косканда
10 бiр көрөр кўн боларма?
бурунғўдаi бiрiгiп
бiр ңўрөр кўн боларма?
артымдағы дуспаннан
кутулар кўн боларма?
15 бу кайғылы кўндөрўм
умутўлар кўн боларма?
карсы карап дуспанға
ңўрсөм ңолўм боларма?
бурунғўдаi бiрiгiп
20 бiр ңўрөр кўн боларма?
айрылыпсын, ңан досўм,
көрөр кўнўм боларма?
издәiн десәм дәрмән ңок,
сенi кайдан табармын?
25 бiргә бiсөм арман ңок,
сенi кайдан табармын?

176.

Тосўн ңоктап зар кылып еңрәидi,
көрмөiмўн досўмдў деп көп ңылаиды,
бiк таудўң басында бiр кармығаш
баласына ңем берiп асраиды.

177.

Карлығаш карлығашка җем берәдi,
карындас карындаска дәм берәдi,
җалғыздыкка тусту кәрип басым,
менiң бүйтүп җүргөнүм ким биләдi?

178.

Җылағаным билмәдi әкәм менiң,
зарлығым билмәдi шешәм менiң,
кәриптiккә тусту кәрип басым,
сурарға иш ким җок менiң.

179.

Күндөр бизгә бар экән бүйтүп җүрөр,
зарлансамда иш ким җок калым сулар,
өз җаында асраған әкә шешәм
боларматағы сиздi бир күн көрөр.

180.

Ағаштын басын кессә тубу калар,
екәунуң бирi өлсө бирi калар,
җалғызың өзү өлсө неси калар?
мингән ат кигән тон җатка калар.

181.

Бараин десәм болупту җолум туҗук,
аитаин десәм җат елдә сөзүм сынык,
не кылсала ырыс бар шарамыз җок,
болмасты паида кәриптән, көңү сынык.

182.

Туган җер, әкә шешә оиға тусту,
җок болду касындағы җан җолдасы,

құрмбс қергә ушрады кәріп басым,
ағады кан аралас көздөн қасы.

183.

Бу дүнүбнүң ішіндә өлмбi калған,
боларма оілағаның бәрін алған?
бірәўнүң басында кәіғысы бар,
аның ұшун бу қырды тауп алған.

184.

Қаздым мен муңдү көңіўм ашылсын деп,
әр қердә бу бір сөзүм шашылсын деп,
дүнүбдө түрлі түрлі адам болар,
кәіғылы адам көңіў басылсын деп.

185. Бос қігіт кудаіға налыс калғаны.

Улулардың улү кудаіым сен,
келіп турмүн алдыңда кодәің мен,
өзүң қардым кылмасаң біз кулүңа,
қалғыздыкка түсүппүн нетәін мен?

186.

Оілаімын қаным мында каларма деп,
муңдү басым бу қердә каларма деп,
кім өлмбi калар мында қаралған сон?
коркамын кул кепісіз каларма деп.

187.

Кудаі қарлығынан каларым қок,
қардым іздәп іш кәіда барарым қок,
көңіўмб со бір қері муң болады,
кепіл тауп көр ішінә саларым қок.

188.

Он сегіз мың әләмді қаратыпсын,
тас ішіндә курттарға цем беріпсін,
тіләрім қарлы кулуң султаным деп
қердәгі адамдарға дәм беріпсін.

189.

Сеннән баска іш кімгә тіләрім қок,
әлім не боларын біләрім қок,
амалым қок усраса өлүм енді,
сеннән баска іш кімдән тіләрім қок.

190.

Әуәлдә біз кулүндү патса кылдың,
кулүндүң датын өзүң білдің,
не кылсаң біз бендә шарамыз қок,
азап кылсаң кулүңа ашұландың.

191.

Беішара еңрәп кудаіға налыс кылды,
қаратқаннан басықты енді білді,
беішара налыс аітып отур еді,
кара тышқан алдына карсы келді.

192.

Тышканы бу беішара устаі алды,
өзүндөі әр қерінә қара салды,
бурунғудан есіткән сөз бар екән,
дертінә бу тышканды дәргір кылды.

193.

Тышканды қіпкә байлап кожа берді,
тышқан іздәп әр қердән шөптү қеді,

әр қердән тышқан шөптү іздәі, іздәі
бір шөп қет кара тышқан сыпа болдұ.

194.

Бу тышқан о шөптү қеп алды,
шөптү қеп со қердә ұғұп салды,
шөптөн со қердә ұғұп салып
қарасы сау кісідәі бола қалды.

195.

Тышканың қігән шөбүн тауп алды,
бір аз қеп қараға ұғұп салды,
қарасының ұстүнө салып еді,
қарасы сау кісідәі бола қалды.

196.

Кудаі тағала берәкәт беріп дертін қазды,
ағына мініп қолға таман басты,
бір күнү қатты шауп құрдұ деіді,
шәрнің шетінә енді араласты.

197. Қалған досунуң сөзү.

Беішара мунуң досү қалған екән,
буғанда көп қараны салған екән,
көп әскәрдің ішінән досун таппаі
бајағы өз ізінә барған екән.

198.

Цетті күн досун таппаі іздәп құрдұ,
қызға қарыны табалмаі кабар берді,
қан қызымән екісі акыдасып
енді келсә кашу макул көрдұ.

199.

Кыз айтады онү екпәл деиді,
өлгөнбө тірімә онү тап деиді,
бу шәрдің ішіндә бір кемпір бар,
қасырып ұжүнө онүң екпәл! деиді.

200.

Қолдасы патсаны іздәи құрдұ,
көп көрүнсө атының басын бурдұ,
бір төбөнүң басына келіп еді,
қан қолдасы келәді онү көрдұ.

201.

Атына мініп досуна карсы құрдұ,
бір бірінә қолдасып қолын берді,
бірін бірі көрүсүп көңүлі тынды,
атқа мініп екаұ шәргә барды.

202.

Бірін бірі көрүсүп көңүлі тынды,
шәргә кірәик деп атқа мінді,
қан досу қыз ұжүнө қажәу келіп
амаң қарың келді деп кабар берді.

203.

Шүжүншігә тиләді ал кел! деді,
қолуңа алтын құзұқ сал кел деді,
кемпіргә бесмың алтын ділдә бермәк болдұм,
қарымны барып маған ал кел! деді.

204.

Кемпіргә бесмың алтын ділдә бермәк болдұм,
қарымны барып онан көрмөк болдұм,

енді мында келмәсін дуспан біләр,
тұзөр енді кемпір біздің қолдұ.

205.

Ар қердән дуспан бізгә көз салады,
кемпірдің ұжүнө алып барсын деді,
кемпіргә кабар беріп ұадә кылдым,
кешә барып тўндө бір турмак болдұм.

206.

Кан кызы қан досўна кабар кылды,
кемпірдің ұжүнө алып барсын деді,
әр қердән дуспан бізгә көз салады,
тұзөр енді кемпір біздің қолдұ.

207.

Шәрдән бірәў мунұ көрдұ деіді,
бајағы кыздың қары келді деіді,
беішаралар кемпіргә келгән екән,
көргөндөр канға аітам деп келді деіді.

208.

Есіктән кан алдына келді деіді,
бір қумуска келгәнін білді деіді,
бајағы дуспаныңыз екі қігіт
о кемпірдің ұжүнө келді деіді.

209.

Біләрі кан алдына келді деіді,
екі қігіт келгәнін білді деіді,
бу дуспаннан біз кәітп кутулалык,
құртғұн қп енді кеңәс кылды деіді.

210.

Бајағы Зітун батыр біргә келді,

күждү болуп шыкмаиды кандан деді,
кан кызын аламын деп куанды,
сәләм беріп өнді үйгө кірді.

211.

Таксыр кан руксат берсәң мен бараин,
амал кылып мен онү өлтүрбөин,
о кемпірдің үзүүнөн тірі устасам
алдыңа сүрбөп мунда келтірәин!

212.

Ойбаи балам, онү өлтүрсөң кыз сеніні,
боламын дуспан кетсә досүң сенікі,
каннан руксат алған сон құрбөт экән
кемпірдің бу үзүүнө келді деиді.

213.

Каннан руксат алған сон құрдү деиді,
кемпірдің бу үзүүнө келді деиді,
бір коржунға толтурүп алтын беріп
кемпірді акыр алдап урдү деиді.

214.

Ойбаи кемпір, саған алтын мол берәин,
өлгөншө кізмәткә кул берәин,
аларны ү берсәң өлтүр кемпір,
өмрүң өтпөи турүп қол берәин.

215.

Таң ертән турүп кемпір ас кыларсын,
ас ішінә ү салып алдырарсын,
кан саған мунү өлтүрсөң шын берәді,
бір каум катындарға бас боларсын.

216.

Акыр қолдан кемпір азды деиді,

буларға енді шуңкур казды деиді,
базардан у сатып екиәлгән
таң ертән кемпір кылды асты деиді.

217.

Беішара бу дәрідән ішіп салды,
қолдас білмәс муну тыста калды,
қолдасы қок бәрін бердiм дәрі,
өлтүрсүн деп патсаға кабар салды.

218.

Бажағы Зітун өзү келді деиді,
кәріптән енді кегін алды деиді,
таң ертән базарда өлтүрөм деп
зындамға темірләп салды деиді.

219.

Салдаттар патсаға кабар салды,
дуспаннан каның енді көңлү тынды,
кызымды мен Зітунға берәмін деп
қуртұна тоі кылың деп кабар салды.

220.

Кан кызын аламын деп куанады,
бу кызды меннән баска кім алады,
Бос қігіт зындамға салғаннан сон
көңлү сүжөр каныша деп оі кылады.

221.

Кан ертән қарлық кызды өлтүрүң деп,
базарға алып келіп өлтүрүң деп,
дуспанымдың өлгөнүн қуртұм білсін,
дуспан өлүп қалғанда көңлү тынсын деп.

222.

Салдаттар Бос қігітті алып барды

базарға ел қалды, оңнөн солдү,
беішара мас болүп акылы цок
ажал енді мұнда таўшар болдү.

223.

Цолдасы кан кызынан каітып келді,
бір сумдүк болғанын енді білді,
кемпірдің ашўланып қанын алды,
кылыш тутүп кемпiрдiң басын кесті.

224.

Кемпiрдiң ашўланып қанын алды,
кемпiрдән кылыш тутүп қанын алды,
досумдүң кунүн сеннән алаин деп
басын алып кескiлiп iткә салды.

225.

Беішара енді цоктап зар еңраіді,
кез келіп көрүнгөннөн бір сураіды,
әр қердән сураі сураі келіп еді,
базарда көп ел қылып шўлаіды.

226.

Бір қердә көп калк карасып тыр,
әр қердән асўшыны сурасып тыр,
өлгүрүші бір ўәзірдің колұнда тыр,
асўшы кесўшімән тіләсіп тір.

227.

Бірәў асамын деп қип алып тыр,
бірәў алмас кылыш қолға алып тыр,
ўәзірiнiнән бiлiр турдү бiрi,
ўнбiр кылаiк деп қарлықшы саіланып тыр.

228.

Досўна җакын келіп кадам басты,
не кыларын білмәдї, катты састы,
җылап еңрәп касында турўп едї,
бір заманда беішара көзўн ашты.

229.

Ажаўына кырса баіладылар,
өлтүрўгө орнўн саіладылар,
төңрөгўнө караса бәрі дуспан,
кәріп җан шыўуба кынадылар.

230.

Оң җанында җан досў җылап отур,
өлтүрўгө җурт бәрі шўлап отур,
ажал җетсә іш кимдән дәрмән болмас,
імән аітып өлөрўн оілап отур.

231.

Беішара өлөрўн ендї білдї,
досўна берї кел деп бір ым кылды,
досўна кырбан ендї җан җолдасы
касына досў җакынрак ендї келдї.

232.

Аузўн ашып досўна сәләм айтты,
тіріліктә ендї досўм біздән кайтты,
ажал җаннан беішара тўңўлгөн сон
елмәннә җуртўна сәләм айтты.

233. Бос җігіт досўна җырлаўаны.

Оібәі, җан досўм, җакынрак кел!

арзым саған айтәин,
сеннән баска досүм қок,
сырым кимгә айтәин?
каршыға кустуң канаты 5
каірылысар күн болады,
амандасып досүмән
аірылысар күн болады.
бір күн калмас досүнан
каірылысар күн болады, 10
Е қан досүм қакын кел!
ажал бізгә қетіптi,
көп дуспаның ішіндә
дәрмән біздән кетіптi.
Бүтүннөн сон, қан досүм, 15
ендi сиздi көрмөк қок,
бурұнғудаі бірігiп
ендi біргә турмак қок.
Бу қердән сиз каітыңыз!
қуртка сәләм аітыңыз! 20
қалғызыңның сөзүн деп
біздән сәләм аітыңыз!
каршыға кустаі қондурған,
касымда сүжүп отурған,
дідарыма тоімаған, 25
қалғызым деп оілаған,
мундұ қалған әкәмә,
зарлы болған шешәмә,
әкәмiнән шешәмә
сәләм аіта көрүңіз! 30
бала шешәдән тумақ бар,
бужурук болса турмак бар,
ажал қеткән адамға
артык өмүр сүрмөк бар,
канатынан каірылған, 35

җалғызынан айрыған,
каікы көп пешәмә
кабар кы деп айта көр!
кімді балам дер ол?
40 кімді мен деп сүжөр ол?
біз есіңә тускөндө
җалған отка күжөр ол,
күігөнүнө кез болсаң
кабар кы деп айта көр!
45 басымдағы бөрүгүмдү
мундү калған акама,
колумдағы җүзүктү
зарлы болған пешәмә
өз колуннан бергаісін!
50 көңлүн унаі җүргөісүн,
басымдағы бөрүктү
кісәдә ол умутпас,
җалғыз улум келәр деп
ол біздәрді күтпөсүн!
55 колумдағы җүзүктү
өз колуңа салгаісын,
сәләм айтты деп җалғызың
пешәмә сен бергаісін!
җалғызым деп җыласа
60 көңлүн унаі җүргөісүн!
біз екіміз бар едік,
іш айрылмастаі җар едік,
бір күн сені көрмөсөк
көрбік деп зар едік.
65 Алладан пәрман җетті,
досун досунан кал кетті,
бу дунуөдө көрмөсөң
акратта көргөіміз!
Біздің ушун, җан досум,

көп ренжіп не көрдүң сен?	70
әкә шешәдән айрылып, еліңә сен барарсын, әкә шешәні көрбөрсүң, біздән кабар сураса	
арзың айттып қыларсын.	75
Барсаң сені көргөйлөр! касыңа келіп тұрғайлар! біздән кабар сураса көзү көргөн қолдастар, біргә құрғөн муңдастар,	80
бізді есіңә алғандар, біздән мәкрұм қалғандар, бізді көрмөі қалғандар! біздән кабар сураса сәләмді айтарсыз.	85
Бізден ренжіп қалғандар, біздән көңүлі қалғандар, көп ішіндә бар болсаң разы болсұн деп айтсаң қалғызда өтөр дүнүөдөн, қаманда өтөр дүнүөдөн, дүнүө ішіндә арманда зарлыда өтөр дүнүөдөн, қонақ болған дүнүөгө, кім өлмөйдү дүнүөдөн? сендә өтөрсүң дүнүөдөн.	90
	95

234. Дос үнүң қубабы.

Айрыларың білгәнмін,
қорқа қорқа құрғөн мұн,
алла әмірінә дәрімән қок,

мои сынып турғанмын,
5 пешә сүтүн ембәған,
қаннан сәттi сүжүскән,
замап акыр болғанша
арылмајык дескән,
қаннан тәттi қан досум,
10 қаным қырбан қылсамда,
осү көптүн алдында
сиздiң үшүн өлсөмдө
көп дуспаның ишiнән
кутүлмастаi күн болдү.
15 баска түскөн исiмiз
умутүлмастаi күн болдү.
Қаннан тәттi қан досум,
көп күн бирә құрмөдүм,
бүгүннөн сон акыры
20 ендi сиздi көрмөдүм,
сен өлсөң мен кәитармын,
арзым кәитып әитармын,
әкәң шыкса алдымнан
не деп қубан әитармын?
25 пешәң шыкса алдымнан
не деп қубап әитармын?
алдымда туруп зарманса
не деп қубап әитармын?
әкәминән пешәдән,
30 малминән баладан
кiмдi әирмас бул өлүм?
оiбаi, беiшара досум!
мәдәт тiлә алладан,
сағанда келәр бул өлүм.

235. Бос қигиттиң өлгөн қері.

Беiшаралар муңдасып көп турүштү,

арзын айтып екаӱ мундасыпты,
базарда қлған көп қамағат
булардың сөзүн есітіп қыласыпты.

236.

Бір заманда ұазірі келді деіді,
беішаралар өлөрүн білді деіді,
салдаттар алдына азір турұп
кылышмнән шабың деп қарлық кылды.

237.

Өлтүрөргө муну баіладылар,
кылышын өткұр кылып кайрадылар,
салдаттар кылышмнән шауп еді,
өтпөдү кылыш қанды кынадылар.

238.

Уазірі өткұр кылыш келтір деіді,
кешіктірмәі муну тез өлтұр деіді,
бетіндәгі пердәсін ашып шабын,
патсаның көңіүн шапшан тындыр деіді.

239.

Бетіндә кыл пердәсін сојұп алды,
қалаңаш моінұна кылыш салды,
бетіндә алтын аідар тұмөлі бар
көргөн адам буларға таң қалды.

240.

Тек кісі емәс деп оілап едік,
көп кісі ортаға алып сөііөп едік,
кайтәік залым патса тіл алмады,
өлтұрмә беішараны көі деп едік.

241.

О дeрдә Зитун батыр акырады,
әр биринә өлтүрүң деп шақырады,
кан қарлығын бузуба әлиң барма?
салдаттарға шабың деп акырады.

242.

Салдаттар басын ұзә шабалмады,
ылажын өлтүрүгә табалмады,
өлтүрөм деп қынапты әзіл қанды,
салдаттар тiлiн бiр алмады.

243. Бос қигіттің қубабы.

Ойбаи әскәр бизгә қаман сөйлөмөңіз!
қылыш етiм кесәр деп оiламаңыз!
табанымдың астында алмас қылыш
алып шабың қанымды қынамаңыз!

244.

Көүдөмдү іш кім менің ұзбөс деімін,
өз қылышым болмаса кеспәс деімін,
қанымды алсаңызда қынама ал!
дағдыр қыса тәңрім буз бас деімін.

245.

Бейшараның етігін шешіп алды деіді,
көүдөдән шауп басы ұздү деіді,
алты бүктөп салған алмас қылыш
бір шапқанда мойнү ұздү деіді.

246.

Әзіл қаны қыналып дeргә түстү,
ак құзү қарқырап дeргә түстү,

касында қан қолдасы қылап отур,
досұнан айрылып ұмұт ұздў.

247.

Зігуя батыр ол оңбасын деді,
дарға баілап қоғары асың! деді,
құрт ішіндә өлгөнў мālūм болсўн!
қан қанышаның көңлўн бассын деді.

248.

Кāрiп басын дарға асты деіді,
құрт бāрi қылап онан қашты деіді,
қанға құрт өлтўрадўк айтып келді,
кутулдўк дуспаннан көңлўмўз ышты деіді.

249.

Тоi қылың деп құртўна қарлық қылды,
патсаның өлгөнўн құрт бiлдi,
қыз бакыр бу iстан ессiз акыл,
мағ сојўп тоi ендi қылды деiдi.

250.

Беiшара ол шāрдā өлўп қалды,
досў онўң қынын көрўп қалды,
дарға басын асканын көргөннiн сон
қылаi қылаi беiшара талып қалды.

251.

Аiғаi дўнўб! е дўнўб!
кiмгā уапа қылдың сен?
Ескāндiрдāi патсаны
өз колўңа алдың сен!
нешā, нешā шāрдāрдi
еңрāтiп алдың сен!

10   вакры а́лам Мукамба́т
онў тағы алдың сен,
алып алып тојўң қок,
іштә бірін којўң қок.
Касымда құргөн қан досўм
бўғўн тағы алдың сен,
ажал қетсә өлгөімўн!

252. Кара Шаш Сулўнўң сөзў.

Кыз сактаиды қолдасы келәмә деп,
келіп биздән бір кабар алама деп,
кыз ўјўнө қолдасы келмәгән сон
кыз коруктў бір сумдўк болама деп.

253.

Кемпіргә кан кызы келді деіді,
кемпір өлўп қатыр көрдў деіді,
ўјўнө қылаі еңраі кайтып келді,
бір сумдўк болғанын білді деіді.

254.

Бәрін-дә кырк кыздың касына алды,
шәрдән қарын іздәі құрмөк болдў,
тўн ішіндә кәі қердә таус болдў,
әйнақтан бәрі келіп кулак салды.

255.

Бір қергә келсә көп құрт тоі тоілаиды,
осўнда болар деп кыз оілаиды,
әр әйнақтің тўбўндө қыр қыргайды,
қарын қоктап беішара зар еңраіді.

256. Кара Шаш Сулудуң айнактан ырылағаны.

Тўо келіп боздаіды,
ботасы онуң ыокп'екән?
бота көздў Бос ыігіт
бу ўўўндө ыок шығар?
сір келіп муңраіды, 5
бузаўи деп ыылаіды,
беішараның бузаў
бу ўўўндө ыокп'екән?
коілар келіп маңраіды,
козусў ўшўн еңраіді, 10
беішараның козусў
бу ўўўндө ыокп'екән?
Ыылкы келіп кіснаіді,
кулунўм деп іздаіді,
беішараның кулунў 15
бу ўўўндө ыокп'екән?
булбул кустар саіраіды,
кызыл күлў ыокп'екән?
кызы ыўздў Бос ыігіт
бу ўўўндө ыокп'екән? 20

257.

Айнактан беішара ыыр ыырмаіды,
ўі ішіндә ыамағат ыыр тыңдаіды,
іш адам кан кызы деп оіламаіды,
беішара әр кімгә бір еңраіді.

258.

Көп ішіндә бір адам білді деіді,
беішара кан кызы екәнін көрдў деіді,
беішара ыарын ыоктап ыўргөн екән,
айнактан ыарын ыырлап ыубап берді.

259.

Түбөлөр келип боздады,
ботасы онуң цок шыңар,
бота көздү Бос цигит
бу үжүндө цок шыңар;
5 цылкы келип кичнаса
кулун онуң цок шыңар,
кулун көздү Бос цигит
бу үжүндө цок шыңар.
Сір келип муңраса
10 бузау онуң цок шыңар,
бузау көздү Бос цигит
бу үжүндө цок шыңар.
Койлар келип маңраса
козусу онуң цок шыңар,
15 козу көздү Бос цигит
бу үжүндө цок шыңар.
Булбул кустар саираса
кызы күйү цок шыңар,
кызы цүздү Бос цигит
20 бу үжүндө цок шыңар.
Бос цигиттиң тулғасы
царалағанға уксаиды,
дүнүөнүң дәүлөтү
тул калғанға уксаиды,
25 царыңдан кабар сурасаң
кайтпас цергә кеткән ол.

260.

Естип бу сөздү кыз цылап келди,
акасинан кыз басын сурап келди,
акам менің аң аулаи барған екан,
сауға бер ака деп еңрап келди.

261.

Естіппән, оібаі а́кә,
аң аулаі кетіпсін,
ө́лүрүгө батыпсын,
калың шаңгаі ішінән
бала суңкар атыпсын, 5
пақсы көргөн кызыңа
бір сауғаны кымаіма?
тузак кура јатыпсын,
бала кік атыпсын,
атып алған аңынан 10
бізгә сауға бермаіма?
пақсы көргөн кызына
бір сауғаны кымаіма?
атка мініп шығыпсын,
дуспаныңды қығыпсын, 15
дүнүө енді кең қалды,
ө́лмөс кабар уғұпсүн,
бір күн а́кә қыларсын,
көппән дуспан боларсын,
іс өткөн сон паіда қок, 20
а́кәм, дертгі боларсын,
оілағаның білдім мен,
сенің түрлі ојұң бар,
біраўга бізді берәр ојұң бар,
құрт ішіндә тојұң бар, 25
темір алтын болмасты,
бакыр күмүс болмасты,
еркім бар деп ес қылма,
кыздың тілін алмасты,
күјөў қылған Зітунүң 30
сыртын алтын қылсаңда,
ішін күмүс қылсаңда

35 өз қарымдаі болмас ол,
алтынға құнұн бојасаң
карға суңкар боларма?
канатына кан қақсаң
суңкар карға боларма?
қақсы көргөн кісіңді
40 корға косұп келтірсең,
тамам құртқа білдірсең
өз қарымдаі боларма?
Құјоу сұјұп тоі қылдың,
кызың тіліңді аларма?
Бос қігіттің сүөгұн
45 мың Зігунға бермәспін,
өз қарымның моласын
алтынды ұігө бермәспін,
сондаі қарды тапсаңда
іштә кабыл көрмөспүн,
50 акылы қок ақамнің
кылған ісің қайтәін?
өігөн қарым көрмөсөм
тірі құруп қайтпасын.

262. Кан кызына бергән құбабы.

Қылама, кыз! қылама!
ел ішіндә қақсы көп,
елдән елгә құрбін,
сені оған берәін!
5 тілім, балам, қайрмаі,
сүйгөнүңшө қылармын,
алтынды отау тіктіріп
кізмәтшіләр қожармын,
басымдағы тажымды,

- астымдағы тактымды 10
кызым саған берәрмін,
арғымакка миңгізіп
мың кул, балам, берәрмін,
мың тўдгө қўк артып
мың кўң, балам, берәрмін, 15
дўнўб қўзў кең, балам,
тауп алып бір қаксы
сўйгөнўңа берәрмін,
мап қаксысын аларсын,
сўйгөнўңгө қеттірәсін, 20
бузма, балам, ојўңнў!
куп тўзбрсўн божўндў,
кандардан кат келәдї,
бәрі сені сўјбдў,
тотї кустаї қігітгәр 25
бәрі сені тїлїдї,
сені алсам деп қылаїды;
шакырып алып турбўзўп
қўзўн, балам, кбргўзўп,
кбп каїбырма, қан балам, 30
сўйгөнўңдў берәрмән.

263. Кара Шаш Сулўнўң сбзў.

- Балаң кбңлў калғанды,
арбасаңда болмас ол,
нур қігіттї келтірсәң
онў да кабыл кбрмбстў;
сўбктбрўм сынған сон 5
сїласаңда болмас ол,
қўрбгўм қаным кўл болдў,
су кўїсаңда сбнмбс ол,

басым дeргә тiгән сон
10 көтүрcәйдә болмас ол,
көңүл куcтәи ушкан сон
кайтып колға конбас ол,
сүйгөн қарым кеткән сон
не кылсаңда болмас ол,
15 ишiм музға толған сон,
дүрөгүм тас болған сон
ишiм iстә бiлмәс ол,
арғымакка мiнгiзгән
мың кулүндү нетәин?
20 кул кiзмәтi күн өткөн сон
күңгө кiзмәт кылдырмай,
өзүм iсiмдi кылармын,
алтынды отау кылғанша
дeрдән мола кылармын,
25 басыңдағы тажыңды,
астаңдағы тактыңды,
колүма устап нетәин?
такка отурар кiсiм цок,
мал цаксысын нетәин?
30 малды алар кiсiм цок,
елдән елдi аралап
тапкан цаксының нетәин?
өз тапканым кеткән сон
өзгө царды нетәин?
85 бiздән соңғы кызыңды
кысыр калған бiздәи
елдән елдi аралап
елдән цаксы көрүнсө
оған онү берәрсiн.

264.

Бешара кыз цылаи еңраи сөз биттi,

Акасиңиң қасынан зарлап кетті,
Әлсәм қарым қолұнда Әлбін деп,
Бір заманда шәрға қакын қетті.

265.

Бір заманда дараға асқан көрдү басты,
Бір көрсө есі ауық дерға тұсты,
Есін қип қанды басын қолға алып
қан аралас ағызды көздөн қасты.

266.

Қаіран басың! қан басың!

келғанға уксаіды,
басы қок кәудөдөн
үзүлгөнгө уксаіды,
кәудөң қанға булғаньш,
ајак қолуң шалғаньш
кебінің қок, көрүң қок,
қердә қатыр ерм'едің?
қанға басың булғаньш
бүйтүп қатыр ерм'едің!
қумға булғап басыңды,
көздөн аққан қасыңды
қерға ағызар ерм'едің?
кәүкөр басың, қан басың!
алтын құзұң булғаньш
дараға асылар ерм'едің?
қуртұңда сен қан едің,
әр бір іскә дән едің,
дуспандардың қолұнда
мундаі болар ерм'едің?
қаракаттаі көздөрүң,
қызы қүлді қүздөрүң,
балдан тәтті сөздөрүң,

5

10

15

20

бір көрүгө зар болдум.
25 Айтпасам сөзүм тийәсті,
кайғың естан кетпәсті,
алыс қолға кетіпсін,
шакырсамда келмәссін,
өзүң қолға кетіпсін,
30 зар кылсамда білмәссін;
сіздән дұнбұ өтүптү,
мендә артыңнан өтөрмүн,
сен алдымда болмасаң
бу дұнбұнұ нетәрмін?
35 кұндө қылап құргөншө,
кайғың кетпәс білгөншө,
бу кайғыны көргөншө,
біргә болсам керәкті.

267.

Беішара кыз дұнбұдөн қуру қалды,
торқаға қанды басын орап салды,
ұжұдөн алтын кұмұс қолуна алып,
қарына там турбұзү ојуна алды.

268.

Қасына құз қігірмә қулүн алды,
алтынмінән кұмұстөн мола салды,
барғанан қан қыздың білгән соң
құртұна қылың деп қабар салды.

269.

Құртұна қыз қасына барың! деді,
нағып құр қызым менің білің! деді,
қызымдың бір кұндө көңлү сұжор,
қызымдың қы дегәнін қылың! деді.

270.

Көп аскәр кыз касына келді деіді,
болғанын там турғузұп көрдү деіді,
кыз булардың келгәнін ҕактырмады,
аскәрдің бәрі кайтып ҕұрдү деіді.

271.

Кызыңыз там турғузұп болған экән,
шәрдән зергәр ҕіп алған экән,
бу шәрдә сондаі үі табылмас,
алтынмінән кұмұстөн салған экән.

272.

Кан кызын көрүгө ужалады,
шешәсі ҕалғызым деп зарланады,
касына бір екі адам кошшұға алып
шыдаі алмаі шешәсі бір барады.

273.

Кызына ҕакын келіп белін бұдү,
оібаі, балам! бу кұн саған кайдан тūdү?
кудаі коскан ҕарыңнан зар еңрәтп
акы ҕок акаңгә не кан ҕаудү?

274.

Акы ҕок акаңгә айтсам тіл алмады,
дуспандардың сөзүнөн іш калмады,
кызыңды ҕылатпа! деп аітып едім,
канша айтсамда тілімді іш алмады.

275.

Ужалғаннан касыңа келәлмәдім,

Җақандың иш акылын биләмәдәм,
обалың Җақанды деп зар еңрәйді,
биздә үйдә сиздә мунда оламадым.

276.

Обалың Җақанды деп зар еңрәйді,
биздә үйдә сиздә мунда оламады,
кыздың касында җасын төгүп
көкрөгүндә олаған арзын айтты.

277.

Кызына җылап каным муңун айтты,
кылыпты Җақанды саған курбан айтты,
баласы пешәсінә карамады,
уялып пешәсә үйгә кайтты.

278.

Кыз ендә там турғузуп болдү деиді,
ишинән бекиткәндәи кылды деиді,
касында кырк кызминән амандасып
дала җер көз җасына толдү деиді.

279. Кара Шаш Сулунуң сөзү кызларға җылаған.

Җар җар айткан җар җарым
аман болуң! кош болуң!
бизгә өтөр күн болдү;
сырдан кетәр күн болдү,
5 аман ендә кош болуң!
бизгә өтөр күн болдү,
җар ушун өлөр күн болдү,
сизгә калар күн болдү;
биздән рәнжі алғандар,
10 биздән көңүл калғандар,

ојуңузға алғансыз!
різа болуң, достарым!
бурунғудаі боларсыз,
сүйгөн қарға барарсыз,
оінап күйіп құрбәрсүз, 15
аман болуң, достарым!
торғаиға дем табылар,
ауруға ем табылар,
басыңыз қас, достарым,
сізгә дә кун табылар. 20
Бізден дунубо отоду,
тірілік енді болмасты,
бу қалғаның ішіндә
іш кім өлмәі қалмасты.
Менің ушун қыламаң! 25
мендәі бір қыз табылар,
тірігә қар табылар,
өлгөнгө қыр табылар;
менің қарым отупту,
бу қалғаннан кетіпті, 30
кел десәмдә келмәс ол,
зар қысамда білмәс ол,
шын қарымнан қалғам қок,
қалған қарға барғам қок,
бу дунубодо қалғам қок, 35
аман болуң, достарым.

280. Кыздар Кара Шаш Сулұға қырлап айтканы.

Ағұл кудайдан тіләіміз,
екінші сіздән тіләіміз,
бір аз сабыр қылығыз!
арзымыз бар сураімыз,

5   бір аз тірі тұрұңуз!
             бір аз дөүрөн сұруңуз!
             цетім болмаса шешәңіз!
             бір кат ұзуң көруңуз,
             қолдастарың артыңдаі
10   козудаі шұлап калмасын!
             әкә шешәң артыңдаі
             тұн күн еңрап калмасын!
             алтын бізгә кең сараі
             цергә кулап калмасын!
15   кырк кыздың канаты,
             сіз боларсыз санаты,
             канатымыз каірма!
             өзүңдөн бізді аірма!
             сіздің ұшуң еі цуртұң
20   ботадаі боздап калмасын!
             дүнүөдөн ұмұт ұз бөсуң!
             тұгбнұңдұ бузмасын!
             алтында отау кәүк'өрұң
             цат колұнда калмасын!
25   мерұятпінән маржаның
             әр кінгә олжа болмасын!
             каіт, қанымыз! каітсына!
             біз пақырды зар кылмаі
             каіт, қанымыз! каітсына!

281. Кара Шаш Сулүнұң сөзү.

Бірәүгә ажал кез келсә,
не кылсаңда болмас ол,
қан алұшұ келгәндә
айтсаң тілің алмас ол,
қанша қаска келсәндә
5   дүнүө ішіндә қалар ол

дунубунуң дәулетү,
дунубо ішіндә болмас ол,
артыңдағы дәулетүң
бар кімгә олжа болар ол,
ака шешән қасыңда
зар еңрәп қалар ол,
қан алғашу келгәндә
кімнің тили алар ол?
акадәндә кетәрміз,
шешәдәндә кетәрміз,
ажал келсә амал қок,
бу қалғаннан өтөрмүз,
қатты дерткә қолуктүм,
дәрі ішсәмдә тирілмән,
ендә ағар сөзүм қок,
сөзүм қалар өзүм қок,
ажал қетсә турӯ қок,
аман болуң, достарым!

10

15

20

282.

Бешара қыз қылаі қылаі тамға кірдә,
тиріліктән өлгөнүн қаксы көрдү,
там есігін ішінән бекит сон
өз ішінә өзү бул бышак урдү.

283.

Төсөгүндө қан қызын қушактаиды,
өзүн өзү бышакмән бышактаиды,
сыртында қырк қыз сактап отур,
қан қызы тысқа шықпаі узақтаиды.

284.

Қан қызы қарымнан қосулүптү,
әзіз қаны қәудөдөн ұзүлүптү,

Аңасина ңурт кабар айтканнан сон
кырган кан тоју енді бузулуту.

285.

Кан еситип ңуртунан ңылап келді,
шешәсі бетін ңыртып еңрап келді,
тамам ңурт бу кабарды еситкан сон
өлгөн кісінин моласына бәрі келді.

286.

Ҙыласада іс өтүп калған екән,
екі ңалғыз дүнүөдөн барған екән,
каным мундаі боларын білмәдім деп
өз бетін өзү тырнап ңырткан екән.

287.

Тыста турүп кан кызын шақырады,
ңуртүна есік аш деп акырады,
каным ашүланып патсасына,
іс өткөн сон бу енді не кылады?

288.

Көп аскәр там есігін буздү деіді,
беігін ашып көрдүлөр кызды деіді,
кушактасып ңатыр екі ңалғыз,
көргөн сон умуттөрү ұздү деіді.

289.

Кан кыздың касында зар еңраіді,
өз колүн өзү тістәп ңулкулаіды,
каным патсасына ашүланып
бәрі сумдүк өзүнөн деп ңылаіды.

290.

Кан ңылаі еңраі үжүнө каитты,

сыртынан там турғұз деп қарлық айтты,
сықылын бу баланың білмедім деп
құртғұнның бәрі қылып көңіл айтты.

291.

Сымбатын көргөннен сон қайтадыңыз,
алтын аңдар тулумын айтпадыңыз,
сымбатын көргөннен сон сумдүк қысам,
сонда менің мойнұмнан айтпадыңыз.

292.

Қаным қанға мақұл болдұң деіді,
қалғызыңды өлтүрүп тындың деіді,
енді артыңда қосқан кім қалады?
өлб өлгөнше аманат алдың деіді.

293.

Қалғыз қызың өлтүрүп тындың деіді,
молаға қанын алып қойдұң деіді,
алдыңда қуанышың кім болады?
тіріліктің туқумұңду қойдұң деіді.

294.

Бейшара қан айтты: Білмедім деп,
өлтүрбөргө базарға кірмедім деп,
сақалын қулап патса көп қылады,
бейшараның сымбатын көрмедім деп.

295.

Моласына қан келіп құрт құрғұздү,
алтын мола сыртынан там турғұздү,
бейшара қалғызым! деп қан қылады,
қылағаннан өлгөнүн кім тіргізді?

296.

О арманда өтүптү бул арманда,
білмәдiм деп ылаиды кандар мында,
алдадан дадыр келсә шара болмас,
дүнүдөн өтүп кеттi бәри арманда.

297.

Икi ашык биргә өлүп калды,
әкәсi ңуртүн ңип мола салды,
Бос ңигиттiң бегин кушүп ңан досү,
дос үшүн ңан досү талып калды.

298.

Дос үшүн бешара көп ылаиды,
кудаида аман кы! деп көп тiлiдi,
досүм маған аманат берiп едi,
тапсырмаi өлсөмдө о калаi' деидi.

299. ңигиттiң ңырлағаны.

Мен кайтүға оi кылдым,
кiмiнән ңүргөмүн,
кiмдi досүм дегәимiн?
сен есiмә тускөндө,
кеткән келмәс касыңнан,
5 ңыласамда паида ңок,
көздөн аккан ңасыңнан
менiң сенсiз iшкән ас
кызыл канға уксаиды.
10 Кайтаиң десәм ңуртүма
кайың ажак тусаиды,
көптөн ендi айрылған

каздаі болўп калдым мен,
кѳп еінян айрылған
аздаі болўп калдым мен. 15
Ботасы ѳлгѳн тўѳдѳі
ендї боздаі калдым мен,
кулунў ѳлгѳн бїадїаі
ендї кїснїаі калдым мен,
цаның акка тапсырдым, 20
царың бїрдїа касыңда,
цалғыздыкка цылаїмын,
кѳп каїғы бар басымда,
ѳлбїн деп оїласам
аманатың бар коїнўмда, 25
цўрбїн деп оїласам
цалғыздык бар моїнымда,
аманатың тапсырып
тїрї болсам келїрмїн,
цаннан тїттї цан досўм, 30
цолўңда мен ѳлбїрмўн,
кутўлдўңыз дўнўѳдѳн,
екїў болыш бїрлїнїп.
Цолдасына айрылып
досўң кайтты зарланып. 35

300. Досўнўң ўїўнѳ барған церї.

Бешараның сѳзў ендї бїттї деїдї,
цуртўнўң цѳнўн сураї кеттї деїдї,
кудаї сактаса бендїгї пїлї болмас
аман есан цуртўна барды деїдї.

301.

Алдында бїр екї адам кѳрдў деїдї,
цеткїан сон цакын сїлїам бердї деїдї,

екі адам өз елінің патсасы екен,
амандасып біргә енді құрду деіді.

302.

Қалғыз қігіт, атыңды бірмән аїда!
сенің бізгә келгәнің болду паїда!
сіздарді іздәп шыққан көп кісі едік,
қалғыз құрсөң қасыңдағы досуң қаїда?

303. Қігіттiң қубабы.

Кудажым қалғызтыққа салды деіді,
қан қолдасым қылаї еңрәї қалды деіді,
кудажым дағдыр қетіп алған сон
қан қарымнан айрылып қалдым деіді.

304.

Екәу бу қабарды есіттi деіді,
шәргә алып муну құрду деіді,
қалғыз шәргә кіргәннен сон
қурт бәрі келіп муну көрду деіді.

305.

Бастады қігіт көпкө сөзүн деіді,
ағызып екі көздөн қасын деіді,
қалғыздығын қаң есітсә өлөр деіді,
қанға барып айтұға састы деіді.

306.

Цылып көп біләр кеңәседі,
қалғызы патсаның деп муңдасады,
бір акын бар екен қурт ішіндә,
қырмiнән бiлдiрyгө оңдасады.

307.

Акыннан қан досын алып құрды,
көп біләр сәләм беріп қаңға келді,
қалғыздың қан досын көрүп еді,
қан қанымнан ордунан қылап турды.

308.

Қан қолдасың қалғызым қада? деіді,
күжүп ішіміз қалын болды деіді,
балаңыз қарымнан кеін қалды,
тоі болар үйдүң ішін саіла деіді.

309.

Балаңыз сүігөннан кеін қалды,
қалғзыңыз біздән кабар салды,
әкәміз біз барғанша құртүн қіп
ажамаі соісүн деіді тоіға малды.

310.

Беішара қаннан қаным унады,
мал сожүп қлғанға тоі қылады,
кәрі акынды біләр алдына алып
қырлауға қырын енді оі қылады.

311.

Біләр акын қырың қырла! деіді,
қалғзы қаның келәр оіла! деіді,
бүтүнгүдәі тоі болмас қан есітсін!
қалғзың тожүн қырлап тоіла! деіді.

312.

Қан қанымнан қыр қырла! деіді,

осундаі мунан сон кайда? деіді,
колдарына екпәліп атпән шапан
акынға сглап онұ байла! деіді.

313.

Кан алдында кәрі акын қыр қырлайды,
аітканын кулак салып көп тындайды,
қыршының сурасаңыз ісмін енді,
акылы бар адамдар мунұ аңдайды.

314. Қыртты қыр бастаған қері.

Көптұ көргөн кәрі мен,
бір аз қырды қырлаық!
аспандағы торғадай
алдыңызда сарлаік!
5 үі ішіндә отурған
кулак салың, қаксылар!
бу қалғаннан пайда қок,
такта болуң, қаксылар!
кәріңіздің сөзүнөн
10 ыбрат алың, қаксылар!
кәріләрдің ескі сөз
ескә алмаі құрмөңүз!
әлімдәрдің көздү сөз
көңүлгө алмаі құрмөңүз!
15 кәріләрдің каір сөз
бурунғудан калған сөз,
әлімдәрдің әділ сөз,
паіғамбардан калған сөз,
кудаідың досұлар
20 көңүлүнө алған сөз;
дертімізгә дәрман қок,
каіғысызға арман қок,

дерткә пәйдә болмаса
қаратқаннан пәрімән қок.
Мінгән аттан ер қалар, 25
тапқан ердән мал қалар,
ер басына күн тўса
сўйгөн қардан ол қалар.
Патсалардан так қалар,
мергәндәрдән қак қалар, 30
ер басына күн тўса
дўнўднўң бәрі қок қалар,
әлимдәрдән кат қалар,
усталардан қат қалар,
оһап тұрсаң, қаксылар, 35
бу қалғаннан кім қалар?
теміршідән тат қалар,
қўргөн қердә қол қалар,
көргөн қердә сол қалар,
баһарыңдан бул қалар, 40
катын болса тул қалар,
тапқан ердән мал қалар,
алтын қумўш бул қалар,
итгәи шўлап тиләсип
кім көрўнгөн сол алар, 45
ўўң болса бос қалар,
оһап қўргөн дос қалар.
Тўғанмән деп қуанба!
тўған өһр күн болар,
өһгөн қаның барынан 50
сурау сурап күн болар;
маһым көп деп қуанба!
мадды көрмөс күн болар,
алтынмивән қер толса
көзўн салмас күн болар, 55
бiр өзўңнөн басқаны

көнүлгө алмас күн болар;
тиді мен деп куанба!
60 күшүм бар деп оілама!
күшүң кетәр күн болар,
дүнүөдөгү кулдардың
көзүң салмас күн болар;
65 балам бар деп куанба!
балада калар күн болар,
әлім мен деп куанба!
сурау алар күн болар,
кызың үзгө куанба!
70 сојулуп калар күн болар,
курт кумурска қылып
тојуну калар күн болар;
патса едім деп оіласаң
Искандарман Сулаіман,
75 оларда өткөн дүнүөдөн;
балам көп деп оіласаң
үз кырк баланың әкәсі
Адам өткөн дүнүөдөн;
малың бар деп оіласаң
80 малы сіздән көп шығар
Карын өткөн дүнүөдөн;
күшүм бар деп оіласаң
Кәрманман ол Әлі
оларда өткөн дүнүөдөн;
пешән мен деп оіласаң
85 неші неші шешендәр
сөйлөп өткөн дүнүөдөн;
неші неші төрөлөр,
неші неші қаксылар,
қылап өткөн дүнүөдөн.

315.

Кан алдында кәрі акын җыр җырлайды,
сөздүн түбүн канға бурдү енді,
җырлаушү бу җергә келгәніндә
кан бір турүп ордүна бір отурдү.

316.

Акыным, җаксы екән җырың сенің,
өлүм айтып шығады кәрің сенің,
җырыңның үнө боҗы өлүм екән,
бізгә карај тijaдi кәрің сенің.

317. Җыршының җубабы.

Таксыр кан, өлүмдү айтпай не айтәин,
бу җердә ажал җетсә мен кaitәин?
Адамдың акыр соңгы өлүм дегән,
шын айтсам онү айтпай не айтәин?

318.

Җаралған сон кетәрміз,
бу җалғаннан кетәрміз,
баска, өзгө өлүм ак,
җылај еңрәи кетәрміз,
дагдыр таусулар болған сон
шарамыз җок нетәрміз?
әмир келсә аладан
моин усунүп җатармыз,
дүнүбө ширip күл болун
кара җер боп битәрміз.
Елдан бурун тўған ол,
бөһи берик бўған ол,
әүөл келип җөл ашкан

5

10

- тәңрiмiнән сәиләскән
15 Адам едi әкәмiз,
Кәуәнi едi шешәмiз,
бу дүнүддә паида цок,
оларда өткөн дүнүддөн.
Топан сү тасканда,
20 таудан тастан ашканда
әр қануардың алып ол,
кемә ишiнә калып ол,
аман есән калып ол,
Нук паиғамбар өткөн дүнүддөн.
25 Намрыт отқа атканда,
от ишiндә қанбады
шын сөзүнөн танбады,
қалғыз улүн Исмағыл
бышағын қынынан алып
30 Менә тауна ашарып
қурбан шалған Ыбраим,
о да өткөн дүнүддөн.
Он еки ул ишiндә
тутқун етiп қатқырып,
35 рақмат еттi аддасы,
Мiсiрдiң болдү патсасы,
цетпiс қылдың соңындаi
қузуң көрдү әкәсi,
акыр өмүр қан болүп
40 Қусуп өткөн дүнүддөн.
Цердiң қузуң алған ол,
түрлү шәр салған ол,
қун шығысқа барған ол,
қун батысты көргөн ол,
45 әдiл тубан қан едi,
қан өлүмгө цетқандә
цердiң қузу бузулүп

күннүн көзү тутулун мөңкү сүн табалмай, цігірмә тоғус қасында Іскәндәр өткөн дүнүөдөн.	50
Даут улү Сулаіман дүнүөдө кан болған ол, цердің құзун алған ол, алтын такка мініп ол, аспаннан ушүп ол, мың катынды кушүп ол, кудаі тағала қол берған, ајағы қок, колү қок қалғыз оған ул берған, бала үшүн арманда цер құзүнө кан болүп Сулаіман өткөн дүнүөдөн.	55
Нешә нешә цер алған кандар өткөн дүнүөдөн.	60
Ыбраімән Ысмағьы, Зекірјәмән Зулқунул, Кабылмән ол Абыл оларда өткөн дүнүөдөн.	65
Көссүздәрні көргүзбн, ајаксызды құргүзбн, қығылғанды турғүзған аулја өткөн дүнүөдөн.	70
Кудаі әмірмән аспанға ушқан, алла тағала ашықта аузұнан от шығарып, қалаң ајак қалаң басы, екі көздөн азып қасы дуаналар өткөн дүнүөдөн.	75
Мың түөгө құк артқан, қуз атка пул артқан,	80

алтын такта отурған,
алтынбан кўмўстў
цердің қўзўн толтурўп,
85 мадан зәкәт бермәдї,
кудаї әмрїн кылмаїды,
мунда баїлык әлімән
Иман ыслам табылмаї
Карун өткөн дўнўдөн.
90 Әўәліда Мукамбәт,
акырыда Мукамбәт,
он сегіз мың әләмдїң
пакырдаї Мукамбәт
ўмбөтўнө зар қылап,
95 қарылык деп көп тїләп,
ўмбөтў ўшўн әкәсїн,
тїләмәдї шешәсїн.
Кудаїдан қарлык келгәндә
курбан етїп баласын,
100 он сегіз мың әләмдї
онўң ўшўн қаратқан,
паїғамбармыз Мукамбәт
ода өткөн дўнўдөн.
Қўс қїгїрмә төрт мың паїғамбар,
105 Мукамбәткә шарјарлар,
отуз ўш мың сакабалар,
оларда өткөн дўнўдөн.
Цер қўзўнө келгәндәр,
мен, мен деп қўргөндөр,
110 мың қас өмўр сўргөндөр,
бәрдә өткөн дўнўдөн,
канда өткөн дўнўдөн,
карада өткөн дўнўдөн,
баїда өткөн дўнўдөн,
115 қармыда өткөн дўнўдөн

көздө өткөн дүнүөдөн,
азда өткөн дүнүөдөн,
чаман чаксы айрмай
бәридә өткөн дүнүөдөн,
ākāң сенің кара ңер,
шешāң сенің кара ңер,
барар ңерің кара ңер,
турар ңерің кара ңер.

120

319.

Кәри акын бу ңергә келдi деидi,
кан сумдүк болганын бiлдi деидi,
тiрiликтән сон бәри олум
ама āмрiнā кан моинын усундү деидi.

320.

Аитып ңырын бу акын тўрб-гәлдi,
сбзўнўң тўбўн канға бура келдi,
шызындатып ңырын бурўп едi,
бiр сбз ендi аитўға тўрб-гәлдi.

321.

Ҙаратканың барындаi,
кан кеткәнгә уксаиды,
бўгўн көргөн тўсўмдā
сараңдағы балаңыз
ода өткөнгө уксаиды,
оннан соңғы биздәргә
кезāк ңеткән уксаиды,
балаңа, кан, ңылама!
биздән бурун өттў деп,
бу дүнүөдөн кеттi деп,
олар кеттi āкәгә,
ākāmīнāн шешāгә,

5

10

сиздә бир күн барарсыз
бурун өткөн балаға.
15 Ажал җетпәи өлмөк җок,
алла әмрәнән калмак җок,
ажал җетпәи өлгөн сон
иш ким кайтып келмәк җок,
дагдыр җетсә калмак җок,
20 ажал койп алмак җок,
ажал җетпәи өлгөн сон
иш ким барып алмак җок,
баидан арзы алмак җок,
урус таласы кылмак җок,
25 җарлыкка күш кылмак җок;
шешәдән бир туган сон
иш ким өлмөи калмак җок.

322.

Кан бакыр җыласада сабыр кылды,
җалғзынының өлгөнүн енді биди,
каным улү өлгөнүн еситкан сон
бетин җыртып зарланып шашын җулдү.

323.

Көңүлүн кәри акын җыр айтады:
Бет җыртгүң таксыр каным не паида'ди?
бу өлүм бурунҗудан калған өлүм
өлмөсө бәри җандар ол каида 'ди?

324.

Ажал җетпәи амал җок,
кутулуга дәрман җок,
алладан келгән җарлыкка
сабырсыздан җаман җок,
5 алла әмир җеткән сон

бу қалғаннан кеткән сон
сѳлѳсѳңдѳ пайдә қок,
беттәрңдї кан қылып
қыласаңда пайдә қок.
Айғай ӊӱм! айғай ӊӱм! 10
ӧкәминән шешәдән
қарындасымнән баладан
кїмдї аймас бу ӊӱм?
қуртқандағы бӱжӱмдән,
ӱжӱңдѳгӱ бӱжӱмдѳн 15
кїмдї аймас бу ӊӱм?
тӱб калар боздасып,
қылқы қалар кїснәсїп,
қан айрылып шығады
денәмнән қостасып, 20
ажал бїр кӱн келмәймә?
ӧзїз қанды алмайма?
не қылсада еркї бар
қожаға қол бермәймә?
қаньң сонда аманат, 25
денәң қердә аманат,
қанды денәгә тапсырып
тергәӱ қылып керәктї.
Малға тексї қылмаңыз!
малы қтармыз бергәншә, 30
ӧзїз басың кеткән сон
қалған малың қатқа ӊмѳсѳ;
кѳп малымыздан пайдә қок,
қанға пайдә болмаса;
қан ӊӱмгѳ қеткәндә, 35
їш бїр себәп қылмаса;
дӱнӱб бїскә аманат
алданбаңыз, қаксылар!
тергәӱ кӱнӱ болғанда

40 зарлабаңыз, ҫаксылар!
бір сағатта боларсыз,
бір сағатта біләрсіз,
алла ймрінә көнөрсүз,
канша ҫаска келсәңдә
45 акыр бір күн өлөрсүз,
мал каиысын ҫимаңыз,
ҫалғанды көп ҫимаңыз,
балам өлөр демәңіз,
баладан малдан паида ҫок,
50 акым болдүм демәңіз,
катын калса ер табар,
улүң калса мал табар,
кызың калса баи табар;
ҫан өлүмгө ҫеткәндә
55 кәрип басың не табар?
миңгән атың бос калар,
кiгән тонүң кос калар,
оинап ҫүргөн дос калар,
миңгән атың бос калар,
60 миңүгә ер табылар,
кiгән тонүң кос калар,
кijүгә ер табылар,
бүгүн тири кициңиз
ертән ҫергә көмүлөр.
65 Алдыңызда кара ҫер
неңи алмас деп биläсиз;
алдыңызда кәриңиз
не көрмөгөн биläсиз,
мен оиласам калайык!
70 ажал өлүм каида ҫок?
ҫалғаннан паида ҫок,
бес намазды күтүңүз!
бир ай ораза тутүңүз!

өлүм ак деп билиңиз!
малдан зыкым беріңиз! 75
кедәйгә каир беріңиз!
баи болсаңыз, җаксылар,
Меккәгә барып туруңуз!
нені айткан, җаксылар?
айткан сөзүм алҗаисыз! 80
җылаушү ким болсада
җаксы бата кылҗаисыз,
каным, сөзүм алыңыз!
аман есан болҗаисыз,
алдадан келгән җарлыкка 85
катты сабыр кылҗаисыз.
Бир еки күн конаксыз,
өздөрүңүз билгәисиз.
Кҗаматта күн болҗанда,
җергә калк толҗанда 90
өнда сендә барҗаисыз,
улүн анда көргөисүз.
Иманды кул ужбакта,
Имансыз кул тамукта,
от ишндә зарланып 95
азап көрөр күн болар,
Иманды кул ужбакта,
сегіз кабат ужбакта.
Ол аҗмаһан шешәни
көрүп косулар күн болар, 100
балаңды анда көргөисүн,
Иманды болсаң ужбакта
балаңминән җүргөисүн
түрлү түрлү нимәттә;
өмбөи дөүрөн сүрөрсүн, 105
кудаи кешә кунаңды,
кең сараида турарсын.

325.

Кәрі енді атып қырын болдұ,
ұй ішінә қлып катын толдұ,
қанымның көңлүн олаі келіп еді,
баласын қоктап қаным даусұн қылды.

326.

Белін бұп қалғызын қоктап еді,
құрбғұ есітқаннан талып қалды,
қалғызын қаттап қаным зар еңрәді,
беішара қаным бала ұшұн көп қылаіды.

327. Қанымның баласын қоктап зарлағаны.

Баурұмнұң баласы!
екі көзұм қарасы!
қаным сүйгөн қан балам!
сені қаіда көргөімұн?
5 кімді балам дегәімін?
сен есімә тұсұпсұн
нені шыдап құргөімұн?
алыс қолға кетіпсін,
атпаі кеттің сырыңды,
10 көрмбі қалдым құзұңдұ,
бу не болдұ, қан балам?
сүймбі қалдым құзұңдұ,
алыс қолға кетіпсін,
айтсам сәләм қетпәсті;
15 қаннан тәтті қан балам,
қаіғылы ісің кетпәсті;
қарап ұідөн ташасам
қайдан сені табарым?
сені қайдан іздәін?

кімді сен деп Іскәін?	20
сеннән баска қалғызым көз көрөрүм қок еді. Сеннән баска біздіргә еркәләрім қок еді,	
қалғыз едің, бір едің, мың кәйғызға қыр едің, енді кәйтп құрбін? құзұң кәйтп көрбін? енді кімнән құрбін? енді кімнән тураін?	25
сен есімә түскөндө кәйтп өмүр сүрбін? Ашыққанға ас бергән, кәріптаргә ас бергән, дос ұшұн бас бергән, қаксымнән қаманды тегіз білгән қалғызым сені кәідан табайн?	30
Муңдұ болған әкәңні, зарлы болған шешәңні, бузук болған көңіўн кім аулайды, шырағым, даладағы малдарың, ўўңдөгү кулдарың, алтын күмүс булдарың кім қорғайды, шырағым?	35
Арғымақнән тулпарың, лашыннән суңқарың, каршығамән туїғунұң іәсі қок болғанда кім устаїды, шырағым?	40
Малың келп шўласа, қуртўн ташпә қыласа,	45
	50

- 55   Әкәң шешәң келіп еңрәсә
іздіі кайдан табаи?
бота калды түбсүз,
құртұң калды іәсіз,
              Әкә шешәң баласыз,
іздіі кайдан табаи?
- 60   Ауәлгідә кеткәндә
сырыңды бізгә айтпадың,
қолда кәруән көргөндө
каит десәдә кайтпадың,
іздігәнің алдында
- 65   құргүзбәдiм, қалғызым,
мың кісі барып қибәрiп
тіләп едiм, қалғызым,
перзәнт ұшұн тәңрігә
қылап едiм, қалғызым.
- 70   Берiп едi тiләктi
мұңдұ кулум көрсұн деп
зарлап ендi өлсұн деп,
кәріліктә әкәңнің
еңрәі күнү болд'ендi.
- 75   Қалғыз калыш шешәңнің
зарлар күнү болд'ендi.
Екәү болсаң шырағым,
өлмөсп'едi бірәуң
кім колұнда өлсөңдө
- 80   кылмасп'едi сурауң.
Кудәі несiп салмады,
тукум біздән калмады,
кәрі күндө кур болдүк,
дерткә дәрмән болмады,
- 85   ендi кәтiп құрбiн?
құзұн кәдә көрбiн?
қалғыз улдан айрылып

- кімнің өмір сүрбін?
көз алдымда бар болсаң
көрмөсп'едім уәлүмдү, 90
білген дердә бар болсам
білмөсп'едім кулуңым.
- Цат цурттардың ішіндә
кайтп құрдүң, шырағым?
дуспандардың колүнда 95
кайтп құрдүң, шырағым?
цуртүң алмаі қасыңа
пәлә келді басыңа.
- Курбандығың болмаспын
көздөн аққан қасыңа, 100
шырағымды сөндүрдүң,
дуспаныңды тындырдың,
шешәңді қалғыз қалдырдың.
- Бу не әзрәт, қарандар?
бу не қағы, қарандар? 105
көкрөктөгү қанған дерт,
күннен күнгө төрәң дерт,
көңлүм енді тынбасты,
сөнгөн шырақ қанбасты,
қалғызымдың кабары 110
көңлүм енді тынбасты.
- Цуртүм енді аттаның!
қалғызыма бараін!
цетім болмаса қалғызым
моласын бар бір көрбін! 115
көрсөм көңүлүм тынарма?
қасында ас күн тураін!
- Цетім болмаса, қарандар,
қырлап көңлүм ашаін,
үш төрт қытап шығарып 120
муңдуларға шашаін!

- мундү адам еситсә
бір аз көңлүм басылар,
беішара болмаса
125 бу сөз кайдан табылар?
әр бір шамның уактында
калам алдым колүма,
бу сөздөрдү қазғанша,
теңрім салды ојүма,
130 муңдү ыбрат алсын деп,
бісөм сөзүм калсын деп
сөзүм оқуған адамдар
бізгә бата берсін деп.
Муңсүз бір кудаі тур,
135 әр бендәнің муңу бар,
ыбрат алмак кытаптан
шәрігәттиң қолү бар.
Дәлілі қок бір кытап
ыбрат ұшұн қазылды,
140 муңдү адам еситсә
кайғылы көңлү басынды.
Қалғыз мен деп қылама!
қалғызда өтөр дүнүөдөн,
қоңлүң кетәр дүнүөдөн,
145 қарлы мен деп қылама!
қарлыда кудаі бендәсі,
қалғандағы іш кімгә
малы болмас қолдасы,
қарлылық қаман іс болса
150 пағамбарың тіләді:
Дүнүө кайрат біргә қы!
деп тіләді пағамбар,
бендә қарлы болсада
қулдук қыса керәкті.
155 Пағамбарым сөзү бар,

онү билсә керәкті,
мың цыл бурун байлардан
бурун кірсә керәкті,
кулшўлук тауба кылғанда
алда болсўн ўжўнўз! 160
Аз бмўрдө паида цок,
ужбак болсўн орнўнўз!
аз бмўргө алданып
кїналыш мал табарсыз;
о малға алданып 165
кудаї кулшўлўбўн коҗарсыз!
шаїтан тўссө көўдөгө
малға кашан тоҗарсыз?
бїзгә бермәс о малың
артыңызда каларсыз, 170
малды цїсаң арамдан,
тўбўндө сен өлбрсўн,
зекәтсїз мал арамды,
бїрәўгө олжа болар ол.
Кытапты ескә алмаїсын, 175
кулазыңа салмаїсын,
зекәт каїр бергәндә
кудаїды оїға алмаїсын,
сокур малың каїрға
бергән мен деп турсўн. 180
Көрўнгөнгө мақтаныш,
аузуңнан іш салмаїсын,
цасың цўзгө цетсәдә
өлўмдў оїға алмаїсын,
каїрыңда паида цок, 185
малдан зекәт бермәїсїн,
кара цергә киргәншә
цаман цолдан калмаїсын,
алланы оїға алмаїсын,

190 намаз ораза болмаса
мұ'мүндөргө пайда қок,
бір күн тергәу боларсын
кулшулұғуға барып,
таразыға саларсын,
195 таразыда кім болса
онү кайдан аларсын?
Паиғамбардар алдында
уялып қор боларсын,
қанған өтгүң ішіндә
200 түрлү азап көрөрсүн.
Іманды өтсөң дүнүбдөн,
ужбак таман барарсын,
кудай бетін көрөрсүн,
сансыз қулдар қасында
205 өлмбі дөурөн сұрбөрмүн.

328. Канымның баласын іздәй барғаны.

Канымның қарлығын құрт білді, деіді,
қлып йскәр он мың болдү, деіді,
қан каным қалғызын көрөмүн деп
қасанып аттарына мінді, деіді.

329.

Көп йскәр күн түн тынбаи құрду деіді,
қырк күндө шәргә келді деіді,
буларды көрүп қан қорқады,
бу йскәр кайдан баида болдү деіді?

330.

Буларға елші қылып кісі салды,
елші келіп булардан кабар алды,

бажағы қалғыз қігіт йкәсі екән,
көргөн елінің бәрідә таң қалды.

331.

Қан қорқұп құртүмінән атқа мінді,
келгән қан алдына қарсы келді,
ажал қудаідан себәбі біздән болдұ,
аібын моінұна алып арз қылды.

332.

Таксыр қан, ажалы онұң біздән болдұ,
не қылсада бендәсінә алда салды,
ақылсыздықпән бу ішінә қылып едік,
өкүнұп құрттұң бәрі қылап қалды.

333.

Алдыңда аібымыз бар арз қылдық,
атқа мініп алдыңызда қарсы келдік,
қолұңұзға қымышыңыз ұстап тұрсұз,
не қылсаңызда, аібымыз бар моінүн усундүк.

334.

Балама тәңрім дағдыр қылған шығар,
себәбі онұң сіздән болған шығар,
тергәўң йкратта болсүн сенің,
алдаға қылған ісің ажан шығар.

335.

Қаныңыз кештїм қан деп атқа мінді,
бу қан кешкән сон көңүлі тынды,
көп йскәр шәргә кіріп барды,
Бос қігіт моласына келді деіді.

336.

Қан қаным моласына қакын келді,

ўигб енбәи каным тыста даус кылды,
есігін ашаин деп кадам кылды,
ашалмаи җурт бәри әзиз болды.

337.

Җалғызын җоктап каным зар җылаиды,
җалғызын есік ашып зар еңрәиді,
моласында зар еңрәп турдў деиді,
бала ўшўн каиғырып көп җылаиды.

338. Канымның җылаған җері.

Он аи сені көтөрўп,
емшәгимнә емизип,
тәтти тә'ям җегизип,
асраған шешәң мен,
5 шешәң тур касыңда,
зар җылаиды басыңда.
Көрмөс җергә кетипсип,
тур кел, балам! турсана!
муңдў шешәңдә көрсәнә!
10 калымды бир суурасана!
саған келдәм көргөлю,
бет аузўңнан сўигөлю.
Артымда ким калады?
кулунўм ким болады?
15 сені оилап зар кылсам
көзўм каңға толады;
аиҗаи балам! е балам!
кимдә балам дегәимин?
кимминән җўргөимўн?
20 җўзўң каида көргөимўн?
уксам едә сөзўңдў!
көрсөм едә җўзўңдў!

цылап шешӑң келгӑндӑ
бiр кӑрмӑисӑн, җан балам,
ботасы ӑлгӑн тӑдӑдӑи 25
боздаi келгӑн, җан балам,
кырк кӑншӑуӑк кеҗ җолда
издӑi келдiм, җан балам,
алда ӑзӑ бергӑндӑ,
ажал тiп алғанда, 30
шешӑң җылаi калғанда,
җыласа да не кылысын?
алда ӑмiрiнӑ кӑнгӑндӑ,
зарлап шешӑң калғанда,
кӑрӑр кӑнӑ болғанда 35
бiр кӑрӑпсӑн, җан балам!

339.

Баласын җоктап каным талып калды,
җылап җылап бу канымдан ӑмӑтӑздӑ,
канымның кайта җылап кайтканы.
Айғай!

2. И ӑ м р а.

1.

Заманда бiр патса ӑтгӑ Кусрау атты,
шӑрi патсаның Мисир атты,
баi болуп патсалык сӑргӑн екӑн,
сол патса бiр перзӑнттi кӑрмӑи ӑтгӑ.

2.

Бајында ӑзӑ кылар алла тағала,
кӑрмӑдӑ ол патса җалғыз бала,

дүңүдөн солаі болуп өтөмбө? деп
бір талаі патсаға тұстұ сана.

3.

Патса бу заманында болдұ кәрі,
аузұнан айтса кетәр көңлұ кеірі,
кеңас курдұ өзү ақылары,
бар екән Касым дегән бір ұазірі.

4.

Касым бір сөз айтса акы деді,
цана бір сөз айтсам акы деді,
кеткәншә осу каіғы цыла ылажым цок,
Касым мында келсін! шакыр! деді.

5.

О Касым шакырғанда келді, деіді,
каіғысын патсаның білді, деіді,
патсаның бір тұндө тұс көргөн,
ішнә каіғы болуп кірді деіді.

6.

Каіғысын патсанын көрөр деді,
не айткан қараткан көнөр деді,
көргөнүңдұ тұстө іздеп тапсаң
Кудаі саған бір улүн берәр деді.

7.

Патса Касым тілін алды деіді,
әзіз басын каіғыға салды деіді,
со патса Кусрау құрө, құрө,
енді бір аулажаға барды, деіді.

8.

Кетәрм'екән аттың цалы? деіді,

курудў патсаның әлі, деіді,
патсаның іздәп тапқан аулјаны,
анда болдў Әзрәт Әлі деіді.

9.

Каіғысы патсаның катты, деіді,
каіғы мен дүнўбнў сатты, деіді,
дәрәт алып қолбарыш бір кудаіға,
касында тiләк тiлән қатты, деіді.

10.

Кұрзұман Імансызды урар, деіді
ужбакта Іманды кул турар, деіді,
тұсұндө патсаның Әлі айтты,
ўш ул қана бір қыз берәр деіді.

11.

Ол улўн он төрт қаска бармак болдў,
патса каіғы дерткә қанбак болдў,
он төрт қаска қызығын сен көрөрсўн,
онан сон аманатың алмак болдў.

12.

Патса со тұстөн ојанды,
бу тұсұм калаі тұс? деп оіға алды,
бу тұсұм көңлүмө қакпаіды деп,
патса көңлүнө енді каіғы алды.

13.

Патса айтты: Қасап едiм мунша қасты,
көңлүмө көргөн тұсұм болдў басты,
аі көңлүм, бу тұсұмө куанба! деп,
каіғыман өз көңлүн өз басты.

14.

Е көңілім, бу тўсүмө куанбаңыз!
балаға баяны цок цубанбаңыз!
денәдән, шын қаным, сен кеткәісін;
бу цердә бмўр сактап іш турмаңыз!

15.

Бу бес күншўлўк дөўлөт ўшўн,
келіп кетәр нөўбөт ўшўн,
куанба, е көңлім! куапба!
бу баяны цок перзәнт ўшўн.

16.

Баянсыз перзәнт алып нетәін?
бу макәннан кетәін!
Мекәгә барып цетәін!
бу дўнўөнў нетәін?
5 әзіз қанды болаін!
бу дўнўө маған еі емәс,
бу макән маған цер емәс,
көккө кәйтп цетәін?
10 Мекәгә карап цылаін,
ендї ўжўмө бараін!

17.

Патса ол орнўнан турдў, деіді,
турдўда ўігө таман барды, деіді,
бір тўндө патсаның көргөн тўсў
есінә кәіғы болўп кїрдї деіді.

18.

Аітаін арзымды, катындарым!
менің цок бу арада іш турарым,

мен құрмөімүн, мен кетәрмін бу арадан,
көңіүм осу ңердә болдү ңарым.

19.

Катын айтты сиз ңылаі сыз ңалңыз такка,
бу сөздү ңаман айттың биз бәйбакка,
сүймөгөн бір перзәнті көңлүңө алып
барарсыз патса каісы ңакка?

20.

Кудайға нәліс кылдым перзәнт тіләп,
Азрәт Әлігә енді бардым мен калап
мен турмамын, кетәрмін е катындар,
кылаин беішаралар сизді талак.

21.

Мен Мекәгә кетәин!
бу мақанда нетәин?
айтқаным кабул көрсөң
сизді ташлап кетәин!
болмас сен енді маған ңар,
меніңдә өлөр дердiм бар,
сизді талак етәин!
мен ұшұн болма кырыптар!

22.

Калмаімыз сиз кетсәңіз ңолүңүздан,
устасак айрылмаімыз колүңүздан,
кудаі косқан косабым сен кетсәң
каіда барсаң калмаімыз соңыңыздан.

23.

Келіп сиз бір нерсә ојұңа алып,
сиз кетсәң күн көрөмүз каіда барып?

кудай коскан косауым кет кудајым,
біс енді не боламыз сіздән калып.

24.

Оілаіды ол патса болмаід'екән,
соңұмдан катындарым калмайт екән,
отурұп бу баламды тастамас мын,
бу қердән ббтбн қакка бармайт екән.

25.

Бу қердән кетәлмәспін акыр деіді,
бу оілаған ојұмұз акыл деіді,
бу қердә ұі салдырып берсін маған,
ол Касым келсін, мунда шакыр! деіді.

26.

Ол Касым шакырған сон келді деіді,
каіғысын патсаның көрдү деіді,
қарлығын патсаның екі етпәі
заманда ұі қылдырып берді деіді.

27.

Каіғысы патсаның қатты деіді,
каіғыман бу дұнұбнұ сатты деіді,
е кудаі, алсаң мені устап алып
кёрдідә қараңғы ұігө қатты деіді.

28.

Арманда бткбн дұнұбдб мен бір кәріп,
мен армансыз болаін кәйда барып?
тым болмаса қатаін көзұм көрұп!
Касым коісын қасыма алтын алып.

29.

Патса енді устады ұидұ деіді,
каіғысын бу дүнубнұң қиді деіді,
қарлығын патсаның екі айтпа!
екі кап алтын ақпаліп коідұ деіді.

30.

Патса көңлұ алтынға толдұ деіді,
дәурөнұ патсаның солдұ деіді,
бір зәр патсаны қысқан сон
патса сара қымак болдұ деіді.

31.

Патса сараға шыкты деіді,
шыктыда төргө отуруптұ деіді,
не себәбинә топрак толған екән,
бір шажан келді дағы шакты деіді.

32.

Патса шажан шакса оібаі салды,
Касым онұ есітіп қетіп барды,
патса, сізгә енді не болдұ? деп
ол Касым патсадан сурап алды.

33.

Патса айтты: Кудайға ісім ақты,
коімады қашсамдағы мені беібакты,
дәргір тап маған бір, оібаі Касым!
дердім қатты, мені бір шажан шакты.

34.

Ол Касым бір дәргірді тауп келді,
онұ ертіп патсаға алып келді,

дәргіргә патса айтты: Дәри кыл! деп,
дердiм катты, шажан шакты менi:

35.

Ол дәргiр дәри кылды, җазылмады,
дәрисiн онуң дәргiр таппады,
бу дердiнiң дәрисiн мен айтaiн!
бiр җатсаң катыныҗмән җазылмады.

36.

Карамаi шығып едiм бу дунубогб,
баҗасы уапасы җок бу дунубогб,
та'ат кыла кiрiп есәм караңгы җiгб,
таҗы оiбаi тустумбб мындаi кҗiгб?

37.

Патса, ол айтканың асы деидi,
сениң сөзүң шәригәткә карсы деидi,
кемәсәң катыныҗмән шәригәткә
анан сон җылар, җылар ашшы, деидi.

38.

Аллаҗа разы едiм җанымды алса,
аллаҗа разы болаiн недә салса,
кудаiның салҗанына шүкүр кылдым,
җатаiн катынымбән солаi болса.

39.

О дунубодон бу дунубо тәтти деидi,
кызыҗы бу дунубонуң катты деидi,
җанына патсаның батканнан сон
кiрдидә сактап җидб җатты.

40.

Җигiттәр, кудаi дегән кудрәттү,

кудадың сүйгөн тосұ Мукамбәті,
адамға алла берсә кыиң емәс,
катынға күмбөндү боп бала бітті.

41.

Цігітгәр, кудаі дегән кўдрөттү,
кудаі сүйгөн кулўна іман бітті,
балалар тўғаннан сон о патсаға
цуртўна тоі кылмак кабар айтты.

42.

Биздәрдән сары дилдә келдидә бул,
цандардың кыиымыдаған бәрі кул,
сурасаң, е цигитгәр, тағы биздән
төрт бала бірі кыз үшөү ул.

43.

Төрт пәрзәнт патсадан бала,
өмүрүн кыска кылды ала тағала,
бу бала маған бала болмаиды деп,
бір талаі патсаға тұстү сана.

44.

Бу бала маған бала болмаиды-ғоі,
көңлүм бу балаға толмаиды-ғоі,
әзір болса цетәді он бес цаска,
аннан сон аманатын коімаиды-ғоі.

45.

Солаі еді он төрт цаста кызы кўлүм;
немәні олардан сон көргөн кўнүм?
цеткізбәі мырадыма, алмак болса,
царатқан сәнән маған бергән муң.

46.

Шүкүр кылдым бергәніңә алғаныңа,
солаі дүнүб шолтаңдап калғанына,
бермәсә муну қудәі кәйтәр едiм?
артының қыбырамын арманына.

47.

Ойлады патса ішіндә қаксы оиду,
кайғының ішіндәгі бәрiн қиды,
кудаіның бергәніңә разы боп
қуртұна ендi патса кылды тоиду.

48.

Кәңләмдә катты кайғы барды ојумуз,
кудајым куат берсәң бу тојумуз,
әлсә дағы құрбiн атын аттап,
балаға қудәі бергән ат којуңуз!

49.

Буларға ат којайнба? комайнба?
тапқан кiшшi катын iкi бала,
улдұң атын сурасаң коиду Һәмра,
қана бiр кыздың аты Кәләцумла.

50.

Патса төрт баласын көрдү деидi,
тағы ендi азғаны қун сұрдү деидi,
бу балалардың қарзы кутуламба деп,
молаға балаларын бердi деидi.

51.

Мәктәптә балалары окуп құрдү,
тiләгiн қудәі тағала кабы көрдү,
ол Куспрау патса фидә қатып,

Өмрүн балалардың есеп кылды.

52.

Тоғуз қыл есеп кылса өтүртү,
тоғуздан асып он қасқа қегіпті,
бірү онүң төрт ак қыл калды,
төрт қылда айрыамын депті.

53.

Патса айтты: Қасым мында келсін! деіді,
бір қағзы маған келді, білсін! деіді,
балаларды қасына ергіп алып,
өзү қол сапар кылып құрсун! деіді.

54.

Барса бу Қасымның амалына,
аланың кім көнбөідү әліна,
аз бір аі сауда ұшун барыңыз! деп,
баланы ашпар Қынажын шәрінә.

55.

Құрғөісүз сапар шығып көп булұңман,
құрғөісүп бір кудаі деп шын қолұңман,
тапшырдым балаларым, Қасым, саған,
өісө қауп кожа көр өз колуңман.

56.

Ол Қасым балаларды қасына алды,
қарлығын патсаның қабы көрдү,
өігөнүшпө азығың бу болсүн деп
ұш улұна ұш мың түб алтын берді.

57.

Аі Касым, кетәр болдұң Қынажын шәріна,
уш мырадымды саған тапшырдым,
алла салды шыдаік қеріна,
алкур сумқарымды саған таптырдым.
5   Қакын келді біздәр дегән Мекәгә,
мен нетәін бајан қок дәүләтүнө,
көзүм ашык, белім куат,
көңіүмдүң мырадымды саңа тапшырдым,
бајансыз пәрәнт тәңрім бермәсін,
10   алыс кетсін қакын қердә турмасын,
алып бар оларды көзүм көрмөсүн,
лашымдарды енді саған тапшырдым,
анадан түп олгөнүм,
өлгөнүмдө көргөнүм,
15   меніңдә кетті дәурөнүм,
көшүп кетті кәруәнүм,
кәруәнүмдү саған тапшырдым.

58.

Тапшырдым балаларым, Касым, саған,
бајансыз баланы бар кудајым берді маған,
көрүскөншө күн қаксы болсүн дағы,
құргөісүн қарактарым есән аман.

59.

Сапарға Касым косын тартты деіді,
патса арз сөзүн айтты деіді,
балаларын шығарып амандасып
патса қылаі, қылаі қайтты деіді.

60.

Балалар қылаі, қылаі кетті, деіді,

арада неші күндөр өттү, деиді,
көңүлүңө үйдөн шығып алған чері
Шынмажын шәрінә четті деиді.

61.

Шынмажын шәрінә келді деиді,
шәрдің ол мәнісін көрдү деиді,
ол шәрдің аштығы сондаі қаман екән,
адам етін адамдар қеид'екән.

62.

Ол шәрдің ішінә кірді, деиді,
шәрдәгі қандарды көрдү, деиді,
адамдар адам етін қеп турған сон
рақымы Һәмраның келді деиді.

63.

Мен құрөмүн бір нерсані үігө алып,
келіпсіз бу шәргә бір кәріп,
кудајым қолүмүзды қыларм'екән,
қаксылык, аі ағалар, енді қылаін!

64.

Біздәрді кудаі тағала сүјөрм'екән,
қылаік көздүң қасың ағарм'екән,
адамын бу шәрдің асраік!
қаксызы бірәунүң қетәрм'екән?

65.

Ақәміз сауда ұшүн қібәрәді,
біздәргә сауда қысын қол берәді,
бугүмүздү ішіп қіп қоған сон
біздәрдә мундаі аш құрт не берәді?

66.

Ішіндә бу шәрдің қаталықта,
олжаға өз қеткән баталықта,
өзү аш қурт біздәрді ажасын,
оңаи қызы алтынға баталықта.

67.

Һәмра айтты: Сөзүңнү мен көрбін!
дылдаға қызы алтын мен берәин!
маған сат астыңдағы, е ағам,
бағасы есәп қылсын мен берәин!

68.

Һәмра бір кәўәрді алып берді,
көрдүдө ағалары есәп қылды,
мун да келгән бағасына есәп қылса
саудадан көңіүндөгү артык болдү.

69.

Екі мың түбнүң азығын бәрін алды,
шәргә қакын келіп кабар салды,
шәрдә маған асрауға бір қан барма? деп,
аштык көрмөс ток болар қерім барды.

70.

Қырк мың кісі шәрдән қолдас болдү,
буларды ертіп Һәмра қолға құрдү,
арада нешә күндөр өткөннөн сон,
Һәмра қол ұстүндө сырқау болдү.

71.

Кәруән ол қердән көштү деиді,
наукасы Һәмраның күштү деиді,

олар ол пердән көшүп келип,
басына бір булактың түстү деиді.

72.

Һәмра дәрәт алғуға суға барды,
булактан ер Һәмра дәрәт алды,
булактан дәрәт алып олтурғанда
колунан бір адам онү устап алды.

73.

Біз періштә болғанда сиз адамзат,
док мында іш аманат көңілдө тат!
Һәмра Іманың айт мының ұшуң
бар еді биздә құрғөн қан аманат.

74.

Моинүмдү солаі болса бураин да!
қанымды кудаіға қырбан қылаин да!
азғана руксат берші Әзрәил!
менің қолдастарымдан сүрбін дә!

75.

Бір ракмат Әзрәил берді деиді,
құтқуруп қарандарға келді деиді,
бәріңдә калк аман бол!
біз болдық о дүнүәлік енді, деиді.

76.

Калк енді таңқалды оған теккә,
кайғырды іш күүжүп Һәмраға,
Һәмра енді өлөмүн дегән сон
пылаиды қырк мың қандар бір аллаға.

77.

Зар еңрәп тамам җандар җылаиды енді,
көл кылып көздүң җасын булаид'енді,
Һәмраны коҗуңуз! биздә ал! деп
кудадан катты тиләк сураиды енді.

78.

Кудаға кырк мың кәсі зарлык кылды,
җандарын бәрән кудаға алып болдү,
көз җасын бендәләрим екәнәм деп
тағыда кудаи тағала җарлык кылды.

79.

Кабарды періштәләр тигізә көр!
бәріндә кырк мың кәсі тиргизә көр!
көз җасын бендәләрим кабы көрдүм,
каитадан алған җанын өзүңө бер!

80.

Җарығын бір періштә айтты, деиді,
Әзрәил өз җанына кайтты, деиді,
тағыда ағаларын җарыкады,
Һәмра дертінә сыпа тапты деиді.

81.

Енді Һәмра сау боп җүрдү деиді,
тиләгін кудаи тағала бердә деиді,
бір неши күн җол җүрүп бу кәрүән дәр
Місіргә җакынак келдә деиді.

82.

Касым патсаға өзү келдә,
куатты патсаға кабарды бердә,
е патса, шүҗүһшигә не берәсін?
бергән аманат енді кайтып келдә.

83.

Е патса, сүгбндөргө көз салыңыз!
адамға биздән соңғы қол салыңыз!
көрүгө бу дүнүдө ұмұт ұзғон,
Һәмра есән келді султаныңыз.

84.

Аітаін арзымды бір мен кара,
қандырды шырағынды ала тағала,
кудаіның берғанінә сен шүкүр кы!
тірі келді өлүмгө кеткән бала.

85.

Көз ашып қылағанда көргөнүңіз,
күшү болғанда сіз айрмаңыз,
патса бір аллаға сен шүкүр кы!
өлүмгө кеткән тірі неңіз.

86.

Царык боп сөнгөн кайтты шырағыңыз,
ашылды көзү біткән булағыңыз,
арманың бу дүнүдө бітті бәрі,
кайтпаиды дүнүдө тіләгіңіз.

87.

Ашылды таза болуп кызым күлүң,
таусұлду сары ділдә көнгөн булұң,
кудайға ұш. уакыт шүкүрлік кы!
өлүмгө тірі келді кеткән улұң.

88.

Патса Касым тілін кабы көрдү,
Касымға азат кылып көп мал берді,
алдынан баласының карсы қип
күрмөттөп шәріна алып келді.

89.

Патса кайысынан енд' айрылды,
куанып җаксы оилаид' енді,
көргөн сон балаларын есан аман,
патса куанып тамаша тоидү енді.

90.

Мен болдүм бир' алаға үлкөн капыр,
сыр болуп иштә җаткан көптөн пыкыр,
мырадым бүтүнгү күн болдү касыл,
тиләин бир алаға енді шүкүр.

91.

Җол җүрдү балаларым җазы кыс,
болармы солаи җаксы кудаи ис,
өмрүм кедаликпан кешип едї,
басыма бүтүн кондү дөүлөт кус.

92.

Патса енді оилады җаксы оидү,
кайынын ишиндаги бәрін җиды,
алланың әмiрiнә шүкүрлүк кып
патса енді кырк күн кылды тоидү.

93.

Тої кылып мырадына җеттї, деидї,
кайысы көңүндөгү кеттї, деидї,
тыңдасаң кулак салып, аї җигиттәр,
онан сон нешә күндөр өттү деидї.

94.

Патса бир күн җатып тус көрдү,
түсүндө бир әламдї кус көрдү,

көзүн ашып карап іш нерсі қок,
онү кайдан табамын? деп күш көрдү.

95.

Түсүндө бір шарбакка келді енді,
ішіндә сеім курүп құрдү енді,
шарбакта капса дегән үі бар экән,
ішіндә бұлбұл кустү көрдү енді.

96.

Ол шарбак алтын күмүс кау'ар экән,
іш қан қок бұлбұл куштан бөтөн,
алтын күмүс капсасында қайнаид'енді,
бұлбұлдың қызықтығы солаі экән.

97.

Алтын капсасында қайнаиды енді,
ішіндә бұлбұл кус саираиды енді,
патса бұлбұл кусүн көргөннөн сон
ашык боп іші күжүп қайнаиды енді.

98.

Патса сол түсүнөн ојанады,
бу түсүм қалаі түс деп оіға алады,
қараса көзүн ашып іш нерсі қок,
онү кайдан табам деп оіға алады.

99.

Патса бу дүнбөдөгү сатты,
қаіғысы патсаның болдү қатты,
іш ылаж онү табұға қыламмады,
патса такка мінбәі қырк күн қатты.

100.

Цылып үәзірләрі келді, деіді,

кайғысын патсаның білді деіді,
қырк күн такка минбәи қатып алдың,
е патса сізгә не болдү деіді.

101.

Қарандар, сөзүмдү тыңдап турўп,
аітамын тўсўмдү саған турўп,
маған бір кайғы тўстў, е қарандар,
патса арзын айтты тыңдап турўп.

102.

Кус көрдүм мен тўсўмдө бұлбұл күжө,
ол куска ашык болдү көңлүм күжө,
ол бұлбұл бағы дегән қердә екән,
от болдүм олағанда күжө күжө.

103.

Касыма қана келді бір топ қыздар,
басында әр қаисының күлдөрў бар,
ојансам уікудан іш нерсә қок,
ол маған ренжі болдү бу кайғылар.

104.

Көңлүмдөн іш кетмәді ұшпў зарым,
кетәді кара болсам намаздарым,
кудајым көңлүмдү қылады зар,
кетпәс енді көргөншө кайғыларым.

105.

Онан сон ол патса қылаіды зар,
аітады қылап турўп: е қарандар,
менің айтқан кайғыма ылаж барма,
қаксы кеңәс мәсікәт сіз қылыңдар.

106.

Цідірді ол патса қаның бәрін,
айтады ағзынан өзү зарын,
көргөн бу тұсұм не екан деп
аштырды мудаларға кытаптарын.

107.

Онұң орнұ көр Какасмында,
айтаиң, е патса, мунұ тыңда!
ол көр Какасмын дегән буда болар,
кудаі біләр екан каі тарапта.

108.

Цеті бұлбұл кус сонда болған,
алтын құмұс кәу'әр макән кылған,
өзү қаксы көргөліу бек аі бат,
таппас адам улұ іздеп барған.

109.

Сол кустұ патса айтады көрсөм екан,
армансыз бу дүнбүдө болсам екан,
алдыма алып келіп отургусса
такым менің оған берсәм екан.

110.

Кан алдында қлған қамағаты көп,
айтпады қалғыз адам барамын деп,
үлкөн улұ патсаның сонда айтады
кол көрүсұп патсаның алдына кеп.

111.

Е ата, кізмәтінді кылалмадық,
іш туруп кізмәтінді болалмадық,

біздіргә руксат бар, е қан ата!
айтқан қолуңуз біз баралық!

112.

Патса онуң сөзүн макул көрдү,
ікі улұна ікі аяқ алтын берді,
шығарады патса ікі улүн,
қол білмәі қуска құрб берді.

113.

Кетіпті сапар шығып екі балаң,
е йкәм, негә айтпадың ону маған?
тұғаннан іш кізмәт қылалмадым,
е йкә, бу қолуңа мендә бараин!

114.

Бу қолуңа мен бараин, е қан йкә!
беріңіз қаксы руксат бізгә бата!
шыннан айтәин бу сөзүмдү!
қалған менің тілімдә доктүр йкә.

115.

Қибәрдім ағаларың сенің ұшұн,
Һәмра қан қалса мында менің ұшұн,
көрбөр көзүм, қуанышым Һәмра қан,
қалады сен кеткәндә муңдү басым.

116.

Қетсә тағы балам ажалыңыз,
бүйбүлден қатты болдү бу зарымыз,
қуаншым көрбөр көзүм сен кеткән сон
көрүнбөр қаі уақытта дідарыңыз.

117.

Не мүскүл-дүр менің тілім'алмасаңыз,

кандар сыктап кал дегәндә калмасаңыз,
мен түсүмдөн көрөрүмүн пәрзәнтим,
бу барған қолуңнан келмәсәңіз.

118.

Коруктум он төрт қасқа қетті коі деп,
коруктум ажал қетіп өлдү коі деп,
сапардан аман есән келгәннән сон
куандым тіләүмдү берді коі деп.

119.

Тағымды кетпә, балам, берәін дә!
дәүрөндү азғана күн сүрөін дә!
каі күнү өлөрүмдү қудай біләр,
қызығынды азғана күн көрөін дә!

120.

Е балам, кетпәссін біздән безіп,
барармын енді каіда көзүм сүзүп,
тірі болсаң келгәісің бір муңдукта,
шыныңман кетпәссін күдөрүзүп.

121.

Қан болмағанда Һәмраға руқсат берді,
айрылып амандасып құрб берді,
алтынды бір есәккә артып алып,
соңынан ағалардың ертті деіді.

122.

Косүлүп енді үшбөү біргә көштү деіді,
ізәді бұлбұл дегән кустү деіді,
ізәп ізәп теліп кешкә таман
басына бір булақтың түстү деіді.

123.

Орнунан ертәминән турдү деиді,
тағы үшбү қол шығып құрдү деиді,
бір таска келә қатса қазған бір кат
онү окуп үшбү көрдү, деиді.

124.

Бу қазған кат айтады: үш қол болар,
кім түссө орта қолға барса келәр,
төмөнгү қолға түскөн барса келмәс,
қоғарғы қол ашты кудаі биләр.

125.

Енді үшбү сол қердә кеңәсәді,
каісы қолға түсөрмүз деп сөбсөдү,
айтады екі ағасы: Е һәмра,
құрбөлүк орта қолға, кел десәді.

126.

Һәмра айтты: Ағалар естіп берді,
бу қолға кудаі тағала көндүрдү,
сідөн шыққанда үшбү едік,
үш қолға бізді мунда кезгәлдірді.

127.

Аитармыз сүгө барсақ үш сөз болуп,
ушамыз үш кулак үш көз болуп,
үш қолмән үшбүмүз сүрбү салсақ,
қолуккаі бәрімізгә шат кез болуп.

128.

О сөзүң ағалары қаксы болдү, деиді,
әр іскә ала салса көндү, деиді,

біз екаўмўз цўрблўк муна цолдан,
барса келмѣс цолға тўс енді деїді.

129.

Мен тўсбін барса келмѣс цолға деїді,
кѣріп цан ажал цетсѣ кайда бїмбї деїді,
мен бїр акыл аїтаїн, цан ағалар!
бу сбзўм сїзгѣ макул болса деїді.

130.

Мен барамын ўшпў сбздў макул кбрўп,
бу цолдан кайта калсак оїнап кўлўп,
сапардан тїрі болўп келѣ калсак,
турғанымыз кайтканьмыс кайдан бїлїп.

131.

Ѓѣмра аїтты: шын болса аїтканьмыз,
мен бїр акыл аїтаїн естѣсѣнїз!
шаншаїк бїр бїр октў осў цергѣ,
алармыз бз оғўмуз бїз кайтсамыз.

132.

Ўшбў аїттылар амандасып,
беїшара арзын аїтты кбп цыласып,
бз оғўмўзды бзўмўз алармыз деп,
Ѓѣмра бїр октў кеттї шаншып.

133.

Ѓѣмра барса келмѣс цолға тўстў,
тўбў цок узун цолға тўсб бердї,
бїр нешѣ кўн цол цўрўп ер Ѓѣмра
такты аїдалада кўмббз кбрдў.

134.

Ол кўмббз карай тўра цўрдў,

ішінә ер Һәһра келіп кірді,
карап турса ішіндә іш нерсә қок
қа алла деп қатады уіғу берді.

135.

Ол кұмбоз Әзрәт Әлі кұмбоз еді,
қатты қа алла деп уіғу берді,
сол қердә ер Һәһра уіқтап қатса
тұсұндө Әзрәт Әлі қетіп келді.

136.

Тұсұндө Әзрәт Әлі қетіп келді,
қігітті уіқтап қатқан көрдү,
артынан султандар тағы келді,
ажап қаіран қалысып турлұ енді.

137.

Аітады султандары: білдіңізбә?
бу беішара қігітті көрдүңғұзмә?
біздән бурун келіп сіз, қан болдүңнүз,
қаксы қып мунұң әлің сурадыңызма?

138.

Әзрәт Әлі аітады: мен білмәімін,
бу қігіттің келгәнін қандаі қердән,
о султандар аітады: Біз біләміз,
бу қігіт кім болғанын есіт бәрін!

139.

Бу Һәһра Кусрау патса улұ, деіді,
артық тур бу қәннан булұ деіді,
Шәһруш Шабәл патсаның қызын екіәп
қосулып Корлукман онұ деіді.

140.

Тағы сурасаң айталық біздән, деді,
цуап ала келді сиздән, деді,
кудажым ол басты косқан екән,
косак салаик некә кыжып көзүвдө деиді.

141.

Каиғысын бу қигиттің кеткізәлік!
цумусүн оспу цердә биткізәлік!
бір бірінә екісі ашык болса,
екәүн мырадына цеткізәлік!

142.

Олаі болса цумусүн біттириңдәр!
көңлүмдөгү каиғысын кеттириңдәр!
екісін бір бірінә биз косалык
успу тўндон калдырмаі келтириңдәр.

143.

Оспунуң бәрісі ауліја еді
бір бірнің айтканын кабыл көрдү,
султандары бір нешәсі бір сағатты
бардыда Корлукты алып келді.

144.

Һәйра Корлукпән бір отурдү,
екәүннің көңлү бек шат болдү,
екәүн бір цергә ақпән отурбузүп
Омар Кытап некә кыды.

145.

Һәйра Корлукпән сынасады,
сөздөрү бір бірінә унасады,

моңуна бір бірі кол салысып
қайдарын бір бірі сурасады.

146.

Һәмра айтады Корлұкка: сабыр кы! деді,
меніңмән азрак сөз байлас! деді,
сені көрүп акылым кетті менің,
сенің турған қерің қайда? деді.

147.

Ақам Шәрүш патса пері, деіді
шәрім Грамбағы қерім, деіді,
Ақам от перінің қызы едім,
сурасаң алыс менің қерім деіді.

148.

Сөздөрү екі ашык маида болар,
бір қайғы көкрөгүмдө баида болар,
шын қеріңді айтсаң Корлау қан,
іздәсам сенің қерің қайда болар.

149.

Корлук айтты: Е қигіт, сөзүм тыңда!
қудайның күдрөтүмән келдің мыңда,
ашык болсаң қетәрсін қерімә,
тез құрсөң осу қердән бес құс қылда.

150.

Қудай, қасымда негә білбөдүм?
қаста бісөм мундай қергә келәлмәдім,
бес құз қыл қол болса сенің қерің
сені енді Корлук қан мен көрмөдүм.

151.

Қайғылы дүңбөдө сен бір муңдук,

перізаттың кызымын мен Шәрүш,
менің қерім әр қердә әзір турар,
бір мағаным бу қердән қырк күндүк.

152.

Ағам Кусрау патса улұ едім,
қаратқан бір тәңірінің кулу едім,
ұмұтұм өлсөм іш өзүмө,
шәрдән Місір дегән кейіп едім.

153.

Цігіт болсаң қолүн сен қетәрсін,
қыналып ашық болсаң сен нетәрсін,
мен кашаин сен умтул кұбан болұп
тұсуң болса ојаныш сен кетәрсін.

154.

Қорлық кетті енді қаізы салып,
Һәйра қалды көңілу оттаі қанып;
Қорлық қашып еді кұбан болұп
тұс екән қігіт кетті ојаныш.

155.

Ер Һәйра сол тұстөн ојанды,
бу тұсұм қалаі тұс деп оіға алады,
ојанса бу қаізыдан қатты іш нерсә қок,
оңу қайдан табармын? деп оіға алады.

156.

Енді Һәйра зарланып қылаіды енді,
көі қылып көзүнұң қасын булады енді,
дертінән Қорлықтың діуана боп
Һәйра бұйбұй болұн зарлаіды енді.

157.

Кудажым бэу салдың кайғы дерткә,
пісiрдiң құрбғұмдұ қанған отқа,
дауасы бу дертiмнiң боларм'екән?
қылаiн кешә күндүз күдрөткө.

158.

Мен түсүмдү күл құздү көрбөрмүн,
алыс қер қыиң қолдү ендi көрбөрмүн;
қарымды iздәсiмдә табалмаймын,
калкыма Корлук атты зар қылаiмын.

159.

Қок едi қаста Әсбiм iш арманым,
қарымды устаi алмай кур кармадым,
құрбiн Әсбiмдө осу қолмән,
құрбдү барса келмәс бу барғаным.

160.

Һәмра барса келмәс қолға түстү,
беiшара ағаш қок қергә түстү,
барғанда ер Һәмра қалғыз құрб,
кайғысы беiшараның болдү күштү.

161.

Һәмра қолға құрдү барса келмәс,
көргөнүн Һәмраның адам бiлмәс,
Һәмра түндө келiп қатқан екән,
ертән бiр торғаi саираиды тез.

162.

Таң ертән бiр торғаi саираид'ендi,
Һәмра есiтiп есi отғаi қаипайд'ендi,
бу беiшара мен сықылды зарлы екән деп,
көңлү мундү болүн қылаиды ендi.

163.

Кудай, қараттың сен қан ішіндә,
өзүм кәріп қалыппын сол ішіндә,
кәріп қудуң ұмұтұман рақматыңнан
қалдым ренжі қаіғымінән сол ішіндә.

164.

Қаіғысыз патса едім еі ішіндә,
құрбғұм қалды қаіғы сыр ішіндә,
табалмамын қарымды қалдым қараң,
қаіғымы болуп құрбғұм сол ішіндә.

165.

Ішімә енді қаіғы тұстұ менің,
өмрұм қаіғымінән кешті менің,
дауасы ренжі қуы табылмаса,
табылмас қанша айтсамда досұм менің.

166.

Цел кубла қатқан шығал болдұ,
көрбөмі ол Корлуктұ зар болдұ,
ылажы қок әлі кетті беішараның,
ол қелдән Корлукқа сәләм берді.

167.

Е шығал муңдүк болғанмын бір кәріп,
қабар бер Корлукқа мынан барып,
қаратқан қудайымның сөз ұшұн
барғаисыз Корлукқа сөзүмдү алып.

168.

Патса өзү бурун султаныңыз,
көрүптү көп бінәт қолдасыңыз,

сарғайып ұзу онұң қағынап,
кәріп болүп келә қатыр бу қолүңүз.

169.

Көрбөргө қылаі қылаі көзүдө қок,
баска аітар Корлукка сөзүдө қок,
мен өлдүм кәріп болүп қағымінән,
Корлук, өзүм тұтүлі сөзүм дә қок.

170.

Мен енді сол қарымән құрбөрүмбө?
қаіран бол осү қолда өбрүмдө!
қағымән көкрөгүмдө дертім кетіп
бір бірігіп Корлукмән құрбөрүмдө?

171.

Қудай, қағы салдың кішші қаста,
бүібүлдөі саірап қалдым кәпкәста,
қудажым, тіләгім сіздән осү,
қарымды көрсөтпөдүң қарым қаста.

172.

Айтсамшы айтқанымды болмаі мекәр,
аузүңнан шыққан сөзүң балмән шекәр,
сіз ұшүн бір патсаға ашық болүп,
табалмаі кула тұндө өлдүм бекәр.

173.

Тіләімін енді алла тағаладан,
күн шықты сағынданып екі қактан,
машрықта шыққан күн көтөрүйдү,
шыққан күн көтөрүімөс мағрыптан.

174.

Һәмра бурунғудаи күлөмөдү,
беишара әли курүп құрөмөдү,
шыккан күн көтөрүмөс маңрыштан,
Һәмра о не екәннн биләлмәдн.

175.

Һәмра көп бнәттн көрдү деидн,
кудаинн салғаннна көндү деидн,
күндөи болүп көрүнгөн о не екән? деп
Һәмра солаи караи бурдү деидн.

176.

Һәмра сол бнәттн тартты деидн,
каиғысы ишндәгн катты деидн,
кудайға ол беишара зарлык кылып
келә қатыш мынажат айтты деидн.

177.

Цермән көктү қаратқан бәрүәдигәр,
бәри ис бир өзүңдө ажан қибәр,
сураимын бир тиләк, е кудаи,
не кысаңда өзүң қарлык бер.

178.

Есимдн бир перизат алды меннң,
басымда көп кайғы салды меннң,
әкә пешә еки аға бир карындас,
шәрим Мисир дегән калды меннң.

179.

Есим қок арманымда ендн бизгә,
бермәсә кудаи күдрөттн көңлүмүзгө,

көрүндү түсүмүзгө бир перізат,
катты кайғы іс түстү басымызға.

180.

Күл цузду менің царым кайда болар?
кайғылы көкрөгүм кашан толар?
кудаі, өзүң бизді сактамысын?
басыма далада Әсөм кустар конар.

181.

Е кудајым, цүрөгүм отүмүз бар,
айтыскан Корлукпан сертiмiз бар,
сол бостанда сарғајып кайғымiнән?
табалмаі Корлуктү болдүм ынкар.

182.

Өлөрмүн беішара боп сол бостанда,
издасам табармынба о тосүмдү?
кудајым, күдрөтүңмән цеткіз мені,
өлөрмүн арманда боп дерт үстүндө.

183.

Царымның аты Корлук, мен Һайра,
издасам табарымба онү енді,
түн күндүз тiлiмiн бир цүзүңдү,
цеткіз бу мырадымды алла тағала.

184.

Бір кудаі баска аитар сөзүмдө цок,
басым кессә бу цолдан кайтарып цок,
атын атап цүрөпн тыш болмаса,
цүрсөмдө Корлук деп көңлүм ток.

185.

Кайтсамда еі цуртүмдү көрөлімiн,

карызын җаа пеша берәлмәин,
не дә болса җүрбін осу җолмән,
бу җолдан бір җакка баралмаин.

186.

Һәмра җол бивәтін көрдү деиді,
кудадың салғанына көндү деиді,
көрүнгөн күндөи болуп не экән деп
Һәмра солаи караи җүрдү деиді.

187.

Җүрб, җүрб неша күн өттү деиді,
каираты Һәмраның кетти деиді,
бир неша күн җол җүрүн ер Һәмра
җеринә бир дем дегән җетти деиді.

188.

Көрүнгөн күндөи болуп шарбак экән,
алтынбан күмүстүң җарығы экән,
җеринә бир дем дегән, негә җетти?
бәридә бир алданың җарлығы экән.

189.

Ол шарбак алтын күмүс кау'ар экән,
көрүнүп күн дегәни бекәр экән,
ол шарбактың җарығы җаксы экән,
күндөи болуп җарығы кетәд'екән.

190.

Ол үинүң узундүбү алыс мың кез,
ол җағынан бу җағына җетпәиди көз,
ишинә киргән адам шығалмаиды,
көрмөсө аитарға болмаиды сөз.

191.

Ол Һәмра шарбакты көрдү енді,
кудайға шүкүр кылып турдү деиді,
көңлүн басып токтап турдү дағы
кайран болуп ішінә кирді деиді.

192.

Кірсе үинүң ішіндә иш адам цок,
казандар кайнаиды ас пісіп.

193.

Ол үидө алтын күмүш қайнаид'енді,
Һәмра іші күжүп кайнаиды енді,
карыны ашып калжырап құргөн байғус,
казаннан ас ішәм деп олайд'енді.

194.

Ол Һәмра колүна шөмүш алды,
ол шөмүш Һәмраның басын қарды,
үидөн күп шығарды, ас цегізмәді,
Һәмра құрөгү ушүп кайран калды.

195.

Ол Һәмра олады, бекәр кылды,
ол үинүң тек емәсін білді енді,
ол үидөн ас ішәлмәді беишара боп
цазған байғус тағы бір үигө кирді.

196.

Көрсө енді казанда күрүш кайнаиды,
Һәмра енді олумгө белін байлаиды,

карыны ашып калжырап құрғон байғус,
казаннан құруш ішәм деп оймад'енді.

197.

Ол Һәмра колұна шөмұш алды,
казаннан құруш җегәлі көңүлі кылды,
колұна шөмұш алып умтулғанда
Һәмраның тағы шөмұш басын җарды.

198.

Һәмра әлі кетіп енді састы,
анда калжырады карыны ашты,
ол шарбакта кыдырып сеіл курұп
көңүлдө каіғылы соқұн басты.

199.

Кезәді сеіл кылып ол шарбакта,
шарбактан кезіп құруш булак тапты,
ол булактан су ішіп сусұндаған,
бір ағаштың түбүнө кіріп җатты.

200.

Бір уакытта бір талаі сеіләк келді,
Һәмра җатып онұ енді көрдү,
әр бірі сілкінді, пері деу болдү,
асты ішіп карамаі анда құрдү.

201.

Артынан тағы бір топ кептәр келді,
онұ тағы сыктап көзү көрдү,
әр бірәу сілкінді, пері болдү,
асты ішіп карамаі анда ұұрау.

202.

Цана келді екі топ тоті кустар,
әр бірдің баеында күлдөр бар,
цегә тўсўп кимдәрін алып коидў,
әр бірі бір сулў болдў кыздар.

203.

Һәмра бір алаға налынды енді,
тўсўндө көргөн кызын таныды енді,
цасырынып сыктап көрўп цатып
көрўнбөстөн ол цатып зарлаиды енді.

204.

Шўкўр ала көрсөттўң көзўмўзгө,
онўң нуру балкыды цўзўмўзгө,
цымаин кешә күндўз, е кудајым!
енді шўкўр кымаин өзўңўзгө!

205.

Цолуктўм цазғы толған ајыма,
келіп тўстўм издәгән мен бајыма,
енді бисөмдө бу цердә арманым цок,
енді шўкўр кымаин кудајыма!

206.

Ашык едїм мен кара көзўңўзгө,
канттан балдан тәттї сөзўңўзгө,
ендї менї сәрмәндә кымағаисыз!
келдїм ендї сарғајып өзўңўзгө.

207.

Бїздї ашык сїздәр адам дерләр,
бїз адамзат болғанда сїз перїләр,

сізді айттып қылап сөзүмүзгө
тамам дер көкмінен сулар еңрәр.

208.

Корлап отқа қакпа құрбғүмдү,
кел енді моінүма сал біләгінді!
өмрүм кедәілікпән көшіп еді,
кудажым бұгүн берді тіләгімді.

209.

Корлук айтты кыздарға: е перізат!
Іс шықты бу дердә бір адамзат;
не дегән адам келәр бу араға?
іздәп карап оңу алып келтіріңдәр!

210.

Кыздар іздәп табалмаі бәрі келді,
таппадык деп патсаға кабар берді,
Самал дегән бір кызды қибәргәндә
сол барып Һәмраны алып келді.

211.

Корлук Һәмраны көрдү деіді,
көрдүдө езу тартып күйдү деіді,
түсүндө кыз тағы көргөн екән,
Һәмраны ол танып білді деіді.

212.

Місіргә кырк каттар барған екән,
іздәп табалмаі барған екән,
Һәмраның дертінән есі шықты,
ішінә ашык өтүп қалған екән.

213.

Корлук оған таң калып турдұ деіді,
Һәмрамән нәсікәт кылды деіді,
Һәмра Корлукпән танысада,
бір бірі калын сурап турдұ деіді.

214.

Шүкүр кудай, Һәмраны қаңа көрдүм,
сол түсүмүз шын екән қаңа бідім,
адамзаттан сіз-бізгә конак,
мен зекәтiң болаиң, кайдан келдiң?

215.

Келәиң сиз үшүн Мисир шәрдән,
мен болдүм сиз үшүн көп сергәлдән,
қанымды сиздiң үшүн кайда кылдым?
келәиң сол бостанға алыс қердән.

216.

Түсүмдө көргөн қигит сиз емәспә?
сенiңмән сөз баиласкан биз емәспә?
ол сөздү калаи айткан Корлук қан
сенiмән мен Әлсөм еп емәспә.

217.

Мен келдiм Мисир шәр елдән деимiн,
кудайым көрбк бердi қелдән деимiн,
қырк күн ассыз сусүз қолда құрүп
бір сенiң ашықтан келдiм деимiн.

218.

Дүнүбнүң төрт буршүн ауармын,
кайғымән зақрандаи сарғајыппын,

кырк күн ассыз, сузүз цолда цұруп
арманда мундук болған кәріпмін.

219.

Каіғы көрдүм сиздің дертіңиздән,
бір тўндө катты атыскан сертіңиздән,
сизді іздеп нешә бардым церіңизгә,
ашыктык кетпәдї ішіміздән.

220.

Сен ашык мен танырмын басыңыздан,
келдїм ендї иш кетпәи касыңыздан,
Корлук цан бір сиздің көркөмүңцүзгө
ашык болған каіғым көп цасымыздан.

221.

Һәмра, кош келдің мында, деімін,
мен бір акым аїтаин саған, деімін,
калағаның берәин ендї саған,
осү кыздың бірәүн берәин таңда деімін.

222.

Сөйлөсүп екаүнүң көңлү канды,
Корлук Һәмраға каіғы салды,
бу кыздардың бірәүн ал дегән сон
Һәмра назын аїтып ашүланды.

223.

Сенің үшүн келдїм ендї, кетәин, ●
Корлук, үгө каїтып мен кетәин!
мырадымда максудүм бір сен едің,
Корлуктан өзгө кызды мен нетәин?

224.

Саған ашык боп цұргөнүң цолда,

кбзўмузгб сені кбрсбттў кудай тағала,
сені издйп кбп ренжі кбрўп едйм,
ендї маған негй айтасын бу сбздў?

225.

Цылаи, цылаи цас акты кбзўмдбн,
бу кбңлўмдб ббтбн цок сен бзўңдбн,
Корлук, кбңлўм бїр бзўңдб,
сен таисаңда мен таимаимын сбзўмдбн.

226.

Мен келдїм сені издйп елимиздйн,
Мїсїр дегйн шйр бар церїмиздйн,
осў цердй айрылып кайтаин ендї,
Корлуктан баска керйк цок бзўңўздбн.

227

Корлук, сенин баска аларым цок,
бїр цердйн ббтбн цакка барарым цок,
мениң кбңлўм, Корлук, бїр бзўңўздб,
блсбмдб бу сбзўмдбн танарым цок.

228.

Тўстб кбргбн Корлук сен емйспй?
саған ашык болған мен емйспй?
бу сбздў негй айттың, Корлук цан?
сениң мен бїргй блсбм еп емйспй?

229.

Нймра наза болўп цылаид'ендї,
тўсўндб кбргбндбрун сураид'ендї.

230.

Кїм едї, царым, тўндб саған келгйн,
устаи алмай тамағыннан цўрб бергйн,

тамам җан җылып келди о җергә,
ким еди нека кылып бата берган?

231.

Көрүп едің сен табыда мундаи түсү?
бизди кылган осундаи кудаи иси,
Корлук кыз биздәргә үәкил болган
ким еди узун боилу кара киси?

232.

Ол султан болган болар деди,
ол бизди нека кылган Омар деди,
онүң бәрин сурасаң, е Корлук!
сизгә коскан биздәрни солар деди.

233.

Өлбөстө косуптү бизди кудаи,
кудаи кылса әр исиң еди оң аи,
бу кыздарға көз кылып аитып едим,
көңүңдү ренжитпә олаи булаи.

234.

Һәмра бизгә бол әзиз меимән,
болуптү енди, Һәмра, дәүрөн саған,
кудаи өлбөстө коскан екан,
belgili җар болуңуз енди маған.

235.

Сеніңмәнән җаксы җүрбін енди!
аитаин аузүмнан бу арзымды!
каи күнү өлбөрүмдү кудаи биләр,
өлбөүмшө көрө көр адарымды!

236.

Сен білә енді менің шәримді,
алтын кумұс җакут кәў'аримді,
Һәмра кош келіңсиз бу араға,
сен білә тамам куа кісиләримді.

237.

Биздә издәп келіңсиз еліңиздән,
Мисир дегән шәр бар җеріңиздән,
Һәмра җан бу дәўрөн бизгә енді,
устап катгы куа көр беліміздән.

238.

Ашык болып келіңсиз бизгә деиді,
бу дәўрөн енді җарым сизгә деиді,
көзүм нуру мырадым Һәмра җан,
бөтөн җакка көзүңдү сүзмө деиді.

239.

Кызыкпаимын бу дәўрөн оспу, деиді,
көңлүңүздөн кайыңыз кетсін, деиді,
көңлүңдү енді ренжі кыла көрмө!
бу өмрүм сиздіңман өтсүн, деиді.

240.

Һәмра җаксы кизмәт көрдү деиді,
дәўрөндә кызыкминән сурдү деиді,
кызык күнүң саин оинады екі ашык,
кудаи тағала тиләгин бердә деиді.

241.

Һәмра Корлукман бек шатланды,
екәү кырк күн оинап көңлү канды,

бір күн үйдө отуруп ер Һәмра
Һәмра айға салды, кайғыланды.

242.

Корлук онуң кайғын биләиді енді,
көздүң қасын төгүп қылады енді,
сен айғаласаң ішімә от тұстү,
Корлук назын айтып қылады енді.

243.

Куанышым, көрбөр көзүм, ай қарымыз!
бізгә айтшы! биләин не зарыңыз?
Һәмра, не үшүн айға салдың?
кабар кылып сыры қок турармыз.

244.

Һәмра, мен танырмын күл құзүңдөн,
бу көңлүмдө бөтөн қок бір өзүңдөн,
не үшүн, Һәмра қан, айға салдың?
дерт алдым құрөгүмбө бу сөзүңдөн.

245.

Менің көңлүм кош еді мунан бурун,
енді менің құрөгүм дерткә толдү,
басыңды айналаин, Һәмра қан!
не үшүн кайғы кылып айғаладың?

246.

Һәмра айтты: дертімиз күштү деіді,
ел құртүм есімә тұстү, деіді,
әкә пешә ел құртүм калды кайран,
кайғымы боп күнүмүз, көштү деіді.

247.

Мен тiлiп кылғаным цок äкiм сөзүн,
бу цергä келiп едiм буйбуй ушун,
äкiм көрдү тусундө бир буйбуй кус,
бар едi цолдас кылған еки кiсiм.

248.

Ол екäу бирдäи ағам едi,
äкiмнiң кiзмäтiнä о да цурдү,
ол екäу бир цолмән кетiп едi,
екäу көрүнөрмө маған ендi?

249.

Ол буйбуй турған цери бағы деидi,
есiмä кайғы тусту тағы, деидi,
церицiз Мисир дегән шär деидi,
äкä, шешä, ағаларым калды деидi.

250.

Онүң атын сурасаң Буйбуй Күжө,
äкiмдi ашык кылған шыбар уја,
äкiм онү тусундө көргөн екән,
олағананда от болдү күжө, күжө.

251.

Онүң тағы кайғысы басымызда,
Корлук цан, зарландым касыцызда,
äкä шешä еl цуртүм көрöмөдүм,
кудајым кайғы салды цасымызда.

252.

Мен елiмдән шыккалы үш аi болдү,
елiм калды цетäлмән алыс болдү,

кетәрдә муңдук Һаким җылап еді,
ендә кісі җүрөгү дерткә толду.

253.

Һаким Кусрау, Һәмра менің атым,
аһаи салсам алаам Өрттөр менің дертім,
осү еді, Корлук җан, менің дертім,
тіләгимдә берәрмә кудајым.

254.

Корлук айтты: тіләгидә берәр кудаі,
көңлүңдү ренҗитпә олаі булаі,
онү маған каіҗы деп аіта көрмө!
саған кын болсада маған оңаі.

255.

Һәмра җан, сіз адам, біз периміз,
алдыҗа келтіргәлі сіз көрүңүз,
онү маған каіҗы кып аіта көрмө!
кудаі сізгә бујурса көрөрсүңүз.

256.

Һәмраның көңлү шат болду деіді,
Корлук бір даус кылды деіді,
аспандан бір деу келіп баіда болду,
онүң атын Аштәр деу айтты деіді.

257.

Аі Аштәр, тілімә наншы! деіді,
бу җигітти касыҗа алшы! деіді,
ондағы бұлбұл кусту алып келсін!
Шәмүн бакка алып баршы! деіді.

258.

Бу барып Шәмүн көрсүн! деіді,

ішіндә сеіл кылып құрсұн! деіді,
бұйбұйдұң қатқан періп буған көрсөт!
Һәмра мунда алып келсін деіді.

259.

Һәмраны Аштәр аркасына алды,
Шәмўн дегән бағына алып барды,
ол Шәмўн алтын кұмұс кәў'ар екән
Һәмра көрдў дағы каіран калды.

260.

Һәмра Шәмўнға келәді енді,
ішіндә сеіл курўп құрбдў енді,
бұйбұйдұң қатқан пері кәпәс екән,
Һәмра ішін ашып көрөдў енді.

261.

Һәмра ол кәпәсті ашып көрдў,
көрдүдө бұйбұй Кўжө айғаи кылды,
бұйбұйдұң айбаттығы солаи екән,
Һәмра көргөн қердән ол қығылды.

262.

Корлуктың Корзапыран апа еді,
Шәрўш Шәбәл патса йкәсі еді,
Корзапыран аспанда құргөн екән,
қулағыны бұйбұйдұң ұнў келді.

263.

Деўләрі Шәмўнғә барып келді,
келдидә бұйбұй кустў кабар берді,
кәпәстің ішін ашып бір адамзат,
букуш болўп қығылып қатты деіді.

264.

Буjurдў Пакратка келтир! деиди,
буjurрўзун осў қолў битир! деиди,
аспанға алып шығып қерғә таштап,
таштап онў мында өлтўр! деиди.

265.

Пакрат бу сөздў кабул көрдў,
бардыда Һәмраны алып қўрдў,
Пакрат апшар қатқан сон
Аштәр мунў көрўп кол айланды.

266.

Пакрат Һәмраны алып кетти,
Һәмра бир аллаға алыс кетти,
мунў негә аспанға ап шықтың? деп
он батпан темір алып кўп қетти.

267.

Аштәр катты ашў кылды деиди,
ашўланып артынап қўрдў деиди,
мунў негә аспанға ап қўрдўң? деп,
он батпан темірмінән урдў деиди.

268.

Екі деў аспанда енді урусады,
Аштәр Һәмраға енді болусады,
Пакратгың колўнан тўшўп кетти,
Һәмра төмөн караи куласады.

269.

Һәмра аспан көктөн кулаид'енди,
көздўң қасын көл кылып қылаид'енди,

осудан җергә тўсўп ǒлǒмўн, деп,
кудайға зар кылып җылаид'енди.

270.

Ҷараткан җерман кǒктў кадыр җаппар,
җалынсақ е кудай кўдрǒтўң бар,
җылаимын тўнў кўндўз бир ǒзўңǒ,
шǒрманда биз кǒрпті кылма енди зар!

271.

Бǒрї җаның ǒкǒсї Адам ǒппǒ,
бїздǒрдǒн паїда болдў осў җандар,
Ыбра'ым Ысмағым Нуғ нǒбї,
мырат берǒр бїздǒргǒ ол паїғамбар.

272.

Бǒрїдǒн куатты едї Шїр Ҷаздан,
тїлǒимїн осў кўндǒ медǒт сїздǒн,
шǒрманда каїғылы боп җергǒ тўсўн
барм'екǒн осў кўндǒ муңдўк бїздǒн?

273.

Дўнўǒдǒ патса болған кан Сўлǒимǒн,
тїлǒктї бўгўнгў кўн мен тїлǒимїн,
бїздǒргǒ медǒт берған кўнўң едї,
шǒрманда бир кǒрпті кылма! деїмїн.

274.

ǒзрǒт ǒлї палуансын мунда анда,
сїздǒн баска палуан җок бўгўн таңда,
мен кǒрп осў сағат ǒлўмǒǒ җеттїм,
ер ǒлї таксыр палуан ǒзўң оңда!

275.

Һәмра келә қатыр көп айналып,
кудаимән пағамбарға нығаз кылып
Корлук иші күйдү, кабар білді,
деуларін қибарді бужүрүк кылып.

276.

Тамам деулар аспанға шықты деиді,
Һәмраны қаксы кылып күттү деиді,
Корлуктың қарлығын ікі айтпаи
қатты қергә түсүрмөи туттү деиді.

277.

Һәмраны түсүрмөи алды, деиді,
Корлуктың пәринә барды, деиді,
Корлуктың ішінә қаиғы түстү,
Һәмра өлүп букуш боп қалды, деиді.

278.

Қалктыр тауп алып келдің, деиді,
маған бір қаиғы түстү білің! деиді,
менің қарым Һәмра қалады өлүп,
дәрісі табыларма мунуң? деиді.

279.

Қан ішіндә қалды өлүп қарым, деиді,
керәк болса өкшөм алып қабың! деиді,
қазінамдың бәрінді ашың! деиді,
мағ мўлкўм бәрінді шашың! деиді.

280.

Бу қарыма іш бөрі болмас деиді,
курумас ікі көздөн қасым деиді.

• 281.

Мен кештім бу дүнүөлүк күндөрүмнөн,
пайда док дүнүөлүк бу малымнан,
кыркмың кулунуң бәрін кудайга айтам,
тілөимін үмүшүм бар бу ңарымнан.

282.

Цылаимын түнү күндүз кудајыма
бу ңарым ңазылмаі кабар кылман,
муңсүз менің немәні көргөн кеүнүм,
кылаин ңар ңолунда ңаным кырбан.

283.

Дүнүөдөн менің баңым караң, оібаі!
каіңымән есім отгаі ңанды, оібаі!
дуспанымдан кегімді алғанымша
шыдамаі ңаным шығып барады, оібаі!

284.

Ашү Корлуктың, катгы келді,
лешкәрін бәріндә алып ңурдү,
Корлук апасынан күштү еді,
бардыда лешкәрін коідаі кырды.

285.

Апасының лешкәрін коідаі кырды,
барып Бүлбүл Күјөнү алып келді,
Корлуктүң апасы Корзапыран
келдидә, Корлукка өкпө кылды.

286.

Корлук негә мундаі кылдың? деіді,
бір адамзат үшүн кылдың, деіді,

маған сен сырыңды айтпаі Корлук,
не ұшўн іешкәрді кырдың? деіді.

287.

Корлук айтты: дертмінән мен құрбмўн,
ішіндәгі отғу кайтп сөндүрөрмўп,
бір адамзат аі апа сен білмәісін,
мунуң кәдірін қаларын білдірәрміш!

288.

Аі Корлук, бір адамға ашык болсаң
қарыңды енді маған көрсөтсең,
перізат адамзатка ашык боларма?
ол адамдың құзўн бір көрсөм!

289.

Онан сон Корзапыран көрдў деіді,
көрдўдө Һәмраға төндў деіді,
Һәмраның көркөмў көргөн қердән
ашык боп кайғыға іші толдў деіді.

290.

Корлуктың тіліңә нанды, деіді,
көрўмдўккө бўлбўл берді, деіді,
көргөн қердән ашык боп Һәмраға
бўлбўлдў көрўмдўккө берді, деіді.

291.

Корзапыран көрдўдә ашык өтгў,
ашык боп Корзапыран есі кетті,
басыңнан айналаін, Корлук қан,
қарыңды бір кўн маған берші! деіді.

292.

Ашык бу үгіттң бізгә Өтөр,
аітыппыз біз кәдірін білмәи бекәр,
бу дәүләтүм бәріндә саған бердәм,
царыңды бір күн бізгә берсәң нетәр.

293.

Бу үгіттң кәдірін білән мен
саған бір есім тусту тилән! мен
царыңды бір күн бершәи, Корлук қан!
цетім болмаса бір оінап күлбін мен.

294.

Келәдәи адамзат сизгә мимән,
көрбәмдүм мен адамды мундәи мен қан,
Корлук қан, царыңды бір күн бершәи!
бір сөйлөсүп көңлүмдү кандыраин!

295.

Корлук айтты: бу істі кудаи сүімбөс,
бу айтқан сөзүңүздү қабул көрмбөс,
е апа бу сөзүңүз катгы обал
анамәнән сіңлігә некә құрмбөс?

296.

Е Корлук, қаман сөз айттың, дедәи,
шерігәттң қолүңнан қайттың деідәи,
бу сөздү қалаи айттың е Корлук,
сен өзүң тамағыңа тарттың дедәи.

297.

Екәунү көлдөнбөгбө бармак болдү,
казы алдына қығылып қалмак болдү,

ертән биз екаў барармыз о казыға,
казының сөзүн екаў алмак болдў.

298.

Корзапыран казыға бармак болдў,
тўн ішіндә акылын алмак болдў,
бара берсәм өзүмө берәр ол деп,
дүнүөлүктү алдына салмак болдў.

299.

Корзапыран өзүнө тартты деиді,
шерігәттиң қолұнан қайтты деиді,
бара беріп Һәмраны алаин деп,
казының алдына кеп айтты, деиді.

300.

Е казым, қулағыңды сал бізгә! деиді,
бір қумусұм тұстү сізгә, деиді,
мен келдім тиләк тиләи, казым, мунда,
көңүңдү кәира көрмө өзгө! деиді.

301.

Көрүндү бір адамзат маған деиді,
құрбәғүмдү от қылды тамам деиді,
Корлукка айта: көр некә бар деп
ертәңгі ертә келәрміз саған деиді.

302.

Мен келдім, бір тиләкті сиздән тиләп
тиләгимді берсәңіз сөзүмдү алып,
ертәңгі күн келәрміз алдыңызға,
сонда, казым, айта көр некә бар деп.

303.

Кырк мың қуддү берәин ат тонүмивән,

тілāk тілāп келіпін бір қолмінән,
ер тоқумұ онұң бāрі алтын,
казым, разы бол сонда маған.

304.

Тілāk тілāп келіпін бір-ак қол,
казымау, напбасаң алсаңшы күл,
Кундуз шāр Шāmұн бāрмінән ал,
казымау, енді осуған разы бол!

305.

Сурасаң менің атым Корзапыран,
мен келдім сізді қалап осуқұздан,
қалағаның бāрін недā болса
енді сōзұң барма айтшы маған.

306.

Берāйн тілāгінді мунда келсāң
мен бір тілāk тілāйн қабул етсāң,
бу бергāнің бāрї ас кōрбмұн,
берāйн енді бетіңнән отуз сүйсōм.

307.

‘Олаї болса қаксы болар бір мен кара!
берāйн енді саған өзұң бāрі,
ак бетімдән кел сүй отуз, казым!
ертāңгі күн қылма кōңүйдү ала!

308.

Казының айтқанына кōндү деїді,
бетінән отуз сүйō берді деїді,
қасырып кōрұнбāї тұн ішіндā
Корлуктың қасына келді деїді.

309.

Корзаныран орунұна келді, деіді,
Корлук екі бетін көрдү, деіді,
Корзаныран беті кара болдү,
бара беріп келгәннн бїлдї, деїдї.

310.

Корзаныран белі тар еді, деіді,
көңлүндө қаман нїжәт алды, деїдї,
Корлуктың көңлүндө іш нерсә қок,
ертәңгі ертә казыға барды деїдї.

311.

Кош келдїң, казы бізгә бу араға,
есті болсаң құрмө іш нараға,
шерігәттїң турус айтпаї қалған айтсаң,
каныңыз дәрі болар бір қараға.

312.

Кытап сөзүн айт! казым молдасын кої,
шерігәттї бек қаксы біләсін кої,
казымау, пара ұшүн қалған айтсаң
қасаң бітсә бір қүн өлөсүн кої.

313.

Ер қїгіт акылынан сассам'екән?
раст айт, казым, некә коссам'екән?
апамән сїңлїнїң арасына
раст айт, казым, некә коссам'екән?

314.

Казымау, тыңда мақшар болар деїдї,

мызан дегән таразы курар деїдї,
цалған айтсаң қазасын сонда, казым,
бу айткан сөзүңізди сурар деїдї.

315.

Цалғаншының дуғасы ушпас, деїдї,
онүң сурак қылғаннан кешпәї, деїдї,
апамінан сіңілің арасына
Корлук қан, іш некәсі тұспос деїдї.

316.

Ашү Корзапыран катты келдї,
не үшүн сен алдадың мені, деїдї,
іші баурү елжірән Корзапыран,
ол казының алдына цетіп келдї.

317.

Маған сен не ұадә айттың, деїдї,
аїтыш не сертіңнан кайттың? деїдї,
кымаін сенің ішің баїғус, казым,
алдаї тұбұн кісіні таптың деїдї.

318.

Күнгө бакпаї кыласыз ісіңізді,
тапсаң алдаї тұбұн кісіңізді,
іманыңды аїта бер ендї, казым!
осү цердән кезәрмін басыңызды.

319.

Ағұл сен меніңмінән болдүң, деїдї,
ақпәліп моїнұма кол салдың, деїдї,
алғанымды берәрсін ендї, казым,
сен мені отуз сүїдүң, деїдї.

320.

Е казым, сені алып бараиңда!
бір талаі саған тура ураиңда!
тамашалар көрбөрсүн еиді, казым,
екі үзүң қап кара кылаиңда!

321.

Корлук айтты: е апа, ашык болма,
ашык о не қаманда, мунда анда,
кунакар болуп біраў өлтүрбөсүн,
не деп қуап берәсін тәңри алдында?

322.

Онұ қалқан аттасын пара беріп,
шаитан қолұнда көңлүң кара кіріп,
тыңда сураса сураушұ кыиң қердә,
не деп қуап берәсін сонда турұп.

323.

Кызың мундаі, е казым, ашык болсүн!
біраўғо ыкласы қок көңлү берсін!
ұстүңүзгө қызысын ұжүңүз! деп
Корзапыран карғаиды, не кылысын?

324.

Корзапыран сөздөн қайтты, деиді,
Корлукка ақыл кылып айтты, деиді,
Корлук һәмрамән куанад'енді,
екәү тағы кырк күн қатты деиді.

325.

Кырк күн екі ашык ойнап күлді,

екәүвүнң тiлiгiн кудai бердi,
бiр нешә күн öткөн сон ер Hәмра
бiр күн қатты дағы «а» урдұ ендi.

326.

Корлук айтты: болдұ не саған? деидi,
сырыңызды айтшы ендi маған! деидi,
е Hәмра қан, кайғы кып «а» урғаның,
от болдұ құрбғұмдө тамам деидi.

327.

Hәмра айтты: Бар кудai ұштұ деидi,
елi құртұм есiмә тұстұ, деидi,
әкә шешәм еl құртұмдұ көрöмәдiм,
шермәндә боп күнұмұз кештi деидi.

328.

Hәмра айтты: iшiмдә дердiмiз бар,
әкә шешәмiнән аитысқан сертiмiз бар,
кайғылы шермәндә боп әкәм калды,
бiзгә ендi көрсөтөрмө онұ қабар?

329.

Әкә шешәмнiң кiзмәт кылып едiм,
кiзмәтiндә шермәндә болұп едiм.
Кудайым қолұмұздұ узак кылды,
ұш аиды ұадә кылып келiп едiм.

330.

Ол айтқан ұадәмiз ұадәмiз кеттi деидi,
әкә шешәнiң карызы öттұ деидi,
Hәмра о сөзүн аитып қылап қылап
елi құртұм есiмә тұстұ деидi.

331.

Корлук айтты: Каибыңды тынгызалы,
Мисир шари ыуртунча ыеткизали,
олаи болса Һамра каибырмаңыз,
ака шешаниң карзын тигизали,

332.

Екай оңата шыбып алып
амандасып ыыласып маукун басып
Корлук Һамраман арзын десті,
амандасып корусун коп ыыласып.

333.

Корлук айтты: Кетасин ыуртунузга,
мени салып кетасиз каибы дердиңизга,
бир алаға тапшырдым, Һамра ыан,
цигит болсаң ыетарсин сертиңизга.

334.

Кетти деп, Корлук ыан, муңду болма,
мен есимдан таштаман анда.
Корлук айтты: Коңлум бузуду кои,
мекабат ристаси фзулду кои.

335.

Мен ыыламаи каитаин, Һамра ыан,
берсаң коз ыасыңа ыаным кырбан,
бир мезгил келармин, кош аман бол,
кокроктө бар болса аманат ыан.

336.

Корлук айтты: Кетсаңиз мен кормөимун,

қамандық қаксышығың мен білмәімін,
бір алаға тапшырдым, Һәмра қан,
қаныңды қаіғылы кылма тез келәлмін.

337.

Ұлқон қаксынын қардан айрылғанша,
шермәндә бу дүнүөдө зар кылғанша,
сабырсыздық кылма, Корлук қан!
аманат қан тірі боп қаірылғанша!

338.

Келәмін деп акым есім аласын сен,
келмәі отқа қаным саласын сен,
бір алаға тапшырдым Һәмра қан,
кеткән сон қаі уакытта келәсін сен?

339.

Сенсіз күнүм көрбөрмүн қаі қердәрдән,
артық қаілар табыларма бу қаілардан,
күдөрүзүп кетәрсін акыр өзүңнү,
сен адамсын, мен пері, Һәмра қан.

340.

Келәрмін қаным кудаі алмаса мен,
қан шығып басым түздө калмасам мен,
қан тосум, аман бол, ренжімә!
келәрмін өзүңүзгө өлмөсөм мен.

341.

Корлук қана бір тал шашын берді,
кыін кышт'ау іс болса тут! деді,
керәк болған қеріңә мен барамын,
ескә алып тутсаң кыін қердә.

342.

Һәмра Корлукмән амандасты,
цары кеткәндә көзүңөң төгүп цасты,
тірі болсам үш аıda келәрмін деп,
Һәмра Корлукмән сөз баласты.

343.

Һәмра цай цай кетті деіді,
арада тҗнҗ күндүз өттҗ деіді,
бір нешә күн цол цұрҗ ер Һәмра
оңҗн шаншқаң церивә цетті деіді.

344.

Екәҗ барса келәр цолға тҗскөн деіді,
ағасы кайтпағанын білді деіді,
булардың кайтпағаның білдідә
бүлбүл кус бір цергә көмдҗ деіді.

345.

Екі ағамнан айрылып не боламын? деп,
олардың кеткән цолмән цұрдҗ деіді.

346.

Тағы Һәмра цол шығып цұрдҗ деіді,
цол үстҗндө көп бинәт көрдҗ деіді,
бір нешә күн цол цұрдҗ ер Һәмра,
бір шәрдің ішнә кирді деіді.

347.

Һәмра ол шәрді аралады,
ағаларын кыдырып табалмады,

ағаларын кыдырып іздеп іздеп
Һәмраның карыны ашып калжырады.

348.

Һәмра көп бінәт көрдү деиді,
акыр кудаі тилаун берді деиді,
карыны ашып калжырап ер Һәмра
аспашының ұжунө келді деиді.

349.

Аспашының ұжунө келіп кірді,
Һәмра тамак бер деп булун берді,
алдына бір табак ас кожа берді,
екі ағасы сол қердә әзір болдү.

350.

Екі ағасы тыскарыдан келді деиді,
Һәмра куаншы кылып күлдү деиді,
ол екаў Һәмраны танымады,
Һәмра онү танып білді деиді.

351.

Екі ағасы көп бінәт көргөн екан,
абдан-ак есі кетіп бігөн екан,
екаў бірдіі болуп аспашыға
қумус кылып қалшымыға құргөн екан.

352.

Екісіня мында келші! деиді,
бір қаксылык кымаін көршү! деиді,
құдбп құргөн екаўнұң қан екасин,
менің асымнан біргіп қеші деиді.

353.

Цегәлі сиздіңиһән еби келмәс,
сиздің ағтар тенәңиз биздәи емәз,
табағыңды қаласак болар бизгә,
касыңа қибәрсаңдә баралмаймыз.

354.

Енді Һәмра көз қасын алды,
ағаларын көрдү қаиран қалды,
Һәмра ағасына шыда алмай
болмажык, мунда кел деп қасына алды.

355.

Мундүк болған қалжырап екі аға,
сиз енді таныдыңма? мен Һәмра,
сизді іздеп көп ренжі көрүп едм,
бүгүн көзгө көрсөтгү аяла тағала.

356.

Ағасы білдідә, қылаиды енді,
көздүң қасын көл қылыш қылаид'енді,
көрмөгөн көп әй көп қыл болдү,
калыңыз не болдү деп сураид'енді.

357.

Цол құрдүм қағзымһән қаз күс,
булаи қаксы боларма кудаи ис?
кетә кел енді, ағалар, құртүмүзға
алыш келдм іздегән бүлбүл күс.

358.

Биз екаүмүз қалғанда болышыз зар,

Һәмра, сізгә аитар муңумүз бар,
екәумүздүң баисымыз баилаулү еді,
аспашының биздәрдә карзы бар.

359.

Һәмра айтты: биздәргә көп җы болдү,
әкә пешә биздә көрмөгөн каіҗы болдү,
әкә пешә биз кәріп сағынҗанда
ендігешә җүргөн дерткә толдү.

360.

Аҗалар, енді үігө кетәлік биз!
әкә айткан сертінә җетәлік биз!
аҗалар, моінүңүзда карзыңыз болса
карыз кылмаі әкраткә өтөлүк биз.

361.

Кудә енді кылар кем сен болмасаң,
Һәмра җан, бінәт көрдүм сен болмасаң,
биздән енді каіран җок, Һәмра җан,
карызды өтөлмөімүз сен болмасаң.

362.

Айткан сөзүн аҗаларын алды енді,
булардың карзын өтөдү енді,
ат ер токум енді сатып алып берді,
булар җолүна җүрө берді енді.

363.

Бу үшөү куанып күлдү деіді,
үш беішара җолүна кетгі енді,
бір нешә күн җол җүрүп үшөү,
өзүн шаншкан җерінә келді деіді.

364.

Оғұн шаншқан қеріңә келді деіді,
уш оғұ шаншылғанын көрдү деіді,
оғұман бұйбұй кусту алып турұп
ол ушбұ қолуна құрдү деіді.

365.

Кудажым қаман қанды неғә алмаиды,
қаман қан қаксымақты біләлмәиді,
ағасына дуспан дегән сол емәс,
екәү Һәмраны көрбмбидү.

366.

Екәү Һәмраға кастық кылды,
бу Һәмра биздәрдән істі бблдү,
бір кудук қасына қонған екән,
Һәмраны бітүрбмүз кеңәс кылды.

367.

Бу Һәмра әкәмә өзү сбибөр,
бұйбұлдү мен екпәлдім, мынағы дер,
екі ағамды азаптан мен кутқардым,
екәү қалшылыққа құргөн дер.

368.

Бу айтқан сөз биздәргә ұлкбн намыс,
әкәм биздәрдән іс сураі алмас,
кудук қасында кеңәс кылды
Һәмраны бітүрмбсбк енді болмас.

369.

Әкәміз муну сүјбөр бизді қожұп,
кетәлік осу қердә муну қожұп,

бір ағасы айтады өлтүрмбік,
екі көзүн алаік бірдіі ојұп.

370.

Екаў қамандыққа бастаід'енді,
бір бірі айтқан сөзүн костаід'енді,
Һәмраны екі ағасы тутұп алып
көзүн ојұп тірідіі тастаіды енді.

371.

Екаў көзүн ојұп алды, деіді,
кудукқа тірі аппарып салды, деіді,
қаксылықтан қамандық көрдү дабы,
кудукта қылаі қылаі қалды деіді.

372.

Һәмра ол сынрауда қалғыз қалды,
бұлбұл күс екі көзүн алды деіді,
буғанға бір қала боларма? деп
қанатының астына салды деіді.

373.

Қағасы Һәмраның қатты деіді,
зорлуқтұ ағасынан тапты деіді,
беішара ылажы қок қәріп болұп
сәләмді еі құртұна айтты деіді.

374.

Ағалар, шыныңмінән кетәсізбә?
көзүмдү ојұп мыратқа қетәсізбә?
не өлтүрмбі бір елға не тігізбәі?
тірі тастап шермәндә кетәсізбә?

375.

Дүңбүдө мундү болған мын бір кәріп,
зарландым бу кудукта қалғыз болүп,
е бүйбүй, кудајымның шындык үшүн
бара көр әкә шешәмә сәләм алып!

376.

Е ағалар, біз кәріп қатармызба?
бу қалғанда қаиғыға қетәрмізбә?
е бүйбүй, бір кудаіның шындык үшүн
сәләм айт шешәмінән әкәмізгә!

377.

Шүкүр алла, Һәмра улғң қалды деңіз,
ағасы көзүн ојүп алды деңіз,
іш қазығы қок еді ағасына,
көзүн ојүп кудукка салды деңіз!

378.

Һәмраның қалды қараңғы күнү деңіз,
осү күндө кетіптір булү деңіз,
кудукка көзүн ојүп тірі салды,
осү күндө білген қок тірі деңіз!

379.

Қаман іскә тұсұптуғ басы деңіз,
қалбрап көргө тұстү шашы деңіз,
кудаі болүсса осү күндө,
көз қаныман қаиғы тур осү деңіз!

380.

Дауронү Һәмраның солдү деңіз!

кайы дерткә құрбғу толдү деңіз!
қылаи қылаи кудукка калды қалғыз,
кудайын бір құдрәт болдү деңіз!

381.

Патса уікудан ојан деңіз!
бу кылык бір алаға ајан деңіз!
Һәмра бір кудукта қалғыз калды,
қолдасы қыланмінән шајан деңіз!

382.

Касында тамак берәр кісидә қок,
мунда сізгә қетәр күшүдә қок,
аі бұлбұл, екі көзү кетті деңіз!
бурунғу сізгә қарап тұсүдә қок.

383.

Акыи Һәмраның кетті, деңіз!
басына қаксылығы қетті, деңіз!
Һәмраның бінәтін іткә берсәң
көргөн күнү қайғымән өттү деңіз!

384.

Муңдүк әкәмнің ішіндә қайғысы бар,
қайғымән тұнұ күндүз қылаиды зар,
көптөн көп дуғајы; сәләм әкәкәмә
бергәісін бу іштән қаксы қабар!

385

Муңдүк әкәмнің ішіндә көп дерті,
маған айтқан әкәмнің қатты серті,
өз ағамнан қамандық көрбімбдүм,
бәрі бір алланың құдрәтү.

386.

Көзүм цок енді дәурөн сүрөмөдүм,
Ака пешаның карызын берәймәдәм,
көптөн көп дуғажы сәләм Акакаға!
муңдүк болған Акамді көрөмөдүм.

387.

Мәрбән муңдүк болған менің Акам,
бізгә енді көрсөтөрмө ала тағалам,
Ака пешәм енді мені көрөмөс еді,
муңдүк болған оларға дуғажы сәләм.

388.

Сактаған тоғус аи он күн мені ішкә,
емізгән бізді турүп ергән кешкә,
көптөн көп дуғажы сәләм пешәкәгә!
көрөмөдүм пешәмді муңдүк істә.

389.

Көз ашып бізді бергән цылағанда,
шынымән кудаи бергән сурағанда,
кудаи мені сурап алып еді,
көи кылып көздүң цасын булағанда.

390.

Цүрөктөн Нәмираңыз кетпәс бутағыңыз,
шағына цетпәи өштү шырағымыз,
дуғажы сәләм деисәң Ака пешәмә!
көзү цок калды деңиз карағыңыз!

391.

Кеттәи оibaи осү цолда царым цасым,
кор болдү аи далада кәрпш басым,

мен есіңә тўскөндө колўн тутар,
карағым Кўл Цамалды карындасым.

392.

Бірдаі боп меніңиңан бірдаі өскөн,
тартысып шешә сўтўн бирғә еміскән,
мен есіңә тўскөндө Кўл Цамалға
қылаі қылаі қаиғыман кўнў кешкән.

393.

Аш калдым кудукта тамағым қок,
енді менің иш кімғә керәгim қок,
тіләгim бір алладан менің Иман,
онан баска иш нерсә тіләгim қок.

394.

Екі ағасы қонўнө салды деиді,
Һәмра қылаі қылаі калды деиді,
бара бара муна бір нешә кўн
Місір шәр қурғўна барды деиді.

395.

Бўлбўлдў акасіңә берді деиді,
екі улўнўң кизмәтiн көрдў деиді,
сиздәрдің соңўнан кетiп едi,
Һәмраны көрдўңғўзбө? деп сөйлөидў.

396.

Екі улў айтады: көргөмўз қок,
осўнўң қаида екәнiн билгәмiz қок,
биз екәўмўз шыкканьнан бөлөк едик,
онўмiнән бирғә қўргөмўз қок.

397.

Тағы енді патсаға қаіғы тұстұ,
қаіғысы патсаның болдұ күштұ,
Ғәмраның келмәғаннан дертті болұп
екпәлші іздәған бұібұл куестұ.

398.

Ішіндә Ғәмраның қаіғысы бар,
көрөймаі Ғәмраны болдұм ынкар,
бір нешә күн өткөн сон ол патса,
кешә күндүз қаіғымән қылаиды зар.

399.

Патса қаіғымәнән қылаиды енді,
көзүнұң қасын көл кылып булаиды енді,
Ғәмра қан сизді іздәп кетіп еді,
көрдүңбө деп бұібүлдөн сураиды енді.

400.

Патса, ол баладан күдбрүңдү ұз!
аітап, қаксы кылып естің сөз!
патса, еі қуртүңдү қішы шаншан
сонда сиздің алдыңызда аіталык біз.

401.

Патса еі қуртүна кабар берді,
еі қуртү қылып қетіп келді,
калктар қылып турған сон
бұібүлдөн сол арада сураиды енді.

402.

Бұібүл: Е патса, сөзүм тыңда!

кудаиның кўдрөтүмән келдīm мунда,
акылы есиң айрымдың карағыңдан,
Һәмра улўң саған цок калды цолда.

403.

Бу сөзүм цаксы тыңда, патсам!
еркин цетпәи таусўлдў толған аяң,
Һәмра улўң сизгә цок, е патсам,
цаксы кылы айтаин онўң цайын.

404.

Туғурдан ушўп кеткән суңкарыңыз,
баилаўнан фўзўп кашты тулпарыңыз,
патса, кўдрөүңдў көңлўң сўт!
аипты цурт айтса султаныңыз.

405.

Ашылған көзў битп булағыңыз,
таусўлдў цанып турған шарағыңыз,
мені мунда келтиргән Шәмўн бағынан
кайрымән онда калды карағыңыз.

406.

Курўлдў, патсам, кызы кўлўң,
таусўлдў сары дидә, ўлкөн булўң,
ағаларын куткарған азабынан,
дерттi бон онда калды Һәмра цан.

407.

Адастың, е патсам, акылыңнан,
айрымдың цурт ајасы асылыңнан,
айман кўнгө айламгә бирдәи болған
айрымдың тәңрi бергән алтыныңнан.

408.

Калды қолда тузда қок, тамағы қок,
ағасы көзүн ойдү керәгі қок,
көзүн ојұп кудукка тастап кетті,
бір имандан баска нерсә тiләгі қок.

409.

Кудукта Һәмра улұң калды деіді,
ағасы көзүн ојұп алды деіді,
Һәмраның бiнәтiн iткә берсiн!
көзүн ојұп кудукка салды деіді.

410.

Е патса, бу сөзүм тәңригә ажан,
тәңригә ажан сөзүмдү елгә қажам,
Һәмра улұң тiридәi қалғыз калды,
осү күн қолдасы қыман шајан.

411.

Һәмраның каираты кетті деіді,
басына қаксылығы қетті деіді,
о патсаның бiнәтiн iткә берсiн!
көргөн күнү каіғымән өттү, деіді.

412.

Цүрөктөн Һәмраңыз кетпәс бутағыңыз,
шағына қетпәi оштү шырағыңыз,
Һәмра улұң сизгә қок, е патса,
көзү қок калды қалғыз карағыңыз.

413.

Е патса, бiздi ендi урған кудәi,
улұң калды ендi Ыбрајымдәi,

Цакуптұң улұ Цусуптаі калды қалғыз,
бір кудуктұң ішіндә қылаі қылаі.

414.

Қылаі, қылаі коімас ол көздұң қасы,
қор болдұ беішараның кәріп басы,
тым болмаса татарға тамағы қок,
зәрімінән зәркұм дыр ішкән асы.

415.

Көңіў патсаның қаман болдұ,
құрөғұ қаіғымінән дерткә толдұ,
бурун маған неғә айтпадың деп
ол патса бұібұігө өкпө қылды.

416.

Патса һәмраны сураіды енді,
көздұн қасын көі қылып булаід'енді,
Һәмраның дертінә діұәнә боп
патса азан аітып қылаіды енді.

417. Патса азан айтканы.

Қаіғымән турұп қылаімын,
көзұмнұң қасын булаімын,
тіләрімді берәрма?
бір алладан сураін!
балада көрмөі құрмөсөм,
перзәнт ұшұн өлмөсөм,
қылағанда, бір кудәі,
қарағымды бермәсәң,
он төрт қыл бердің өмрұнұ,
қаіғыға салдың көңіўмдұ,

5

10

он қасқа балам ұеткән сон
баламдан күдөрүздүрдүң,
көзүмдү ұуртка сүздүрдүң,
он төрткө келсә өлөр деп
өзүн қол сапар құргүздүм, 15
сапардан аман келсән сон,
тіләүмдү кудай бергән сон
шүкүрдү кылдым кудайға;
көзүмнүң қасын ігән сон
кайғымнан тағы айрылдым, 20
қаксыда талап оіладым,
куаныс кылдым кудайға,
қырк құя кызык той кылдым,
тағыда салдың бір іскә,
көрсөтгүң сен тұс бізгә, 25
есімдә уікуда кез кылып
ашықта кылдың бір куска,
тағыда онү кездірдің,
перзәнтимнән айдың,
Һәмра қанды көрмөдүм, 30
күдөрүмдү ұздүрдүң,
онү кайдан көрөрмүн?
кабарын кайдан біләрмін?
Һәмраның дергінә
діуәнн боп өлөрмүн, 35
қојандаі кезіп қараін!
кайғысын қайтп шыдап?
көзүм нурү қарағым
іздәсәм қайтп табаін?
айналаін, бір кудай, 40
бір өзүңө қылаін!
қашыққанда қоімасын тулпарым,
ұурт ајасы султаным
іздәсәм кайдан табармын?

45 ушўп бир кеткән суңқарым,
атым Кусрау мен кәріп,
кайғыда калдым сарғајып,
тіјәрмінбә карағым?
іздәсәм қанды қыдырып
50 көрдүм енді өзүңдү,
Һәмра сені көрмөдүм,
еркін тојар үзүңдү.

418. Шешәсінің қыры.

Һәмра улўм кайдады?
ішімдә отгаі кайнады,
құрбғүм бәрі кан болдү,
басыма атпас таң болдү,
5 Һәмра улўм кеткән сон
ішімдә толған сыр болдү,
көзүмдөн аккан кара қасы
етәгім тола көі болдү,
Һәмра улўм келмәді.
10 Һәмрамнан айрылдым,
дерткә тұсўп кайғырдым,
айналаин, бір кудаі!
бу дүнўөдө зар қылдың,
кең дүнўөвү тар қылдың.
15 Һәмра ескә тұскөндө
күјүптү, отка қыбылдым,
таубамнан недән қабылдым,
айналаин, бір кудаі!
бір көрсөтшү көзүмө!
20 Карағымды сағындым,
курудү аккан булағым,
өштү қаңған шырағым,
енді көңлүм толарма?

суңкарым колға коварма?
енді тўған патса 25
бу Һәмрадаі боларма?
мағанда атартаң болмас,
қаксылықта қан болмас,
асы тўған патса
Һәмрадаі қан болмас. 30

3. Сәипұл Мәлік.

1.

Аўöldө қат аітамын тәңрім атын,
сурасаң өзү берәр онан датын,
бу кытапты бастаі салдым,
аіп кылып оқума қазған катын!

2.

Колуна каламиән қағаз алдым,
дунўөнўң бпасына каіран калдым,
кәріптәр ұурт ішіндә тыңдасын деп,
кысасын Сәипұл Мәлік катка салдым.

3.

Кісідән билған сөзүм сурамадым,
қаза бердім кісігә карамадым,
калған сөзүн қазарсыз улуңўзбән,
каіта тўзөп қазарға қарамадым.

4.

Сөіöldү кимдә болса қалған сөзүн,
әр қердә көңлүнө алған сөзүн,

асығып бу кытапты мен қазғанмын,
қаңылсам тұзді көршү қалған сөзүн.

5.

Кәі пердә құрсөм дағы қалғыз басым,
ағады оілаі берсәм көздөн қасым,
Сұлбимән патсаның заманында
бір патса өттү Місірді аты Қасым.

6.

Төрт ұз шәр Қасымға қараітүзүн,
төрт ұз патса әділ деп слайтүзүн,
ұз қетпіс қасы онұң перзәнті қок,
аладан персәнт бер деп сураітүзүн.

7.

Бір күнү Қасым патса оі оілаіды,
өзүнөн басқа құртүн іш қоімаіды;
ажал қетіп бір күн өлө қалсам
орнұмдү ұстап сөзұмдү кім сөілідү?

8.

Қырк күнү ұідөн шықпаі налыс қыды,
бір аладан басқаны алыс білді,
қырк күн ұідөн Қасым шықпаған сон
біларі ұазірларі іздеп келді.

9.

Оібаі білар, қалғыздыкка тәңрім салды,
қасым қетіп дүнүөдөн көңлұм қалды,
ажал қетіп бір күнү өлө қалсам
орнұмдү ұстап кім алар осұ малды?

10.

А́кәсі ө́лсө орнұнда улұ калар,
орнұн устап дуға кып көргө салар,
дүнүөдөн қалғыз құрұп қалғыз өттүм,
кім бар артымызда дуға кылар?

11.

А́кәсі ө́лсө артында улұ калар,
акылды болса а́кәнің орнұн алар,
ажал қетіп бір күнұ ө́лө калсам
біздән қалғыздардың несі калар.

12.

Перзәнт ұшұн қанымды кынап құрмұн,
төрт құз шәр елін білап құрмұн;
өзұм ө́лсөм артымда кім калады?
мунұң ұшұн кудаға қылап құрмұн.

13.

Не оі кылдым ұжұмнөн шыкпаин деп?
дүнүөнұң бузұк сөзұн айтпаин деп?
ала перзәнт бермәсін білғаннан сон
қанмінән иман кылып қоктаин деп.

14. Біләрдің қубабы.

Біләрі кол кұсурұп қуап берді,
ағызып маңдажынан берді терді,
қырк күн әділдікті кыламаған сон
макул кетіп шәргә тентәк толдұ.

15.

Таксырау бурунғұдаі такка отуршұ!

шәрді шәрді үп сеп мал алдыршы!
алла перзәнт не берәмә, не бәрмәймә,
шакырып балғырға бал салдыршы!

16.

Беріңіз, таксыр кан, бір тиләкті бізгә!
көрөлүк бал аштырып әр бір іскә!
балғыр балмһнән бір сөз аитар,
тәңрһмһз берәрм'екән перзәнт сизгә?

17.

Касым кан җәзһр сөзүн кабыл көрдү,
бһләрі патсасын алып үрүдү,
шәрдә балғыларға кабар берһп
бәрі бһрдәһ җылып үгө кһрдһ.

18.

Балғырлар кытап окуп бал ашады,
бәрһнһң айткан сөзү бһр болады,
җамын дегән султаның кызы болса
онү бһз айттыралык деп оһ кылады.

19.

Касым патса җурттарын җһды деһдһ,
алтын кумүс җуртүна кһдһ деһдһ,
җамының патсасына елпһ салды,
җһбәрдһ патсасына ендһ! деһдһ.

20. Елшһдән патса кат җазғанһ.

Елпһмһнән бһз сизгә кат җһбәрдһк,
бар екән бһр кызың җаксы көрдүк,

күжөүлүккө бизнi чаксы көрсөң
алтын күмүс мал мүлкүн саған бердик.

21.

Кизматкәрдән қолуңда кул болаин!
кабыл көрсөң мен саған ул болаин!
қалғыздыктан дүңбөдө муңум бар,
сурасаң қаншы малың мол берәин!

22.

Қибәрди қан қағасын қатқа салып,
біләрі елші кетті қолдас болуп,
бір екі аида Қамынға қакын қетіп
қибәрди патсасына қағаз қазып.

23.

Місiрдән елшіміз деп қабар салды,
буларды көргөн адам таң қалды,
Місiрдән елшімін деп есітқан сон
Қамының қаны муну көңлүңдө алды.

24.

Елшіләр руксат алып кірді деіді,
алдында қол күсурүп турдү деіді,
қасында патсаның құрт қылып
елші турүп орун берді деіді.

25.

Елшіләр турүп үйгө кірді деіді,
екпәлған қатын қанға берді деіді,
келған қаттың қолуна күрмөт қылып
аштыда оқуп қатын көрдү деіді.

26.

Окүдүда ол катты ңергә коидү,
ңуртүна акылдасып малды соидү,
алтын күмүс ңарлыға каир кылып
көп мал сојүп кылдыда ңуртүна тоидү.

27.

Їума күнү тоидү кылды, деиді,
әр шәрән ңурт тоиға келді, деиді,
үкөн кісі, баі, пақыр көп ңылып
осу тоида бәри тоидү деиді.

28. Патса кызын узатканы.

Узатты патса кызын тојүн кылып,
үкөн кісі бу тоида оінап күіп,
ңуз нарға артып кулман күң, алтын, күмүс
канша ңасау екәнін болмас біліп.

29.

Көп кәрүән болуп булар кайтты деиді,
бір кісі канға кабар айтты деиді,
шүјүншүгә келгәнман шапканша
елшіләрің кызды алып кайтты деиді.

30.

Касым кан атка мініп карсы ңурдү,
кәрүәннің келәр ңолүн түсүп турдү,
елшіләр барған ісін бітіргән сөн
сүинүп ол патса кызды көрдү.

31.

Кызды көрүп патса көңү сүидү,

көрөмүн деп ел құрт атқа мінді,
патсасына бу кыз келгәннән сон
тоі кылып некә кысып енді деіді.

32.

Кызды көрүп патса көңлү сүйдү,
некә кылып тоі тоілап малды сойдү,
агтын күмүс қарлыға қаір кылып
көп мал сожұп құртғана кылды тойдү.

33.

Оінан күлүп кан каным кыс қаз өттү,
бурунғу қаның қағысы оідан кетті,
қанымдың атын сурасаң Қаміда еді,
алма дағдыр кылдыда бала бітті.

34.

Аі күнү біттідә бір ул тапты,
әр қактан шұжұнші деп кісі шапты,
қарлыға ат мінгізіп, тон кігізіп
батаны қаксылардың бәрі қыпты.

35.

Касым патса әр малдан сойдү деіді,
үлкөн кісі баі пақыр тойдү деіді,
үі ішіндә қлған қаксылары
Сеіпүі Мәлік уадүң атын койдү деіді.

36.

Бар еді бір ұазірі Камыт атты,
құрұптү кан алдында онүң даты,
катыны онүң бір ул тапқан екән,
шұжұнші деп әр қергә кетті каты.

37.

Камытты Касым патса касына алды,
өзүнүн оң қанынан орун салды,
улума сенің улұң қолдас болсұп,
екәу ұшұн тоі кылып сойдұ малды.

38.

Екәу бір күн тұған курдас болар,
алла аман сақтаса сырдас болар,
шешәсі бір бірінә сұт еміссін!
құргөндө олаі булаі қолдас болар.

39.

Касым кан ұазірімән малды сойдұ,
қлып баі қарыны бәрі тойдұ,
ұі ішіндә отурған ақ сақалдар,
Камыттың улұнұң атын Сеіт койдұ.

40.

Сеітмән Сеіпұл Мәлік біргә турдұ,
бірінән бірі айрылмаі өмрүн сұрдұ,
екәу ұш қасына қетіп еді,
оқұтұға буларды макул көрдұ.

41.

Екәу бір дәі берді молдасына,
сінді оқұрмұз деп ағласына,
бет алты қы молдасына оқұп құрұп,
тең келді устап болған молдасына.

42.

Оқудан булар енді үнөр тапты,

Әр қаксыларға карсы шапты,
қолдасыз бір бірінан ас ішпәйді,
батаны қаксылардың бәрі кыпты.

43.

Әр елдан үнөрүдөн үнөр алды,
лашын, суңқар, каршыға, бұркұт салды,
кығаны күнбөн күнгө оін, күікү,
берәді кәір кылып құртқа малды.

44.

Құрбдұ үідөн үігө маідан ішіп,
кус салып аң аулаіды дарја кешіп,
кығаны қаксыларның көп тамаша,
әр күндө бір үнөрдүң үігү бышып.

45. Касым кан қалғызына үі кылдырғань.

Касым патса улұна үі кылдырды,
каі үнөрдөн улұна бу білдірді,
улұ ұшұн алтын күмүс көп беріпті,
тоі кылып қаксыларға ат міндірді.

46.

Алтынміван күмүстан үі кылды,
шәріна усталардан бәрі келді,
дүнүбөнүң кымбаттың бәрі сонда,
бір үігө кан шығарған сансыз малды.

47.

Кірпішін күмүс кылды алтын қағып,
әр қергә кәуқар тастан шегә қағып,

дунубунуң кымбат нерсе бәри сонда,
түспөйдү көргөн адам оған бағып.

48.

Не түрлү саук десаң ішіндә бар,
әр түрлү җаксы ағаш тысында бар,
бұлбул сандығаш саирап турдү,
не түрлү сүрөт десаң үзүндө бар.

49.

Тої кылып Сәипүл Мәлік үгө кирди,
қан тосү Сеит онуң біргә кирди,
күн өткөнүн білмәди, аї өткөнүн,
оїнап күлүп бір аз күн өмүр сүрдү.

50. Касым кан тон үзүк бергәни.

Он екі Сәипүл Мәлік җаска җеттї,
бурунғу кан кайғысы оїдан кеттї,
Касым патса улунуң үзүн көрүп,
бурунғу җылағаны оїдан кеттї.

51.

Бір күнү улуну шакырды көрдін деп,
бір үзүк, бір тон оған берәин деп,
канша җүн өмрүм барын тәңри биләр,
җалғызым куаншыман үрөин деп.

52.

Шакырды кан баласын көңлү сүжүп,
тої кылып җалғызы үшүн җуртүн җип,
тапсырды баласына екі бұжум,
үзүктү колуңа сал тондү кїп.

53.

Ҙалғызым тосў мунда келсін! деиді,
екәўнўң көңлў бiрдәi тынсын! деиді,
паиғамбардан калған бир канатты ат
ташпырдым Сеит онў мiнсiн деиді.

54.

Ат тонўн булар алыш ўигө кайтты,
бергәнiн әкәсiнiң цуртка айтты,
өлдө айтпай бекәр сөзүндү айт!
өлдөмiнән әкә шешәсiн кiм байытты?

55. Саипўл Мәлик тон цузўктў көргөнў.

Цурдудө ўидөн ўигө оiн кылды,
оiнап кўлўп цургөнўн кызык көрдү;
әкәм бергән бу кiм кандаi екән?
көргөлү тонын ўигө алыш келдi.

56.

Әкәсi бергән тондў ўигө алды,
әкәсi цургөн цердә уруктап калды,
тас ўигө келдi цалбыз цолдасы цок,
көргөлү бергән тондў цайып салды.

57.

Саипўл Мәлик со тондў ашкан екән,
бир сўрөт тон iшiндә цазған екән,
со сўрөттү көрўп асык болўп,
не кыларын бiлмәiмiн деп саскан екән.

58.

Кызым кўлдөi ак цуздү белi ўзўлўп,

караиды Сайып Мәлік көзүн сүзүп,
бу сүрөттү көргөн сон асык болдү,
екі көзүндөн қасы акты бет бузулүп.

59. Сүрөттү қат қылағаны.

Боларма мундаі көркөм тұған адам?
табарма бу сүрөттү көргөн адам?
малман қанды бірдіі қырбан қылып
қетәрімә дүнүө кезіп соған адам?

60.

Сүрөттүң көркүн айтсам қалға келмәс,
издәмәі көргөн адам тірі қалмас,
бірәудөн сондаі бір қыз тұған екән,
сурасам іш кім онуң қонун білмәс.

61.

Таң атқанша қылады үіку көрмөі,
ујуктап қалды қан осү біргә құрмөі,
алдына алып сүрөттү қушактаіды,
қолүнда өлсөм енді бмұр сүрмөі.

62. Қылағанын естіп Сеіт келгәні.

Қылағанын естіп тосү келді,
үікусунан ојаныш тұрө-гәлдi,
екі көзүндөн қасы ағып тосү қатыр,
өзү ылажы таппаі сасып қалды.

63.

Не болдү бір сағатта тосүм саған?

не каіғы тыр? не болдү? айтшы маған!
не іс болсада қолұнда мен өлбін,
қалған тос мен емәспін, айтшы маған!

64.

Цылап тосү сураіды, сыр айтпаіды,
бајағы акыға іш кәйтпаіды,
тосү ұшұн құз алаанып құз толғаныш,
аузұн ашып сырын бір айтпаіды.

65. $\bar{A}$ кәсіна келгәні.

Цан тосү $\bar{A}$ кәсіна кабар кылды,
 $\bar{A}$ кәсіман шешәсі цылап келді,
патса құртғунан тебіпман дәргір қп
Сәипұл Мәлік қасына бәрі келді.

66.

$\bar{A}$ кәмінан шешәсі сөз сураіды,
қалғызым сырың айтсаң нең кураіды?
қанша зарлап сурасада бір айтпады,
ылажын таппаған сон құрт қылаіды.

67.

Ылаж таппаі Қасым қан кәйтты, деіді,
Сеіткә ылаж тап деп айтты деіді,
әйтса балам бу сарын саған ағар,
қан тосүна каіғысын айтсын! айтты, деіді.

68.

Цан тосү сактап бу үйдө қалды,
Сәипұл Мәлік сыр айтпаі ұш күн болдү,

қан тосў іш ылажын таппаған сон
колўна ашўланып канжар алды.

69.

Бір кўн тўп бсўп екаў курдас болўп,
неші қыл бмўр сўрдўк сырдас болўп,
қанша сурасамда сыр айтпадың,
оїладыңба қўрбргб қолдас болўп?

70.

Оїлап есам бмўр біргә сўрбін! деп,
қамандық келсә алдыңда кбрбін! деп,
сен біўмгб қетіп келдің бу қаїзыдан,
оїламын сеннән сон қаїтп қўрбін? деп.

71.

Қамандық келсә алдыңда мен қўрбін!
сен кбрмб қамандықты мен кбрбін!
алдыңда мен тосўң, қурбандығың,
сеннән сон осў қанды не қылаїн?

72.

Колўна бібмўн деп канжар алды,
сеннән сон не ешәїн осў қанды,
шаншўға бзўн өзў кол кртүрсб
қўтўрўн келіп қан тосў устаї алды.

73. Тосў сыр айтқаны.

Айтпасам бу сырымды сен бібрсўн,
қан қыжыш біздің қолда бір боларсын,

час уакытта басыма бір іс тұстұ,
кәріп қан мунан кәйтп қутуларсын?

74.

Бу сырымды айтсамда, айтпасамда,
бу қолдан кәйтсамда, кәйтпасамда,
бу сырымды айтпадым оілағаннан,
болмасты енді айтпасамда.

75.

Ақамның берған тонун алып едім,
ішіндә ашып көзүмдү салып едім,
ішіндә бір сұрөттү көрүп едім,
көргөн сон оған асык болуп едім.

76.

Ішіндә қаттары бар қазып коіған,
боларма ол сұрөттү көрсө тоіған,
патса Сұлaimан тажыннан кабар тауп,
көркүнү көрүп онуң сірә тоіған.

77.

Кызы күйді перізат сүттөі ағы,
тілімнен айтып болмас көрсөмдағы,
көркөм құзұ оттаі кызым ол кыздың,
шәрдің аты екән Ырамбағы.

78.

Бу сұрөттү көргөн сон ашык болдұм,
бојұна кызым құзұнө каірап калдым,
уікумтағы келмәді ас есімә,
онуң ұшұн бу қанды отқа салдым.

79.

Сиздәргә о җалғаннан сөз катпадым,
ол үшүн күндүз җылап иш җатпадым,
күндүз үйдөн кетпәдәм түндө түстөн,
сөйтсөмдө көп айтүзә уксатпадым.

80.

Ас ишпәс үйкү уруктамас дертәм осү,
басылмас мунү издәмәи көңлүм косү,
осү сөздүң җан тосүм акылың ташшы!
сурасаң айтсам осү сөз мәһәси.

81. Сеит әкәсінә билдиргәни.

Бу сөздөн әкәсінә кабар болдү,
мәһәсін мунуң енді бәри биді,
Касым патса елімән җуртүн җип
Сәипүлі Мәлік касына бәри келді.

82.

Касым патса җуртүна сөз бастаиды;
акылың тауп бу сөзүңнү кім костаиды?
мунуң асык болғаны пері кызы
аспанға ушқан кустү кім устаиды?

83.

Сүләймән патса биздә көңлүңдә алды,
тосүм деп өзү өлгөн сон кабар салды,
җибәргән осү топ җүзүкпән ат,
үш бүзүм онан бизгә мурас калды.

84.

Үш бүзүм бергәннен сон алып едәм,

түндө ашып көзүмдү оған салып едім,
тон ішіндә сұрөттү көргөннөн сон
бурунда мендә асық болуп едім.

85.

Сол заманда бу сұрөт тұған емәс,
табамын деп іш адам күған емәс,
ол перізат болғанда біз адамзат,
перігә іш адамзат қосқан емәс.

86.

Көп пыл болдү, ол сұрөт оідан қалды,
пағамбардан мурасы деп балам алды,
ојумда сұрөт болса берәрм'елім?
не қысада бендәгә тәңрім салды.

87.

Бу іскә, қаксыларым, акылы табың!
іздің мунұң ылажын елгә қажың,
баланың алдында құрт қилады,
қалғызым, қайтп табамын сенің басың?

88.

Ұазірімінән біләргә кеңәс қылды,
іш ылажын баласына болмас білді,
төрт құз кісі дүнбонұң төрт буршұна
елдән елгә аралап қызды тапсын деіді.

89.

Қызды іздің төрт құз кісі атқа мінді,
құз кісідән әр қактан іздәсәң енді,
бурунғудаі болмады Сәипүлі Мәлік,
кетқан кісі нелгәншә көңлү тынды.

90.

Төрт дақтап төрт ұз кісі бір қым ұұрау,
көрмөгөн шәр мунан бір қыда көрдү,
іздігән шәрден кабарын таппаи
бір қыдан сон кайтұға бетін бурдү.

91.

Сайғұл Мәлік буларға карсы келді,
карсы келіп төрт ұз кісідан кабар білді,
бір қыда о кыздан кабар таппадык деп,
айтканнан сон көңлү қаман болдү.

92.

Касым патса құртұна кабар салды,
ұазірләрмән біларін касына алды,
бәрі қылып акым айтып еді,
ішмяж таппағанда кайран калды.

93.

Цибәргән көп кісіміз кайтып келді,
төрт ұз каның кызынан кабар білді,
Ырамбағы шәрінден кабар таппаи
коймайды төрт буршұнда елді, елді.

94.

Перізат канаты бар, ушұп кетәр,
кұған адам аларға кашан қетәр,
төрт ұз бiнiң кызынан айттыр алык!
сөзүмүз биздің айткан алсаң кетәр?

95.

Картағанда аққа кайғы салма!

ушўп қўргон кустў көңлўңо алма!
сўгон қердән айттырып кыз алалык!
болмас іска бои салып кайғы кылма!

96.

Сәипўл Мәлік қылаиды, көз какпаиды,
бiләрдің айтқан сөзўнө бир қакпаиды,
ўазирләрмән бiләри акы айтып едi,
токтатўға иш ылажын таппаиды.

97.

Онан сон Сәипўл Мәлик өзў турдў,
әкәсiнiң ажағына басын урдў;
сизка бир кайғы ушўн тўдүк, әкә,
бир iс басыма тўсүптў, көңлўм бурдў.

98.

Барып беiс кыздарын келтирсәңдә,
алтын кўмўш алдыма толтўрсаңда
онан баска иш қарға болмас көңлўм,
өзўң бiл өлтўрсөңдө, кўлдўрсөңдө.

99.

Аимiнән кўнў бiрдәi алып келсәң,
алдыма алып келiп арыз кылсаң
со сўрөттўң iәсiн iздәп таппаi
иш ылажы табалмас, әкәм, болсаң.

100.

Турса алдымда төрт қўз кыз бәри келiп,
еримәс осў көңлўм онў көрўп,
руксат берсәң, әкә, мен iздәр едiм,
кырдан iздәп таппасам дәржа көзiп.

101.

Руксат берсең, а́ка, мен кетáиндi!
қолында құру́п тау тас бтбiндi!
руксат, а́ка, бермáсең онұ көрмi,
бiр шыбындаi қанымыды нетáиндi?

102.

Алдыңда, а́ка, бiр сөз сөйлiшп'едiм,
тiлiңдi кáитыраiн деп оiлашп'едiм,
áр нерсáдi а́кам көңiлiмбi аламын деп
көзiңшi, а́ка, сенiң оiлашп'едiм.

103. Касым патса улұна руксат бергáни.

Баласы а́кáсiнi арзын айтты,
а́кáсi ылаж таппаi қылап кáитты,
баласын кыймағаннан көп кун турдұ,
акыр руксат бердi қарлық айтты.

104.

Баламың қоғұн құртұм тапсын! деiдi,
тiрт қуз кемá усталар шапсын! деiдi,
áр кемáгá мың кiсi отурғандаi,
тiббiсiн бiтáу кылып қалсын! деiдi.

105.

Шáрдiн кемá кылып елдi қиды,
каi пердi уста болса бáрi келдi,
Касым каның көңiлi ұшұн құрт қлар,
алдында кiзмáт кылып аттáи қиды.

106.

Сáинi Мiлiс Сетгiнiн құрмiсi болдұ,

Акасі тілактарін бермак болду,
Мыкыт даржасына кема узатып
үз мың кісі қолдас болуп құрмөк болду.

107.

Төрт үз кема ішіндә үз мың кісі,
қолұнда қырбан болду ол кісі,
Касым патса бекітіп белін бұду,
не қысада бендәгә таңрім ісі.

108.

Қалғызым енді қайтып көрөрүмбө?
сен келғанша тірі болуп құрөрүмбө?
аман болсаң келәрсін қайтып мунда,
картағанда енді өмүр сүрөрүмбө?

109.

Цігіттік дәурөн біздән кетіп еді,
қасымыз екі үзгө қетіп еді,
үзүңдү көрөрүмдү ала біләр,
күш қуатым дәурөнүм кетіп еді.

110.

Қабдығың ылаж таппаі мен сайладым,
ішім күжүн қазандаі мен қайнадым,
айрылам деп қайтәін оілапп'едім,
алаға таубкүлі деп бел байладым.

111.

Бу дерттән өлөр болдуң мунда тұрсаң,
қарыңды тапқандаі сен іздәп құрсаң,
қаратқанға мен разы болар едім,
аман болуп қайтын кейін үзүңдү көрсөм.

112.

Не кылсамда алаҕа салдым, балам,
цылаи маңраи артыңдан калдым, балам,
тири болуп цүзүңдү бир көрсөм!
кетпәс кайғы көңүмө алдым, балам.

113.

Колүмдан кеттиң, балам, кустаи ушүн,
аҕады көздөн цасым көңүм түсүп,
ӕкәсимаң шешәси зар цылаиды,
цалғызым деп улүнүң моинүн кушүп.

114.

Сансыз ӕскәр узатты атка минип,
Сәипүл Мәлик цөнөлдү көңлүн тынып,
амандасып айрылды еки ӕскәр,
кеттилар цүз мың ӕскәр дарҗа кешип.

115.

Мыкыт дегән дарҗаға түстү кемә,
судан баска көрүнбөс иш бир немә,
цалғыз үшүн Касым кан зар цылаиды,
ажал тимәи адамзат өлөр демә.

116. Бир шәргә келгәни.

Төрт цүз кемә бес алты ай цүрдү деиди,
түзү цөл арттан алдыҗа сүрдү деиди,
бир аралда бир шәр көрүнөдү,
кемәнің басын оған бурдү деиди.

117.

Шәрдң патсасына кабар болдү,

даржадағы төрт ұз кемә йскәр толдү,
булардан шәрдің қалқы коркусады,
корканнан бекітті келәр қолдү.

118.

Шәр қалқы буларға елші салды,
елмә қаума құртүмүз қаіран қалды,
білгәлі келгән біздәр елшіләрміз,
патсамыз қау болар деп ојуна алды.

119.

Сәипүлі Мәлік елшігә қауап берді,
біз қаі құргөн қолаушүмүз алыс қердә,
уруспінәя таластан ојүмүз қок,
шығардың біздән коркүп бекәр терді.

120.

Елшіләр қауап алып қаітып келді,
патсасына бу сөздү аітып келі,
қаі құргөн Місір шәрдің патсасы екән,
коркпаңыз ол қау емәс, қаі деп келді.

121.

Кемә мен булар турүп құрбідү деіді,
алдында арзы бар сөз сураіды, деіді,
есіткән бар шығар бу патса,
міман қалсақ үш төрт күн унаіды деіді.

122.

Патса елші сөзүн қабы кордү,
шығарың міман болсүн келгән еді,
үзірмән буларға қабар салды,
кызмәткәр қылды алдында тамам еді.

123.

Бу шәрдің патсасы карсы құрау,
алыстан кол күсуруп сәләм берді,
шәрдің атын сурасаңыз Пакпуршын,
Сеітман Сәшүлі Мәлік ғігө кірді.

124.

Ұш төрт күн буларды ел слады,
арзың барма? деп қан сөз сурады,
іздей құрғөн шәрі Ырамбағы,
мунуң қонұн еліңдә кім біләді?

125.

Пакпуршын естіп кулак салды,
шәрдәгі қарттарды қип алды,
Ырамбағы дегән шәрді іш кім білмәс,
естіп көрмөдүк деп қаіран қалды.

126.

Көп ішіндә бір кәрі сөз аітады,
есіткән көргөн шәрдәрін қос аітады,
естіп едім Катына дегән шәрді,
бір қылық қолу онуң деп сөз аітады.

127.

Бу даржамән барғандар табар қолүн,
қы қетпәк боп көрмөсө дуспан қолүн,
көп қасқа келіп сонда қарттар бар,
талса солар табады мунуң қолүн.

128.

Бу даржамән барғандар табар ону,
даржада отөр онуң бір қы қолуң,

кәріләрі есіткән бар табар сонуң
күн шығыста болады онуң қонғу.

129. Пакпуршын шәрінәң шыкканы.

Сәипүл Мәлік Сейтпән құрмөк болдү,
көрсөтгү баяғы шал барар қолдү,
Катына шәргә бармак болуп енді,
құргүздүір артынан құз мың қолдү.

130.

Төрт құз кемә даржамән күн тун кетті,
аралдан алар конуп құрүп өтгү,
алты әі алар күн тун құрүп еді,
буларға енді аладан каза қетті.

131.

Құрдүір ойнап күлүп кармак салып,
қызықпән даржадан балык алып,
күн өткөнүн білмәді әі өткөнүн,
барады арттарында тау тас калып.

132.

Ауадән күн қел шығып қатты болып,
даржада кемә құрдү шығ айналып,
күн күркерөп қел болдү қар муз қауп,
бірін бірі білмәді тіл баіланып.

133.

Күндүз күн қараңғы тундөі болдү,
төрт құз кемә бузүлүп қундөі болдү,
алланың күнүман көп әскәрләр
бірін бірі көрмөс күнүнад болдү.

134.

Бір кемәгә бір кемә соғұлады,
кемә сынып еі суға ңығұлады,
ңұс мың кісі бәридә суға кетіп,
алланың дағдыры көрүнө кылады.

135.

Кәріплярнің налысы көккө шыкты,
бір кемәні бір кемә суға тыкты,
кемә сынып күн қауп толкүн болуп,
ңұз мың ердің бәридә суға тұстү.

136.

Дарја толдү булардың көз ңасына,
іш кім ылаж таппайды өз басына,
саілап алған ңұз мың ер суға кетті,
каірылмастаі күн болдү өз басына.

137.

Ажалынан бәрі өлдү алажкылмаі,
тактаіда калды ажалсыз есің білмәі,
Сәипүл Мәлік караса көзүн ашып
елү, алпыс кісі калды касында өлмөі.

138.

Пара пара болуптү төрт ңұз кемә,
калған ңок ңұз мың ердән ңалғыз немә,
кылышты бір тактаіда алпыс кісі,
ажалсыз оларды өлөр демә!

139.

Сәипүл Мәлік көрсө тактаіда отүр,
елү алпыс кісі бәрі касында отүр,

караса көп ішіндә қан тосұ қок,
бір сағатта алланың дағдырын көр!

140.

Төрт ұз кема ішіндә тосұм қада?
муңдұ кұндө муңдасқан тосұм қада?
тәңірідән мундаі қарлық болған екән,
енді менің сырласар кісім қада?

141.

Қылаі қылаі тосұм деп ојұна алып,
алланың дағдырына қаіран қалып,
біргә бсұп бір құргөн сырдасым аі!
қада бардың тосұндұ қалғыз салып?

142.

Қөнбөлдү тактаімінен бел бұғұсұп,
онұ тактаі алдына қелмән кұтұп,
бу тактаіда ұш аі ағып еді,
болдұ қаіран Аіналма суға қетіп.

143.

Тактаі ағып Аіналма суға тұстұ,
бәрінің бір алланың әмрі кұштұ,
Аіналманың ішіндә ұш аі құрдұ,
қыласып қандарынан ұмұт ұздұ.

144.

Сәінұлі Мәлік қылаіды көккө қарап,
қар ұшұн еі құртұ ұшұн аттаі қарап,
қылаіды қалбарып қол көтөрұп,
азаптан қутұлсам деп қардым сурап.

145.

Оібајымнан паіда җок іс Өткөн сон,
каітып җігіт болмаісын кўн Өткөн сон
Сәипўл Мәлік алаға моінўн сынды,
каітп Өмўр сураін дәм җеткән сон.

146.

Алпыс кісі касында сөз аітады,
ажал болса оібајымнан не табады?
нешә, нешә җаксылар җолдас болған?
төрт җўс кемә ішіндә тосум кәһә?

147.

Еліндә йкә пешә калды җылап,
есән аман көрсөт деп кудаідан тіләп,
бір сөз отуз тау Өтүп, дарја кешп
кыін болдў җўз мың ер җанын кынап.

148.

Ажал җетті дўнўдөн Өмўр сўрмөі,
бір сиз ўшўн арманда елін көрмөі,
йр каісының ўжўндө тўзаны бар,
болмаіды кудаі йпрінә моін усунбаі.

149. Сәипўл Мәліктің өз мынажаты.

Тәңрпм өзў җаратты
он сегіз мың йләмді,
бір өзўнө каратты,
пешадән тўзан адамды
кўн көрсўн деп җаратты;
бпз кулўндў җараттың

пешә ишиндә кан кылыш чылатып җергә түсүрдүң, Өмрү зарлап өтсүн! деп, он айдан сон җан кылып,	10
аҗак берип кол берип мен кулүңдү җараттың. Өмрү зарлап өтсүн деп бир сүрөттү көргүздүң. Җаман кылып җаратсаң	15
иш җаксы, болум җок, аҗал болса буҗурдүң, кайзы етсәмдә ылаж җок. Биз кулүңдү җараттың даҗдырымды көрсүн деп.	20
Шарам барма? кайтәин, бу дарҗада өлсүн деп? Шешәнің ишиндә җараттың, җоктан биздә бар кылыш	25
әкә пешә көргүзбөдә, бу сүрөткә зар кылып бир күн тамык, бир күн җөл, даҗдырыңа бүдүм бел, кәриптәккә калышпын, көрүн бөйдү көзүмә ел;	30
җибәрмәдә аҗланма мынан кайтәип өтбәин? Мисирминән Ырамбазы ендә кайтәип җетәин?	35
Җерим калды артымда, арзым кимгә айтәин? җүз мың бала алдымда амалым җок, кайтәин? дарҗа ишиндә сергәрдән өмрүм зарлап өтбөрмә?	40

целдән сәләм җибәрсәң
Әкә шешәмә җетәрмә?
кубла җаткан ескән җел,
сеннән сәләм айтәин!
45 Кәріптәккә калдым мен
алла әмрәң, кайтәин!
Дарја ишәндә җол болдүк,
җар җолүндә муштала
тәҗизмәнән көл болдүк,
50 кетпәс биздән бу пәлә.
Төрт җүз кемә ишәндә
бір адамда калмады,
издәгәнә җетпәдәк,
дерткә дәрмән болмады,
55 бу сүрөттүң җолүндә
җан шыбындай ойнады,
акыр осү айналма
калҗанында коймады.
Сәләмиді кім аитар
60 кәрі болҗан әкәмә?
биздәң ушүң сарҗајып
муңдү болҗан шешәмә?
Дарја ишәндә айрылҗан
җандан тәтти җан тосүм,
65 тәрі болса беишара
алла елнә костыма?
издәгәнәм бір сүрөт
ажал җетсә аладан
җолүндә җүрүп серҗардән
70 бір көрмөдүм, кайтәин?
Патса едәм бір күндө
Місір шәрдәң ишәндә,
ажал җетсә амал җок
бу дарјаның җүзүндө.

151.

Бізді құрмыз алпыс қан арман болуп,
бір сіз үшін қолуңызда қырбан болуп,
қыламайк алға сабыр қылсаң
не қылсада еркі бар алладан пәрімән болуп.

152.

Тісә ажал қыи болуп біз дібрміз,
жетпәсә ажал мунан кутулармыз,
тосунуң үшін қылама ақк шешәңә
тірі болсақ ону тағы бір кбррміз.

153.

Кбңлүн аулап сөз айтады қолдастары,
патса үшін сергәрдән қолда муңдастары,
бу қердә үш әі турдұ ылаж тапнаі,
қан аралас арады көз қастары.

154. Айналмадан кутулғананы.

Сәипұл Мәлік бір күн қатып көз айналды,
түсүндө бір адамбан сөз қылынды,
Сүбімәнің қолында құзұғу бар,
құзұқтөн керәмәт көп болдұ.

155.

Пағамбардың құзұғун қолға аларсын,
құзұқпән айналманы үш саларсын,
құзұқпән айналманы салған сен
бу пәладән сен енді кутуларсын.

156.

Үкүдән Сәипұл Мәлік турдұ, деіді,

цүзүктү алып сува урау, деид,
аиналма казандаи кайнаи, кайнаи,
тактаиды енді цбнгө бурдү, деид.

157.

Сүзүңүп беишаралар салын бурдү,
бир аз күн ойнап күлүп аман цүрдү,
көрүңдү алдынан бир үлкөн кемä,
биздң кемä болар деп салын бурдү.

158. Зеңгиләрмән соғус кылғаны.

Бажағы көп кемädән калған шығар,
бәримиздi пәләгä салған шығар,
не болсада болармын косулалык,
алар биздi ојуна алған шығар.

159.

Кетгi беишаралар салын бурүп,
цетгi бир заманда оған цүрүп,
бир кемädä цетпiс қан Зеңгi батыр,
коруктү беишаралар онү көрүп.

160.

Беишаралар тос издäп дуспан тапты,
Зеңгиләр онү көрүп карсы шапты,
урусунда беишаралар каласын деп
олаi булаi қан камын кылып бакты.

161.

Дарја ишiндä Зеңгimән уруо болдү,
таппады беишаралар кашар цолдү,

аузұнан Зеңгіләр от шығарып
көп адам кўжўп дарја тұтўн болдў.

162.

Алпыстан он екі адам тірі қалды,
Зеңгіләр мунў көрўп устап алды,
Әзиз қанын төгўлўп беішаралар
кутулмастаі пәләгә енді қалды.

163.

Зеңгіләр патсасына алып келді,
алардың беішаралар енді білді,
патсасы арақ ішіп отур еқан,
қуанған отурўп карк! карк! кўлдў.

164.

Тоғузўн муның шапшаң сожўң! деіді,
оіласып енді буған тожўң! деіді,
бар еқан бір алардың қалғыз қызы,
ўшбўн оған тірі кожўң! деіді.

165. Сәипўл Мәліктің қылағаны.

Қаратқан тәңрім! білр қерғә келдік,
әр қердә мўдәт қылған өзўң білдік,
өзўңнөн басқа дәрман іш қылмаіды,
не қысаңда рақматыңды біз сўжўндўк.

166.

Тілаған тәңрім біздән қуру қалмас,
оібајым бу әлімізді іш кім етпәс,
түс болдўк рақматы қок көп кәпіргә,
ајағына бас урсаң раідан кәйтпәс.

167.

Әр қердә қат ағтармын тәңірім сізді,
қор қылмасын Зеңгіләр кәріп бізді,
мунан басқа өлбөімүн, қанымды ал,
қегізбә кәпірләргә етімізді!

168.

Зеңгіләр тоғус ерді сойдү, деіді,
асыл қандар денәсің койдү, деіді,
Сәипүл Мәлікті екі ермән аман сақтап
қыз ұшұн тірі Зеңгі койдү, деіді.

169. Зеңгінің қызына алып барғаны.

Зеңгіләр бу ұш ерді алып кетті,
қыз турған аралға қакын қетті,
Зеңгі қыз ұш ерді үйгө еңгізіп,
қолуна екаўнұң көп кұрмөт етті.

170.

Сәипүл Мәліккә Зеңгі қызы көп қараиды,
өлтүрмөсөм буларды нең кураиды?
Сәипүл Мәлікті көргөн сон асық болдү,
құрғөн турған қерләрін көп сураиды.

171.

Зеңгі қызы Сәипүл Мәліккә көзү тұстү,
асығы Зеңгі қызының болдү кұштү,
Зеңгіләрді қайтарды соғамын деп,
бәшара қандарынан ұмүтүздү.

172.

Сәипүлі Мәлікті Зеңгі кызы көңіү сүйдү,
сыртына шығармайдү іші күйдү,
іш адамға білдірмай бу ұш ерді
бір аралға келтіріп қасырады.

173. Зеңгі кызы асык болғаны.

Оилады Зеңгі кызы сүјомұн деп,
енді мен Сәипүлі Мәлікке тіјамін деп,
кіршімнән ақартып кара бетін,
боі түзотүп аралға құрөмұн деп.

174.

Көзүнө сүртөк болдү кара көмүр,
ајак колун устасаң бәрі темір,
ајтса іш кім білмәді онуң тілін,
өтпөісүн онуң қасында бір күн өмүр.

175.

Кызы камбан бетіне она қағып,
бојуна сарымсақтан түмө тағып,
колундағы құзүгү міс қола,
іш бір адам болмаиды оған бағып.

176.

Бојунуң узундүзү бір мынара,
денәсінің ақ қері қок, бәрі кара,
кулақтары шінің кулағындай,
бір көзүнүң ауданы үкіби шара.

177.

Цуан пігә уксаіды тырнактары,
кара казға уксаіды бармактары,
Ұкбн, Ұкбн казандаі емшәгі,
он пут ундаі бар-шығар салмактары.

178.

Цұрсб ажағының басканы тўјб дбн,
ўнў бојў капкара кўјб дбн,
Зеңгі кызы тїјәмн деп оі кыады,
Сәипўлі Мәліктән паіда цок цалғызтн.

179.

Аузў ағаш ўјўнўң есігнндәі,
кулағы казак ўідўң тўндўгўдәі,
кашау дерсіз кбрсбцўз аның касын,
мурунўң тесігі казған индәі.

180.

Айтса іш кнм бїлмәіді тїлн онўң,
әкәснннң моласы мурунў онўң,
Зеңгі кызы касында мактаід'екән,
кәнәкн табылмаіды сеннң курбўң.

181.

Зеңгі кызы отуруп мактанады,
бојўмнў кбргбн адам таң калады,
мундаі сўрбт дўнўбдб кнмдән шығар?
цўзўмдў кбрсб Сәипўлі Мәлік бнр талады.

182.

Зеңгі кызы бојўма асык, деді,
цакпаіды бәрі бнзгә сасык, деді,

Сәипүл Мәлікман косулуп ойнаймын! деп,
мол кылып алдырды азык, деді.

183. Зеңгі кызы Сәипүл Мәліккә келгәні.

Касына кыздар алып келді, деиді,
аралға чегип үйгө кирди, деиді,
Зеңгі кызы есіктән келгән сон
Сәипүл Мәлік шарасыз турдү, деиді.

184.

Келгән кыздар отурүп төсөк салды,
Зеңгі кызы Сәипүл Мәлікті касына алды,
Зеңгиләрі бәрі дә сасык болған,
Істәринән кан улү талып калды.

185.

Көп кыздар сиздә үзүңө алды, деиді,
сиздң бојун көргөн сон талды, деиді,
дүнүдө сиздәи түван сүрөт барма?
көрүп үзүңө асык болдү, деиді.

186.

Зеңгі кызы айттым деп мактанады,
үзүмдү көргөн адам таң калады,
тизәсинә басын којуп Сәипүл Мәліктің,
кушактап өз қарым деп қуанады!

187.

Такаиды әи үзүңө булут үзүң,
білмәиді адам улү айтса сөзүң,
асык болүп кушактап кан улүн
иш бурмастан караиды еки көзүң.

188.

Бір заманда Сәипұл Мәлік акылын қиды,
Зеңгі кызы асык боп қанын кыиды,
Зеңгілердің занынша неқас бар,
кыздар турұп ајакка судұ кудұ.

189.

Сәипұл Мәлік онұ көрұп ојұң алдың,
сымбатымды көрдұңдө талып калдың,
акылыңды қидың дағы касымда отур!
енді бізді алғаннан сон кұјдұ болдұң.

190. Сәипұл Мәліктің қубабы.

Көп сақтамын сен кыздан мен бзұмдұ,
кара будут құзұңдөн аі құзұмдұ,
бетімә караі бермә! шығар қаным,
қактырсаң қактырмасам бу сөзұмдұ.

191.

Аўблдөн қарым ұшұн қанып едім,
каіғыға мунан бурұн қанып едім,
каіғы ұстұнө каіғы коса бермә!
бојұңнан шошуғаннан талып едім.

192

Зеңгі кыза азар болса басты аларсын,
қергә тамса қанымды қаларсын,
Зеңгі кызын адамзат алған емәс,
дәмә кылма бекәр сен кыналарсын.

193.

Іздәгәнім перізат кызы еді,

сендi кiмiр кыз емiс ақ кыз едi,
кан iшiп адам етiн қайышы емiс,
мусулман кiшiр емiс, ақ кыз едi.

• 194.

Моiнiма колiң салма! кiңiлiм сiмiс,
қанады iшiң оттаi iшiм кiмiс,
тiжiмiн деп Зеңгi кызы оjуңа алма!
менiн саған бiр тiн пайда тiмiс.

195.

Бiз дiргiн бiр беiшара бiр сiрiп,
бiр қар ұшiн сергiрдiн қанын курiп,
сенiмiн кiрiм дегiн оjум барма?
кайтiн тiшар болдiм дадыр бурiп?

196. Зеңгi ашiланданы.

Зеңгi кызы отурiп ашiланды,
Сайiлi Мiлiк сiзiнi ендi канды,
ертiн келiп басыңды кесiн! деп,
бiкiс кылып бу сiзгi оттаi қанды.

197.

Оiтiрбiргi кыиады дiзiн кiрiп,
қумсаиды отун шапсын бақта берiп,
қарма тарт деп отунға қумсаиды,
запырандаi сарғаиды кiн тiн дiрiп.

198.

Зеңгi кызы кiп кыиасам алар, деидi,
менiң айтқан сiзiмiс болар, деидi.

менің айтқан сөзүмшө болмасалар,
өмрүң бу меніңмінен сүрөр, деиді.

199.

Беішара сарғады қарма тартып,
қару болду арқасы қарма тартып,
табаңдары ојулуп қолу сојулуп
асты дағы бермаиді іш қарытып.

200.

Құндүз болса кізмәтін оңдасады,
түн болса беішаралар муңдасады,
көрмөбөндү көрдүк деп беішаралар,
бір бірін кушақтап қыласады.

201.

Кетпаиді кәріпшілік басымыздан,
іш қаңғысыз құрмбүк қасымыздан,
кәріптіккә түскөндө қан қыналып
дүнуөнүн бәрі кетті қасымыздан.

202. Кеңәсіп кашқаны.

Біздің бүйтүп құргөнү іш кім білмәс,
әһімізді сурауға іш кім келмәс,
өлсөк біздәр өлсөүк даржа ішіндә!
іш адам қудайдан басқа қарлы қылмас.

203.

Нешә қыл өмүр өтту қан қыналып,
бу пәладән кашалық біз саіланып,
ажал қетіп өлмөсөк құртұмызды
қудә көрсөтсө көрөміз бір айналып.

204.

Сал баилап суман булар кетті, деіді,
Зеңгіләрдән эјансыз ытту, деіді,
дарјаман кун тун кашып беішаралар,
бір аралға айдан сон ыетті, деіді.

205.

Бір ыаксы арал тапты, ыемісі бар,
кыстады со аралда, кырмоду кар,
ағашы сондаі кымбат болған
алтын кумус кырсө булар алмас.

206.

Ыеміштән алды булар азык саілап,
тустулар дарја ішінә салын баілап,
тун кун булар дарјаман тынмаі ыурду,
кеділар бір аралға салын айдан.

207. Маімулдардың устағаны.

Салып таштап аралға булар кірді,
бір аз кун ыемісін тауп ымур сурду,
маімул еіі буларды тауп алып
ак колун бекітіп алып ыурду.

208.

Беішара устауға тағы тусту,
әзіз ыандан ымуту енді ызду,
маімул устауна тусөр болуп
бәрінен бір тәңрінің әмрі кышту.

209.

Патсасына буларды алып барды,

Ұш адам устадык деп арыз кылды,
маимулдардың патсасы адамзат,
адамда екәннi ендi бiлдi.

210.

Маимулдұң патсасыман көрүсүптү,
бiрi бiрiн айдәрiн сурасыпты,
Аман дегән шәрдің патсасының улү .
Мисiрдiң патсасыман тұшарласыпты.

211.

Сөйлөдү бiр бiрiнә калын булар,
нешә қылы бмұр сүрдү дарја сулар,
бiр пәләдән кушулсак бiр пәләгә,
капсакта кутүлмадык, болдүк тұшар.

212. Маимул патсасы калын айтканы.

Мендә сиздәи беишара бiр кәриппiн,
дарја құруп елимнән арылышпын,
Аман шәрiнiң патсасының баласы едiм,
нешә қылы турүп сарбажышпын.

213.

Дарјада толбун болүп кемә сынды;
ажалсыз қан амалдап тактаi мiндi,
осү маимул елiнә тұшар болдүм,
iш бiр кайтыш көрмөдүм тубан елдi.

214.

Өлгөн екән булардың патсасы,
брүк қемiс булардың қегән асы,

Өз елінен патса қоимаид'екән,
издәгәні адамзаттан патсасы.

215.

Өз елінен патса қоимаид'екән,
қоиса көп өмір сүрмөид'екән,
өз елінен қоиса патсаның өмірү аз
издәгәні адамдан патса екән.

216.

Дарядан біз пақырды устап алды,
астыма патса бол деп такты салды,
бір күн патса болмас бу елгә,
кайтәин десәм ел қуртүм алыс қалды.

217.

Өмірүм өттү мунда патса болүп,
көкрөгүм қуртүм үшүн қанға толүп,
Ітбас қан келтіріп қызын беріп,
күјбү болүп қайтәин қызын алып?

218.

Басы іт қәудәсі адам қарап тұрсам,
ылаж тапшадым қайда барсам,
қаксы еді мунда патса болғанша
өз елімдә қул болүп өмір сүрсөм.

219.

Бу шәрдің сурасаң Амдан аты,
Ітбас біскә қараиды болса даты,
бу елдердің ішіндә патса болүп
өмір сүрөр қер емәс адамзаты.

220.

Сәипүл Мәлік аз күн турдү қолдас болуп,
маимулнұң патсасыман сырдас болуп,
қатса, турса екаў айрылмады,
көңлүн аулап құрдұлор муңдас болуп.

221. Итбас кан кызын қибәргәні.

Итбас онда қатып кабар білді,
бурунқұ кўжбўнб арвы кылды,
бар екән бір кішкіна онұң кызы
Сәипүл Мәліккә берўгә алып келді.

222.

Сәипүл Мәлік кызым алса ўжўм онұң,
екәўңўз бизгә енді кўжбў болўң!
алтын кўмўс мўлкўм бәрі сизгә,
олаі булаі демәңіз, кызымды алың!

223.

Кызды алып ешпеләр алып турдү,
Сәипүл Мәлік со кызының құзўн көрдү,
ит екән басы, кәўдәсі адамзат,
карамады Сәипүл Мәлік онү көрүп.

224.

Басымды, тәңрім, саған салдым, деіді,
кутўлмастаі пәләгә қалдым, деіді,
издәғаным бум'еді, кәріп басым,
бу пәләні мен кайдан алдым, деіді.

225.

Біліп болмас бу кызының айтқан сөзүн,
Сәипүлі Мәліктән айрылмас екі көзүн,
кәудө җақтан карасам адамзат,
іттан бөлік емәс онуң құзун.

226.

Елү күн кыз касынан кетпәс болдү,
Сәипүлі Мәліккә арзы җетпәс болдү,
Сәипүлі Мәліктән кыз енді пақыр еді,
арзы етсә ол кабыл емәс болдү.

227.

Сәипүлі Мәлік карамады кыздан шошүп,
өлгөн җаксы құргөнүнөн ітті косүп,
кыз, сен пақырлык кылма! деиді,
канатым җок кашүға сөннән ушүп.

228.

Елү күн Сәипүлі Мәлік ас җемәиді,
өз җарынан басканы сөз демәиді,
алтын күмүсмәнәң іт кыз отур,
тым болмаса ұстүнө тон кімәиді.

229. Маимуя каннан руксат тиләгані.

Сәипүлі Мәлік барып канға тизә бүктү,
кан аралас көзүнөн җасын төктү,
таксыр кан руксат берсәң мен кетәин!
мундаі болған җалғанда муңу җоктү.

230.

Бәріміз адамзат, таксыр каным,

іт басыңды көрсөтпө! шыкты қаным,
бу қағыман серғардан отурғанша
өз колұңдан бітүрсөң алаң қанын.

231.

Қубан берді маимул қан көп отуруп,
көзүңө айрылам деп қас толтүруп,
қылаі қылаі оған руксат берді,
тым болмаса кетпәдің бір аз турұп.

232.

Қыимасада, оған руксат берді,
артынан өзү өтүп біргә құрдү,
амандасып қанымінән айрылысып,
қажаяу құрдү булар алыс құрдү.

233.

Даржаға тұстү булар қажаяу құрмөі,
қажаяулықтүң азабын енді көрмөі,
үш беішара бір қердә қолдас болұп
даржамән алты ай құрдү басын бурмаі.

234. Бір аралға жеткәндәрі.

Бір аралға алты айда қакын қетті,
аралда бір екі күн қонұп өттү,
аралға толған екән әр түрлі аң,
турұға ылаж таппаі акын кетті.

235.

Түн болса әр қерләрдә от қанады,
аралға әр түрлі аң қем алады,
көргөн аң, көрмөсөн аң бәрі сонда,
онұң үлкөнүнө таң қалады.

236.

Тұн болса оттаі қанған балық көзү,
аузунан айтканы кудайға шүкүр сөзү,
аралға толған екән әр түрлү аң,
сактасын әр пәладән таңри өзү!

237.

Арыстан, қолбарс, каблан, қылан,
ажу, каскыр, сіләусін, түйкү, кожан,
аралға толған екән әр түрлү аң,
бірін бірі кұады онан мунан.

238.

Сбнасының үлкөнү торғаидаі еді,
келіп шакса каныңды сорғаі еді,
әр баіғусу онуң бұркүттөі бар,
солаі қердә каі адам турғаі деді.

239.

Түйкүсүннүң үлкөнү аш арыстан,
каскырдың үлкөнү кара каблан,
әр мысығының үлкөнү тазыдаі бар,
акы қетпәс көргөндө аітып абдан.

240.

Әр шыканы онуң мысықтаі бар,
алты аі қыс аралда көрмөідү қар,
түрлү, түрлү қеміс бар ат басындаі,
турмак тауақұл кашұға болду зар.

241.

Кашты енді сол аралда туралмас,
сарғајып запырандаі ойнап күлімс,

дарјаман кун тун булар бир ай цурун,
келди бир аралға иш бурулмас.

242. Цаны бир аралға келгани.

Ағашы цок бир арал цемісі цок,
беішаралар аралда болмады ток,
шыдалмай кеттілар сол аралдан,
Саипұл Мәліктің каіғысы болдү көп.

243.

Саипұл Мәліктің касында цолдастары,
туну күндүз біргә цүргөн муңдастары,
цемісті арал табылса кетпәспіз деп
цүругө оі кылмаіды сырластары.

244.

Цемісті арал табылса кетпәс едік,
кыналып тау тастан өтпөс едік,
екәунуң акылы осү еді,
Саипұл Мәлік болмаса кетпәс едік.

245.

Екі цолдас көңүндө алған екән,
олардың көңүндө агла салғаң екән,
шарасыз шазада сөз айтпаіды,
онуң ушун бу цердә калған екән.

246. Цана бир аралға келгани.

Бир аралға цеттідә таптыда ас,
бар екән сол аралда кымбат тас,

асканда қар қар басы аралатты,
бір қы онда өмір сүрді қысты қаз.

247.

Құрды бейшаралар қармақ салып,
түрлі түрлі демістан қолына алып,
қолдастары құрғунды қактырмайды,
Сәипұл Мәлік қылайды қаиран қалып.

248. Екі қолдасының айрылып білгенді.

Бір қылдан сон бірәу науқас болды,
Сәипұл Мәліктің қаиғыға қолды толды,
артынан тағы бірі болды науқас,
науқасынан күннен күнге құзды солды.

249.

Қылайды Сәипұл Мәлік қалғыз болып,
күннен күнге қаиғыдан құзды солып,
бір қағынан шаршайды болды науқас,
бу қағынан қолқолды қанға толып.

250.

Берәді қауқастарға деміс тауып,
құрқолды қаиғыдан аяқ басып,
екәунды науқасы қатты болды,
қылайды бір бірін арыздасып.

251.

Науқастан қаман болды, қолдастарым,
айрыламба іздерден, муңдастарым,
қалғыз қайтып құрқолды даржа ішінде?
өмірді қайтып сұрқолды, сырдастарым.

252.

Өмрүм кайтп өтөдү дарјада құрсөм,
қалғыз кайтп құрбін шөлгө кірсәм,
көбүм кетп қасымдан қалғыз қалдым,
өмүр кайтп сүрбін құрсөм тұрсам.

253.

Қаида құрбөрүм білмаймін іштә қөнүм,
қалғыздығым өтөдү муңдү күнүм,
кәріп басқа тұстү кетпәс қайғы,
зарлаі зарлаі өтөдү күнүм тунүм.

254.

Науқастардың Ызраил қанын алды,
бір күн өлдү екаў қалғыз қалды,
қылаі еңраі беішара қолдасына,
қаназасын оқуп екісін көмүп салды.

255.

Қайыдан адам өлмөс ақыл танар,
аузунап тұтун шықпас көкрөк қанар,
өмрүң ергә өтөрмө? кеш өтөрмө?
тірі адам бу қалғанға кайтп қанар?

256.

Дарјаға тұстү, есін қіјалмайды,
қылайды қолдастарын табалмайды,
білмайді қөнүн дағы қайсы екәнін?
басы тізәдә көз қасын тіјалмайды.

257.

Тізәсінә басын қойды іш күігөнгө,
кәріпшілік көп көрдү қар сүйгөнгө,

ас ојуна келмәдi дунӯо ојуна,
iшкән ас тамағына тўлгõнгõ.

258. Саипўл Мәликтиң салы бузулғаны.

Бiр катты дeл кeлдiдә салын буздў,
ескi қибi ўзўлўк бõлõк тўстў,
бiр ағашка салдан тўсўи мiнiп алды,
әзiз қаннан бeшара ўмўт ўздў.

259.

Ескән дeл сындырды мiнгән салды,
ылажын табалмаиды кaйран калды,
бiр куру ағаш бар екән дарја iшiндә,
қан камы ўшўн ағашты устаi алды.

260.

Куру ағаштың басына шыкты шәзат,
тәңринә қылаi қылаi кылды кõп қат,
болмаса тәңрим сiздән iш бiр себәп,
со дeрдi кõргõн емәс iш адамзат.

261.

Саипўл Мәлик со дeрдә ўш кўн турдў,
қылаi қылаi кõзўнõ кан қасы толдў,
eл дургўмнан айрылдым бiр қар ўшўн,
кәрип менiң басыма не кўн болдў?

262.

He қаздым, не қаңылдым, iш бiлмәимiн,
қамандықтан баска iш кõрмõимўн,
тәңри, сiздән болмаса бiр себәп,
акыр бу дарјада мен кўн кõрмõимўн.

263.

Бурунғудаи болмаиды дәрмән кетті,
әкә шешә карындас арман кетті,
қаратқаның қарлығына мойнұн усундүк,
бізді бұлаи болсұн деп дағдыр етті.

264.

Цалынсақ қомарт патса рақым етәр,
құзұмб пәлә кез келсә аман кетәр,
тәңрі алдында тiләнсә намыс болмас,
акры мырадына бір күн қетәр.

265. Кус келіп ушұрғаньы.

Ажады кәдір сугтан кәріп кулдү,
ағұдбн бір ұлқбн кус баида болдү,
Сәипүл Мәлікті алұжа касты кылып,
қуру ағаштың басына келіп кондү.

266.

Сәипүл Мәлік оілапты дімұн деп,
кус умтулдү кәріптi аламын деп,
кус қеткәндә ажағынан устап алды,
не дағдыр болса боламын деп.

267.

Көтөрүп Сәипүл Мәлікті алып уштү,
устаиды Сәипүл Мәлік біргә кустү,
дарјадан бір күн бір тұн алып уштү,
ујасына келгәндә талыш тұстү.

268.

Сәипүл Мәлік кәріп қанын қағзы кылды,

шаршап кустың тўскөнүн олап бiлдi,
тау тасының арасына қасырынып
кус келiп ташасын деп бiр iнгә кiрдi.

269.

Бiр қактан қылан келдi аузун ашып,
Сәипұл Мәлик қорктұ қаны қашып,
кус баласын бiр қылан қeйд'екән,
умтулдұ кус қыланға канат қажып.

270.

Қылан өттұ Сәипұл Мәликтiң қанын басып,
қашырды кустұ қылан аузұп ашып,
Сәипұл Мәлик қыланды көргөннөн сон
не қыларын бiлмәдi қалды сасып.

271. Қыланды өлтүргөнұ.

Қолұпа алды әi балтасын белiндәгi,
қалғаны Зенгiләрдiң елiндәгi,
бекәр қарап турғанша умтулаiн!
ажал дағдыр болса өлдұм дағы.

272.

Қа алла деп балтасын қолұпа алды,
көтөрұп әi балтасын белгә салды,
балтамән аiдақарды екi бөлұп
со қердә қылан дуспан өлұп қалды.

273.

Қыланы кус келдiдә, қоғары алды,
баласына қем қылып берә салды,
Сәипұл Мәликкә кус ендi қасты қоқ,
баласы аiдақардан аман қалды.

274.

Цер ұзұ дуспан болса зыян кылмас,
сактаиды тәңрі өзү, бендә білмас,
тәңрім дағдыр етпәи ажал қетпәс,
су ішіндә қатсада бендә өлмөс.

275. Сәипұл Мәліктің қажаяу құргөнү.

Сәипұл Мәлік қажаялап шөлгө кірді,
көрмөгөн ажайптарын сонда көрдү,
запырандаі сарғайып кызыл ұзұ,
бір қыл қолман құруп бұр сұрдү.

276.

Кып ис болмас құрттан айрылмақтан,
калмаиды көзүндө қаз зар кылмақтан,
қалғызлықпан қажаялук баска тұстү,
бір дағдыр болса керәк бар кылмақтан.

277. Сәипұл Мәліктің мынажаты.

Тұзұ қолға сал, тәңрім, қазған кулүндү,
қунасы көп басынан асқан кулүндү,
бізгә сиздән баска дәрімән қок,
әр пердә қалғыз құруп сасқан кулүндү.

278.

Місіргә біз кулүндү патса кылдың,
мені бір қар ұшұн муңдү кылдың,
ауöldө патса кымып қаратсаңда
кайғының кымышман баурұм тiлдiң.

279.

Бізден баска патсалар құртғын сақтап,
әр қаисысы оінап күлөр өзүн мактап,
не кысада дадырыңа моінүн усундүк,
пәладән кутулмадым дүнүө актап.

280.

Қуз мың пәлә көрсөмдө бір қарым қок,
су орнұна қан құтұп қанарым қок,
осұнша кәріпшілік көрсөмдағы,
асық қарның қолұнда арманым қок.

281.

Қаратқан өзүң қеткіз іздәғанғә!
он ұш қылдан артық күн тұн сөілөгөнгө;
қалғыз құрұп қар ұшұн серғардәнімін,
осұ күнү ұмұтұн ұзмөгөнгө.

282.

Қас күнұмдө баска тұстү істің аурұ,
қалмаіды сені іздәп дарја тауда,
сен перізат іш қердә қабарың қок,
қолұнда қурбан болдұм денәм сауда.

283.

Ескән қел апарарма сәләмімді?
қолұнда қурбан қылдым бу қанымды,
біздән ақыл шығар тау ұстүндө;
кім аітар ұссөм мунда бу қанымды?

284.

Еліндә құрғөн шығар сеіл қурұп,

біз қыламыз ол ұшын қалғыз құрұп,
қолұнда қыс қаз құрғыншұн бір міскін,
қетәрімбә муратқа құзұң көрұп?

285.

Сұрбтұң аубі сенің өзұм көрдұм,
таппадым іш кабар мунша құрдұм,
түнұ күндүз сенің ұшұн зар қыламын,
кәріптікпән мунша бмұр сұрдұм.

286.

Зымдандан қатты болдұ қолұм,
қарылады ыстықтан аяқ қолұм,
қанша қыл кәріпшілік көрсөм дағы,
боларма дідарыңды көрбөр күнұм?

287.

Қудајым, муратыма қеткіз мені!
бендәнің қыналады кәріп қаны,
дағдырыңа кудајым разы болдұм,
нешә азап көрбөрұм көрсөт онұ.

288. Бір тауға келгәні.

Қајаулап бик тауға қакын қетті,
тау ұстұно шығалмаі есі кетті,
тау басына шығұға ылаж таппаі
бір қыды зармаі зармаі бмұр бттұ.

289.

Тау басынан шығады қаблан ұнұ,
оінаіды әр түрлұ аң күнұ түнұ,

қанша оі қылсада тау басына,
шығуға табалмады іш бір қонғу.

290.

Тау басында әр тұрлы аң шакырады,
ажу, каскыр, қолбарыс акырады,
бік тауға шығуға ылаж таппаі,
бір қылда сол қердә токурады.

291.

Умтулдұ тау басына қуат кылып,
кіктә тұсбдұ тастан тајып,
акыр бір қан қағзы ұшұн тауға шык!
әр төбөнұң басына тынып тынып.

292.

Тау басына шыктыда акылын қіді,
не болсада қар ұшұп қанын кыды,
қан шыкканша нәсіп таусулмады,
булактан су ішіп қеміс қеді.

293.

Бір қағы су сол таууң, бір қағы шбі,
құргбн адам сол қердә таппаіды қол,
енді шбіман қажаулап құрб берді,
кәріптікман қарылды ајакиан қол.

294.

Таўбкүлі алаға моінұн усувұп,
шаршаған сон әр қердә бір күн қонұп,
бір алаға қалынып зар кылады,
бір қар ұшұн қолуна кәріп болұп.

295. Ҙолбарыс, өлтүргөнү.

Бір җердә җолбарыс шыкты аузун ашып,
касты кыды Сәипүл Мәликкә топрак шашып,
бір пәләдән кутулсам бір пәлә деп
коркады Сәипүл Мәлик каны кашып.

296.

Ай балтаны колға алып бојун түздү,
җолбарыска түзөтгү екі көздү,
җолбарыстан җанаман кутулған сон
алға җалынады җајау җүрдү.

297.

Ҙөнөлдү җаңа айдә бел бүтүлүп,
еки көздөн җас акты кан төгүлүп,
әр җердә корккандә бир іс болса
калады әзиз җаннан ендә үзүп.

298.

Каисын мунуң айтәин? көп күн өтгү,
кайтп тексә җазәин есим кеттә.
Сәипүл Мәлик бир нешә күн җүрүп едә,
бир шарбакка җајаулап җакын җеттә.

299.

Адамзат солаи шарбак көргөн емәс,
сол җердә адам перә җүргөн емәс,
җаралған җануардан дунуөнүң җок,
ојласаң көрсөн иш турған емәс.

300.

Ојлаиды Сәипүл Мәлик җалған емәс,

бу үйдү іш адамзат салған емәс,
ол мында перінің қері шығар,
булардан тірі адам қалған емәс.

301.

Сәипұл Мәлік оілаіды көрөмүн деп,
шарбакка енді карсы құрөшүн деп,
бу мында періләрдің қері шығар,
не болсада үігө кірәмін деп.

302. Арыстан келіп ушрағаны.

Цөнөлдү Сәипұл Мәлік үігө таман,
шарбактан шықты енді бір арыстан,
келгәндә әі балтамән шауц еді,
кулаі тұстү арыстан ақпаіды кан.

303.

Со құрттар перінің құртү деіді,
арыстан күдөүшүгө түрдү деіді,
қарлықпән арыстан қылған екән,
ақыр Сәипұл Мәлік урдү деіді.

304.

Со қердән Сәипұл Мәлік құрдү деіді,
шарбактан бір үлкөн үі көрдү деіді,
алтын келіт есіккә салған екән,
әі балтасын колүна алып урдү деіді.

305.

Уі сымбаты әігүза тілгә келмәс,
алтын күмүс сараі бар адам білмәс,

адамға перізатпән җетпәс ажал,
кандаі каядаі тар җердә җүрсө өлмөс.

306. Үйдө бір кыз көргөнү.

Алтын тактаі куруптү асыл шатыр,
шатырды ашып көрдү, бір кыз җатыр,
үзү аıdaі җаркырап так үстүндө
адамзатка уксаıdaі бір кыз җатыр.

307.

Козғаıdaі кызды, әргіз ојан баıdaі,
тастап кызды кетүгө кјјалмаıdaі,
өлу десә бу кыздың җаны бар деп,
тірі десә акылын біләлмаıdaі.

308.

Кыздан кабар ташаıdaі, җана шыкты,
кәүкөр тастаян колүна ала шыкты,
кыз басында җазүлү тактаі җатыр,
калдырмаі ону тағы ала шыкты.

309.

Оілаıdaі кыз өлүмө, тірімә? деп,
бу шарбак дуспаның җерімә? деп
есі келсә ол маған зјјан кылар,
деу болса оілаıdaі бу перімә? деп.

310.

Үі ішіндә Саипүл Мәлік сеіл курдү,
тактаıdaі алып шығып тыста турдү,
есіктән бір аз тыңдап туруп еді,
кыз пакыр үі ішіндә бір сөз айтып турдү.

311.

Сәипұл Мәлік со үйгө кайта кірді,
кыз басын көтөрдү, сәләм берді,
тактаиды көргөн сон кыз қылаиды,
тактаида сумдүк бар деп оілап білді.

312.

Тактаиды тыска тастап үйгө кірді,
кыз басын көтөрдү сәләм берді,
деуісімә? пері сізмә? мен сураимын,
біз құргөн бір беішара алыс қердә.

313

Кыз пақыр қубап берді, сәләм алып,
біздә адамзат құруппұз кәріп болұп,
деу колұнда он бір қы сергәрдәнмін,
коруқпай сіздәр біздән кайрап калып.

314.

Тұрб-гәліп көрүстү екі зарлы,
бурунғу қалғыз еді болдұ қарлы,
кыз пақыр: қігіт сөзүң сөілі! деіді,
не себаптан мунда сен ынтызарлы.

315. Қігіттің сөзү.

Сәипұл Мәлік кыз пақырға сөз бастаиды,
сөз айтсам іздәғанім өз кудайды,
үйгө келәмін деп мен коркамын,
перізат адамзатпән құз қараиды.

316. Кыз цубабы.

Деу Мәлүгүн реті күн бізгә келмәитүгүн,
әйтсе тiлiн, iш адам бiлмәитүгүн,
уш күн кал коркпа! сөзүңдү сөйлө!
сөзгө нансаң не сөз бар цылаитүгүн?

317.

Церимдән бу деу Мәлүгүн кашты алып,
он бир цыл сергәрдән мен каиран калып,
кеткәнiмдi бiлмәiмiн, кеткәнiмдi,
тактаиды баска койса, калым талып.

318.

Еситiп Сайпул Мәлик сөз бастады,
мен едiм Мисирдiң патсазаты,
елi цуртүмнан айрылып малы мулкүмнән,
тәңридән Бәдi Ужәмөл кулдүң даты.

319.

Бир сүрөттү көрдүм, асык болдүм,
цүз мың ердән айрылып цалғыз калдым,
он еки цыл цолүмда сергәрдән мiн,
бурун патса болсамда кәрип болдүм.

320.

Бир цан тосү бар едi айрылған мын,
ојумнан iш кетпәйдә зар кылған мын,
патсалыктан айрылдым еl цуртүмнан,
цалғыз басым каирымән царылған мын.

321.

Сөйлөдү сөздүң бәрiн бастан ајак,

ei Ƹуртумдан айрылып Ƹурдўм саяк,
Бәди Ұлжәмбi ојумдан ип кетпәидi,
тәңрiм салды кайғыны ажамаi-ак.

322.

Ҷолўнда онўң издәп Ƹўрсәмдб мен,
табалмасам Ҷолўнда бiрсәмдб мен,
осў кайғы бәрдә кетәр едi,
асык Ҷардың бiр Ƹўзўн ибрсәмдб мен.

323.

Кыз пақыр атын естiп кбп Ҷылады;
анадан бiр тўсамда не кылады?
асык сенiң Ҷарыңның мен курдас едiм,
ендi бiздiң бу калды кiм бiләдi?

324.

Сәипўл Мәлик естiп кўлдў, деидi,
асык Ҷардың кабарын бiлдi, деидi,
әйткан сбз кулағына Ҷакканнан сон
кыз касына Ҷакынрак келдi деидi.

325.

Сен маған сбз әйттыңма Ҷоддасымаi?
бзўмдбi кәрип болған муңдасымаi?
бу кабарды ип кiмдән бiлгәнiм Ҷок,
шын болса әйтшы маған сырласымаi?

326. Бәди Ұлжәмбiдў әйтканы.

Ойбаi Ҷигiт нанбасаң мен нандыраiн!
сбзўмдў бастан ајак кандыраiн!

бу кабарды бурун сен білмәсәң
шырағыңды өңдә мен қандыраин!

327.

Раби'л Мәлік Әкәм дұр Сарыңдылда
енісі дағы патса болұп құрт ішіндә,
екәў екі қердә патса болған,
олар онда, біз кәріп қалдық мұнда.

328.

Пері шәрі біздән алыс емәс,
Әкәміз Шәбалмән таныс емәс,
ол перізат болғанда біз адамзат,
бір біримән тос болұп сарпаи кимәс.

329.

Катыны Шәбалдың келгән екән,
біздің елдә бір аз күн турған екән,
біздің елдә құрғондә сеил курұп
Бәдә Ұлжәмәл со қердә тұған екән.

330.

Бізді мешәм со күн тапқан екән,
сүжүншү деп әр қакка шапқан екән,
сүжүншү деп айтқан таусұмнан
алтын күмүс ұстүмә шапқан екән.

331.

Бәдә Ұлжәмәл мешәсі сонда келіп,
ел қип кәріптарғә ас қегізіп,
Бәдә Ұлжәмәл мешәмдiң сүтүн еміп,
биздәрдә сүт емізіп бала қылып.

332.

Екаўмўз бір кўн тўған курдас едік,
ел ішіндә бір җўргөн сырдас едік,
алланың өкўмў болўп енді айрылдык,
кайтәин? айрылмастаі җолдас едік.

333.

Бір кўндө оінап җўргөндө туман болдў,
устаді бір деў келіп біздің колдў,
деў колўнда он бір җы кырыптармын,
ел җуртўмдан көргөнўм сол ак болдў.

334.

Бу деўгә туткун болдўк біз җолузўп,
еңрап біздә җўрўптў асык болўп,
он бір җыдап колўнда кырыптармын,
ел җуртўмдан сергәрдән каіран калып.

335.

Деў мәлўгўн деў патсаның улў деіді,
казінаға ел җурттўң молў деіді,
әкәсі Шабалмән дуспан екән,
әр җыда аттанады колў деіді.

336.

Алып кашсада мен боі бермәдім,
өлсөмдө косулўға оі бермәдім,
он бір җыдап бері алдаіды деў мәлўгўн,
өлтўрсөдө ол, мен сөз демәдім.

337.

Көп сөз маған аітады көңүлі беріп,

цаксы сөз мен айтпаймын көңүл берип,
бірдә өкпө кылады, бірдә ашӯ,
кетәдә өз еліна үш күн турӯи.

338.

Цеті күндө келәдә елдә цүрӯи,
тағы биздә алдаиды үш күн турӯи,
умтӯлады биздәргә касты кылып,
цылаимын, білмӯн деп өзүмдә урӯи.

339.

Барсаңыз биздә елгә көрдүм, деңіз!
кызыңыз Мәликәман турдүм, деңіз!
деү колүнда он бір цы туткүн екән,
сырласып бір күн біргә цүрдүм деңіз!

340.

Биләидә олар менің цаткан церім,
деү колүнда зәрдә таткан церім,
білсә мені сол цердә коимас едә,
өлүмгө баилап басымды саткап церім.

341.

Баска тускөн каңы таркамаиды,
цас күндө туткүн болуп басым таиды,
биздән сәләм айта бар ел цуртка!
көрдөр күнүм боларма күнбөн аиды?

342.

Ака шешәмдәң үшүн баурӯм бергән,
цалгызым деп цылаиды көзү көргөн
олар онда цылаиды көздөрү кан,
биздәр деү колүнда кыналып цан.

343.

Ар сөзгө Сәипүл Мәлік канды деіді,
Мәлікәнің сөзүгө енді нанды деіді,
кабарын есіткән сон куанады,
бір аз қарын оіға алып қанды деіді.

344. Сәипүл Мәліктің сөзү.

Сәипүл Мәлік сөз айтады: Біз оілажык!
бурунғудаі есіткәні біз баілажык!
деуінің қаны кайда екәнін сіз сураңыз!
бір кайла табыларма? оғу кылажык!

345.

Туражык біз бір қердә қасырынып!
сураңыз қанын онуң көңүлі беріп,
ашұланып сөз айтса өкпө кылса
айтпасп'екән ол сізгә қанын қыжып.

346.

Бір кайла кылар едік қанын білсәк,
не кылса ала ймірінә моін усунсак,
тәңрі беріп деу қанын қолға берсә
деу мәлүгүн бу қердә бір өлтүрсөк.

347. Кыздың қубабы.

Деу қанын мунан бурун сурағанмын,
ашұланып мен оған дау қылғанмын,
ашудан кайтып маған қанын айтқан,
қаным суда дегәндә таң қалғанмын.

348.

Ғанымызды бу дарғаға салдык дегән,
бір кудук бар ішіндә сандык дегән,
со сандыктың ішіндә менің ғаным,
ел таппас қаралған ғанымды дегән.

349.

Колү тiмiс адамдың бiр ғаныма,
бiлiм қок қетсә қасым болса мында,
деу ғаны суға урiп шығар едi,
Сулiман құзұқтың барлығында.

350.

Бу күн табылмады деунің ғаны,
құзұк тәубкүл Сулман өзү кәнә,
заманында бiз онүң кулү едiк,
бiгөнбөн сон күтүлдү деунің ғаны.

351.

Деу айтканда Сулман өзү кәнә,
құзұкты колүна кiм устар онү?
бiздән сәләм айта бар ел құртүма!
қанша айтсам табылмас деу ғаны.

352.

Еситiп Саипүл Мәлик күлдү деидi,
Мәликкә сүжүншү сурады деидi,
так Сулман құзұгы мендә әзiр,
қаксылыкка кудајым бурдү деидi.

353.

Мәликә еситiп қуаныс кылды,
кбргөн сон құзұктың барын бiлдi,

азыкпән алтын күмүс үйдөн алып
бір мүдөт боларма деп екаў суға келді.

354.

Усундурар алланың көп атынан,
Сулиман құзұқтұң күрмөтүнөн,
деу қанын біздіргә шығарып бер!
кетәлік деу мәлүгүнүң біз қасынан!

355.

Құзұқтұ қолуна алып суға урдұлар,
алланың әмріңә бел бұдұлар,
бір уақытта су қайнап сандық шықты,
сандықты көтүрүп бір қойдұлар.

356.

Сандықты ашып еді кептәр шықты,
кептәрдің моинүн ұзұп қергә тықты,
аспаннан қап қызыл қан қардаі қауп
кептәрдән кесәпәті деуғә қоктұ.

357.

Тауда болуп деу келіп қергә тұстұ,
деу пақырдың өйбрдө ұнұ мықты,
бешаралар көргөн сон қуавады,
бәрінән бір тәңрінің әмрі құштұ.

358.

Даржамән кетті булар салын байлап,
алдылар деу ұжұнбн азық сайлап,
қуанғаннан бешаралар қыласып
кеттіәр ұш әі күнұ түн сал аїдап.

359.

Екі бірдіі беішара қолдас болуп,
Бәді Ұлжәмбәл қонұнбөн курдас болуп,
бірау аға бірау сіңдісі болуп
құрдұләр бір бірінә сырлас болуп.

360.

Бір Ұлқон қажын шықты аузун ашып,
буларды қутаін деп суларды шашып,
Сәипұл Мәлік ужуқтап еді кыз ојанды,
корктұ беішаралар қаны қашып.

361.

Басын көргөн сон қыласады,
қолдарын көккө қажып еңбәсәді,
пәләдән қутулдук деп оілап едік,
аладан қылап мұдәт тиләсәді.

362. Қажынды өлтүргөнұ.

Сәипұл Мәлік бағтасын қолұна алды,
қажын дуспаның басына қатты салды,
алланың әмрімән басқа тіп
аіналып қажын дуспан кеін қалды.

363.

Тауқұл деп алаға бет қојадұ,
салмән ағып тағыда қонбөбдұ,
бір аралға сал байлап еніп еді,
саудубар көп қаруанға кез болады.

364. Кәрүянгә ушурғаны.

Кәрүян корктү буларды урума? деп,
булар корктү бір дуспан боларма? деп,
кәрүян калкы буларды тағы оілады,
бізді еігә сауда кылып құрбормо? деп.

365.

Келді кәрүян буларға карсы құрұп,
булар сәләм берді кол күсурұп,
касына көп кәрүян келіп еді,
таң калдылар булардың құзұн көрұн.

366.

Кәрүяндәр таң калып оларға пул берді,
не болсада ужбактың нурұ деіді,
осунда захрандаі сарғаиғанда
беттәріндә нурұ қайнап турдұ, деіді.

367.

Бірін бірі сурасып қыласады,
бәрі бірдіі мусулман танысады,
Шұршұттөн шыккан олар кәрүян
бір бірдің сөзүнө каныс ады.

368.

Кәрүяндәр таныды Мәлікәні
ағасы Сарандылда құрттұң каны,
он бір қыл каның кызы аіп болған,
ағасы біздің елдә құрт султаны.

369.

Таныған сон бір бірін қыласады,

көп кәрүән бір бірді сөйлөдү,
акасиңиң иңисі бізгә қакын
шүжүншүгә шапқанша оңдасады.

370.

Ұш айда ағаңызға кайтсақ керәк,
со җергә кемәминән кетсәк керәк,
аман болуп шәргә қакын кетсәк
кемә тастап бір қырға өтсөк керәк.

371.

Җетгидә шығар җергә сумән құруңп,
кемәләрин шығарды қырға барып,
сүжүншүгә беш кісі кетип еді,
шәргә җетті булар күн түн құруңп.

372. Мәлік ағасыны көргөнү.

Султанға елші кабар берді, деиді,
сәләм берип есіктән кирді, деиді,
ағаңыздың қоғалған қалғыз кызы
аман есән кәрүән мен келді, деиді.

373.

Сүжүншү берип булар енді сөйлөсөдү,
келәр деп Мәликә оиласады,
тои кылып җуртка кабар билдиргән
алдында барамыс деп сайласады.

374.

Җуртпән келді ағасы кыз алдынан,
көрүстү ағасыман есән аман,

ағасы Мәлікәмән көрүскөндө
цыламаған калмады аскәр җаннан.

375.

Ойнап күйүп он күн тои кылды,
түрлү түрлү ойнан оинады,
Таңул Мәлик Сәипүл Мәликкә барған экән
алдында кол күсурүп сөйлөдү.

376. Мәликә акасіна косулғаны.

Шүжүншүгә биләр кетти акасіна,
он төрт күндө җетти каласына,
есіткән сон шешәмән акасі,
куанады экәү җыласып баласына.

377.

Малды сојүп тои кылып җуртүн җип,
көрүсүй ака шешәси калды талып,
Сәипүл Мәликті биләр күрмөт кылып
екпәдә Сәипүл Мәликті такка салып.

378.

Екпәдә Сәипүл Мәликті, айман күндү
тои кылып биләдә күнман тундү,
ушкан кус кайтып елгә келгән,
бәриниң бирдәи ішіндә көңлү тынды.

379.

Шешәси җаным тәри келдiң, деидi,
он җы кайғымән өлдүм, деидi,

Ākāsimān šehāsi amandasyh
allaḡa šukūr qūzūndū kōrdūm, deidi.

380.

Kuanyh Ākāsimān šehāsi oturmaidy,
Mālikā kūn tūn sōilōp boldūрмаidy,
он бір қыл ākāsinān айрылған сон
кōргōнūm бāріндā калдырмаidy.

381.

Sebābinān Sāipūl Māliktiñ munda keldim,
šerhāt kылып ōzūm munū aḡa kылдым,
алладан сон себāп бāрi муннан,
qūzūndū kōrdūm тағы кōңiūm тындым.

382.

Kudai saktady deūdān, aman qūrdūm,
deū kasty kыlsa ōlūmḡō betim burdūm,
кūn tūn бирдāi аллаḡа қылауш'едim,
кудаi сактады, деūdān aman qūrdūm.

383. Mālikāniñ sōzū.

Kolū iш qetpādi deūnūñ maḡan,
kapyr ōlsūn sōzūmō nanmaḡan,
moin synyp kelsādā deū mālūḡūn,
ašūlanсам кaitады qetpāi maḡan.

384.

Sert kылып aityh oḡan timā maḡan,
он бес қыл болмай турūp timān saḡan,
ōkūmdōp zорлыкminān алам десāñ
ōlōm, deidim, со кūndō nanсаñ maḡan.

385.

Деў мәлүгүн бу сөзүмдөн кайтүш'еді,
кегін өкпө кылып айтүш'еді,
ол уакытта Сәипүл Мәлік маған келгән,
деў өлтүрүп ол ңердән алүш'еді.

386.

Естип канмнән ңурттүң бәрі бiлдi,
чалбыздарын көргөн соң көңлү тынды,
ул кылып Сәипүл Мәликкә орун бердi,
колүна ендi бердi калың елдi.

387.

Сәипүл Мәлик бурунҗүдәи патса болдү,
кан тапсырҗан улүна иш оңдаиды,
ңурт ишиндә көрсөтүп әдiлдiгiн
тәңрi өзү оңгарды ендi ңолдү.

388.

Кизмәткәрдәр алдында әәир турдү,
бизадамән патсалар биргә ңүрдү,
оиншүмән ңырлаушылар бәри сонда,
түндө оин күндүз далада сеил курдү.

389. Сәипүл Мәлик тосүна сазынҗаны.

Тосүнүң бир күнү ескә түстү,
екi көздөн ңаңбырдаи ңасын ағызды,
суда өлдүңмө, ңан тосүм? кырда өлдүңмө?
дүнүдөдө умтулмаимын көрмөi сенi.

390.

Бажағыда осұндаі ойнаушы едік,
айрылұға бір күндө кыймаушы едік,
осұндаі болмадың, қан тосұмай!
шағада ойнап күлүп құрұшұ едік.

391.

Көңілімдөн, көзүмдөн енді кеттің,
алтын құзұк, қолыман тап кеттің,
осұ көптөр көзүмдө көрүнбөйдү,
бір қағзыны бојума қап кеттің.

392.

Қасымда болсаң сені көрмөсп'едім?
ойнап күлүп бір қердә турмасп'едім?
тірі болуп көзүмдө бір көрүнсөң
артыңда қада құрсөң ермәсп'едім?

393.

Көрүш'едім, еі тосұм, сені қандаі,
ішкән ас маған сенсіз қызы қандаі,
өтгү кетәр заманың қасымыздан,
болмаіды қызығымыз көз құмқандаі.

394.

Сенсіз маған бу оін бәрі арам,
қалғыз қайтп сенсіз мен сеіп курам?
осұ күндө ојұмдан іш кетпәссін,
құзұңдұ енді сенің қада көрөм?

395.

Сенсіз маған болмаіды осұ қтн.

дүнүөнүң сенсиз маған бәрі кып,
так олтурұп патса болсамдағы
сенсиз маған паида цок цалғызтїң.

396.

Ескә тўссөң цазамын мен осўндаї,
так ұстў сенсиз маған бір туткўндаї,
оїласам сен есїмә тўскөнсўн,
болады маған өмрўм мың цып оттаї.

397.

Кетәр едї бу каїғы цўзўң көрсөм,
кабарын елдән тауп каїдан сўрсөм?
цан тәттї цан тосўм муңдасымаї,
дүнүө не керәк маған бїргә цўрсөм?

398.

Кабар болсам цўзўңдў көрөрмўнбө?
цок дүнүөдөн көрмөї-ак өлөрмўнбө?
өлгөнўңдў есїтсәм мен өлөрмўн,
бу каїғыға сарғаїып цўрөрмўнбө?

399. Мына жат кылғаны.

Ар цердә мўдөт кылған кудаїым сен,
тїләїмін цазыктыкпаң кедәїң мен,
тосўмдў тїрї болса бїр көрсөтсөң,
полўңда цанымды курбан аїтаїн мен.

400.

Тос ұшўн Сәїпўл Мәлїк бїр кўн цанды,
запырандаї сарғаїды акылын танды,

шәзаданың зарлығын есіткән сон
бу җергә енді җиды җурттуң бәрі.

401. Мәликәнің келгәні.

Көп кыздарман Мәликә келді, деиді,
шәзаданың каиғысы білді, деиді,
шәзаданың көп кыздар көрдү җүзүн,
аирмады бәридә екі көзүн.

402.

Моинүн усун аланың салғанына,
аирылып тосуң сен калғанына,
тирі болса көрбәрсүн, өлсө өлгөн,
кайтәрсин бу дүнүөднүң калғанына.

403.

Бурунҗу күйгөнүмүз бизгә батар,
аланың әмиринә бендә нетәр,
бу дүнүөдөн киәгә иш паида җок,
җаралған не җан болса бәридә өтөр.

404.

Җолунда биз беишара кырбанлығың,
нетәргә аитып коиған бир җандығың,
сиз өлгөнгө мендә өлбөн, күйдү җаным,
тиләсәң керәк енді аҗалдығың.

405.

Келәдә он күннөн сон асык җарың,
он үш җылдан сыктаған ынтызарың,
ашымсын көңлүң сенің, Сайпул Мәлик,
тирі болса табылар бир җолдасың.

406,

Мәлікә көп ұялады көңілін аулап,
кетіңіз бір екі күн кік аулап,
ашылсың көңілің құртпән аңға шығып,
тазымйән каршыға, бұркұт салып.

407.

Бу сөз тыңдап Саипұл Мәлік атка мініп
шәрдән ытұ булар көңілін тынып
шәзаданың сол қанынан ытұп еді,
бір қигіт сәләм берді карсы құрұп.

408.

Саипұл Мәлік сәләмін анда сүйдү,
олаиды: Сәйтпә? деп іші күйдү,
Сеіт кайдан келсін тағы олаиды,
сүйтсөдө білмәиді, көңілін койдү.

409.

Құртұна бу кәріпті көрұң! деіді,
біздің үігө алып құрұң! деіді,
біз келғанша онү сіз кұрмөт кылып
біз кәйтқан сон колұма берің! деіді.

410.

Мінәзім бәрі кәріп кынайтұбұн,
бір екі күн қонак кып сәлайтұбұн,
біз келғанша сактаңыз кұрмөт кылып
болмаңыз әргіз онү кынайтұбұн.

411.

Екі кісі келдідә устады аны,
қалмаиды беішараның қорқұп қаны,

патсамыз бујурдү алып кел! деп,
керәк кылды аң аулап кайтса сені.

412.

Коркканнан беішара құзұн бурмаіды,
кбзұнбн азып қасы курумаіды,
бармаімын деп тырысып базып еді,
екі кісі қалынсада айрылмаіды.

413.

Кісі тұван дунұбдб құрбөр ұшұн,
кім көрұнсе ајактан сұрбөр ұшұн,
беішара бу кісідән кашты енді,
бу пәләдән енді өтбөр ұшұн.

414.

Ағалі екі кісі қоктап алды,
бір екі урдү дағы, қолға салды,
кбзұнбн қасы азып беішараның
іш бір ылаж таппаіды, кайран калды.

415.

Коркканнан беішара кетті кашып,
не пәләгә тұстұм? деп коркұп сасып,
іздіп құрұп тапқан беішарары
ап кетті ајактан қоғары асып.

416.

Беішараны алдыда ура, ура,
аппарды зымданға баілап тура,
бу беішара коркұп оімалы оі,
кашар едім табылса бір аз қора.

417.

Цылаиды бу беішара каны кашып,
алыпсыз іш кунасыз зымдан тұсұп,
болмас еді кәріптікке көңлү бузұк,
цылаиды өлөмүн деп ұмұт ұзұп.

418.

Кәріптіктән қаман іш болмас өмұр,
цылаиды өлөмүн деп қалғыз пақыр,
кәріптәрдің күтсеңіз көп себап,
бармаі қердә кәріп көрсөң қылаид'акыр.

419.

Кәріптің көңлү сынык боларм'екән?
кәріпті ұжүнө кісі аларм'екән?
кайғысы көп адамдар карсы келә,
кәріптәрдің сөзүнө нанарм'екән?

420.

Дүнүдө кәріптәрдән кайғылы қок,
білмәіді кәріп алған өздрұ ток,
өз калын білмәіді сау адамдар,
тіяді кәріптәргә күндө бір ок.

421.

Цылаиды кәріп әр күн қасын төгұп,
алдасына зар кылып белін бұп
кәріптәр пағамбарға қардам дегән,
боларма аі қарандар аға сөгұп?

422.

Бір кісі кәріп көрсө қылаитұвұн,
колұна қалам алып қыраитұвұн,

кәріпгәрдә алданың кол'емәстә
боларма кәріпгәр ојун оілаітүбүн.

423. Сәипүл Мәліктің сөзү.

Сәипүл Мәлік со түнү ујуктамаіды,
ујунб кәріп түсүп тоқтамаіды,
таңда атка мініп елгә келді,
кеінгі калқандарын ыоктамаіды.

424.

Царлық кылды цуртүна келің! деп,
кешәгі аманатым берің! деп,
каі елдан цүрсө дағы кәріп шығар,
ренжітпәі онү алып цүрүң! деп.

425.

Айттылар: Патсамыз кашып еді,
табылмаса есімізді ашып еді,
күнү издәп цүрүп артыңнан
ујалып цүрүп сіздән сасып еді.

426.

Келтірді беішараның колүн баілап,
кісі олтурғон кісідәі арман етіп,
Сәипүл Мәлік көргөн сон көп урустү,
кәріпті ренжітпәсіз не себап.

427.

Ајакпінән колүна темір шулғап,
беті көзүн бірдәі кумға булғап,
сіздәргә канша куна кылып еді,
цүрүңүз демәідім көңлүн аулап.

428.

Кәріпті кісі мұндай болмас болар,
кәріптің қатты құзғо көңіу калар,
кәріптәргә тәңрім қардам дегән,
кәріптің қарғысына қер сілкінәр.

429.

Бу мұскұн қорққаннан қашқан екән,
қалым қалай қығылар деп сасқан екән,
кәріптәрдің көңіуң әзіз қылың!
періштәләр қазұға қазған шығарм'екән?

430.

Қылаиды Сәипұл Мәлік оған қарап,
оілаиды көңіуң онұң қалын сурап,
қасырма, е қігіт, қай қерің екән?
бәрі шыныңды айт! қай қердән келдің оран?

431. Сеітті танығаны.

Он ұш қыл едән шығып, кәріп болұп,
мен құрдұм бейшара кәріп болұп,
атым Сеіт, шәрім Місір еді,
құннөн көз іш қаксы көрмәі солұп.

432. Көрүскөнү.

Сәипұл Мәлік орнұван ушұп турдұ,
Сеітті тос мен деп қушұп турдұ,
қыласып екі қан тос көрүскөн,
ел құртұнан қалып шошұп құрдұ.

433.

Күнү бои кушуп коймадылар,
азбана көрүскөнгө тоймадылар,
цети күндөи булардың тоју болду,
кол күсурүп бири бирин слайдылар.

434.

Сураиды Сәипүл Мәлик кайда құрдүң?
биздәрдән айрылған не күн көрдүң?
биздәрдән айрылғаны он еки цыл,
сөйлө енді! кай цердә сен құрдүң?

435. Сеит Зеңгини көргөнүн сөйлөгөнү.

Төрт цүз кісі едик Зеңгиләр устап алып,
үш цы анда тамам өттү кизмәт кылып.

436.

Кизмәт кылдык аларға кәріп болып,
көзүмүз цас көкрөккө кайғы толуп,
үш цылдан сон бір меіман келіп еді,
бірімізді сойдү оған курбан кылып.

437.

Зеңгидән үш ер кашып дарја түсүп,
аралдан бір аралға конуп шошуп,
коркканша бәри аралға іш турмаимыз,
әр цердә құрдүк цаннан үмүт үзүп.

438.

Бір калкка кез болдук устап алды,
көргөн адам аларға таң калды,

цўздбру̇ адам ону̇ сырты қалдаі,
семірсін деп бізді түрлү̇ җемә салды.

439.

Каібыдан, мың қан тосум, ас җемәдім,
семіртіп қолдасымды сојуи алды.

440.

Екі қы ас җемәдім сонда турдум,
біум ажал җетсә сөз демәдім,
қылағаным кбру̇штү̇ бір күң,
күңгө кабы болдү енді датым.

441.

Есікті асып күң қол көрсөттү̇,
сон едән күнү̇ түнү̇ каштым катты,
кутулдумба дегәндә бір қурт устал
сүингөнү̇ әр җердә тәңрім аты.

442.

Боју бик бір елгә түшар болдум,
тілдәрін іш кім білмәс каіран калдым,
адам етін мукум җемәид'екән,
тәуәккүл деп алдаға басым салдым.

443.

Саірасын деп келәскә салды мені,
екі қы турдү тостуң калмаі қаны,
қылағаным есітп басын шаікап,
қандаі қаксы дедіәр саірағаны.

444.

Саірағаным қаксы деп алып құрдү̇,

пылағаным ҥаксы деп кызык көрдү,
тоида арак ішіп мас болдүлар,
кашүба о күн маған ңардам зерді.

445.

Кашып онан сал баілап суға түстүм,
әиз ңаннан әр ңердә үмүт үздүм,
дарјаман екі, үш ай құрүп едім,
көкрөгүмө каібы толүп кандар кустүм.

446.

Бір кәрүанға ушрап ңолдас болдүм,
ңат етіп сизді күннөн күнгө көңлүм,
кәрүаннан айрылған сон сураі сураі
акры енді осү еігә түшар болдүм.

447.

Қурүш'едім сергәрдән кабар таппаі,
дуспаннан коркүп кашып еліңә ңактаі,
ңаңа келіп турамда бу шәрдә
тағыда алды ортаға бізді каптаі.

448.

Аллаға құз мың шүкүр құзүңдү көрдүм,
он екі ңы ңолүңдү іздеп құрдүм,
енді бізді бігөншө айрмасын!
нешә ңы кандар ңутүп өмүр сүрдүм?

449.

Саіпүл Мәлік тосүна ас ңегізді,
түрлү түрлү үстүно тон кігізді,
он күнгө шәін тоі кылып ңурттарына,
тосүм болдү деп ңуртүна бәрі білгізді.

450.

Цурттары буларға таң калды,
Сәипүл Мәлик тосүна куанады,
Әкәсімән Мәликә куанысып
табылды шәзаданың колғанаты.

451.

Мәликәнің келгәни Ырамбағы,
Бәди Үлжәмөл цуртүман келди дағы,
курдас көрүсүп қас ағызып
бір бірини табылды колғанаты.

452.

Курдас көрүсүп шүластылар,
адамзатпән перізат қыластылар,
күн, түн оин кылдылар он күндөи,
Мәликәмән Бәди Үлжәмөл сырластылар.

453.

Бәди Үлжәмөл айтады: Курдасымаи!
ана сүтүн емізгән сырласымаи!
күндө екаўмўз күл болуп цүрүш'едік,
көрдүм енді цүзүңдү муңдасымаи!

454.

Сөйлөсөдү екі бүйбүй ондаи болуп,
бірәў әи бірәў күндөи болуп,
Мәликә сырын айтты бастан ажек
берәди тәңри кәйы пәрмән болуп.

455.

Мәликә сырын айтты солаи, солаи,

шāзада цок болса ѓлбр едїм аї,
канша мактап аїтсада шāзаданы,
Бāдї Ўлжѓмѓлї цўрўптў оїға алмаї.

456.

Бїр кўн тыска шыкканда шатыр кѓрѓдў,
Мāлїкāдāн шатыр кїм деп сураїды,
бїздї екпāлгāн шāзада осў деїдї,
табылмас іш адамзат мында ондаї.

457.

Абдан сѓз аїтўға бата алмаїды,
аїтсада Бāдї Ўлжѓмѓлї оїға алмаїды,
аїтсада āр ўнѓрўн мактаї, мактаї,
шāзадаға аїналып кѓз салмаїды.

458.

Мāлїкā шāзаданы аїтып едї,
Бāдї Ўлжѓмѓлї бу сѓзгѓ ѓкпѓлѓдў,
Бāдї Ўлжѓмѓлї Мāлїкāгā цыр аїт! деїдї,
бїрāў цырлап аїтсац ондап нец кураїды?

459.

Саған мен олаї аїт деп аїтпадым,
маған цырды аїтпак кої деп едїм,
кѓцїўм сўїгѓн курдасым муңдасымаї
цыр емāс деп осў сѓзўм аїтып едїм.

460.

Адамзатпāн перїзат косўлмаїды,
кѓп ѓмўр адамзат цасамаїды,
сағынып кѓрѓрмўн деп келїп едїм,
аїтпаңыз бу кўндѓн сон бїзгā баїды.

461.

Шешәсі Мәликәнің тағы келді,
алдында ода буған арыз кылды,
бір көрүнсөң саған біз разы едік,
қолұнда курбан кысак осы елді.

462.

Сүрөтүңдү көрүп сизді сүйгөн адам,
он ұш қылы соңында құрғон адам,
сыласаң бір көрүн сенің болар еді,
көңілуң бір-ак сізгә бујурған адам.

463.

Шырағым, құзғұңдү көргүз деіді,
оідан өлдүк бізді тіргіз деіді,
ел құртұнан айрылып мал мүйкүнөн,
іздігәні шәзаданың сен қыз едің.

464.

Көп сөздөр айтсала боі бермәді,
шәзаданы көрүгө оі бермәді,
бір күн қатып Мәликә бипө кылып
ујуктамаі пері қызы уғалмады.

465.

Шәзаданың ерлігін ојұна алып,
оілаіды, келсам қаітар құзғұмдү көрүп,
құрғонбән турғанын ојұна алып
көрүгө барып құрбғұн көңілуңо салып.

466.

Есіткән ерліктәрін ојұна алды,

бајағыдаі болмаіды уіку калды,
сүітсөдө көңлү елдан ужалды,
сырын іш кімгә айтпаі наз кылды.

467.

Ҙасырып көрсөм деп ојуна алды,
Мәлікә білмәі ону ужуктап калды,
түн ішіндә акырын басып келіп,
шәзады ұжүнө кулак салды.

468.

Мәлікәдән Бәді Ұлжәмбі Ҙасырынып
Сәипүі Мәлікә келіп кулак салды.

469.

Ҙурт бәрі бәрі бірдәі корулап Ҙатыр,
толүптү боз балаға алтын шатыр,
шәзададан баска іш ојау Ҙан Ҙок,
асык Ҙарын оіға алып Ҙырлап Ҙатыр.

470.

Анадан аідәі болүп тубан Ҙарым,
он ұш Ҙылда мен Ҙолүңда бір Ҙарың,
ракым кылып Ҙүзүмдү бір көрмөдүң,
кайтәін мен Ҙолүңда ынтызарым?

471.

Бу кәіғыны басыма алда салды,
сенің ұшүн курбан кылдым Ҙүз мың Ҙанды,
әкәм шешәм еі Ҙуртүм алыс калды,
іш кім келіп сурамаса біздің калды.

472.

Еі Ҙуртүм кәіт десә бір кәітпадым,

су орнұна кан қутүп бір қанбадым,
алдымнан құз мың пәйә шыкса дағы,
қолұңда өлүмдү бір оіға алмадым.

473.

Қолұңда он ұш қыла мен қетпәі құрдұм,
сеннан басқа ојұм күлмөі құрдұм,
құз мың пәйә алдымнан шығып еді,
ажалым қетпәгән сон өлмөі құрдұм.

474.

Арзым айтсам саған қетпәс болдұ,
осұ қаіғы басымнан кетпәс болдұ,
құз мың пәйә алдымнан шығып еді,
ажалым қетпәгәндә денәм өлмөс болдұ.

475. Бәді Ұлжәмөлдүң көз салғаны.

Бәді Ұлжәмөлі тыңдады тысында тұрұп,
қарады бір тесіктән көңлұн беріп,
қасын көзұн сипатын көрұп еді,
танып тұстұ кешікпәі көңлұ еріп.

476.

Шықты шәзада көңлұн алып,
алыстан көрдү бір қыз қатыр талып,
келіп қызды қараса перізат,
басын салды тізәсінә қарын танып.

477.

Шәзада қыз басына қасын шашты,
ақылына қыз келдідә көзұн ашты,

шāзада кызды көрүп таныған соң
уялып шынымінан көзүн ашты.

478. Кыздың сөзү.

Сіз кімсіз, сизді перізат билар, деиді,
биздәрға үлкөн ужат болар, деиді,
перилар екаўмўздў көрө кылса
ākāmīgā айтпаима олар? деиді.

479. Сәипүл Мәликтің сөзү.

Он үш қыл сеннән баска сбилөрүм қок,
өлсөм сенің қолүңда көмөрүм қок,
қолүңда қурбан болған мен көбөлік
отка түссөм қанғаимын, өлөрүм қок.

480.

Қанмағанын бурундағы қандырмашы!
бузұлған көңілүмдў қалдырмашы!
издәўшімән беішара меілің болса
көңілүңдў олаі булаі іш бурмашы!

481. Кыздың сөзү.

Адамзат перізатқа асык болса,
сертінә турса деиді оған кылса,
пері оттан қаралды, адам топрак,
қарасарма перізат ојуна алса.

482. Шāзаданың қубабы.

Перігә адам асык болса деиді,
кылсын адам онү алсын деиді.

483. Ұәдәләрі.

Кыздың енді аитар сөзү^ѳ бітті,
шәзаданың көргөн сон көңлү^ѳ ңетті,
бір бірінә енді асык болуп
айткан ұәдәләрі енді бітті.

484.

Сөйлөдү^ѳлар екә^ѳ кушактасып,
бір ңергә сөз коидү^ѳлар акымдасып,
оінбінән күлсү^ѳ бар болған сон,
Мәлікә кызға келіпті акрын басып.

485.

Мәлікә кыз ојанды бір күрсү^ѳндү,
кайдан білсін шәзаданың көңлү^ѳ ңетті,
Бәді Ұјжәмәі сураиды Мәлікадан:
айтшы маған, не себәпті күрсү^ѳндүң?

486.

Өкпө кылды Мәлікә, сөз алмадың,
көңлү^ѳңдү^ѳ курдасыңа бір салмадың,
шәзадаға көрүң! деп айтып едім,
сөзү^ѳмдү^ѳ тыңдап есіңә бір алмадың.

487.

Бәді Ұјжәмәі айтты: Мен оілаімын,
періләр есіткән сөз болармын,
осү сөз булаі калса ңуртүм біліп,
ел ішіндә ујатка мен калармын.

488. Mālikā sōzŭ.

Mālikā iŝ uĵaty bolmas, deidi,
bu iŝtān iŝ kīm kabar bilmās, deidi,
ŝāzadany siz munda ŝakyrıңыз!
сурағыңыз iŝ kīm munda kelmās, deidi.

489. Bādī Ūljōmōldŭң sōzŭ.

Bādī Ūljōmōl kabar berdi kelŝin! deidi,
sōzŭңō duspān moınŭ usunsŭn! deidi,
aitkan senıң sōzŭңō ңanym kurban,
alyp kel endi kōңŭñ ңetŝin! deidi.

490.

Mālikā eŝitkān son turdŭ, deidi,
kuanyŝ ŝāzadaĵa ңŭrdŭ, deidi,
Bādī Ūljōmōl ŝakyrdy, degānnān son,
artyŝnan Mālikā kyz ңŭrdŭ, deidi.

491.

Eŝiktān Sāipŭl Mālik kirdi, deidi,
artyŝnan Mālikā kyz ңŭrdŭ, deidi,
Bādī Ūljōmōl ornŭnan тура kelip,
булардан бурун sālām berdi deidi.

492.

Ekaŭ kōrŭstŭlōr kuŝaktasyŝ,
birī birinān sŭidŭ auzdasyŝ,
Mālikā burunĵŭsŭn kaıdan bilŝin?
mezāmbat kynydy буларĵa aŝyn tasyŝ.

493.

Онан сон түрлү ісін нандырды,
Бәді Ұлжәмәлі шазадаға көңүлі бурдү,
бір бірінә сүжөнүп аяктарын,
со җердә оінап күлүп бір аз турдү.

494.

Наз кылып бірі бірінән сөйлөстүлөр,
кушактап бірі біримән сырластылар,
оінап күлүп сө җердә мырадыға
екі асык айрымаска сырластылар.

495.

Таңга җакын шазада үігө кайтты,
җарына айтар сөздүң бәрін айтты,
шазаданы үжүнө алып барып
оінап күлүп өткүздү курбан кылды.

496.

Бәді Ұлжәмәлі күндөн күнгө асык болдү,
көндүрсө кудајым деп кайғы кылды,
бар еді біргә келгән авалығы,
җылап оған айтыпты осү җолдү.

497. Аналығы келгәні.

Аналығын шакырып, анат! деіді,
анасы не сөзүң бар балам? деіді,
басыма түскөн менің бір ісім бар,
кулағыңа бу сырымды салам, деіді.

498.

Бір кайғы баска түстү кәріп болүп,

бір адамды көрдүм көңүм алып,
түндө түстө кетпәйді күндүз ойдан,
ылажын табалмадым кайран калып.

499.

Бу ісімнің ылажын тапсаң, анам!
көңүлгө бізді сен алсаң балаң!
бу істің ылажын тапсаң болсаң
бу кайырдан акыр өлөм калам.

500. Аналығының сөзү.

Кайдан түстүң бу іскә, қалғызымаі?
қараңғы түндө қарық қылған қулдузумаі?
әкәмін шешәңә не деп аітам?
бу іскә ушурадың сен, қызымаі.

501.

Еі балам, сен бу іскә кайдан қалдың?
каі қердә құруп оған көз салдың?
әкә шешәңдің бетінә қаралмаі
бу іс үшүн құртқұннан ужат алдың.

502.

Ондаі мундаі сөздөрдү аіта берді,
акыры сол ашудан кайта берді,
шәзаданы акырын шакырып алып,
пердәсін ашып онуң құзұн көрдү деіді.

503.

Құзұн көрдү, басқаны сүймөс болдү,
қызынан басқа адамға қыимас болдү,

аналык бір көрүп баур царған сон
кызы тағы баскаға тiмiс болдү.

504.

Бу iсiң сенiң, балам, сенiң аиб емiс,
алда дағдыр кылмаса кyiн емiс,
цүзүн көрмөi бу сөзүнө айтсадағы
акың мешаң көргөн сон қаман демiс.

505. Аналығы екпiлгiнi.

Шiзада биздiңмiнiн цүрсүн! деiдi,
акы мешаң аi цүзүн көрсүн! деiдi,
арзыңды акы мешаңа биз айталык,
шык цолүмүз түзүгө цүрсүн! деiдi.

506.

Аналығы күжөүн алып кеттi,
перiлiр көз цумғанша ушүп кеттi,
өзү кеттi аналык арзы айта,
шiзада еi мешiнi турсүн! дедi.

507.

Аналык сiлiм берiп енiп келдi,
сурады сөз басын, кызым кiнi?
кызыңыздың басында аз муңу бар,
цiбiрдi биздi сiзгi таман дедi.

508.

Бiр адамзат сүрөтүн көргөн екiн,
он үш цылдан iздiп цүргөн екiн,

Сарандыда турғанда көзүнө түсүн,
кызыңыз оған көңлүнү бергән экән.

509.

Місирдің патсаның қалғызы экән,
караңбы тундө құзұ қарык экән,
құзұн көрүп турсаңыз бір адамзат
баста шуға маңдаида кундуз экән.

510.

Кызыңыз асык болүп көңлү сүидү,
умуттү асыктыктан құртпән үидү,
әкә шешәм арзым бар аитар деп,
зарлык кылып алдымда отгай күидү.

511.

Кызыңыздың асықтығын анык бiлдiк,
арзын сизгә айтүза атгай қелдiк,
қаратсаң қаратпасаң бір күшүң деп
ел шешiнә сонү биз алып келдiк.

512.

Көрсөттү шәзаданы алып келип,
сәләм бердi шәзада кол күсурүп,
кулдук кылды шәзада ол алдында
турдү алдында күјбү күрмөт кылып.

513.

Шәрбанү көрүстү көңүл берiп,
көрсөттү шәзаданы құртүн қiп,
қаратып құрттүң бәри айтқаннан сон,
улүна бармак болдү кiм кiп.

514. Шәрбану улуна барзаны.

Шәрбану кўжөн алып кетті,
улума көрсөтөин деп көңүл етті,
шәзаданы тўсүрүп бір шарбакка,
биз келгәншә туруң мунда! депті.

515.

Шәрбану улуна кетті деиді,
сөйлөдү баласына сөзүн деиді,
кызыңызға бір кўжөү тауп келдик,
кизмат бизгә кылўға епти деиді.

516.

Акаси Мисирдә кан болған экән,
так Сулман орнунда калған экән,
өзү адамзат аты Сәипүл Мәлик,
он үш цы кызыңызға асык болған экән.

517.

Еки цы өз үжүндө қатқан экән,
өз басын курбандыкка салған экән,
он үш цы қолунда кәрип болуп
цүрөмүн деп әр қолунда болған экән.

518.

Сөйлөдү көмпір сөзүн бастан ајак,
макул көрдү баласы оіламаі-ак,
кызыңыз тағы асык болған экән,
берсәңіз кайтар ону кынамајык.

519.

Баласы шәзаданы көрмөк болдү,
шешәсиниң сөзүнө ермәк болдү,
көрмөи-ак шәзаданы җаксы көрүп
тои кылып кызын оған бермәк болдү.

520. Сәипүл Мәликти деу ушуған.

Шарбакта Сәипүл Мәлик җалғыз еді,
көңлүндө олағаны кан кызы еді,
бир еки деу аспаннан ушуп келди,
осүнда дуспаның изи деди.

521.

Шәзаданы деу издәп җүргөн экән,
осү деу колүнда өлгөн экән,
осү деунуң әкәси деу патсасы,
улүн өлтүргөнүн билгән экән.

522.

Еситипти баласын өлтүрдү деп,
Мәликәни со җердән келтирди деп,
алып кел! деп деүлөрүн җибәрипти,
менің колғанатым сындырды деп.

523.

Деу келди шәзадаға сәләм берип,
шакырды сизди җарың җаксы көрүп,
Мәликәни алып келгән сиз боларма?
биз! деди, беишара алдына билмәи ерип.

524.

Кеттіләр аспан көккө алып ушўп,
білмәиді Сәипүлі Мәлік деўнў косўп,
деў онў көтөрўп келгәннән сон
өлўмдў моинўна алды қаны шошўп.

525.

Улўмдўң қайтп алдың қанын? деиді,
алаин енді сиздң қанын, деиді,
мың қаның болсада қутулмассын
олжа қылдың өлтўрўп малың деиді.

526.

Ашўба кәўдөсўнө иш сїмаиды,
қылаиды, көз қасыны бір тїмаиды,
шәзаданың тағы қўзўп көрўп
өлтўрўтө тағыда иш қырмаиды.

527.

Оїлаиды деў, Шәбал келәр деп,
есітп бизбән урус қылар деп,
қызын оған бергәнї турўс болса
қау болўп ел қырылып өлөр деп.

528.

Деў патсасы көңлўнө алды деиді,
шәзаданы зымданға салды деиді,
кешкәлі оїнап қўргөн Сәипүлі Мәлік
тутқун болўп зымданға салды деиді.

529. Шәзадапың мынажаты.

Қудажау, пәлагә мен тўзтўм деиді,
әзиз қандан ғұт ғадўм деиді,

тіріктің пәләдән қутулмадым,
пәләнің дәріжәсына құздум деіді.

530.

Ұмұтты едім көп қаіғы тарқарма? деп,
қаратқан қудажым қарылқар, деп,
аз көргөн бу күншұм тос болдұма?
оілауш'едім қаксылық боларма деп.

531.

Бу дуспанды перізат білмәі қалды,
асық қар қосұлар деп оілаі қалды,
он ұш қылдаі айрылып бурұп едім,
құзұңо тосұң Сеіт түспөі қалды.

532.

Қудажым, дағдыр сіздән болса керәк,
ажал қетсә бендәсі өісө керәк,
қетпәгән ажал болмаса осұ қердә
бір себәп қудайдан бізгә болса керәк.

533. Шәбәлдұң сөзү.

Шәбәл шазаданы көрөмүн деп,
қызымды ақыр оған берәмін деп,
шазаданы шарбақтан таппаған сон
ашу қылды кулдарын урамын деп.

534.

Онұ сіз іздәп шапшан табың! деіді,
күн шыққанша күн батқанша бітң! деіді,
бірәуң онұ тауп келә қалсын!
толтураін алтынға! табың! деіді.

535

Табалмаі екі цурт каіран калды,
іздаўші бір целәргә дала толдў,
іздаўшіләр кабарын таппаған сон
Шәбәлінің көңлүнө каіғы толдў.

536. Бәді Ұлжәмөл, Мәлікә, Сеит айткавы.

Бу кабарды сәиттә асык қары,
қолунда сактап құрбн ынтызары,
Мәлікә Сеитмінән есіткән сон
бәридә бірдәі шұлап калды.

537.

Бәді Ұлжәмөл есітп кеттә қаны,
бір қар ұшўн кыналды шыбын қаны,
көздөрү кан қас болдў қылаі, қылаі,
өлүм болдў көрмөсө олағаны.

538.

Сеит тосў ајағын басалмаіды,
көкрөгү толдў каіғы кызым кандаі,
тосў құзўн осў көз көрмөсө
өлүмгө құзўн кығып қанды.

539.

Мәлікә тағы қылап шешәсімән,
қаксылары қылаіды шешәсімән,
қылаі қылаі көзү толдў кан қасына,
күндүз түн зарладылар ол каіғынан.

540.

Есітті енді Шәбәл қылағанын,
қызың өлібін деп бейт қойғанын,
ушурұп әр қерләргә іздәушіні,
өбітүбүн болду енді оилағаны.

541. Бір пері кабар бергәні.

Бір пері сәләм берді канға келіп,
қатыр едім тыста ауру болұп,
бір екі деу келіпті, қергә тұстү,
бір адамды ушурдұлар қоғары алып.

542.

Бу кабарға Шәбәл дуспан деіді,
сол заманда деу бізгә дуспан деіді,
бу дуспандық қылсада олар қылды,
қазылып қау болғалы ушам деіді.

543. Шәбәл деуғә аттанғаны.

Шәбәл апұланып құртүн қиды,
урусқа көп әскәрдің қанын кпиды,
батырмінән ерләрін қасып'алып,
сарбаи қауп олар қылды сіды.

544.

Қонблдү Шәбәл патса құртүн аїдап,
уштұлар аспаннән күндү қаптап,
бір сағатта қеттіләр амық қергә,
тұстүләр деу қерінә шыбын таптап.

545. Деўга елші җибәргәни.

Шәбәл елші салды деў канына,
разы емән кісімдә алҗанына,
кісімдә келтіріп шапшан берсін!
Әкүнәр биз урсак тәна.

546.

Татү болүп кісім берсә мен кайтармын,
бермәсә бу әскәрим җауға етәрмін,
кісім үшүн бу җердә җаным курбан,
сен деўга кызығымды көрсөтөрмүн.

547.

Деў канына елшиләр алып барды,
берсін деиді, патсамыз биздә барды,
татү болүп уруснаи кісім берсін!
Калмасын биздә оған ынтызарды.

548.

Ол адамзат өлтүрүп җергә салдым,
кылып тартып алдынан җанын алдым,
ол адамзат артынан кісі келсә
алса онуң сәләмін кунүн алдым.

549.

Кеткән елші Шәбәлгә кайтып келдә,
сәләмін деў канына аитып келдә,
өз канына сәләмін айтканнан сон
деў канының җубабын аитып бердә.

550. Деў периләрмән урусканы.

Периләр уштү аспанға җауға караи,

болмады ел көп келгән цуртка батпай,
перімән деўләр шығып урус кылды,
дарјаның сү болдў кызы кандаі.

551.

Кылыш наіза аспанда шак-шык болдў,
деўләр сасып таппады кашар долдў,
бірі бірін өлтүрүп деў періләр,
канмінән кәўдө баска дарја толдў.

552.

Аспанда деў періләр көп баиланып,
түсөдү деў кәўдәсі цергә айналып,
деўнің канатыда моинү сынып,
цер түсүп өлөдү цан кыналып.

553.

Аспанда царкыраіды кылыш наіза,
цызтрады кәўдәдән цердә маіса,
канаттары сынады кылыш шапса,
кылыш баска тіјәді кылдан таіса

554.

Цеттіләр деў перігә аїғәі салып,
каштылар деўнің бәрі цанын алып,
періләр деў патсасын устап алды,
ајағымән колўна темір салды.

555.

Шәбәл онүң көзүн ојүң! деіді,
терәсін тірідәі-ак сојүң! деіді,
терәсінә анша сабан тығып
көшөгө асып онү којүң! деіді.

556.

Кыналуға келгәндә деуһуң каны,
цалынады калама деп кәріп цаны?
кісіләрің мен тауп берәр едім,
серт кылып Өлтүрмәин деса мөһи.

557. Деу Саипүл Мәликти бергәһи.

Деу патсасы Шәбәлгә ермәк болдү,
серт кылып кісіләрін бермәк болдү,
серт кылды җәдә кылды уруспаска,
татү болүп бір біримән цүрмөк болдү.

558.

Күдүлар бір біриниң кан касыјатынан,
таптылар шәзаданы су астынан,
таска баилап сандыкка салған экән,
болмаса айрып еді цан тосунан.

559.

Шәзаданы сандыктан бүүзүп алды,
көргөн адам цүздөрүн таң калды,
ас беріп су ішіріп шәзаданы,
кудаі тағала сактады, аман калды.

560.

Кол күсурүп кәһинына сәләм берді,
Шәбәл онуң цүзүң карап турдү,
көзүң көрүп карап турүп шәзаданы,
өз цуртуна ушурүп алып цүрдү.

561. Шабал кызын беріп тои кылады.

Шабал келип җуртуна җарлык кылды,
тои кылың деп мал сојуп өдди җиди,
тои кылды Шабал патса җуртун җип,
шазадаға бермак бөлүп кызы тиди.

562.

Бу кабарды Сеит тосү естип алды,
издан җүрүп кыздарман бирга келди.

563.

Перизатпан адамзат көп җилып,
әр җердан җаксы келди алтын кип,
көргөн адам җүздөрүн таң калды,
Саипүл Малик җүзүктү колға салып.

564.

Алтын тондар кигизип җан тосүна,
нөгөр кымыш шакырды өз касына.

565.

Калмаиды җүкөн киши козғалмаған,
осү тоида май ишип мас болмаған,
калмаиды катынминан кыз, урғашы, еркәк,
бир бириман сөлөсүп мас болмаған.

566.

җарлык кылды Шабал келиңиз! деп,
күждөнүн җүжөнб кериңиз деп,
алдында оин күлкү кизмат кымыш
көрмөгөнүн бар болса көрүңиз! деп.

567.

Көрдүлөр шазаданы бәрі келіп,
алыстан кол күсурүп сәләм беріп,
қыршыман оіншы бәрі сонда,
шыбуза кымадылар үзүн кыып.

568. Кызды алып келгәні.

Келдilər аналықтары кызын алып,
камкоршы атаушү тузак салып,
тапшырып кызын цуртүна кайтты деиді,
цетгиләр мурадына цалғыз калып.

569.

Тартады оін күлкү нека болүп,
үлкөн кісі, катын, кыз үгө тотүп,
күннөн күнгө булардың оін күлкү
кыздарға тоі кымағы бурундаі болүп.

570. Мәликәні Сеіткә бергәні.

Бір айдан сон тосүна кыз айттырды,
Мәликәгә цетсін деп сөз салдырды,
таж Мәликә кызына берәін деп,
ергә тісін деп тағы алдырды.

571.

Сеіткә бердї кызын коңлү сүжүп,
мурадына Мәликә цетгї цетіп,
шазада Бәди Үлжөмдї царымнан
Сарандыдаға келдїләр цуртүн ціп.

572.

Таркаттылар тоиларын ойнап кўлўп,
бир җым турдў шāзада кайтып келіп
ойнап келіп җўргондō Саипўл Мāлик
җуртў оїға тўсўптуў бир кōрсōм деп.

573.

Бāрї онўң кōрўсконўн оїға алады,
сўгїонўң бар екāн деп окпōлōдў,
бир мен сїздāн баска оїларым җок,
кымаї җарын баскадан кōп кўндōйдў.

574. Саипўл Мāлик җубабы.

Саипўл Мāлик айтады коїмаї калдым,
бајағы кōп кāрўāнїм оїға алдым,
сеннāн баска сўжōрўм кўжōрўм җок,
ескї дердїнā шыксын деп ура салдым.

575.

Окпōсў Шāбāлға җеттї деїдї,
кабар айтып җуртўн еїн җїдї деїдї,
кўжōўмўз ел җуртўна сағыныпты,
кымыңыз осў кайтарынды, деїдї.

576. Шāбāл кўжōўн кайтарғаны.

җуртўн җїп кызына саїман тўзōдў,
алтынмїнāн кўмўстōн кōп бердї,
сансыз кулбāн кўң җолдас болўп,
җас җїгїтгāр бāрїдā кызы кўздў.

577.

Сарандыда патсасына кабар берді,
айтқан сөзүн буларда кабыл көрдү,
корлуктан мал мүлкүн іәсіна
казіна казасын бәрі берді.

578.

Түзөттүлөр кыздарын той кылып,
цөнөлттүлөр кыздарын атка қылап,
он күң алты күмүс казінасыман
тапсырдылар шазадаға алып келіп.

579.

Ойн күлкү кылып тоілады,
үлкөн кішші әр қердә ойнады,
перінің мықтысы Шәбәл еді,
каі қердә мықты болсада қоімады.

580.

Цөнөлдү Шәбәл қызыны амандасып,
үлкөн аға кішші іні бір қандасып,
алтын такта отуртүп қыз күждүн
қылау қок ойн күлкү қалжыңдасып.

581.

Уша уша періләр такты қостү,
қумдаі болүп аспанға алып уштү,
сырнаі керінаі ағаі періләрдің
бір сағатта Місіргә алып уштү.

582.

Саясыз әскәр Місіргә қакын түстү,

Місір елі җау бар деп бу коркустў,
Касым кан бу а́скарді біліп кел! деп
бір ўазірмән қибарді қолдас косўп.

583.

Кеткән ўазір куанып кайтып келді,
сонша деп патсаға айтып келді,
куанғанынан Касым кан ат келгәншә
ел алдына тўстўдө җајау құрдў.

584. К о р ў с к о н д о р ў.

Касым кан мінгізді ат екпәліп,
бәрі келділәр мунў еситіп,
Сәипүл Мәлік алдына җајау келіп
пыҗылдылар алдына кулдўк етіп.

585.

Шәргә алып келіп тойдў тоілап,
кеінгі келінбінән кыздар оінап,
Сеіт тағы косўлўп а́кәсінә
шакырды Місір елін бәрін сілап.

586.

Касым канбінән бәрі уанбаіды,
баласынан басқаға қубанбаіды,
шәзада бір длоң сөйлөп еді,
еситіп көз җастарын тіј'алмаіды.

587.

Касым кан баласына орун берді,
шәзада тосўмінән сеіл курдў,
малда ортак екәўгө, қанда ортак,
татўлўқпән дўнўдөдөн бмўр сўрдў.

588.

Бірді сеіі курады Ырамбағы,
турады Сарандыда аз күн дағы,
кізмәткәрі бәріләр қаиғысы қок,
оінағаны күлкүнү кызыктағы.

589.

Өмүр өттү булардың қаңа қардаі,
көкрөктөрү барында ап ак кардаі,
көрсөтпөсүн бендәгә кудаі зары,
төртөү көккө конған төрт булбулдаі.

590.

Көп қасап өттү булар өмүр сүрүп,
кылдылар патсалықты әділ турүп,
азабының соңында қаксылык бар,
жетті мурадына көп қыл турүп.

591.

Айрылұға келгәндә кымаі өттү,
қаңа келгән конактаі сілы өттү,
дүнүөдөн өттү арманы қок,
куаншылары коінуна сімаі өттү.

Тамам болдү.

II. ӨЛӨҢМІНҢАН ШЫҒАРҒАН ҚЫСКА ҚЫСАЛАР.

1. Алтын Бас, Кұмұс Ажак ашык болғаны.

1.

Айтамын тыңдасаңыз Ұаксы кепті,
көп адам біздән бурун өтүп кетті,
Ұамағат ыкласымән кулак коіса,
малға баі баска кемтәр адам болдү.

2.

Аспаннан калың Ұауған кар болүптү,
кыса айтсам көңүлүңүз Ұаі болүптү,
бігіптї Ұеті рү малы патсаға,
сүйтсөдө бір перзәнткә зар болүптү.

3.

Он сегіз ол патса Ұасынд'еді,
әйәмнің көп қаіғысын оған берді,
Ұылады кыркка шеін бала тіләп
сүйтсө дағы тіләүн іш бермәді.

4.

Кылыпты кеі адамды малды, деіді,
кылыпты кеі адамды зарлы, деіді,
Ұетіптї ол патса ашыс Ұаска,
алпыста Ұетпіс катын алды, деіді.

5.

Кудаіның көрсөткөнүн көрдү деіді,

көңлүнө ңаксы нїјят кїрдї, деїдї,
көрмөдү ңетпїс катынан ңаңгыз перзїнт,
бәрїдә ңетпїс катыны өлдү, деїдї.

6.

Кудаїдың ңаксылығын бїлмәған сон,
тағат кып дүнүөгө ңүрмөгөн сон
мунша малды көп ңп набыламын?
әр нерсә сенїмінән бермәған сон.

7.

Ісїнә ала салған көнбөгөн сон,
убажым негә керәк өнбөгөн сон
өлөин қаңгып ңүрүп кула тўзгө!
бїр перзїнт куанышка бермәған сон.

8.

Көңлүм ңамандыкка бола бердї,
алданың ак ісїнә көнө бердї,
бїр күнү ңетї рўға мал берїп,
қаңгырып ңапан тўзгө ңүрө бердї.

9.

Көңлүмән бїр нїјяткә басты кадам,
тыңдамас насїкатты бїлмәс надан,
қаңгырып аї далада келә ңатса
алдынан даус келдї бїр ңаңгыз адам.

10.

Ҙараткан ңермән көккө алда м'екән?
әр істї өзү ңөндөп кыларм'екән?
баланың күжүгүнөн шығып ңүргөн,
ода бїр сексән ңасты көшпїр екән.

11.

Мінгәні ер үгіттiң кара кердi,
атты емәс ол патса цајау ердi,
көз қасын көрөрм'екән бір алда деп?
қыласып бірiнә бірi қолун бердi.

12.

Кемпір айтты алдаға сіндым, дедi,
зарланып кешә күндүз құрдұм, дедi,
кемпір айтты: Мен келдiм сексән қаска,
сексән бес қасымда қетпіс байға тiдiм, дедi.

13.

Ұжұмдә бала зары болдұ, дедi,
баурұмдұ қаиғы отқа күйдұ, дедi,
көрмөдұм қетпіс байдан қалғыз перзәнт,
бәридә қетпістің өлдұ, дедi.

14.

Кудаидың рақмәтiн бiлдi, деiдi,
әр қолдұ өзүң қондә ендi, деiдi,
қамағат, қалаi екән қудаi iсi?
кемпір шал бiргiп дәурөн сұруп құрдұ, деiдi.

15.

Ағөлі зарлы боп құрдұ, деiдi,
көңіүнә iман нуру кiрдi, деiдi,
қамағат, ықласымән муну тыңда?
көз қасын екі мысапырдың iдi деiдi.

16.

Кудаiға мен қылаiн, көңiлiм күптұ,

кешірсәң қунајымды осы депті,
дегәні беішараның сол емәспә?
сол кемпір сексән бестә болдү қықтү.

17.

Бендәлар алда дегән Іман тапты,
іманың өтрүк сөз бетін қапты,
тоғус әі тоғус сағат болғанда
сол кемпір алтын басты бір ул тапты.

18.

Азапты өлгөнүншө көрмәд'енді,
көңлүндө қамандығы болмад'енді,
Алтын Бас тұған күнү тоі қылып
елгә цуртка келсін деп кабар берді.

19.

Кудаідың көрсөткөнүн білді, деіді,
бауру ашык отка күйдү, деіді,
Алтын Бас бір күн түндө ужуқтап қатса
түсүндө Күмүс Ајак келді, деіді.

20.

Алтын Бас саі кез оғун атамысын?
қунаға қас басыңнан батамысын,
қудајым ол басында қостү бізді
үжүндө маған келмәі қатамысын.

21.

Берәрмә тіләгімді, бір сағымды,
оінаімын ашығымман бу шағымда,
қудајым екаұмұздү қосуп еді,
аваның іштә қатқан қурсағында.

22.

Алтын Бас ојанып енді тұрб-гелді,
тұстө көргөн ашығы көрүнбөдү,
әкәкә, ескән қелгә ашық болдұм,
қудажым кетпәс қаіғы маған берді.

23.

Аітамын тыңдасаңыз қаксы кеп,
қаньң Іман құтсөң болады сеп,
е әкә, руксат бер енді маған!
аітып зар еңрәпті мыкнат қеп.

24.

Паіғамбар бурун өткөн Муса деді,
баска іс кім сарғаимас күн тұса деді,
атакә, қумусұңдү бітір деп
ісіңә қатты қаірым қумса деді.

25.

Царасар алмас п'шак қынба, деді,
қудаң енді қылдым саған, деді,
көрүнгөн таудаі болұп қара тасты
екпәлші, көз қуаншым, мында! деді.

26.

Аітаін қана бір сөз енді, деіді,
тіләгін беішараның берді. деіді,
көрүнгөн таудаі болұп қара тасты
қыстыда қолтуғұна құрб берді.

27.

Қудаіға тауба қылып қылдым депті,
күшүңдү маған, бала, қідың депті,

бара көрдүм тасты, аи карабым,
күшүңө, көз куаншым, тойдүм дептi.

28.

Карабым, сен кеткән сон не болармыз?
дуспаниән сен болғанда тең болармыз?
есиңа ал! тiрi болсаң, е карабым,
бiз кимгә картайған сон дем болармыз?

29.

Алданың дагдырына көвө бердi,
ашыкка биткән ойн бола бердi,
арзын атасына айтсын! дедi,
салып урұп сар'ал'атка мiнiп құрб бердi.

30.

Ашығым, мен айтәин сөзүм, тыңда!
кудаиның буруруғүмән келдiм мында,
мекәнiм сурасаңыз менiң алыс,
цетәрсiн күжүп қаның бес мың қылда.

31.

Алтын Бас уiкусұнан тұрб-гелдi,
ашығы тұстө көргөн көрунбөдү,
не божсамға болаiн осулаi деп,
күн батысына карап құрб бердi.

32.

Цаксыдан өзүмүздөi көп естәмiн,
цаксы маған айтпаса ненi естәмiн,
арада бiр нешә күн өткәннен сон
келiптi бiр шәргә деп есiткәмiн.

33.

Шәрдән кыздың җуртун сураид'ендї,
шәрдән онуң җолун биләмәдї,
болған бір кәрісі үш җуз җасты,
Алтын Бас оған келіп сәләм бердї.

34.

Алтын Бас сәләм бердї кәрігә,
сурады калын җуртун тазы җана;
е җігіт, сабырлык кыл бір алдаға!
җетәрсін шапшан җүрсөң бір җыда.

35.

Руксатты җігіткә кәрі бердї,
онан сон Алтын Бас җүрө бердї,
бір алдаға тауақул кылып җүргөнүндө,
көп мыкнат җол үстүндө җігіт көрдү.

36.

Арада бір нешә күн өтгү деидї,
кудайым сар'ал'атка тил бердї;
көп күнү җолдас болғаннан сон
кедїк бір мундаи җергә аман деидї.

37.

Алтын Бас бір нешік күн болдык җолда,
ојунды негә айтпаисын маған сирә,
Алтын Бас мен айтәин өзүңүзгө,
кудаидың кудротүмәнән келдїм мында.

38.

Өз шәрдән сенің кайның бір җыдык җер,
нл.

җетәрмиз тiрi болсак намаз дiгәр,
со кал бiтiрәр теруәрдигәр,
көп мыкнат көрдүк җол үстүндө.

39.

Ер токумү сар'ал'атка салад'екән,
бес намаз кудајымнан келәд'екән,
түп болдү күндүз болмаи құрдү налып,
сар'ал'ат күнд'аралап құрөд'екән.

40.

Сар'ал'ат астындағы арык екән,
аи құзү арғаннан сарык екән,
колүндү бермәсәңдә үидөн шыккан,
беишара Күмүс Ајак арык екән.

41.

Сон үигө сәләм берип кiрiп келдi,
җалт карап Күмүс Ајак ендi көрдү,
кудајым көрсөткөнүн расм'екән?
секрип Алтын Бас колүн бердi.

42.

Косүлдү биригип ендi кi зарлы,
бурун җалғыз болсада болды барлы,
бир адам кызыңызбән бир җатыр деп
бир адам канға келип кабар бердi.

43.

Кан ендi еситкән сон ашүланды,
ейнә җилсын деп кабар салды,
бир түндө он мың лешкәр келдi дағы,
беишара Алтын басты камап алды.

44.

Зарлықты бір алдаға қылды, деіді,
моінүн Мәдінәгә бурдү, деіді,
ашұман кыз ағасы келді дағы,
кылышман Алтын Басты урдү деіді.

45.

Тіләгін іманды кул тапты деіді,
бәріндә дүнүөнүң сатты деіді,
күјөүн каин ағасы урмайма! деп,
беішара сабыр кылып қатты деіді.

46.

Кудажым Алтын Басты кылған зарлы,
кудаідың бујурувұна амал барма?
Алтын Басты кыраин деп умтулғанда,
колұнан Күмүс Ажак устап алды.

47.

Алданың аманатын берәрмін деп,
сөзүңө кім айтсада көнөрмін деп,
баталмаи кан кісисі кайтып барды,
канға бір оі түстү, берәрмін деп.

48.

Кан өзү Алтын Баска келді деіді,
Алтын Бас тұрб-гәліп сәләм берді,
келбәтін беішараның көргөннөн сон
со қердә кан кызын бермак болдү.

49.

Күјөү қан сазан көңіум толған деіді,

дәурөнүм күжүкпінән солған, деіді,
бајағы Казак Калмак қау шағында,
бір катты Калмак дегән болған деіді.

50.

Цатамын мен ұжүмдө ішім пісіп,
цүрбөмүн шәрігәтпән қолға түсүп,
катты қау Калмакпән болғанымда,
қау қолүна қайнағаң кеткән түсүп.

51.

Салса енді алмас бышак қынға деіді,
қудәі бәүм қалдым муңда деіді,
қайн ағаң қау қолүна кеткән түсүп
сонү йкпәі күшүң болса мында деіді.

52.

Қоңлүно алда салды, қира берді,
ајаимын айтпаимысын? қудәі білді,
әйтқан сон намысына шыдаі алмаі
салып урүп сар'ал'атпән цүрбө берді.

53.

Заманнан көп заман өтгү, деіді,
Алтын Бас әйтқан сөзгө енді, деіді,
қау Калмак он ашылық қердә екән,
он күндө еі шетінә қетті, деіді.

54.

Қау Калмак Алтын Басты білгән екән,
күтүп біткән Калмак, цүргөн екән,
қайсаңы ұшпү мунү түстө көрүп
қеліп қарс алдынан қелгән екән.

55.

Кудаіға Алтын Бас құр көңіу толұп,
шығамын бір кісі зарлы болұп,
кара кустаі ұлып Калмак шықты,
жердәгі топрактаі бірдәі болұп.

56.

Косұлдұ іздеп құрұп екі зарлы,
есіңә ал бігөнүншө бір кудаіды,
Калмактың көптүгүнө шыдаі алмаі
аттың басын тартып тура калды.

57.

Құрбмұн бігөнүншө кудајым деп,
цаныңа Іман күтсөң болады сеп,
бермәсәң өзүң кұрмөт кудајымаі,
болады қалғыз менмін Калмак көп.

58.

Өзүң ракмәтіңә мен қыламын,
кудајымаі қарым деп мен сураімын,
қасымнан қолдас болған сар'ал'атым,
Калмак көп айт, маған не қыламын!

59.

Ішінә көп санаған іш немә алмас,
көп кеңәсіп турған кісі ағыс бармас,
кірәлік бу Калмакка не дә болса,
катындаі карап турарға ол қарамас.

60.

Калмактың бір шетінен кірді, деіді,

коідаі Калмак басын кырды, деіді,
сол күн күн батканша урус кылып
Калмактан он мың кісі олды деіді.

61.

Аўолғу сөз бастаимын ылажы деп,
кешірсаң кунажымды кудажым деп,
Алтын Бас уакта көзүн ашып
цайзаңнан баска тірі қан қок.

62.

Кудаі қан қаратқан пыры деіді,
баілау қатып қайсаң шірі деіді,
е Алтын Бас, бір қасық қанымды бер!
қайн ағаң әлі олғон қок тірі, деіді.

63.

Ужунб қайзаң ертіп барды,
кудажым бір мықнат қолға салды,
қырк кулаш шың рауға салған екән,
қау шіркін қорққаннан алып берді.

64.

Қосұлса екі ашық зарлы деіді,
көңіунб көрүн ашұ алды деіді,
айтсаң шіркін мунша неғә құдөттүн деп
қайсаңның басын кесіп алды деіді.

65.

Тілігін ақырын тапты, деіді,
бәріндә бу дүнбүнүң сатты, деіді,
қасына қайн ағасын қолдас кылып,
қерінә есан аман қайтты енді.

66.

Церінә есән аман енді келді,
ата енәсі алдынан карсы құрды,
бідү дегән улұм тірі келді,
қырк күн құртүн қиш қылды тойдү.

67.

Ықлас ата енә қана берді,
кудажым көңіүнө сана берді,
кемпір шал көрмөгөн сон сағыныпты,
кайтсаң балам руқсат бердім деіді.

68.

Акылды Құмұс Ажек тапты деіді,
бәріндә бір ашыққа сатты деіді,
касына Құмұс Ажек қолдас қылып
қырк нарға казіна артып кайтты деіді.

69.

Церінә есән аман құрды, деіді,
қолда нешә мыкнат көрды, деіді,
тұстө көргөн қызды алып кайтты,
шәрінә есән аман келді деіді.

70.

Кудажым тіләгінні берді, деіді,
ішімә тағы дәурөн кірәр енді,
мурнұма карағымның ісі келді,
үш күндө көз қуаншым келәр, деіді.

71.

Кемпір шал шыдаі алмаі карсы құрды,

Ұш күндө періңә екаў кірді,
қалғыз кеткән қуаншын тірі көрдў,
сол періңә қушақтасып көңлў турдў.

72.

Шыбарым, армағым, бос тарланым,
тўскөндө сен есімә көп зарландым,
сен шырағым ұжўмнөн қалғыз кетіп,
екаў келдің қудаға өлсөмдағы қокты арманым.

73.

Шыбарым, арғымағым, бос тарланым,
тўскөндө сен есімә көп зарландым,
балам өлдў десәмдә тірі көрдўм,
қудаға өлсөмдағы қокты арманым.

74.

Кўрмөттөп шәріңә алып келді,
қудаіның берғаніңә тауба қылды,
патса енді қўз ашыс қасқа келді,
енді қаза қетін өлўп қалды.

75.

Дўнўб мына қалған қалғаныңыз,
көп өттў мұңдуқпінән арманымыз,
кемшір шал қетісіпті мұрадына,
қамағат сондаі болсўн заманыңыз.

2. Аксақ Темір Қан.

1.

Бісм'ылла сен тілсәң Іман берәр,
әйтпасаң бісм'ылланы қаның қибәр,

кудаіның оілап турсам құдрөтү кбп,
кан өткөн біздән бурун Аксак Темір.

2.

Айтпады җаксы кыса өзүм сынды,
Мәкәні сиз ојуңа алмаі өткөн күндү,
кан өткөн Аксак Темір аі җарандар,
сол күндө алған екән кырк катынды.

3.

Көрмөдү кырк катыннан җалғыз бала,
ісіна кудажымның барма шара,
кырк бір кылып алмасам болмаід'екән,
деп аітып оілады сол беішара.

4.

Сонан сон бір мусапырдың кызын алды,
аітаін кеңас кылып Темір канды,
төрт патса сол күндө тіләсіптї,
болмаі ак Аксак Темір тартып алды.

5.

Кызы бар мусапырдың тубан аідаі,
өзүнүң мінәзінің бәрідә җаі,
ужмактағы кор кызын сипаттанған,
патса онү косуі көрдү җандаі.

6.

Кызыбын көрүп җүрдү сол патса,
аітаін настікат кыш сөзүмө уксаң,
ол кыздың бір улү тудү келәр җылы,
кудажым, кім кем болар ізі җаксы.

7.

Бір күнү Аксак Темір сеіл кылды,
сеіл кып ұрдау деиді айлык ұердә,
бір күнү кішші катын камла боп,
мынан басы күмүс көтү алтын бір ул туду.

8.

Кудажым акыр коскан екән екі перді,
бурунғу кырк баібішә көрбөлдү,
булар енді біздәрдән өтөдү деп
кеңәс кылып бірдіи кусаланды.

9.

Кырк катын патсаға кат үібәрді,
бірәүгө аманат кып акы берді,
катыны таңдап алған ұылан тапты,
кайтәміз енді муну? депті деиді.

10

Кастығы имансыздың калмас сирә,
кағазды алып қолға кірді бу беішара,
арада бір нешә күн өткөннен сон
бір кемпіргә қолукту конак бола.

11.

Үігітті кемпір көрүп танып білді,
қатты үігіт көннүнө үіку кірді,
үігіттің калмасында кат қазулу
кемпір окуған сон онү білді.

12.

Сум кемпір онү алып қолдан азды,

кудајым, со сөзүнү недән қазды,
қылан екән деп қазыпты кырк баібішә,
кү кемпір аідакар деп кайта қазды.

13.

Ојанып қатқан баібус тұрб келді,
кемпірдің не қылғанын іш білмәді,
арада ұш күн ұш тун өткөннөн сон
қағазын алып келіп қаңға берді.

14.

Темір қан қатты алып окуп көрдү,
кайтәміз қылан түдү дегән еді,
қазыпты тағы бірәү аідакар деп,
ішіяң қастық бар деп пықыр қылды.

15.

Коиса екән імансызды қаратқанша,
таратыш дүнүбнү қаратқанша,
мен келгәншә баланы өлтүрмәсін!
қылан іштән шыкса амај қанша?

16.

Өлтүрмән ају, қолбарыс болса дағы,
қолұма қаблан болса қонса дағы,
қатын тапқан екән қаксы перзәнт,
шын болса кудајымның бергән дағы.

17. ●

Сол қігіт кірді қолға қатты алып,
кемпіргә қонақ болдү қана барып,

кемпірдің ұжұнб келіп ужуқтап қатса
қана кемпір оқудұ қатты алып.

18.

Таңқалды кемпір қатты көрүп,
көңүлү қаман болдұ қатты көрүп,
қудаідан тіләғанім осү еді,
қоғалтсын мен барғанша онұ білтүрүп.

19.

Ожанып қігіт қана құрдұ деіді,
қатты қырк қатынына берді дсіді,
шешәсімән екаұн бір сандыққа салды,
ағызып дарјаға кожа берді.

20.

Темір қян қайтты бір күнұ сеіл курүп
ұжұнб келді деді бір күн құрүп,
қызығын баласының көрбмүн деп,
шакырды қатындары ойнап күлүп.

21.

Қатындар, кешә тұған балам қаіда?
салаін көзүм қырын қуаншыма,
өзүң қарлық қылыпсын білтүрсүн! деп,
ағызып кожа бердік дарјаға.

22.

Қығылды қан есітіп алтын тактан,
алмадың негә кабар біз беібактан,
каі күндө келәрм'екән ушқан күлүм,
булаі емәс еді көргөн түсүм.

23.

Кырк пара кырк катынды кылды енді,
канжарман құрбқтөрүн тiлдi деңдi,
бәрiн бiрдәi бiтүрүп сол патса
даржаман сапар кып құрдұ ендi.

24.

Кырк күн құрдұ даржаман сергәрдән боп,
сөзүмдө менiң айтқан асымы көп,
бiр күнү даржадан шығып едi,
дамы кылды бiр каум елгә келiп.

25.

Сон елгә келiп патса конак болдұ,
онау сон оған шатыр тiгiп бердi,
шатыр тiгiп бердi күрмөт кылып,
туруптұ бәрi бiрдәi кiзмәт кылды.

26.

Атағын Темiр канның есiткән,
бәрi бiрдәi қлды оiн кылған,
Темiр кав бiбiшү экән онү бiлдi,
бiр катын айтқысұға бузан келгән.

27.

Өзүнүң суға кеткән катын экән,
патса онү көрүп бiлгән экән,
ол катын бiбiш айтты такка келiп,
Темiр кан мунү көрүп зар еңрәгән.

28.

Көзүнүң қасы төгүлдү онү көрүп,
бәрi кудајымның болады қбп,

патса муну көрүп сурайд'енді,
назылған мундаі көркөм катынсын деп.

29.

Бу катын ылады сөзүн естіп,
карайшы! тiлiгiнi бергiн кезiн,
iшiндi бeшараның кaйғысы бар,
eңрiдi булактаi кып eкi көзүн.

30.

Кудажым кайғы бергiн саған дeдi,
бiлмiгiн нaсiкаты надан дeдi,
aйрылдым сүйгөн қардан кудaй бердi,
кудaй кaйғы бердi маған дeдi.

31.

Мен патса Темір каның катын eдiм,
сiнған кудaй қаныңа панас'едi,
бар eдi мөнiн баска кырк катыны,
маған ул бергiн сон менi көрöмбдү.

32.

Темір кан менің ерім бір күн сеіі кылды,
дүрбдү сеіі кылып айлык дeрдi,
кырк катын көрöмбдү eндi менi,
даржада менi ағызып кожа бердi.

33.

Балам қасымдағы қеті қаста,
қудажым ону қаратты ағол баста,
мен мында, ерім қалды өз шiрiндi,
қудажым кaйғы бердi маған қаста.

34.

Темір кан тұрб-геліп кайран калды,
мунуң айткан сөзүңб іші қанды,
көзүңб бір бірнің тұскбн қары
беішара тұрб-геліп бек қылады.

35.

Карағым, сені көрмбі келіп едім,
азапты әр уақытта көрүп едім,
кудайым көрсөтүптү сені бізға,
кайғырып кешә күндүз зар еңрәдім.

36.

Катынын тауп алды іздәп құрүп,
ісіңә шеріәттің моинүн бурүп,
екәй̄ косулүптү армансыз боп,
алданың берғанінә шұқұр кылып.

37.

Мен құрдұм кешә күндүз кәріп болүп,
колда деүләт костү конүп құрүп,
айрылдым кешә күндүз мыкнат деп,
кайғымән құбұш'едім күн түн бтүп.

38.

Со қарды көрүңбөрмб маған енді,
кайғыны ажамаі-ак қолға құрдү,
беішара мұңдук сөзүп айтқаннан сон
орнұнан Аксак Темір тұрб-гелді.

39.

Орнұнан Аксак Темір тұрб-гелді,

касына қакынрак қата берді,
сарғайды қылаумінән көзүм деді,
бал шекардан тәтті еді сөзүң деді.

40.

Орнұнан Аксак Темір тұрб-гелді,
касына қакынрак қата берді,
адамға адам улү, өш екән деп,
болмасаң менің қарым өзүң енді.

41.

Цеткізді бір бірінә есән аман,
куанышым тірі кеткән кайда балам?
баласын екпән көрсө баібішәннің
дәуліт кайта келді муна қалған.

42.

Куанда бірі бірін тірі көрүп,
даржамән кайта құрду сапар кылып,
цеткіссә кудажымның ракмәті бар,
үзүнө дәүрөн сүрдү қана іздән.

43.

Екәү дәүрөн сүрүп құрду деіді,
қаксылык бір кудаідан болду деіді,
онан сон құз сексән қы өмүр сүрүп,
алладан каза цетіп өлду деіді.

44.

Бу баланың аты екән Кәрі Іман
кан келсә шеріяткә моінүм бурман,
кудаіның оілап турсам күдрөтү көп,
ол бала құртүн білп патса болған.

45.

Білапті Кәрі Іман ұш ұз шәр,
бізгә кас кылғанда кудаі табар,
білапті кырк патсаны Кәрі Іман,
кудајым Імандығы болады қар.

46.

Цұз елү қаска келіп дөрбөн көрдү,
тіләгін-ак бендәнің кудаі берді,
бу Темір кан өзү патса Әділ екән,
армансыз дүнүдө құрөд'екән.

3. С а к ы п Ц а м а н.

1.

Аітамын бісм'ылла деп сөздүн басы,
бісм'ылла айтса көздүн кетәр қасы,
Балык дегән шәрінің тыңдасаңыз
бар екән қург бидәгән патсасы.

2.

Кулак сал бу сөзүмө, е парандар!
есітіп осү сөздөн ыбрат ал!
қок екән сол патсаның ул перзәнті,
көрүктү бір кызы бар Сакып Цаман.

3.

Турмаңыз бу дүнүдөн ұмұт кылып,
барарсын бу дүнүдөн бір күн кетіп,
сол кызы патсаның өлдү деіді,
бір күнү кудајымның каза қетіп.

ш.

4.

Шырағы патсаның сөндү деіді,
каіласы цок бу іскә көндү деіді,
сол кызын патсаның таза цұп
церіна акраттап көмдү, деіді.

5.

Кулак сал сөзүмб, е царандар,
сол шәрда Адам атгы дерүшш бар,
калктар муну көр-бенә дер,
әр тундо көрдү кыдрұшы адәтї бар.

6.

Көмгөн сон өлгөн цанды кім көрдү?
тіріліп бу дүнүдогө кім келәді?
беішара көр аралап цұргөнүндө
бір көрдөн кулағына ұн келәді.

7.

- Адам енді тамаша кылаін дер,
мунуң өзү кеі кабар көрбін дер,
азап тарткан цан екән мунуң өзү,
көрүп ашып азабын сураін дер.

8.

Көр басына цетіп келді Адам батыр,
көрүн ашкалы болду әзір,
көрүн ашып караса тун ішіндә
тұзан аїдаї толуксуп бір кыз цатыр.

9.

Көзүн ашты, адамның түстү көзү,

тірі адам сыкылды җаксы сөзү,
сол җердә бирін бири ол танысты,
түнбүгбө патсаның бiгбөн кызы.

10.

Болүпсүн көрдө җатып изгi дедi,
бүгүндө тўшар болдўм сизгә дедi,
көр ишiндә не тўрдў азап көрдўң,
көргбөн азабыңды айт бизгә дедi.

11.

Кыз айтты: Иш бир азап көргбөнўм җок,
бар җоғўн кўнажымның бiлгәнiм җок,
кўдаiның ракмәтi бүгўн кешә,
денәмдә җаным җатыр бiгбөнўм җок.

12.

Мен ендi әкәм шешәмнән калдым җырак,
караңгы көр ишiндә болдўм шырак;
бағайн өзўм турўп, Адамәкә,
турсаңшы бир азрак арырак!

13.

Ол Адам көр басынап кеiн турдў,
кыз ендi тураiн деп көп умтўлдў,
тар көрдбөн иш умтулўп турмаған сон
кеiшi, Адам деп кыз ендi айғай салды.

14.

Келшi, Адам деп кыз ендi айғай салды,
Адам көр басына җетiп келдi,
тар көрдбөн иш умтулўп турмаған сон
лакаттан колўн устап тартып алды.

15.

Адам айтты: ̈Ӓк̈ӛ шеш̈ӛң̈ӛ барӓин̈! дер,
к̈ӫп̈ аӟған̈ ш̈ү̈ӝү̈н̈ш̈їг̈ӛ алӓин̈! дер,
̈ӓк̈ӛң̈ шеш̈ӛң̈ ӓжасын̈ нёс̈ін̈ сев̈н̈ән̈,
бер̈г̈ән̈ малын̈ аӟ к̈ӫр̈ӫк̈ кылӓин̈! дер.

16.

Кыз айтты: Ё Адам, ̈ӓк̈ӛм̈д̈ӛ шеш̈ӛм̈д̈ӛ сен,
ӓӱӛлї ̈ӓк̈ӛ шеш̈ӛм̈н̈ән̈ нё к̈ӫрд̈ү̈м̈ мен?
ен̈д̈ї менї б̈їл̈д̈їр̈м̈ӛ іш̈ адам̈ғӓ!
Ӫл̈с̈ӫм̈ өӟү̈ң̈ шӹғ̈ӓин̈ ёс̈їг̈їң̈н̈ән̈.

17.

Адам бу сөӟү̈н̈ кабыл̈ к̈ӫрд̈ү̈,
кёб̈їн̈г̈ӛ орап̈ ұ̈ӝү̈н̈ӫ алып̈ кел̈д̈ї,
іш̈ адам̈ к̈ӫрг̈ӫнд̈ӫ цок, б̈їл̈г̈ӛнд̈ӛ цок,
бір̈-ак̈ Адам̈н̈їн̈ән̈ кыздӹң̈ өӟү̈ б̈їл̈д̈ї.

18.

Кёб̈їн̈їн̈ к̈ӫїл̈ӫк̈ кылып̈ к̈їд̈ї дёід̈ї,
ек̈ӛӱ б̈їрї б̈їр̈ін̈ с̈ү̈їд̈ү̈ дёід̈ї,
Адам̈ барып̈ ш̈ӛрд̈ән̈ молдӓ екп̈ӛлїп̈
нек̈ӛс̈ін̈ цаксӹ кылып̈ кӹд̈ӹ дёід̈ї.

19.

Адам̈ғӓ кудӓї тағаладан̈ ракм̈ӛт̈ кел̈д̈ї,
нер̈с̈ӛн̈ї ёс̈їтп̈ӛг̈ән̈ көӟү̈ к̈ӫрд̈ү̈,
патсанӹң̈ кызын̈ алғаннан̈ сон̈
ек̈ӛӱн̈ӫ б̈їр̈ ул̈ перӟӛнт̈ бер̈д̈ї.

20.

Ул̈ү̈н̈ү̈ң̈ атын̈ кӧїд̈ү̈ Ыбрӓјым,

акылын артык кылды бір кудайым,
окўда цети цаста бергән екән,
аитаин насікат мының цајын.

21.

Билгән цок енді мунў иш бір кісі,
окўда оінап цўрцр ертә кешә,
цасынан бері асрап тербіјә кылған
бар екән кыздың ўидц бір енәсі.

22.

Каірымән ол енәсі цлгцн екән,
каіласы цок бу іскә кцгцн екән;
балалар цума кўнў оінап цўрсц
енәсі Ыбрајымды кцргцн екән.

23.

Баланың таң кылады келбәтинә,
уцсатты цлгцн кыздың сўрцтўнц,
баланы кушўп сўјўп меірі канып
кудайдың ден којады кўдрцтўнц.

24.

Баланы кушўп сўјўп шак кцрдў,
ўјўнц әкцәп ас, сў, нан берәді,
әр кўндц бір нан беріп цўрцд'екән,
бір нешә катындар кцрўп шам кцрдў.

25.

Енәсі адамминән оінас екән,
оінасын цлгцнўншц коімас екән,
катын келіп патсаның канымца айтты,
сол цас бала алдыңызда сцілцс екән.

26.

Ол каным сол сөзбінән қаңгырады,
шақыртып ол ена́сін алдырады,
адамның баласына ас берәсін;
не ұшўн ас берәсін? деп қан сурады.

27.

Рас мен сол балағанан берәмін,
құзўн көрсөм азрап таң көрөмўн,
өлгөн кыздың сұрөтў ол балада,
құзўн көрўп таң қалып қан берәмін.

28.

Е каным, біздің қалды біләсәңіз,
дуспаның аібатына ерәсәңіз,
нанбасаң сол баланы алдырыңыз,
көргөн қердән кушақтап таң қаларсыз.

29.

Бу сөзўн ена́кәнің рас білді,
көргөн қердән бір өлўп бір тірілді,
баланы кушўп сўжўп алдын'алып
қызын тірі көргөндөі меірі қанды.

30.

Баланы кушўп сўжўп қолдас алды,
қызын тірі көргөндөі меірі қанды,
менің өлгөн кызымнан бір өзгө емәс,
енді пешәсін көрсөм деп көңнўн'алды.

31.

Қибәрді бір тап кызды арасына,
келіп айтты олар анасына :

сізді қаным шақыртты патсаның,
айтар сізгә сөзү бар барасыңба?

32.

Сбзўнб намакрам, карамаимын,
бу канман елді кәйтп аралаимын,
ол баі, біз кедәі беішарамыз,
кїмїм цок мев онда баралмаимын.

33.

Кыздар бз цајына кәйтты, деіді,
қанымға кыздар келіп айтты, деіді,
Адамның катыны келмәіді, деп
қанымға кыздар келіп айтты, деіді.

34.

Ол айтканы бтрўк емәс рас, деіді,
ондаі кісі ббтбн цақка цўрмбс, деіді,
кїмдәрі цок шығар, кїм аппарат!
цалаңаш корланады келмәс, деіді.

35.

Ат кїм кыздарға алып берді,
кыздар Адам ўјўнб цетіп келді,
ат мїнїм кїм кїп іш Адамға
кбрўнббї қаным келсїн! деді.

36.

Катын айтты: Мен онда баралмаимын,
сендәрдїң әмїрїншә болалмаимын,
урғашы колўмўздан нерсә келмәс,
ерїмнән руксатсыз баралмаимын.

37.

Кыздар айтты: Сөзүмбө карашы! дер,
сөзүмнүң енді айтатн расың, дер,
зорлукпән енді сені аппарамыз,
барсаңда, бармасаңда, барасын дер.

38.

Катын бір зорлуктү көрдү, деиді,
беішара ылажы цок көндү, деиді,
ат мініп кім кіп қыздарға еріп,
патсаның сарајына келді деиді.

39.

Патсаның сарајына келіп кірді,
алдынан каным көруи карсы құрдү,
өлгөн кызының келбәтін көргөннөн сон
іші баурұ елжірап парјат кылды.

40.

Каным айтты: Сен өлгөн кызымбасын?
нуру кеткән көздөгү көзүмбүсүн?
е цуртүм оңуңбө, түсүңбө тур?
әр күндө сөілер менің сөзүмбүсүн?

41.

Кыз айтты: Мен балаңмын дүнүб салған,
шешәмнән акамын макрым калған,
кулаідан каза цетсә іш кала цок,
алданың бујурвүман кетә барған.

42.

Кыз айтты дүнүб салған мен балаңмын,

бу қанда аўрб қалған беішараң мын,
қудаідан каза қетсә іш қайла қок,
алданың қетпәған мырадына сум балаң мын.

43.

Ол қаным қызымнан көрүс қылды,
көргөн қердән бір өлүп бір тірілді,
өлгөн қызың тіріліп келіп тур деп
бір адам қанға келіп қабар берді.

44.

Ол қан қызымнан көрүс қылды,
патса есі кетіп ол қығылды,
өлгөн қызының келбәтін көргөннен сон
патса нешә кулүн азат қылды.

Патса Адамды шақырды, қасына алып алтыннан патса үй
салдырып берді. Адамды өзүн ұазір қылды, баласына өзүннің
қарты шәрін бидәтті.

4. Кік.

1.

О заманда бар еқан қалғыз кік,
тамам кәур аттанды тузак қіп,
тузағынан кәурнің кік түсүп,
кетәлмәді бу кік тартып ұзүп.

2.

Қудажым, қеткіз бәісін бізді дүзгө,
естімәған сөз кетәр кула тұзгө,
кік дегән азғантәі өлбәум бар,
тыңдасаңыз аітамын онұ сізгә.

3.

Кік талды ол кәур торүн курүп,

акка ыбылды ол кик мойун койуп,
кик деган азгангай олбуум бар,
тындаганга айтамын кулак койуп.

4.

Торун куруп о кайур кикти алды,
кикти алып тузабын церга салды,
бауздарга кикти цаткызганда
Мустана Мукамбатим цетип барды.

5.

Кайурго Мукамбатим салым берди,
мунун цанын маган бер, кайур! деди,
айжатица царамас арык кик,
еки улакты бешара муцдук еди.

6. М у к а м б а т :

Кону бу киктиц улабында,
калды улабы бир таудун булабында,
анасына азнап цылабаны
ажан болду алланыц кулабында.

7. К а у р :

Тас алтын шыккан тауца терамисин?
мениц айткан созумо ерамисин?
со кик барганнан келмай кетса
цаныцнан кигимди берамисин?

8. М у к а м б а т :

Тас алтын шыккан тауца терат-ак-пын,
сен айткан созуцго ерар-ак-пын;
сол кик барганынан келмай кетса
цанымнан мен цазган кул толор-ак-пын.

9.

Айтады айт дегәннн кан тағына;
акының сек келтирмә тил қағына!
кепі боп Мукамбат қибарған сон
зырыдап кетті ктк улағына.

10. Ктк баласы айтты:

Пағамбар биздән бурун отту, деиді,
бендәннң қол салып кеттi, деиді,
алакаі амам салдыда қетпн келдi,
не болды саған ана? дептi деидi.

11. Ктк:

Бар едi кшкәнгәйдән көп кунајым,
көп даусум шығармаі бір қылаімын,
қабаның отуна құргөнүмдө
тұсұрдұ тусағына бар кудајым.

12. Ктк баласы:

Біз акылы қокпыс, кәріп ана,
бір сен емәс бәріміз өлдүк тамам,
кәурдүң тузағына ілініпсін,
сол кәур қибарардә не айтты саған?

13. Ктк:

Сол кәур қибарардә үндөмөдү,
Мукамбат кепі болған Мустапа едi,
қеріндә мезгіл айтқан бармаі кетсәк
сол Кәур Мустапаны устаиды ендi.

14. Кәўр Мукамбәткә аитады:

Мінгәні пағамбардың арбұмак сур,
шытырманды аралаі ушады кур.
алдыңба азып іздәп Мукамбәт?
кәнә кик? келгәні кешігіп тур.

15. Мукамбәт:

Мінгәні пағамбардың арбұмак сур,
шытырманды аралаі ушады кур,
акшамның намаз дигәр арасында
кік енді келәді ајандаі тур.

16. Кик баласы шешәсінә:

Е шешә, сен барғанда мен дә барармын,
аргыңнан бір күн калмаі тез барармын,
кәўрдүң ол кәіраулү кара пышак,
сениән бурун мен барып іінармін.

17. Шешә:

Е балам, барма деімін сен өлөрсүн.
шөп қесәң т'сің шыккан күн көрөрсүн,
анаң қок сүбөргө атаңда қок
ұшбұ уакта зар кылып күңрөңсүн.
Кәўргө құрдү ұшбұ, кәўр оларды алыстан көрдү.

18. Кәўр айтты:

Қыбылды акка кик мөін којуп,
сени қесәм кетәрәм бір ак тојуп,

кепілдігінің қутулдұң, ау Мукамбәт,
бір кітім келәді ұшбұ болуп.

19. М у к а м б а т :

Тас алтын тауға шыккан терәмінбә?
сенің айткан сөзүңө ерәмінбә?
ұш кік келәт деп куанасын,
мен саған оз ұшбұн берәмінбә?

20. К і к.

Аітамын айт дегәнн, Мукамбәтім,
екі улағым мен өлсөм калар қетім,
қетімшілік басыңнан кешкән қокпа?
кабар болар құрө көр, Мукамбәтім!

21. М у к а м б а т :

Біз кабаршы болаік, сіз барыңыз!
тоқтау салмаі кәўргө тез барыңыз!
қылаі сактаі бара көр, баіғус кік!
қетәрм'екән аллаға тіләгәнніңіз?

22.

Кікті кәўр куанғанман камап алды,
камап алып моінүна белбаў салды,
кікті бауздағалы қатканда
Мустапа Мукамбәтім тағы барды.

23.

Мінгәнн паіғамбардың арғымак сур,
аралаі шығтырманды ушады кур;
қибәрші бу кікті кәўр деімн!
сен өзүң намазы окуп Мусулман бол!

24.

Кус ушўп булбул дегән конар кумба,
кудаі җеткіз деуш'едім осў җолба,
кiгiмдi җибәрсәм, ау Мукамбәт,
мендә өзүңдөи болармын мусулман.

25.

Булбул дегән кус ушўп кус қонады,
сајасынан сарқырап оқ қонады,
осундаі мусулман болған алам,
биздәрден әжап таўр со болады.

26.

Кус ушўп дегән булбул конар кумба,
кудаі җеткіз деуш'едім осў җолба,
кiгiңдi җибәрдiм, Мукамбәт,
мен мусулман боддўм, алһамду ылла.

27.

Паиғамбар биздән бурун ытту деидi,
бендәсинә җол салып кеттi деидi,
кiгiңдi җибәрдiм, ау Мукамбәт,
барша мурат басына җеттi, деидi.

III. ДІН ҰРӨТӨТҮБҰН КЫСАЛАР.

1. Шаржар.

1.

Паіғамбар шапағатшы, таңда қарым!
көрсөтөр Імандығы өз ддарын,
келіпті сәләм берә паіғамбарға,
бір күнү қонак қылды төрт шәржарын.

2.

Төрт шәрдың Абу Бүкүр бірі сыдык,
тірліктә арам қемәі дінін бузұп,
өтөрүн бу дүнүөнүң білғаннан сон
зекәттә кәірмінән берған қызык.

3.

Төрт шәрдың Абу Бүкүр, Омар, Оспан,
одардан қуру қалмас көңүлі қосқан,
көңнүңө бу дүнүөнү тұзұ тутсаң
күнүндө таңда, мақшар орнүң бос тыр!

4.

Бірәу қонағының әзрәт Оспан,
одарға қуру қалмас көңүлі қосқан,
бірәу қонағының Әлі Аібар,
кәпірдән бузұп алған шәрісі бар.

5.

Кәпірді мусулманнан айрғанда,

Мукамбәт үмбөтүнө болдү айбар,
бирәү конағанының Бібә Патпа,
тірікті таңылмады қаман атқа.

6.

Біздәргә ак сакалдар бергәи бата,
сөздөрдү қытаптағы айттық қатқа,
пағамбар алтын табак колүна алды,
ішінә толтурғанша күйдү балды.

7.

Қојуптү бір қағына асыл тасты,
қојуптү ортасына қалғыз қылды,
төрт шәрды шакыр мында келсін! деіді,
бујуруғун пағамбардың көрсүн! деіді.

8.

Кур'аннан цубап берсә катар, депті,
кунаға табалмаса батар, депті,
кур'аннан үш ауз мағана сөз сөйлөп,
сонан сон осү балдан татар депті.

9.

Тілінә арамзаның нанба! деіді,
аузұңа тірілікті арам салма! деіді,
балдан тәтті, қылдан қиішкә тастап нурдү,
кур'аннан тауп берші барма? деіді.

10.

Шакырды төрт шәрды билә барып,
цетім акын цемәңіз зорлуқ қылып!
төрт шәрдың үшөүнүң үлкөн еді,
сөйлөдү Абу Бүкүр енді турүп.

11.

Намазы нурұ нурдұ тур осұ тастан,
тәтті екән урмак асы осұ балдан,
сіраттың көпұрунбн аїдағанда
піішкә онұң кылы бу кылыңнан.

12.

Бір сөздү Абу Бүкүр аїтып салды,
паїғамбар кудаї досұ кабыл алды,
ер корккан аїдынынан аїбат дедї,
Омарға таксыр Катапка кезәк барды.

13.

Көрмөдүм паїғамбардаї дінгә кеңдї,
кәпір көп соғускан Әлі цеңдї,
кур'аннан мағана тауп берәмін деп,
умтүлдү дубап берә Омар ендї.

14.

Окуған осұ тастан намаз нурдұ,
бу балдан намаз сөзү тәтті болдұ,
кудаїға кулшылык кып қакпағымыз
піішкә қалғыз кылдан маған сынды.

15.

Бір сөздү Омар ендї аїтып салды,
паїғамбар кудаї досұ кабыл алды,
ер корккан аїдынынан аїбат дедї,
әзрәт Оспанға кезәк барды.

16.

Сөлөи бер өлмөи турұп кызым тїлім!

немәні бігөннөн сов көргөн күнүм?
кур'аннан мағана тауп берәмін деп,
умтүлдү дубап берә Оспан пырым.

17.

Окуған осу тастан кур'ан нурдү,
бу балдан кур'ан сөзү тәтті болдү,
катасыз бастан аҗак окумағым
қиңишкә қалғыз қылдан маған сынды.

18.

Бір сөздү Оспан пыры аітып салды,
пағамбар кудаі досу кабыл алды,
қер коркқан аідынынан аібат деді,
арыстандаі Әлігә кезәк барды.

19.

Қігіттәр, бір сөзүмө кулак салың!
шаітан бар азғырұшы көп дуспалым,
кәпірдән коідаі кырып кегін алған
умтүлдү дубап берә арыстаным.

20.

Нурдү тур осу тастан зүлпү карым,
кәпірді коідаі кылып кырғандарым,
майданданда соғусканым турғанымда
намазды қылдан қиңишкә окумағым.

21.

Бір сөздү Әлі арыстан аітып салды,
бабасы овуң сөзүн кабыл алды,

паіғамбардың кызы Ғалиі қыптөсөдү
Біба Патпа таксырға кезік барды.

22.

Бірәу қонағының Біба Патпа,
тірлікті таңылмады қаман атқа,
кур'аннан мағана тауп бермін деп,
умтүлдү қубап берә Біба Патпа.

23.

Бабамның осу тастан құзұ нурдү,
бу балдан бабам өзү тәтті болдү,
бабамды өлгөнүмшө сақтамағым
қиішкә қалғыз кылдан маған сынды.

24.

Бір сөздү Біба Патпа аітып салды,
бабасы онұң сөзүн қабыл алды,
қонақтарына бу сөзү қарады деп,
паіғамбар қол көтөрүп дуға кылды.

25.

Міман нурү нурдү тұр тастан депті,
түрлүк түрлүк сөзү бар балдан тәтті,
міманды ренжітпәі қөнөлтпөгүм,
қиішкә қалғыз кылдан маған қатты.

26.

Шағады імансызды бақа шажан,
қудаіға періштіләр кылды ажан,
паіғамбарын төрт шәрын сынады деп,
қудаідың құдрөтүнө болуи ажан.

27.

Бендәнің дөүлөт кетсә кетәр беил,
ардактап бу дүнүөнү курма зеил,
паиғамбарын төрт шәрын сынады деп,
қибәрді паиғамбарға Қибраил.

28.

Қигиттар бу сөзгө сал кулағыңды,
артылар тауба кылсаң сауабыңды,
қибәрді паиғамбарға Қибраил,
бері көр коиндасып қубабыңды!

29.

Ағулы қан қаратқан Адам ата
қан калып топрактан қылған қота,
конактарын бу сөзүң akka шықты деп,
паиғамбар қол көтөрүп қылды бата.

30.

Алинің бір досу бар Ақтан атты,
қан беріп досу ұшун қанға батты,
конактырым бу сөзун akka шықты деп,
паиғамбар қуған балдан дәмін татты.

31.

Нурдү түр осу тастан алда қолу,
бу балдан алда қолу тәтті болду,
қудаға қушылық қып қақпағымыз
қиңшкә қалғыз қылдан маған қатты.

32.

Сұрорсун алда болса қуз қыи бшұр,

кылмысты отка цанып болар көмүр,
колүңа дүнүбө малы келседағы,
болғанда кісап күнүң цанға цөбір.

33.

Сүрбөрсүн айдә болса патсалык,
өтпөдү патса болсаң нешә кылык,
үстүндө алтын тактың кан болсаңды
бетіңә таразыда болар салык.

34.

Сүрбөрсүн айдә болса цүз цыл байлык,
байлыкты мактан кылып назымалык,
колүңа дүнүбө малы келседағы
өмүрүң не бір цылдык, не бір айлык.

35.

Сүрбөрсүн айдә болса цүз цыл тірілік,
агаин дәүлөт артса кылар бірлік,
колүңа дүнүбө малы келседағы
өмүрүң не бір айлык не бір күндүк.

36.

Өлүмдү оідамаімыз ерү елміз,
дүнүбөдө кысү цок серүян біз,
тескәнмін Букарадан мата цүктөп,
дүнүбөгө біз бір келгән кәрүян біз.

37.

Кудаіға цаксы кісі цылаі біләр,
казаға пәләмінән шыдаі біләр,
дүнүбөгө біз бір келгән кәрүян біз,
каітарын булду болуп кудаі біләр.

38.

Сўрбөрсўн айдә болса ұз ылы шешән,
калмассын Іман таппаі болса есән,
ұз ылы тауба кылғаның бәрі бекәр,
қетімғә зорлұк кылып какын қесәң.

39.

Сўрбөрсўн айдә болса ұз ылы батыр;
тўспімө өлсөң баска заман акыр?
қўрмўсўн өлмөмўн деп беішаралар,
алдыңда дос кабылдап өлўм қатыр.

40.

Қаныңа оқуі берсәң намаз паіда;
бу Іман намаз білмәі саған каіда?
барғандар біздән бурун орун алды,
көшөрмўз біздә бір күн, қўғуң саіла!

41.

Қаныңа оқуі берсәң намаз паіда,
таппаісын өтрүктөн қанға каіла,
бўғүндө надан өскөн казак тўсўі;
паіғамбар кудаі досў төрт шәр каіда?

42.

Қаныңа оқуі берсәң намаз паіда,
тауба кылыш баға көр осундаіда,
намазға салак болсаң қоғалдың коі,
болмаса Мукамбаттан тімәс паіда.

43.

Паіғамбар дўсәмбі күн мазраж кашты,

көп кылып ұмбөттүм деп сондай састы,
ұмбөттүм айдә кандай болады деп,
көзүнөн ағызады канды дасты.

44.

Кудаіға қағарма екән камалымыз,
өлүмдө оідамаімыз наданымыз,
кәпірді Мусулман мян айрғанда,
болады айдә кандай заманымыз.

45.

Паіғамбар әлімдікпән ул болмағың,
сіраттың көпұрұндө бул болмағың,
құрмөісүн алда адында куна кылып:
кудаіға кын болар кул болмағың!

46.

Цігіттәр, бу сөзгө сал кулағыңды,
артылар тауба кылсаң сауабыңды,
караңгы көргө сеп бір кірәрсін,
әзірдә саған қарык шырағыңды!

47.

Біладі қалғыз тәңрі мінәзіңді,
тауба кылсаң кылмасаң ер көзүңдү,
караңгы көрдүң қарығын мен аітаін,
парыз, ұяжіп, сүндөткө сал көзүңдү.

48.

Тағыда қалбарындык күдрөткө,
қалынса мүдөт бергәі қаман дерткә,

пағамбар қалғым уғун курбан қылған,
сөйткөн біз не көрсөттүк Мукамбатқа?

2. Кү бас.

1.

Царандар, иманыңдан құдбұрұзбө,
аітаін осұ мāsālā енді сізгә,
пағамбар таксыр Каіса бір күндөрдө
сеіі кура шығыпты мідәі тұзгө.

2.

Устасаң пітірін бер оразаңның!
шығарса пак болса қаназаңның,
таксыр Каіса сеілдән келә қатса
алдында кү бас қатыр бір адамдың.

3.

Бөксөсү қок, кәудөсү қок, кубас қатыр;
қарымы су, қарым кум болұп қатыр,
адамның басы екәнін білғаннан сон
асасы мінән көтөрдү Каіса батыр.

4.

Сінар енді Каіса аўәл бір деп,
кү баска таң қалады әлдә кім деп,
қудаіға мынажат қылып дуға қылды,
тіл беріп осұ баска сөіібстүр! деп.

5.

Пағамбар дуға қылып тіләнпті,
аспаннан кулағына таус келіпті,

досұм Каіса кұ баска сөйлөсүн! деп,
Цібраїл періштәні ңибәрїптї.

6.

Карының апша алдаға ңыла! деїдї,
тауба ңұрїбөс токлүкта сїрә, деїдї,
кудаї сўжөр досұ таксыр Каіса
кұ бастан кажатыңды сура! деїдї.

7.

Бкласымнән сураса Іман берәр,
темір үїгө кірсәңдә алдаң көрөр,
таксыр Каіса, кұ басмнән ендї сөйлөссөң,
не сурасаң сөзүңө ңубал берәр.

8.

Козғалды ңан бергән сон кұ бас ендї,
кудајым не көрсөтсө оған көндү,
ңатқан кұ баска тїл келтірїп
е кудаї! тауба! деп тұрб-гәлдї.

9.

Тїрїлдї ңан бергән сон кұ бас ендї,
кудајым не көрсөтсө оған көндү,
алданың әмрїмнән ңан бергән сон
тұрб-гәлїп Каісаға сәлām бердї.

10.

Ол бас аїтты: Каіса, тыңда! дедї,
калымды естїп маскара кылма! дедї,
алданың сөндә сўжөр бїр досұ сүн,
кудаїдан менї тїлән ңыла! дедї.

ш.

11.

Ҙа Каиса, Өткөн іскә күйө! деиді,
көрсөңдө қаман істі білмә! деиді,
көзүм көргөн ісімді мен айтпін!
сен кулак салып тыңда! деиді.

12.

Ренжімәи күтүңүз кудәи ісін,
кім қаман болсүн деиді қылған ісін,
кү баска тіл біткән сон сурап Каиса:
қа кү бас, қатынмысын еркәкмісін?

13.

Мен, Каиса, қатын емәс, еркәк едәм,
тіріліктә бір кісидәи қомарт едәм,
алданың әмрiмiнән мундаи болдүм,
Шәм шәрiн бiләгән патыса едiм.

14.

Шәрiм маған қарап турүш'едi,
не дәгән қарлығыма көнүш'едi,
қуртүмдү бiлiп турған заманымда
өзүмдөн сондаи қаман көркүш'едi.

15.

Төрт мың кулүм бар едi кiзмәткәр,
әр бiрiнiң колүнда суңқары бар,
шәрiмдi бiлiп турған заманымда
дәулетүм сондаи едi, е. паиғамбар.

16.

Бар едi кiзмәткәр кулүм қана төрт мың,
iш бiр қаиғым қок едi сонда менiң,

мунша турған дәўлөтүм аркасымда,
қан шыкпас деўш'едім енді менің.

17.

Төрт мың кулүм бар еді бәрі бірдәи зор,
кудайға ісі җакпаған болады кор,
он алты мың кулүм бар еді сатып алған,
бәрінің арыстандаи денәси зор.

18.

Аўдәи мен җурт бәладім патыса боп,
дін кўткөн җаныңа іш казабы җок,
дәўлөтүм каірым сондаи ўлкөн еді,
ўжўлдў каірым акрәтгә кор болмам деп.

19.

Каитәин? каитәин? дўнўб бок!
казапты көп тарттым кунакар боп,
бар еді кизмәткәр кулүм он алты мың,
өзгө җурт кулүмнўң есаби җок.

20.

Еркиндә мен шығып аң аңдауш'едім,
көргөн туспандарға җау едәм,
ораза намаз кўтпөгөн җазасыннан
җеті тамык ішіндә казап көрдүм.

21.

Кулдарым ертәминән келүш'еді,
алдымда кол кўсурўп турўш'еді,
Шәм шәрін бәләгән заманымда
аібатымнан бәри титрап турўш'еді.

22.

Айтты Каиса бузурүк болуп келдим бүгүн,
Шәм шәрін білгән патысасын,
акрәттң касабын сен көрүпсүн,
сураимын көргөнүңдү, айтамысын?

23.

Сурасаң көргөнүмдү мен айтаин!
көргөнүм бәрі казап не айтаин?
алданың сендә сүјбөр бір досусун,
казаптан куткара көр! деп айтаин.

24.

Кудай қарлығынан турдүм солаі,
Цумцума атым еді, е таксыр аі!
шәримді білп едім ол уакытта,
алданың әмрiмiнән болдүм мундаі.

25.

Алданың әмрiмiнән турдүң, деді,
менiмiнән кеңәсiңдi курдүң, деді,
Цумцума салтанатпән цурт біләдiң,
нешә цыл патысалык курдүң? деді.

26.

Алданың әмрiмiнән турдүм, деді,
сiзбiнән кеңәсiмдi курдүм, деді,
салтанатпән цурт білп турғанымда
төрт цүз цыл патсалык курдүм, деді.

27.

Алдыма бакыр мусалыр көп келүш'еді,

не нерсә керәк болса алүш'еді,
аibatты бетім нурдү патса едім,
бетім көргөн қамандар тојүш'еді.

28.

Тіріліктә сондаі ак әділ едім,
сол қалда он мың катын алып едім,
оразы намаз кўтпөгөн себәбім сол
каірым бар, қазап көрмөм оілап едім.

29.

Сол қалда ажал қетіп өлүп едім,
өлгөн сон қаксы тўндү бір көрмөдүм,
ак кў етін қемәгәй баіғус басым,
қеті тамык ішіндә зар еңрәдім.

30.

Ұш мың қыл қысым көрүп қазап тарттым,
бір өлүп бір тіріліп қанып қаттым,
басымды сүрүп тастағанда
томаланып мында келіп қумға баттым.

31.

Қаіса айтты: дуға қылып сен тірілдің,
қулағым сўнгөнді кеңас қылдың,
қоі енді тіріліктә қызғаныңды
Қумқума өлүм қажын қандаі білдің.

32.

Мен сонда өлгөннен сон қазап көрдүм,
қазантан қорқанымдан бек сандалдым,
акрәттің қазабын бурун білсәм
әлім келсә шешәмнен тўмас едім.

33.

Бір күн үйдөн шыктым сеіл курұп,
сеілдән үігө қайттым моін курұп,
үжүмдөн бір катыным карсы шыкты,
он төрт күндө тұған аідаі болұп.

34.

Үйдөн шыккан катынымды аңда көрұп,
катыныма көңүлі кылдым моін бурұп,
катынымман қалжыңдасып отур едім
бір мусапыр үжүмө келді кіріп.

35.

Айтұшы едім шәріјәт сөзүн естіп,
іш кім келмәс еді маған батып,
катыныма көңүлі түсұп отурғанда
мен айттым мусапырға шығып кет! деп.

36.

Сол мусапыр үжүмдөн шығып кетті,
непсім тіләп шәріјәт ісін еттім,
соннан шығып шәріјәт қусул кылдым,
қудажым сонда бір қаман дерт етті.

37.

Сол мунша ішіндә азан айттым,
қанымнан қорукканнан айттым,
қыналдым бір пәләгә қолуктұм деп,
сонан сон басым аурұп үігө қайттым.

38.

Үігө қайтып келған сон қуртұм қыдым,

Әлбұрұм деп қанымды пықыр қылдым,
шыбын қанға бір қаіла боларма? деп,
бақсаміһән молданың бәрін қідім.

39.

Сол калда көздүң қасын тыжылмадым,
мен сонда аурұм қажын білімәдім,
сонша бақса молданы қісамдағы,
ажалға іш бір қаіла қыламмадым.

40.

Ейім құртұм қылып қылап келді,
калың нешік таксыр сурап келді,
соннан сон аурұм қатты болдұ,
калым кетті, әлбұрұмдұ білдім деді.

41.

Ейәк болмас зәлім кулұң, деді,
кісі көрмбі қылап ал қаным, деді,
қанымды Әзрәіл алып кетті,
қуналарым болмаса сонда, деді.

42.

Қан болмаі мусапыр болсам еді,
қудаға кулшұлықты қысам еді,
періштә қанымды қынап алған сон
негә мунда патыса болғам еді.

43.

Бар еді алты құзұ Әзрәілдің,
Әзрәілдің сүк құзұн көрбімбәдұм,

алты ұзұ бар, не еткән қан едің деп,
коркұп, таксыр Kaica, қалтырадым.

44.

Алдында Әзрәилдің бір ұзұ бар,
артында қана нурдан бір ұзұ бар,
оң қағының інінда бір ұзұ бар,
сол қағының інінда бір ұзұ бар.

45.

Астында қана бір ұзұ бар,
ұстұндө нур сипатты бір ұзұ бар,
бу дұнұдөгө санатын бір көрсөтсө,
тітірәп көргөн қарандар ым білөр.

46.

Алыңғы ұзұмынан алады мұ'мұн қанын,
сол ұзұмынан алады қапыр қанын,
астындағы ұзұмын әмір келсә
алады қер астындағы пері қанын.

47.

Қана бір сөз айтәін, кулак сал! деп,
ұстұндагі ұзұнұң мәнасі сол,
қаратқан бір алладан әмір келсә
қан берәр еді періштәлар.

48.

Қумқума көргәнұмдұ көрдұм, деді,
қан бергән сон қазабын білдім, деді,
Әзрәил періштә дегән аібатты ежән,
қасыма ашұланып қетіп келді.

49.

Екі колүн уста! деп періштә айтты,
екі ажадын уста! деп бірәу айтты,
қанына батқан сов ұнұ шығар,
тілін уста! деп тағы айтты.

50.

Есабі ҫок көп еді малым дедім,
он алты мың бар еді кулұм дедім,
арыздасып алаін, сөйлөсбін!
азрак ажал маған берсең! дедім.

51.

Ҫан шығарда кыналып көп қыладым,
бір мысқалдаі дем алсам тығалмадым,
сонша колмінән малмінән бәрі бердім,
ажалға іш бір қағла қылалмадым.

52.

Кұрзұмінән сонда соктұ, сөйлөмб! деп,
кыналды шыбын қаным кайраң болұп,
кулұқмінән малың төгүі дұнұб бок,
дұнұбнұң іш нерсә бізгә керәгі ҫок.

53.

Кұрзұмінән соктұ сөйлөмб! деп,
оқуған оразамінән намазың ҫок,
дұнұбодб мен өзұм бекәр құрдұм,
қығылдым қаным шошұп кайтқан деп.

54.

Азраіі құрзұмінән урау кырк,

сүбктөрүм омурүлүп талкан болуп,
чыгыларға калым келмәи қатын алдым,
кудайға кулұңмын дедім бір-ак.

55.

Ишіңгә мың бышак қардырғандаі,
біләғиңгә мың бышак салдырғандаі,
мың казан суға салып кәінаткандаі,
қан шыкпак қын екән сол айткандаі.

56.

Өлбөнбөн сон ел құртұм көмдү, деіді,
кудайым бір пәләні берді деіді,
елі құртұм қырк адым кеткәннән сон
екі кісі қасыма келді, деіді.

57.

Екі кісі тірілтiп алды дағы,
сондан қатты қысып сөз сурады,
Қумқума, қунаң сенің қанша? деді,
тесрәк құбап бер деп аітады.

58.

Сол қердә құбап бермәк қын екән,
қаксы қаман ісімді білгән екән,
тұваннан менің қылған ісім
қатқа қазып періштәләр алған екән.

59.

Қуналарың қанша деп екәү айтты,
Іманың барм'екән деп табыда айтты,
екәүно бір құбап берәлмәдім,
тітрәдім қамырлары сондаі қатты.

60.

Шешәдән карғыс алдым азып кайтып,
ујат алдым акадән қаман тауп,
тағыда бір періштә цегіп келді,
сондаі үлкөн кап кара түзү сүк.

61.

Сол келді қоғарғы еріні көккө тірәп,
кышкырды төмбөгү ерні цегә тірәп,
акырып аузунан отү шығып,
көргөн сон шошүп шыкты ет цүрөк.

62.

Бәріндә өз көзүммінән көрдүм,
қазаптың катгысына кайран калдым,
бір адам от ішіндә қанып қатса
кім едің деп көзүмнөн кырын салдым.

63.

Санасам цеті тамык болдү, деді,
бәріндә қазабын көрдүм, деді,
ауәлдә Аўја дегән тамык көрдүм,
ораза намазысыздың орнү еді.

64.

Екінші Шағыт дегән тамык көрдүм,
урулүкмінән зынакордүң орнүн көрдүм,
ушүншү Нағбыр дегән тамык көрдүм,
ака шешәсін ренжіткәннің орнүн көрдүм.

65.

Төртүншү Расыт дегән тамык еді,

сыртынан кыбатшылык айткан кісінің орнұ еді,
бешінші Ләзіт дегән тамык еді,
баксамінан җамандардың орнұ еді.

66.

Алтыншы Кәтім дегән тамык көрдүм,
еріншәк бинамазының орнұн көрдүм,
җегінші Қәйнәм дегән тамык көрдүм,
санасыз кәшірләрдің орнұн көрдүм.

67.

Аралап сол дузақта бір аз құрдүм,
отуз түрлү қазапты адам көрдүм,
күңрөнгөн бәрі калыктың җылағанда
туя бојұм тітрап зар еңрәдім.

68.

Сол кӯ бас акрәттән қазап көрдү,
кудајым Каісаға сөйлөстүрдү,
дуға кылды кудаіның досу Каіса,
җана тағы сексән җы бмұр сұрдү.

69.

Акрәттің касабын көрүп білді,
сексән җы ујуктамаі тағыт кылды,
бмұр берсәңдә падыса болмам деді,
өлгөннөн сон урмакка тӯра кірді.

70.

Күнүндө өлгөндө бар, тӯғанда бар,
өзүңнөн җаксыда бар, җаманда бар,
бу сөзүм кытаппінән кур'анда бар,
үрөткөн устат кылып молдамда бар.

3. Боз Торғаи.

1.

Кын ҫол кыҗаматтың тар'дї деидї,
бір ҫағы су, бір ҫағы ҫар'дї деидї,
Азрәт Әли пағамбар заманында
маңаҗында бір мысапыр бар'дї деидї.

2.

Көңлүндө ол мысапыр аласы ҫок,
ердї катын екаў баласы ҫок,
ҫарлығы ҫаратканың сондаи катгы
бір ҫалғыз тым болмаса карасы ҫок.

3.

Кудаи берәд'екән есинә алып,
асы ҫок ішәринә ҫазған кәрип,
күннөн амалы ҫок ол беишара
суға ҫұрәд'екән кармак салып.

4.

Ушкан кус ҫұргөн аң бәри тамак,
шәкирти устатынан алар сабак,
өзүдө күндө кармак салса дағы
іпнәр кармағына ҫалғыз шабак.

5.

Ол ҫарлы кармак салып кәитәд'екән,
кедәилік мысапырға батад'екән,
екаў бір шабакты көрөк кылып
сонумән екі баиғус ҫатад'екән.

6.

Ол җарлы бурунҗудаи болалмады,
көңлү күндөгүдәи толалмады;
бір күнү күнүмивән кармак салып
иш нерсә кармаҗымән аламалмады.

7.

Кыин җол кыҗаматтың тар'дәи деидәи,
бір җаҗы су, бір җаҗы җар'дәи деидәи,
ол күн аш болҗан сон җазҗан кәрип
капырҗа тамак сураи барды деидәи.

8.

Җоктүкта кыинар нәпсәи кәрип җанды,
көрөдү ол мысапыр атпас таңды,
не берсән тегән тамак ол капырдар?
бір теңгәнәң тамаҗын карызҗа алды.

9.

Паиҗамбар биздән бурун өттү, деидәи,
кәмәлгә тиләүлү арыстан җеттәи, деидәи,
пәлән күнү кешәи тауп берәмән деп
бір күндү булар әгтып кеттәи деидәи.

10.

Ол җарлы бурунҗудаи болалмады,
көңлү күндөгүдәи толалмады,
болҗал күнү болҗанда барыб'едәи,
берәргә җалҗыз тән табалмады.

11.

Җоктүкта кыинар нәпсәи кәрип җанды,

кѳрѳдѳ ол мысапыр атпас таңды,
кѳнѳндѳ ол теңгәсін ѳтѳ-әлмәи
ендi қарлы моинѳна ѳсѳм салды.

12.

Цоктѳкта кынар нәпсi кәрiп қанды,
кѳрѳдѳ бу мысапыр атпас таңды,
кѳнѳндѳ ол теңгәсiн ѳтәi-әлмәи,
мың кылып бiр теңгәсiн катка салды.

13.

Қарлыға мың теңгә акша тѳстѳ, деидi,
кедәилiк бәрiнәндә кѳштѳ, деидi,
акшасы мыңға қетiп кеткәннән сон
қарлыны акшам бер деп кысты, деидi.

14.

Каидан тауп берiп саған деидi,
азған ажал бершi маған деидi,
саған берәр бiр тiн iш нерсәм цок,
барәи Мукамбәткә тамаң деидi.

15.

Ол қарлы бiр аллаға тiләп келдi,
коимасын ол капырдың танып келдi,
ѳзѳнѳн берәр нерсә цок болған сон
сасканын Мукамбәткә алып барды.

16.

Енгәндә Мукамбәткә кѳлѳп келдi,
болғанын бiр сумдѳктѳң бiлiп келдi,
Мукамбәт сакабалар бiрмән отурғанда
ол қарлы сәләм берiп кiрiп келдi.

17.

Ұя алткым асалям, мысапыр!
бу калаі касыңдағы сенің капыр?
екі көзүң қылауда, а мысапыр,
каі қакка алып сені бара қатыр?

18.

Сінсаң бір алаға бурун сін!
іс өткөн соң сінсаң болар кын.
Бар еді бу капырдың мың акшасы,
берәргә табалмадым қалғыз тін.

19.

Қаратқан бәрімізді бір кудаіды,
қаратты қарык кылып кунман аіды,
өзүңнән берә-түбүн бір тін қок,
муну ұзгөлу барасын енді каіда?

20.

Қаратқан бәрімізді бір кудаіды,
қаратты қарлык кылып кунман аіды,
оя сегіз мың алаәмнің патса сіз,
бір паідаңыз тіјәри'екән осундаіды.

21.

Өзүнө мал қімаіды ол паіғамбар,
мал көп сакабалар беілі тар,
қан қағынан отурған сакабалар
караса Мукамбаттым қергә карар.

22.

Ашү ер Алінің енді келді,

көңүлүн қаратқан Шалқар көлді,
бабам қергә қарады деп Әзрәт Әлі
батаң бер мен ұзбмұн деп тұрб-ғалді.

23.

Батаң бер мен ұзбмұн деп тұрб-ғалді,
ашу ер Әлінің қатты келді,
адамның ұнб божуна бітқан тұғу
кімнән наизадаі боп шыға келді.

24.

Ол Мукамбат паіғамбар бата берді,
Әлінің айтқан сөзүн қабыл қордұ,
бабасынан бата алып Әзрәт Әлі,
ертіп ол мысапырны алып келді.

25.

Шүкүр қылдым қудайның бу ісіңә,
тағы тауба қылаін әр ісіңә,
акша барма қапырға бергәлі деп
ұжұнның ішін тінтгїрді бу ісіңә.

26.

Аузұна булұ қок деп алалмады,
көңүлү күндөгүдәі болалмады,
ұжұнның ішін актарып қарасада
берәргә қалғыз тін табалмады.

27.

Қағдысыз Әзрәт Әлі ерді деді,
берәр нерсә таппады енді деді,
бу акшаңны мен тауп ұзбмұн деп
екі улүн кешігә берді деді.

28.

Асанмiнiн Усбiннi алды дедi,
куанып ол ужуно барды дедi,
екi етiгiн белiнi тiрiб-алып
Азрiт Али бiр сапарға қурдi дедi.

29.

Цолунда Азрiт Али қалғыз қурдi,
қалғыз қурiп далада бiр мола кiрдi,
ол моланың басына келдi қетiп
отурiп Азрiт Али дуға кылды.

30.

Молада бiр торғаи отурiп кiзiн салды,
торғаиды кiрiмiн деп кiңiлiнi алды,
ер Али айналырып кiрiб-едi,
сол қердi кiрiсiнi кайран калды.

31.

Устаб-алып торғаиды кiрсiм дедi,
Асанмiн Усбiгi берсiм дедi,
ерiккiндi ермiк кылып қурiб дедi,
ер Али устaiн деп еңкiд'ендi.

32.

Не кiштi бу дiнiбi кудai кiштi,
аузiма аiтыб-едiм кудai тiштi,
шап етiп ажағынан устаб-едi,
торғаи кус қудруктаi алды уштi.

33.

Ер Али бiр алдаға нанып кеттi,
болғанын бiр сумдiктiң танып кеттi,

маған енді не бар деп құрғөн Али
қурдуктаі торғаі кус алып кетті.

34.

Царатқан цермән көктү жексамбі күн,
караңгы өлгөндөргө болады тун,
Азрат Али торғайдан айрылма деп
артынан ашшы даус шығады ун.

35.

Ол торғаі аспанға кетті кайрылмады,
сөйтсөдө Азрат Али кайғырмады,
серлікмиһән торғаі туттү өүөл
акырында ерлікмиһән айрылмады.

36.

Кайла кылып Азрат Али саопайд'енді,
бір қолға кудай тағала бастайд'енді,
ол торғаі аспанмиһән алып келіп,
Алині бір сапарға тастайд'енді.

37.

Ер Али бурунғудаі күләлмөдү,
қалды қажая астына ат минәлмәді,
Алиға убажым енді тұстү,
каісы қактан келгәннн биләлмәді.

38.

Ер Али тауба кылып күйдү деіді,
болғанын бір сумдүктүң билді деіді,
ја кудай, өзүң онда деіді дағы,
қана келгән қағына құрбі берді.

39.

Цұрбө, цұрбө бір асқар белгә келді,
өзү тауи келмәгән елгә келді,
әр қолға қудажымның өзү бастар,
бір көп қонсұз елгә келді.

40.

Ер Алі елгә қараі цұрдау, деіді,
бір шәрдің ішінә кірді деіді,
ұңбөі-ак урғашы бар еркәгі цок,
бір кішкінә қараша үігө келді.

41.

Келдіә қараша үігө сөлбс қылды,
сөлбс қылса бір қаман кемпір келді,
кемпір, тірі еркәгің еліңдә цок,
сураімын қонұңдұ не елсін? деді.

42.

Аітаін қонұмұздұ сізгә, батыр,
сурасаң қонұмұздұң өзү қапыр,
бәрі еркәгі қылып тоіға кетті,
патсамыз осу рақта тоі қып қатыр.

43.

Алінің ауады енді тевтәк оју,
кемпірдің қозғалды енді тул бојы,
қымылдаған еркәгінің бәрі кетіп,
ол қылған патсаның ненің тоју.

44.

Бір цергә тамам кісім қуралаітубұн,

моинун ботон чакка бурмайтубун,
патсанын мажиласи бар дума саин,
саук кылып кеңас кылып чырмайтубун.

45.

Кетипти тiri еркагич тамам, деидi,
не болду онда бармаи саған, деидi,
Мусулманың динива киргизаин,
ол тоину тура сiлтa маған! деидi.

46.

Барар болсаң көп турма мында, деидi,
менич айткан сөзүмдү тында! деидi,
сонау шaргa барғанда таусы шығар
тои кылып таустап чаткан сонда деидi.

47.

Бир чаксылык кылаин, кемпир! деидi,
тилицди калмаға келтир! деидi,
Мусулманың динива киргизаин!
ла ыла ыла'аллаи келтир! деидi.

48.

Динимди берман тилимди берсам дагы,
көңүм берман сөзүңө ерсам дагы
тилимни калмаға келтирмаимин,
өз каумумнан шыкпаимын өлсөмдагы.

49.

Сонан сон Азрат Али тасты, деидi.
кемпир чаман ол коркуп састы, деидi,

өз қаумуна шықпағуын сезсін деп
кемпірді ұстап дараға асты деіді.

50.

Кемпірдің бір ашұн алды, деіді,
кемпір бакыр тыражып қалды, деіді,
екі етәгін беліне тұрұп алды,
ер Әлі тоға қараі құрдұ деіді.

51.

Сол тоға келді қажая Әлі батыр,
бурун пағамбардың бәрі батыр,
самсаған сары қолға келді ұетіп,
тоі қылып шұлдап қатыр тамам қапыр.

52.

Әзрәт Әлі сол тоға келді қайнап,
қапырдар шұлдап қатыр күлұп ойнап,
кіріп барып отурдұ ортасында,
сансыз күлдұң бәрін көзұн байлап.

53.

Стнді Әзрәт Әлі алдасына,
кіріп барып отурдұ ортасына,
мас болған арақ'ішіп сауқ қылып
енді кеңас айттырды молдасына.

54.

Қапырдар өз есінен шықты, деіді,
бір бірінә арақ'біріп қықты, деіді,
сол азан салдырған сон молдасына
басына минаралың шықты, деіді.

55.

Цігіттәр, ал тыңдажык, кідіріңізіші,
тыңдасаңыз кулак салып е деңізіші,
минараның басына шыкканан сон
азанды айтатудуң не деңізіші?

56.

Боктады ораза намаз ағбәлі Иман,
бактады тағы онан сон кытап кур'ан,
үз үрма төрт пағамбардың бәрін боктап,
коімады боктамаған ауладан.

57.

Ол молда бурунғудәи болалмады,
көңлү күндөгүдәи толалмалы,
ағтайн деп ентігіп келсә дағы,
үлгүдән бір ауз сөз табалмады.

58.

Аруағы ер Әлінің күштү деіді,
молда бакыр көтүнөн пісті деіді,
күндөгү айтқан сөздүң бірәү қок,
молданы тамам қапыр қысты деіді.

59.

Кып қол қыяматтың тар біләмін,
төрт шадыяр пағамбар бар біләмін,
күндөгү айтқан сөзүм бірәү қок,
бір адам пағамбардан бар біләмін.

60.

Молданың көңлү болдү күштү деіді,

бір ауз сөз таппады тіпті деіді,
паіғамбардан кім бар екән деп,
капырдар тус тус җактан тінтгі деіді.

61.

Ол молда бурунғудай күлімбөйдү,
көңүлү күндөгүдөи болалмады,
капырдар тус тус җактан тінтсә дағы
Алині ішіндәгі табалмады.

62.

Ер Али ортасында отур җаинап,
капырдар дұлап җатыр күлүп ойнап,
Алині ішіндәгі кайдан тапсын,
бәрінің коіғаннан сон көзүн баілап.

63.

Аруағы Алинің күштү деіді,
молда батыр көтүнөн пісті деіді,
сен өтрүк айтасын, адам җок деп
молданы өтрөмүн деп кысты деіді.

64.

Оласам бисм'ылланың бірі тәур'дә,
көңүлгө бисм'ылладан себәп кірді,
паіғамбардан мінәгі мен бармын деп
ер Али ерлігімән түрө-ғәдә.

65.

Аулҗаның үлкөнү ашүланады,
кыҗамат каім болҗанда тас җанады,
мінәкі мен бармын деп түрө-ғәдә,
җилған тамам капырдар бас салады.

66.

Ер Әлі бір алдаға налып кылды,
бір сумдүктүң болғанын танып келді,
бәу қажу бір адам құрб екен деп,
ертіп патсаға алып келді.

67.

Кылыпшын қасаулар қаирайдымыс,
мылтығын қасаулар сайлайдымыс,
бу кісіні қалай кылып бітүрбөрмүн деп
патса молдамінән ойнайдымыс.

68.

Молда айтты: Құр'екән муну кылып,
тәлқактәп бітүрбін ыза кылып,
бу кісіні аладалп бітүрбәжүк,
бојуна бір нерсәні куна кылып.

69.

Ја молда, сіз айтсаңыз олаі кылып,
кудајым берді бізгә уңғбі кылып,
бу кісінің міндәтін сізгә бердім,
сіз муну бітүрбәсүз қалаі кылып?

70.

Бір адам әлдә қалаі кылыпты кез,
цігіттәр, шамаң келсә кымылда тез,
тапсаң сен табалмасаң бітүрбәжүк,
қумбак кылып аітаік он ауз сөз.

71.

Молда айтты Әлігә: Нанармысын?

менің айтқан тілімді алармысын?
қумбақ кылып айтамын он ауз сөз,
бір аузұн қалдырмай табармысын?

72.

Али айтты молдаға: Нанармысын?
менің айтқан сөзүмді алармысын?
тапсам таптым, таппасым өлімүң көі,
тапсам үш ауз сөз айтайн, табармысын?

73.

Сөйлөн сөйлө десең қа бар кудаі!
шеріпәті Медінәнің турар булаі,
бітүрөрмүң, оіламаі тапшы қылдам,
бірау екау болмақ қок онұм қалаі?

74.

Сөйлөн сөйлө десең қа бар кудаі,
шеріпәті Медінәнің турар булаі,
ол негә екау болсұн, шунамыр кул,
қаратқан бәрімізді қалғыз кудаі.

75.

Сөйлөн сөйлө десең қа бар кудаі,
шеріпәті Медінәнің турар булаі,
дәрау басың кесәрмін, тапшы қылдам,
екау үшбұ болмақ қок онұм қалаі?

76.

Ұндөрдө не ұн қаксы кур'ан ұнұ,
тұндөрдө не тұн қаксы қадір тұнұ,
ол негә үшбұ болсұн, қапыр дуспан?
қаратқан бір кудаідан айман күнұ.

77.

Сөйбін сөйлө десаң ца бар кудаі,
шеріпәті Медінәнің турар булаі,
бітүрбөрмұн оіламаі ташшы ыыдам,
ұшбұ тортбұ болмак цок онұм калаі?

• 78.

Аітаін білгәнімді ылаған көп,
мен айтсам осұлаі кып боларма цөп?
ол негә тортбұ болсұн, калыр дуспан!
куштаның ажағында отуражып.

79.

Сөйбін сөйлө десаң ца бар кудаі,
шеріпәті Медінәнің турар булаі,
бітүрбөрмұн оіламаі ташшы ыыдам,
тортбұ бесәу болмак цок онұм калаі?

80.

Төрт шадыяр екау Омар, Осман,
бірәу Әзрәт Әлі елдән боскан,
бірәу Абу бакр сыдык болар,
ол негә бесәу болсұн, калыр дуспан.

81.

Сөйбін сөйлө десаң ца бар кудаі,
шеріпәті Медінәнің турар булаі,
бітүрбөрмұн оіламаі ыыдам!
бесәу алтау болмак цок, онұм калаі?

82.

Шырақтың алдымынан арты болмас,

кытаптан шыккан сөздүң кагты болмас,
дәртминән бес уакыт намаз болар,
шунамыр кул, ол бесәү алтау болмас.

83.

Сөйлөбін сөйлө десәң ца бар кудаі,
шерипәтї Медінәнің турар булаі,
дәртүрбөрмүн оіламаі тапшы ыылдам,
алтау ыетәү болмак цок онум калаі?

84.

Кыјаматтың кыл көпүр кыиң ыермә?
Ысрапыл сира дегән кызыл ыелмә?
ол негә ыетәү болсун, капыр дуспан?
цараткан İмандыға алшы алты кәлімә.

85.

Сөйлөбін сөйлө десәң ца бар кудаі,
шерипәтї Медінәнің турар булаі,
дәртүрбөрмүн оіламаі тапшы ыылдам,
ыеті сегіз болмак цок онум калаі?

86.

Сенің айткан сөзүңнүн бәрі анык,
менің айткан сөзүмдү кылма танык,
ол негә сегіз болсун, капыр дуспан,
кылмысты кул орунү тур ыеті тамык.

87.

Сөйлөбін сөйлө десәң ца бар кудаі,
шерипәтї Медінәнің турар булаі,

дәрәў басыңды алармын, тапшы ғылдам,
сегіз тоғуз болмак ҫок онўм калаі?

88.

Кымыссыз кул ужбактан так,
он өкі Іман көңіүмдө болады нак,
ол негә тоғуз болсўн, шунамыр кул?
кымыссыз орнў тур сегіз ужбак.

89.

Сөйлбін сөйлө десаң ҫа бар кудаі,
шерипәтї Медінәнің турар булаі,
өлтүрөрмўн оїламаі тапшы ғылдам!
тоғуз он болмак ҫок онўм калаі?

90.

Аі капырдар, мен аїтаін сөздўң ҫаҫын,
паїдасы ҫок сөзўндў не кылаін?
ол негә он болсўн, шунамыр кул,
тоғуз улду паїғамбар Ыбра'ым.

91.

Сөйлбін сөйлө десаң ҫа бар кудаі,
шерипәтї Медінәнің турар булаі,
өлтүрөрмўн оїламаі тапшы ғылдам,
он, он бір болмак ҫок онўм калаі.

92.

Ҫеті кабат ҫермән көктө әләм,
бар деді беїстә кымыссыз адам,
ол немә он бір болсўн, шунамыр кул,
он аі курсак көтөргөн урғашы адам.

93.

Ол дұнбұдб бу дұнбұдбн катты, деіді,
кызығы бу дұнбұдбұң тәттi, деіді,
ол молда он ауз сөз аiтып едi,
бу аузұн калдырмаi тапты, деіді.

94.

Āli айтты: Tіlīmā нанармысын?
мен айткан тiлiмдi алармысын?
он ауз сөз аiтып едiң бāрiн таптым,
мен ұш ауз сөз аiтаiн, табармысын?

95.

Көп сөзүң бар iшiндә сенiң, деіді,
ашұма көп тiмәшi менiң, деіді,
āлдә не деп айтасын маған, деіді,
ол сөзүңдү айтпаiмын сенiң, деіді.

96.

Аруағы ер Ālīnīң кұштү, деіді,
көтүнбн молда бакыр пiстi, деіді,
бу айткан сон негә айтпаiсын деп,
молданы тамам капыр кысты, деіді.

97.

Коiмадың е патса калымызға,
кедi бiр зор кыiға шāрiмiзгә,
мунұң айткан ұш сөзұн молда аiтармын,
мен айтсам аiтармысыз бāрiңiздә.

98.

Өтбрсұн бiр нерсәнi көңiлүнб алыш,

таппасаң баиұс молда болдұң кәріп,
сенің айтқан сөзүңдү біздә аитармыз,
бу ңердә не болармыз сиздән калып.

99.

Айтаиң солаи болса мен деидиміз,
менің айтқан сөзүмб кбн деидиміз,
айтатудуң сөзүңүздү сөз еді,
сөзүңдү айтшы биләлік сен деидиміз.

100.

Оиласам бисм'ылланың бири затты,
болғанда тилим сеждәги кәңләм катты,
бу сөзүмдү оиламаи ңылдам тапшы,
ужбактың есигиндә не ңаратты?

101.

Кыјаматты кыл көпүр ңол бар, деиди,
узундүбү мунуң ңылдык мол бар, деиди,
ужбактың есиктәги еситкәним,
бисм'ылла ракманы раким сол бар деиди.

102.

Оиласам бисм'ылланың бири затты,
болғанда тилим сеждәги кәңләм катты,
бу сөзүмдү оиламаи тапшы ңылдам!
ужбактың тап тәрунда не ңаратты?

103.

Кыјаматтың кыл көпүр ңол бар деиди,
узундүбү мунуң ңылдык мол бар деиди,

ужбактың тап тбрўнда еситкәним,
ла ыла ылалла сол бар деиді.

104.

Оиласам бисм'ылланың бирі затты,
болғанда тiлiм сеждағи көңлiм катты,
бу сөзiмдi оиламаи тапшы қылдам,
ужбактың муасында не қаратты.

105.

Кы көпiр кыјаматта қол бар деиді,
узундiбi мунiң қылдык мол бар деиді,
ужбактың муасында еситкәним,
ла ыла ылалла сол бар деиді.

106.

Ол молда iшбiлi билдi, деиді,
тилдәри кәлимаға келдi, деиді,
молданың айткан сөзiн бәри айтып,
бәри бирдәи мусулман болдi деиді.

107.

Бәри бирдәи диндәрiн бердi, деиді,
тилдәри кәлимаға келдi, деиді,
бәримизгә устат болiп имам болдiң,
не аларсыз биздәрдән ендi, деиді.

108.

Ҷеткiзгән мунда менi бир торғаи кус,
менi iдiбiн шығарған қарлы байғус,
не берәрсiз биздәргә? не бермәссiз?
керәк едi биздәргә алтын күмiс.

109.

Тамам капыр мусулман болдү, деиді,
шагтан кашты, періштә толдү, деиді,
алтынмїнән кўмўс қидылар,
ўкөндүгү бір таудаі болдү, деиді.

110.

Ер ̄Алі енді оїлаиды оидү, деиді,
алтынмїнән кўмўскө тоидү, деиді,
аркасына көтөрўн салып еді,
ер ̄Алі көтөрөмбөі коидү деиді.

111.

Ер ̄Алі бір алдаға налып кетті,
болғанын бір сумдүктүн танып кетті,
екіншідә аркалап көтөрөмбө
торғаі кус онү алып кетті.

112.

Ер ̄Алі сабыр кылып саспаид'енді,
алда тағала бір қолға бастаид'енді,
ол торғаі аспанмїнән алып кетпн,
̄Аліні өз ұжүнб тастаид'енді.

113.

Алып кейп кедәігә берді, деиді,
кедәі бағус қуанып алады, деиді,
кедәі капырдың боршүн төлөп,
парлы бағус сонүмән қалады деиді.

4. Зар заман.

Сөздүң басы бисм'ылла,
мусулманың тарығы,
төрт аякты қануар
бу дүнүднүң қарығы;
6 Әдәбі кеткән қигіттің
бетінән алар зайыбы,
кәпір ният болған сон
тартпады діннән кеткән нәсібі,
бір алдадан өзгднүң
10 көп-тұр қылған айы.
Сол себәптән қорқамын!
Ауалғу қорлар зор болдү,
сондағы зорлар қор болдү,
ауылғу байлар қок болдү,
15 сондағы қоктар тоқ болдү,
қан білмеген қамандар,
еі білмеген қамандар
еі білмеген бі болдү,
көтүрөлмбі білігін
20 ол асқар үлкдн кек болдү.
Ниятінә Казактың
тумақ тәур еп болдү,
о заман зар болар деп,
сол себәптән қорқамын!
25 Қыс көббідү қаз аз боп,
баі таусулдү мал аз боп,
араіны көрөлмбі
әкәмән бала араа поп.
Кетәр енді дініміз,
30 сол себәптән қорқамын!

- Ар нерсанің болғалы
келә қатыр қакындап,
ағашты тауға үі салды,
елдә еркінә кәнаиды,
бұра ішіндәі такымдап, 35
дуан басы, болустар
Орустүң сөзүн макылдап
әйткан сөзүн булү қок
кор қылаиды какылдап,
қарыска кіргән қаксылар 40
балам кәда қылады? деп,
куру келдәі сакылдап,
корлукпан өткөн күнүмүз,
ашалмас болды көзүмүз,
сол себәптән коркамьн. 45
Елгә бірләмә қажылды,
байға коңсу қоламас,
алдап арбап қумсаимьн
өз тиләүн сурамас.
Арам сідік балаға 50
әкәминән пешәнің
әйткан сөзүн унатпас,
адам азар болар деп
сол себәптән коркамьн.
Мынау акыр заманда 55
алуан алуан қан шықты,
арам араз кан шықты,
каір қок баі шықты,
сауп ішәр сүтү қок,
миніп көрөр күшү қок, 60
акша дегән мал шықты.
Кедәі кәйтп күнүн көрөр? деп
сол себәптән коркамьн.
Келә қатыр қакындап

- 65 аймаң кўнўң арасы,
таңда макшар болғанда
таразыны аударар
зәлимдiң кылған кунасы;
зәлимдiң кылған зинасы.
- 70 Қәлиматын шәдат
тамам кiсiнiң расы
тауба таупук келтiрмәс.
Азған елдiң мулдасы,
аның айтқан сөзүңүң.
- 75 асылы болмас расы,
аита турар аузүнда,
Әр кiмдәрди алдаушы.
Ұылдам келди дозабы,
шайтан болду қолдасы.
- 80 Кубуласын бiлмәгән адамдың
кешпәди дедi кудајым,
бес намазының қазасы;
курт кумурска қiн шайтан
кеттiрәр аның мазасын,
дозактың белгiсi,
- 85 қалғанға бiр арасын
мустајап қызмас кудајым
ол зәлимдiң дубасын.
Сақта қудаi сонан! деп
сол себәптән корқамын.
- 90 Бiр пара қанды зорсүндү;
бiр пара қанды корсүндү.
Осү кўнгү адамдың
iш нерсә қок колүнда
- 95 Әдәт кылып зорлүбүн,
касијат кылмас бојүнда
арамға баулур баласын;
iт есәби көрмөидү

екәминән шешәсин.

Сол шактағы төрөдән 100
үмүтү бар кәпірдің,
олар коркмас кудадан.

Әр нерсә болса алдадан;
нәпсі қакын баладан,
куда, тамыр, дос кетәр 106
инә құрмәс арадан.

Бу дүнүөнүң қазабын,
ол дүнүөнүң азабын,
көргөнүмдү айтаин,
сондаі нерсә бар кыин. 110

Бір пара қанды малды кып,
бір пара қанды зәһм кып,
бір пара қанды қарлы кып,
бір пара қанды әлім кып, 115
бір пара қанды қінді кып,

бір пара қанды қінсіз кып,
бір пара қанды дінсіз кып,
шәріяттән қанды қаратты,
мусулманды бір бәләк,
кәпірләрді бір бәләк, 120

өз дінінә қаратты,
қирма тоғус әліптән
Арап Парсы кәріптән
шәріятті шығарып,
шәріяткә қаратты. 125

Ал-кур'анды алты мың
алты құа алпыс алты ажеттан.

Кытапминән кур'аннан
макудукка қаратты.

Сопы алдыҗар кытаптан 130
сурап турсаң сурауду
тәңірдің ісі кымбатты.

- Атка бергән мыкнатты,
караға бергән мекнатты,
135 бас бермәин дегәнн
чалғызын қардан кулатты,
мал бермәин дегәнн
етінә шекпән кигізіп,
140 інінә коржун ілдіріп,
ак тажағын ат кылып,
ағаинын қат кылып
елдән тамак суратты.
Қазды күздү мінәді
баі баласы кур'атты,
145 қарлыда өлүп қалған қок,
онү да бір нерсәгә қубатты,
чалғаның беріп қарлығи
бір пара қанды куантты.
Мінәр атка кем кылып,
150 кара қермән тең кылып,
азды көпкө қем кылып,
бір пара қанды қыматты.
Ашты токтү болсада
іманын сактар ужатты.
155 Дінінән кеткән әдәпсіз
әр адамды ужатты,
колүнда турүп урлүбү,
моинүнда турүп зорлүбү,
ојунда турүп қалғаны,
160 көңлүндө турүп арманы;
баласын беріп молаға,
көксүн беріп алдаға,
дүнүдөгө көңлүн қубатты.
Муңгурмивән Неңгіргә
165 кунасын қазып суратты,
куналы кулдү шығарын

- цеті тамукка каратты,
беістан корду шығарып
иманды кулбан оінатты.
Азраїл қаннан қазғырып
колун қандаі қайнатты. 170
- Бір пара қанды көрсөңүз
тас бөк алғансып колүна,
боі тумарын тағынып,
намазын окур тәратсыз,
әлім деп айтсын мені деш
қудажын алдар әдіпсіз.
Таңда мақшар болғанда
танып турар қудажым;
қазып турар қытабын,
қазып турар қәрімін;
со Іман қунам
қыямат қайм болғанда
сақтар бір сонан Іла'ым.
Араларың ашылды,
аталарың бблөктөі,
қалам едің ініңді
ертагі Ер Көббөктөі,
үйдө отуруп көпкөндө
алқымың болду көнбөктөі,
тасып едің төгүлдүң
сүзгүсү қок шүмөктө.
Тауасқандаі үі тігіп
түндүктөрүн үзүктөі,
түрлуғун тутқуштаі,
үзүктөрүн терліктаі. 185
- Қарды бажын әдәт қып
құруп едің ерікпәі.
Болалмады бу заман
қай отурсаң қелікпәі, 190

- байлығыңды мактанып
қал шаиғадың білақтәй,
Иманының парызы
Іні карыс құрбәктәй.
- 206 Азан тәғбір болмаса
кетіп едің еліктәй;
оразымән намаз тур
дін бекіткән тіјақтәй.
Асылы асқан замандай
- 210 шәп сүјүлдү қердәгә,
кус таусулдү көлдөгү,
баі таусулдү елдәгә,
қалғыз шақпақ сімады
кісә кара белдәгә.
- 215 Баілық бастан асқан сон
қаньң бәрі мас болдү,
бір бірінә кас болдү.
Ұлбәршәдгүн маі басып
шаі сары су ас болдү.
- 220 Цурт білмәған кан есті,
ел ішіндә баі есті,
сақтап іштә сандыкка,
көнбәсүнбә қарлықка?
устауға ендә такадык
- 225 Тобулдүкпән Тарлықка;
мынау адам дткәлү
елдә нешә қы болдү?
дүнбәнүң тоғғаны
адамға қаіғы бір болдү,
- 230 беішараның кеңәсі
оісүз улға тез болдү,
қолаушы қызға конақ,
бір бірінә себап болдү;
қалшыны қалмыт коідү.

- Муна заман кор болдү,
дүнүөнүң тоззаны,
акыр биз арткы болдү.
Ер сасканда сінған,
кәрімәт кетті пырынан,
қаксылыктан мінім қок,
қан куанып сүінгөн
есіткәнің қамандық,
қурт ұлып бөлүнгөн.
Бала кәітп қурт болсұн?
білған қаксы елінән
әр заман аітып коркамын,
ұшпұ сөздүң түбүнөн.
Ал мунау! указнаі шыккалы,
узатқан кызда некә қок,
өлгөндөрдө ыскатмінән кур'ан қок,
ел ішіндә кожаның есабі қок,
қеті атасы пыр болған,
балалары мулда боп
парыздан мағана айрған,
кыірамаатты кожалар
дуана болуп барады.
Акыр мынау елгә тілмәш шыкты
шошканың етін кактаған,
кубулаға бакпаған;
атасының қанындаі
аракты ас кып сактаған.
Суалғалда амалың болса кышы енді.
Кәлімәтсіз кәпіргә
кырыптар кыдың кўдрөтүн.
Ал бу зар заманың ајағы!
заман кетті бајағы,
қаның қалғыз сүөншү
мағ болуптү, тамағы,

235

240

245

250

255

260

265

- ыклас нїяс калмады,
270 ўкбнгб бїлїк салмады,
улуксуѳан ул тўп,
булуксуѳан кыз тўп;
заман җаман болѳан,
сол җамандык мунша таласты.
- 275 Җарыска кїргән җаксылар
җакыным деп тартпаї
җаумїнән бїргә кынасты.
Лузўна кәпїр каратты,
дїң мусулман алашты,
- 280 дўнўонўң туткасы,
оїлап турсам мал екән;
кәпїрмән Казак таласты.
Заман кәтїп озалсын?
адам кәтїп куансын?
- 285 Җандарал болдў улуѳўң,
маҗыр калды сїлаѳўң.
Аїрылмастаї дерт болдў,
нашарѳа кылѳан зорлуѳўң,
кїнәздї кбрдўң пырыңдаї,
- 290 тїлмәштї кбрдўң бїїңдәї,
дуанды кбрдўң ўҗўңдбї,
абакты тур кбрўңдбї.
Баїлар урлўк кылады,
кбзўнб малы кбрўнббї,
- 295 бїләр пара җед'екән,
сактап коїѳаң сўрўңдбї.
Заманың тўрў бузулдў,
текамәттїң тўрўңдбї.
- 300 Оїлаѳаның җамандык
җарадан аккан ірїңдәї.
Җетї ел кеткән бу җердән
сен турмаїсын бўлўнббї

Казактың улў ұлып,
кудайна сһнып
Каһлыкарға кат қазып, 305
кешіктәрмәи бата қазып,
өлмәи сиздiң камын қеп
оһлар бiр басын сутка һһнбәи.
Муһау заман кәи заман?
азӯлӯға бар заман, 310
азӯсӯға тар заман,
тарлығының белгисі
бiр бiрләрiн күндөгөн,
қәи қажына құрмөгөн,
мунўң өзӯ зар заман. 315
Цаксылар малдан тўңўлгөн,
қамандар қаннан тўңўлгөн.
Мунўң өзӯ зар заман
зарлығының белгисі,
ул сһамас атасын 320
арам сiдiк болған сон,
атасы бермәс батасын;
казы, болусўн кан коидӯ
кәидә бiр некәсиз тўған шатасын?
өзӯ кылған өкўнбөс, 325
кўнўндө сонан татасын.
Сол заманың кезiндә
кыз сһамас шешәсiн,
ер қетгiм деп шаштасын
салысар дўнўбсўн; 330
старшына којўп пысыксыған немәсiн,
көзўн ојўп барады,
кўндө тесiп төббсўн.
Мусулманнан әл кетгi;
сол заманың кўнўндө 335
қасы кiшi iнiсi

сіламайды ағасын,
алысып қырттар қағасын,
340   әдәт қылар баласын,
рас қожұп айтсаң тілі алмас,
ак сақалдан ужалмас,
   әкәсінің кабарын алмайды;
бу қалмауз енді тұған сон
кара қерді қалмайды
345   көшөдө құрғөн көп салдат,
көкрөгүн көргөндөі
сонұ мініп шығар қанға,
дуспаның кім сураса
көп алады аузұна
350   кас қылғандаі болады,
тұған баурұна кем қылған сон
кім ајасын? қығып салар дұрөгө.
Кызыксаң барарға
кетіп құрбәр қерің қок,
355   қаудан ајар малың қок,
сүітүп қалмаі нағылдың?
беішара болған сум Казак!
кутұмастаі пәләгә
асың қок бас бојұңа,
360   әр нерсә түсбәр ојұңа,
қалмауз болдұ улұбұң,
Казак іш нанбас сөзүңө!

5. З а м а н а к ы р.

Абiбi ак серұардiн,
Абу-бiкр, Омардiн,
Осман, Аli Каидардiн,
адiл патса табылмасты,

цаксыны көздөн салмаңыз! 5
цаксыдан капыл калмаңыз!
тәңрім кылған оларды,
ажабынан алмаңыз,
әр бір цуртка, әр топка
алтын сака табылмасты. 10
Бас ауруса тәўөттөргө
алып келіп бак тырарсын,
цин бәләкәт кашты, деп
өпкөмінән кактырарсын,
цаксыдан муңдаі тумар алып тактырарсын. 15
Түра курук салған болса
дәрткә сипа табылмас,
катының өлсө кайғырысып
кемігән болуп калсаң керәк,
онан мунан карманып 20
бас бірәўнү алсаң керәк,
төсөк калың салсаң керәк,
өзүңдү бассаң керәк.
Бір кеткән сон камкорун
ата ана табылмасты. 25
Көрүнгөнгө көз саларсын,
ажал болса маңдајуңда,
биткән болса не кыларсын?
бәріңізгә цүзү кызыл,
касы кара табылмасты. 30
Балаларың мептәп көрсүн!
әр кім мәсәлә сураса
оған баға табылмасты.
Көп мусулмандар бакыр болар,
тамам церләр такыр болар, 35
бакырдардың калын сурау
каірды баідар табылмасты.
Бу дүнүөгө көңүлі коіма!

40   конак келсә арык сойма!
есің болса өзүңдү ойма!
алты кулаш бөздөн баска
артык паида табылмасты,
қарды екән деп ажамаиды,
баи екән деп сіламаиды,
45   әніп адам оламаиды,
өлүмгө кайла табылмасты.
Бір шыбындай қандан кешіп
ашық шаида болмасаң,
катып, бала, малдан кешіп
50   теркі дүнүө болмасаң,
кешә күндүз зар қылап
тағат такүі қылмасаң
ракатийән қатқанға
длар кудаі табылмасты.
55   Кан кылып, сұрот кылып,
қан кылып, қып қызыл кан ішірп
шешәсінің қарында
тоғус әі он күн кешіріп,
қылатып қергә түсүрүп
60   әүөлгүдәі мунуңдү
пана қылса керәкті.
Акыл беріп ак құзгө күл беріп
куат қылса керәкті.
Он екі қаска кім келсә,
65   кудајыны бір білсә
өзүнү кісідән кем көрсө,
кісіні өзүнөн улук білсә,
мундаі кісі әр топка
аға қылса керәкті.
70   Тағат қылса алдаға,
күндө барса молдаға,
кағаз қалам алдаға

- ракмат цауар ол кула
мунуң орнуң цендәттә
макул болса керәкті. 75
- Бір пара кылсада урлуктү,
урлуктүң түбү корлуктү,
көрүнгөн киҗә кылады зорлуктү.
Басы җергә җеткәншә
која биһәс карлыкты, 80
кулағына алмайды
кудажынан салған җарлыкты,
мунуң орнуң җәнәм
лепсә болса керәкті.
Капыл адам җетәді 85
бір күн тауба кылаин!
бір күн тауба кылғанша
үзүп җулуп алаин!
аузума алып салаин!
җас уакыт тауба кылғанша 90
картағанда кудайға
мукум җатып җылаин!
өлшөп бергән өмрүн
заја кылса керәкті.
Бір параны е кудажым 95
алтын такка міндіріп,
дөүлөт күшүн басына кондүрүп,
пәрмәнинә җуртүн кондүрүп,
кепләп отүн сондүрүп,
өкүминән җуртүн кондүрүп, 100
бағындырып нандырып,
еі басы кылса керәкті.
Җастыкка басын җеткәндә
җалынарсын малыңа
кім сурайды калыңды? 105
җан алкымға келгәндә

- кім сурады калыңды?
Шашыратпаі калыңды
сүрүп алар қаныңды,
110 әзіз қаныңды деняңнан,
 қаксылык кылса керәкті.
 Касықтап қиған мал калар,
 саіманмінән үі калар,
 улан усақ кыз калар,
115 ағайның басыңда
 аіғаі салса керәкті.
 Сені тез қоғалтар,
 қеңсіз көілік кігізіп,
 ұш қеріңнан бұдүрүп
120 катты қердә оідүрүп,
 топрақпінән бастырып
 дуға кылса керәкті.
 Бу көзүңдү оттаі кайнатып,
 аур күрзү оінатып.
125 Мұңқұр Неңкір періштә
 сені көрдөн ојатып,
 суал кылса керәкті.
 Заманы акырдың кандары,
 касындаға солтандары;
130 так ұстүндө қуртүнү
 түтүп турғандары
 қардыдан алып баіларға
 акы кылса керәкті.
 Заман акырдың кожасы
135 каірылып келәр есіккә
 бу үідө кім бар екән? деп
 көзүн салар тесіккә.
 Балашағасын бастырып
 төргө шығып отүрүп
140 дуға кылса керәкті.

Заман акырдың молдасы
бек үлкен келер сәйдәсі,
баур кыла көрмөнүз!
рас емәс онуң дуғасы.
Колуна пайда тўскөн сон 145
қарым дiлдә онуң бағасы,
көрмөi бiлмәi бiрәүгө
қуа болса керәктi.
Заман акырдың бiјiнә
барар болсаң алдына 150
қулағын салар қаныңа,
қашан қараиды қалыңа,
қараиды өзүңдө қуғ малына
қуғбө берсә керәктi.
Заман акырдың баiлары 155
улук бiләр өз басыны,
қайда дәүлөттү кiсi келсә
оған берәр асыны,
теiмiрiп келсә бiр кедәi
көзүңдөн төгүп қасыны, 160
бермәк тугүл бешпараны
ажуа қылса керәктi.
Заман акырдың қатыны
қанағат қылмас қартыны,
артына тастап ујатыны, 165
қыјамат күн ол қатын
қазат тартса керәктi.
Заман акырдың қастары
дәдәбi қок бей бастағы,
шайтаның қолдастары, 170
ата анасының көзүңшө
қол салысып ойнасын,
ойнағаны күлгөнү
зiна болса керәктi.

- 175 Ул ӧкӧдӧн ужалмас,
кызды ана тӱ'алмас,
аӱгеа ӧр нерсӧ тӱл алмас.
Заман акырдыӊ кыздары
бет кара болса керӧктӱ.
- 180 Заман акырдыӊ адамдары
бӱр бӱрӱнӱң ӱӱӱнӧн
ӧсӧк аӱтып калмаӊаӱ,
бӱр бӱрӱнӱң ӱӱӱнӧн
аӱак, табак алмаӊаӱ,
- 185 бӱр бӱрӱнӱң ӱӱӱнӧн
ас аузӱна алмаӊаӱ,
ӱӱ басына бӱр бӱ болса керӧктӱ.
Ендӱ Шӱршӱт шыӱыш Ташкӧнд'алӊаӱ,
Коканбӱнӧн Кажалгы алӊаӱ,
- 190 мусулмандар ӱылап калӊаӱ,
улуӱу аӱбат перӱӱӱт болса керӧктӱ.
Ендӱ Шӱршӱт ӱана кырыс кылӊаӱ,
Сӧмӧрканӊа кырыс кылӊаӱ,
Саӱзылда шыӱып ӱаӱдан
- 195 Шӱршӱттӧрдӱң бӧрӱн кырыш
опат кылса керӧктӱ.
Тажал шыӱып дӱндӱ бузӊаӱ,
кылышынан кан тамызӊаӱ,
мусулмандар анда турӊаӱ.
- 200 Сол малӱун тӧӱӱрӱмӱн деп
дау кылса керӧктӱ.
Мӧдӱ шыӱып ӱолӊаскаӱ,
мусулманӊа басын коскаӱ,
Тажалмӱнӧн урускаӱ,
- 205 тап туталмаӱ Мӧдӱ кашып
паӱӱамбардыӊ кӧрӱн кушкаӱ.
Кӧрдӧн ӱаӱса деп
аӱӧс шыкса керӧктӱ.

- Аспаннан Ѓаіса тўскі,
Мәдімән көрўскі, 210
кәпірмән урускаі,
Тажалды өлтўрўп,
Ѓаіса бкўм анда болўп
Мәдіні Іман кылса керәкті.
Бір параны көрсөңўз 215
аузу тола иманды,
коинў тола кур'анды,
сакар турўп тыңдасаң
сўпкөн алда урәяды
кактан коркўп қўрөгўн 220
пара кылса керәкті.
Бір параны көрсөңўз
беті колўн қўнўп,
әмәт курўн бўнўп,
нәпсін отқа өрттөп 225
өз көңлўн бекітп.
Ол бендәні кудајым
иманды кылса керәкті.
Бір параны көрсөңўз
қаньн отқа өрттөп, 230
өмрўнў қелгә шурўп,
нәпсі ўшўн қўгўрўп,
қан қолдасы бес намаз
каза кылса керәкті.
Бір параны көрсөңўз 235
сурау сурау малы бар;
бір параны көрсөңўз
табак табак асы бар;
бір параны көрсөңўз
қўн көргўшў қалы бар; 240
бір параны көрсөңўз
тек шықпаған қаны бар,

- біраўнў баі, біраўнў кедәі кылса керәкті.
Кожа булға, молда булға,
245 бендә булға, қаман булға,
қаксы булға, солтан булға,
бәріңізгә улуғу дағыба болса керәкті.
Разы алла мал берің!
каір ұшўн қан берің!
250 бір пара қарға бас берің!
осў күндө басыңа
саја болса керәкті.
Шапақатшы паїғамбар,
ўмбөт ұшўн зар қылап
255 кешір қалынар,
сәждә кылса керәкті.
Аздар көпкө теңәләр,
бакыр бігә теңәләр,
корлар зорға теңәләр,
260 теңәліп акын алса керәкті.
Ата улға бакпас,
кыз анаға бакпас,
әр кім өзўмінән мўтгөлә болса керәкті.
Паїғамбарлар бір бөләк,
265 машајыктар бір бөләк,
мусулмандар бір бөләк,
кәпірләр бір бөләк,
қаксы қаман бір бөләк
әўдө келсә керәкті.
270 Сурашўлар келәрләр,
бөләк бөләк қыларлар,
Страт атты көпўргө
аїдау салса керәкті.
Страт атты көпўрдўң
275 қуандығы бір қылдаі,
узундўғу ўш мың қылдаі,

- Иманды кул болмаса
өтпөк түгүл мүскүлдү,
Имансыздар ыыласып
нәлі кылса керәкті. 280
- Артына караса урарлар,
алдына караса кыл көпүр,
адым коиса ыыбылар,
е кісі, топрак болсак экән деп
зар еңрәсә керәкті. 285
- Ол Мукамбат паїғамбар
чалаң ажек чалаң бас,
көздөрдөн төгүп қас,
көздөн аккан қастары
кып кызыл канға аралас, 290
ұмбөт ұшұн қандарына
паїда кылса керәкті.
- Бірәу таҗып түсөр,
еңбәктәсіп өтөр,
әр кім амалына лаҗык қаза тартса керәкті. 295
- Бір параға бір демдік,
бір параға мың қылдык,
бір параға бір аїлык,
бір параға бір қылдык,
әр кім кізмәтінә лаҗык қаза тартса керәкті. 300
- Ораза намаз Иманың,
кылған каір ыксаның,
шалған коҗуң курбаның
аркасына көтөрүп
алып ұшсө керәкті. 305
- Көрүң расул ұмбөтүң
ұмбөтүнө кылған шапағатын
піп тамам ұмбөтүң.
- Абү Каусар шербәтін
ішіп канса керәкті. 310

- Цат етіңіз цаппарды,
царылцаушы цубарды.
Абу Бекр, Омарды
Осман ̄Алі Каидарды
315 Каузы Каусар сүна
табакшы кылса керәкті.
Сүйгөн кулца оң колдан,
сүймөгөнү сол колдан;
бәт-бакыттар аркадан
320 нигмәт кылса керәкті.
Мында әлим айткан сөзүнө,
әлим айткан сөздөрүн
іш алмаисын көзүнө,
кудајымның алдында
325 кол ајабың өзүнө
куа болса керәкті.
Мизан таразы курұлар,
ауәи намаздан суралар,
дүнүөдө кылған істәрин,
330 моинүца сенің којулуп
калынша кылса керәкті.
Дүнүөдө көп күлгөндөр,
дүнүөнү өтпөстөи билгәндәр,
кунајы аур келгәндәр
335 басын төмөн салып
ујалып турса керәкті.
Паиғамбар тӯ цасылды,
̄Азәзил тӯ кызылды,
кiҗамат цолу узундү,
340 бара бара узун цол
екі айрылса керәкті.
Бір цол барар беискә
түрлү түрлү цемискә
белі кылдаң ціңишкә

- Корлар болса керәкті. 345
Корлар овбес җасында,
таза күдөр басында,
ер җирма җасында
Корлармәнән ойнасыш
җаксылыкка җетсә керәкті. 350
Денә саулук бар, ауру җок,
тирілік бар олум җок,
кызығы бар каңы җок,
сүк искә җелі җок,
көктөгү кул болса керәкті. 355
Җаишы җишрәт анда бар,
мазы нигмәт анда бар,
штрин шербәт анда бар,
җан пәраҗат анда бар.
Кудажым сүигөн кулуна 360
насып етсә керәкті.
Бір җол барар дузакка,
тәңри алар азапка,
түрлү түрлү азапка
түшар етсә керәкті, 365
отгарҗа салыш каинатка,
ботадаи боздатка,
ис өткөн сол басына
паида етпәсә керәкті,
періштәләр җлып, 370
дунуөнүң сүн җип,
алып келіп дузакка
куисада отка җетпәс,
ол сулар курук калса керәкті.
Дузакшылар ашкалса 375
зарков дегән зәри бар,
ракматы җок кәры бар,
сусаҗанҗа зәр ішірп

- ішін қандай қайнатса керәкті.
380   Ар кім қылмысына лазык
  қаза тартса керәкті.
  Заман ақырдың адамдары
  өмүрлөрү аз болғаи,
  боилары екі кез болғаи,
385   өздөрү кумарпаз болғаи,
  әр қаисының қолүнда
  бір бір домбрасы болғаи;
  қильп тұрлү әләмәт қильп
  қол салысып ойнасып,
390   қер құзүнө тұрлү пәлә болса керәкті.
  Дарја тасып су ақпағаи
  таулардан булар шықпағаи,
  қаңбыр қауп шөп шықпағаи,
  малды сауса сүт шықпағаи
395   рас сөз қылмағаи,
  бір Імандық қалмағаи,
  тауба есігі байланып қалса керәкті.
  Қастарды әдәп қылмағаи,
  бірінә рас сөз қылмағаи,
400   мәдрәсә мәктәп қалмағаи,
  акрәттін әібатынан
  періјәт етсә керәкті.
  Азанинән кәўмәт кетәр,
  меірімінән шапағат кетәр,
405   қалам молдадан қат кетәр,
  Меккә қердән көтүрлүк,
  аспанға ұшсө керәкті.
  Күн тутулуп қел болғаи
  топрақтан өзгө шашылмас,
410   бу қердә күлдөр ашылмас,
  тұрлү тұрлү қемістәр
  курұп қалса керәкті.

- Асрапыл сырын урғандай
тау қаңбақтай домалар,
тас буршақтай қумалар, 416
қан дегәннің бәрідә
бакыр болса керәкті.
Тамам қерләрдің қуәдбру
аидада болса керәкті.
Төрт Мукарра періштә 420
әр қаисы бір істә,
ушбуну олғуруп
Азрәил қалғыз калса керәкті.
Кудажым аитар кім бар деп,
Азрәил аитар мен бар деп 425
өз қанын өзүң ал десә керәкті.
Бір қанатын қамынып,
бір қанатын төсөнүп,
өз қанын Азрәил
өзү алса керәкті. 430
Ақтан қарлық болуп,
денәгә қан кіріп,
өлгөн адам тіріліп,
кылқан азаптары көрүнүп,
күн шыққанда көрүнүп керәкті. 435
Көрдүң басында олу мың қым отуруп,
көздөн аққан қасына
улук дарја болса керәкті.
Паиғамбар қатқан тарапка
тура қарап симаңиз! 440
ујуңуздө бірауңуң
булу болса беріңиз!
аштан өлө қалмассыз,
алам болсун дивіңиз!

IV. ДІН ЫСЛАМ ЕРЛӘРДІҢ ҚЫСАЛАРЫ.

1. Кусаин қысасы.

1.

Заманың қысы көбөйүп қазы өтүптү,
иманды бу дүнүөдө аз өтүптү,
Әзрәт Әлі арыстаның білісі екән,
е таксыр Кусаин дегән казы өтүптү.

2.

Мукамбәт мусулманың баласы екән,
даул сокса қел өтпөс панасы екән,
қігітгәр Қазыт кәпірдән сурасаңыз
Дағи Сүпкөнүң баласы екән.

3.

Мукамбәт бір алданың досү болүптү,
көңлү бик сөйлөсүп кош болүптү,
таласып казылықка кәпір Қазыт,
Кусаин казымән өш болүптү.

4.

Кунаға недән адам батысышты,
қаманды тастап бөс асын татысышты,
таласып казылықка кәпір Қазыт
Кусаин кәшірмінән атысышты.

5.

Төрөсү ушқан кустуң ак кү деіді,

кү җайлау едің көлдүң сү деиді,
арыстаның билісі шыдатсынба?
Җазытты сол шәрәән күдү деиді.

6.

Ол Җазыттың заманы акыр болдү,
нөгөрү җок колунда бакыр болдү,
кәшпир Җазыт мусулманнан кашып кетип,
шәрinä бир кәшпирдің патса болдү.

7.

Сол Җазыт динін бузуп кәшпир болуптү,
бирәүдөн ертә бирәүдөн сон җатышты,
Кусаин казымнан атыскалы
Кәрбәләгә бәри кол тартышты.

8.

Адамзат келүш'емәс өлгөннөн сон,
алда ісінә куна җок көнгөннөн сон,
колун екпәп токтатты сонда Җазыт,
Кәрбәлә шөлүнө келгәннән сон.

9.

Мен бәум ол дарҗадан келдәм җандап деиді,
патсаны кудаи җүрөр колдап деиді,
җарандар, осү җердә җатыңыз! деп,
Кусаинды екпәләин алдап деиді.

10.

Ажал тиләп алдадан өлмөгбисүн,
Кусаиның тиләнә көнбөгбисүн,

зу шайтан екпәксәм Кусайнды
су қағын, қараңдар, бермәғәйсін!

11.

Онан сон кәпір Қазыт кетті, деіді,
екпәләмін Кусайнды депті, деіді,
Аскаланың шәріһә җеткәннән сон
өтрүк җылаған боп кепті деіді.

12.

Е Кусайн, сиздән кетіп оңалмадым,
адамға миман болуы коналмадым,
Кусайнды көргөн сон зар җылаиды,
сиздән кетіп іш җаксылык көрөмөдүм.

13.

Көрмөгөүш үш җыл болду көзгө, Қазыт,
нешік іскә җолғасын бізгә, Қазыт,
буруннан сактап җүргөн кегім бар тур,
раидан кайтып кештім енді, Қазыт.

14.

Җүрсөңүз табылады җол деп келдим,
аз болсаңыз берәин кол деп келдим,
көп кәпірді мусулман кылып келдим,
җүрүп соған патса болуп келдим.

15.

Кожалар караларын муртүм деіді,
кетсәм шындык болады сертім деіді,
бу сөзүңө, Қазыт, нан баимын,
улук руксат берсә бараин җуртүма деіді.

16.

Азрәт Әлі дуспанның басын алады,
кор кылып ішәргә бојунап канын алады,
е! осунуң акылын табыңыз! деп,
цуртун цип Кусаинды касына алды.

17.

Албыс алып цетіңиз цузгә, Кусаин!
түрә-гәлсә көтөр өзү, Кусаин!
кашып кеткән Цазыт цылап келсә
не деп акы аитады сизгә, Кусаин?

18.

Цұрсөңүз табылады цол деп келдим,
аз болсаңыз берәин кол деп келдим,
көп кәпірді мусулман кылып келдим,
цұруп соған патса болуп келдим.

19.

Баласы арыстаның цас арыстан десін,
Іманды кул әр уакытта алда десін,
Цазыттың бу сөзүңө нанбашы!
алдатып бір нерсәдән кәйгы аласын.

20.

Акәміз оілады екән тамам акыл,
бу Цазыт алмасын цаман акыл,
көкрөгүм бу сөзүңө нанбаиды,
көкрөгүңдө болмасын цаман акыл.

21.

Ажал дегән ол тігән окту деиді,

астык ішкән цурт токтў деиді,
арыстаның баласы бзўң казы,
оіласын қаман сзздў боктў деиді.

22.

Кожалар караларын муртўм деиді,
кетсәм шындық болады сертім деиді,
умутсаңыз ерәін мен Қазытқа,
аман есән кош болўңуз, цуртўм, деиді.

23.

Кусаін патсалыкка толдў, деиді,
алда қазык моінўна кондў, деиді,
катын баласымән қөнбігбндө
санағанда қырк кісі болдў деиді.

24.

Зәһәмгә кетәр арам қесәк,
мусульманға танықты алда десәк,
аірып алып шыққан сон сонда Қазыт
қайлып қастык болўптў ііп төсөк.

25.

Мерғәндәр атарына ок болмаиды,
кул қылып турарға су табалмаиды,
Қарбайның шбіўман алып қөнбідў,
қарандар ішәргә су табалмаиды.

26.

Оілағаны Қазыттың тәсіл болдў,
мусульманға бір салғаны мўскўл болдў,

қарандар ішәріна су табалмады,
шөйдөгәннән көзү, етї қасы болдү.

27.

Ол Қазыт қуртұнан шығып безіп,
кеттї қерінің құзұвн қыдрып кезіп,
ертән судү табамыз деді дағы,
су ташпаққа ілгәрі озуп кетіп.

28.

Қалғыз құрғбн қан өзүңд'ер деп келдїм,
біздің қылған бу ісімдї көр деп келдїм,
мен ертїп келәмін колдарымды,
шүжүншү біздәргә бер деп келдїм.

29.

Іш бу тұзұн Қусаинның көрмөгбісүн,
алдатқан тїліна ермәгәісін,
ерні кеуп Қусаин келә қатыр,
сунұң қағын, қарандар, бермәгәісін.

30.

Е қігіттәр, бір біріңізгә беріп болуңуз,
кашпассыңызға ант қылып серт қылығыз!
Қусаин келсә дағы ол тек өлмөс,
қарандар, су басына берік болуңуз!

31.

Букара шәрі турады бекәт болуп,
балуандар турады тау көтөрүп,
кәпірләрдің бәрі атқа мінәді,
шықты алдынан кәпірләр тау көтөрүп.

32.

Ерлік кылған алыбың кұштұ деіді,
алданың таң қалғандаі іс кылды, деіді,
алдынан карсы шыккан сол кәшірләр
санағанда сексән мың кісі, деіді.

33.

Мергәнім аталмаіды колдұ көрүп,
күлөсүп келәді судұ көрүп,
мусулмандар со қердә ішін тартты,
қеқәдәгін алдына таудұ көрүп.

34.

Мал турғузбас кыс болса брандары.
шаң шығып устады турғандары,
Кусаин казы айтты сонда, деіді,
булаі көп боларма қарандары?

35.

Қарбалә болған бізә іс бар екән,
күн шығыста бір тынш кабар бар екән,
қырк кісінің ішіндә азаматтар
Касым дегән бір батыр бар екән.

36.

Таіғаным бу кәшірдән әрды деіді,
тіләрмін бір алдадан зарды деіді,
Касым дегән сол батыр тіләп кылып,
атын устап майданға барды деіді.

37.

Цұрмөідү паіғанбардар бетін ашып,

сурады талғаннан сон аттан түсүп,
өлтүрүп үз кісі батыр Касым
шөлүнөн Карбаланың кетті кашып.

38.

Кусаин келгән екән җырҗырлап,
кара көздөн аҗады җас тамшылап,
Абдула дегән таҗыда ер бар екән,
о да шыкты майданҗа атка шышлап.

39.

Зәһәмгә җалған молда кетті,
берәр каир җигитәр колдан кетті,
бес үз кісі кәшпир кырды даҗы,
онан сон шөлдөннөн сеит өттү.

40.

Карбаланың шөлүнө барып җетті,
сонда сеит буларды танып җатты,
ер басына бір екі үз кісідән өлтүрүп
әйтәур җастыктарын алып җатты.

41.

Җер йлгүсүн деуш'еді Карбаласи,
мал турдузбас ыстык җак бір даласы,
кәшпирді аншасынан сурап алып
урустү Кусаиның он үштәгі бір баласы.

42.

Кырык кісінің бәріндә бітірп кырды,
атасының сүгөн җолунан кетп калды,

кырк мың кісі кәпірді қалғыз кырып,
шөйдөгөн балада сеіт болдұ.

43.

Кусаін төмөн тұстұ белдігінән,
Қазыт қау болұптұ елдігінән,
Кусаін бесіктагі бір баласы
зар қырмайды қігіттар шөйдөгіннөн.

44.

Заман акыр болғанда қел болұптұ,
сүйгөн атасының қоғұнан кем болұптұ,
баласының аузұна мурнұн салса
біткән сусунға дәм болұптұ.

45.

Атасы Кусаін ерді деіді,
батыр қігіт әр нерсә көрдұ деіді,
бір нерсә баланың сусун кандырсын деп,
қас баласын кәпіргә берді деіді.

46.

Мунау сөздұ айтамын қарасымән,
қотанда мал қатады қорасымән,
кандырсын деп сусұнұн бергәннән сон
қас баланы кәпір өлтүрұптұ кескіләп.

47.

Алімінән Алі құргөн дуспанға ашұланып,
мусулманға бек кұјұп ашұланып,
қарс алдында баласын өлтүргөн сон
Кусаін урус салды ашұланып.

48.

Кәспірләрді кушактап айтты деиді,
Кәрбаләдә уруска қатты деиді,
Өтпөі түзүн бојұнда судұң қазы Кусаин
катұланьш урусұп алды, деиді.

49.

Адамзаттың арқау мал боп кетті,
қер дұнұбнұ кездіргән қан боп кетті,
сусұн ұшұн даржаға енгәндә
төмөн түсұп қып қызым кан боп кетті.

50.

Кім айтпас Мукамбатті пырым бол! деп,
Кусаинды кім айтпас тірі бол! деп,
тыңаңајыш қылып ер Кусаин,
алдадан бу набылған сыры бол! деп.

51.

Саған бергән барма қер осұ депті,
кылмысты кул алдаға қазар депті,
сасқанынан Кусаин көккө бакты,
кәспірләрдің қаңарін біліп алты.

52.

Кудајым осұ қолдұ оңдамады,
іш істі перұардігәр оңдамады,
Кусаин қазы қымаі қіп қанды,
отра қалып ашыпты балдаманы.

53.

Мукамбат бір алда тағала досұ деиді,

білдімді бітқан қанға касты деіді,
Кусаин каламында айтқан сөзү,
дәміңнің бітқан қері осү деіді.

54.

Кусаин қаиғырады зарланып ап,
мінәді қаиратына бурқуранып ап,
кастык кылды бу Қазыт сырласқанға,
кастык кылсаң қагып қудаідан тап?

55.

Төрбесүн кәпірдің атты деіді,
Кәрбаләда уруска батты деіді,
төрт құз киеі кәпірдән калған екән,
сонда шөідөп қығылып қатты, деіді.

56.

Кусаиның куруттүм қасын, деіді,
ажалдан бу кәпірдән каштым, деіді,
қарлық кылып құмсады бір кәпірді,
кесіп екпә! Кусаиның басын, деіді.

57.

Қумсаған кәпір уштүлдү бараин! деп,
оіламаіды кунадан калаин деп,
қумсаған кәпір құғұрұп қетіп келді,
басын кесіп Кусаиның алаин! деп.

58.

Сен кәпір ажалдан ак еімайісін,
ала қарлығы моінұңда кең емәссін;
төрт көз іттәі доңуз шопка!
басымды алар кәпір сен емәссін.

59.

Баи болған сон ишәдә қасыл деиді,
уно боју адамзаттың тәсил, деиді,
әлгі кәпір қуғуруп барғаннан сон
тағы келіп баска урдү, деиді.

60.

Tilälik бір алдадан үлкөн несип,
қан кеткән сон кетәдә адам күдөрүзүп,
әлгі кәпір келгән сон еңкәшпті,
ајамай-ак екпәттә басын кесип.

61.

Цазыт сонүңминән бір кылған тәсип бар,
мусулманға бір салған мәсәлә бар,
Кусаинның дамбалының екі ішіндә
екі мың бижәнің асылы бар.

62.

Кусаин казы сеидә құрәд'екән,
әр соғуста кәпирдә кырад'екән,
дамбалдың баўнда сол асылды,
бір кәпір қалшы болған биләд'екән.

63.

Умтулдү сол кәпирдәр бараин! деп,
оламайды кунадан калаин! деп,
Кусаинның қасына қетіп келдә,
асылды баўндағы алаин! деп.

64.

Цас Цазыт дарјадаи тасты, деиді,

амалы Кусаиннан асты, деиді,
бауң дамбалдың кол коиғанда
абуірүн колминән басты деиді.

65.

Кусаин ол Қазыттың несін апты,
амалыминән қау қазыт ошұн апты,
абуірүн колминән басқан екән,
карынан екі колүн кесіп апты.

66.

Кемә құрбәр даржаның құзғұминән,
Кусаин асық болдұ кызыминән,
емі колүн карынаң кессә дағы
тағы корудұ абуірүн тизәминән.

67.

Көңлү қау Қазытка кальш кетті,
сонда сеіт боларын таңын кетті,
кәпір тағы тизәсінә кол коиғанда
Цібрәил күргұминән салып кетті.

68.

Сонда кәпір орнұнан турұп кетті,
төрт көз іттәи болдұда ұрұп кетті,
Цібрәил күрсұминән урғаннан сон
көккө карап зарлағып олуғ кетті.

69.

Төрт көз іт боп со кәпір құрбәлұмұс,
көккө карап зарлағып ұрбәлұмұс,
Мекәгә барған кажылар онұ сонда
шөлүндө Карбаләнің көрбәлұмұс.

70.

Азрәт Әлі дуспанды кырадымыс,
мусулман кылып кәшпирді құрбодумус,
Кусаинды бітүргөн дінсіз кәпір,
сумдүкта аузунан түтүн турадымыс.

71.

Алданың қатын айтпаи уру отурған,
Имансыздар урмактан куру отурған,
Кусаиның басын кескән сон
кәпір сум шәріғатында зарланып тірі отурған.

72.

Түсүрбін бу сөзүмдү құбсүно,
Қазыт болдү зары кісісінә
Кусаиннан қалған катын балаларды,
тезәктәи теріп теңдәп екпәпті түбсүно.

73.

Осү қолда Қазыт алыш коидү,
құртүн қип қау Қазыт санап коидү,
алтындағы үігө енгізің ердің басын
күзбтшүгө кырк кісіні қадап коиды.

74.

Барм'екән біздің сөзү енді қат,
күзбтшү сөйләмбідү тілін тарт,
Кусаиның білгәнүн білгән екән,
бата оқұға басқа келді қамағат.

75.

Ар кімдің қаман қаксы бағы келді,

көңүлүң заманы цок ағы келді,
кемә миніп даржаның пұзүмінән
Нуз пағамбар зар кылып тағы келді.

76.

Онан кеін зар кылып Муса келді,
алда қатын зар кылып Каіса келді,
ұшұншұ кат қігіттәр көк ұстұнөн
омраұн пара кылып Каіса келді.

77.

Пағамбардар беістан өлмөі келді,
іш замандык беістан көрмөі келді,
пәріјат кылып қағасын қыртып қылап
Ыбра'ым Ысмағыл тағы келді.

78.

Алдадан біз туралык ұмұт кылып,
тамука сала көрмө келіт кылып,
Қақып Қусуп екаұ тағы келді,
Кыдыр Ылјас келді пілін миніп.

79.

Цау қігіт амал кылар нїјәтїмїнән,
пағамбар бсұпту кентїмїнән,
дунұбсунұң карасы бәрі сасык,
Ажуп пағамбар келіпті дертїмїнән.

80.

Аруакты ерләр турады бағымїнән,
заманы цок көңлүнұң ағымїнән,
каумбїнән ер Даут цетїп келді,
Сулманда келіпті тағымїнән.

81.

Мукамбат мусулманға цар пағамбар,
каумбінан келіпті әр пағамбар,
бурұнғу өткөн сакаба төрт шармінан,
калмаі келді бурұнғу әр пағамбар.

82.

Мукамбаттің бір айтқан сөзү келді,
сөйлөтүүн әр сөзүннүң қонһу келді,
отуз үш мың сакаба төрт шарман
Мукамбат ол таксыр Әзрәтнн өзү келді.

83.

Кәшпдәр коркусун құр іттәі ұрұп,
келғанін пағамбардың кәшпр бiлн,
акырып Әзрәт Әлі түсө калды,
Кусаіның кәшпдәгi басын көрұп.

84.

Кәшпргә бу қердә мен күш кылаін,
кәрiмдi моінұна дос кылаін,
е баба, руксат бер осу қердә
кәшпргә тәрәрiштәі iш кылаін.

85.

Бу қалғанда қок болдұ дәулетүңіз,
кыяматта қок болдұ бiнәтiңіз,
е бала, сiзгә руксат тiмәі түбұн,
кеiнгi олар саспа қетәр перзәнтiңіз.

86.

Цамаа қердә, қiгiттәр, қалғыз патпа,

сураусуз бір адамның дәмін татпа,
баласының қанды тонұн қамылып ап,
зар қылып еңрәі келді Біба Патпа.

87.

Беіс асын умтұлдум татаін! деп,
қасымда перзәнтімдің қатаін! деп
күдрөтүңмән оілапсын бар қудајым,
кәріңмән баламды атаін! деп.

88.

Адамзат ақыл табар укса, деіді,
қол салып кеінгіңә шашса, деіді,
атасының ұмбөтүңнұң қунасын кешәр едім,
баласын енді бізгә кешсә, деіді.

89.

Қасымнан мен ұлғајып бөтұм, деіді,
бабамбән беіс асын қестім, деіді,
атамның ұмбөтүң өзүңб бергән болса
ал баламның қунұн мен кештім, деіді.

90.

Алданың қатын білмәі урұ қалды,
Імансыздар ужбактан қуру қалды,
Азрәт Әлі бајағы ақырғанда
қырк күзөтшүңнұң бәрі оіұп бірі тірі қалды.

91.

Кәрбаләнің шөлуңдө құрұп қатты,
бір сусунға ыңқар қуруп қатты,
қырктың бірі бајағы тірі қалған
бәрінді пағамбарын көрұп қатты.

92.

Цортады көкшө түлкү потамынан,
чаман дерт ол кабынды сыртымнан,
тірі калған қалғыз әлгі кәпір
Қазытқа айта келді ертанмынан.

93.

Қыстың қаңтар белгісі бораң, деіді,
зекәті қок Қарын Баи сараң деіді,
паіғамбардың бәрін көрүп қаттым,
біздің тутқан дініміз арам, деіді.

94.

Бу байғусты Қазыт кәпір қасына алды,
қау кәпір қолұндағы қағын алды,
құртұмның көңілін төмөн түсүрдің, деп
сөйлөтпөі-ақ сорлұнуң басын алды.

95.

Сусун алмай кетті талшық алып,
сеіт өтту дүнүөдөн аршып алып,
қатындарын көшбөгө дараға тартты,
Қусаіның басын наізаға шаншып алып.

96.

Азрат Әлі дуспанға таман күбан еқан,
оілағаны кәпірдің алағ еқан,
сол кәпірді құрғон еқан сауда қылып
Зәржар дегән мусулман ер бар еқан.

97.

О да ішіпті беістің асын көрүп,
қулағы есігіп құрб еқан іші күүүп,
Зәрјәр баіғус зар қылап еңрәді,
Қусаіның наізадағы басын көрүп.

98.

Кәпірдәр акы сөздү устап алып,
аірылмассыз дарјаны қыстап алып,
осундағы мусулман адам коі деп
абдан кескіләді устап алып.

99.

Зәрјәргә қаман зорлүк қылды деіді,
қаны кетіп дүвүбсүн сүідү деіді,
кәпірләр кескіләп тастаған сон
Цібрәіі дәрмәнмінән құдү деіді.

100.

Зәрјәргә бір азрак қаман болдү,
аілаған Қазыттың амал болдү,
Цібрәіі құған сон со дәрмәнмінән
сонда Зәрјәр тіріліп адам болдү.

101.

Паіғамбардар дүвүбдөн өттү, деіді,
алдаға қылған ісі қакты, деіді,
осү кәпір нешік іс қылды, деіді,
Зәрјәр сонда қасырынып бакты, деіді.

102.

Кәпір Қазыт бек сонда мақтаньшты,

бізгә пәлә җок деп сактанышты,
Аскаланың шәрін аламын деп
сексән мың кәшпир җылып аттанышты.

103.

Көрүп турған сол Зәрјәр сасып кетті,
ажабының ушүмпән басып кетті,
шәрінә кабарды берәин деп,
Аскала карап кашып кетті.

104.

Адамдың әр бірі әр бір арманы көп,
тіјәді кәриптәргә күндө бір ок,
шәрінә Аскаланың Зәрјәр келсә
уруска шығар еркәк адамы җок.

105.

Кетәин бу шәрдән мендә кашып,
кәшпрдән кол аттанды даулап асып
Кусаиның Өлгөнүн еситкән соң
шәр калкы җылады шүлдасып.

106.

Зәрјәр сонда кабарға җеткән экән,
сеит болуп Кусаин Өткөн экән,
Акмәһәнің баласы Мунап батыр
бір дуспанға одағы кеткән экән.

107.

Базардың ак теңкәсі булү барды,
алданың сүгөн Әһиниң улү барды,

Аскаланың шәріндә іш адам цок,
Туған атты Әлінің кулу барды.

108.

Айталык муна сөздү цатка уктүрүп,
кашканды устаиды ат күдүрүп,
кетіп калған бажабы әлгі кулға,
Туған батырға цибарді кат күдүрүп.

109.

Тур таўнан кәпірләр асып келді,
цау Цазыт дарјадаі тасып келді,
мусулманың тукумун куртамын деп,
Аскаланың шәрін басып келді.

110.

Туған дегән цігіт цат кісі екән,
кәпірдәрдің цуртуна цат кісі екән,
Аэрәт Әлінің әлгі кулу туған атты,
екі цуз цетпіс цасар карт кісі екән.

111.

Туған айтады кашканым бу кәпірдән әрды деіді,
тіләрмін бір алдадан зарды деіді,
Туған дегән Әлінің әлгі кулу,
кәпіргә урускалы барды, деіді.

112.

Кәпіргә кудаі айтып барды цана,
мусулмандар ојуна түстү сана,

Туғаның бір шыбындай қанын тiлiп,
қудайға зар қылайды қатын бала.

113.

Сақтап құрғон алдадан қыры бар еқан,
қан кесiлсә шығарға тiлi бар еқан,
қау Қазыттың елiнән алып келгән
кәшiрдә бiр палуан ер бар еқан.

114.

Иманды кул алданы күтүсүптү,
имансызды Әзрәил тутусүптү,
сақтап келгән Қазыттың әлгi ерi,
Туған батыр муну мен тутусүптү.

115.

Аскаланы бiр үлкөн қала қылды,
мусулманың көңлүнө сана қылды,
Туған батыр белiнән устап алып
кәшiрдi қергә урұп пара қылды.

116.

Ажалы қок ер Туған бiмбi турдү,
зүлпүкәрiн кәшiргә бермәi турдү,
қетi күн қетi түндбi урус қылып
шәрiн Аскаланың бермәi турдү.

117.

Қан қалмады Туғаның урғанында,
шыдамаида кәшiрiләр қырғанына,
сәләм аiтып қас бала қетiп келдi,
Туған урусұп кәшiрмән турғанында.

118.

Цірма тоғус алыптан ңем богарсын,
цүзүн түрлү аїбат ер боларсын,
кәпірмән соғус кылып турғанымда
цас бала мен сураїн кім: боларсын?

119.

Е базардың ак тепгәсі булұ едїм,
алда сүїгөн ежаїдан кулұ едїм,
Туған аға сїз бїздї танымадың,
Канапіа Аїнїң мен улұ едїм.

120.

Кәпіргә бїк церләр куласыпты,
Туғаның ерїн бїлїп сынасыпты,
Туған сонда тапыды Канапіаны,
екәў кушақтасып цыласыпты.

121.

Өзү палуан ежаїдан цөндү Туған,
атың кырау сїздәргә көндү, Туған,
Туған аға, сураїн ендї сїздән,
урускалы нешә күн болдұ тамам?

122.

Ендї екәўмүз бу цердә көп турмалы,
ашығып бу кәпірмән турусалы,
күнү цетї тунү цетї Мукамбат Канапіа,
он төрт күн болды булар урускалы.

123.

Бу сөзүмдү, Туған аға, кабы алшы!

азрак сіз бу җердә дамы алшы!
бу кәпірмән енді мен урусайн!
Туған аға, азрак дамы алшы!

124.

Бу кәпірді алармыз біздәр болсак,
саут саіман табылмас іздәр болсак,
бу кәпіргә кызыкты кылмасп'едім,
шөһүндө Қарбаләнің біздәр болсак.

125.

Дуаналар ейді актап келгән,
Мукамбатті мусулман мактап келгән,
Мукамбат Канапіамән урус турғалы,
Ҙазыттың палуаны бар сактап келгән.

126.

Палуаным, бу майданға бармаймысын?
мусулманға өлүмдү салмаймысын?
Әлінің палуан улү анау келгән,
барып басын солардың алмаймысын?

127.

Канапіа бу кәпірді сынан турдү,
көзүңнүң җасын төгүп булап турдү,
кәпірмән урускалы шыкканында
алдаға мусулмандар җылап турдү.

128.

Паіғамбар бір акімән барған akka,
патса улү отурар алтын такка,

Канапіа кәпірмән урусканда
екі бутұн аірды екі қакка.

129.

Со кәшірді кушактап атып калды,
соғус кылып кызыкка батып калды,
қарты бутұн кәшіргә қібәргәндә
төрт құз кәпір алдында олуғп калды.

130.

Мукамбат мусулманға пана тағы,
бір тұскөн мусулманға сана тағы,
қарты қанын тағыда қібәргәндә
төрт құз кісі кырылды қана тағы.

131.

Кәпірләр Тур таўнан асып келді,
қау Қазыт даржадаі тасып келді,
кызыл канға бојалған бір кәпірдәр,
қірма мың бір қактан кашып келді.

132.

Қана тағы бір палуан карсы келді,
дүнәўнұң төрт буршұна шаршы келді,
қірма мың бір қактан келгән екән,
оң қағынан ер Мунап карсы келді.

133.

Кәпір коркүп Мунапка бас уруптұ,
ајамаі ак ер Мунап аірыпты,

қалғыз бзў со қердә соғус кылып,
батыр Мунап кәшрді кашырыпты.

134.

Кәшрдің қаман көңлү сүп кетті,
кашўна бек бөлін бұп кетті,
ол кәшрдің соғўнан кырып қојўп
бкшбөлтўп ер Мунап кўп кетті.

135.

Кәшрләр зар еңрәиді иші кўјўп,
Алинің перзәнт улў сўғөн деп,
кысалык деп кәшрләр оиласыпты,
бизгә теңдік бу қердә тимаиді деп.

136.

Кәшрләр зар еңрәп іркіләді,
көздўң қасы коинға төгўлөдў,
кәшрләр енді еліна бет којўпты,
бизгә теңдік тимаиді деп сөгўлөдў.

137.

Кәшрдің қаман көңлү сүп кетті,
кашўға бек бөлін бұп кетті,
Мукамбат Канапа, батыр Мунап,
екәў кашқан кулдў кўп қетті.

138.

Келісәр бу сөзўм бір кезәктәи,
төрт батыр кәшрді кырғанында бас домалаиды қер
тезәктәи,

кырылганы кәпірдің сонша болдү,
терәң сайдан кан актың пол өзөгтәи.

139.

Кәпірләр сондаи қаман ұрұқтү, деиді,
кәпір қанын екаў тбқтү, деиді,
құз мың кісі кәпірдің бәрі қырып
қалғыз Қазыт күтүлүп кетті, деиді.

140.

Қау Қазыт бір алдаға налып қатты,
кырылғанын кісі онұң біліп қатты,
бәрі ол кәпірдің өлген еқан,
күтүлүп бірі шәргә барып қатты.

141.

Қау Қазыт қаныминән өлб қатыр,
алданың аманатын берә қатыр,
Мукамбат Канапіа, батыр Мупап
қоимаі ак екаў издәп келә қатыр.

142.

Сурасаң со екаў ерді, деиді,
кудаи тағала тиләгін берді, деиді,
екаў ашұланын келә қатыр,
кудайым күдрөтпөн білді деиді.

143.

Қусаин қунадан ашылды деиді,
досұм менің Мукамбат баршы! деиді,

анау екаў ашпұланып келә қатыр,
Цібрәил сіздәр бурұн баршы! деіді.

144.

Аллаға паіғамбарын қалшы деді,
шаріғатты көп сурап қаншы деіді,
ол Кусаин казы боп Цібрәил,
барып қанын қазыттың алшы! деіді.

145.

Курттан қаман со Қазыт қорғалайды,
көздүң қасы коінұна сорғалайды,
Цібрәил палуан Қазыт Кусаин деп
әр қердә бір шуңқурға қорғалайды.

146.

Адамдың дәулет кетәріндә малын алды,
Қазыт тұғұл Мукамбат онұ да алды,
Кусаин боп көрүнұп Цібрәил,
Қазыттың бекәр қынап қанын алды.

147.

Төрт батыр ізіншә келіп турған,
бір-ак Қазыт көңлұн бузұп турған,
шәргә келсә кәпір олуп барды,
қатты құжұп екаў құжұп турған.

148.

Кім айтпас осұ сөзгө нанбады, деп,
екаў аитар кәпірдә қалмады, деп,

төрт батыр келгән сон ренжиттї,
тірі көрүп меірім канбады деп.

149.

Өлүм деп үнүмүз босағаным,
іш кутулмас өлүмдөн кашкан адам,
канды канбан екәү үясын деп
Ҙазытты бурүн алды ау Ҙасаған.

ОПЕЧАТКИ.

Стран.	1 стр.	2	напечатано:	читай:
			кујундү	кујүлдү
»	3 »	5	таман	тамам
»	4 »	2	кӧп	кӧп
»	4 »	7	зорлугун	зорлугун
»	5 »	24	шетӱнӱн	о шетӱнӱн
»	7 »	11 съ низу	оңрак	оң рак
»	7 »	3 »	аикасканаң	аикаскан оң
»	8 »	8 »	шымылдабын	шымылдыбын
»	10 »	12 съ верху	цаулук	цаулугун
»	10 »	13 съ низу	Алдыңбы	Алдыңгы
»	11 »	1 съ верху	аитпӧ	аитпа
»	11 »	3 »	кезип	кезип
»	11 »	15 »	аткан	актан
»	11 »	4 съ низу	коидун	коиду
»	12 »	6 съ верху	токур	токур
»	13 »	2 съ низу	ӧси жӱт	ӧсижат
»	14 »	4 съ верху	ӧйлӧп	кӱлӱп
»	16 »	11 съ низу	дунӧйлӱгӱ	дунӧйлӱгун
»	17 »	14 съ верху	тыкыршын	тыкыршып

			напечатано:	читай:
Стран.	19 стр.	9 съ верху	цыртырбан	цырттырбан
»	19 »	7 съ низу	полда	цолда
»	23 »	7 съ верху	бајаин	бојаин
»	29 стихъ	180	цактаусѹс	цоктаусѹс
»	29 стр.	9 съ низу	Цанак минән	Цанакминән
»	32 купл.	24, 1	кегѣк	кедѣк
»	35 стр.	2 съ верху	тузак	дузак (дозак)
»	35 »	8 съ низу	араш алап	арашалап
»	36 »	5 съ верху	цуртаузѹца	цурт аузѹна
»	36 »	16 »	беитсан	беистан
»	38 »	15 съ низу	тѹбѹи	тѹбѹ
»	38 »	8 »	целсѹц	целсан
»	39 »	4 »	ѹшѹнѹн	ѹшѹнѹн
»	40 »	15 съ верху	саумаң	саумал
»	40 »	20 »	цѹтѹп	цутѹп
»	41 »	12 »	каитып	каитѹп
»	42 »	10 »	тѹстятѹп	тѹстятѹп
»	43 »	8 »	Шорман	Шортан
»	44 »	1 »	шыкырды	шакырды
»	45 »	2 »	шындамасам	шыдамасам
»	45 »	14 »	тек дар	тегдар (дегдар)
»	48 »	2 »	Касѣяттѣ	касѣяттѣ
»	49 стихъ	106	сѹламдѣ	сѹламдѣ
»	60 стр.	3 съ низу	Ойнаушем	Ойнауш'ем
»	61 »	7 съ верху	кѹжар	кѹжѹр
»	61 »	8 »	коѣузаин	коѣузаин
»	62 »	14 »	цендѣттѣ	цендѣттѣ
»	63 »	11 съ низу	цок — цок	бар — бар
»	63 »	10 »	кѹр кѹнѹнѹ	кѹркѹнѹ
»	65 »	2 съ верху	каталады	калалады
»	66 »	2 съ низу	Бис	Биз
»	67 »	1 »	Сандар	Сендар
»	68 »	3 съ верху	ылды	илдѣ

Стран.			напечатано:	читай:
68	»	9 съ низу	Калмады	калмады
»	68	» 17	» кылағалы	кылғалы
»	69	» 7	» ок урға	окурға
»	69	» 8	» ашты	атшы
»	71	стихъ 10	каинды	кайды
»	76	стр. 8 съ низу	буруў	бурунў
»	77	стихъ 3	өкөктөн	өзөктөн
»	78	стр. *10 съ низу	аурум	ауруп
»	80	» 1	» Темилас	Теңдас
»	87	куп. 9, 2	кай теин	кайгаин
»	87	» 13, 1	тораның	торунўң
»	89	стихъ 32	теңгәгән	теңгиргән
»	92	» 41	кысағар	кысағар
»	92	» 51	абышкан	абыткан
»	92	стр. 5 съ низу	мынадын	мынадан
»	93	стихъ 6	абышкан	абыткан
»	95	стр. 1 съ верху	кайгип	кайтып
»	95	» 2	» Карыны	Карына
»	95	» 11	» онўңминән	онўминән
»	95	» 12	» козу	колў
»	96	стихъ 31	өңгөрўп	өңгөрўп
»	98	стр. 7 съ верху	кайгип	кайтып
»	100	» 3 съ низу	тўсўнө	тўсўнө
»	101	» 15 съ верху	бирөўнўң	бирөўнўң
»	103	» 8 съ низу	дўлдўнө	дўлдўнўн
»	103	» 4	» ат	от
»	105	» 1 съ верху	ўлнөн	ўлкөн
»	107	» 14	» аш ўланды	ашўланды
»	109	» 12	» сон даі	сондаі
»	110	» 14 съ низу	сонўн	сўнан
»	111	стихъ 28	шоктатпасам	токтатпасам
»	112	стр. 11 съ верху	Цауцаулаимыз	Цау цаулаимыз
»	114	» 12	» ўбидә	ўадә

			напечатано:	читай:
Стран.	121 стр.	15 съ низу	цуртуммаған	цуртум маған
»	122 »	18 съ верху	кесін	кесіп
»	123 »	16 съ низу	тімаімін	тімаімін
»	124 »	17 »	күп	күп
»	125 стихъ	37	гомаға	томағы
»	126 »	77	арӯ дӯ	арӯдӯ
»	128 »	143	арункты	аруакты
»	129 стр.	13 съ верху	ден	деп
»	134 »	12 съ низу	конусӯ	конусӯн
»	134 »	5 »	омурт касы	омурткасы
»	138 стихъ	109	алған мен	алған мен
»	139 »	152	ең бактап	еңбактап
»	140 »	181	кӯгдаў	кӯндӯ
»	141 »	207	көршөимӯ сӯн	көрмөимӯсӯн
»	143 стр.	4 съ низу	тоған мунӯцмї- нән	толған мунӯмї- нән
»	144 стихъ	24	туланыр	тулданар
»	145 стр.	10 съ низу	кундарша	кулдарша
»	145 »	6 »	цуртаваштан	цурт аваштан
»	146 »	2 »	тебәтүбӯн	тебинәтүбӯн
»	147 »	12 »	коитәр	каитәр
»	148 »	10 съ верху	ӯкӯн	ӯшӯн
»	149 стихъ	19	баїтабар	баї табар
»	149 »	33	минїсәдї	минїсәдә
»	149 »	36	балдағы	белдәгї
»	149 »	43	өт пөгөн	өтпөгөн
»	149 »	45	бит пәгән	битпәгән
»	150 »	49	көнӯм	кӯнӯн
»	150 »	55	саған	саған
»	152 »	56	көкан даған	көкандаған
»	153 »	101	турсолаї	тур солаї
»	154 »	136	сулады	сылады
»	156 »	184	тармыкын	тар мыкып

		напечатано:	читай:
Стран. 156 стихъ		185 кебәңә	кебәжә
» 160 »		330 җауғо	җауға
» 162 стр.	5 съверху	бермәсәңдә	бермәсәңдә
» 162 »	18	» кызалып	кыз алып
» 169 стихъ		124 кос аҗымнан	косаҗымнан
» 172 »		199 аламьсын	аламысын
» 175 »		327 җумурук тастып	җудруктастып
» 176 »		352 бірадам	бір адам
» 180 »		482 зорзуктү	зорлуктү
» 183 »		596 егән	егән
» 188 »		742 аң	оң
» 188 »		744 шилгә	тилгә
» 188 »		751 äбäҗым	ä бäҗым
» 189 »		784 кимнан җаным	кимнан җанымд'
» 190 »		814 кызыңды	кызыңды
» 192 »		879 накотуз	нак отуз
» 192 »		890 җүргө	җүргөн
» 193 »		914 каспатшадаи	кас патшадаи
» 197 »		1047 сиздәркеин	сиздәр кеин
» 198 »		1082 көин	кеин
» 199 »		1134 җеткиз баи	җеткизбаи
» 204 »		1297 көдөрүзгөндө	күдөрүзгөндө
» 205 »		1321 көзүмө	көзүмө
» 205 »		1328 җеріның	җерінің
» 205 »		1336 кидірақ	кидіріп
» 206 »		1365 тоҗасты	тоҗусты
» 206 »		1381 алады	алып салады
» 207 »		1390 кыдырсамда	кыдырсам
» 210 »		1496 түстүг	түстүк
» 210 »		1513 бөлуңдү	бөлүңдү
» 211 »		1523 Енәсі	Енәсін
» 211 »		1541 сылу	сылып
» 215 »		1660 алтыс	алпыс

		напечатано:	читай:	
Стран.	215 стихъ	1665	Калма тың	Калмактың
»	216 »	1711	сыкынды	сыкымды
»	217 »	1729	бор баілап	борбаілап
»	217 »	1756	өрткылып	өрт-кылып
»	218 »	1786	акасі	акасіна
»	222 куп.	9,2	аталы	аталык
»	224 »	19,4	болсык	болсак
»	224 »	24,3	мыныңмінан	мынымінан
»	225 »	28,3	мыныңмінан	мынымінан
»	225 »	35,2	Іболар	І болар
»	225 »	36,2	кошун қандап	кош қанынан
»	226 »	40,2 41,2	көкшөі	көктөі
»	227 »	50,4	Тау	Тауна
»	232 »	89,2	торап'	торуш'
»	235 »	114,4	Іскілап	Іскілап
»	236 »	121,4 128,4	Іскілап	Іскілап
»	238 »	139,2	аталыска	ат алыска
		146,2	ешагін	ешагін
»	242 »	179,3	өмүш	өмүт
»	242 »	179,4	шымшығаның	шымшығаның
»	243 »	182,1	білмәідің мә	білмәідіңбә
»	243 »	187,4	болғаның	болғанын
»	245 стр.	7 съ низу	өзң	өзү
»	252 » 2 и 3	»	өзбң	өзбн
»	253 »	8 съ верху	ділмәі	білмәі
»	255 »	16 съ низу	балап	балам
»	256 »	14 съ верху	емшәсіңнің	емшәгіңнің
»	257 »	4 съ низу	калыш шапса	шапса кылыш
»	260 »	5 съ верху	баісында	басында
»	260 »	15 съ низу	қајаптыр	қајыпты
»	260 »	12 »	Атасып құрсбн	Адасып құрсбң
»	263 »	2 съ верху	көтөргөңшү	көтөрсөңшү
»	263 »	1 съ низу	кылды	кылды

		напечатано:		читай:	
Стран.	265 стр.	2 съ низу	цағылда	цағында	
»	271 »	17 »	барар мын	барармын	
»	273 »	8 »	дөң бөкшіп	дөңбөкшіп	
»	273 »	3 »	шағаланың	тағаланың	
»	274 »	1 »	бітүрдүң	бітүрдүм	
»	275 »	8 »	шокак	шолак	
»	276 »	2 съ верху	бзұп	бзүн	
»	276 »	2 съ низу	п'шағыр	п'шағын	
»	277 »	10 съ верху	атыр	атын	
»	279 »	2 съ низу	ат	от	
»	286 »	16, 15 »	јаткыз јат	јаткыз јат	
»	287 »	5 съ верху	кан дікінә	кандікінә	
»	289 »	15 съ низу	сүбгүннүң	сүбгүннүң	
»	290 »	2 »	заска	баска	
»	290 »	14 »	каның	калың	
»	293 »	5 »	бајұ	баја	
»	295 »	7 »	абдал	абдан	
»	299 »	2 »	алғанымба	алғанымды	
»	299 »	10 »	қатсын	қансын	
»	300 »	13 »	барбаіға	борбаіға	
»	300 »	4 съ низу	қумусаңыз	қумсаңыз	
»	302 »	1 съ верху	пыршы	буршұ	
»	307 »	7 съ низу	Етүбшұ	Е түбшұ	
»	311 »	5 »	алама	алма	
»	313 »	16 »	быр	бір	
»	313 »	— —	шыңырды	шыңгырды	
»	316 »	1 съ верху	ішәріп	ітәріп	
»	321 »	1 »	нарт аілак	нар таілак	
»	324 »	17 съ низу	еттің	іттің	
»	327 »	10 »	ітқан	ітқан	
»	330 »	7 »	қалукса	қолукса	
»	332 »	15 съ верху	көзүн	көзүн	
»	334 »	2	енә кәмді	енәкәмді	

	напечатано:		читай:	
Стран. 334 стр.	1	съ низу	Миним	Иним
» 336 куплетъ	1,5	тдам	адам	
» 338 стихъ	4 и 7	коцамсын	кожамсын	
» 341 куплетъ	18,4	кызып	кылып	
» 351 »	49,3	долбалған	добалған	
» 354 »	60,26	кешсін	кешшін	
» 354 »	61,1	құрмбсұн	құрмбгұн	
» 357 »	73,17	көрұңдөр	көрұңдөр	
» 361 »	86,2	кайғылык сын	кайғылыксын	
» 379 »	152,1	тыбы ады	тыбылады	
» 381 »	158,4	меніңмінән	менімінән	
» 382 »	165,3	күшұн	күшұ	
» 384 »	174,3	қалғындыкта	қалғыздыкта	
» 385 »	179,4	боларматағы	боларма тағы	
» 386 »	185,2	көдәјің	күдәјің	
» 387 »	189,3	усраса	ушраса	
» 389 »	203,3	бесмың	бес мың	
» 391 »	212,1	сеніні	сенікі	
» 398 »	234,6	сәтгі	сәтгі	
» 400 »	244,3	кыінама	кыінамаі	
» 400 »	244,4	буз бас	бузбас	
» 405 »	261,4	шеңгәл	шеңгәл	
» 407 »	263,5	сүбктөрұм	сүбктөрұм	
» 414 »	280,21	ұз ббсұн	ұзббсұн	
» 417 »	292,4	өлб өлгөншө	өлгөншө	
» 422 »	314	Қырты	Қыршы	
» 424 »	314,71	калар	кылар	
» 429 »	318,116	көпдө	көптө	
» 433 »	324,75	зәкам	зәкәт	
» 440 »	327,199	өтгұң	өтгұң	
» 443 »	339,2	ұмұтұздұ	ұмұт ұздұ	
» 445 »	9,3	қолбарып	қалбарып	
» 452 »	46,4	кыйғырамын	кайғырамын	

		нанечатано:	читай:
Стран. 454 купл.	57,2, 4,8	тапшырдым	тапсырдым
» 458 »	80,1	Царылыбын	царылыбын
» 463 »	108,3	аі бат	аібат
» 469 »	142,4	успу	ушпу
» 469 »	143,1	оспунуң	ушпунуң
» 472 »	162,1	Таң	Таң
» 475 »	177,1	бәрүәдігәр	пәрүәдігәр
» 479 »	200,1	сеіләк	leiläk
» 483 »	218,3	сузүз	сусүз
» 485 »	233,2	оң аі	оңаі
» 486 »	239,1	оспу	ушпу
» 493 »	280,1	ббрі	дбрі
» 494 »	281,4	умушум	умутум
» 494 »	282,3	кеунум	кунум
» 500 »	315,2	кешпәі	кешпәс
» 500 »	317,4	алдаі түбүн	алдаітүбүн
» 503 »	333,3	тапшырдым	тапсырдым
» 504 »	336,2	цаксынығың	цаксылығың
» 506 »	351,4	цакшылыға	цалшылыкка
» 507 »	356,2	цылаід'енді	булаід'енді
» 509 »	365,2	цаксымакты	цаксы макты
» 514 »	392,1	меніңмінән	менімінән
» 519 »	417,24	іскә	іскә
» 525 »	20,3	бізні	бізді
» 527 »	33,1	Оінан	Оінап
» 528 »	41,3	бет	бес
» 529 »	42,3	қолдасыз	қолдассыз
» 535 »	78,3	уікумтағы	уікум тағы
» 546 »	137,1	алажкылмаі	ылаж кылмаі
» 546 »	138,3	кылыпты	калыпты
» 555 »	171,4	умутүздү	умут үздү
» 557 »	178,4	цалғызтін	цалғыз тін
» 558 »	184,2	касына	касына

	напечатано:	читай:
Стран. 559 куш.	188,3 заңынша	заңынша
» . 563 »	211,3 кушумсақ	кушумсақ
» 568 »	240,1 шықаны	тышқаны
» 581 »	307,2 қјалмады	қыјалмады
» 583 »	317,3 кеткәнімді	келгәнімді
» 586 »	335,1 мәлүгүн	мәлүгүн
» 597 »	393,4 қызыбымыз	қызыбымыз
» 598 »	395,4 қалғызтң	қалғыз тін
» 614 »	484,3 күлсүсү	күлкүсү
» 616 »	497,1 анат	анам
» 622 »	528,4 салды	қалды
» 622 »	529,2 қандан	қаннан
» 630 »	569,2 тотұп	толұп
» 630 »	571,1 сүјұп	сүјұп
» 638 »	19,2 бауру	бауру
» 642 »	38,3 терұардігәр	пәрұардігәр
» 643 »	48,4 бермақ	бермақ
» 646 »	63,3 шың рауға	шыңрауға
» 648 »	71,4 турдұ	тынды
» 662 »	27,1 балағанан	балаға нан